

॥ श्रीरामायणम् ॥

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

किष्किन्धाकाण्डम्

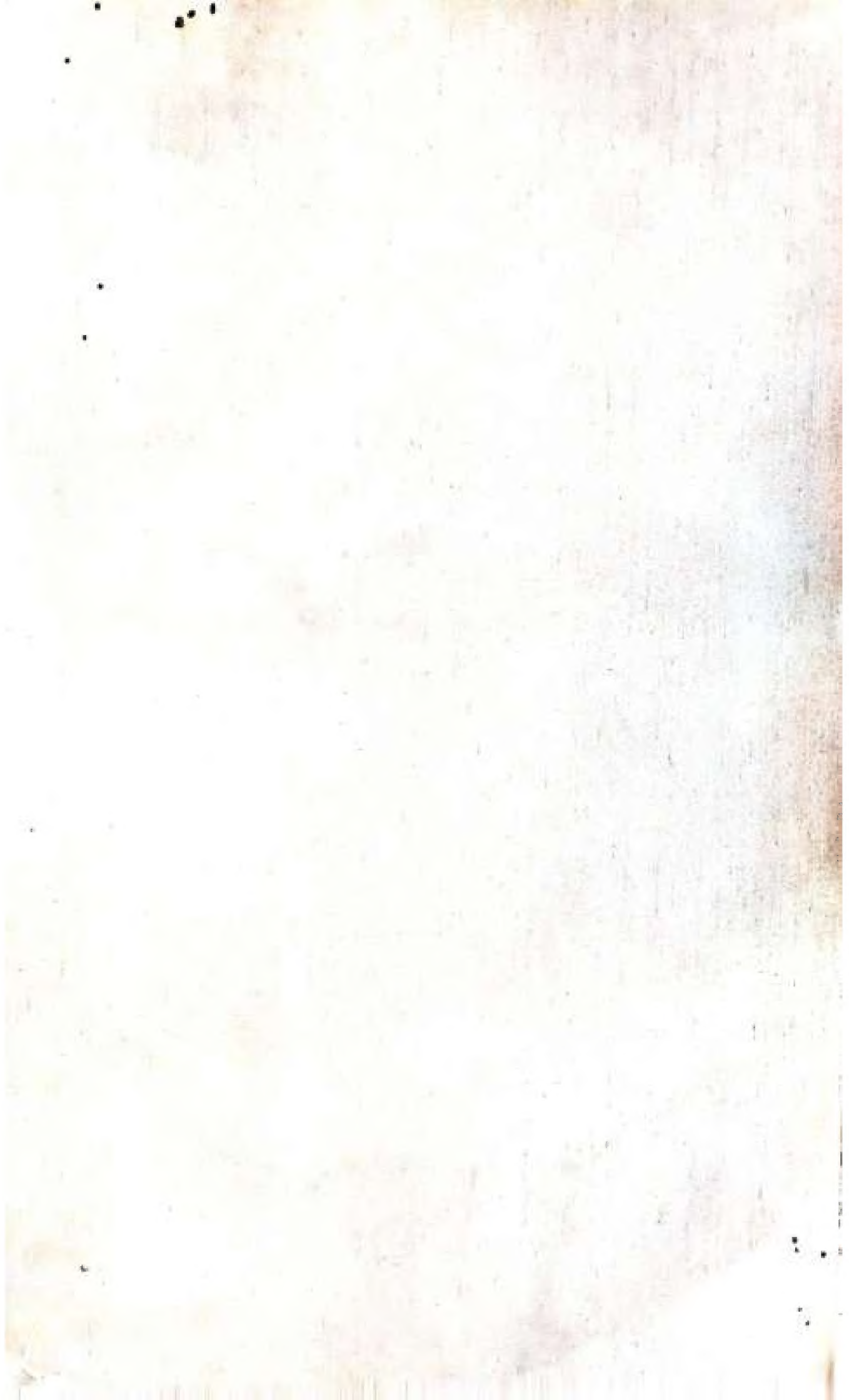
Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,

BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,

KALPATNI—P/LGHAT

॥ श्रीरामजयम् ॥

श्री म द्वा ल्मी कि रा मा य ण म्
किष्किन्धाकाण्डम्

धर्मालय संस्करणम् ।

The Dharmalaya Edition.

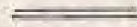
Text in Sanskrit with word for word
Tamil Translation in Prose Order.

Edited by

The Late Rao Sahib P. S. KRISHNASWAMI IYER,

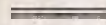
Dharmalaya, Mylapore.

Published with the aid of

Sri. M. N. RAMASWAMY IYER,

Banker, Palghat.

By

R. SUBRAHMANYA VADHYAR & SONS,

BOOK-SELLERS & PUBLISHERS,

KALPATHI :: PALGHAT

PRINTED AT
THE SCHOLAR PRESS,
PALGHAT

॥ श्रीः ॥

॥ विषयानुक्रमिका ॥

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
1.	पम्पादर्शिनो रामस्य विप्रलापः ...	150	1
2.	सुग्रीवेण रामभावज्ञानाय हनुमत्प्रेषणम् ...	29	31
3.	हनुमता श्रीरामलक्ष्मणाबुपेत्य सुग्रीववृत्तान्तनिवेदनम्	40	38
4.	श्रीरामलक्ष्मणयोः सुग्रीवसमीपगमनम्	35	46
5.	श्रीरामसुग्रीवसख्यम् ...	33	54
6.	सीताऽऽभरणदर्शनेन श्रीरामस्य परिदेवनम् ...	27	61
7.	सुग्रीवेण श्रीरामसमाश्वासनम् ...	25	67
8.	वालिबधप्रतिज्ञा ...	46	72
		तयोदशेऽङ्के गीताः श्लोकाः	385
9.	वैरकारणकथनम् ...	27	83
10.	सुग्रीवस्य राज्याभिर्वासनम् ...	36	89
11.	वालिपराक्रमवर्णनम् ...	95	97
12.	सुग्रीवप्रत्यायनम् ...	44	116
13.	सप्तजनाश्रमदर्शनम् ...	30	125
14.	युद्धाय वाल्याह्वानम् ...	23	131
15.	तारोपदेशः ...	31	136
16.	वालिबधः ...	40	143
17.	वालिना रामगर्हणम् ...	58	151
18.	वालिबधसमर्थनम् ...	69	162
19.	रणाङ्गणे तारागमनम् ...	29	177
20.	ताराविलापः ...	27	183
21.	हनुमता तारासमाश्वासनम् ...	16	189
22.	वालिनः प्राणवियोगः ...	33	192
23.	पुनस्ताराविलापः ...	31	199
24.	श्रीरामेण तारासमाश्वासनम् ...	45	206
25.	वालिसंस्कारः ...	54	219
26.	सुग्रीवाङ्गदयो राज्याभिषेकः ...	42	230
27.	प्रसन्नचणगुहायां निवासः ...	48	238
28.	प्रावृद्धवर्णनम् ...	67	248
29.	हनुमता सुग्रीवप्रतिबोधनम् ...	53	263
		चतुर्दशेऽङ्के गीताः श्लोकाः	876
30.	शरद्वर्णनम् ...	85	271
31.	अङ्गदेन लक्ष्मणागमनकथनम् ...	51	291
32.	हनुमता लक्ष्मणप्रसादनचोदना ...	22	303

सर्गः	विषयः	श्लोकसङ्ख्या	पृष्ठम्
33.	तारया लक्ष्मणसान्त्वनम् ...	66	308
34.	सुग्रीवतर्जनम् ...	19	323
35.	तारया पुनर्लक्ष्मणसान्त्वनम् ...	24	327
36.	सुग्रीवेण लक्ष्मणप्रसादनम् ...	20	332
37.	वानरसेनागमनम् ...	37	337
38.	सुग्रीवस्य रामसन्निधौ गमनम् ...	34	344
39.	वानरसेनासङ्घानिवेदनम् ...	44	351
40.	प्राच्यां विनतप्रेषणम् ...	71	360
41.	दक्षिणस्यां हनुमत्प्रेषणम् ...	52	374
42.	प्रतीच्यां सुषेणप्रेषणम् ...	59	384
43.	उदीच्यां शतबलिप्रेषणम् ...	65	396
44.	हनुमद्वस्तेऽङ्गुलीयकदानम् ...	17	409
45.	सीतान्वेषणाय वानरसेनाप्रस्थानम् ...	17	413
46.	भूवल्यविज्ञानकारणकथनम् ...	26	416
47.	पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भ्यो वानरसेनाप्रत्यागमनम् ...	15	422
48.	विन्ध्यगुहासु सीतान्वेषणम् ...	25	425
49.	अङ्गदाज्ञया रजतपर्वतादिष्वन्वेषणम् ...	22	430
50.	ऋक्षविलप्रवेशः स्वयंप्रभादर्शनं च ...	41	434
पञ्चदशोऽङ्कः गीताः श्लोकाः			817
51.	स्वयंप्रभाकृतमातिथ्यम् ...	19	443
52.	विलप्रवेशकारणकथनम् ...	20	447
53.	प्रायोपवेशनिर्धारणम् ...	40	451
54.	हनुमताऽङ्गदभीषणम् ...	22	459
55.	वानराणां प्रायोपवेशः ...	24	464
56.	अङ्गदसंपातिनोः संवादः ...	25	469
57.	निखिलरामवृत्तान्तकथनम् ...	20	475
58.	लङ्कायां सीतावस्थानप्रदर्शनम् ...	37	479
59.	सुपार्श्ववचनानुवादः ...	30	486
60.	संपातिना स्वस्य वृत्तान्तकथनम् ...	21	492
61.	स्वपक्षदाहकारणकथनम् ...	17	497
62.	निशाकरेण पक्षप्ररोहावधिनिरूपणम् ...	16	500
63.	संपातिपक्षप्ररोहः वानरप्रस्थानं च ...	16	504
64.	समुद्रलङ्घनालोचनम् ...	25	507
65.	स्वस्वशक्त्याविष्करणम् ...	35	512
66.	समुद्रतरणे जाम्बवता हनुमत्प्रेरणम् ...	40	519
67.	समुद्रतरणाय हनुमता महेन्द्रशिखरारोहणम् ...	53	527

॥ अथ स्वार्तानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥

वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे । यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

दोर्भिर्धुक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिमयीमक्षमालां दधाना

हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण ।

भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना

सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥ ३ ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥

वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥

यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पमम् ॥ ६ ॥

गोष्पदीकृतवाराशिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ७ ॥

अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ८ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ९ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयवियहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ १० ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

वाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ ११ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ १२ ॥

यः कर्णाञ्जलिसंपुटैरहरहः सम्यक् पिवत्यादरात्

वाल्मीकेर्वदनारविन्दगलितं रामायणारख्यं मधु ।

जन्मव्याधिजराविपत्तिमरणैरत्यन्तसोपद्रवं

संसारं स विहाय गच्छति पुमान्विष्णोः पदं शाश्वतम् ॥ १३ ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ १४ ॥

वाल्मीकिगिरिसंभूता राजसागरमागिनी । पुनातु भुवः पुण्यं रावणवशान्ती ॥ १५ ॥

श्लोकसारजलाकीर्णं सर्गकलोलसङ्कुलम् । काण्डयाहमहामीनं वन्दे रामायणार्णवम् ॥
वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसांदासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १७ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम्

॥ १८ ॥

वामे भूमिसुता पुरश्च हनुमान् पश्चात्सुमित्रासुतः

शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वादिकोणेषु च ।

सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्बवान्

मध्ये नीलसरोजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम्

॥ १९ ॥

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै ।

नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्गणेभ्यः

॥ २० ॥

॥ पारायणसमापनसमये अनुसन्धेयश्लोकक्रमः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः ।

अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥ ३ ॥

चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ ४ ॥

शृण्वन् रामायणं भक्त्या यः पादं पदमेव वा । स याति ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मणा पूज्यते सदा ॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे । रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ ६ ॥

यन्मङ्गलं सहस्राक्षे सर्वदेवनमस्कृते । वृत्रनाशे समभवत्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ७ ॥

यन्मङ्गलं सुपर्णस्य विनताऽकल्पयत्पुरा । अमृतं प्रार्थयानस्य तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ ८ ॥

अमृतोत्पादने दैत्यान् घ्नतो वज्रधरस्य यत् । अदितिर्मङ्गलं प्रादात्तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥

श्रीन्विक्रमान् प्रक्रमतो विष्णोरमिततेजसः । यदासीन्मङ्गलं राम तत्ते भवतु मङ्गलम् ॥ १० ॥

ऋतवः सागरा द्वीपा वेदा लोका दिशश्च ते । मङ्गलानि महाबाहो दिशन्तु तव सर्वदा ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।

करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायैति समर्पयामि ॥ १२ ॥

॥ श्रीवैष्णवानां श्रीरामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

कूजन्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥
 वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिबन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनि वन्दे प्राचेतसमकल्मषम् ॥ ३ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशि मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ ४ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ ५ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदृतं शिरसा नमामि ॥ ६ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवर्द्धिं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ७ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ ८ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

वाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ ९ ॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥ १० ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं सममधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वर्धं निशामयध्वम् ॥ ११ ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं सीतापतिं रघुकुलान्वयरत्नदीपम् ।

आजानुबाहुमरविन्ददलायताक्षं रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥ १२ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ १३ ॥

॥ पारायणसमापनक्रमः ॥

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः । प्रव्याहरत विस्रब्धं बलं विष्णोः प्रवर्धताम् ॥ १ ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ २ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्सन्तु निर्भयाः ॥

कृावेरी वर्धतां काले काले वर्षतु वासवः । श्रीरङ्गनाथो जयतु श्रीरङ्गर्थाश्च वर्धताम् ॥ ४ ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ ५ ॥

मङ्गलं कोसलेन्द्राय महनीयगुणाब्धये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥
 वेदवेदान्तवेद्याय मेघध्यामलमूर्तये । पुंसां मोहनरूपाय पुण्यश्लोकाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥
 विश्वामित्रान्तरङ्गाय मिथिलानगरीपतेः । भाग्यानां परिपाकाय भव्यरूपाय मङ्गलम् ॥
 पितृभक्ताय सततं भ्रातृभिः सह सीतया । नन्दिताखिललोकाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 त्यक्तसाकेतवासाय चित्रकूटविहारिणे । सेव्याय सर्वयमिनां धीरोदाराय मङ्गलम् ॥ १० ॥
 सौमित्रिणा च जानक्या चापवाणासिधारिणे । संसेव्याय सदा भक्त्या स्वामिने मम मङ्गलम् ॥
 दण्डकारण्यवासाय स्वण्डितामरशत्रवे । गृधराजाय भक्ताय मुक्तिदायास्तु मङ्गलम् ॥
 सादरं शवरीदत्तफलमूलाभिलाषिणे । सौलभ्यपरिपूर्णाय सखोद्विक्ताय मङ्गलम् ॥
 हनुमत्समवेताय हरीशाभीष्टदायिने । वालिममथनायास्तु महाधीराय मङ्गलम् ॥ १४ ॥
 श्रीमते रघुवीराय सेतूलङ्घितसिन्धवे । जितराक्षसराजाय रणधीराय मङ्गलम् ॥ १५ ॥
 आसाद्य नगरीं दिव्यामभिषिक्ताय सीतया । राजाधिराजराजाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
 मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्यपुरोगमैः । सर्वैश्च पूर्वैराचार्यैः सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥ १७ ॥

॥ अथ माध्वानां रामायणपठनोपक्रमेऽनुसन्धेयाः श्लोकाः ॥

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥
 लक्ष्मीनारायणं वन्दे तद्भक्तप्रवरो हि यः । श्रीमदानन्दतीर्थारण्यो गुरुस्तं च नमाम्यहम् ॥
 वेदे रामायणे चैव पुराणे भारते तथा । आदावन्ते च मध्ये च विष्णुः सर्वत्र गीयते ॥
 सर्वविघ्नप्रशमनं सर्वसिद्धिकरं परम् । सर्वजीवप्रणेतारं वन्दे विजयदं हरिम् ॥ ४ ॥
 सर्वाभीष्टप्रदं रामं सर्वारिष्टनिवारकम् । जानकीजानिमनिशं वन्दे महुरुवन्दितम् ॥ ५ ॥
 अभ्रमं भङ्गरहितमजडं विमलं सदा । आनन्दतीर्थमतुलं भजे तापत्रयापहम् ॥ ६ ॥
 भवति यदनुभावादेऽहमूकोऽपि वाग्मी जडमतिरपि जन्तुर्जायते प्राज्ञमौलिः ।
 सकलवचनचेतोदेवता भारती सा मम वचसि विधत्तां सन्निधिं मानसे च ॥ ७ ॥
 मिथ्यासिद्धान्तदुर्व्यान्तविध्वंसनविचक्षणः । जयतीर्थाख्यतरणिर्भासतां नो हृदम्बरे ॥ ८ ॥
 चित्रैः पदैश्च गम्भीरैर्वाक्यैर्मानैरखण्डितैः । गुरुभावं व्यञ्जयन्ती भाति श्रीजयतीर्थवाक् ॥
 क्लृप्तं राम रामेति मधुरं मधुराक्षरम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥
 वाल्मीकेर्मुनिसिंहस्य कवितावनचारिणः । शृण्वन् रामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥
 यः पिवन् सततं रामचरितामृतसागरम् । अतृप्तस्तं मुनिं वन्दे प्राचेतसमकल्पमम् ॥ १२ ॥
 गोष्पदीकृतवाराशिं मशकीकृतराक्षसम् । रामायणमहामालारत्नं वन्देऽनिलात्मजम् ॥ १३ ॥
 अञ्जनानन्दनं वीरं जानकीशोकनाशनम् । कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ १४ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरपूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ १५ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ १६ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननन्दनम् ॥ १७ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तफाञ्जलिम् ।

वाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमत राक्षसान्तकम् ॥ १८ ॥

वेदवेद्ये परे षुंसि जाते दशरथान्तपजे । वेदः प्राचेतसादासीन्साक्षाद्रामः यणात्मना ॥ १९ ॥

आपदामपहतारं दातारं सर्वसम्पदाम् । लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥

तदुपगतसमाससन्धियोगं समयधुरोपनतार्थवाक्यवद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतं दशशिरसश्च वधं निशामयध्वम् ॥ २१ ॥

वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हेमे महामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्रे वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ २२ ॥

वन्दे वन्द्यं विधिभवमहेन्द्रादिवृन्दारकेन्द्रैः

व्यक्तं व्याप्तं स्वगुणगणतो देशतः कालतश्च ।

धृतावचं सुखचितिमयैर्मङ्गलैर्युक्तमङ्गैः

सानाथ्यं नो विदधदधिकं ब्रह्म नारायणाख्यम् ॥ २३ ॥

भूपारब्धं भुवनवलयस्याखिलाश्चर्यरत्नं

लीलारत्नं जलधिदुहितुर्देवतामौलिरत्नम् ।

चिन्तारत्नं जगति भजतां सत्सरोजचुरत्नं

कौसल्याया लसतु मम हृन्मण्डले पुत्ररत्नम् ॥ २४ ॥

महाव्याकरणाम्भोधिमन्थमानसमन्दरम् । कवयन्तं रामकीर्त्या हनुमन्तमुपास्महे ॥ २५ ॥

मुख्यप्राणाय भीमाय नमो यस्य भुजान्तरम् । नानावीरसुवर्णानां निकषाश्र्मायितं वभौ ॥

स्वान्तस्थानन्तशय्याय पूर्णज्ञानमहार्णसे । उत्तुङ्गवाक्तरङ्गाय मध्वदुग्धाब्धये नमः ॥ २७ ॥

वाल्मीकेर्गौः पुनीयान्नो महीधरपदाश्रया । यदुभयमुपजीवन्ति कवयस्तर्णका इव ॥ २८ ॥

सूक्तिरत्नाकरे रम्ये मूलरामायणार्णवे । विहरन्तो महीयांसः प्रीयन्तां गुरवो मम ॥ २९ ॥

हयग्रीव हयग्रीव हयग्रीवेति यो वदेत् । तस्य निःसरते वाणी जह्नुकन्याप्रवाहवत् ॥ ३० ॥

पारायणसमापनक्रमः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां न्याय्येन मार्गेण महीं महीशाः ।

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी । देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणास्तन्तु निर्भयाः ॥

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदये सुप्रतिष्ठितः ॥ ३ ॥

मङ्गलं कौसलेन्द्राय महनीयगुणान्धये । चक्रवर्तितनूजाय सार्वभौमाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

इत्यादिश्लोकाः श्रीवैष्णवपद्धतिवदनुसन्धेयाः ॥

॥ श्रीमद्रामायणपूजाक्रमः ॥

शुक्रांबरधरं+शान्तये । ॐ भूः+भूर्भुवः सुवरो । ममोपात्त+प्रीत्यर्थं सीता
लक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेतश्रीरामचन्द्रप्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रप्रसादेन सर्वाभीष्ट-
सिद्ध्यर्थं श्रीरामचन्द्रपूजां करिष्ये ; यावच्छक्ति पूजां पारायणं च करिष्ये ; तदङ्गं कलश-
शङ्खात्मपीठपूजां च करिष्ये ॥

अस्मिन् पुस्तके सीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्रं ध्यायामि, आवा-
हयामि, रत्नसिंहासनं समर्पयामि, पादं समर्पयामि, आचमनीयं समर्पयामि, अर्घ्यं समर्प-
यामि, आचमनीयं समर्पयामि, स्नानं समर्पयामि, स्नानानन्तरमाचमनीयं समर्पयामि,
वस्त्रं समर्पयामि, यज्ञोपवीतोत्तरीयाभरणार्थं पुष्पाणि समर्पयामि । गन्धान् धारयामि,
अक्षतान् समर्पयामि, पुष्पाणि समर्पयामि ॥

ॐ अच्युताय नमः	ॐ नारायणाय नमः	ॐ मधुसूदनाय नमः	ॐ हृषीकेशाय नमः
अनन्ताय नमः	माधवाय नमः	त्रिविक्रमाय नमः	दामोदराय नमः
गोविन्दाय नमः	गोविन्दाय नमः	वापनाय नमः	पद्मनाभाय नमः
केशवाय नमः	विष्णवे नमः	श्रीधराय नमः	श्रीरामचन्द्राय नमः

समस्तोपचारान् समर्पयामि ।

धूपमाघ्रापयामि, दीपं दर्शयामि, कदलीफलं निवेदयामि । ताम्बूलं समर्पयामि ।
कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । छत्रचामरादि समस्तोपचारान् समर्पयामि । प्रदक्षिणनम-
स्कारान् समर्पयामि ॥

ॐ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमन्वन्दे-

श्रीरामचन्द्रस्वामिने नमः

॥ श्रीमद्वाल्मीकिरामायणम् ॥

॥ किष्किन्धाकाण्डम् ॥

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधौ अश्वमेधयज्ञवाटे द्वात्रिंशति दिनेषु सीते श्रीमद्रामायणे त्रयोदशोऽह्नि आरण्यकाण्डे चतुःषष्टितमसर्गमारभ्य यावत्काण्डसमाप्ति किष्किन्धाकाण्डे आदितः अष्टौसर्गाः च गीताः । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाश्च ८२१ । तत्र किष्किन्धाकाण्डे श्लोकाः ३८५]

[ஆகிழில் குரன் வயல் துரைவளரல் ஸ்ரீராமன் வர்க்கிழியில் அந்தமேத வாகவாயில் முப்பத்திரண்டு தினங்களில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமக் தாமரவனத்தில் 13ஆம் நாள் ஆரண்யகாண்டம் 64-வது ஸர்க்கம் முதல் அந்த காண்டம் முடியவும் சிவ்விந்தா காண்டத்தில் முதல் வட்டி ஸர்க்கம்முதல் காணம் பண்ணப்பட்டது. அன்று காணம் செய்யப்பட்ட கடுரைக சர்க்கியை 821. அதில் சிவ்விந்தா காண்டத்தில் கடுரைக சர்க்கியை 385.]

प्रथमः सर्गः—ஒன்றாவது ஸர்க்கம்

पम्पादर्शिनो रामस्य विमलापः—பம்பா காணசர்க்கண்ட ஸ்ரீராமரின் புலம்பல்.

स तां पुष्करिणीं गत्वा पद्मोत्पलझपाकुलाम् । रामः सौमित्रिसहितो विललापाकुलेन्द्रियः

सः	அந்த	पद्मोत्पल-	தாமரை, கருநெய்தல்,
सौमित्रिसहितः	வசந்தமணமுடவரிமுந்த	झपाकुलां	மீல் இவைகள் தி
रामः	ஸ்ரீராமன்,	पुष्करिणीं	சாணை [கறந்த
आकुलेन्द्रियः	வடவளவகல் திரிவ்வை	गत्वा	அடைந்து,
तां	அந்த [கவராத]	विललाप	கண்ணீர் பெருக்கினார்.

तस्य हृष्टैव तां हर्षादिन्द्रियाणि चकम्पिरे । स कामवशमापन्नः सौमित्रिमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥

तां	அதை	सः	அவர்,
दृष्टा एव	பார்த்ததுமே,	कामवशी	அன்பின் திசயத்திற்கு
तस्य	அவரது	आपन्नः	சடுபட்டவராய்
इन्द्रियाणि	இந்திரியங்கள்	सौमित्रि	சைத்தமணரைப்
हर्षात्	திருவுளத்தின்		பார்த்து
	உவப்பால்	इदं	பின்வரும் சொல்லை
चकम्पिरे	அசைந்தன.	अब्रवीत्	சொன்னார்.

सौमित्रे शोभते पम्पा वैदूर्यविमलोदका । फुल्लपयोत्पलवती शोभिता विविधैर्द्रुमैः ॥ ३ ॥

सौमित्रे	"சைத்தமணு!	फुल्ल-	} மலர்ந்த தாமரை, கரு
पम्पा	பம்பை	पयोत्पलवती	
वैदूर्यविमलोदका	{ வைநீர்வம்போல் நீர்ம மமான தீர்த்தமு டையதாய்	विविधैः	பல [புடையதாய்
			द्रुमैः
		शोभिता	அழகுவாய்ந்து
		शोभते	விளங்குகிறது.

सौमित्रे पश्य पम्पायाः काननं शुभदर्शनम् । यत्र राजन्ति शैलाभा द्रुमाः सशिखरा इव ॥

सौमित्रे	"சைத்தமணு!	द्रुमाः	மரங்கள்
पम्पायाः	பம்பையின்	सशिखराः	கிளைகளை நிகழிய வைகளாய்
शुभदर्शनं	அழகிய	शैलाभाः	மலைகள் நோன்றுவது
काननं	சொலையை	इव	போல
पश्य	பார்.	राजन्ति	விளங்குகின்றன.
यत्र	அதில்		

मां तु शोकाभिसंतप्तं माधवः पीडयन्निव । भरतस्य च दुःखेन वैदेया हरणेन च ॥ ५ ॥

भरतस्य	"பரதனுடைய	शोकाभिसंतप्तं	சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும்
दुःखेन च	அபூர்வ பக்தியை நினைப்பதாலும்,	मां	என்னை
वैदेयाः	ஜானகியின்	माधवः	வளர்த்தருது
हरणेन च	அபஹரணத்தாலும்,	पीडयन् इव	இன்னும் துன்புறுத் தவதுபோலிருக்கு
तु	கிசேஷமாய்		

शोकात्स्यापि मे पम्पा शोभते चित्रकानना । व्यवकीर्णा बहुविधैः पुष्पैः शीतोदका शिवा ॥

पम्पा	"பம்பை	शीतोदका	குளிர்ந்த தீர்த்தத்தை புடையதாய்.
चित्रकानना	அற்புதமான சோலை களைபுடையதாய்	शिवा	மங்கலமாய் இருக்கி றதாய்.
बहुविधैः	பலவகை	शोकात्स्यापि	சோகத்தால் பிரிக்கப் படும் [பட்ட
पुष्पैः	புஷ்பங்களால்	मे अपि	எனக்கும்
व्यवकीर्णा	எங்குமடர்ந்ததாய்,	शोभते	நோன்றுகிறது.

नलिनैरपि संलक्ष्णा ह्यन्यथं शुभदर्शना । सर्पव्यालानुचरिता मृगद्विजसमाकुला ॥ ७ ॥

सर्पव्यालानु- चरिता	“சர்ப்பங்கள், மலைப் பாம்புகள் இவை மால் வசிக்கப்படுபற்ற தரவுகள், மாம்கள், பாழிகள் இ வைகளால் நிறைந்து ள்ளதரவும்,	नलिनैः संलक्ष्णा अपि	நாமரைகளால் ஏட்டப்பட்டுள்ள தரவும்.
मृगद्विज- समाकुला हि	“மாம்கள், பாழிகள் இ வைகளால் நிறைந்து ள்ளதரவும்,	अन्यथं शुभदर्शना	மிகவும் இது அழகாய் விளங்குகிறது.

अधिकं प्रतिभात्येतन्नीलपीतं तु शाद्वलम् । द्रुमाणां विविधैः पुष्पैः परिस्तोमैरिवापितम् ॥

एतत् शाद्वलं द्रुमाणां विविधैः पुष्पैः परिस्तोमैः	“இந்த இளம் புத்தரையா மரங்களுடைய [னது பலவகை புஷ்பங்களால் சத்தனகம்பளங்களால்	अपि इव अधिकं नीलपीतं तु प्रतिभाति	பாம்பப்பட்டு போன்றதாய், நீல நிலமும், மஞ்சள் முழுடையதாய் விளங்குகிறது.
--	--	---	--

नानाप्रख्यातकुसुमैश्छन्ना भूर्भाति लक्ष्मण ॥ ९ ॥

लक्ष्मण भूः नानाप्रख्यात- कुसुमैः	“லக்ஷ்மணு! பூப்பிரதேசமானது பலவகை சிறந்த புஷ்பங்களால்	छन्ना भाति	சிறந்ததாக விளங்குகிறது.
--	---	---------------	----------------------------

पुष्पभारसमृद्धानि शिखराणि समन्ततः । लताभिः पुष्पितायाभिरुपसृद्धानि सर्वतः ॥ १० ॥

पुष्पितायाभिः लताभिः सर्वतः उपसृद्धानि	புஷ்பித்த தூளிகளை கொடிகளால் [யுடைய எங்கும் விளைந்து கொண்ட சூக்கப்பட்டு	शिखराणि समन्ततः पुष्पभार- समृद्धानि	களைகள் எங்கும் புஷ்பங்களின் துகில்த் தாது விளைந்து விள ங்குகின்றன.
---	--	--	--

सुखानि शोभ्यं सौमित्रे कालः प्रचुरमन्मथः । गन्धवान्सुरभिर्मासो जातपुष्पफलद्रुमः ॥ ११ ॥

सौमित्रे अयं सुरभिः मासः सुखानिलः	“லக்ஷ்மணு! இந்த வணந்த மாதம், உகமரண காற்றுவை	प्रचुरमन्मथः कालः गन्धवान् जातपुष्प- फलद्रुमः	மன்மதனது கொண்ட பட்டத்திற்கேற்ற காலம், கள்ள மரசனை யுள்ளது. கள்ள புஷ்பங்களா ளும், கணிகளா ளும் நிறைந்த மரங்களை யுடையது.
---	---	---	---

पश्य रूपाणि सौमित्रे वनानां पुष्पशालिनाम् । सृजतां पुष्पवर्षाणि तोयं तोयमुचापिच ॥

சৌமित्रே	"சக்திராமனா !	पुष्पशालिनां	பூக்கள் தொந்த
वोचमुचां	கொண்டமுதலைய	वनानां	வனங்களின்
तोयं इव	போதுகைய திரைத்து	रूपाणि	பலவகைத்
पुष्पवर्षाणि	பூக்கள்வழங்களை		தொந்தங்களை
सृजतां	சொழிகிற	पश्य	கவனி.

प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः । वायुवेगप्रचलिताः पुष्पैरवकिरन्ति गाम् ॥१३॥

विविधाः	"பலவகை	रम्येषु	அழகான
काननद्रुमाः	காட்டுமரங்கள்	प्रस्तरेषु	பரதேசலின் மீதும்
वायुवेगप्रचलिताः	வாயுவேகத்தால் அலை புண்டவகையால்	गां च	பூப்பிரதேசத்திலும்
पुष्पैः	பூப்பங்களால்	अवकिरन्ति	பாப்புகின்றன.

पनिर्तः पतमानैश्च पादपस्यैश्च मारुतः । कुसुमैः पश्य सौमित्रे क्रीडन्निव समन्ततः ॥ १४ ॥

सौमित्रे	"சக்திராமனா !	पादपस्यैः च	மரங்களிலெய்தே தொ க்கிக்கொண்டிருக் கின்றவைகளுமரண புப்பங்களால்
समन्ततः	எங்குமார், தோறும்	कुसुमैः	
मारुतः	வாயுபகவான்,	क्रीडन्	கிளைபாடுகின்றவர்
पतिताः	கிழை விழுந்தவை	इव	போலிருக்கின்றார்.
पतमानैः च	விழுந்துகொண்டிருக் கின்றவைகளும்,	पश्य	பார்.

विक्षिपन्विविधाः शाखा नगानां कुसुमोत्कचाः । मारुतक्षलितस्थानैः पद्पदैरनुगीयते ॥

मारुतः	"வாயுபகவான்,	विक्षिपन्	அலைத்துக்கொண்டு
नगानां	மரங்களினைய	खलितस्थानैः	இருந்த இடம் விட்டு பெழுந்த
कुसुमोत्कचाः	பூக்கள் தொலைந்த	पद्पदैः	வண்டுகளால்
विविधाः	பல	अनुगीयते	பாடப்படுகிறார்.
शाखाः	கிளைகளை		

मत्तकोकिलसंनादैर्नर्तयन्निव पादपान् । शैलकन्दरनिष्क्रान्तः प्रगीत इव चानिलः ॥ १५ ॥

शैलकन्दर- निष्क्रान्तः	மலைக்குகைகளிலின் று கொளியைத் த	प्रगीतः	பாடப்பற்றவர்
अनिलः		इव च	போலவே
मत्तकोकिलसंनादैः	வாயுபகவான்	पादपान्	விழுந்தவகளை
	கொழுந்த கொகிலங்கள் லின் ஒலிகளால்	नर्तयन्	தாண்டவமாடக் செய்கின்றவர்
		इव	போலிருந்தார்.

तेन विक्षिपताऽह्यर्थं पवनेन समन्ततः । अमी संसक्तशाखाया ग्रथिता इव पादपाः ॥१७॥

समन्ततः	“सर्वत्र”	संसक्तशाखायाः	} शिखाகளின் தூணிகளில் ஒன்றோடொன்று சேர்த்தவைகளாய்
अह्यर्थं	பிரயோகம்	ग्रथिताः	
विक्षिपता	ஆடச்செய்யும்	इव	போலிருக்கின்றன.
तेन	அந்த		
पवनेन	வாய்புகவானால்		
अमी पादपाः	இந்த ஸிருசூத்தங்கள்		

स एष सुखसंस्पर्शो वाति चन्दनशीतलः । गन्धमभ्याவहन्पुष्पं श्रमापनयनोऽनिलः ॥

सः	“அந்த	गन्धं	நறுமணத்தை
एषः	இந்த	अभ्यावहन्	வசுத்துக்கொண்டு
अनिलः	வாய்புகவான்	पुष्पं	பரிசுத்தமுடையவராய்,
सुखसंस्पर्शो	ஆதிகமும் சூறறவுமின்றி விடலின் தவிராய்,	श्रमापनयनः	களைையைப் போக்குகின்றவராய்
चन्दनशीतलः	சந்தனம்போல் சூளிர்ச்சியுடையவராய்	वाति	விசுசுதுர்.

अमी पवनविक्षिप्ता विनदन्तीव पादपाः । पट्पदैरनुकूलन्तो वनेषु मधुगन्धिषु ॥ १९ ॥

मधुगन्धिषु	“தேன்மணக் கழுமும்	पादपाः	மாத்கள்,
वनेषु	காடுகளில்	पवनविक्षिप्ताः	காற்றினால் குதுக்கப் பட்டவைகளாய்
पट्पदैः	வண்டுகளால்	विनदन्ति	ஒலிக்கின்றன
अनुकूलन्तः	பரடப்பெற்ற	इव	போலிருக்கிறது.
अमी	இந்த		

गिरिप्रस्थेषु संरुद्धैः पुष्पवद्भिर्मनोरमैः । संसक्तशिखराः शैला विराजन्ति महाद्रुमैः ॥ २० ॥

मनोरमैः	“அழகிய	महाद्रुमैः	பெரும் கிருகூதங்கள்
पुष्पवद्भिः	புஷ்பங்கள் நிறைந்து	शैलाः	மலைகள் [ளால்
गिरिप्रस्थेषु	மலைத்தாழ்வரைகளில்	संसक्तशिखराः	ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்பட்டவைகளாய்
संरुद्धैः	முளைத்த	विराजन्ति	கிளக்குகின்றன.

पुष्पसंलक्ष्णशिखरा मारुतोक्षेपचञ्चलाः । अमी मधुकरोत्सवाः प्रगीता इव पादपाः ॥२१॥

अमी	“இந்த	मारुतोक्षेप- चञ्चलाः	} காற்றுல் துசுக்கப் பட்டு சலிக்கின்றவைகளாய்,
पादपाः	ஸிருசூத்தங்கள்	मधुकरोत्सवाः	
पुष्पसंलक्ष्ण- शिखराः	புஷ்பங்களை நிறைந்த ஸிணைகளையுடையவைகளாய்,	प्रगीताः	பாடுகின்றவைகள்
		इव	போலிருக்கின்றன.

सुपुष्पितांस्तु पश्येमान्कर्णिकारान्समन्ततः। हाटकप्रतिसंछन्नान्नरानीताम्बरानिव ॥२२॥

समन्ततः	"நால்புறமும்	सुपुष्पितान्	நன்கு பூத்த
हाटकप्रति- संछन्नान् }	பொன்னுபரணங்க எணிக்து	इमान्	இந்த
पीताम्बरान् तु नरान् इव	பீதாம்பரம் தரித்த மனிதர்களைப்போ லிருக்கின்ற	कर्णिकारान्	சர்க்கொன்றை மரம் களை
		पश्य	பார்.

अयं वसन्तः सौमित्रे नानाविहगनादितः। सीतया विप्रहीणस्य शोकसंदीपनो मम ॥२३॥

सौमित्रे	"எசும்மணு!	सीतया	சீதையை விட்டு
नानाविहगनादितः	பலவகைப் பறவைகள் சத்திக்கின்றதாய்	विप्रहीणस्य	பிரித்திருக்கும்
अयं	இந்த	मम	எனக்கு
वसन्तः	வசந்தகாலம்	शोकसंदीपनः	சோகத்தை விருத்தி செய்வதாயிருக்கிறது.

मां हि शोकसमाक्रान्ते सन्तापयति मन्मथः। हृष्टः प्रवदमानश्च मामाह्वयति कोकिलः ॥२४॥

कोकिलः	"குயில்	हि	ஆதலால்
हृष्टः	களிப்புற்றதாய்	शोकसमाक्रान्ते	சோகத்தில் மூழ்கிக்
प्रवदमानः	சத்திக்கின்றதாய்	मां च	என்னையும் [கிடக்கும்
मां	என்னை	मन्मथः	அன்பின திசயம்
आह्वयति	அழைக்கின்றது.	सन्तापयति	வாட்டுகிறது.

एष नत्पूहको हृष्टो रम्ये मां वननिर्हरे। प्रणदन्मन्मथाविष्टं शोचयिष्यति लक्ष्मण ॥२५॥

लक्ष्मण	"எசும்மணு!	वननिर्हरे	காட்டருவியில்
एषः	இந்த	प्रणदन्	சத்தித்துக்கொண்டு
नत्पूहकोः	நீக்கொழி	मन्मथाविष्टं	அன்பின திசயத்தால்
हृष्टः	களிப்புற்றதாய்	मां	என்னை [தவிக்கும்
रम्ये	அழகிய	शोचयिष्यति	வருந்துகின்றது.

शुचैतस्य पुरा शब्दमाश्रमस्या मम प्रिया। मामाह्वय प्रमुदिता परमं प्रत्यनन्दत ॥ २६ ॥

पुरा	"முன்னொரு கால்	शुवा	சேட்டு,
आश्रमस्या	ஆர்யமத்தியிருந்து	प्रमुदिता	மிகச் சந்தேகாவதமடை
मम	எனது	मां	என்னை [ந்தவளாய்
प्रिया	காதலி	आह्वय	அழைத்து,
एतस्य	இதனுடைய	परमं	விசேஷமாய்
शब्दं	சத்தத்தை	प्रत्यनन्दत	சந்தேகாவப்பாட்டால்.

एवं विचित्राः पतगा नानारावविराविणः । वृक्षगुल्मलताः पश्य संपतन्ति समन्ततः ॥२७॥

एवं	" இப்படிவாய்	समन्ततः	நான்கு பக்கங்களிலு மிருந்து
विचित्राः	பலவித	वृक्षगुल्म- लताः	விலுக்காக்களிலும், புதர்களிலும் கொடி களிலும்
पतगाः	பறவைகள்	संपतन्ति	வந்துட்கொருகின்றன.
नानाराव- विराविणः	பலவித விலுக்களை பிட்டுக்கொண்டு	पश्य	பார்.

विमिश्रा विहगाः पुंभिरात्मव्यूहाभिनन्दिताः । भृङ्गराजप्रमुदिताः सौमित्रे मधुरस्यराः ॥२८॥

सौमित्रे	" வசந்தமண!	भृङ्गराज- प्रमुदिताः	'மிருக்காஜ'மேளும் தலைக்கள்சந்தோஷ படைத்தவைகளாய்
विहगाः	பெண்பறவைகள்	मधुरस्यराः	இனிமையாய்க் கூவு கின்றன.
पुंभिः	ஆண்பறவைகளேராடு		
विमिश्राः	கடியிருந்துகொண்டு		
आत्मव्यूहाभि- नन्दिताः	தனது இனத்தார்களு டன் இருப்பதால் க ளிப்புற்றவைகளாய்		

अस्याः कूले प्रमुदिताः संवशः शकुनास्त्विह ॥ २९ ॥

अस्याः	" இதனது	संवशः	அகிலக
कूले	கலையில்	शकुनाः तु	பஞ்சுத்துகள்
इह	இப்பொழுது	प्रमुदिताः	உதயாஹத்தூடன் வளங்குகின்றன.

नत्यूहस्तविकन्दैः पुंस्कोकिलरुतैरपि । खनन्ति पादपाश्वेमे ममानङ्गप्रदीपकाः ॥ ३० ॥

हमे	" இந்த	मम	எனது
पादपाः	விலுக்காக்கள்,	अनङ्गप्रदीपकाः	பனத்தை தகிக்கின்ற வைகளாய்
नत्यूहस्तविकन्दैः च	தீர்க்கொழிகள் சப்திக் கும் சத்தங்களாலும்	खनन्ति	சத்திக்கின்றன.
पुंस्कोकिलरुतैः अपि	ஆண்டிவிடுகிளங்களின் சத்தங்களாலும்		

अशोकस्तवकाङ्गारः पश्यदस्वननिस्वनः । मां हि पल्लवताम्राचिर्वसन्तासिः प्रधक्ष्यति ॥

वसन्तासिः	வசந்தகாலமேளும் கொடுப்பானது	पल्लवताम्राचिः	{ தவிர்க்காசிற கிவந்த கூகால்களையுடைய தாய்
अशोक- स्तवकाङ्गारः	ஆசோகப் பூங்கொத் துக்கலாசிற தலை கொண்டவையாய்,	पश्यदस्वन- निस्वनः हि)	வண்டுகளின் சத்தமா கிய கொடியளின் ஓ சையுடையதாய் என்னை தகிக்கின்றது.
		मां प्रधक्ष्यति	

न हि तां सूक्ष्मपक्ष्माक्षीं सुकेशीं मृदुभाषिणीम् । अपश्यतो मे सौमित्रे जीवितेऽस्ति प्रयोजनम् ॥

சௌமित्रே

“வசும்பனா!

सूक्ष्मपक्ष्माक्षीं

{ அழகிய இமைகளையு
ற்ற கண்களை யுடைய
வளமும்,

सुकेशीं

அழகுற்ற கூந்தலையு
டையவளமும்,

मृदुभाषिणीं

நேன்மொழியாளா

तां हि

அவளையும் [மாவ

अपश्यतः

காணப்பெறாத

मे

எனக்கு

जीविते

உயிர் தரித்திருப்பதில்

प्रयोजनं

பிரயோஜனம்

अस्ति न

இல்லை.

अयं हि रुचिरस्तस्याः कालो रुचिरज्ञानः । कोकिलकुलसीमान्तो दयिताया ममानघ ॥

अनघ

“புண்பாத்தாவே!

मम

எனது

दयितायाः

காதலியாகிய

तस्याः

அவளுக்கு

रुचिरज्ञानः

சொலைகள் அழகுற்ற
விளக்குகிறதும்,

कोकिलकुल

என்கு பார்த்தா னும்

सीमान्तः

{ குடில்கனால் நிறை

யப்பெற்று விளக்கு

இந்த [கிறதாமான

अयं

காலத்தான்

कालः हि

மிகப்பிரியமன்னது.

रुचिरः

मन्मथायाससंभूतो वसन्तगुणवर्धितः । अयं मां धक्ष्यति क्षिप्रं शोकाग्निर्नचिरादिव ॥

मन्मथायास-
संभूतः

“அன்பின திசயத்தின்
மனவேதனைமால்
விளைந்த

अयं

இந்த

शोकाग्निः

சோகாக்கனியானது

क्षिप्रं

வினாவில்

वसन्तगुण-
वर्धितः

வசந்தகால அழகால்
விருத்திசெய்யப்பட்ட

नचिरात्

சீக்கிரமே [டகாய்

मां

என்னை

धक्ष्यति इव

எரித்துவிடுமென்பலி

ருக்கிறது.

अपश्यतस्तां दयितां पश्यतो रुचिरदुमान् । ममायमात्मप्रभवो भूयस्त्वमुपयास्यति ॥ ३५ ॥

दयितां

“காதலியாகிய

तां

அவளை

अपश्यतः

காணப்பெறாதவளும்

रुचिरदुमान्

அழகுற்ற விருக்தன்
களை

पश्यतः

பார்க்கின்றவனுமான

मम

எனது

अयं

இந்த

आत्मप्रभवः

பிரியந்நுணை

भूयस्त्वं

அளவுறயத்தல்மை

வை

उपयास्यति

அடைபட்டுவருகிறது.

अदृश्यमाना वैदेही शोकं वर्धयते मम । दृश्यमानो वसन्तश्च स्वेदसंसर्गदूपकः ॥ ३६ ॥

वैदेही

“ஐயனே

अदृश्यमाना

கண்முண்டுதன்படாத
வனாயிருந்துகொண்டு

मम

எனது

शोकं

சோகத்தை

वर्धयते

அதிகப்படுத்துகிறது.

वसन्तः

வசந்தகாலம்

दृश्यमानः च

கண்ணுக்குத் தென்

பட்டுக்கொண்டு

स्वेदसंसर्गदूपकः

தாபத்தோடுகூடி விஷ

மாய் விளக்குகிறது.

मां ह्य मृगशावाक्षी चिन्ताशोकवलाकृतम् । सन्तापयति सोमिते क्रूरश्चैत्रो वनानिलः ॥

சோமிஸே	" ஸகந்தமணு !	அவ	இப்பொழுது
மृகशावाक्षी-	} இளமான் கிழியானின் நிலை வரல் சொகுத் தில்முழுகிக்கிடக்கும் என்னை	சேவ:	சித்திரமாதத்திய
चिन्ता-		वनानिलः दि	காட்டுக்காற்றும்
शोकवलाकृतं		क्रूरः	அஸஹ்நயமாய்
मां		सन्तापयति	வரட்டுகின்றது.

अमी मयूराः शोभन्ते प्रवृत्त्यन्तस्ततस्ततः । स्वैः पक्षैः पवनोद्भूतैर्गवाक्षैः स्फाटिकैरिव ॥

அமீ	" இந்த	पवनोद्भूते:	காற்றுவலைக்கப்பட்ட
मयूराः	மயில்கள்	स्वैः	அவைகளது
स्फाटिकैः	பளிங்குக்கன்களால்	पक्षैः	சிறகுசொகுதி
	ஸமைத்த	ततः ततः	அங்குமிக்கும்
गवाक्षैः	பல்கணிகளால்	प्रवृत्त्यन्तः	செர்த்தியாய் ஆடுகின் றவைகளாய்
इव	எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமோ	शोभन्ते	நிளங்குகின்றன.

शिखिनीभिः परिवृतास्त एते मदमूर्च्छिताः । मन्मथाभिपरीतस्य मम मन्मथवर्धनाः ॥३९॥

ते एते	" அந்த இவைகள்	मन्मथाभि-)	பிரிவாற்றுகையால்
शिखिनीभिः	பெண்மயில்களால்	परीतस्य)	தவிக்கும்
परिवृताः	சூழப்பட்டவைகளாய்	मम	எனக்கு
मदमूर्च्छिताः	உத்தம ஹத்தால்	मन्मथवर्धनाः	பிரிவாற்றுகையால் அ திகப்படுத்துகின்றன.
	மெய்மறந்தவைகளாய்		

पश्य लक्ष्मण नृत्यन्तं मयूरमुपनृत्यति । शिखिनी मन्मथातैषा भर्तारं गिरिसानुषु ॥४०॥

लक्ष्मण	" ஸகந்தமணு !	पुषा	இந்த
पश्य	பார்.	शिखिनी	மயில்போடு
गिरिसानुषु	மலைத்தள முவரைகளில்	मन्मथातां	மன்மதனுல் பிரிக்கப் பட்டதாய்
नृत्यन्तं	ஆடிக்கொண்டிருக்கும்	उपनृत्यति	அவசரித்துக் உத்தாடுகிறது.
भर्तारं	கணவனுடைய		
मयूरं	ஆண்மயிலை		

तामेव मनसा रामां मयूरोऽप्युपधावति । वितत्य रुचिरौ पक्षौ हनैरुपहसन्निव ॥ ४१ ॥

மயூர் அபி	ஆண்மயிலுடைய	उपहसन् इव	சிரிக்கின்றபுதுபொணகி
रुचिरौ	அழகிய	तां	அந்த
पक्षौ	சிறகுசொகுதி	रामां एव	பிரிவினையதே
वितत्य	பாப்பிரிக்கொண்டி,	मनसा	மனசாய் பூரித்து
हतिः	சங்கங்கொண்டி	उपधावति	செட்டுகிறது.

मयूरस्य वने नूनं रक्षसा न हता प्रिया । तस्मान्मृत्यति रम्येषु वनेषु सह कान्तया ॥४२॥

प्रिया	"என் காதலி	तस्मात्	ஆகையால்
रक्षसा	ஆரக்கனூல்	कान्तया सह	மயில்பேடுடன்
मयूरस्य	மயில்கணினூக்கும்	रम्येषु	அழகிய
वने	காட்டின்வழியால்	वनेषु	வனப்பிரதேசங்களில்
नूनं	சிச்சயலால்	मृत्यति	குதூறுவலமாய்த்
न हता	எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவளினால்.		திரிகிறது.

मम त्वयं विनावासः पुष्पमासे सुदुःसहः ॥ ४३ ॥

पुष्पमासे	"வசந்தமாதத்தில்	मम तु	எனக்கும்
अयं	இந்த	सुदुःसहः	மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறது.
विनावासः	பிரிந்துவயிர்த்தல்		

पश्य लक्ष्मण संयोगं तिर्यग्योनिगतेष्वपि । यदेषा शिखिनी कामाद्भर्तारमभिवर्तते ॥४४॥

पृषा	"இந்த	लक्ष्मण	ஸக்தமண!
शिखिनी	மயில்பேடு	यत्	என்கிறபடியால்
कामात्	காதலால்	तिर्यग्योनिगतेषु	பகலிஜா திகனிலும்
भर्तारं	கணவனை	अपि	கூட
अभिवर्तते	கெட்டுகிறது.	संयोगं	இணைபிரியாதிருத்தலை
		पश्य	பார்.

मामप्येवं विशालाक्षी जानकी जातसंभ्रमा । मद्नेनाभिवर्तते यदि नापहता भवेत् ॥४५॥

विशालाक्षी	"நீண்ட கண்களையு	एवं	இப்படியே
जानकी	ஜானகி [டைய	मां अपि	என்னிடமும்
अपहता	திருடிக்கொண்டுபோக ப்பட்டவளாக	जातसंभ्रमा	பந்திக்கொண்டவளாய்
न भवेत् यदि	இல்லையென்றால்	मद्नेन	உத்தனாகத்தொடு
		अभिवर्तते	ஒடியருவான்.

पश्य लक्ष्मण पुष्पाणि निष्कलानि भवन्ति मे । पुष्पभारसमृद्धानां वनानां शिशिराख्ये ॥

लक्ष्मण	"ஸக்தமண!	वनानां	மரக்களுடைய
पश्य	பார்.	पुष्पाणि	புஷ்பங்கள்
शिशिराख्ये	வசந்தருதுவில்	मे	எனக்கு
पुष्पभारसमृद्धानां	புஷ்பங்கள் மிகவும் பூத்து விளங்குகிற	निष्कलानि	பிரயோஜனமற்றவை
		भवन्ति	இருக்கின்றன. [களாக

रुचिराण्यपि पुष्पाणि पादपानामतिश्रिया । निष्कलानि महीं यान्ति समं मधुकरोत्करैः ॥

पादपानां	" ¹⁰ மாதங்களுடைய	निष्कलानि	பிரமோஜனமற்றவை
पुष्पाणि	பூப்பங்கள்	महीं	பூமியில் [கனரய்
अतिश्रिया	அதிகக் காத்தியால்	मधुकरो-करैः	வண்டுகள் கட்டங்க
रुचिराणि अपि	ஆழ்வாணங்கொளியிற் நனும்	समं	கட்டிலை [மேலே
		यान्ति	விழுகின்றன.

वदन्ति रावं मुदिताः शकुनाः सङ्घशः कलम् । आह्वयन्त इवान्योन्यं कामोन्मादकरा मम ॥

शकुनाः	" ¹¹ பகவிகள்	कलं रावं	இலைய ஒலியை
मुदिताः	களித்து	मम	எனக்கு
सङ्घशः	ஒருங்கே சேர்ந்து	कामोन्माद- कराः	நீளவால் மனச்சுஞ்ச வந்ததை விளக்கின உணவகரய்
अन्योन्यं	ஒன்றுக்கொன்று		
आह्वयन्तः	அழைக்கின்றவை	वदन्ति	இடுகின்றன.
इव	போன்றவைகளாய்		

वसन्तो यदि तत्रापि यत्र मे वसति प्रिया । नूनं परवशा सीता सा अपि शोचत्यहं यथा ॥

मे	" ¹² என்	अहं	நான்
प्रिया	காதலி	यथा	எப்படியோ கப்படி
यत्र	எங்கிடத்தில்	सा	அந்த [மே]
वसति	இருக்கிறாள்,	सीता अपि	சீதையும்
तत्र अपि	அங்கும்	परवशा	மேய்மறந்தவளாய்,
वसन्तः	வசந்தகாலம்	नूनं	சீதையாய்
यदि	என்றால்	शोचति	ஆயுதுவான்.

नूनं न तु वसन्तोऽयं देशं स्पृशति यत्र सा । कथं ह्यसितपद्माक्षी वर्तयेत्सा मया विना ॥

सा	" ¹³ அவள்	असितपद्माक्षी	செந்தாமரக்கண் ஆற்ற
यत्र	எங்கிருக்கிறாள்,	सा	நான்
देशं	அந்தப் பிரதேசத்தை	मया विना	என்னை விட்டுப் பிரி வளாய்
अयं वसन्तः	இந்த வசந்தகாலம்	कथं हि	எப்படி தான்
नूनं	ஒருகால்	वर्तयेत्	விஷயம் கிறப்பான்?
न स्पृशति तु	அணுகவில்லை என்ற னும்,		

अथ वा वर्तते तत्र वसन्तो यत्र मे प्रिया । किं करिष्यति सुश्रोणी सा तु निर्भर्त्सिता परैः ॥

मे	" ¹⁴ எனது	सुश्रोणी	சம்பார்க்கத்தையே
प्रिया	காதலி	सा	அவள் [காடும்]
यत्र	எங்கிருக்கிறாள்,	परैः	அத்தருக்களால்
तत्र	அங்கும்	निर्भर्त्सिता	பிரட்டப்பட்டவளாய்
वसन्तः	வசந்தகாலம்	तु	ஒருக்கையில்
वर्तते	நடைபெறுகிறது,	किं	என்ன
अथ वा	என்றால்	करिष्यति	செய்வாளா?

श्यामा पद्मपलाशाक्षी मृदुपूर्वाभिभाषिणी । नूनं वसन्तमासाद्य परित्यक्ष्यति जीवितम् ॥

पद्मपलाशाक्षी } தர் மலர் பி, தழ், போன்ற
கண்களுற்றலனும்,
மृदुपूर्वाभि- } இன் சொற்பகற்பவளு
भाषिणी } மன
श्यामा } என்னிமுன குமவன்,

वसन्तं } வசந்தகாலத்தை,
आसाद्य } ஆடைந்து,
नूनं } நிச்சயமாய்
जीवितं } உயிரை
परित्यक्ष्यति } துறந்து விடுவார்.

दृढं हि हृदये बुद्धिर्मम संप्रति वर्तते । नालं वर्तयितुं सीता साध्वी महिरहं गता ॥ ५३ ॥

साध्वी } "மறையாபதிவிரதை
யான
सीता हि } சீதை யொலெனில்
महिरहं गता } என் பிரிவையடைந்த
வராய்
वर्तयितुं } உயிர், தரிக்க
न अलं } சகியாள், "

बुद्धिः } என்கிற எண்ண
மனது
मम } எனது
हृदये } ஹிருதயத்தில்
दृढं } உறுதியாய்
संप्रति } இப்பொழுது
वर्तते } இருக்கிறது.

मयि भावोपि वैदेहास्तच्चतो विनिवेशितः । ममापि भावः सीतायां सर्वथा विनिवेशितः ॥

वैदेहाः } "ஜானகியினுடைய
भावः } உயிர்
मयि अपि } என்னிடத்திலேயே
तच्चतः } உள்ளபடியே
विनिवेशितः } வைக்கப்பட்டிருக்
मम } எனது [கிறது.

भावः } உயிர்
सीतायां अपि } சீதை யிடத்திலேயே
सर्वथा } சர்வதிரகாரத்
தினும்
विनिवेशितः } வைக்கப்பட்டிருக்
கிறது.

एष पुष्पवहो वायुः सुखस्पर्शो हिमावहः । तां विचिन्तयतः कान्तां पावकप्रतिमो मम ॥

पुष्पवहः } { புஷ்பங்களின் ரும
ணத்தோடு யிகிற
தும்,
हिमावहः } குளிர்ந்து யிகிறதும்
सुखस्पर्शः } சுகமான ஸ்பர்சத்தை
புடைசு தூண்ட
एषः वायुः } இந்தக் காற்று

तां कान्तां } அந்தக் காந்தலையை
विचिन्तयतः } இடைவிடாது கிந்தித்
தவண்ணமோடு இருக்கும்
मम } எனக்கு
पावकप्रतिमः } அக்னிபோலிருக்
கிறது.

सदा सुखमहं मन्ये यं पुरा सह सीतया । मारुतः स विना सीतां शोकं वर्धयते मम ॥

पुरा } இதற்குமுன்
सदा } எப்பொழுதும்
सीतया सह } சீதை யுடனிருந்த
अहं } நான்,
यं } எனது
सुखं } இன்பத்தை விளைவிப்
பதாய்

मन्ये } நினைத்துக்கொண்ட
ருந்தேறலே;
सः मारुतः } அந்தக் காற்று
सीतां विना } சீதையை விட்டுவிட்டு
मम } எனக்கு [கிருக்கும்
शोकं } சோகத்தை
वर्धयते } அதிகப்படுத்துகிறது.

तां विना स विहङ्गो यः पक्षी प्रणदितस्तदा ।

ய: பக்ஷி	“எந்தப் பறவை
तां	அவளை
विना	விட்டுப்பிரிந்து
सदा	அப்பொழுது
विहङ्गः	ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டு
प्रणदितः	அபஸ்வரமாய் கூவுகி ன்றதாய் இருந்ததேதா,

वायसः पादपगतः महृष्टमभिर्नर्दति ॥५७॥

ச: வாயச:	ஆந்தக் காக்கை
पादपगतः	மாத், திலிருந்து கொண்டு
महृष्ट	அவ்வரைத் தெரிவிக்கி றதாய்
अभिर्नर्दति	இனிமையாய்க் கூவுகிறது.

एष वै तत्र वैदेह्या विहगः प्रतिहारकः । पक्षी मां तु विशालाक्ष्याः समीपमुपनेप्यति ॥

तत्र	“அப்பொழுது
वैदेह्याः	ஊரைக்கு
विहगः	ஓர் பறவை
प्रतिहारकः वै	வானில் காப்போனா
एषः	இந்த [யிருந்ததா.
पक्षी तु	பறவைதான்

मां	என்னை
विशालाक्ष्याः	தடங்கண்ணாளுடைய
समीपं	சமீபத்திலே
उपनेप्यति	{ அணுநீத்துக்கொண்டு பொய்ச் சேர்க்கப் போகிறது.

शृणु लक्ष्मण सन्नादं वने मद्विवर्धनम् । पुष्पिताम्रेषु वृक्षेषु द्विजानामुपकृजताम् ॥ ५९ ॥

वने	“வனத்தில்
पुष्पिताम्रेषु	புஷ்பங்கன் கிடைந்த றனிகளையுடைய
वृक्षेषु	மரங்களில்
उपकृजतां	கூவிக்கொண்டிருக்க கின்ற

द्विजानां	பகவிகளுடைய
मद्विवर्धनं	உத்ஸாஹத்தை விருத்திசெய்கிற
सन्नादं	பேரொலியை
लक्ष्मण	லக்ஷ்மண!
शृणु	கேள்.

विशिप्तां पवनेनैतामसौ तिलकमञ्जरीम् । षट्पदः सहसाऽभ्येति मदीदूतामिव प्रियाम् ॥

असौ षट्पदः	“இந்த வண்டு
पवनेन	காற்றினால்
विशिप्तां	ஆலைப்புண்ட
तिलकमञ्जरी	திலகப்பூங்கொத்தை
मदीदूतां	உத்ஸாஹத்துடன் விளங்கும்

प्रियां	காதலியை
इव	எவ்வண்ணமோ, உவ்வண்ணமே
सहसा	அனாயாக
अभ्येति	பற்றுகிறது.

कामिनामयमत्यन्तमशोकः शोकवर्धनः । स्तवकैः पवनोत्क्षिप्तैस्तर्जयन्निव मां स्थितः ॥

कामिनां	{ “மனைவிரிவிடத்து ளவுக்கு மிகுதின ற்றுடையவர்களுக்கு
स्थितः	எற்பட்ட
अयं	இந்த
अशोकः	அனேகமரமாய்

पवनोत्क्षिप्तैः	காற்றினால்சுட்க்கப் பட்ட
स्तवकैः	பூக்கொத்துகளால்
तर्जयन् इव	வெறுட்டுகிறதுபோ
मां अत्यन्तं	எனக்கு மிகவும் [வாடி
शोकवर्धनः	சோகத்தை வளர்க்கிற தாகிறது.

अपी लक्ष्मण दृश्यन्ते चूताः कुसुमशालिनः । विभ्रमोत्सिक्तमनसः साङ्गरागा नरा इव ॥

लक्ष्मण	" ஸக்தமணு	विभ्रमोत्सिक्त-	} காமிவெழிவிசீ இபட்ட
अपी	இந்த	मनसः	
कुसुमशालिनः	ஏராளமாய் பூத்து		ளான
चूताः	மாமரங்கள், [இற்கும்	नराः इव	மனிதர்கள் போல
साङ्गरागाः	சந்தனம் முதலியது	दृश्यन्ते	காணப்படுகின்றன.
	பூசிக்கொண்டு		

सौमित्रे पश्य पम्पायाश्चित्रासु वनराजिषु । किन्नरा नरशार्दूल विचरन्ति समन्ततः ॥६३॥

नरशार्दूल	" புருஷேச த்தம!	चित्रासु	ஆழகிய
सौमित्रे	ஸக்தமணு!	वनराजिषु	மரவரிசைகளில்
पश्य	பார்.	समन्ततः	அங்குமிங்கும்
पम्पायाः	பம்பையினது	किन्नराः	கின்னரங்கள்
		विचरन्ति	உலாவித்திரிகின்றன.

इमानि शुभगन्धीनि पश्य लक्ष्मण सर्वशः । नलिनानि प्रकाशन्ते जले तरुणसूर्यवत् ॥६४॥

लक्ष्मण	" ஸக்தமணு!	तरुणसूर्यवत्	பாலசூரியன்கள் போல
पश्य	பார்.	जले	ஐலத்தில்
शुभगन्धीनि	நல்ல மணக்கமழும்	सर्वशः	எங்கும்
इमानि	இந்த	प्रकाशन्ते	ஆழகுலாய்ந்து
नलिनानि	செந்தாமரைகள்		விளங்குகின்றன.

एषा प्रसन्नसलिला पद्मनीलोत्पलायुता । हंसकारण्डवाकीर्णा पम्पा सौगन्धिकायुता ॥

एषा पम्पा	" இந்த பம்பையசான்	हंसकारण्डवाकीर्णा	} ஆன்னம், நீர்க்காக்கை
प्रसन्नसलिला	நீர்மலமான ஐலத்தை		
पद्म- नीलोत्पलायुता)	} தாமரை, கருமெய்தல்	सौगन्धिकायुता	} பாலசெங்கழுநீர் புஷ்ப
	பெற்றுவிளங்குகிறது.		

जले तरुणसूर्याभिः पट्टपदाहतकेसरैः । पङ्कजैः शोभते पम्पा समन्तादभिसंवृता ॥ ६६ ॥

पम्पा	" பம்பை	तरुणसूर्याभिः	பாலசூரியனது
जले	ஐலத்தில்	पङ्कजैः	ஒளிக்கொண்ட
पट्टपदाहत- केसरैः	} வண்டுகளால் மொய்க்	समन्तात्	} தாமரை புஷ்பங்களால்
	பூந்தா துக்களைபுடை	अभिसंवृता	பாப்பப்பட்டதாய்
	யவைகளும்	शोभते	பிரகாசிக்கிறது.

चक्रवाक्युता नित्यं चित्रपस्थवनान्तरा । मातङ्गसृगयूथैश्च शोभते सलिलार्थिभिः ॥ ६७ ॥

नित्यं	“எப்பொழுதும்	सलिलार्थिभिः	நீர் குடிக்க வரும்
चित्रपस्थ- वनान्तरा	ஆழ்விய கந்தியுள்ள வனப்பிரதேசங்களில் அண்டயதாய்,	मातङ्गसृगयूथैः च	யானை, யான் இவைக ளின் கூட்டங்களால்
चक्रवाक्युता	சக்ரவாக பகவிகள் நிலநாய்கதாய்,	शोभते	(பம்மை) ஆழ்குந்து விளக்குகிறது.

पवनाहतवेगाभिर्ஹிம்भिर्वிமலேऽम्भसि । पङ्कजानि विराजन्ते ताड्यमानानि लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	“வசந்தமணி!	विमले	நிர்மலமான
पङ्कजानि	தாமரைப் புஷ்பங்கள்	अम्भसि	அலக்சில்
पवनाहतवेगाभिः	காற்றினூழையுண்டு சலிக்கின்ற	ताड्यमानानि	அதைத்து ஆடுகின்ற வைகளாய்
ऊर्मिभिः	ஆலைகளால்	विराजन्ते	ஆழ்குந்து விளக்கு கின்றன.

पद्मपत्रविशालार्क्षी सततं पङ्कजप्रियाम् । अपश्यतो मे वैदेहीं जीवितं नाभिरोचते ॥ ६९ ॥

पद्मपत्र- विशालार्क्षी	“தாமரைப் பூக்கள் வளையுண்டு, எப்பொழுதும்	वैदेहीं	இளங்கிழை
सततं	தாமரைமலரில்	अपश्यतः	காணப்பெறாத
पङ्कजप्रियां	ஆதிக பிரியமுள்ளவகுமான	मे	எனக்கு
		जीवितं	உயிர் தாக்கல்
		न अभिरोचते	பிரக்களில்லை.

अहो कामस्य वामत्वं यो गतामपि दुर्लभाम् । स्मारयिष्यति कल्याणी कल्याणतरवादिनीम् ॥

अहो	“ஹது	दुर्लभां	மிக அருவையானவ ளாய்,
कामस्य	காமனுதிகுக்குமவளை யும்	स्मारयिष्यति	இடைவிடாது கினைக்க ச்செய்கிறதே,
वामत्वं	மல்களவ்வகுபிரை யாய்,	कल्याणी	அந்த வாதலாயந்தி னுடைய
गतामपि	பிரிந்தபாபிரை யாய்,	कल्याणतरवादिनीम्	அசட்டுத்தனம் எவ்வளவுடா!

शक्यो धारयितुं कामो भवेद्दद्यागतो मया । यदि भूयो वसन्तो मां न हन्यात्पुष्पितद्रुमः ॥

शुष्पितद्रुमः	“பூப்பிடுக்க மரங்க னுடனிருக்கிறதாய்	न हन्यात् यदि	வினயமுடைய திருந் தால்,
अथ	இப்பொழுது	कामः	அன்பின திசயமானது
आगतः	வந்தவிரை	मया	என்னால்
वसन्तः	வசன்கள வம்,	धारयितुं	ஆசிர்ப்படாது ஆடக்க
भूयः	முன்புவினா திசயாய்	शक्यः	முடிந்ததாக
मां	யான்னை	भवेत्	ஆகும்.

यानि स्य रमणीयानि तथा सह भवन्ति मे । तान्येवारमणीयानि जायन्ते मे तथा विना ॥

तथा सह मे - रमणीयानि	“அவனோடு சூந்த எனக்கு மன திற்கினைத் தவைக ளாய்	तथा विना मे तानि एव अरमणीयानि	அவனை விட்டுப்பிரிந் எனக்கு [திருக்கும் அவைகளோ மன திற்கினைத் தவைக ளாய்
यानि भवन्ति स्य	எவைகள் இசூந்தவனோ ;	जायन्ते	இருக்கின்றன.

पद्मकोशपलाशानि दृष्ट्वा दृष्टिर्विमन्यते । सीताया नेत्रकोशाभ्यां सदृशानीति लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण पद्मकोशपलाशानि सीतायाः नेत्रकोशाभ्यां	“வசந்தமனா! ‘தாமரை பொட்டுகளி சினையின் [னிதழ்களை இருகண்களின் தொற்றத்திற்கு	सदृशानि इति दृष्ट्वा दृष्टिः विमन्यते	ஒத்திருக்கின்றன. என்று நினைத்து, நல்லறிவு நடுமாற்றமடைகிறது.
--	--	---	---

पद्मकेसरसंसृष्टो वृक्षान्तरविनिःसृतः । निःश्वास इव सीताया वाति वायुर्मनोहरः ॥ ७४ ॥

पद्मकेसर- संसृष्टः } वृक्षान्तर- विनिःसृतः }	“தாமரைத் தாதுக்க ளின் பரிமளத்து டன் கூடியதாய் மாங்கனிவிடைகளினி ருந்து வெளிவருகி றதும்	मनोहरः वायुः सीतायाः निश्वासः इव वाति	மனோஹர மாசிருக்கிற காற்று [துமான சினையின் மூச்சுக்காற்று பொலிருப்பதால் இப்பொழுது தான் புறநுகிறது.
---	--	--	--

सौमित्रे पश्य पम्पाया दक्षिणे गिरिसानुनि । पुष्पितां कर्णिकारस्य यष्टिं परमशोभिताम् ॥

सौमित्रे पम्पायाः दक्षिणे गिरिसानुनि कर्णिकारस्य	“வசந்தமனா! பம்பையின் தென் மலைத்தாழ்வரையில் சரக்கொன்றை மரத்தின்	परमशोभितां पुष्पितां यष्टिं पश्य	மிக அழகு வாய்ந்த பூக்களை யுடைய கிளை பார்.
--	---	---	--

अधिकं शैलराजोऽयं धातुभिः सुविभूषितः । विचित्रं सृजते रेणुं वायुवेगविघटितम् ॥

अयं शैलराजः धातुभिः सुविभूषितः वायुवेगविघटितं	“ இந்த மலையாக தாதுக்களால் மிக அழகுந்நதாய் வாயுவேகத்தால் சிதறுண்ட	विचित्रं रेणुं अधिकं सृजते	பலவண்ணமான புழுதியை அதிகமாய் இதைத் துக்கொண்ட புழுக்கிறது.
---	---	-------------------------------------	--

गिरिप्रस्थास्तु सौमित्रे सर्वतः संप्रपुष्पितैः । निष्पत्रैः सर्वतो रम्यैः प्रदीप्ता इव किंशुकैः ॥

சுமித்ரே	"சுமத்ரமணு!	சர்வதோ ரம்யை:	முழுதுமழுதுவாய்க் து விளங்குகும்
गिरिप्रस्थाः तु	மலைச்சார்புக கொல்லாம்	கிங்குக்கை:	பலாசுகிருகதங்கவாஸ்
सर्वतः	எங்கும்	प्रदीप्ताः	தீடபற்றியெய்கின்ற வையகள்
संप्रपुष्पितैः	செம்மலமக்குப் பூத்து	इव	போலகிருக்கின்றன.
निष्पत्रैः	இலைகளுகின்றது		

पम्पातीररुहाश्वमे संसक्ता मधुगन्धिनः । मालतीमल्लिकाफण्डाः करवीराश्च पुष्पिताः ॥७८॥
केतव्यः सिन्धुवाराश्च वासन्त्यश्च सुपुष्पिताः । माधव्यो गन्धपूर्णाश्च कुन्दगुल्माश्च सर्वशः ॥
चिरिविल्वा मधूकाश्च वज्जुला वकुलास्तथा । चम्पकास्तिलकाश्चैव नागवृक्षाश्च पुष्पिताः ॥
नीपाश्च वरणाश्चैव खर्जूराश्च सुपुष्पिताः । पद्मकाश्चोपशोभन्ते नीलाशोकाश्च पुष्पिताः ॥

इमे	"இந்த	चिरिविल्वा:	சிறி வில்வங்களும்,
संसक्ताः	ஆடர்ந்து	मधूकाः च	இதுபய்புகளும்,
पम्पातीररुहाः	பம்பைபக் கணையில் முளைத்திருக்கின்ற	वज्जुला:	வஜ்ஜுகளும்,
मधुगन्धिनः	நறுமணங்கமழும்	वकुला: तथा	மகிழ்க்களும்,
मालतीमल्लिका)	ஜாதிமல்லி, மல்லி	चम्पका: च	சம்பகக்களும்,
फण्डा: च)	கைப்பூக்களும்,	तिलका: एव	திலகக்களும்,
पुष्पिता:	பூத்து	पुष्पिता:	புவ்யய் தைரத்த
करवीरा: च	அலகுகளும்,	नागवृक्षा: च	நாகமரக்களும்,
केतव्यः	தாவழுகளும்,	नीपा: च	நீடம்பூசளும்,
सिन्धुवारा: च	வெண்ணெய்க்குகளும்,	वरणा: च एव	மாவளி விலகுகளும்,
सुपुष्पिता:	நன்கு பூத்து	खर्जूरा: च	பேரீச்சுகளும்,
वासन्त्यः च	மலை முல்லைகளும்,	सुपुष्पिता:	கன்கு பூத்து
गन्धपूर्णा:	பரிமணம் நிறைந்த	पद्मका: च	பத்மகக்களும்,
माधव्यः च	மாமல்லிகளும்,	पुष्पिता:	நன்கு பூத்து
सर्वशः	பலவகை	नीलाशोका: च	நீலநோகாக்களும்
कुन्दगुल्मा: च	குருந்தப் பூக்களும்,	उपशोभन्ते	அழகில் விளங்குகின்றன.

लोधाश्च गिरिपृष्ठेषु सिंहकेसरपिञ्जराः । अङ्गोलाश्च कुरण्डाश्च पूर्णकाः पारिभद्रकाः ॥८२॥
चूताः पाटलयद्भवैव कोविदाराश्च पुष्पिताः । मुचुलिन्दार्जुनाश्चैव दृश्यन्ते गिरिसानुषु ॥
केतकोदालकाश्चैव शिरीषाः शिशुपा धवाः । शाल्मल्यः किंशुकाश्चैव रक्ताः कुरवकास्तथा ॥
तिनिशा नक्तमालाश्च चन्दनाः स्पन्दनास्तथा ॥ ८४ ॥

லோபா: வ	" வெள்ளொலுத்திக
அஹோலா: வ	ஆமுஞ்சிகளும், [ளும்,
கூரணா: வ	மஞ்சள் மருதாணிக
பூர்ணா:	பூர்ணகங்களும், [ளும்,
பாரிமத்கா:	பாரிமத்கங்களும்,
வூதா: வ	மாமாங்களும்,
பாடலய: புவ	மாதிரிகளும்,
புஷ்பிதா:	புஷ்பம் செறிந்த
கோவிதாரா: வ	கொவிதாக்களும்,
முகுலிந்தா: வ	முகுலிந்தங்களும்,
அர்ஜுனா: புவ	மருத மரங்களும்,
கேதகோஷலகா: வ	தாழைகள், உத்தர
	லகங்களும்,
கிரிபா: புவ	வாலைகளும்,
சிஷுபா:	சிம்சபாக்களும்,
பவா:	தவங்களும்,

पुष्पितान्युष्पितायाभिलताभिः परिवेष्टितान् ।

சௌமித்ர	" லக்ஷ்மண !
ஐஹ	இப்பொழுது
புஷ்பிதாபாभिः	நன்கு பூத்த துணிகளை
லதாभिः	கொடிகளால் [புண்டய
பரிவேஷ்டிதானு	சுற்றிக்கொள்வப்பட்ட
	டலைகளும்,

நாஸவ்ய: வ	இலவுகளும்,
கிஷுகா: புவ	புரசமரங்களும்,
ரக்ஷா:	கிவந்த
கூர்வகா: தயா	மருதாணிகளும்,
தினிசா:	கிளிசங்களும்,
நநமாலா: வ	நத்தமாலங்களும்,
வந்நா:	சந்தனங்களும்,
ஸந்நா: தயா	வப்பந்தனங்களும்,
கிரிசானுபு	மலைத்தாழ்வரைக
	ளினும்,
கிரிபூலு	மலைச்சார்ப்புகளினும்
கிஹேசர- } பிஜரா: }	சிம்மத்தின் பிடரி ம
	யிர்போல் பொன்னி
	றமுடையலைகளால்
ஐஸ்யந்	தென்படுகின்றன.

द्रुमान्पश्येह सौमित्रे पष्पाया रुचिरान्वहन् ॥

புஷ்பிதானு	புஷ்பங்கள் செறிந்
ரவிரானு	ஆழகிய [தனுமான
வஹநு	பல
பஷ்பாயா:	பம்மையின்
துமானு	மரக்களை
பஷ்ய	பார்.

वातविक्षिप्तविटपान्यथासन्नान्द्रुमानिमान् । लताः समनुवर्तन्ते मत्ता इव वरस्रियः ॥ ८६ ॥

வாதவிஷிஸ- } விடபானு } வய ஆசநானு ஐமானு ஐமானு	" காற்றினால்சைக்கப்பட்ட கிளைகளைபுண்டய ஆப்பாடிய பக்கலிலிருக்கின்ற இந்த விருக்கைகளை
---	---

லதா:	கொடிகள்
மதா:	மனக்குலையின் நி மன
	த்திருப்திகொண்ட
வரச்ரிய: ஐவ	உத்தமிகள் போலவே
சமநுவர்தந்த	நன்கு உபசரிக்கின்
	றன.

पादपात्पादपं गच्छञ्शैलाच्छैलं वनाद्द्वन्म् ।

அநில:	" வாயு
பாட்பாநு	ஒரு மரத்திலிருந்து
பாட்பம்	மற்றொரு மரத்திற்
	கும்,
சீலாநு	ஒரு மலையிலிருந்து
சீலம்	மற்றொரு மலைக்கும்,
பநாநு	ஒரு வனத்திலிருந்து

वाति नैकरसास्वादः समोदित इवानिलः ॥

வநம்	மற்றொரு வனத்திற்
	கும்
நைகரஸாஸ்வாத:	பலவகை வாசனைகளை
	புட்கொண்டு
சமோதித:	யிக உத்தராகமுடைய
	தாய்
கஷ்டநு ஐவ	சென்றகொண்டே
வாதி	வீசுகிறது.

केचित्पयांसकुसुमाः पादपा मधुगन्धिनः । केचिन्मुकुलसंवीताः श्यामवर्णा इवावभुः ॥८८॥

केचित् पादपाः	“ சில சிறுசந்தங்கள்,	केचिन्	சில
मधुगन्धिनः	மதுமணங்கொண்ட	श्यामवर्णाः	கருநிறமுற்று
पयांसकुसुमाः	கண்டு மணந்த புஷ்பம் களை மலையகம்,	सुकुलसंवीताः इव	மொட்டுகொண்ட சிறுதல் கொண்டவா மலும்
		आवभुः	விளங்கின.

इदं मृष्टमिदं स्वादु प्रफुल्लमिदमित्यपि । रागमत्तो मधुकरः कुसुमेष्ववलीयते ॥ ८९ ॥

मधुकरः	“ வண்டி வான்	प्रफुल्लं	மலும்பு ஆண்க்கிருக்கி
इदं	இது	इति अपि	தது
मृष्टं	மலிந்தவாழி துண்டு	रागमत्तो	ம. தளர நாமம் தலைக்கீக
	ந.க.		நியதாங்
इदं	இது	कुसुमेषु	புஷ்பங்களில்
स्वादु	சுவைகொண்டிருக்கிறது.	अवलीयते	மறைந்தது.
इदं	இது		

निलीय पुनरुत्पत्य सहसाऽन्यत्र गच्छति । मधुलुब्धो मधुकरः पम्पातीरदुमेष्वसौ ॥ ९० ॥

असौ	“ இங்க	पुनः	மீளவும்
मधुकरः	வண்டி வான்	उत्पत्य	வெளியுந்து,
निलीय	மறைந்து,	अन्यत्र	வேறிடங்களில்
मधुलुब्धः	மதுவில் ஆசை தீராத	पम्पातीरदुमेषु	பம்பைக்கரை மரங்க
सहसा	சடக்கொண்ட [காய்	गच्छति	திரிகின்றது. [வில்

इयं कुसुमसंघातैरुपस्तीर्णा सुखाकृता । स्वयं निपतितैर्भूमिः शयनप्रस्तरैरिव ॥ ९१ ॥

इयं	“ இங்க	शयनप्रस्तरैः	மெத்தைகளால்
भूमिः	பூமிநிலைமையானது	इव	எய்வண்ணமே,
स्वयं निपतितैः	தானாகவே விழுந்த		ஆய்வண்ணமே
कुसुमसंघातैः	புஷ்பம் குவிபாங்கொண்ட	सुखाकृता	கூடிய விளக்குகி
उपस्तीर्णा	பரப்பப்பெற்றதாய்		தது.

विविधा विविधैः पुष्पैस्तेष्व नगसानुषु । विकीर्णैः पीतरक्ता हि सौमित्रे प्रस्तराः कृताः ॥

सौमित्रे	“ வாய்மறையு!	पुष्पैः एव	புஷ்பங்களாலேயே
नगसानुषु	மலைக்கொண்டவாசல்களில்	पीतरक्ताः	மீரகம் சிவமுற்று
विकीर्णैः	இடைநீராக கிடக்கின்ற	विविधाः	பல
तैः	ஆந்த	प्रस्तराः हि	விழுப்புக்களாகவே
विविधैः	காணவிக	कृताः	விளக்குகின்றனர்.

हिमान्ते पश्य सौमित्रे वृक्षाणां पुष्पसञ्चयम् ॥ ९३ ॥

सौमित्रे	“ வாய்மறையு!	वृक्षाणां	மரங்களுடைய
हिमान्ते	வாழ்ந்த இடங்களில்	पुष्पसञ्चयं	புஷ்பங்கூலத்தை
		पश्य	பார்.

पुष्पमासे हि तरवः संघर्षादिव पुष्पिताः । आह्वयन्त इवान्योन्यं नगाः पद्पदनिस्वनैः ॥

तरवः हि
पुष्पमासे

“மரங்களொன்றாம்
வளந்தமாலத்தின்
சமஸ்கரணம், மேம்பட்ட
டோ ஆகவேண்டு
மெனாமாசைவால்
போலவே
புஷ்பித்து விளங்கு
கின்றன.

सङ्घर्षान् इव

पुष्पिताः

नगाः

पद्पदनिस्वनैः

अन्योन्यं

आह्वयन्ते इव

மரங்கள்

வண்டுகளின் நீக்கா
ரங்களால்

ஒன்றையொன்று

நல்வாய் கூறுகின்ற
வைகவழியோலிசூர்
கின்றன.

कुसुमोत्सविट्पाः शोभन्ते बहु लक्ष्मण

लक्ष्मण

कुसुमोत्स-
विट्पाः

“வசந்தமணி!
புஷ்பங்கள் செறிந்த
கிளைகளை உடைய
அவைகள்

॥ ९५ ॥

बहु

शोभन्ते

நிக்க

அழகுவாய்த்து

விளங்குகின்றன.

एष कारण्डवः पक्षी विगाह्य सलिलं शुभम् ।

एषः

कारण्डवः

पक्षी

शुभं सलिलं

कान्तया सार्धं

“இந்த

நீர்க்காக

பறவை

தெளிந்த நீரில்

மனைவியோடுகூடி

रमते कान्तया सार्धं काममुद्दीपयन्मम ॥

विगाह्य

मम

कामं

उद्दीपयन्

रमते

முழுக்கி,

எனது

மனோரதத்தை

நினைப்பு மூட்டிக்

கொண்டு

விளையாடுகிறது.

मन्दाकिन्यास्तु यदिदं रूपमेतन्मनोहरम् । स्थाने जगति विख्याता गुणास्तस्या मनोरमाः ॥

तस्याः

मन्दाकिन्याः

गुणाः

मनोरमाः तु

यत्

जगति

“அந்த

மந்தாகினியினது

குணங்கள்

மனதைக்கவர

வல்லவைகளால்

இருக்கின்றபையால்

உலகில்

विख्याताः

इदं

एतत्

मनोहरं

रूपं

स्थाने

பிரஸித்திபெற்றவை

இப்பொழுது [கள்.

இந்த

மனதைக்கவரும்

தொற்றமானது

அந்நுடையதாற்போ

விருக்கிறது.

यदि दृश्येत सा साध्वी यदि चेह वसेमहि ।

रघूत्तम

साध्वी

सा

दृश्येत यदि

इह च

वसेमहि यदि

“வசந்தமணி!

ஸாசியாகிய

ஆவள், [குல்

காணப்படுகிறனென்-

இவ்விடத்திலேயே

காம் வளிக்கின்றனும்

என்றால்

स्पृहयेयं न शकाय नायोध्यायै रघूत्तम ॥

शकाय

स्पृहयेयं न

अयोध्यायै

न

இந்திரனை நினைத்தும்

கான் பொருமை

கொள்ளேன்.

அயோத்தியை

நினைத்தும்

பொருமை கொள்

வேன்.

न ह्येवं रमणीयेषु शाहलेषु तथा सह । रमतो मे भवेच्चिन्ता न स्पृहाऽन्येषु वा भवेत् ॥

तथा सह	“ஆவனோடு கூட	चिन्ता	கேள்வியும் நினைவும்
रमणीयेषु	மணிகளாய்வுடையவர்கள்	न भवेत्	உண்டாகக்கூடாது.
शाहलेषु	புறநகரங்களில்	अन्येषु वा	புறநகரவகாசியெதி
रमतः	உள்ளவர்களைப் காணல்	स्पृहा	நினைவெய்யும் [ஆயும்
मे	எனக்கு [கழிக்கும்		ஆசிரிசுவகை
पूर्व हि	இப்படியாகியிருக்க	भवेत् न	உண்டாகக்கூடாது.

अस्मिन् कानने विविधैः पुष्पैस्तारयो रुचिरच्छदाः । काननेऽस्मिन्विना कान्तां चित्तमुन्मादयन्ति मे ॥

अस्मिन् कानने	“இந்தக் காட்டில்	कान्तां	காதலியை
विविधैः	பலவிதமான	विना	விட்டுப்பிரிந்திருக்கும்
पुष्पैः	பூக்களால்	मे हि	என்னுடையமே
रुचिरच्छदाः	அழகாய் வேயப்பட்ட	चिन्ते	மனத்தை
अस्मी तरवः	இந்த விருகங்களால்	उन्मादयन्ति	சித்த ஆட்கின்றன.

पश्य शीतजलां चेमां सौमित्रे पुष्करायुताम् । चक्रवाकानुचरितां कारण्डवनिषेविताम् ॥ १०२ ॥

पश्य	புத்தமண!	पूर्वः	வாத்துக்களாலும்,
शीतजलां	சுருமனையவர்கள்	कौशिकः च	கிரொந்துசம்பந்திக
चेमां	நிறைந்தவர்களும்,		ளாலும்
पुष्करायुतां	சக்கிரவாகங்களால்	सम्पूर्णो च	நிறைந்தவர்களும்,
चक्रवाकानुचरितां	திரியப்பெற்றதும்,	शीतजलां	சூலிந்த ஜலத்தை
कारण्डवनिषेवितां	நீர்க்காங்கைகள்		உடையதுமரண
	நிறைந்தவர்களும்,	इमां	இதை (பம்பையைய)
वराहसृगसेवितां	பன்றிகள், மான்கள்	पश्य	பார்.
	இவைகளால் பக்கலில்		
	திரியப்பெற்றதும்,		

अधिकं शोभते पम्पा विह्वलद्विर्विह्वलमैः ॥ १०३ ॥

पम्पा	“பம்பை	विह्वलमैः	பறவைகளால்
विह्वलद्विः	இலரிய குரலில் கூவிக்	अधिकं	மிகவும்
शोभते	கொண்டிருக்கின்ற	शोभते	ஆழ்குந்து விளக்கு
			கிறது.

दीपयन्तीव मे कामं विविधा मुदिता द्विजाः । श्यामां चन्द्रमुखीं स्मृत्वा प्रियां पद्मनिषेक्षणां ॥

विविधाः	“பற்பல	श्यामां	என் சிவனுமாகிய
मुदिताः	உத்தமரத்திலிருக்	प्रियां	காதலியை
द्विजाः	பறவைகள், [கும்	मे	எனக்கு
चन्द्रमुखीं	சந்திரன்போன்ற முக	स्मृत्वा	நினைப்பூட்டி,
	மண்டலத்தை னை	कामं	மணிகளால் வந்ததை
	யவரும்,		
पद्मनिषेक्षणां	சுருமனையவர்களைப் பற்ற	दीपयन्ति इव	ஆதிகரிக்கச்செய்கின்
	தண்டனைபுடையவ		நனவகாரகவே இரு
	களும்,		க்கின்றன.

पश्य सानुषु चित्रेषु मृगीभिः सहितान्मृगान् । मां पुनर्मृगशावाक्ष्या वैदेह्या विरहीकृतम् ॥

चित्रेषु	ஆழ்விய	मृगशावाक्ष्याः	இராமாவை விட்டுயாணா
सानुषु	மலைத்தாழ்வரைகளில்	वैदेह्याः	ஐயன்கிணை
मृगीभिः	பெண்பாண்களோடு	विरहीकृतं	விட்டுப் பிரிவிக்கிட்டுக்குறும்
सहितान्	கூடவிருக்கும்	मां	என்னையும்
मृगान्	மிருகங்களையும்,	पश्य	பார்.
पुनः	ஆதோடு		

व्यथयन्तीव मे चित्तं संचरन्तस्ततस्ततः । अस्मिन्सानुनि रम्ये हि मत्तद्विजगणायुते ॥

मत्तद्विज- गणायुते	} “ கொழுந்த பறவை கணங்களால் சிறைந்த	संचरन्तः	} உய்வரசமாய் திரிந்து கொண்டிருக்கும் அவைகள்
अस्मिन्		मे	
रम्ये	ஆழகாண	चित्तं हि	மனத்தையும்
सानुनि	தாழ்வரைசின்	व्यथयन्ति इव	கலக்கமுறச் செய்கின் றனவிய.
ततस्ततः	அங்குமிங்கும்		

पश्येयं यदि तां कान्तां ततः स्वस्ति भवेन्मम ॥ १०७ ॥

तां कान्तां	} “ அந்தக் காதலியை காண்பேனாகில் அப்போதிலிருந்து தான்	मम	எனக்கு
पश्येयं यदि		स्वस्ति	குறையற்ற வாழ்வு
ततः		भवेन्	எற்படும்.

जीषेयं खलु सौमित्रे मया सह सुमध्यमा । सेवते यदि वैदेही पम्पायाः पवनं सुखम् ॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணா !	मया सह	என்றோடுகூட
सुमध्यमा	தண்ணீரைடையான	सेवते यदि	அதுபவிரங்கிலும் என்றால்
वैदेही	ஐயனி	खलु	உள்ளபடி
पम्पायाः	பம்பாயின்	जीषेयम्	மாம் வீணாக வாழ் வுற்றவனுடையால்.
सुखं	சுகமான		
पवनं	காற்றை		

पश्यसौमन्धिकवहं शिवं शोकविनाशनम् । धन्या लक्ष्मण सेवन्ते पम्पोपवनमास्तम् ॥

लक्ष्मण	} “ லக்ஷ்மணா ! காமரைமலரின் நறு மணம் விசம்பெற்ற தாம்,	शोकविनाशनं	} மனவிலைசத்தை மறி க்கச்செய்யவல்லது மான்
पश्यसौमन्धिकवहं		पम्पोपवनमास्तं	
शिवं	ஆரோக்யகரமானதும்	धन्याः सेवन्ते	பாம்பாயினது ரோகி களின் காற்றை பாடியசரணிகள் அடியுடவிடுவதுகள்.

स्मितहास्यान्तरयुतं गुणवन्मधुरं हितम् । वैदेह्या वाक्यमतुलं कदा श्रोष्यामि लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	"வசந்தமணு!	हित	ஸமயோசிதமானதும்,
स्मितहास्यान्तरयुतं	{ இடைவிடையே புன் முறுவலினைடு வெளி வருவதும்,	अतुलं	ஒப்பில்லாததுமான
		वैदेह्याः	தூண்கியின்
		वाक्यं	வார்த்தையை
गुणवत्	நன்மை பயப்பதும்,	कदा	எப்பொழுது
मधुरं	இனியதும்,	श्रोष्यामि	கேட்கப்பெறுவேன்?

प्राप्य दुःखं वने श्यामा सा मां मन्मथकरीशितम् । नष्टदुःखेव हृष्टेव सार्ध्या साध्वभ्यभाषत ॥

साध्वी	"சந்திரசாகிய	हृष्टा इव	சந்திராநீமுண்டாயவ
श्यामा	என்னிழலாகும்		ளாகவே
सा	அவள்	मन्मथकरीशिते	வா தஸல்யத்தால்
वने	காட்டில்		மனவேதனைபுறும்
दुःखं	ஏதோ ஒரு அசௌக	मां	என்னைப்பார்த்து
प्राप्य	அடைந்தும், [உத்தம	साधु	உள்ளம் உருகும்
	{ अशौक्यव्यथितं मु र्च्छित्तुम् निःशया तव शर्या	अभ्यभाषत	வண்ணமாய் உரைப்பாடுவான்.

किं नु वक्ष्यामि कौसल्यामयोध्यायां नृपात्मज ।

क सा स्तुपेति पृच्छन्तीं कथं चातिमनस्विनीम् ॥ ११७ ॥

नृपात्मज	"சக்ரவர்த்திகுமாரா!	इति	என்று
अयोध्यायां	அய்யாத்திலில்	पृच्छन्तीं	வினாவுகிற
सा स्तुषा	"அந்த மருமகள்	अतिमनस्विनीं	மகா புண்யவதியாகிற
कथं	என் காணப்பெற யில்லை?	कौसल्यां च	கௌஸல்யாதேவியா ருக்கும்
क	எங்கேயிருக்கிறான்?	किं नु वक्ष्यामि	என்ன பதிலை கொள்ளுவேன்?

गच्छ लक्ष्मण पश्य त्वं भरतं भ्रातृवत्सलम् । न ह्यहं जीवितुं शक्तस्तामृते जनकात्मजाम् ॥

जनकात्मजां	"ஆனகர் மகனாகிய	लक्ष्मण	வசந்தமணு!
तां शक्ते	அவளின்றி	भ्रातृवत्सलं	சகோ தரணாஞ்சை
अहं	நான்,	भरतं	பரதனிடம் [புள்ள
जीवितुं	உயிருடனிருக்க	गच्छ	போய்க்கேள்.
शक्तः न	ஊட்டேன்.	त्वं	நீ
हि	ஆன படியான்	पश्य	பெருமைப்படுத்து.

इति रामस्तु विलपन् हतनौरिव सागरे । न ददर्श तदा पारं शोकस्य पुरुषर्षभः ॥११९॥

पुरुषर्षभः	புருஷோத்தமராகிய	इति	மேற்கண்டவாறு
रामः	ராமர்	विलपन् तु	புலம்பிக்கொண்டே
सागरे	சமுத்திரத்தில்	तदा	எப்பொழுது
हतनौरिः इव	முழுகிய படகு போன்றவராகி	शोकस्य	சோகத்தினது
		पारं	முடிவை
		न ददर्श	காணவில்லை.

स शुभे शष्पशयने निश्वस्य निपसाद् च । सर्वपर्यायसम्पन्नो दशं तामनुदर्शयन् ॥१२०॥

सः	ஆவர்	अनुदर्शयन् च	இப்படித்தானென்று விளங்கக்கூடியிருக்கொண்டு
सर्वपर्यायसम्पन्नः	பரம்பலின் தோற்ற முடையவராகி	शुभे	
निश्वस्य	பெருமூச்செறிந்து,	शष्पशयने	இளம்புற்களையில்
सां	அந்த	निपसाद्	உட்கார்ந்துகிட்டார்.
दशं	விதிப்பாலை		

तं दाशरथिमासीनं भृशं संभुभितेन्द्रियम् । निश्वसन्तं ततो वाम्नी प्रत्युवाच स लक्ष्मणः ॥

ततः	அப்பொழுது	तं	அந்த
भृशं	யிகவுயர்	दाशरथि	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
संभुभितेन्द्रियं	இந்திரியங்கள் தடுமாறி	सः	அந்த
निश्वसन्तं	பெருமூச்செறிந்து கொண்டு	वाम्नी	வாக்கா தீயமுடைய
आसीनं	உட்கார்ந்திருக்கும்	लक्ष्मणः	என்றுமணி
		प्रत्युवाच	பின்வருபாறு சொன்னார்.

दीनरूपेण काकुत्स्थ वैदेहीमनुत्प्यसे । वारिवेगेन मथितां किन्नरीमिव किन्नरः ॥१२२॥

काकुत्स्थ	“ஸ்ரீராம!	इव	எப்படியோ அப்
वारिवेगेन	ஐயப்பிரவாகத்தால்		படிய
मथितां	இருந்த இடம் தெரியா திருக்கின்ற	दीनरूपेण	மடுகளைதர்ப்பதை
किन्नरी	கின்னரப்போடையப்ப	वैदेही	இசைத்து
किन्नरः	ஓரண்கின்னரம் [நறி	अनुत्प्यसे	இடைவிடாத
			பரிதபிக்கின்றீர்.

दुर्लभा हि तथारूपा मानुषी पुरुषर्षभ । सर्वस्वमपि संत्यज्य पूज्यो धर्मो हि राघव ॥

पुरुषर्षभ	“புருஷோத்தம!	अपि	என்றாலும்
तथारूपा	அக்குணங்களைமையப் பெற்ற	सर्वस्वं	எவையுமீ
मानुषी	ஓர் மானிடஸ்திரீ	संत्यज्य	முற்றியுடையாழ்த்து,
दुर्लभा हि	கிடைப்பதற்கரிதே.	धर्मः हि	தர்மம் ஒன்றுதான்
राघव	ஸ்ரீராம!	पूज्यः	எதற்கும் மேம்பட்ட
			தாய் பிசாண்டாடத் தக்கது.

धर्मं प्रयतमानस्य न किञ्चिदिह दुर्लभम् । धीरा ह्येव विवर्धन्ते धीरा ह्येवाधिरोहिणः ॥

धर्मं	“தர்மம்தில்	विवर्धन्ते	பெருமைபற்று
प्रयतमानस्य	ஆரஞ்சலப்பற்று		விளக்குகிறார்கள்.
	எடைய ஒருவனுக்கு		
इह	இம்மாளிடவுலகில்	धीराः हि इव	தர்மனுடைய என்க
दुर्लभं	பெறமுடியாததாயுயர்		என்ற ஒருவராகவர்
किञ्चिन् न	ஒன்றும் இல்லை. [எனது		கந்தான்
	தர்மனுடைய என்க	अधिरोहिणः	யாவருக்கும் மேம்பட்ட
धीराः हि इव	களில் வருவார்தவர்		⊕ விளக்குகிறார்கள்.
	கந்தான்		

न नीचः सहते किञ्चिन्निस्सारोऽल्पतयाऽनघ । त्वादृशस्त्वेव सहते कालपर्यायकोविदः ॥

अनघ	“ புண்பா த்மாவே !	सहते न	பொறுக்கமாட்டான்,
निस्सारः	உலகவாழ்க்கையின்	कालपर्याय-	தெய்வரியமம் இன்ன
	குட்பத்தையறிபாத	कोविदः	தென்பதை நன்கறிந்த
नीचः	ஓர் அற்பமானிடன்	त्वादृशः तु	தேவரீர்போன்றவன்
अल्पतया	புத்திக்குறைவால்	सहते एव	ஐதரியமாகவே
किञ्चिन्	எனதயும்		இருக்கிறான்.

दुःखमु शवचं प्राप्तो वायुवेगमिवाचलः । राज्यं हि समभित्यज्य भोगांश्चाप्यतिमानुपान् ॥

राज्यं हि	“ ராஜ்யத்தையும்,	अचलः	ஓர் மலையானது
अतिमानुपान्	மனிதர்களுக்கு கிடை	वायुवेगं	புயல்காற்றை
	ப்பதற்கரிதாகிய	इष	எவ்வண்ணமோ,
भोगान् च अपि	பொகங்களையும்		அவ்வண்ணமே
समभित्यज्य	பொருட்படுத்தாது	उचावचं	பலவகை
	ஆறந்து,	दुःखं	கஷ்டத்தை
		माप्तः	பொறுத்தருளினார்.

तप्यसे तपसा छन्नो नीचः काण्डस्यो यथा । स पूर्वभावाद्भूयिष्ठमात्मानं योक्तुमर्हसि ॥

तपसा	“ அக்ஞானத்தால்	पूर्वभावान्	முந்திய சந்தேகத்தை
छन्नः	முடிண்ட		கொண்டு
काण्डस्यः	எதோ ஒரு	भाऽमानं	நிலுவருபத்தை
नीचः	விவேகமற்றவன்	भूयिष्ठं	சர்வோத்திருஷ்ட
यथा	போல்		மரம்
तप्यसे	தேவரீர் தவிக்கின்றீர்.	योक्तुं	சின்தையில் கொள்ள
सः	அந்த நீர்	अर्हसि	வேண்டும்.

सुखदुःखेन भद्रं ते सदश्वानिव सारथिः । वीर त्वं तु प्रमाद्येषु मा शोकेषु मनः कृथाः ॥

सारथिः	“ ஓர் சாரதி	ते	தேவரீரும்பு
सदश्वान्	சொன்னபடி கேட்கும்	भद्रं	நன்மையே பயங்கும்.
	குதிரைகளை	वीर	தர்மாத்மாவே !
		त्वं	தேவரீர்
इव	{ அடைந்து எவ்வண்	प्रमाद्येषु तु	ஆபத்தையே விளை
	னமோ அவ்வண்	शोकेषु	சோகங்களில் [விக்கும்
	னமே	मनः	மனதை
सुखदुःखेन	சுகம் துக்கம்	मा कृथाः	செய்துத்தனாகாது.
	இவ்விரண்டிலேயும்		

दर्शयन्निव सङ्कल्पमुद्धिवंगवानिव । चिन्तिस्तार्थ वने वासं वसुधां प्रतिपद्य च ॥१२९॥
लप्यसे परमां प्रीतिं कीर्तिं धर्मं वयोद्धतः । अर्पादानीं स मृग्येन सीतामपि जहार वः ॥

वैश्वान्	“ கொந்தளிக்கும் கழுத்திரம்போல் மனோதைதரயத்தை மேற்கொண்டவராய் தேவரீர், வாக்குதத்தந்தை முற்றிலும் கிருபித்த வனத்தில் [கொண்டு வாஸத்தை ஒழித்த, புழியை அடைந்து, அதன்மேல்	परमां	சர்வோத்திருஷ்ட	
उदधिः इव		श्रीति	மனத்திருப்தியையும், புகழையும், தர்மத்தின் பயனையும், அடையப்போகின்றீர். எவள்	
बलोद्धतः		कीर्ति	सीतां अपि	சீதைலையும்
सङ्कल्पं		धर्म	जहार	கிருபிக்குக்கிருஷோ, அவன்
दर्शयन् इव		लास्यसे	सः	இப்பொழுதே
वने		यः	इदानीं अपि	தேடிக்கண்டுபிடிக்கப் படவேண்டும்.
वासं		अण्डत्त	सुखेत्	
विनिस्तीर्य		अतन्मேல்		
वसुधां				
प्रतिपद्य				
व				

आत्मनो जीवितान्ताय मृत्योः कूटमिवास्पृशन् । तं हत्वा मैथिलीं सीतामुपलभ्य सुखी भव ॥

आत्मनः	தனது	तं	அவளை
जीवितान्ताय	உயிரின் முடிவின் காரணமாய்	हत्वा	கொன்று, மிதினை மண்ணர் மகனா
मृत्योः	வாழ்வு	मैथिलीं	சீதைலையை [கிய
कूटं इव	பாசத்தையே	सीतां	அடைந்து, மனக்குதைமொழிக்க வாக ஆசுவீராக.
अस्पृशन्	அறியாதிருந்து வரு கொண்.	उपलभ्य	
		सुखी भव	

एतत्ते नरशार्दूल कृत्यमात्ययिकं परम् ॥ १३२ ॥

नरशार्दूल	“ புருஷோத்தம! தேவரீருக்கு காலதாமதமின்றி உட னே செய்வவேண்டி யதாகிய	परं	எதிலும் சூக்கியமான
ते		कृत्यं	காரியம்
आत्ययिकं		एतत्	இதுவே.

संस्तम्भ राघ भद्रं ते मा शुचः पुरुषर्षभ । नेदृशानां मतिर्मन्दा भवत्यकलुषात्मनाम् ॥

राम	“ ஸ்ரீராம! மனோதைதரியம் கொள்ளும்.	अकलुषात्मनां	{ மனத்தை தோயத்தி றும், தோயலி றும் செலுத்தாத
संस्तम्भ		इदृशानां	{ இப்படிப்பட்டவர்களு டைய (உம்மைப்போ ன்றவர்களுடைய)
ते भद्रं	தேவரீர் கிருதகிருத்ய ரரரீர்.	मतिः	அறிவு
पुरुषर्षभ	புருஷோத்தம!	मन्दा	குன்றியதாய்
मा शुचः	கவலையுறங்கடாது.	भवति न	ஆகிறதில்லை.

स्मृत्वा वियोगजं दुःखं त्यज स्नेहं प्रिये जने । अतिस्नेहपरिष्वङ्गादतिरार्द्रापि दहते ॥

प्रिये	"அன்பிற்கு பாத்திரமான	दुःखं	மனவேதனைகளை
जने	பந்துகின் விஷயத்தில்	खज	முற்றிலுமொழியும்.
स्नेहं	அன்பை	वर्तिः	விளக்குத்திரியானது
स्मृत्वा	பெரிதாய் பாராட்டி.	आर्द्रा अपि	ஐலம்பட்டு சரமாயிருக்கிறது என்றாலும்
वियोगजं	காணாமல் போயிருக்கிறதால் விளைந்த	अतिस्नेह- परिष्वङ्गात्	அதிக எண்ணையில் நனைக்கப்பட்டதால்
		दहते	எரிக்கப்படுகிறது.

यदि गच्छति पातालं ततो ह्यधिकमेव वा । सर्वथा रावणस्तात न भविष्यति राघव ॥

तात	"அண்ணா!	अधिक एव वा	{ மேம்பட்ட உலகத்தை படைந்திருக்கிறான் என்றாலும் சரி,
राघव	சூராம!	सर्वथा	எப்படியும்
रावणः	ராவணன்	ततः हि	அக்கேயும்
पातालं	பாதாளமேகத்தை	भविष्यति न	உயிருடனிருக்கப் போகிறதில்லை.
गच्छति यदि	அடைந்திருக்கிறான் என்றாலும் சரி;		

प्रवृत्तिर्लभ्यतां तावत्तस्य पापस्य रक्षसः । ततो हास्यति वा सीतां निधनं वा गमिष्यति ॥

तावत्	"எதற்கும் முந்தி	ततः	அப்படியாகில்
तस्य पापस्य	அந்த பாபியாகிய	सीतां	சீதைகளை
रक्षसः	அரக்களை	हास्यति वा	விட்டொடிவிடுவான்.
प्रवृत्तिः	நேரில் காணல்	निधनं वा	மாணத்தையும்
लभ्यतां	அடைவப்படும்.	गमिष्यति	அடைவான்.

यदि यात्यदितेर्गर्भं रावणः सह सीतया । तत्राप्येनं हनिष्यामि न चेद्हास्यति मैथिलीम् ॥

सीतया	"சீதையோடு	अदितेः	அதிதியினுடைய
सह	கூடகிருக்கும்	गर्भं	கர்ப்பத்தை
रावणः	ராவணன்,	याति यदि	அடைந்திருக்கின்றது
मैथिलीं	ஐசனகையை	एनं	இவளை [என்றாலும்
हास्यति	பிரதிஸம்சம்சம் செய்துகொடுக்கான்,	तस अपि	அக்கேயும்
न चेत्	இக்கையென்றால்,	हनिष्यामि	நான் கொன்றே விடுவேன்.

स्वास्थ्यं भद्रं भजस्वार्थं त्यज्यतां कृपणा मतिः ॥ १३८ ॥

आर्थं	"பெரியவரை!	भद्रं	யாவருக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்க
कृपणा	{ இன்னது செய்கிறதென்று நிச்சயக்கொள்ளாத	स्वास्थ्यं	{ சிறகிக்குணமாகிய பிறருதவிவேண்டா விர்ப்பத்தை
मतिः	மனோபாவமானது	भजस्व	மேற்கொள்வீராக.
त्यज्यतां	ஒழிக்கப்படும்.		

अर्थो हि नष्टकार्याधिर्नाथजेनाधिगम्यते

॥ १३९ ॥

नष्टकार्यार्थः "காரியத்தின் பயனைத் தி
 எய்து காரணத்தால் காரியம்
 அर्थः காரியத்தின்பயனானது

अथवेन
 न अधिगम्यते हि

முயற்சியெய்யாததால்
 அடைவப்படுகிறதே
 யில்லை.

उत्साहो बलवानार्य नास्त्युत्साहत्परं बलम् ।

सोत्साहस्यास्ति लोकेऽस्मिन्न किञ्चिदपि दुर्लभम्

॥ १४० ॥

आर्य "அண்ணா!
 उत्साहः "எதற்கும் எவ்வாறிடா
 முயற்சி
 बलवान् "எதைப்படிமலிக்க
 வல்லது.
 बलं "பயனை யடிக்கவல்லது.
 उत्साहान् "விடா முயற்சியைக்
 காட்டினும்

परं
 अस्ति न
 सोत्साहस्य
 अस्मिन्
 लोके
 दुर्लभं
 किञ्चित् अपि
 न अस्ति

சிந்தாததாய் வேறொன்
 டில்லை. [தம்
 விடாமுயற்சியுடைய
 துந்த [வனுக்கு
 உலகில்
 அடையமுடியாத
 ஒன்றுமே [கொன்பது
 இல்லை.

उत्साहवन्तः पुरुषा नावसीदन्ति कर्मसु

॥ १४१ ॥

उत्साहवन्तः "விடாமுயற்சியை
 யுடைய
 पुरुषा: "மனிதர்கள்

कर्मसु
 नावसीदन्ति न

காரியங்களில்
 மணக்கொர்வடைய
 மாட்டார்கள்.

उत्साहमात्रमाश्रित्य सीतां प्रतिलभेमहि

॥ १४२ ॥

उत्साहमात्रं "விடாமுயற்சியொன்
 னையே
 आश्रित्य "மேற்கொண்டு,

सीतां
 प्रतिलभेमहि

சீதாதேவையை
 அடைவோம்.

त्यज्यतां कामवृत्तत्वं शोकं संन्यस्य पृष्टतः ।

महात्मानं कृतात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥

आत्मानं "தன்னை
 कृतात्मानं "ஆன்மஸ்வரூபமறிந்த
 महात्मानं "மகாத்மாவென்பதை
 न अबबुध्यसे { திருவள்ளத்தில் இப்
 பொழுது சொன்ன
 திருநகின்றீர்.

शोकं
 पृष्टतः
 संन्यस्य
 कामवृत्तत्वं
 त्वत्प्रताम्

மணக்கவருவைய
 பிசியோஜனமற்றதாய்
 தள்ளிவிட்டு,
 மக்கள் பிதவா த்வல்
 யத்தால் தனக்கும்
 தன்மை
 விட்டுவிடப்பட்ட
 இம்."

एवं संबोधितस्तेन शोकोपहतचेतनः । न्यस्य

शोकं च मोहं च ततो धैर्यमुपागमत् ॥

ततः "ஆப்பொழுது
 शोकोपहत- } "சோகத்தால் அடைந்த
 चेतनः } "அடந்த மனமுடைய
 रामः "ராமர், [வரையிருந்த
 तेन "அவரால்
 एवं "மேற்கண்டவாறு

संबोधितः
 शोकं च
 मोहं च
 न्यस्य
 धैर्यं
 उपागमत्

தேற்றாவு செய்யப்ப
 ட்டவராகி
 மன வெதனை யையும்
 மணக்கவரத்தையும்
 துறந்து,
 மணக்காந்தியை
 அடைந்தார்.

सोऽभ्यतिक्रामद्व्यग्रस्तामचिन्त्यपराक्रमः । रामः पम्पां सुरुचिरां रम्यपारिप्लवदुमाम् ॥

सः	ஆந்த	रम्यपारिप्लव-	அழகாய் ஆசைந்தாடு		
अचिन्त्यपराक्रमः	{	इत्तन्नाम यदेव	}	दुमास्	இற மரக்களைபுடைய
		निना क्ततत्तन्नीय प्रा		तां	ஆந்த
		क्विरममुற்றवरासिय		सुरुचिरां	அழகுவாய்ந்து விளங்
रामः	ஸ்ரீராமர்,				கும்
अव्यग्रः	சிறநினை மனதைத் தே	पम्पां	பம்பையைய	अभ्यतिक्रामत्	கடந்து சென்றார்.
	ற்றிக்கொண்டவராகி				

निरीक्षमाणः सहसा महात्मा सर्वं वनं निर्झरकन्दरांश्च ।

उद्दिप्तचेताः सह लक्ष्मणेन विचार्य दुःखोपहतः प्रतस्थे ॥ १४६ ॥

महात्मा	“ மதமா த்மாவாகு	उद्दिप्तचेताः	{	(காணாமல் போயிருக்
वनं	வனம் [மலர்,				
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	सहसा	})	தில்) கவலைபற்ற ம
निर्झरकन्दराम् च	மலைபகுதிகளையும்,				
	குணகளையும்	सह लक्ष्मणेन	})	உடனே
दुःखोपहतः	துக்கத்தை				
	மறந்தவராய்				செய்துகொண்டு,
निरीक्षमाणः	பார்த்துக்கொண்டே				सहस्रमणोरौकट-
					पिरयाणामाणुर्.

तं मत्तमातङ्गविलासगामी गच्छन्तमव्यग्रमना महात्मा ।

स लक्ष्मणो राघवमपमत्तो ररक्ष धर्मेण वलेन चैव ॥ १४७ ॥

मत्तमातङ्ग-	} மதமாவைபோல் உள்	वलेन एव	ஆற்றலாலேயே
विलासगामी			
महात्मा	மகா த்மாவான	नं	கோணுது நடக்கின்
सः लक्ष्मणः	ஆந்த லக்ஷ்மணர்,	गच्छन्तं	ஆந்த [றவராய்
धर्मेण च	தர்மமீன்னதெனு	राघवं	சென்றுகொண்டிருக்
	மறிவரல்	ररक्ष	ஸ்ரீராமரை [கும்
अव्यग्रमनाः	தன்காரியத்தில் சலி		பாதுகாத்துச்சென்
	யா மனத்தினராய்		றார்.

तावृश्यमूकस्य सर्पापचारी चरन्दर्शाद्भूतदर्शनीयो ।

शाखासृगाणामधिपस्तरस्त्री विभ्रान्तिमत्तस्य वभूव चित्तम् ॥ १४८ ॥

अद्भुतदर्शनीयो	அற்புதமானதேற்றந்த	तरस्त्री	மிக தைரியகாலியும்
तौ	தைபுடையவர்களான	शाखासृगाणां	வானரர்களுக்கு [வன்
सर्पापचारी	நிசயமுடையவரத்தி	दर्श	வெகுதூரத்தில் பார்
	ஸமீபத்தில் வசிப்பவ	चित्तम्	மனமரனது
	னும்	विभ्रान्तिमत्त	குழம்பியதாய்
	ஒரிடத்திலேயேயிருக்	वभूव	ஆகிறது.
	துகாலங்கழிப்பவனுள்		

स तौ महात्मा गजमन्दगामो शाखासृगस्तत्र चरन्धरन्तौ ।

दृष्ट्वा विपादं परमं जगाम चिन्तापरीतो भयभारमग्नः ॥ १४९ ॥

तस	அப்பொழுது	तौ	அவ்விருவர்களையும்
गजमन्दगामी	யானைபோல் உல்லாச மடைபுற்றவனும்	दृष्ट्वा	பார்த்து,
चरन्	அங்கேயே வரப்பெ ய்கின்றவனும்	चिन्तापरीतः	பலவித எண்ணங்களு ற்றவனாய்
महात्मा	மதுரைத்தளவுடைய	भयभारमग्नः	பயந்தின் அதிசயத் தில் மூழ்கியவனாய்
सः	அந்த	परमं	மிக
शाखासृगः	வானரன் (சகீவன்)	विपादं	ஏக்கத்தை
चरन्तौ	வழிபடந்துவரும்	जगाम	அடைந்தான்.

तमाश्रमं पुण्यमुखं शरण्यं सदैव शाखासृगसेवितान्तम् ।

त्रस्ताश्च दृष्ट्वा हरयोऽभिजग्मुर्भौजसौ राघवलक्ष्मणौ तौ ॥ १५० ॥

हरयः	வானரர்கள்	पुण्यमुखं	புண்யத்தையும் சகத் அதமுடையவனாய்தும்
भहौजसौ	மகாதேவனுள்ளிகளாகிய	सदा एव	எப்பொழுதும்
तौ	அந்த	शरण्यं च	ஆபத்துண்டாகாது புகலிடமாகிறதாயின
राघवलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்ம ணரும், [வானரரும்	तं	அந்த
दृष्ट्वा	பயந்தவர்களாய்	आश्रमं	ஆசுரமத்தீர்து
त्रस्ताः	வானரர்கள் போகக் கடிய எல்லாநிலை களும்,	भजिज्जमुः	போய்கிட்டார்கள்.
शाखासृग- सेवितान्तं }			

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे प्रथमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9402

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 150

द्वितीयः सर्गः—இரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ 2 ॥

सुग्रीवेण रामभावज्ञानाय हनुमत्प्रेषणम्—

சகீவன் ஸ்ரீராமரது உந்தேசமறிய ஹனுமானை அனுதல்

तौ तु दृष्ट्वा महात्मानौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । वरायुधधरौ वीरौ सुग्रीवः शङ्कितोऽभवत् ॥

सुग्रीवः	சகீவன்	तौ	அந்த
वरायुधधरौ	விராத அயுதக்களை தரித்தவர்களுள்,	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்ம ணரையும்
वीरौ	ஞாயக்களும்,	दृष्ट्वा तु	பார்த்ததுமுதல்
महात्मानौ	மகாதேவர்களுள்,	शङ्कितः	சீக்கத களங்கியவனாய்
भ्रातरौ	சகோதரர்களுடைய	अभवत्	ஆயினன்.

उद्दिग्दहृदयः सर्वा दिशः समवलोकयन् । न व्यतिष्ठत् कस्मिन्दिशे वानरपुङ्गवः ॥ २ ॥

வானரபுங்கவ:	வானரோத்தமனுகும் அவன்	சமவலாகயந்	பிரண்டுமிரண்டி பார்க்கின்ற தவனும்
उद्दिग्दहृदयः	உள்ளம் தடுமாறியவ	கஸ்மிந் கிந்	எதிரனுபொரு
सर्वा:	எல்லா	देशे	இடத்தில்
दिशः	திக்குகளிலும்	व्यतिष्ठत् न	நிலைநொண்டி நிற்கவில்லை.

नैव चक्रे मनः स्थाने वीक्षमाणो महाबलौ । कपेः परमभीतस्य चित्तं व्यवससाद् ह ॥

महाबलौ	மஹா பஸிஷ்டர்க வானர அவர்களின்	परमभीतस्य	பிகளும் உள்ளம் பதறிய
वीक्षमाणः	கண்ணோக்குமவன்,	कपेः	வானர தீவினாடய
मनः	மனதை	चित्तं	சின்தை
स्थाने	இந் நிலையில்	ह	வேகு பரிதாபமாய்
न चक्रे एव	நின்றுக்க முடியவில்லை.	व्यवससाद्	சின்தந்து தந்தளி த்தது.

चिन्तयित्वा स धर्मात्मा विमृश्य गुरुलाघवम् । सुग्रीवः परमोद्दिग्दः सर्वैरनुचरैः सह ॥

सः	அந்த	चिन्तयित्वा	பலவாரும் ஆலோ சனை செய்து
धर्मात्मा	தர்ம தர்மாவாகிய	अनुचरैः	தன்னை யண்டியுள்ள
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	सर्वैः	எல்லோருடனும்
गुरुलाघवं	{ வைரியின் (வாலியின், பெருமைமையுமும், தனது கடினதனா யையும் சிந்தாக்கிப்பார்த்து, }	सह	கூட்டுவ
विमृश्य		சிந்தாக்கிப்பார்த்து,	परमोद्दिग्दः

ततः स सचिवेभ्यस्तु सुग्रीवः ध्रुवगाधिपः । शशंस परमोद्दिग्दः पश्यंस्तौ रामलक्ष्मणौ ॥

सः	அந்த	पश्यन्	பார்த்து
ध्रुवगाधिपः	வானர திபனுகும்	परमोद्दिग्दः	பிக ஏக்கம் பிடித்தவ னும்
सुग्रीवः	சுகிரீவன்,	सचिवेभ्यः	மந்திரிமார்களைப் பார்த்து
तौ रामलक्ष्मणौ	அந்த ஸ்ரீராமனையும், சக்திமணாரையும்	तु	இது விஷயத்தில், பின்வருமாறு
ततः	அங்கேயே தூரத்தி லேயே	शशंस	சொன்னான்.

एतौ वनमिदं दुर्गं बालिप्रणिहितौ ध्रुवम् । छयाना चीरवसनौ प्रचरन्ताविहागतौ ॥ ६ ॥

दुर्गं	“புருதற்களிய	चीरवसनौ	மாவுரி நரித்தவர் களாய்
इदं वनं	இந்த வனத்தில்	बालिप्रणिहितौ	வாலியால் அனுப்பப் பட்டவர்களாய்
इह	இப்பொழுது	प्रचरन्तौ	இருக்கொண்டிருக் கின்றார்கள் ;
आगतौ	வந்தவர்களான	ध्रुवम्	இது நினைனம்.”
एतौ	இவ்விருவர்களும்		
छयाना	கெட்ட எண்ணக் கொண்டு		

ततः सुर्यावसचिवा दृष्ट्वा परमधन्विनौ । जम्मुर्मिरितटाचस्मादन्यच्छिखरमुत्तमम् ॥ ७ ॥

ततः	அப்பொழுது	तस्मान्	அந்த
सुर्यावसचिवाः	சூரியனும், மந்திரி மார்களுக்கும்	गिरितटान्	மலைப்பிரதேசத்தி லிருந்து
परमधन्विनौ	சிறந்த வில்லி ரர்களா கிய ஆவர்களை	अन्यत्	வேறொரு
दृष्ट्वा	(தூரத்திலேயே) பார் த்து,	उत्तमं	உத்தமமான
		शिखरं	கொடுமுடிக்கு
		जम्मुः	ஜம்முபட்டினங்கள்.

ते क्षिप्रमधिगम्याथ यूथपा यूथपर्वभम् । हरयो वानरश्रेष्ठे परिवार्योपतस्थिरे ॥ ८ ॥

अथ	அப்பொழுது	वानरश्रेष्ठे	வானரத்தலைவனுமா கிய அந்த சகீவனை
ते	அந்த	क्षिप्रे	விரைவில்
यूथपाः	சிறந்த	अधिगम्य	கிட்டி,
हरयः	வானரர்கள்,	परिवार्यं	சூழ்ந்துகொண்டு,
यूथपर्वभं	வானரகணங்களில் சிறந்தவனும்,	उपतस्थिरं	நின்றதுகொண்டு நுந்தார்கள்.

एकमेकायनगताः प्लवमाना गिरेर्गिरिम् । शकम्पयन्तो वेगेन गिरीणां शिखराण्यपि ॥९॥

गिरीणां	மலைகளுடைய	गिरिः	மலையினின்ற
शिखराणि अपि	கொக்களையே	एकं	முன்னிருந்த
वेगेन	பாய்ந்து செல்லும் வேகத்தால்	गिरिं	மலைக்கு
शकम्पयन्तः	அதிரச்செய்து கொண்டு	प्लवमानाः	தாண்டிக்கொண்டு
		एकायनगताः	ஒர்டத்தில் உந்து கொண்டார்கள்.

ततः शाखाभृगाः सर्वे प्लवमाना महाबलाः । वभञ्जुश्च नगांस्तत्र पुष्पितान् दुर्गसंश्रितान् ॥

ततः	அப்பொழுது	पुष्पितान्	என்கு பூத்து
प्लवमानाः	தாண்டிச்செல்லும்	दुर्गसंश्रितान्	அடர்ந்து கொண்டு முளைத்திருந்த
महाबलाः	மகா பவிஷ்டர்களாகிய	नगान्	மரங்கள்
शाखाभृगाः	வானரர்கள்	वभञ्जुः	முறித்துத்தள்ளினார் கள்.
सर्वे च	எல்லோரும்,		
तत्र	அவ்விடத்தில்		

आशुवन्तो हरिवराः सर्वतस्तं महागिरिम् । भृगुमार्जारशार्दूलांश्चासयन्तो ययुस्तदा ॥

ते	அந்த	भृगुमार्जार-}	மான், காட்டுப்பூனை,
महागिरिं	புண்டமலையில்.	शार्दूलान् }	புலி இவைகளை
सर्वतः	எங்கும்	वासयन्तः	பயமுறச் செய்து கொண்டு
आशुवन्तः	குதித்துக்கொண்ட அந்த	तदा	அப்பொழுது
हरिवराः	வானரோத்தமர்கள்	ययुः	சுற்றித்திரிந்தார்கள்.

ततः सुग्रीवसचिवाः पर्वतेन्द्रं समाश्रिताः । संगम्य कपिसुख्येन सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	सुग्रीवसचिवाः	சுகரீவனது பங்கிரி
कपिसुख्येन	வானரச்சேஷ்டனோடு	सर्वे	எல்லோரும் [பார்க்க]
संगम्य	கூடி, [(கங்கீவனோடு)	प्राञ्जलयः	கைகடப்பிற்கொண்டு
पर्वतेन्द्रं	உத்தமமான பர்வத	स्थिताः	கார்க்குநின்றதுகொண்டு நுந்தார்கள்.
समाश्रिताः	வந்தடைந்த [சுந்த		

ततस्तं भयसंत्रस्तं वालिकिल्विषशङ्कितम् । उवाच हनुमान्वाक्यं सुग्रीवं वाक्यकोविदः ॥

वाक्यकोविदः	பேசுவதில் நிபுணர	भयसंत्रस्तं	பயத்தால் உள்ளம்
हनुमान्	ஹனுமார், [கிய		நடுக்கிக்கிடந்த
ततः	அப்பொழுது	तं	அந்த
वालि- किल्बिष- शङ्कितं	வாலிகில்தீச்செய்க்களை எண்ணி எண்ணி	सुग्रीवं	சுகரீவனைப் பார்த்து
		वाक्यं	நின்றவரும் சொல்லை
		उवाच	சொன்னார்.

संभ्रमस्त्यज्यतामेष सर्वैर्वालिकृतो महान् । मलयोऽयं गिरिवरो भयं नेहास्ति वालिनः ॥

सर्वैः	"எல்லோராலும்	गिरिवरो	கிறந்த மலைவானது
वालिकृतः	வாலிகில்தீச்செய்க்களை	मलयः	{ மலயமென்பது. (இதில் சாபத்தால் வாலி - வரமுடியாது)
महान्	புறந்தான	वालिनः	வாலியினிடமிருந்து
एषः	இந்த	इह	இவ்விடத்தில்
संभ्रमः	கலவரமானது	भयं	ஆபத்தா
त्यज्यतां	ஒழிக்கப்பட்டும்.	अस्ति न	உண்டாகமுடியாது.
भयं	இந்த		

यस्माद्दुद्विषचेतास्त्वं प्रदुतो हरिपुङ्गव । तं क्रूरदर्शनं क्रूरं नेह पश्यामि वालिनम् ॥ १५ ॥

हरिपुङ्गव	"வானரசேந்தர!	क्रूरदर्शनं	பயங்கரமான தோற்ற
यस्मात्	எவ்விடத்திலிருந்து	क्रूरं	கந்தையுடையவனும், கொடிய செயல்களைச் செய்பவனுமான
स्वं	தேவரீசர்	वालिनं	வாலியை
दुद्विषचेताः	மனம் முறிந்து	इह	இவ்விடத்தில்
प्रदुतः	ஒடிவந்துவிட்டாரோ;	पश्यामि न	நான் காணேன்.
तं	அந்த		

यस्मात्तव भयं सौम्य पूर्वजात्पापकर्मणः । स नेह वाली दुष्टात्मा न ते पश्याम्यहं भयम् ॥

सौम्य	"அன்பரே!	दुष्टात्मा	துஷ்டா தமாவாகிய
यस्मात्	எந்த	वाली	வாலி
पापकर्मणः	நியச் செயலையுடைய	इह	இவ்விடத்தில்
पूर्वजात्	தமையினிடத்திலி	न	இல்லை.
भव	தேவரீசருக்கு [குந்து	ते	உமக்கு
भयं	ஆபத்தேதா;	भयं	ஒரு ஆபத்தையும்
सः	அந்த	अहं पश्यामि न	நான் காணவில்லை.

अहो शाखासृगवं ते व्यक्तमेव पुवङ्गम । लघुचित्ततयाऽप्यानं न स्थापयसि यो मतो ॥

पुवङ्गम	“காணாரோ !	मतो	ஓர் மனவுறுதியில்
अहो	என்ன கஷ்டம் !	आ-मानं	தன்னை
ते	தேவரீரின்	लघुचित्ततया	வந்துகலிக்கும் மனமு
शाखासृगवं पुव	குளங்குந்தன்மையே		கடையவராதனால்
व्यक्तः	கொளிப்பட்டதாகி	न स्थापयसि	நிலைத்திருக்கக்கொடியா
यः	ஆந்தரீர் [தனு-		திருக்கின்றீர்.

बुद्धिविज्ञानसम्पन्न इङ्गितैः सर्वमाचर । न ह्यबुद्धिं गतो राजा सर्वभूतानि शास्ति हि ॥

बुद्धिविज्ञान- सम्पन्न	} “ புத்திவிஜ்ஞம் உயக்க ணியாபரங்களை சீர் தூக்கி பார்ப்பதினும் கிபுணரோ !	आचर	மேற்கொள்ளும்.
		हि	எனெனில்
		राजा	ஓர் மன்னன்,
		अबुद्धिं गतः	விவாய்க்களில் ஓர்கிற
सर्व	எல்லாவற்றும்		தீர்மானத்திற்கு
			வந்தவன்
इङ्गितैः हि	} { மனதினுள்ளேயே நிச்ச செய்க்கப்பட்ட தீர்மா னங்களைக்கொண்டிட	सर्वभूतानि	எந்தப்பொருள்களையும்
			शास्ति न
			யாது.”

सुग्रीवस्तु शुभं वाक्यं श्रुत्वा सर्वं हनुमतः । ततः शुभतरं वाक्यं हनुमन्तमुवाच ह ॥१९॥

सुग्रीवः	சுகரீவர்	ततः	அதனிட [நினைக்கிற
हनुमतः	ஹனுமன்கூடைய	शुभतरं	சமயத்திற்கேற்றதா-
शुभं वाक्यं	ஹிதகரமான மொழி	वाक्यं	நிலைக்கும் சொல்லை
सर्वं तु	எல்லாவற்றிற்கும்	हनुमन्तं ह	ஹனுமனாய் பார்த்
श्रुत्वा	செகிசாற்றி,	उवाच	மொழிந்தார். [தே

दीर्घबाहू विशालाक्षौ शरचापासिधारिणौ । कस्य न स्याद्भयं दृष्ट्वा देवतौ सुस्तुतोपमौ ॥

दीर्घबाहू	“நீண்ட கைகளை யுடைய யவர்களும்,	सुस्तुतोपमौ	} தேவகுமாரர்களுடைய ல் வீரக்குகின்றவர் கருமான
विशालाक्षौ	அகன்ற கண்களை யுடையவர்களும்,	एतौ	
शरचापासि- धारिणौ	} பாணம், கில், வரள் இவைகளைத் தரித்த வர்களும்,	दृष्ट्वा	பார்த்த,
			कस्य हि
		भयं न स्यात्	தில் உண்டாகாது ?

बालिप्रणिहितायेतौ शङ्केऽहं पुरुषोत्तमौ । राजानो बहुवित्राश्च विश्वासो नात्र हि क्षमः ॥

पुरुषोत्तमौ	“ புருஷோத்தமர்க்கள இவர்களை [கேய	बहुमित्राः च	} உயர்களை உதகிபுரி யவர்களுக்க உடைய வர்கள்.
एतौ	வாரியரால் அனுப்பப் பட்டவர்களால்	अत्र	
बालिप्रणिहितौ		विश्वासः	நன்கு கிசாரியாது ஓ கு காரியத்தில் துணி தென்பது
अहं	நான்	क्षमः न हि	யுத்தமன்றே.
शङ्के	சந்தேகிக்கிறேன்.		
राजानः	ஆரசர்கள்		

अरयथ मनुष्येण विज्ञेयाश्छन्नचारिणः । विश्वस्तानामविश्वस्ताश्छिद्रेषु पहरन्ति हि ॥

छन्नचारिणः	"உட்கருத்தை வெளிக் காட்டாது நடக்கும்	अविश्वस्ताः	{ எதிரிகள் விஷயத்தில் உள்ளபடி விசுவஸ்த மின்றாத ஆவர்கள்
अरयथ मनुष्येण	சத்ருக்கள், ஊர் மனிதனால்	विश्वस्तानां	விசுவஸ்தாது நம்பிவிட்ட டவர்களுக்கு
विज्ञेयाः	{ ஸர்வ பிரகாரத்திலும் விசாரித்து உள்ளபடி, அறியப்படவேண்டி யவர்கள்.	छिद्रेषु	உதறிக்கிடமின்றா இடக்களில்
हि	வணைஞால்	पहरन्ति	தீக்கு விளைவிக்கின் றார்கள்.

कृत्येषु वाली मेधावी राजानो बहुदर्शिनः । भवन्ति परहन्तारस्ते ज्ञेयाः प्राकृतैर्नरैः ॥

वाली कृत्येषु	"வாலி காரியக்களை முடிக்க கும் விஷயக்களில்	परहन्तारः	சத்ருக்களை ஆட்க்கு கின்றவர்களாய்
मेधावी राजानः	குகந்தமபுத்தியுடைய மன்னர்கள் [வன்.	भवन्ति ते	இருக்கின்றார்கள். ஆவர்கள்
बहुदर्शिनः	{ பலவகை குகந்தமக்க ளையணுஷ்டிக்கின் றவர்களாய்,	प्राकृतैः नरैः	மாறுவேடம் பூண்ட மனிதர்களால்
		ज्ञेयाः	உள்ளபடி அறிய வேண்டியவர்கள்.

तौ त्वया प्राकृतेनैव गत्वा ज्ञेयौ पुवङ्गम । इङ्गितानां प्रकारैश्च रूपव्याभाषणेन च ॥ २४ ॥

इवङ्गम तौ	"வாணரனை ! அவ்விருவர்களுக்கும்	रूपव्या- भाषणेन च	{ அழகிய பலவகை சம் பாஷணைகளை ரீதியோ ண்டும்
प्राकृतेन	மாறுவேடம்பூண்ட	इङ्गितानां	கருத்துகளின்
त्वया एव	உம்மாலேயே	प्रकारैः च ज्ञेयौ	விசேஷங்களாலும் அறியப்படவேண்டி யவர்கள்.
गत्वा	அடையப்பெற்று,		

लक्षयस्व तयोर्भावं महृष्टमनसौ यदि । विश्वासयन्प्रशंसामिर्द्वितैश्च पुनः पुनः ॥ २५ ॥

महृष्टमनसौ	{ "நல்லெண்ணமுடைய வர்களால் அவ்விரு வர்களுக்கும்	पुनः पुनः	மென்மெல்
यदि प्रशंसाभिः	இருந்தால், [ஊம், ஸ்தோத்திரங்களால் -	विश्वासयन्	நம்பிக்கையுண்டாகச் செய்து
इदितैः च	{ அவைகளுக்குக் கண்கூரை மான அவயவ சின் னங்களாலும்,	तयोः भावं	அவ்விருவர்களுக்கும் ஆகவேண்டிய காரியத்தை
		लक्षयस्व	அறிந்துவருவாயாக.

ममैवाभिमुखं स्थित्वा पृच्छ त्वं हरिपुङ्गव । प्रयोजनं प्रवेशस्य वनस्यास्य धनुर्धरो ॥

हरिपुङ्गव	“ வானரோத்தம !	वनस्य	வனத்தில்
धनुर्धरो	தனுர்தா வானிகளான அவ்விருவர்களைப் பும்	प्रवेशस्य	புதுவதில்
त्वं	நீ	प्रयोजनं	உத்தேசத்தை
स्थित्वा	கின்ற க்கார்த்தூதின் நு	सम	என்
अस्य	இந்த [கொண்டு,	अभिमुखं एव	விஞ்ஞவாகிவ
		पृच्छ	கேள்.

शुद्धात्मानौ यदि त्वेतौ जानीहि त्वं प्रवङ्गम । व्याभाषितैर्वा रूपैर्वा विज्ञेया दुष्टताजनयोः ॥

अनयोः	“ இவ்விருவர் கருதடைய	प्रवङ्गम	வானரனே !
व्याभाषितैः वा	சம்பாஷனைகளாலும்,	एतौ	இவர்கள்
रूपैः वा	அவைகள் சொல்லப் பட்டவைகளாலும்,	शुद्धात्मानौ	நல்லெண்ணமுடைய
दुष्टता	நியயெண்ணம்	भदि	இருந்தால் [வர்களால்
विज्ञेया	நன்கு அறியத்தக்கது.	तु	அதன்மேல்
		त्वं जानीहि	நீ உட்கொள்.”

इत्येवं कपिराजेन संदिष्टो मारुतात्मजः । चकार गमने बुद्धिं यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥

कपिराजेन	வானர மன்னனால்	रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	यत्र	எங்கிருக்கிறார்களோ,
संदिष्टः	ஆம்னாபிக்கப்பட்ட		அவ்விடத்திற்கு
मारुतात्मजः	வாயுகுமாரர்,	गमने	போக
तौ	அந்த	बुद्धिं चकार	இணங்கினார்.

तथेति संपूज्य वचस्तु तस्य तत्कपेः सुभीतस्य दुरासदस्य च ।

महानुभावो हनुमान् ययौ तदा स यत्र रामोऽतिबलश्च लक्ष्मणः ॥ २९ ॥

महानुभावः	மஹானுபாவராகும்	तथा इति	“ அங்கனமே செய்த கின்றான் ” என்று சொல்கின்றீ
हनुमान्	ஹனுமார்,	तदा	
दुरासदस्य	இதுவரைநின்பின்புற முதுமில்லாதபடியால்	सः रामः च	அந்த ஸ்ரீராமரும்
सुभीतस्य	நிகழும் உள்நம் நடுங்	अतिबलः	மகா பலசாலியாகிய
तस्य	அந்த [கிடைத்த	लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணரும்
कपेः	வானரத்தினுடைய	यत्र	எங்கிருக்கிறார்களோ
तत्	அந்த		அவ்விடத்திற்கு
वचः	நியமனத்தை	ययौ	புறப்பட்டார்.
संपूज्य तु	கொள்ளித்தூ,		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे द्वितीयः सर्गः ॥

தூதீய: சரீ:—஁ன்துரவது ஁யர்க்கம் || 3 ||

஁னுமதா தீராமலக்ஷ்ணாவுபேத்ய ஁திரீவதூதான்தநிவேதநம்—஁னுமரரால் ஁ரீராமலக்ஷ்ண
ணர்களை அடைந்து ககரீவனுடைய ஁ருத்தார்தம் தேரீலீக்கப்படுவது.

வதூ விஜ்ஜாய ஁னுமான் ஁திரீவஸ்ய ம஁தா஁ந: | பர்வதாதுத்யமூகாது புபூவே யத்ர ரா஁வூ || 1 ||

஁னுமான்	஁னுமரன்	பர்வதா	மலைநீரின் ஁று
ம஁தா஁ந:	மகர த்பரவர ஁	ரா஁வூ	஁ரீராமலக்ஷ்ணமணர்
஁திரீவஸ்ய	ககரீவனுடைய	யத்ர	களும் ஁ங்கிருந்தரர்களோ,
வதூ:	஁க்கிளையை	புபூவே	தரண்ட ஁ண்ணரீனர்.
விஜ்ஜாய	கிரமேற்கொண்டு,		
஁த்யமூகாது	கீத்யமூக		

கபிரூபம் பரீத்யஜ்ய ஁னுமான் மாரூதா஁ந: | மி஁தூரூபம் ததூ ஁ஜே ஁தவதுதிரதயா கபி: || 2 ||

மாரூதா஁ந:	வாயுருமரரரும்,	கபிரூபம்	வானர஁ருவத்தை
கபி:	வானரருமாகிய	பரீத்யஜ்ய	஁ட்டு஁ட்டு,
஁னுமான்	஁னுமரன்	மி஁தூரூபம்	பிரமணபிரம்மசாரி
ததூ:	அப்பொழுது	஁ஜே	தரீத்துக்கொண்டார்.
஁தவதுதிரதயா	இருதரத்தாரர்களின் கொக்குகளை உள்ள படி அநீந்து நியாய ப்படி நன்மை புரியும் மத்யஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய அநிவைக் கொண்டு		வேடத்தை

ததூ: ஁ ஁னுமான் வாதா ஁க்ஷணயா ஁மநூஜ்யா | விநீதவதுபா஁மய ரா஁வூ ப்ரணிபத்ய ச ||
ஆவ஁பா஁ ச தூ வீரூ யதாவத்யசசஸ ச || 3 ||

ததூ:	அதன்மேல்	ப்ரணிபத்ய	தண்டலிட்டு,
஁: ஁னுமான்	அந்த ஁னுமரன்,	பசசஸ ச	புகழ்த்தார், [஁றதும்,
தூ வீரூ	அந்த வீரர்களாகிய	஁க்ஷணயா ச	நம்பக்கடியதாயிருக்-
ரா஁வூ ச	஁ரீராமரையும் ஁கந்தம	஁மநூஜ்யா ச	மிகமனூக்கியமுமான
விநீதவது	஁னையமாய் [ணரையும்	வாதா	கொற்கொண்டு
பா஁மய	஁ட்டி,	ஆவ஁பா஁	முதமன் கொற்கொற்
யதாவதூ	சாஸ்திரமுதரப்படி		றர்.

஁஁பூஜ்ய விதிவதூரூ ஁னுமான் மாரூதா஁ந: | ஁வாச காமதூ வா஁மீமூதூபி: ஁த்யவிக்ரமூ ||

மாரூதா஁ந:	வாயு஁ன் புதல்வரும்,	மூதூபி:	{ தனது கசிலத்தை கன்குவினகக்ககாட் டு஁ன்ற
வீர:	தர்ம஁ரருமாகிய	வா஁மீ:	கொற்கொண்டு
஁னுமான்	஁னுமரன்	காமதூ:	மணபூர்வமாக பின் வருமாறு
விதிவது	விதிப்படி	஁வாச	மொழிந்தார்.
஁஁பூஜ்ய	கொர஁த்து஁ட்டு, ஁ண்டோகா பராக்஁ ராமமுள்ள அ஁வ்஁ரு வர்களையும் பர்த்து		

हनुमानजीकी प्रार्थना

एक भद्र मे मोक्षम कुटिलहृदय अय्याज ।
पुन प्रभु मोहि विस्तारु दीनबंधु भगवान ॥

ரானபிதேவபுரிமௌ தாபசௌ சாசிதவர்தௌ | தேசே கதபிமம் பராஸௌ பவந்தௌ வரவரிணௌ || 4 ||
 த்ராசயந்தௌ சூரிபரிணயாஸ்ச வநசாரிண: | பம்பாதிர்ரஹாந வூகாந விக்ஷமாணௌ சமந்தத: ||

ரானபிதேவபுரிமௌ	{ " ரானபிதேவபுரிமம், தேவர்களை யும் நிதர் த்தவர்களை யும், வரவரிணௌ அபூர்வமான தேஜஸ் மண்டலவர்களை யும், சமந்தத: பம்பாதிர்ரஹாந வூகாந விக்ஷமாணௌ சூரிபரிணயாஸ்ச வநசாரிண: பம்பாதிர்ரஹாந வூகாந விக்ஷமாணௌ சூரிபரிணயாஸ்ச வநசாரிண:	வநசாரிண: ச	காட்டில் வசிக்கும் பிராணிகளை யும்
வரவரிணௌ		வெள்ளச்செய்து கொண்டு	
சமந்தத:	எங்கும்	சரிசுவர்தௌ	கடுமையான கிரதாநு சீபாநகளை யுடைய
பம்பாதிர்ரஹாந	பம்பாதிர்ரஹாந வூகாந	தாபசௌ	தாபசுரிகளைய கொள்ளும்
வூகாந	வூகாந	பவந்தௌ	நிக்களிக்குவர்களும்
விக்ஷமாணௌ	விக்ஷமாணௌ	இமம்	இந்த
சூரிபரிணயாஸ்ச	சூரிபரிணயாஸ்ச	தேசே	தேசத்திக்கு
வநசாரிண:	வநசாரிண:	கதபி	என்ன காரியமாய்
பம்பாதிர்ரஹாந	பம்பாதிர்ரஹாந	பராஸௌ	வந்திருக்கு, ரீசுகள் ?

இமா நதி சூபஜலா சாபயந்தௌ தரஸிந்தௌ | தீரயந்தௌ சுவரிபாஸௌ சௌ சுவா சரிவாசசௌ ||
 நிஷயந்தௌ வரபுஜௌ பிடியந்தாவிமா: பரிபா: | சிஹவிபேகிதௌ விரௌ சிஹாதிவலவிக்ஷமௌ ||
 சக்ராபநிபே சாபே சூரிவா சசூரிமூதநௌ | சூரிமந்தௌ ரூபசம்பநௌ சூரிபேகிதவிக்ஷமௌ || 5 ||
 ஹஸ்திஹஸ்தோபமபுஜௌ சூரிமந்தௌ நரிபாஸௌ || 10 ||

தரஸிந்தௌ	{ " கருகருப்படி கண்டா த்தவர்களுக்கும், வந்திருந்து சரிவாச சுவர்களுக்கும் த்திகளைய விளக்கிக்கொண்டு குகரிவர்களுக்கும், வெள்ளச்செய்து வழி னுத்தவர்களுக்கும், நிஷயந்தௌ வெள்ளச்செய்து கொண்டு குகரிவர்களுக்கும், வரபுஜௌ சிறந்த புஜங்களை யுடைய வர்களுக்கும், இமம் பிராணிகளை பிடியந்தௌ பிராணச்செய்கின் தவர்க ளுக்கும், சிஹவிபேகிதௌ இம்முறை த்தைதட்டிபாஸ காரிபாஸாந பரிபாஸா யுடையவர்களுக்கும், சுவரிபாஸௌ சுவா சரிவாசசௌ சூரிமந்தௌ ரூபசம்பநௌ சூரிபேகிதவிக்ஷமௌ	விரௌ	பிரகவுக்கொண்டாட, த் தக்கவண்ணமாய்
தீரயந்தௌ		சுவரிபாஸௌ	சிஹாதிவலவிக்ஷமௌ
சுவரிபாஸௌ	சுவரிபாஸௌ	சூரிபேகிதவிக்ஷமௌ	சிறந்த சூரிபேகிதின் க மலாநுடையவர்களுக்கும்
நிஷயந்தௌ	நிஷயந்தௌ	சக்ராபநிபே	யானகளின் த்துதிக்கை களை சிசுர்த்தகைக ளை யுடையவர்களுக்கும், சூரிபேகிதாநு விவ்வொ ளிக்கொண்ட
வரபுஜௌ	வரபுஜௌ	சாபே	இரு கிரகளை
இமம்	இமம்	சூரிவா	பிடித்தற்கொண்டு, யாவருடைய மனத் தையும் கவர்த்து கொண்டு
பரிபா:	பரிபா:	சூரிமந்தௌ	சூரிமந்தௌ
பிடியந்தௌ	பிடியந்தௌ	ரூபசம்பநௌ	சூரிமந்தௌ
சிஹவிபேகிதௌ	சிஹவிபேகிதௌ	சூரிமந்தௌ	சூரிமந்தௌ

नरर्षभो
वीरवाससौ

புருஷோத்தமர்களாய்
மாவாரி தரித்தவர்
களாய்,

हमां
शुभजलां
नदीं
शोभवन्तो

இந்த
மாசற்ற இலத்தையு
நதியெ [டைய
விளங்கச்செய்கின்ற
வர்களுமான

शशुस्दनौ

{ சற்குக்களையும், பார்
த்தமாத் திரத்தில்
ஒதுக்கிநிற்கச்செய்ய
வல்லவர்களும்,

युवां
कौ

நிக்கலிருவர்களும்
பரவர் ?

प्रभया पर्वतेन्द्रोऽयं युवयोरवभासितः

॥ ११ ॥

अयं

“ இந்த

युवयोः

உக்கலிருவர்களு

पर्वतेन्द्रः

மாமலை

प्रभया

ஒளிவால் [டைய

अवभासितः

திகழ்கின்றது.

राज्यार्हावमरप्रख्यौ कथं देशमिहागतौ । पद्मपत्रेक्षणौ वीरौ जटायणद्वलधारिणौ ॥ १२ ॥

अन्योन्यसदृशौ वीरौ देवलोकादिवागतौ । यदृच्छयेव संप्राप्तौ चन्द्रसूयौ वसुन्धराम् ॥

विशालवक्षसौ वीरौ मानुषौ देवरूपिणौ । सिंहस्कन्धौ महासखौ समदाविव गोवृषौ ॥

राज्यार्हौ

{ “ அரசகக்குரிய அம்ச
க்களமையப்பெற்ற
வர்களும்,

अमरप्रख्यौ

தேவர்களப்போல் விள
ங்குகின்றவர்களும்,

पद्मपत्रेक्षणौ

{ தாமரைபித்தப்போன்
ற கண்களுற்றவர்க
ளும்,

वीरौ

மேன்மையுற்றவர்க
ளாய்

जटायणद्व-
धारिणौ }

சடைமுடி புனைந்த
வர்களும்

अन्योन्यसदृशौ

ஒருவரையொருவர்
ஒத்து

देवलोकात्
आगतौ

வைகுண்டத்தினின்று
எழுந்தருளியிருக்கும்

वीरौ इव

{ விஷ்ணுபகவானைப்
போலிருக்கின்றவர்
களும்,

वसुन्धरं

மண்ணுலகை

यदृच्छ्या

ஏதுகாரணமாயோ

संप्राप्तौ

அடைந்திருக்கின்ற

चन्द्रसूयौ इव

{ சந்திரனையும், சூரிய
னையும் போலிருக்
கின்றவர்களும்,

देवरूपिणौ

தேவர்களது

विशालवक्षसौ

அழகுற்று
அகன்ற மார்புடைய
வர்களாய்,

सिंहस्कन्धौ

{ சிக்கத்தின் பிடர்
போன்ற கழுத்து
டையவர்களும்,

समदाँ

உத்ஸாஹத்துட
னிருக்கும்

गोवृषौ इव

நிலப்பங்கப்போல

महासखौ

மிக உத்ஸாஹங்
கொண்டு

वीरौ

மேன்மையுற்று
விளங்கும்

मानुषौ

மாவீடர்களும்மாவ
நிக்கலிருவர்களும்,

इह

இப்பொழுது

देनं

இந்த இடத்திற்கு

कथं

என்ன காரணமாய்

आगतौ

வந்திருக்கின்றீர்கள் ?

आयताश्च सुवृत्ताश्च बाहवः परियोपमाः । सर्वभूषणभूषार्हाः किमर्थं न विभूषिताः ॥ १५ ॥

आयताः च	"கீண்டவைகளும்,	सर्वभूषण- }	எல்லா பூஷணங்களா
सुवृत्ताः च	அழகாய் உருண்டிருக்	भूषार्हाः }	கூடும் அலங்கரிக்க
	கின் தலைகளும்,	बाहवः	ஏற்றவைகளும், மாண
परियोपमाः	உழைத்தடிபோன்றிருக்	किमर्थं	வைகள்
	கின் தலைகளும்,	न विभूषिताः	அலங்கரிக்கப்படாம
			விருக்கின் தன ?

उभौ यौग्यावहं मन्ये रक्षितुं पृथिवीमिमाम् । ससागरवनां कृत्वां विन्व्यमेरुविभूषिताम् ॥

ससागरवनां	"சமுத்திரங்களையும், வனங்களையுமுள்ளி ட்டதும்,	इमां	இந்த
विन्व्यमेरु- }		पृथिवी	பூமியை
विभूषितां }	விந்தியமலைகளும், மேருமலைகளும் அ ழகுற்று விளங்குகி றதுமான	कृत्वां	முடிவைதரும்
		रक्षितुं	பாதுகாக்க
		उभौ	கீங்கனிசுவர்களும்
		यौग्यौ	ஏற்றவர்களென்றும்
		अहं मन्ये	நான் என னுண்கிறேன்.

इमे च धनुषी चित्रे शशने चित्रानुलेपने । प्रकाशते यथेन्द्रस्य वज्रे हेमविभूषिते ॥ १७ ॥

इमे	"இந்த	हेमविभूषिते	தங்க தீதா அலங்கரிக்க ப்பட்டுள்ளவைகளு
चित्रे	அற்புதமாயிருக்கின் றதும்,	धनुषी च	விற்களிரண்டும் [மாண
शशने	பனானுவென்று	इन्द्रस्य	இந்திரனது
चित्रानुलेपने	புரக்கடன் விளங்கு கின்றதும்,	वज्रे	வஜ்ராயுதங்கள்
		यथा	போலவே
		प्रकाशते	விளங்குகின்றன.

संपूर्णा निशितैर्वाणैस्तूप्यश्च शुभदर्शनाः । जीवितान्तकैर्घोरैर्ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥ १८ ॥

जीवितान्तकैः	"உயிரை மரக்கவலை	निशितैः	உக்கிரமாய் விளங்கு கின்ற
घोरैः	உக்கிரமாய்	वाणैः	பாணங்களால்
ज्वलद्भिः	செழுந்தாவிட்டெ	शुभदर्शनाः	அழகுற்ற
पावकैः	அழனிதனால் [நீயும்	तूप्यः च	அம்புறுத்தூணிகள்
इव	எல்லாண்டைபோல, அவ்வண்ணமே	संपूर्णाः	நினைந்திருக்கின்றன.

महाप्रमाणौ विपुलौ तप्तहाटकभूषितौ । खड्गावेतौ विराजेते निर्मुक्ताविव पद्मगौ ॥ १९ ॥

विपुलौ	"பெருத்தலைகளும்,	एतौ	இவ்விரண்டு
महाप्रमाणौ	பிக நீளமுள்ளவை களும்,	खड्गौ	கத்திகள்
तप्तहाटक- }	தகப்பயிடுகளை எல்லா	निर्मुक्ती	எட்டை கழற்றிய
भूषितौ }	கரிக்கப்பட்டவைக ளுமான	पद्मगौ इव	இரண்டு சர்ப்பங்கள் போல்
		विराजेते	விளங்குகின்றன.

एवं मां परिभाषन्तं कस्माद् वै नाभिभाषतः ॥ २० ॥

एवं	"இப்படியாய்	मां	அடியேனைப் பார்ந்து
परिभाषन्तं	பேசிக்கொண்ட	कस्मात् वै	எனோ
	நும்நும்	न अभिभाषतः	வாய்திறந்து பேசாதி
			நுக்கின் தீர்கள் ?

सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्वानरयूथपः । वीरो विनिकृतो भ्रात्रा जगद्भूमति दुःखितः ॥

धर्मात्मा	"தர்மசிக்தனைபுற்ற	भ्रात्रा	தம்பனான்
वीरः	சூரரும், [வரும்,	विनिकृतः	சூரத்தப்பட்டு
वानरयूथपः	வானரத்தலைவருமா	दुःखितः	மனம் நொத்தவராய்
सुग्रीवः नाम	சுகரீவர் என்ற [கிய	जगत्	உலகில்
कश्चित्	ஒருவர்	भमति	அலைந்து திரிகிறார்.

प्राप्तोऽहं प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना । राज्ञा वानरमुख्यानां हनुमान्नाम वानरः ॥

वानरमुख्यानां	"வானரத்தலைவர்க	प्रेषितः	அனுப்பப்பட்டவனும்
	ளுக்கு	हनुमान् नाम	ஹனுமான் என்ற
राज्ञा	மன்னனும்		பெயருடைய
महात्मना	மஹாத்மாவான	वानरः	வானரருமான
तेन	அந்த	अहं	நான்
सुग्रीवेण	சுகரீவரால்	प्राप्तः	இங்குவந்தேன்.

युवाभ्यां सह धर्मात्मा सुग्रीवः सख्यमिच्छति । तस्य गां सचिवं वित्तं वानरं पवनात्मजम् ॥
 भिक्षुरूपमतिच्छन्नं सुग्रीवप्रियकाम्यया । ऋश्यमूकादिह प्राप्तं कामगं कामरूपिणम् ॥२४॥

धर्मात्मा	"தர்மாத்மாவாகும்	भिक्षुरूप-	பிராமண பிரம்மசாரி
सुग्रीवः	சுகரீவர்,	मतिच्छन्नं }	மாறுவேஷம்பூண்ட
युवाभ्यां सह	உக்களிருவர்களை		ருப்பவனாயும்,
सख्यं	கட்டுறவை [கூட	ऋश्यमूकात्	ரிச்யமூகத்திலிருந்து
इच्छति	பிரார்த்திக்கின்றார்.	इह	இங்கு
मां	அடியேனை	प्राप्तं	வந்திருப்பவனாயும்,
पवनात्मजं	வாயு புதல்வனாகிய	कामगं	கிளைத்தபடி பாய்ந்து
वानरं	வானரமாகவும்,		செல்ல வல்லவனாயும்,
कामरूपिणं	கிளைத்தபடி உருவமெ	तस्य	அவரது
	டுக்க வல்லவனாய்,	सचिवं	மந்திரியாகவும்
सुग्रीवप्रिय- }	சுகரீவருக்கு நன்மை	वित्तम्	திருவுள்ளத்தின்
काम्यया }	செய்ய வேண்டுமெ		பற்றுங்கள் ."
	னுமெண்ணத்தால்		

एवमुक्त्वा तु हनुमांतौ वीरौ रामलक्ष्मणौ । वाक्यज्ञौ वाक्यकुशलः पुनर्नोवाच किञ्चन ॥

वाक्यकुशलः	பேசுவதில் சாமர் தீய	रामलक्ष्मणौ तु	ஸ்ரீராமனாரயும் லக்ஷ்மணனாரயும் பார்த்து
हनुमान्	ஹனுமார் [ராமலியாகிய	एव	மேற்கண்டவாறு
वाक्यज्ञौ	கொல் துட்பங்களை	उक्त्वा	கொள்ளினிட்டு,
	யறியவல்ல	पुनः	அதன்மேல்
तौ	ஆந்த	किञ्चन	எதொன்றையும்
वीरौ	வீரர்களாகிய	उवाच न	பேசாதிருந்து விட்டார்.

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामो लक्ष्मणमब्रवीत् । प्रहृष्टवदनः श्रीमान् भ्रातरं पार्श्वतः स्थितम् ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமான்னாகிய	पार्श्वतः	பக்கவில்
रामः	ஸ்ரீராமர்,	स्थितं	இருந்த
तस्य	அவரது	भ्रातरं	தம்பியாகிய
एतत्	இந்த	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனைப்
वचः	கொல்லை		பார்த்து
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
प्रहृष्टवदनः	திருமுகம் மலர்ந்து		மொழிந்தார்.

सचिवोऽयं कपीन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । तमेव काङ्क्षमाणस्य ममान्तिकमुपागतः ॥

महात्मनः	“மகா தீமாவாகிய	त एव	அவனையே
कपीन्द्रस्य	கபிமன்னான	काङ्क्षमाणस्य	(சுக்ரீவனையே)
सुग्रीवस्य	சுக்ரீவனது		எதிர்பார்த்துக்
सचिवः	மந்திரியாகிய		கொண்டிருக்கும்
अयं	இவன்	मम	எனது
		अन्तिकं	சமீபத்திற்கு
		उपागतः	வந்திருக்கின்றான்.

अभिभाषस्य सौमित्रे सुग्रीवसचिवं कपिम् । वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तपरिन्दम् ॥२८॥

अरिन्दम	“ஐயகாலியாகிய	स्नेहयुक्तं	அந்தக்காணனித்தவாஸ
सौमित्रे	லக்ஷ்மண!		முடையவரும்,
मधुरैः	இனிய	सुग्रीवसचिवं	சுக்ரீவனது மந்திரிய
वाक्यैः	கொற்கொண்டு		மாகிய
वाक्यज्ञं	பேசுவதில்	कपिं	காணாருக்கு
	சமர்த்தரும்,	अभिभाषस्य	நீயே பதில் கொல்

नातृग्वेदविनीतस्य नायजुर्वेदधारिणः । नासामवेदविदुषः शक्यमेवं प्रभाषितुम् ॥ २९ ॥

अतृग्वेदविनीतस्य	“நிக்குவேதத்தில் பரிந்தி	अयजुर्वेद-	} மஹர்வேதத்தில் பரி
	யில்லாத ஒருவனுக்கு	धारिणः	
एवं	இப்படி	न	முடியாது. [னுக்கு
प्रभाषितुं	பேசுவதற்கு	असामवेद-	} ஸாமவேதத்தில் பரி
		विदुषः	
शक्यं न	முடியாது.	न	நிக்குவேத ஒருவ முடியாது. [னுக்கு

नूनं व्याकरणं कृत्स्नमनेन बहुधा श्रुतम् । बहु व्याहरताऽनेन न किञ्चिदपशब्दितम् ॥

வ்யாகரணம்
கூற்ச
அனென
வஹுதா
நூந்
சுருத
“வியாகரணம்
எல்லா முறும்
இவரால்
பல்முறை
விச்சயமாய் [கிறதும்,
கற்றறியப்பட்டிருக்க-

बहु
व्याहरता
अनेन
किञ्चित्
अपशब्दितं न
பல
சொல் கூறிய
இவரால்
ஒன்றும்
பிழையுடல் சொல்லப்
படவில்லை.

न मुखे नेत्रयोर्वाऽपि ललाटे च भ्रुवोस्तथा । अन्येष्वपि च गात्रेषु दोषः संविदितः क्वचित् ॥

मुखे च
नेत्रयोः अपि
ललाटे च
“முகத்தில், தானாகத்
கூடும்,
இருகண்களில், தானாக
கட்டும்,
நெற்றியில், தானாகத்
கூடும்,

भ्रुवोः तथा
अन्येषु
गात्रेषु वा
क्वचित् अपि
दोषः
न संविदितः
இருபுருவங்களில், தா
இதர [கூடும்,
அவறுவங்களில், தானாக
ஒரிடத்திலும் [கட்டும்
தப்பிப்பிராயம், கொ
ள்ள இடம்
ஏற்படவில்லை.

अविस्तरमसंदिग्धमविलम्बितमव्ययम् । उरःस्थं कण्ठं वाक्यं वर्तते मध्यमे स्वरे ॥३२॥

अव्ययं
उरःस्थं
कण्ठं
वर्तते
“பசுப்பா தமின்மை
யை நன்கு விளக்கக்
கூரவில், [காட்டுகிற
சொல்லானது
சுருக்கமாயும்,
நம்பவேண்டியதாயும்,
தாய், தமின்றி வெளி
வந்ததாயும்,

अव्ययं
उरःस्थं
कण्ठं
वर्तते
{
கருணையை நன்கு விள
க்கக்கூட்டுகின்ற
தாயும்,
நயிருதயத்தில் இருக்
கிறபடியே
வாயினின்று வெளி
வந்ததாயும்
இருக்கிறது.

संस्कारक्रमसम्पन्नामद्रुतामविलम्बिताम् । उच्चारयति कल्याणी वाचं हृदयहर्षिणीम् ॥

संस्कारक्रम-
संपन्ना
अद्रुता
अविलंबिता
“மல்ல கல்விசெய்கை
பெற்ற கிரமத்துடன்
விளங்குகிறதும்,
ன்பவ் டமாயிருக்
கிறதும்,
தாய், தமின்றி வெளி
வந்ததும்,

कल्याणी
हृदयहर्षिणी
वाचं उच्चारयति
புகழ் துகொண்டாட
ந்தக்கதும்,
மனத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளுகிற துமான
பேச்சை பேசுகின்றார்.

अनया चित्रया वाचा त्रिस्थानव्यञ्जनस्थया । कस्य नाराध्यते चित्तमुद्यतासेररेरपि ॥

त्रिस्थान-
व्यञ्जनस्थया
अनया चित्रया
वाचा
“நயிருதயம், கண்டம்,
கிரஸ் என்கிற மூண்
து உருப்புதளிலிருக்
து வெளிவரும்
இந்த அற்புதமான
சொல்லால்

उद्यतासेः
अरः
कस्य
चित्तं अपि
आराध्यते न
சத்தியை ஒங்கிக்கொ
ண்டுவரும்
சத்ருவான
எவனுடைய
மனதுதான்
கறைபடா திருக்கும்.

एवंविधो यस्य दूतो न भवेत्पार्थिवस्य तु । सिध्यन्ति हि कथं तस्य कार्याणां गतयोऽनघ ॥

अनघ
एवंविधः
दूतः
यस्य पार्थिवस्य
न भवेत् तु

“ புண்டரீகா தம்பாவே !
இப்படிப்பட்ட
தூதன்
எந்த மன்னவனுக்கு
இல்லையோ ;

तस्य
कार्याणां
गतयः
कथं हि
सिध्यन्ति

அவனுடைய
காரியங்களுடைய
உத்தேசங்கள்
எப்படித்தான்
சித்திபெறும்?

एवं गुणगणैर्युक्ता यस्य स्युः कार्यसाधकाः । तस्य सिध्यन्ति सर्वार्था दूतवाक्यप्रचोदिताः ॥

यस्य
एवं
गुणगणैः
युक्ताः
कार्यसाधकाः

“ எவனெருவனுக்கு
இப்படிப்பட்ட
கல்யாணகுணங்களால்
வினக்கிக்கொண்டிருக்கும்
காரியங்களில் உதவி
புரிபவர்கள்

स्युः
तस्य
सर्वार्थाः
दूतवाक्य-
प्रचोदिताः
सिध्यन्ति

இருக்கின்றார்தனோ,
அவனுடைய
காரியங்களெல்லாம்
தூதனுடைய சொல்லை
க்கொண்டே தீர்மானிக்கப்பட்டவைகளாய்
வைக்கப்பட்டுள்ளன.”

एवमुक्तस्तु सौमित्रिः सुग्रीवसचिवं कपिम् । अभ्यभाषत वाक्यज्ञो वाक्यज्ञं पवनात्मजम् ॥

एवं उक्तः
वाक्यज्ञः सु
सौमित्रिः
पवनात्मजं
विदिता नौ गुणा विद्वन्सुग्रीवस्य महात्मनः ।

இங்ஙனம் ஆக்ரமிக்க
கப்பட்டவரும்,
சொல் துட்பமறிந்த
வருமாகிய
சைத்தமணர்,
வாய்ப்புதல்வரும்,
விதிநா நான் குண விद्वன்சு
மகாத்மனின்

वाक्यज्ञं
सुग्रीवसचिवं
कपिं
अभ्यभाषत

சொல்லுட்பமறிந்தவரும்,
சுகிரீவரது மந்திரிய
மரீன
வானரைப் பார்த்து
பின்வருமாறு
மொழிந்தார்.

विदिता नौ गुणा विद्वन्सुग्रीवस्य महात्मनः । तमेव चावां मार्गावः सुग्रीवं प्लवगेश्वरम् ॥

विद्वन्
महात्मनः
सुग्रीवस्य
गुणाः
नौ
विदिताः

“ புலவர் !
மகாத்மாவாகிய
சுகிரீவனுடைய
கல்யாணகுணங்கள்
எங்களிருவர்களுக்கும்
ஏற்கனவே தெரிந்த
வைகள் ,

प्लवगेश्वरं
तं
सुग्रीवं एव
आवां च
मार्गावः

வானரேசுவரனுடைய
அந்த
சுகிரீவனையே
எங்கள் குவரும்
தேடித்திரிந்து
கொண்டிருக்கிறோம்.

यथा ब्रवीषि हनुमन् सुग्रीववचनादिह । तत्तथा हि करिष्यावो वचनात्तव सत्तम ॥३९॥

सत्तम
हनुमन्
इह
सुग्रीववचनान्

“ உத்தமரே !
ஹனுமாரே !
இப்பொழுது
சுகிரீவரது
ஆக்களுயால்

यथा ब्रवीषि
तव
वचनात् हि
सत्
तथा
करिष्यावः

எப்படிச் சொல்கி
உம்முடைய [தீரோ ;
சொல்லைக்கொண்டே
அதை
ஆப்படியே
நாங்கள் செய்வோம்.”

तत्तस्य वाक्यं निपुणं निशम्य प्रहृष्टरूपः पवनात्मजः कपिः ।

मनः समाधाय जयोपपत्तौ सख्यं तदा कर्तुमियेष ताभ्याम् ॥ ४० ॥

पवनात्मजः	வாயுப்புத்திரராகிய	जयोपपत्तौ	காரியம் கைகூடும்
कपिः	வானரர் (ஹனுமார்)		விஷயத்தில்
तस्य	அவரது	मनः	மனதை
निपुणं	ஆன்பாற்ற்த	समाधाय	நீர்சயம் செய்து
तत् वाक्यं	அந்தச் சொல்லை		தொண்டு,
निशम्य	கேட்டு,	ताभ्यां	அவ்விருவர்களோடு
प्रहृष्टरूपः	அங்கமெல்லாம் பூரித் தவராகி	सख्यं	சக்யத்தை
तदा	அப்பொழுது	कर्तुं	செய்ய
		इयेष	எண்ணினார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे तृतीयः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9471

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 219

चतुर्थः सर्गः—नांकारवतु एनर्ककम् ॥ ४ ॥

श्रीरामलक्ष्मणयोः सुग्रीवसमीपगमनम्—புரீராமரும் வக்கமணரும்
சகீவனிடம் போவது.

ततः प्रहृष्टो हनुमान् कृत्यवानिति तद्वचः । श्रुत्वा मधुरभावं च सुग्रीवं मनसा गतः ॥१॥

हनुमान्	ஹனுமார்	कृत्यवान्	உத்தேசம் கைகூடிய
तत्	அந்த		வராய்
मधुरभावं	காரியத்திற்கணுகுண மாயிருக்கிற	इति	எண்ணி
वचः	சொல்லை	प्रहृष्टः च	சந்தேதாஷமடைந்தவ
श्रुत्वा	கேட்டு,	सुग्रीवं	சகீவனை [ராய்
ततः	அதனால்	मनसा	மனதினுள்
		गतः	நினைத்தார்.

भव्यो राज्यागमस्तस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । यदयं कृत्यवान् प्राप्तः कृत्यं चैतदुपागतम् ॥

अयं च	“ இவரும்	उपागतं	அடைந்திருக்கிற து.
कृत्यवान्	காரியத்தையுடையவ	तस्य	அந்த
प्राप्तः	வந்திருக்கின்றார்; [ராய்	महात्मनः	மகாத்தமராகிய
यत्	ஆனடையால்	सुग्रीवस्य	சகீவருக்கு
एतत्	இந்த	राज्यागमः	ராஜ்யத்தைப்பெறுதல்
कृत्यं	காரியம் நிறைவேறல்	भव्यः	எற்பட்டாலும் ஏற்ப டலாம்.”

ततः परमसंहृष्टो हनुमान् पुत्रगर्षभः । प्रत्युवाच ततो वाक्यं रामं वाक्यविशारदः ॥ ३ ॥

பரமசஹ்ரீஷ்ட: பேசுவதில் சரமர் த்ரி
யசாஸியும்,
புத்ரகர்ஷப: வானரேச ந்தமரு
ஹனுமான் ஹனுமார், [மரீய
ரத: அதனால்

பரமசஹ்ரீஷ்ட: பரிசுவல துஷ்டியுயானை
தத: அதன்பேரில் [தவராய்
ராம: ஸ்ரீராமரைப்பார் த்து
வாக்யம் பின்வரும்வாக்யத்தை
புருவியார்.

किमर्थे च वनं दुर्गं पस्याकाननमण्डितम् । आगतः सानुजो घोरं नानाव्याल्लभुगायुतम् ॥

பச்யாகானம-) "பயங்கரமான
மண்டிதம்) வனங்களால் அழகு
வாய்த்து விளங்குகி
றதும்,
துர்गம் பிரவேசிப்பதற்கு கஷ
டமாய்
घोरं பயங்கரமாய்

நானாவ்யால்-) பலவகை துஷ்டமிருக
ஸூராயுதம்) க்களால் சஞ்சரிக்கப்
பெற்றதுமான
வனம் காட்டிற்கு
சானுஜ: தயர்மோடு கூட
கிமர்த்ஹி என்ன காரியமாய்
அகாத: வந்திருக்கிறீர்?

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणो रामचोदितः । आचक्षते महात्मानं रामं दशरथात्मजम् ॥५॥

ராமசோதித: ஸ்ரீராமரது நிலமணம்
லக்ஷ்மண: லக்ஷ்மணர், [பெற்ற
ததவ்நம் ஶ்ருத்வா அம்மொழியைக்கேட்டு,
தஸ்ய அவருக்கு

தசரதாசுதம்வரும்
மஹாத்மானம் மகாத்தபாயச்ய
ராமம் ஸ்ரீராமரைப்பற்றி
அக்சக்ஷே பின்வருமாறு மொழி
ந்தார்.

राजा दशरथो नाम द्युतिमान् धर्मवत्सलः । चातुर्वर्ण्यं स्वधर्मेण नित्यमेवाभ्यपालयन् ॥

துதிமானு "மகாகாந்திரமாலும்,
தர்மவத்தில் அசஞ்சல
தர்மவத்தில் அசஞ்சல
பற்றுண்டையவருமாய்
தசரத: தசரதர்
நாமம் என்ற
ராஜா சக்ரொவர் த்ரி

நித்யமேவ எப்பொழுதுமே
சுவதர்மேண வழுவாத தனது
தர்மத்தில்
சாதுவ்ரீயம் நான்கு வர்ணத்தவ
ரையும்
அப்யபாலயந் பாதுகாத்துவந்தார்.

न द्वेषा विद्यते तस्य न च स द्वेषि कश्चन । स च सर्वेषु भूतेषु पितामह इवापरः ॥

अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टवानासदाक्षिण्यैः ॥ ७ ॥

தஸ்ய "அவருக்கு
தேஹி னையரிபரகிறவனொரு
ந விடியதே இல்லை. [வன்
ச: ச அவரும்
க்சன ஒருவாண்டமும்
ந த்ரேபி பலகை பாராட்டுகிற
ச: அவர் [கில்லை.
பூதேஷு பிரசுவரிகள்
சர்வேஷு வ எல்லோரிடத்திலும்

அபர: ஸ்ரீராமரது
பிதாமஹ: பிரம்மதேவர்
ஐவ போன்றவர்,
அஸதக்ஷிணீ: வேண்டிய அளவு த
கூடுகளைகளைக் கூடிய
அக்ஷிணீகளைமம் முத
யஜை: வாகக்களால் [சரிய
ஐஷவந் தெய்வங்களை ஆசா
தித்தவர்.

तस्यायं पूर्वजः पुत्रो रामो नाम जनैः श्रुतः । शरण्यः सर्वभूतानां पितुर्निदेशपारगः ॥

तस्य	அவரது	श्रुतः	ஆழைக்கப்படுகின்றவர்.
पूर्वजः पुत्रः	ஐயென்பட புத்தல்வர்	सर्वभूतानां	எல்லா பிராணிகளுக்கும்
भयं	இவர் ;	शरण्यः	சக்தகர். [கும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	पितुः	தந்தையினது
नाम	என்று	निदेशपारगः	ஆக்கினைகளை சர்வமுமாய்க் கொண்டவர்.
जनैः	ஐனைக்களால்		

वीरो दशरथस्यायं पुत्राणां गुणवत्तमः । राजलक्षणसम्पन्नः संयुक्तो राजसम्पदा ॥ ९ ॥
 राज्याद्भूयो वने वस्तुं मया सार्धमिहागतः । भार्यया च महातेजाः सीतयानुगतो वशी ॥
 दिनक्षये महातेजाः प्रभयेव दिवाकरः ॥ १० ॥

दशरथस्य	தசரத சக்ரவர்த்தியின் ஐயை	अष्टः	ஆரத்தப்பட்டவராய்
पुत्राणां	புத்திரர்களுக்கும்	मया	என்னோடு
भयं	இவர்	सार्धं	கூடவும்
गुणवत्तमः	உத்தம குணமுடைய	दिनक्षये	மாலைப்பொழுதில்
वीरः	தனிவீரன். [வர்.	महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியாகிய
महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியர்.	दिवाकरः	சூரியபகவான்
वशी	ஐதேந்திரியர்.	प्रभया	அவரது காந்தியால்
राजलक्षणसंपन्नः	ராஜலக்ஷணங்களைக் கூடியவரும்	इव	எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
राजसंपदा	ராஜ சம்பத்துடன்	भार्यया	தர்மபத்தினியாகிய
संयुक्तः	இருந்தவருமான	सीतया च	சீதாதேவியாரோடும்
वने	காட்டில் [அவர்	अनुगतः	பின்தொடரப்பட்டவராய்
वस्तुं	வஸிக்க	इह	இவ்விடத்திற்கு
राज्यात्	ராஜ்யத்தினின்று	आगतः	வந்தார்.

अहमस्वावरो भ्राता गुणैर्दास्यमुपागतः । कृतज्ञस्य बहुज्ञस्य लक्ष्मणो नाम नामतः ॥ ११ ॥

सुवार्हस्य महार्हस्य सर्वभूतहितात्मनः । ऐश्वर्येण च हीनस्य वनवासाश्रितस्य च ॥ १२ ॥

कृतज्ञस्य	“நன்றிமறவாதவரும்,	वनवासाश्रितस्य च	வனவாசத்தைபுமண்ட
बहुज्ञस्य	ஊர்வக்கும்,	अस्य	இவரது [ந்திருக்கும்
सुवार्हस्य	சுகத்திலிருக்கத்தக்க	अवरः भ्राता	இனைய தம்பியாகிய
महार्हस्य	எல்லோராலும் [வரும்,	अहं	நான்
	பூஜிக்கத்தக்கவரும்,	गुणैः	திருக்கல்பாண குணங்
	எல்லா பிராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்ய	द्वार्यं	குற்றிறவல் செய்வதை
सर्वभूतहितात्मनः	மெண்ணமுடையவரும்,	उपागतः	சகக்கப்பட்டமாய்க் கொண்டவன் ;
ऐश्वर्येण हीनस्य च	ஆசகாஸியையுமி	लक्ष्मणः नाम	லக்ஷ்மணன் என்பது
	முத்து	नामतः	என்ப பெயர்.

रक्षसाऽपहृता भार्या रहिते कामरूपिणा । तच्च न ज्ञायते रक्षः पत्नी येनास्य सा हृता ॥

रहिते	" தனியரவிருந்த சமயத்தில்	सा	அந்த
भार्या	தர்மபத்னி	पत्नी	மனைவி
कामरूपिणा	நினைத்த உருவமெடுக்க வல்ல	येन	எவ்வென்குடிவனால்
रक्षसा	ரூர் அரக்கனால்	हता	கொடுப்பப்பட்டிருக்கிற குணை,
अपहृता	அபஹ்ரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.	तत्	அந்த
अस्य	இவரது	रक्षः च	அரக்கன் மட்டும்
		न ज्ञायते	இன்னுணென தெரிவப்படவில்லை.

दनुर्नाम दितेः पुत्रः शापाद्राक्षसतां गतः । आख्यातस्तेन सुर्यावः सपथो वानराधिपः ॥

दितेः	" திதியின்	तेन	அவனால்
पुत्रः	புதல்வனாகிய	वानराधिपः	வானரத்தலைவரான
दनुः	தனு (கபந்தன்)	सुर्यावः	சூர்யன்
नाम	என்றவன்	समर्थः	{ காரியசெய்திருக்கவேண்டிய குணக்கன் கிறந்தவராய்
शापात्	சாபத்தால்		
राक्षसतां	குரூரத்தன்மையை	आख्यातः	பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டார்.
गतः	அடைந்திருந்தான்.		

स ज्ञास्यति महावीर्यस्तव भार्यापहारिणम् । एवमुक्त्वा दनुः स्वर्गं भ्राजमानो गतः सुखम् ॥

महावीर्यः	" மகா வீர்யவானாகும்	एवं	போல்கண்டவாறு
सः	அவர்	उक्त्वा	சொல்லிக்விட்ட
सव	உமது	भ्राजमानः	தெய்வாயினால் விளங்கிக்கொண்டு
भार्यापहारिणं	மனைவியைத் திருடிப் போனவனை	सुखं	சுகமாய்
ज्ञास्यति	அறிவார்.	स्वर्गं	ஸ்வர்க்கத்தைய
दनुः	தனு (கபந்தன்)	गतः	அடைந்தான்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं याथातथ्येन पृच्छतः ॥ १६ ॥

पृच्छतः	" கேட்டனிகிட்ட	याथातथ्येन	உண்மையானபடி
ते	உமக்கு	आख्यातम्	தெரிவிக்கப்பட்டனிட
एतत्	இது		உது.
सर्वं	எல்லாமும்		

अहं चैव हि रामश्च सुर्यावं शरणं गतौ ॥ १७ ॥

रामः च	" ஸ்ரீராமரும்	शरणं	உதவியைகாடி
अहं च एव	நானும்	गतौ	வந்துகொள்கும்.
सुर्यावं हि	சூர்யவரையே		

एष दत्त्वा च वित्तानि प्राप्य चानुत्तमं यशः । लोकनाथः पुरा भूत्वा सुग्रीवं नाथमिच्छति ॥

एषः	“ இவர்	लोकनाथः	லோகநாதகராய்
वित्तानि च	ராஜ்ய ஆதிகாரங்களை யும்	पुरा	முன்பு
दत्त्वा	தூறந் தூகிட்டி,	भूत्वा	இருந் தூகிட்டு,
अनुत्तमं	ஒப்பியர்விடலாத	सुग्रीवं	சுகிரீவரை
यशः	புகழை	नाथं	கைகொடுத் தூந் காப்பா
प्राप्य च	ஆடைந் தும்,	इच्छति	வேண்டுகின்றார்.

पिता यस्य पुरा ह्यासीच्छरण्यो धर्मवत्सलः । तस्य पुत्रः शरण्यः सन् सुग्रीवं शरणं गतः ॥

पुरा	“ இதற்குமுன்	तस्य	அவரது
यस्य	எவரது	पुत्रः सन्	புதல்வராகி
पिता	திருத்தந்தை	शरण्यः	யாருக்கும் புகலிடமா
धर्मवत्सलः	அறநெறி வழுவாத வரும்	सुग्रीवं	சுகிரீவரை
शरण्यः	புகலிடமானவருமாய்	शरणं	உதவியை நாடி
आसीत् हि	இருந்தவரென,	गतः	வந்திருக்கிறார்.

सर्वलोकस्य धर्मात्मा शरण्यः शरणं पुरा । गुरुं राघवः सोऽयं सुग्रीवं शरणं गतः ॥

पुरा	“ இதற்குமுன்	मे	எனக்கு
राघवः	ஸ்ரீராமர்,	गुरुः	குரு.
धर्मात्मा	தர்மநெறி பிரளாதவர்.	सः	அந்த
सर्वलोकस्य	எல்லா உலகிற்கும்	अयं	இவர்
शरण्यः	{ சரணமடைந்தவரை காப்பாடும் சகித்த தருளுகிறவர்,	सुग्रीवं	சுகிரீவரை
शरणं	{ சரணமடைவதற்கு ஏற்ற இடமாயிருக்கி றவர்.	शरणं	உதவியை நாடி
		गतः	வந்திருக்கிறார்.

यस्य प्रसादे सततं प्रसीदयुरिमाः प्रजाः । स रामो वानरेन्द्रस्य प्रसादमभिकाङ्क्षते ॥

सततं	“ எப்பொழுதும்	प्रसीदयुः	அருள்பெற்று விளங்
यस्य	எவருடைய	सः	அந்த [குகிரூர்களோ
प्रसादे	அருளில்	रामः	ஸ்ரீராமர்
इमाः	இந்த	वानरेन्द्रस्य	வானரமன்ன துணைய
प्रजाः	ஜனங்கள்	प्रसाद्	உதவியை
		अभिकाङ्क्षते	அபேகாதிக்கின்றார்.

येन सर्वगुणोपेताः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः । भानिताः सततं राज्ञा सदा दशरथेन वै ॥

तस्यायं पूर्वजः पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विद्युतः । सुग्रीवं वानरेन्द्रं तु रामः शरणमागतः ॥२३॥

சதா	எப்பொழுதும்
யேன	எந்த
தசரதேன ராஜா	தசரதசந்தரவர்த்திரபால்
பூஷிவ்யா	உலகில்
சர்வகுணோபேதா:	{ எல்லா நற்குணங்க ளோடுகூடியவர்க ளான
சர்வபார்த்திவா:	மன்னர்களைப்போ
சவதே	சாசுவதமாய் [நும்
மாமிதா: வே	கொள்களிக்கப்பட்டார்
சக்ய	அவருடைய [கொள

பூவஜ:	ஜீவியவ்ய
புல:	புதல்வரும்
ராம: து	பூதிராமரொன
லிபு	மூன்று
லோகபு	உலகக்களியிலும்
விபுத: து	பிரசித்தபெற்றவரு
அய	இவர் [மாகிய
வானரேந்த்	வானரோத்தமராகிய
சுயீவ	சுயீவர
சரீ	உதவியை நாடி
அராத:	வந்திருக்கின்றார்.

शोकाभिभूते रामे तु शोकान्ते शरणं गते । कर्तुमर्हति सुग्रीवः प्रसादं हरियूथपः ॥ २४ ॥

ராமே	" பூதிராமர்
சோகான்தே	சோகத்திற்காப்பட்டு
சோகாபிபூதே	சோகத்தால்
	மெய்மறந்து
சரீ	உதவியை நாடி

கதே து	வந்திருக்கையில்
ஹரியூதப:	வானரோத்தமராகிய
சுயீவ:	சுயீவர்
பிரசாத் கரு	உதவி புரிய
அஹ்தி	வேண்டும்.

एवं ब्रुवाणं सौमित्रिं करुणं साश्रुपातनम् । हनुमान् प्रत्युवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

வாய்விசாரத:	பேசுவதில் நியுணரா
ஹனுமான்	ஹனுமார் [சிய
ஏவ்	மேற்கண்டவாறு
சாசுபாதநம்	கண்ணும் கண்ணீரு மாய்
கரூ	உருக்கமாய்

புராணம்	பேசிய
சோமித்ரி	கண்ணனரைப் பார்த்து
இதம்	பின்வரும்
வாக்யம்	சொல்லை
புதுவாக்ய	விடைபகர்ந்தார்.

ईदृशा बुद्धिसम्पन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः । द्रष्टव्या वानरेन्द्रेण दिष्ट्या दर्शनमागताः ॥

சுதிரிசம்பநா:	" புத்தி நிறைந்து
ஜிதகரூதா:	கிளமொழிந்து
ஜிதேந்திரியா:	ஐம்புலன்களைமறக்கிய
இதிரிசா:	இப்படிப்பட்டவர்கள்
வானரேந்திரே	வானரோத்தமரால்

திரஸ்தவ்யா:	தேவனுடையபட்டிலை கண்டவர்கள்.
தர்சனம்	தர்சனத்தை உத்தே சித்து
அராதா:	வந்திருக்கின்றார்கள்.
திரஸ்தா	தீது அகனது பாக்ய விசேஷமே! "

इत्येवमुक्त्वा हनुमान्श्लक्ष्णं मधुरया मिरा । बभाषे सोऽभिगच्छेम सुग्रीवमिति राघवम् ॥

ச: ஹனுமான்	அந்த ஹனுமார்
ஐதி ஏவ்	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	சொல்லிக்கிட்டு,
சுலக்ஷணம்	கூடற்ற [த்து
ராகவம்	கவ்யமானரைப்பார்-

மதுரயா	இசிய
மிரா	சொற்கொண்டு
ஐதி	இன்னும் பின்வருமா
வாபே	மொழிந்தார். [நும்
சுயீவ	" சுயீவரிடம்
அமிகக்ஷேம	நாம் போகோம்.

स हि राज्यात्परिभ्रष्टः कृतवैरश्च वालिना । हतदारो वने त्यक्तो भ्रात्रा विनिकृतो भृशम् ॥

ச: ஹி	" அலுநும்	हतदारः	மனைவி அபஹரிக்கப் பட்டவராய்,
भावा	தமையனான	वने	வனத்தில்
वालिना	வாலியினால்	त्यक्तः च	தரத்தினிடப்பட்டவ
राज्यात्	ராஜ்யத்தினின்றும்	भृशं	அசஹ்யமாய் [ராயும்]
परिभ्रष्टः	தூரத்தப்பட்டு	विनिकृतः	தூன்புறுத்தப்பட்ட நுக்கினார்.
कृतवैरः	துவேஷம் வைக்கப் பட்டவராய்,		

करिष्यति स साहाय्यं युवयोर्भास्करात्मजः । सुग्रीवः सह चास्माभिः सीतायाः परिमार्गणे ॥

भास्करात्मजः	" சூரியபகவானின் புதல்வனாகிய	सीतायाः	சீதாதேவியை
सः	அந்த	परिमार्गणे	தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
सुग्रीवः	சுகிரீவர்	युवयोः	உட்களிகுருகும்
अस्माभिः च	எங்களோடும்	साहाय्यं	வேண்டிய உதவியை
सह	கூட	करिष्यति	செய்வார்."

एवं ब्रुवाणं धर्मात्मा हनुमन्तं स लक्ष्मणः । प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं प्रोवाच राघवम् ॥

सः	அந்த	यथान्यायं	முறைப்படி
धर्मात्मा	தர்ம தமாவாகிய	प्रतिपूज्य	மெச்சுகிட்டு,
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	राघवं	சூராமரைப்பார் த்து
एवं ब्रुवाणं	இப்படி பேசும்	इदं	பின்வரும் சொல்லை
हनुमन्तं	ஹனுமாரை	प्रोवाच	சொன்னார்.

कपिः कथयते हृष्टो यथाऽयं मारुतात्मजः । कृत्यवान् सोऽपि संप्राप्तः कृतकृत्योऽसि राघव ॥

राघव	" சூராம!	हृष्टः	சந்தேகங்கித்தராய்
सः	அந்த	कथयते	பேசுகின்றார்.
अयं	இந்த	यथा	என்கிறபடியால்
मारुतात्मजः	வாய்புதல்வராகிய	संप्राप्तः	இனிடம் வந்த தேவரீரும்
कपिः	வானார்	कृतकृत्यः	காரியம் கைகூடின
कृत्यवान् अपि	காரியமாகவேண் டியவராகவே	असि	ஆகிறீர். [வராக

प्रसन्नमुखवर्णश्च व्यक्तं हृष्टश्च भावते । नानृतं वक्ष्यते वीरो हनुमान् मारुतात्मजः ॥३२॥

प्रसन्नमुखवर्णः च	" தெளிவான முக காந்தியுற்று	मारुतात्मजः	வாயுயின் புதல்வரும்
हृष्टः च	சந்தேகங்கித்தராய்	वीरः	சூரருமான
व्यक्तं	சந்தேகத்திற்கிட	हनुमान्	ஹனுமார்
भावते	பேசுகின்றார். [மின்றி	अनृतं	பொய்யை
		न वक्ष्यते	மொழியார்.

ततः स तु महाबाहो हनुमान् मारुतात्मजः । जगामादाय तौ वीरौ हरिराजाय राघवौ ॥

सः	“அந்த	वीरौ	வீரர்களாகிய
मारुतात्मजः	வாயுபுத்தல்வரும்	राघवौ	ஸ்ரீராமனாரயும்
महाबाहः	மகா புத்தியானசியவ ருமான	हरिराजाय	ஸக்த்மணனாரயும்
हनुमान् तु	நானுமான்	आदाय	வானரமன்னர்
ततः	அப்பொழுது	जगाम	பொருட்டு
तौ	அந்த		எற்றுக்கொண்டு
			பறப்பட்டார்.

भिक्षुरूपं परित्यज्य वानरं रूपमास्थितः । पृष्टमारोप्य तौ वीरौ जगाम कपिकुञ्जरः ॥

कपिकुञ्जरः	வானரோத்தமராகிய ஆவர்	तौ	அந்த
भिक्षुरूपं	பிராமண பிரமகாரி	वीरौ	வீரர்களிருவரையும்
परित्यज्य	துறந்து [கேடத்தை	पृष्टं	முதுகில்
वानरं रूपं	குரங்குருவத்தை	आरोप्य	எற்றிவைத்துக் கொண்டு
आस्थितः	அடைந்தவராய்	जगाम	பிரயாணமாண்டு.

स तु विपुल्यशाः कपिमवीरः पवनसुतः कुतकृत्यवान् प्रहृष्टः ।

गिरिवरसुरुविक्रमः प्रयातः स शुभमतिः सह रामलक्ष्मणाभ्याम् ॥ ३५ ॥

विपुल्यशाः	மகா கீர்த்திபெற்றவ ரும்,	कुतकृत्यवान्	வந்த காரியம் செய்யவராய்
कपिमवीरः	வானரோத்தமரும்,	तु	அதனால்
पवनसुतः	வாயுபகவானின் புதல்வரும்,	प्रहृष्टः	உள்ளம் பூரித்தார்.
शुभमतिः	சிறந்த புத்தியானும்	सः	ஆவர்
उरुविक्रमः	மகா பராக்ரமனாரி புமான	रामलक्ष्मणाभ्यां	ஸ்ரீராமனாரும் ஸக்த்ம கடவோ [னாரோடும்
सः	ஆவர்,	गिरिवरं	சிறந்த மலைக்கு
		प्रयातः	வழி நடந்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे चतुर्थः सर्गः ॥

पञ्चमः सर्गः—ஐந்தாவது ஸர்க்கம் || 5 ||

श्रीरामसुग्रीवसख्यम्—ஸ்ரீராமசுக்ரீவசக்யம்.

ऋश्यमूकाचु हनुमान् गत्वा तु मलयं गिरिम् । आचक्षे तदा वीरौ हरिराजाय राघवौ ॥

हनुमान्	ஹனுமான்	वीरौ	வீரர்களாவ
तदा तु	உடனேயே	राघवौ तु	ஸ்ரீராமனையும் ஸகந்தம னனையும் பற்றி
ऋश्यमूकाचु	ஈசியமூகாபர்வதத்	हरिराजाय	வரனாமன்னனுக்கு
मलयं	மலய [திரிசூத்திர]	आचक्षे	பின்வருமாறு
गिरिं	பர்வதத்திற்கு		அறிவித்தார்.
गत्वा	வந்துசேர்ந்து,		

अयं रामो महाप्राज्ञः संमाप्तो दृढविक्रमः । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा रामोऽयं सत्यविक्रमः ॥

अयं	“ இடேகா இருக்கிறவர் நான்	सत्यविक्रमः	{ ஆமோகமாகிய விக்ர மம் படைக்கப்பெற் றவர்.”
रामः	ஸ்ரீராமனைப்பெயர் பூண்டவர் ;	अयं	இந்த
महाप्राज्ञः	மகாபுத்திமான் ;	रामः	ஸ்ரீராமர்
दृढविक्रमः	எதற்கும் சலியாத விக்ரமசாலி ;	भ्रात्रा	தம்பியாகிய
		लक्ष्मणेन सह	ஸகந்தமணரோடு கூட
		संमाप्तः	என்னால் தரிசிக்கப் பட்டார்.

इश्वाकूणां कुले जातो रामो दशरथात्मजः । धर्मं निगदितश्चैव पितुर्निर्देशपारगः ॥ ३ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	निर्देशपारगः	{ ஆக்கினகளை சர்வமு பாய்க்கொண்டு அனு கிந்துக்கின்றவர்.
दशरथात्मजः	தசரதரின் புதல்வராய்	धर्मं च एव	தர்மமானுஷ்டானத்தி னும்
इश्वाकूणां	இசுவாகூ வம்சத்தில்	निगदितः	பிரசுத்திபெற்றவர்.
कुले	வம்சத்தில்		
जातः	பிறந்தவர்.		
पितुः	தகப்பனானுடைய		

तस्यास्य वसतोऽरण्ये निथतस्य महात्मनः । रावणेन हता भार्या स त्वां शरणमागतः ॥

तस्य	அவர்	भार्या	மனைவி
अरण्ये	காட்டில்	रावणेन	ராவணனால்
वसतः	வசிக்கிறாரென்றும் குன்பொழுது	हता	தீருடப்பட்டிருக்கி
		सः	அவர் [நான்.
अस्य	இந்த	त्वां	தேவரீரிடம்
निथतस्य	ஐதேதந்திரியராகிய	शरणं	உதவியை வேண்டி.
महात्मनः	மகாத்மாவின்து	आगतः	வந்திருக்கின்றார்.

राजसूयाश्वमेधैश्च बहिर्येनाभितर्पितः । दक्षिणाश्च तयोत्सृष्टा गावः शतसहस्रशः ॥ ५ ॥
 तपसा सत्यवाक्येन वसुधा येन पालिता । खीहेतोस्तस्य पुत्रोज्यं रामस्त्वां शरणं गतः ॥

येन	" <i>எவ்வொருவரால்</i>	वसुधा	<i>பூமிமாதா</i>
राजसूयाश्वमेधैः च	{ <i>ராஜசூயாவும், ஆச்வ மேதையும், குதலிய யா கக்கமால்</i>	तपसा	<i>தவக்களின் பயனாலும்</i>
बहिः	<i>தெய்வகணம்</i>	सत्यवाक्येन	<i>சொன்ன சொல் தவ ருமையாலும்</i>
अभितर्पितः	<i>திருத்திசெய்க்கப்ப பட்டதோ</i>	पालिता	<i>பரிபாலிக்கப்பட்ட டதோ</i>
शतसहस्रशः	<i>அனவகடந்தூ</i>	तस्य	<i>அவரது</i>
दक्षिणाः च	<i>தமிழிணைகளும்</i>	पुत्रः	<i>புதல்வராகிய</i>
गावः	<i>பசுக்களும்</i>	अयं	<i>இந்த</i>
तथा	<i>அப்படியே</i>	रामः	<i>ஸ்ரீராமர்</i>
उत्सृष्टाः	<i>தானமாய் கொடுக்கப் பட்டனவோ</i>	खीहेतोः	<i>மனைவிகாசனமாய்</i>
येन	<i>எவ்வொருவரால்</i>	स्वां	<i>தேவரீட்டம்</i>
		शरणं	<i>உதவியை வேண்டி</i>
		गतः	<i>வந்திருக்கிறார்.</i>

भवता सख्यकामौ तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । प्रतिशृद्धान्यस्यैतो पूजनीयतमावुभौ ॥ ७ ॥

एतौ	" <i>இந்த</i>	पूजनीयतमौ	<i>மிகவும் பூஜிக்கத்தக்க</i>
रामलक्ष्मणौ	<i>ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மண குமாரகிய</i>	भवता	<i>தேவரீடுகாடு [வர்கள், கடன்பக்கோளும்</i>
उभौ	<i>இருவர்களும்</i>	सख्यकामौ	<i>அவ்விருவர்களைபும்</i>
भ्रातरौ	<i>பிராந்தாக்கள்.</i>	तौ	<i>அவ்விருவர்களையும்</i>
		प्रतिशृद्धान्यस्यैतो	<i>சம்பவகூடீ பூஜப்பிராக.</i>

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं सुग्रीवो हृष्टमानसः । भयं च राघवाद्दोरं प्रजहौ विगतञ्जरः ॥ ८ ॥

सुग्रीवः	<i>சுகரீவர்</i>	हृष्टमानसः	<i>உள்ளம் பூரித்தவனும்</i>
हनुमतः	<i>ஹனுமாதருடைய</i>	राघवाद्	<i>ஸ்ரீராமரிடத்திலே</i>
वाक्यं	<i>சொல்லி</i>		<i>குந்த</i>
श्रुत्वा	<i>கேட்டு,</i>	घोरं	<i>உத்தரவமான</i>
विगतञ्जरः	<i>மனவ்யாகுலமீழிக் தவனும்</i>	भयं च	<i>திக்கையும்</i>
		प्रजहौ	<i>கிட்டொழித்தான்.</i>

स कृत्वा मानुषं रूपं सुग्रीवः पुत्रगाधिपः । दर्शनीयतमो भूत्वा प्रीत्या प्रोवाच राघवम् ॥

सः	<i>அந்த</i>	दर्शनीयतमः	<i>அதி அழகுற்றவரால்</i>
पुत्रगाधिपः	<i>வானாமனைனானுகிய</i>	भूत्वा	<i>விளங்கிக்கொண்டு,</i>
सुग्रीवः	<i>சுகரீவன்,</i>	राघवे	<i>ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து</i>
मानुषं	<i>மனித</i>	प्रीत्या	<i>பீதியுடன்</i>
रूपं	<i>பெருவத்தாக</i>	प्रोवाच	<i>பின்வருமாறு மொழி ந்தான்.</i>
कृत्वा	<i>நிதித்த,</i>		

भवान् धर्मविनीतश्च विक्रान्तः सर्ववत्सलः । आख्याता वायुपुत्रेण त्वतो मे भवद्गुणाः ॥

वायुपुत्रेण मे	" वायुபுத்தல்வரால் எனக்கு	धर्मविनीतः	தர்மத்தில் பிரமுத வர்.
भवद्गुणाः त्वतः आख्याताः च भवान्	தேவரீருடைய உத்தம உள்ளபடி [குணங்கள் தொழிக்கப்பட்டன. ஆகையால் தேவரீர்	विक्रान्तः	{ எப்பொழுதும் எந்த சத்ருவையும் ஜயிக் கின்றவர்.
		सर्ववत्सलः	எல்லா ரிடத்திலும் மன்பு பாராட்டுகிறவர்.

तन्ममैवैष सत्कारो लाभश्चैवोत्तमः प्रभो । यच्चमिच्छसि सौहार्दं वानरेण मया सह ॥

प्रभो वानरेण मया सह यत् तत् सौहार्दं त्वं इच्छसि	" ப்ரபுவே! வானரனான என்னோடு கூட எந்த அந்த சக்யத்தை தேவரீர் வேண்டுகின்றீரோ	एषः च मम एव सत्कारः उत्तमः लाभः एव	இதுதான் எனக்கே பேருதவி செய்ததாகி றது. எதற்கும் சிறந்த பெரும் பாக்யமாகவு மாகிறது.
--	--	--	--

रोचते यदि वा सख्यं बाहुरेष प्रसारितः । मृद्यतां पाणिना पाणिर्मर्यादा बध्यतां ध्रुवा ॥

सख्यं रोचते यदि वा बाहुः एषः प्रसारितः पाणिः	" கூட்டுறவு தேவரீர் திருவுளத்திற் கை [கேற்றதரையில் இதோ கீட்டினிடப்பட்டது. கையானது	पाणिना मृद्यतां ध्रुवा मर्यादा बध्यताम्	தேவரீரது கையால் பற்றப்படட்டும். என்றும் மாளுத கூட்டுறவு உடன்பாடு உண்டாக்கப்பட்ட டும்."
---	--	---	---

एतत्तु वचनं श्रुत्वा सुग्रीवेण सुभाषितम् । संप्रहृष्टमना हस्तं पीडयामास पाणिना ॥

सुग्रीवेण सुभाषितं	சுக்ரீவரால் இனிமையாய் மொழி யப்பட்ட	संप्रहृष्टमनाः	நிகவும் திருவுளமுடைய தவராய் ஆவர்
एतत् वचनं श्रुत्वा तु	இந்த மொழியை கேட்டு, அதனால்	पाणिना हस्तं पीडयामास	கரத்தால் அவன் கையை பற்றினார்.

हृद्यं सौहृदमालम्ब्य पर्यष्वजत पीडितम् ॥ १४ ॥

हृद्यं सौहृदं	மனப்பூர்வகமான அன்பை	आलम्ब्य पीडितं पर्यष्वजत	அடைந்து, இயக்க கட்டித் தழுவினார்.
------------------	------------------------	--------------------------------	---

ततो हनुमान् संत्यज्य भिक्षुरूपमरिन्दमः । काष्ठयोः स्वेन रूपेण जनशामास पावकम् ॥

ततः
भिक्षुरूपं
सन्त्यज्य
स्वेन रूपेण
अरिन्दमः

அப்பொழுது
பிசாமணபிரம்மசாரி
கிட்டுகிட்டு [வேடத்தை,
கய உருவத்திலிருந்து
காம, குரோத, வேட,
மோஹ, மத, மாத்
ஸர்யமின்கிற ஆறு
சத்துக்களையும் வெ
ன்றவராகிய

हनुमान्
काष्ठयोः
पावकं
जनशामास

ஹனுமார்
இரு கட்டைகளில்
அய்னியை
உண் டுபண் னினார்.

दीप्यमानं ततो वह्निं पुष्यैरभ्यर्च्य पूजितम् ।

सुसमाहितः
सुप्रीतः

மிக பக்தியுடையவன்
மிக சந்தித்துகொண்
டவராய்

अथ
पुष्यैः
अभ्यर्च्यं

அப்பொழுது
புஷ்பங்களால்
அர்ச்சித்து,

तयोर्मध्येऽथ सुप्रीतो निदधे सुसमाहितः ॥

पूजितं
दीप्यमानं
वह्निं
ततः
तयोः
मध्ये निदधे

பூஜை செய்வப்பட்டு
கொழுந்துகிட்டெரி
அக்னியை [யும்
அவ்விடத்தில்
அவ்விருவர்களுடைய
மத்தியில் வைத்தார்.

ततोऽग्निं दीप्यमानं तौ चक्रतुश्च प्रदक्षिणम् ।

ततः
दीप्यमानं
अग्निं
तौ
प्रदक्षिणं चक्रतुः
सुप्रीवः च

அப்பொழுது
கொழுந்துகிட்டெரி
அக்னியை [யும்
அவ்விருவர்கள்
வலம் வந்தார்கள்.
சகீவனும்,

सुप्रीवो राघवश्चैव वयस्यन्वमुपागतौ ॥

राघवः एव
वयस्य-व
उपागतौ

ஸ்ரீராமரும்,
அப்பொழுதும் ஆந்த
சகீவர்தர்ப்பாய்
குந்தனை
மாதிகளைச் செய்த
கொண்டார்கள்.

ततः सुप्रीतमनसौ तावुभौ हरिराघवौ । अन्योन्यमभिवीक्षन्तौ न तृप्तिमुपजन्मतुः ॥१८॥

हरिराघवौ
तौ
उभौ
सुप्रीतमनसौ
अन्योन्यं

வானாரும் ஸ்ரீராமரு
ஆந்த [மாகிய
இருவர்களும்
பரிபூர்ணாகளிப்புற்ற
வர்களாய்
ஒருவரை ஒருவர்

अभिवीक्षन्तौ
तृप्तिं
ततः
न उपजन्मतुः

{ மனங்கூடக்கொண்ட
அக்கிரமங்களால்
பூத்துக்கொண்டு
குறையாத கிரமமும்
மட்டுமே வந்ததை
அப்பொழுது
உண்டாகாதிருந்தனர்.

त्वं वयस्योऽसि हयो मे ह्येकं दुःखं सुखं च नौ । सुप्रीवो राघवश्चैवमूचतुस्तौ महृष्टवत् ॥

त्वं
मे
हयोः
वयस्यः असि
नौ
दुःखं
सुखं च

"ஐ
எனக்கு
மன திற்பினைசந்த
கண்பனாகின்றாய்.
நம்மிருவர்களுக்கும்
துக்கமும்
சுகமும்"

एकं हि
एवं
तौ
सुप्रीवः
राघवः च
महृष्टवत्
उचतुः

பொதுவே
ஸ்ரீராமராய்
ஆந்த
சகீவனும்
ஸ்ரீராமரும்
சகீவராய்
பெரிக்கொண்டார்கள்

ततः सुपर्णबहुलां भङ्क्त्वा शाखां सुपुष्पिताम् । सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निपसाद् सराधवः ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவன்	शाखां	ஒரு கிளைையை
ततः	அப்பொழுது	भङ्क्त्वा	ஒடித்தி,
सालस्य	ஒரு சாலஸி:ருகடித்தி னது	आस्तीर्य	பாப்பி,
सुपुष्पितां	நன்கு பூக்கிருந்த	सराधवः	ஸ்ரீராகவருடன்
सुपर्णबहुलां	இலைகள் அடர்ந்த	निपसाद्	உட்கார்ந்தான்.

लक्ष्मणायथ संहृष्टो हनुमान् पूवगर्षभः । शाखां चन्दनवृक्षस्य ददौ परमपुष्पिताम् ॥

पूवगर्षभः	வானிரைத்தமளைய	चन्दनवृक्षस्य	சந்தனமரத்தினது
हनुमान्	ஹனுமான்,	परमपुष्पितां	நன்கு பூக்கிருந்த
अथ	அப்பொழுது	शाखां	ஒரு கிளைையை
संहृष्टः	மிகக்களிப்புற்றவராய்	लक्ष्मणाय	லக்ஷ்மணருக்கு
		ददौ	அளித்தார்.

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णं मधुरया गिरा । प्रत्युवाच तदा रामं हर्षव्याकुललोचनः ॥

तदा	அப்பொழுது	गिरा	தொற்கொண்டு
सुग्रीवः	சுகிரீவன்,	श्लक्ष्णं	அழகுவாய்ந்த
प्रहृष्टः	மிகக்களிப்புற்றவராய்	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்ந்து
हर्षव्याकुललोचनः	சந்தோஷத்தால் மலர் ந்த கண்களுற்றவனாகி	ततः	இச்சமயத்தில்
मधुरया	இனிய	प्रत्युवाच	பின்வருமாறு பேசி னன்.

अहं विनिकृतो राम चरामीह भयार्दितः । हृतभार्यो वने व्रस्तो दुर्गमेतदुपाश्रितः ॥२३॥

राम	"ஸ்ரீராம!	भयार्दितः	{ அபதேதையெரினைத்து நினைத்து வருந்துகி ன்றவனாகவும்,
अहं	நான்	वने	காட்டில்
इह	இப்பொழுது	दुर्गं	சற்று அணுகமுடியாத
विनिकृतः	அவமானப்படுத்தப் பட்டவனாகும்,	एतन् उपाश्रितः	இதை அடைந்து
हृतभार्यः	மனைவியை அபநூரிக் கப்பட்டவனாகவும்,	चरामि	காலக்கழித்துவருகி ன்றேன்.
व्रस्तः	உள்ளம் நடுக்கி		

सोऽहं व्रस्तो वने भीतो वसाम्युद्भ्रान्तचेतनः । वालिना निकृतो भ्रात्रा कृतवैरश्च राघव ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	भीतः	பயந்தவராய்
आशा	தமையனாகிய	व्रस्तः	நிலிக்கொண்டவராய்
वालिना	வாலியினால்	उद्भ्रान्तचेतनः	மறிகலங்கியவராய்
निकृतः	மோசஞ்செய்யப்பட்ட வனாய்	सः	ஆந்த
कृतवैरः च	பகைக்கப்பட்டவனு யும்	अहं	நான்
		वने	காட்டில்
		वसामि	வசிக்கிறேன்.

वालिनी मे महाभाग भयार्त्थाभयं कुरु । कर्तुमर्हसि काकुत्स्थ भयं मे न भवेद्यथा ॥

महाभाग	"மகாபுண்யா த்மாவே!	मे	அடியேனுக்கு,
वालिनी:	வாலினிடமிருந்து	भयं	தின்கு
भयार्त्थाभयं	பயந்து துன்புறும்	न भयन् }	எப்படிச் செய்தால்
मे	அடியேனுக்கு	यथा }	உண்டாகாதோ அ
अभयं	பயமின்மையை	कर्तुं	செய்ய [ப்படியே
कुरु	செய்தருளும்.	अर्हसि	அருள் புரியவேண்
काकुत्स्थ:	ஸ்ரீராம!		டும்."

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः । प्रत्यभाषत काकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥ २६ ॥

एवं	இங்கனம்	काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்,
उक्तः	பிரார் த்திக்கப்பட்ட	सुग्रीवं	சகீவனைப்பார்த்து
तेजस्वी	தேஜஸ்கீயும் [வறூர்	प्रहसन् इव	புன்னகையெய்து
धर्मज्ञः	தர்மமறிந்தவரும்		கொண்டு
धर्मवत्सलः तु	தர்மத்தில் பற்றுடைய வருமான	प्रत्यभाषत	பின்வரும் பதிகை அருகினார்.

उपकारफलं मित्रं विदितं मे महाकपे । वालिने तं वधिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥

महाकपे	"வானாப்பெரியோ	तव	உனது
मित्रं	கிணைகமென்பது [ரே!	भार्यापहारिणं	மனைகையை திருடியிரு க்கிற
उपकारफलं	{ உபகாரத்தைத்தான் பிரயோஜனமாக உடையது என்பது	तं	அந்த
मे	எனக்கு	वालिने	வாலினை
विदितं	தெரிந்த விஷயம்.	वधिष्यामि	இப்பொழுதே வதை க்கிடுதன்.

अमोघाः सूर्यसङ्काशा ममैते निशिताः शराः । तस्मिन् वालिनि दृष्ट्वा निषतिष्यन्ति वेगिताः ॥

कङ्कपत्रपतिच्छन्ना महेन्द्राशनिसन्निभाः । तीक्ष्णाया ऋजुपर्वाणः सरोपा भुजगा इव ॥

मम	"எனது	तीक्ष्णायाः	கீரிய தூக்களைபுடை யவைகளும்
एते	இந்த	ऋजुपर्वाणः	கோண கணுக்களின் எகைகளுடைய
अमोघाः	ஒருகாரும் வின்போ காதனவும்	शराः	பாணங்கள்
सूर्यसङ्काशाः	சூர்யனை நிகர்த்தவை களும்	सरोपाः	சீர்ப்பரும்
निशिताः	கர்மமயர வவைகளும்	भुजगाः इव	பாம்புகள் போலவே
कङ्कपत्रपतिच्छन्नाः	கொழுகிறகுதளால் கட டப்பெற்றவைகளும்	वेगिताः	கதகநம்புடைவலை அந்த [களாய்
महेन्द्राशनि- सन्निभाः	} இந்நிரானது வந்தால் தத்தை நிகர்த்தவை களும்	तस्मिन्	அந்த [களாய்
		दृष्ट्वा	கொடிய
		वालिनि	வாலின் மேல்
		निषतिष्यन्ति	இதோ கிழிப் போகின்றன.

तमद्य वालिनं पश्य क्रूरैराशीविषोपमैः । शरैर्विनिहतं भूमौ विकीर्णमिव पर्वतम् ॥ ३० ॥

क्रूरैः	* கொடிய	विकीर्णं	சிதறியிழுந்த
आशिविषोपमैः	சர்ப்பங்களை நிகர்த்த	पर्वतं इव	மலைமையப் போலவே
शरैः	பரண்களால்	विनिहतं	மடிந்து விழுந்து
तं	அந்த		கிடப்பவனாய்
वालिनं	வாலியை	अद्य	இப்பொழுதே
भूमौ	பூமியில்	पश्य	நீர் பார்ப்பீர் *.

स तु तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् । सुग्रीवः परमर्षितः सुमहद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३१ ॥

सः	அந்த	वचनं	வார்த்தையை
सुग्रीवः	சகீவன்	श्रुत्वा	கேட்டு,
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	परमर्षितः	மிகக்கனிப்புற்றவனாகி
आत्मनः	தனக்கு	सुमहत्	மிகச் சிறந்த
हितं	நலிதமான்	वाक्यं तु	பின்வரும் வார்த்த
तत्	அந்த	अब्रवीत्	சொன்னான். [தையை

तव प्रसादेन नृसिंह राघव मियां च राज्यं च समाप्नुयामहम् ।

तथा कुरु त्वं नरदेव वैरिणं यथा निहंस्यद्य रिपुं ममाग्रजम् ॥ ३२ ॥

नृसिंह	* புருஷோத்தம!	मम	எனக்கு
नरदेव	அரசே!	रिपुं	சத்ருவாய்
राघव	ஸ்ரீராம!	वैरिणं	திற்குசெய்யும்
तव	தேவரீரது	अग्रजं	தமையனை
प्रसादेन	பேரருளால்	अद्य	இப்பொழுதே
मियां च	மனைகியையும்,	यथा	எவ்விதமாய்
राज्यं च	ராஜ்யத்தையும்	निहंसि	கொல்லிரோ
अहं	என்	तथा	அகங்கமே
समाप्नुयां	அடையவேண்டும்,	कुरु	செய்தருளல்
त्वं	தேவரீர்		வேண்டும்.

सीताकपीन्द्रक्षणदाचराणां राजीवहेमज्वलनोपमानि ।

सुग्रीवरामप्रणयप्रसङ्गे वामानि नेत्राणि समं स्फुरन्ति

॥ ३३ ॥

सुग्रीवराम- प्रणयप्रसङ्गे	} சகீவனும் ஸ்ரீராம ரும் ஆன்பாக பேசிக் கொண்டிருக்கையில்	राजीवहेमज्वल- नोपमानि	} செந்தாமரை, பொன், அக்கினி இனையகளை முறையே நிகர்த்த
सीताकपीन्द्र- क्षणदाचराणां	} சிதாதேவி, வாலி, ராவணன் இம்முவர் களுடைய	वामानि नेत्राणि	இடது கண்கள்
		समं	ஏககாலத்தில்
		स्फुरन्ति	துடிக்கின்றன.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥

பய: सर्गः—சூழுவது ணர்க்கம். || 6 ||

सीताभरणदर्शनेन श्रीरामस्य परिदेनम्—ஸீதைதயின் சூபரணங்களைக் கண்டு
 ஸ்ரீராமன் புலம்புவது.

पुनरेवाब्रवीर्त्षीतो राघवं रघुनन्दनम् || १ ||

மீத:	மிக சந்துஷ்டியடைந் த கம்மீவன்	புன: पुव	மறுபடி யும்
रघुनन्दनं	ரகுசூலதிலகராகிய	अमवीत्	பின் வருமாறு
राघवं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து		சொன்னார்.

अवमाख्याति मे राम सचिवो मन्त्रिसत्तमः । हनुमान्यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥
 लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वसतश्च वने तव । रक्षसाऽपहृता भार्या मैथिली जनकात्मजा ॥३॥
 त्वया वियुक्ता रुदती लक्ष्मणेन च धीमता । अन्तर्येषुना तेन हत्वा गृध्रं जटायुषम् ॥४॥

ராம	"ஸ்ரீராம!	हवा	கொன்றுகிட்டு
मे	எனது	अन्तर्येषुना	எற்ற சமயத்தை பார்
मन्त्रिसत्तमः	மந்திரிகளில் சிறந்த		த்துக்கொண்டிருந்த
सचिवः	மந்திரியாகிய	तेन	அந்த
अयं हनुमान्	இந்த ஹனுமார்	रक्षसा	அரக்கனால்
त्वं	தேவரீர்	त्वया	தேவரீரையும்
निर्जनं	மனிதசஞ்சாரமற்ற	धीमता	புத்திமானான
वनं	காட்டிற்கு	लक्ष्मणेन च	லக்ஷ்மணனாரையும்
यन्निमित्तं	என்ன காரணமாய்	वियुक्ता	விட்டுப்பிரிந்து
आगतः	வந்திருக்கிறீரென்ப	रुदती	அழுதுகொண்டிருந்
वने	காட்டில் [கூடையும்	भार्या	மனைகியும் [சுவளும்
आवा	தம்பியாகிய	जनकात्मजा	ஜனகரின் திருமகனான
लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணரோடுகூட	मैथिली	சிதா தேவியார் [மனை
तव वसतः च	தேவரீர் வளித்துந் கொண்டிருக்கையில்	अपहृता	அபஹ்ரீக்கப்பட்டிரு
जटायुषं	ஜடாயு என்ற	आख्याति	க்கிருந் என்பதையும்
गृध्रं	கழுதை		அறிக்கை செய்கின்

भार्यावियोगजं दुःखमचिरत्त्वं विमोक्ष्यसे । अहं तामानयिष्यामि नष्टां वेदश्रुतामिव ॥५॥

त्वं	"தேவரீர்	नष्टां	{ (குருகாலத்தில் மது
भार्यावियोगजं	{ மனைகியை விட்டு பிரி ந்ததால் உண்டாயி ருக்கும்	वेदश्रुतीं	{ கையாக்கென்ற
दुःखं	மனமோதனை	इयं	{ (அசர்க்கரால்) திரு
अचिरम्	சீக்கிரத்தினையே	आनयिष्यामि	{ டப்பட்ட வெதவாக்கை
विमोक्ष्यसे	ஒழிக்கப்படுகின்றீர்.		{ தேவரீர் எப்படி மீட்
अहं	நான்		{ டுக்கொண்டு வந்தீ
तां	அவளை		{ (சீதா அப்படியே
			{ கொண்டு வந்து
			சேர்ப்பேன்.

रसातले वा वर्तन्ती वर्तन्ती वा नभःस्थले । अहमानीय दास्यामि तव भार्यामरिन्दम ॥

अरिन्दम	“சதா ஜயசாலியே!	वर्तन्ती वा	இருக்கிறவளாகிருந்
रसातले	பாசானலோகத்தில்	तव	தேவரீரது [காணஞ்சரி
वर्तन्ती वा	இருக்கிறவளாகிருந்	भार्या	மனைவியை
	தாணஞ்சரி,	अहं आनीय	நான் கொண்டுவந்து
नभःस्थले	ஆகாயத்தில்	दास्यामि	சமர்ப்பிப்பேன்.

इदं तथ्यं मम वचस्त्वमवेहि च राघव । न शक्या सा जरयितुमपि सेन्द्रैः सुरासुरैः ॥७॥
तव भार्या महाबाहो भक्ष्यं विषकृतं यथा ॥ ८ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம!	सा	ஆவள்
मम	எனது	विषकृतं	விஷங்கனந்த
इदं	இந்த	भक्ष्यं	உண்டி
वचः	சொல்லை	यथा	{ எவ்வாறு ஜீரணம்
तथ्यं हि	உண்மையென		{ செய்துகொள்ளமுடி
त्वं च	தேவரீர்	जरयितुं	யாதே ஆவ்வாறே
अवेहि	நம்பும்.	सेन्द्रैः	திங்குவிடோலிக்க
महाबाहो	மகாபாகுவே!	सुरासुरैः अपि	இந்திரனுள்ளிட்ட
तव	தேவரீரது		தேவர்களாலும் அசு
भार्या	காதலியாகிய	न शक्या	ரர்களாலுங்கூட
			ஆணுகமுடியாதவள்.

त्यज शोकं महाबाहो तां कान्तामानयामि ते । अनुमानात्तु जानामि मैथिली सा न संशयः ॥
द्वियमाणा मया दृष्टा रक्षसा क्रूरकर्मणा । क्रोशन्ती राम रामेति लक्ष्मणेति च विस्वरम् ॥
स्फुरन्ती रावणस्याङ्गे पद्मगेन्द्रवधूर्यथा ॥ १० ॥

क्रूरकर्मणा	கொடிய செயலுற்ற	स्फुरन्ती	துடித்துக்கொண்டிரு
रक्षसा	அரக்கனூல்		க்கின்றவளாயும்
द्वियमाणा	தூக்கிக்கொண்டு போ	मया	என்னால்
	கப்படுகின்றவளாய்	दृष्टा	பார்க்கப்பட்ட
राम राम	“ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம!”	सा तु	ஆவள் தான்
इति	என்றும்	मैथिली	ஜானகியாரென்று
लक्ष्मण	‘லக்ஷ்மணு!’	अनुमानात्	அடையாளத்தால்
इति च	என்றும்	जानामि	அறிந்தேன்.
विस्वरं	பரிநரபரன	न संशयः	இதற்கய்யமில்லை.
	குரவிட்டு	ते	தேவரீரது
क्रोशन्ती	கதறுகிறவளாயும்	तां कान्तां	அந்த காதலியை
रावणस्य	ராவணனது	आनयामि	கொண்டுவந்துசேர்க்கி
अङ्गे	மடியில்	महाबाहो	மகாபாகுவே! [தேன்.
पद्मगेन्द्रवधुः	சர்ப்பராஜன் பத்தினி	शोकं	மனக்கவலை
	யாகிய பாம்பு	त्यज	ஒழிப்பிராக.
यथा	போலவே		

आत्मना पञ्चमं मां हि दृष्ट्वा शैलतटे स्थितम् । उत्तरीयं तथा त्यक्तं शुभान्याभरणानि च ॥

आत्मना	“என்னைக்கொன்றே தந்து	तथा	அவ்வளவு
पञ्चमं	ஐயர்களுடனிருந்த	उत्तरीयं	மேலாண்டையும்
मां	என்னை	शुभानि	அழகிய
शैलतटे	மலைத் தாழ்வாணத்தில்	आभरणानि	ஆபரணங்களும்
स्थितं	இருக்கின்ற நிலையில்	च त्यक्तम्	ஒன்றைக்கொண்டு போடப்பட்டது.
दृष्ट्वा हि	பார்த்ததும்		

तान्यस्माभिर्मृहीतानि निहितानि च राघव । आनयिष्याम्यहं तानि प्रत्यभिज्ञातुमर्हसि ॥

अस्माभिः	“எங்கள்வாள்	अहं	நான்
तानि	அவைகள்	आनयिष्यामि	இதோ கொண்டுவரு
मृहीतानि	எடுக்கப்பட்டு	राघव	ஸ்ரீராம! [கிறேன்,
निहितानि	பாத்திரமாய் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.	प्रत्यभिज्ञातुं	முன்னறிந்தவைகள் தானு என்று பார்க்க
तानि च	அவைகளையே	अर्हसि	அருள்புரிக்ராக.”

तमवतीततो रामः सुधीवं प्रियवादिनम् । आनयस्व सखे शीघ्रं किमर्थं त्वं विलम्बसे ॥

ततः	அப்பொழுது	शीघ्रं	சீக்கிரமாய்
प्रियवादिनं	இனிமையாய் பேசிய	त्वं	நீர்
सं	அந்த	आनयस्व	கொண்டுவாரும்.
सुधीवं	சுக்ரீவரைப்பார்த்து	किमर्थं	ஏன்
रामः	ஸ்ரீராமர்	विलम्बसे	தாமதிக்கின்றீர்”
सखे	“நண்பனே!	अवतीत	என்று சொன்னார்.

एवमुक्तस्तु सुधीवः शैलस्य गहनां गुहाम् । प्रविशेत् ततः शीघ्रं राघवप्रियकाम्यया ॥

ततः	அப்பொழுது	राघवप्रिय-)	ஸ்ரீராமருக்கு இவ்வ-
एवं	மேற்கண்டவாறு	काम्यया)	யானதைச் செய்வ
उक्तः	நியமணம்பெற்ற	शैलस्य	தில் அவாவினும்
सुधीवः	சுக்ரீவர்	गहनां	மலையினது
शीघ्रं तु	உடனேயே	गुहां	அழர்வமாயிய
		प्रविशेत्	நர் குகைக்குள்
			உதைந்தார்.

उत्तरीयं गृहीत्वा तु स तान्याभरणानि च । इदं पश्येति रामाय दर्शयामास वानरः ॥

सः	அந்த	रामाय	ஸ்ரீராமருக்கு
वानरः	வானரர்,	दर्शयामास	முன்வரிசையில் வைத்
तानि	அந்த		தார்.
आभरणानि च	ஆபரணங்களையும்	इदं	‘இதை
उत्तरीयं तु	மேலாண்டையும்	पश्य	பாரும்’
गृहीत्वा	எடுக்கி நகலாக,	इति	என்றார்.

ततो गृहीत्वा तद्वासः शुभान्याभरणानि च । अभवद्वाष्पसंरुद्धो नीहारेणैव चन्द्रमाः ॥

ततः	அப்பொழுது	चन्द्रमाः	சந்திரன்
तत् वासः	அந்த ஆடைவையும்	नीहारेण	பனியால்
शुभानि	அழகிய	इव	எப்படியோ அப்படியே
आभरणानि च	ஆபரணங்களையும்	वाष्पसंरुद्धः	கண்ணீரால் நனைத்த வராக
गृहीत्वा	எகியேந்தி வாங்கிக் கொண்டு,	अभवत्	ஆயினர்.

सीतास्नेहप्रवृत्तेन स तु वाष्पेण दूषितः । हा भियेति रुदनैर्यमुत्सृज्य न्यपतत् क्षितौ ॥१७॥

सः तु	அவரும்	उत्सृज्य	இழந்து
सीतास्नेह- } प्रवृत्तेन }	சிதைவினிடத்திலுள்ள அன்பின் மிகுதியால் லுண்டான	हा	'ஓ
वाष्पेण	கண்ணீரால்	भिये	என் காதலியே'
दूषितः	நனைத்தவராய்	इति	என்று
धैर्यं	தைரியத்தை	रुदन्	கதறிக்கொண்டு
		क्षितौ	பூமியில்
		न्यपतत्	படுத்துகிட்டார்.

हृदि कृत्वा तु बहुशस्तमलङ्कारमुत्तमम् । निशश्वास भृशं सर्पो बिलस्थ इव रोषितः ॥

हृदि	அந்த	बिलस्थः	வளைக்குள்ளிருக்கும்
कृत्वा तु	சிறந்த	रोषितः	சினங்கொண்ட
उत्तमं	நகைவகையை	सर्पः	பாம்பு
अलङ्कारं	பலமுறை	इव	போல்
बहुशः	மார்மில்	भृशं	மிகவும்
हृदि	அனைத்துக்கொண்டு	निशश्वास	பெருமூச்செறித்தார்.

अविच्छिन्नाश्रुवेगस्तु सौमित्रि वीक्ष्य पार्ष्वतः । परिदेवयितुं दीनं रामः समुपचक्रमे ॥१८॥

रामः तु	ஸ்ரீராமரும்	सौमित्रि	ஸக்திமணரை
अविच्छिन्नाश्रु- } वेगः }	லுயாது கண்ணீர் பெருக விட்டுக்கொண்டு ளுப்பவராய்	वीक्ष्य	பார்த்து
पार्ष्वतः	பக்கவிலிருக்கின்ற	दीनं	பரிதாபமாய்
		परिदेवयितुं	பின்வருமாறு புலம்ப
		समुपचक्रमे	தலைப்பட்டார்.

पश्य लक्ष्मण वैदेह्या संत्यक्तं हियमाणया । उत्तरीयमिदं भूमौ शरीराङ्गणानि च ॥२०॥

लक्ष्मण	"ஸக்திமண!	भूणानि च	ஆபரணங்களையும்
हियमाणया	தூக்கிப்போகப் ளானகியால் [படுகிற தரையில்	संत्यक्तं	எறியப்பட்ட
वैदेह्या	தரையில்	इदं	இந்த
भूमौ	உடலினின்றும் கழற்றி எறியப்பட்ட	उत्तरीयं	உத்தரீயத்தையும்
शरीराङ्ग		पश्य	பார்.

शाहलिन्यां ध्रुवं भूम्यां सीतया हियमाणया । उत्सृष्टं भूषणमिदं तथारूपं हि दृश्यते ॥

हियमाणया	ஆங்கிப்பொகப்படுகிறது	उत्सृष्टं	எறியப்பட்டிருக்கிறது
सीतया	சீதையால்	ध्रुवं	இது திண்ணம்,
शाहलिन्यां	இளம்புல் நிலைந்த	हि	ஆனகயால்தான்
भूम्यां	நகரையில்	तथारूपं	உருமாறுததாய்
इदं	இந்த	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
भूषणं	நகைவகை		

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् । नाहं जानामि केयूरे नाहं जानामि कुण्डले ॥ २२ ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	अहं	என்
एवं	மேற்கண்டவாறு	कुण्डले	காதிலணியும் குண்ட
उक्तः	சொல்லியதற்கு		என்கள்கண்டபடி
	செவிகாற்றிய	जानामि न	பார்க்கிறேன்.
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்,	नित्यं	பிரதிதினமும்
तु	இச்சமயத்தில்	पादाभि-	திருவடிகளில் விழுந்
वाक्यं	பின்வரும் திருவாக்கை	वन्दनात्)	து செவித்துவந்த
अब्रवीत्	திருவாய்மலர்ந்தருளி		வயயால்
	னார்.	नयूरे तु	{ பா தக்களிலணிந்திரு
अहं	“என்		க்கும் கிளம்புகளிர
केयूरे	கைககளிலணியும் இரு	अभिजानामि	ண்டை யாத்திரம்
	கேயூரக்களை		நன்கு பார்க்கிறேன்
जानामि न	பார்க்கிறேன்.		தான்.”

ततः स राघवो दीनः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ २३ ॥

ततः	அப்பொழுது	सुग्रीवः	சுகிரீவரால் பார்க்கு
सः राघवः	அந்த ஸ்ரீராமர்,	इदं	பின்வரும் சொல்ல
दीनः	பரிதாபநிலையில்	अब्रवीत्	சொல்லினார்.
	இருக்கின்றவராய்		

ब्रूहि सुग्रीव कं देशं हियन्ती लक्षिता त्वया । रक्षसा रौद्ररूपेण मम प्राणमिया हता ॥

ब्रूहि	“சுகிரீவரே!	हियन्ती	துக்கிக்கொண்டு கொ
सुग्रीव			ண்டுகிறவராய்
मम	எனது	कं	எந்த
	{ பிராணனிலும் அரு	देशं	நிர்வீதசத்தின்
प्राणप्रिया	வாய்மலர்வாய்மலர்	त्वया	உம்மால்
	அவன்	लक्षिता	பார்க்கப்பட்டார்.
रौद्ररूपेण	கொடிய உருவ	ब्रूहि	துவரைகொக்கும்.
रक्षसा	அரக்கனும் [முடைய		
हता	அபகரிக்கப்பட்டவ		
	ராயர்		

क वा वसति तद्रक्षो महद्वयसनदं मम । यन्निमित्तमहं सर्वान्नाशयिष्यामि राक्षसान् ॥
हरता मैथिलीं येन मां च रोषयता भृशम् । आत्मनो जीवितान्ताय मृत्युद्वारमपावृतम् ॥

மேயிலி	“ மைதிலியை	ரட்சஸான்	அரக்கர்கள்
ஹரதா	கவர்த்தவனாய்	ஸவான்	எல்லோரையும்
மா ச	எனக்கு	அஹ்	நான்
ஹ்ரம்	மிக	நாஸயிஷ்யாமி	கொல்லப்போகி
ரோஸயதா	கோபம் மூட்டியவன்		தேறனோ
யேந	எவனோ அவனால்	மம	எனக்கு
ஆத்மந:	தனது	மஹத்வஸநதம்	அசுரமயமான துக்கத்
ஜீவீதான்தாய	உயிரின் அழிவின்		லதனினே வித்திருக்கிற
	பொருட்டு	தத்	அந்த
மூத்யுத்வாரம்	யமனது கதவு	ரக்ஷ:	அரக்கன்
அபாவூதம்	திரக்கப்பட்டதாய்,	க வா	எங்கேதான்
யஜ்ஜிமிதம்	அந்த அவன் காரண	வஸதி	வசித்துக்கொண்டி
	மாய்		ருக்கிரன்?

मम दयिततरा हता वनान्ताद्रजनिचरेण विमथ्य येन सा
कथय मम रिपुं त्वमद्य वै पुत्रगपते यमसादनं नयामि ॥ २७ ॥

மம	எனது	மம	எனது
தயிததரா	அதி அன்பார்ந்த	ரிபு	சத்ருவை
ஸா	அந்த	யமஸாதனம்	யமன் வீட்டிற்கு
யேந	எந்த	அத்ய வை	இப்பொழுதே
ரஜநிசரேண	அரக்கனால்	நயாமி	ஆணுப்புகிறேன்.
வநான்தாவ்	காட்டிலிருந்து	பூத்ரகபதே	வானரமன்னரே!
விமத்ய	பளக்கரித்து,	த்வம்	நீர்
ஹதா	அபகரிக்கப்பட்டிருக்க	கத்ய	எல்லாம் விளக்க
	கிரனோ, அந்த		விளம்பும்.”

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे षष्ठः सर्गः ॥

सप्तमः सर्गः—எழுவது ணர்க்கம் || 3 ||

सुग्रीवेण श्रीरामसमाश्वसनम्—ஸுகிரீவார் புதீராமரைத் தேற்றுவது

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणातेन वानरः । अत्रवीत्याञ्जलिर्वाक्यं सवाप्यं वाप्यगद्गद्म् ॥१॥

भातेन	மிக மனம் கொந்து	प्राञ्जलिः	அந்த நினைந்து
रामेण	புதீராமரால் [கிடந்த		கொண்டு
एवं	மேற்கண்டவாறு	सवाप्यं	கண்களில் நீர் ததும்ப
उक्तः	கொல்லப்பட்டதற்கு	वाप्यगद्गद्	கண்ணீரால் தழுதழு
	செவிசாற்றிய		ந்து வெளிவந்த
वानरः	வானரனாகிய	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
सुग्रीवः तु	சுகிரீவனும்	अत्रवीत्	கொள் ளுன்.

न जाने निलयं तस्य सर्वथा पापरक्षसः । सामर्थ्यं विक्रमं वाऽपि द्रौण्डकुलेयस्य वा कुलम् ॥

तस्य	“அந்த	सामर्थ्यं	சாமர் த்தியத்தை
द्रौण्डकुलेयस्य	சனாஜுகூலில் நிறந்த		யாவது
पापरक्षसः	பாபியாகிய அரசுக்	विक्रमं	பராக்ரமத்தையாவது
	ளது	कुलं अपि वा	குலத்தையாவது
निलयं	இருப்பிடத்தை	सर्वथा वा	எதொன்றையும்
	யாவது	न जाने	நான் அறியேன்.

सत्यं ते प्रतिजानामि त्यज शोकमरिन्दम् । करिष्यामि तथा यत्नं यथा प्राप्स्यसि मैथिलीम् ॥

मैथिलीं	“ஐானகிதேவியாரை	अरिन्दम्	எப்பவும் எதிலும் ஐ
यथा	எது செய்தால்	ते	யம்பெற்று கிளக்கு
प्राप्स्यसि	தேவரீர் அடைவீரோ	सत्यं	தேவரீருக்கு [பவரே!
तथा यत्नं	அந்த யத்தினத்தை	प्रतिजानामि	சத்தியமாய்
करिष्यामि	செய்கிறேன்.		ஆணையட்டு சொல்லு
		शोकं त्यज	கிறேன்.
			கொகத்தை ஒழியும்.

रावणं सगणं हत्वा परितोष्यात्पौरुषम् । तथाऽस्मि कर्ता न चिराद्यथा प्रीतो भविष्यसि ॥

सगणं	“கட்டத்தாருடன்	प्रीतः	மனத்திருப்திகொண்
रावणं	ராவணனை	अस्मि	நான் [டவராய்
हत्वा	கொன்று,	यथा	எப்படிச்செய்தால்
आत्मपौरुषं	தேவரீரது ஆற்றலை	भविष्यसि	ஆகுவிடுவ
परितोष्य	நாங்கள் கண்டு	न चिरात्	காலங்களம்பயின்றி
	களிக்கச்செய்து,	तथा	தப்பாடியே
		कर्ता	செய்துமுடிக்கிறேன்.

अलं वैकुण्ठ्यमालम्ब्य धैर्यमात्मगतं स्मर । त्वद्विधानामसदृशमीदृशं बुद्धिलाघवम् ॥ ५ ॥

வெகுண்	“மணக்கலங்கு,கலை	स्मर	நினைத்துக்கொள்ளும்,
आलम्ब्य	ஆண்டந்தது,	त्वद्विधानां	தேவரீர்போன்றவர்க
अलं	போலும்.	ईदृशं	இப்படிப்பட்ட[ஆக்கு
आत्मगतं	கடப்பிரிந்த	बुद्धिलाघवं	மணத்தடுமாட்டம்
धैर्यं	சைதரியத்தை	असरशम्	ஏற்றதன்று.

मयाऽपि व्यसनं प्राप्तं भार्याहरणजं महत् । न चाहमेवं शोचामि न च धैर्यं परित्यजे ॥ ६ ॥

मया अपि	“என்னாலும்	अहं	நான்
भार्याहरणजं	பார்யமைய அபகரித்த	एवं च	இப்படியும்
	தால் உண்டாகிய	शोचामि न	மணமுருகவில்லை.
महत् व्यसनं	பெருந்துக்கம் [தகு.	धैर्यं च	சைதரியத்தையும்
प्राप्तं	அடைபட்டிருக்கி-	परित्यजे न	நாணிழக்கவில்லை.

नाहं तामनुशोचामि प्राकृतो वानरोऽपि सन् । महात्मा च विनीतश्च किं पुनर्धृतिमान्भवान् ॥

अहं	“நான்	विनीतः	பெரியோர்களின் உப	
प्राकृतः	பெரியோர்களிடமிருந்		தேசம் பெற்றவரும்,	
वानरः	து உபதேசம் பெறுத	धृतिमान् च	{ எதுவும் நன்மைக்கெ னவே திருப்திகொள் ளும் சித்தமுண்டய வருமாகிய }	
सन् अपि	இருந்தும்	भवान्		தேவரீர்
तां	அவளை	किं पुनः		இப்படித் துயரமுற
अनुशोचामि न	நினைத்து நினைத்து த		லாமோ?	
महात्मा च	மஹாத்மாவும்,			

वाष्पमापतितं धैर्यान्निग्रहीतुं त्वमर्हसि । मर्यादां सत्वयुक्तानां धृतिं नोत्सृष्टुमर्हसि ॥ ८ ॥

खं	“தேவரீர்	मर्यादां	அனுஷ்டித்துக்காட்ட
धैर्यात्	சைதரியத்தைக்கொண்		வேண்டியதாயிருக்கிற
आपतितं	பெருகிவரும் [2	धृतिं	{ எதுவும் நன்மைக்காக வே எனும் மனோபா வத்தை }
वाष्पं	கண்ணீரை	उत्सृष्टुं	
निग्रहीतुं अर्हसि	நிறுத்தவேண்டும்.	न अर्हसि	கடாது.
सत्वयुक्तानां	பிந்திரணமாயுடைய		
	வர்களுடைய		

व्यसने वाऽर्थकृच्छ्रे वा भये वा जीवितान्तके । विमृशन्वै स्वया बुद्ध्या धृतिमात्रावसीदति ॥

धृतिमान्	{ எதுவும் நன்மைக்கெ ளும் மணத்திருப்தி கொள்ளுமொருவன் }	जीवितान्तके वा	உயிர்போளும் வேளை
व्यसने वा		விபத்தில் தானாகட்டும்	
अर्थकृच्छ्रे	பொருளை யிழக்கிற	स्वया	தனது [கொண்டு
भये वा	தில் தானாகட்டும்	बुद्ध्या	நல்ல அறிவைக்-
	ஆபத்தில் தானாகட்டும்	विमृशन् वै	பாய்மனோசனை செய்து
		भवसीदति न	மணத்தகாச்சி அண்ட
			யா திருக்கின்றான்.

वालिशस्तु नरो नित्यं वैक्रव्यं योऽनुवर्तते । स मज्जत्यवशः शोके भाराक्रान्तेव नौर्जले ॥

ய: "எந்த ஒரு
 நர: மனிதன்
 வாலிச: நு கோவைமுள்ளமுண்டை
 வனாய்
 வைகுவ்யம் மனவாமி குன்றியிருந்த
 நியம் வகைகத்திலும் [நகை
 அனுவர்த்தே பந்நியிருக்கிறதென
 ச: ஆவன்

அவச: கையால் ஆகாதவனாய்
 சோக: சோகத்தில்
 மாராஶ்நா: ஆவாவுக்கு பின்னிலை
 பாரம் மிகுந்த
 நை: குள் தடம்
 ஜலே ஹ ஜலத்தில் வயவண்ண
 மஜதி: கோ ஆவ்வண்ணாமெ
 முழுக் காயணைகி
 குள்.

एषोऽङ्गलिर्मया बद्धः प्रणयाब्धां प्रसादये । पौरुषं श्रय शोकस्य नान्तं दातुमर्हसि ॥

मया बन्धु
 एष: इति
 अङ्गलि: कककुत्पुत्र
 बद्ध: செய்யப்பட்டது.
 त्वां தேவரீரை
 प्रणयात् அன்பின் மிகுதியால்

प्रसादये பிரசாத்தித்து வேண்
 पौरुषं ஆத்தலை [நகிதேன்.
 श्रय மேற்கொள்ளும்.
 शोकस्य சோகத்திற்கு
 अन्तरं दातुं இடம் கொடுக்க
 अर्हसि न கடத்து.

ये शोकमनुवर्तन्ते न तेषां विद्यते सुखम् । तेजश्च क्षीयते तेषां न त्वं शोचितुमर्हसि ॥१२॥

ये "எவர்கள்
 शोकं சோகத்தை
 अनुवर्तन्ते இடைவிடாது பாராட்
 திகின் ஞர்களோ
 तेषां அவர்களுக்கு [பது
 सुखं மனத்திருப்தி என்-
 न विद्यते உண்டாதமரட்டாது.

तेषां அவர்களுடைய
 तेज: च வலுவும்
 क्षीयते குன்றப்போகிறது.
 त्वं தேவரீர்
 शोचितुं தன்புறவதற்கு
 अर्हसि न இடங்கொடுக்கக்
 கடத்து.

शोकेनाभिप्रपन्नस्य जीविते चापि संशयः । स शोकं त्यज राजेन्द्र धैर्यमाश्रय केवलम् ॥

शोकेन சோகத்தால்
 अभिप्रपन्नस्य மனம் மொன்றாகிடக்
 கும் ஒருவனுக்கு
 जीविते च உயிருடனிருக்கும்
 விஷயத்திலும்
 संशयः अपि ஆபத்துதான்.
 राजेन्द्र ராஜேந்திர!

स: அந்த வீர்
 शोकं சோகத்தை
 त्यज त्याகும்.
 केवलं மூத்திலும்
 धैर्यं மத்திடம் ஒன்றையே
 आश्रय மேற்கொள்ளும்.

हितं वयस्यभावेन व्रूमि नोपदिशामि ते । वयस्यतां पूजयन्मे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥१४॥

वयस्यभावेन ஆயுதகலினைகிதனை
 றும் நாரிணமளிக்கும்
 हितं இதற்கை
 व्रूमि நான் விண்ணம்
 नोपदिशामि ते சொல்லாதேன்.
 தேவரீருக்கு [கிவ்வீ.
 நான் உபதிகிக்க மா

त्वं தேவரீர்
 मे वयस्यतां அடியேனது கட்டை
 पूजयन् பெருமைபடுத்தி
 शोचितुं வருத்தமுத
 अर्हसि न இடங்கொடுக்கா திருப்
 பிராகம.

मधुरं सान्त्वितस्तेन सुग्रीवेण स राघवः । मुखमश्रुपरिक्षिप्तं वस्रान्तेन ममार्जं तत् ॥१५॥

तेन	ஆங்க	अश्रुपरिक्षिप्तं	கண்ணீர் ராஸ் களைத் தி
सुग्रीवेण	சுகிரீவனும்	तत्	ஆங்க [ஆங்க
मधुरं	நாஸ்திக்காய்	मुखं	முகத்தை
सान्त्वितः	தேற்றப்பட்ட	वस्रान्तेन	வஸ்திரத்தின் துணி மால்
सः	ஆங்க	ममार्जं	தூடைத்துக்கொண் டார்.
राघवः	ஸ்ரீராமர்,		

प्रकृतिस्थस्तु काकुत्स्थः सुग्रीववचनात्प्रभुः । संपरिष्वज्य सुग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥१६॥

प्रभुः	பிரபுவாகிய	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
काकुत्स्थः	ஸ்ரீராமர்	संपरिष्वज्य	கட்டித்தழுவித் கொண்டு,
सुग्रीववचनात्	சுகிரீவனது சொல் மால்	इदं	நின்வரும்
प्रकृतिस्थः तु	இயற்கையான மனநிலை மைமையடைந்தவராகி	वचनं	சொல்லை
		अब्रवीत्	மொழிந்தார்.

कर्तव्यं यद्वयस्येन स्निग्धेन च हितेन च । अनुरूपं च युक्तं च कृतं सुग्रीव त्वया ॥१७॥

सुग्रीव	"சுகிரீவரே!	युक्तं च	சமயத்திற்கேற்றதாயி ருக்கிறதமால்
स्निग्धेन च	ஆன்புள்ளவனும் [ஊ	कर्तव्यं	செய்யவேண்டியதே
हितेन च	உதவிபுரித்தவனும்	तत्	ஆது
यद्वयस्येन	ஆப்தகினைகிதனும்	त्वया	உம்மால்
यत्	எது [மதும்	कृतम्	செய்யப்பட்டது.
अनुरूपं च	ஆனுகூலமாயிருக்கி-		

एष च प्रकृतिस्थोऽहमनुनीतस्त्वया सखे । दुर्लभो हीदृशो बन्धुरस्सिन्काले विशेषतः ॥

सखे	"தொழிலே!	विशेषतः	முக்கியமாய்
त्वया	உம்மால்	अस्मिन्	இந்த
अनुनीतः	தேற்றப்பட்ட	काले	காலகாலத்தொசையில்
एषः अहं	இந்த நான்	ईदृशः	இப்படிப்பட்ட
प्रकृतिस्थः च	{ இயற்கையான மனநிலை மைமையடைந்தவ ராகியிட்டீடன்.	बन्धुः	ஆப்தகினைகிதன்
		दुर्लभः हि	கிடைப்பது பிரத்யும் ஆரிது.

किंतु यन्नस्त्वया कार्यो मैथिल्याः परिमार्गणे । राक्षसस्य च रौद्रस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥

किंतु	"ஆனபடியால்	परिमार्गणे	தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
दुरात्मनः	தூஷ்டனும்	यसः	புயற்செய்யானது
रौद्रस्य	கொடியனும்	त्वया	உம்மால்
राक्षसस्य	ஆரக்கனாகிய	कार्ये	மேற்கொள்ளாததம் கது.
रावणस्य	ராவணனையும்		
मैथिल्याः च	ஊனகியையும்		

मया च यदनुष्ठेयं विस्रब्धेन तदुच्यताम् । वर्षास्त्रिव च सुक्षेत्रे सर्वे संपद्यते तव ॥ २० ॥

मया	"என்னால்	सुक्षेत्रे	நல்ல வளப்பழுள்ள நிலத்தில்
अनुष्ठेयं	செய்யவேண்டியதாயிடுகிறது	वर्षासु	மாரிகா வங்களில்
यत्	எதுவோ	इव च	விலாத்த விதைகள்
तत्	அதுவும்	तव	உமக்கு [பேரளவே
विस्रब्धेन	எதைபும் விடாமல்	सर्वे	எல்லாமும்
उच्यतां	சொல்லப்படும்.	संपद्यते	பலிகளும்.

मया च यदिदं वाक्यमभिमानात्समीरितम् । त्वय्या हरिशार्दूल त्वमिन्पुपधार्यताम् ॥

हरिशार्दूल	"வானரோசத்தமர்!	समीरिते	சொல்லப்பட்டது.
मया	என்னால்	तव	அது
यव इदं	எந்த இந்த	त्वया	உன்னால்
वाक्यं	சொல்	तत्त्वं	உண்மை
अभिमानात् च	அபிமானத்தாலேயே	इति	என்று
		उपधार्यताम्	நம்பப்படவேண்டும்.

अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन । एतत्ते प्रतिजानामि सत्येनैव शपामि ते ॥ २२ ॥

मे	"என்னால்	ते	உமக்கு
अनृतं	பொய்	एतत्	இதை
उक्तपूर्वं न	{ இதற்குமுந்தி எப்பவும் சொல்லப்படவில்லை.	प्रतिजानामि	பித்திகளைச் செய்கிறேன்.
कदाचन च	இனிமேலும் எப்பவும்	सत्येन एव	சத்தியத்தின்மீதும்
वक्ष्ये न	வாச் சொல்லாமல்	ते	உமக்கு
	பேசும்.	शपामि	சூனைவிட்டு சொல்வேன்.

ततः प्रहृष्टः सुभीवो वानरैः सचिवैः सह । राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञातं विशेषतः ॥

ततः	அப்பொழுது	विशेषतः	விசேஷமாய்
वानरैः	வானர	प्रतिज्ञातं	உத்தியோகப்படுத்த
सचिवैः सह	மந்திரிமார்களோடு	वचः	சொல்லி
सुभीवः	மகிழ்வுடன்	श्रुत्वा	செய்தி.
राघवस्य	ரூரமருமையின்	प्रहृष्टः	உள்ளம் பூரித்தவனாயினான்.

एवमेकान्तसंपृक्तौ ततस्तौ नखानरौ । उभावन्योन्यसहसं सुखं दुःखं प्रभाषताम् ॥ २४ ॥

ततः	அப்பொழுது	अन्योन्यसहसं	இருவர்களுக்கும்
तौ नखानरौ	அந்த மனிதரும் வானர	दुःखं	துரோ மர திரியாயுள்ள குறைவை
उभौ	இருவர்களும் [சரும்	सुखं	தராளமாய்
एवं	இப்படியாய்.	प्रभाषतां	பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
एकान्तसंपृक्तौ	{ ஓர் ஏகாந்தமான இடத்தில் அமர்ந்தவர்கள்		

महानुभावस्य वचो निश्म्य हरिर्नरागामृषभस्य तस्य ।

कृतं स मेने हरिवीरमुख्यस्तदा स्वकार्यं हृदयेन विद्वान्

॥ २५ ॥

हरिः	வானரனும்,	वचः	சொல்லை
हरिवीरमुख्यः	வானரவீரர்களில் உத்தமனும்	निश्म्य	கேட்டு,
विद्वान्	கற்றறிந்தவனுமான	तदा	அப்பொழுது
सः	அவன்	स्वकार्यं	தனது காரியம்
नराणां	மானிடர்களுக்கும்	कृतं	முடிவுபெற்று
मृषभस्य	உத்தமரும்	हृदयेन	மனதில் [விட்டதாக
महानुभावस्य	மகானுபாவருமாகிய	मेने	உறுதிசொண்
तस्य	அவரது		டுவிட்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे सप्तमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9591

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 339

अष्टमः सर्गः—எட்டாவது வர்க்கம் ॥ ௮ ॥

वालिबधप्रतिज्ञा—வாலிவத்பிரதிக்கைஞ்.

परितुष्टस्तु सुग्रीवस्तेन वाक्येन वानरः । लक्ष्मणस्याग्रतो रामदिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

सुग्रीवः	சுகீவரென்ற	रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
वानरः	வானரன்	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது
तेन	அந்த	अग्रतः	முன்னிலையில்
वाक्येन	சொல்லால்	इदं	பின்வரும்
परितुष्टः तु	மிகவும் களிப்புற்றவ னாகி	वचनं	மொழியை
		अब्रवीत्	சொன்னான்.

सर्वथाहमनुशासो देवतानामसंशयः । उपपन्नगुणोपेतः सखा यस्य भवान्मम ॥ २ ॥

उपपन्नगुणोपेतः	திருக்கல்யாணகுணங் கனமையப்பெற்ற	अहं	என்
भवान्	தேவரீர்	संथा	முற்றிலும்
यस्य	எந்த	देवतानां	தேவர்களுடைய
मम	எனக்கு	अनुशासः	அனுக்கிரகத்திற்குபா த்திரணுப்பிட்டேன்.
सखा	நண்பனாகி, அந்த	असंशयः	இக்கற்கையரின்றா.

आन्व्यो वापि दरिद्रो वा दुःखितः सुखितोऽपि वा ।

निर्दोषो वा सदोषो वा वयस्यः परमा गतिः

॥ ८ ॥

आन्व्यः वा अपि	“ தனிகளுடிகூடும் ஆம் சரி	सुखितः वा	{ மனக்குறையின் நி இருக்கின்றவனு ஆம் சரி
दरिद्रः वा	தரித்திரனுடிகூடும் ஆம் சரி	निर्दोषः वा	நல்லவனுள்ளும் சரி
दुःखितः अपि	{ துக்கப்பட்டுக்கொண் டிருக்கின்றவனுடிகூ டும் சரி	सदोषः वा	கெட்டவனுள்ளும் சரி
		वयस्यः	ஓர் கிளைகிதன்
		परमा	எப்படிவும்
		गतिः	கைகொடுத்தவர்க்க வேண்டியவனே.

धनत्यागः सुखत्यागो देहत्यागोऽपि वा पुनः । वयस्यार्थे प्रवर्तन्ते स्नेहं दृष्ट्वा तथाविधम् ॥

तथाविधं	அப்படிப்பட்டதாகிய	धनत्यागः	{ தனது ஆஸ்தியை எல்லாம் சமர்ப்பித்த ஆம்,
स्नेहं	கிளைகிதனாக	सुखत्यागः	தனது சுகானுபவங் களை ஒழித்தஆம்,
दृष्ट्वा	பாராட்டி,	पुनः वा	வேண்டுமென்றால்
वयस्यार्थे	கிளைகிதனின் பொருட்டு	देहत्यागः अपि	உயிரிழத்தஆம்
		प्रवर्तन्ते	தர்மமாகின்றன.

तत्तथेत्यब्रवीद्रामः सुग्रीवं प्रियवादिनम् । लक्ष्मणस्याग्रतो लक्ष्म्या वासवस्यैव धीमतः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	प्रियवादिनं	இனிமையாய் பேசிய
लक्ष्म्या	தேஜனாக	सुग्रीवं	சகீரவனைப்பார், தது
वासवस्य	இந்திரனை	तत्	“ ஆது
इव	கிசுத்தவரும்	तथा	நீ சொன்னபடிதான் ”
धीमतः	பேரறிவுற்றவருமாகிய	इति	என்று
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	अग्रवीत्	பதினுரைத்தார்.
अग्रतः	முன்னிலையில்		

ततो रामं स्थितं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलम् । सुग्रीवः सर्वतश्चक्षुर्वने लोलमपातयत् ॥११॥

ततः	அப்பொழுது	च	அப்படியே நின்றகொ ண்டிருக்கிறவராகவும்,
सुग्रीवः	சகீரவன்	दृष्ट्वा	பார், தது,
रामं	ஸ்ரீராமரை	वनं	காட்டில்
स्थितं	நின்றகொண்டிருக் கின்றவராகவும்,	सर्वतः	எல்லாபக்கங்களிலும்
महाबलं	மகரபலசாலியாகிய	लोलं	சலித்துக்கொண்டிரு கண்டனே [நஞ்சு]
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	चक्षुः	கண்டனே
		अपातयत्	விடுத்தான்.

स ददर्श ततः सालमविदूरे हरीश्वरः । सुपुष्पमोपत्यत्राह्वयं भ्रमरैरुपशोभितम् ॥ १२ ॥

ஹரிசுவர்:	வாணமரணம் நன்கு	இஃபயசாநம்	கொஞ்சம் இலைகள்
ततः	அவன்,		அடர்ந்ததும்,
अविदूरे	அவ்விடத்தில்	भ्रमरैः	வண்டுகளால்
सुपुष्पं	அருகாமையில்	उपशोभितं	அழகுற்று விளங்கு
	நன்கு பூக்கிருக்கிற		சிறதுமாகிய
	தும்,	सालः	வாலகிருகந்தமொன்
		ददर्श	கண்டான். [சுற

तस्यैकां पर्णवहुलां भङ्गवा शाखां सुपुष्पिताम् । सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषसाद् सराश्वः ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	एकां	ஒரு
तस्य	அந்த	शाखां	கிளைகைய
सालस्य	வாலகிருகந்தத்தினது	भङ्गवा	ஒடித்து
सुपुष्पितां	நன்கு பூக்க	आस्तीर्य	பாப்பி,
पर्णवहुलां	இலைகளடர்ந்த	सराश्वः	ஸ்ரீராமசுவன்
		निषसाद्	உட்கார்ந்தான்.

तावासीनौ ततो दृष्ट्वा हनूमानपि लक्ष्मणम् । सालशाखां समुत्पाद्य विनीतमुपवेशयन् ॥

हनूमान्	ஹனுமார்	सालशाखां	வாலமரணத்தை
ततः	அவ்விடத்தில்		ஒன்றை
तौ	அவ்விருவர்களையும்	समुत्पाद्य	ஒடித்துக்கொண்டு
आसीनौ	விற்றிருக்கின்றவன்	विनीतं	வணக்கமாய் வைத்து,
	களாய்	लक्ष्मणं अपि	நக்தரணமாயும்
दृष्ट्वा	பார்த்து,	उपवेशयन्	உட்கார்ந்தெய்தார்.

मुखोपविष्टं रामं तु प्रसन्नमुदधिं यथा । फलपुष्पसमाकीर्णं तस्मिन् गिरिवरोत्तमे ॥ १५ ॥

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्रद्धया शुभया गिरा । उवाच प्रणयाद्रामं हर्षव्याकुलिताश्रमम् ॥

ततः	அப்பொழுது	रामं	சுக்ரீவராகிய
सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	रामे तु	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
तस्मिन्	அந்த	प्रहृष्टः	உள்ளம் பூரித்தவராகி
फलपुष्पसमाकीर्णं	பழக்களும் பூப்பக்க	प्रणयान्	கொள்வத்தால்
	ளும் சிவந்த	श्रद्धया	இளம்
गिरिवरोत्तमे	மிகச் சிறந்த மலையில்	शुभया गिरा	சற்ற கொடுக்கொண்டு
प्रसन्नं	சலியாக	हर्षव्याकुलिताश्रमं	சந்தோஷத்தால் தட்டு
उदधिं	சமுத்திரத்தை		த்தமாத் திவனிவன்
यथा	நிகர்த்து		த ஓர் மொழியை
मुखोपविष्टं	முகமாய் விற்றிருக்கிற	उवाच	பின்வருமாறு சொன்
			னார்

अहं विनिकृतो भ्रात्रा चराम्येष भयार्दितः । ऋश्यमूकं गिरिवरं हतभार्यः सुदुःखितः ॥

ஈய்: "இந்த
அஹ் நான்
பிராது தமையனான்
வினிக்ரூ: அவமானப்படுத்தப்
பட்டவனாய்
ஹதபார்ய: மனைவியபகரிக்கப்
பட்டு

஋ச்யமூக: ஆபத்தையே நினைத்து
பகரிக்கிற
சுது:சுவித: மெய்கலங்கியவனாய்
஋ச்யமூக: நிச்யமூக
கிரிவர்: மலைமீல்
சராமி சுற்றிக்காலம்கழித்து
வருகிறேன்.

सोऽहं व्रस्तो भये ममो वसाम्युद्धान्तचेतनः । वालिना निकृतो भ्रात्रा कृतवैरश्च राघव ॥

ராஹவ "ஸ்ரீராம!
பிராது தமையனாகிய
வாலினா வாலியால்
நிக்ரூ: மோசம்செய்யப்பட்ட
வனாய்
கூதவீர: ச பணக்கப்பட்டவனாய்

ஹயே ஆபத்தில்
ஹமோ: சிக்கி
ஓஓபிராந்தேன: மதிகலங்கி
வ்ரஸ: திசில்கொண்டவனாய்
ஹ: அந்த
அஹ் நான்
வசாமி திரிந்துவருகிறேன்.

वालिना मे भयार्तस्य सर्वलोकाभयङ्कर । ममापि त्वमनाथस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १९ ॥

சர்வலோகாஹயங்கூர { உலகத்தார் யாவருத்
கும் அபயமளித்து
கார்த்தருளுகிறவ
ஹே எனது [ஓ!
வாலின: வாலியினிடமிருந்து
ஹயார்தஸ்ய அஞ்சி கொந்துகிடக்
கையில்

ஹநாயஸ்ய திக்கற்ற
ஹம அபி எனக்கும்
வ் தேவரீர்
ஹசாஓ கர்தூ உதவிபுரிய
அஹ்ஹி திருவுளம் கொள்ள
வேண்டும். "

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः । प्रत्युवाच स काकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥ २० ॥

ஈவ் மேற்கண்டவாறு
ஓகூ: சொல்லப்பட்டவரும்
தேஜஸ்வியம் தேஜஸ்வியம்
ஹர்மஜ்: தர்மத்தையறிந்து
ஹர்மவத்ஸல: து தர்மவழியே ஸதா
ஒழுக்கிறவருமாகிய

ஹ: அந்த
காகூத்ஸ்ய: ஸ்ரீராமர்
ஹஹசந்நிவ செந்துபுன்சிரிப்புற்று
சுசூரீவ் சுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஹயூவாச பின்வருமாறு பதிலளி
த்தார்.

उपकारफलं मित्रमपकारोऽरिलक्षणम् । अद्यैव तं हनिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥ २१ ॥

ஹித்ர "மித்திரனைப்பவன்
ஓபகாரஓ தையே பெரு
தர்ப்கொண்டவன்
அபகார: அபகாரமென்பது
அரிலகூண் சத்ருக்களின் கீக்கா
ஸ்வபாவம்.

ஹவ உனது
ஹார்யாஹாரிணம் மனைவியை அபகரித்
திரூக்கிற
ஹ அதுவனை
அஓ ஈவ் இப்போதே
ஹனிஷ்யாமி சுக்கரித்துவிடுகிறேன்.

इमे हि मे महाभाग पत्निपस्तिग्मतेजसः । कार्तिकेयवनोद्धृताः शरा हेमविभूषिताः ॥
 कङ्कपत्रपतिच्छन्ना महेन्द्रानिसन्निभाः । सुपर्वाणः मुतीक्षणायाः सरोषा भुजगा इव ॥

महाभाग " பாண்டராகியே!
 मे எனது
 इमे இந்த
 शरा: हि பாணக்களைய
 पत्निप: கிறகுள்ளவைகள்;
 तिग्मतेजस: உத்திரமான தேஜஸ்ஸுள்ளவைகள்;
 कार्तिकेय- } காந்திக்கையானத்தி
 वनोद्धृता: } வேலையேதொன்றியவைகள்;
 हेमविभूषिता: பொன்னுலகங்கொடுக்கப்பட்டவைகள்;

कङ्कपत्रपतिच्छन्ना: கடுகுதிரகு கெட்டப்பெற்றவைகள்;
 महेन्द्रानि- } இத்திரணது வஜ்ராயு
 सन्निभा: } தத்தை விகர்த்தவைகள்;
 सुपर्वाण: நல்ல கணுக்களுள்ளவைகள்;
 मुतीक्षणाया: நீக்க உடையான முகைகளுள்ளவைகள்;
 सरोषा: சிறிவரும்
 भुजगा: சர்ப்பங்கள்
 इव போன்றவைகள்.

भ्रातृसंज्ञमपित्रं ते वालिनं कृतकिल्बिषम् । शरैर्विनिहतं पश्य विकीर्णमिव पर्वतम् ॥२४॥

ते " உனது
 भ्रातृसंज्ञं { தம்பகிளைந்து பெயர்
 अमित्रं } ஸாமத்திரம் வைத்த
 कृतकिल्बिषं } ஊக்கொண்டு
 वालिनं } சத்ருவாய்
 शरैर्विनिहतं } தீங்குபுரியும்
 पश्य } வாலியை

शरै: பாணக்களைய
 विकीर्णं சிதறிக்கிடக்கும்
 पर्वतं इव மலையைபோலவே
 विनिहतं கொடியுண்டுவிழுந்து
 पश्य கிடக்கின்றவனும்
 ॥ 24 ॥ ஐதே தா சீர் காண்பிரீ"

राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो बाहिनीपतिः । प्रहर्षमतुलं लेभे साधु साध्विति चाब्रवीत् ॥

बाहिनीपतिः செனீசத் தலைவனுடிய
 सुग्रीवः சுசீரவன்,
 राघवस्य ஸ்ரீராமருடைய
 वचः கொல்லை
 श्रुत्वा கேட்டு,
 अतुलं அளவடைந்த

प्रहर्षं சந்தோசத்தை
 लेभे அடைந்தான்.
 इति च பின்வருமாறு
 अब्रवीत् பேசுவதான்.
 साधु 'சாண'து.
 साधु 'நீராகியேமே!'

राम शोकाभिभूतोऽहं शोकार्तानां भवान् गतिः । वयस्य इति कृत्वा हि त्वय्यहं परिदेवये ॥

राम " ஸ்ரீராம!
 अहं நான்
 शोकाभिभूतः நோகத்தில் நழுவிக்
 किटकिन्टोन्. } கிடக்கின்றேன்.
 शोकार्तानां ஆயுறந்தோயர்களுக்கு
 भवान् தேவரீர்
 गतिः புதுமீடல்.

अहं நான்
 वयस्य: அன்பன்
 इति कृत्वा हि என்றுகினைத்துக் கொண்டு
 त्वयि தேவரீரிடத்தில்
 परिदेवये தயாததை முறைபிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

त्वं हि पाणिप्रदानेन वयस्यो मेऽग्निसाक्षिकम् ।

पाणिप्रदानेन
अग्निसाक्षिकं
मे
वयस्यः
कृतः
त्वं

ஊகுகொடுத்து
அக்னிகா கழியாக
எனக்கு
அன்பராக
ஆகியிட்ட
தேவரீர்

वयस्य इति कृत्वा च विस्त्रब्धः प्रवदाम्यहम् ।

अहं
वयस्यः
इति
कृत्वा च
विस्त्रब्धः
प्रवदामि

என்
அன்பன்
என்று
நினைத்துக்கொண்டே,
எதொன்றையும்
ஒளிக்காத
உரைசெய்கின்றேன்.

एतावदुक्त्वा वचनं वाष्पदूषितलोचनः ।

वाष्पदूषित-
लोचनः
वाष्पोपहतया
वाचा
एतावत्

கண்ணீரால் கலங்கிய
கண்களுற்ற அவன்
கண்ணீரால் நாக்ரு
ழி வெளிக் கந்த
சொற்கொண்டு
இதுவரை

वाष्पवेगं तु सहसा नदीवेगमिवागतम् । धारयामास धैरेण सुग्रीवो रामसन्निधौ ॥३०॥

सुग्रीवः
रामसन्निधौ
नदीवेगं
इव

சகீவன்
ஸ்ரீராமருடைய
கண்ணீரில்
போலவே

कृतः प्राणैर्बहुमतः सत्येनापि शपाम्यहम् ॥

प्राणैः
बहुमतः हि
अहं
सत्येन अपि
शपामि

என் உயிரினாலிட
அநுமைமையான வரே,
நான்
சத்தியத்தின்மீதும்
ஆணையிட்டு சொல்லு
கிறேன்.

दुःखमन्तर्गतं यन्मे मनो दहति नित्यशः ॥

अन्तर्गतं
दुःखं
यत्
मे
मनः
नित्यशः
दहति

உள்ளத்தில் குடி
கொண்டிருக்கும்
துக்கமானது
எதுவே அது
எனது
மனதை
ஓய்ச்சல் ஒழியின்றி
உருக்குகின்றது.”

वाष्पोपहतया वाचा नोचैः शक्नोति भाषितुम् ॥

वचनं
उक्त्वा
भाषितुं
उचैः
शक्नोति न

சொல்லி
மொழிக் குகிட்டு,
பேச
கொஞ்சமேனும்
முடியவில்லை.

संनिगृह्य तु तं वाष्पं प्रमृज्य नयने शुभे । विनिश्चस्य च तेजस्वी राघवं पुनरब्रवीत् ॥

तेजस्वी
तं
वाष्पं
संनिगृह्य
शुभे
नयने तु
प्रमृज्य

தேஜஸ்வியாகுமவன்
அந்த
கண்ணீரை
ஆடக்கி,
அழகிய
கண்களிரண்டையும்
துடைத்து,

विनिश्चस्य च
पुनः
राघवं
अब्रवीत्

பெருமூச்செறிந்து
கொண்டே,
மறுபடியும்
ஸ்ரீராமரை பார்த்து
பின்வருமாறு
பேசினார்.

पुराऽहं बालिना राम राज्यात्स्वादवरोपितः । परुषाणि च संश्राव्य निर्धृतोऽस्मि बलीयसा ॥

राम	" ஸ்ரீராம!	निर्धृतः च	அவமானப்படுத்தப் பட்டவனாகவும்
बलीयसा	அதிபலத்தின் கொடும் குற்ற	स्वान्	எனது
बालिना	வாலிநினால்	राज्यान्	நாட்டரசிருந்து
पुरा	முதலில்	अवरोपितः	தூத்தி விடப்பட்டவ
परुषाणि	கொடிய மீடச்சகலை	अहं	நான் [ஆகவும்]
संश्राव्य	மீடசி,	अस्मि	தூறுகிறேன்.

हृता भार्या च मे तेन प्राणेभ्योऽपि गरीयसी । सुहृदश्च मदीया ये संयता बन्धनेषु ते ॥

मे	" எனது	मदीयाः	எனது
प्राणेभ्यः अपि	உயிரினும்	सुहृदः	ஆன்பர்கள்
गरीयसी	இறிய	ये	எனர்களை
भार्या च	மனைவியும்	ते च	அவரும்
तेन	அவனால்	बन्धनेषु	கிடைச்சாலைகளில்
हृता	அபகரிக்கப்பட்டான்	संयताः	காலையில் சுவைக்கப்பட்ட ஆளுக்கின் குர்கள்.

यत्रनांश्च सुदृष्टात्मा मद्दिनाशाय राघव । बहुशस्तल्पयुक्ताश्च वानरा निहता मया ॥३४॥

राघव	" ஸ்ரீராம!	यत्रवान्	முயன் குள்.
सुदृष्टात्मा	மிகக்கொடியானது மனன்	तामयुक्ताः च	அவனால் ஆண்பப் பட்ட
मद्दिनाशाय	என்னைக் கொடுக்கத் காக	वानराः	வானர்கள்
बहुसः	பலமுறை	मया च	என்னுடைய
		निहताः	கொல்லப்பட்டார்கள்.

शङ्कया त्वेतया चेह दृष्ट्वा त्वामपि राघव । नोपसर्पाम्यहं भीतो भये सर्वे हि विभ्यति ॥

राघव	" ஸ்ரீராம!	त्वां	உமீகார
भीतः	ஆபத்திவிருக்கும்	दृष्ट्वा अपि	பார்த்தம்
अहं	நான்	उपसर्पामि न	ஆண்கா திருத்தென்.
एतया	இந்த	सर्वे च	எல்லோருமே
शङ्कया तु	ஆபத்தகாலதான்	भये	ஆபத்துகாலத்தில்
इह	இப்பொழுது	विभ्यति हि	நடுக்கமுறுவார்கள் Goy?

केवलं हि सहाया मे हनुमत्वपुस्वास्त्वमे । अतोऽहं धारयाम्यद्य प्राणान्कृच्छ्रगतोऽपि सन् ॥

हनुमत्सुखाः	“ நமனுமான் முதலிய	अथ	இப்பொழுது
इमे	இவர்கள்	अहं	நான்
केवलं	மட்டும்	कृच्छ्रगतः	கஷ்டத்தை அடைந்த
मे	எனக்கு		வாறுக
सहायाः तु	உதவிசெய்பவர்கள்.	अपि सन्	இருக்கையில் இங்கு
अतः हि	இக்காரணத்தால்	प्राणान्	உயிரை
	தான்	धारयामि	வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

एते हि कपयः स्त्रिधा मां रक्षन्ति समन्ततः । सह गच्छन्ति गन्तव्ये नित्यं तिष्ठन्ति च स्थिते ॥

एते	“ இந்த	गन्तव्ये	செல்லுவதாயில்
कपयः हि	வானர்கள் தான்	सह	உடனே
स्त्रिधाः	மிக அன்புள்ளவர்	गच्छन्ति	வருகின்றார்கள்.
मां	என்னை [கொள்]	नित्यं	எப்பொழுதும்
समन्ततः	சுற்றியிருந்து	स्थिते	• இருக்குமிடத்தில்
रक्षन्ति	காத்துவருகின்றார்கள்.	तिष्ठन्ति	காத்துநிற்கின்றார்கள்.

संक्षेपस्त्वेष मे राम किमुत्त्वा विस्तरं हि ते । स मे ज्येष्ठो रिपुभ्राता वाली विश्रुतपौरुषः ॥

राम	“ ஸ்ரீராம!	उक्त्वा किं	சொல்லுவானேன்?
मे	என்னுடைய	सः	அந்த
एषः तु	இதுதான்	विश्रुतपौरुषः	புகழ்பெற்ற ஆற்றலு
संक्षेपः	விஷயங்களின் சுருக்கம்.	ज्येष्ठः भ्राता	தமையனாகிய [டைய
		वाली	வாளி
ते	தேவர்களுக்கு	मे	எனது
विस्तरं हि	விஸ்தரமாய்	रिपुः	சக்து.

तद्दिनाशाद्धि मे दुःखं प्रनष्टं स्यादनन्तकम् । सुखं मे जीवितं चैव तद्दिनाशनिवन्धनम् ॥

तद्दिनाशाद् हि	“ அவன் செத்தால்	सुखं	மனத்திருப்தி
	தான்	तद्दिनाश-	அவனது மாணத்தை
मे	எனது	निबन्धनं)	எதிர்பார்த்திருக்கிற
अनन्तकं	அளவுகடந்த	जीवितं च	உயிரும் [அ-
दुःखं	துக்கமானது		அப்படியே அவனது
प्रनष्टं स्यात्	ஒழிந்ததாக ஆகும்.	एष	மாணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறது.
मे	எனது		

एष मे राम शोकान्तः शोकान्तेन निवेदितः ।

दुःखितोऽदुःखितो वाऽपि सख्युर्नित्यं सखा गतिः ॥ ४० ॥

ராம	“ ஸ்ரீராம!	सख्युः	ஒர் அன்பனுக்கு
एषः	இதுதான்	दुःखितः	துக்கப்பட்டுகொண்ட.
मे	எனது		ருக்கிறவனுனுளுஞ்சரி
शोकान्तः	சோகத்தின் முடிவு.	अदुःखितः)	துக்கமில்லாமலிருக்கி
शोकान्तेन	சோகத்தால் துன்பப் படுமென்னால்	वा अपि)	ன்றவனுனுளுஞ்சரி
		नित्यं	எப்பொழுதும்
निवेदितः	எல்லாம் கொல்லிகிட ப்பட்டது.	सखा	நெருந்தான்
		गतिः	புகுமிடம்.”

श्रुत्वैतच्च वचो रामः सुग्रीवमिदमब्रवीत् । किंनिमित्तमभूद्वैरं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ४१ ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்,	किंनिमित्तं	“யா துகாரணமாய்
एतत् वचः	இந்த சொல்லுக்கு	वैरं	து நிகழாமானது
श्रुत्वा च	செவிசாற்றி,	अभूत्	ஏற்ப்பட்டது
सुग्रीवं	சுகிரீவனைப் பார்த்து	तत्त्वतः	உள்ளபடி
इदं	பின்வருமாறு	श्रोतुं	அறிந்துகொள்ள
अब्रवीत्	மொழிந்தார்.	इच्छामि	கிரும்புகின்றேன்.

सुखं हि कारणं श्रुत्वा वैरस्य तव वानर । आनन्तर्ये विधास्यामि संप्रधार्य वन्यावलम् ॥

वानर	“ வானரே !	संप्रधार्यं हि	தீர்க்கல்கொண்ட
वैरस्य	துவெழுத்தினுண்டாய்	तव	உனக்கு[செய்து, தான்
कारणं	காரணத்தை	सुखं	நித்தமாய்
श्रुत्वा	அறிந்துகொண்டு	आनन्तर्ये	இரல் உடக்கவேண்டிய
	{ செய்கவேண்டியதை		காரியத்தை
वन्यावलम्	{ யும் செய்யக்கூடாத	विधास्यामि	வித்சமிக்கிறேன்.
	தையும்		

बलवान्हि ममामर्षः श्रुत्वा स्वामवमानितम् । वर्धते हृदयोत्कर्षी प्राशुर्वेग इवाम्भसः ॥

त्वां	“ உம்மை	हृदयोत्कर्षी	உள்யத்தையே அதிகமு
अवमानिते	அவமதிக்கப்பட்டவர்		தும்செய்கின்றதகவல்
श्रुत्वा हि	கேட்டு அந்தனால் [என்	अम्भसः	உவத்திசைது
मम	எனது	प्राशुर्वेगः इव	மனதுகா லப்பிரகா
अमर्षः	சினமரணது		றமம் போலவே
बलवान्	கிடுகெழாமவர்	वर्धते	வளர்கின்றது

हृष्टः कथय विस्रब्धो यावदारोप्यते धनुः । सृष्टश्च हि मया बाणो निरस्तश्च रिपुस्तव ॥

हृष्टः	“மணசந்துஷ்டிகொண்டவரால்	आरोप्यते	நரணெற்றப்படுகிறதோ
विस्रब्धः	எதைதயும் ஓளிக்காமல்	बाणः	பாணம்
कथय	சொல்லிவிடும்;	सृष्टः च	பிரயோகிக்கப்படுகிறதோ ஆப்பொழுதே
हि	எனென்றால்	तव	உனது
मया	என்னால்	रिपुः	சுத்குரு
यावत्	எப்பொழுது	निरस्तः च	மாண்டவனென”.
धनुः	வில்லு		

एवमुक्तस्तु सुग्रीवः काकुत्स्थेन महात्मना । महर्षमतुलं लेभे चतुर्भिः सह वानरैः ॥ ४५ ॥

महात्मना	மகாத்மாவாகிய	चतुर्भिः	நான்கு
काकुत्स्थेन	ஸ்ரீராமரால்	वानरैः	வானரர்களோடு
एवं	மேற்கண்டவாறு	सह	கூட
उक्तः	சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய	अनुलं	ஒப்புயர்வில்லாத
सुग्रीवः	சுகிரீவன்;	महर्षं तु लेभे	சந்தோஷத்தனை, அனுடந்தான்.

ततः महृष्टवदनः सुग्रीवो लक्ष्मणाग्रजे । वैरस्य कारणं तन्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ४६ ॥

ततः	ஆப்பொழுது	कारणं	காரணத்தை
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	तन्वं	உள்ளபடி
महृष्टवदनः	சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த முகமுடையவனாய்	लक्ष्मणाग्रजे	ஸ்ரீராமரின் முன்னிலையில்
वैरस्य	ஆவேஷத்திலுடைய	आख्यातुं	பின்வருமாறு சொல்ல
		उपचक्रमे	தொடங்கினான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे अष्टमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9637

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 385

इति पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे गीते

श्रीमद्रामायणे त्रयोदशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் வவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸன்னிதியில் அச்வமேத யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 13-ம்நாள் காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीगामसन्निधौ अश्वमेधयज्ञवाटे चतुर्दशोऽह्नि किष्किन्धाकाण्डे
नवमसर्गादारभ्य एकोनविंशसर्गपर्यन्तं (9638—10513 श्लोकाः)
गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 876.]

[ஆதிபில் குரல் வான் இலர்க்கால் பூரீராமஸன்னிதியில் அசுவமேதயாகசாலைவில்
பதிகாண்காவது தினத்தில் கிழக்கிந்தாகாண்டத்தில் 9 (9638—10513) காவது ஸர்க்கம்
வரை (9638—10513) காணம் செய்யப்பட்டது. அன்று காவம்
செய்யப்பட்ட சிலைகாங்கியை 876.]

नवमः सर्गः—ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ 9 ॥

वैरकारणकथनम्—வைகாரணத்தை சொல்லது.

श्रूयतां राम यद्वृत्तमादितः प्रभृति त्वया । यथा वैरं समुद्भूतं यथा चाहं निराकृतः ॥ १ ॥

राम	" பூரீராம!	अहं	நான்
आदितः प्रभृति	ஆதிமுதல்	यथा	எவ்விதமாய்
यत् वृत्तं	எது கடைபெற்றதோ	निराकृतः च	அவமானப்படுத்தப் பட்டேனோ அதுவும்,
यथा	எவ்விதம் [அதுவும்,	त्वया	தேவரீரால்
वैरं	துவேஷம்	श्रूयताम्	செட்கப்படும்.
समुद्भूतं	எத்ப்பட்டதோ அதுவும்,		

वाली नाम मम भ्राता ज्येष्ठः शत्रुनिषूदनः । पितुर्वहुमतो नित्यं मम चापि तथा पुरा ॥२॥

शत्रुनिषूदनः	" சத்துருவக்காரகனா	नित्यं	எப்பொழுதும்
वाली नाम	வாலிடென்பவன் [சிய]	बहुमतः	அன்பை பெற்றவன்.
मम	எனது	पुरा	தூதற்குமுன்
ज्येष्ठः	ஆயேஷ்ட	मम च अपि	என்னுடையவம்
भ्राता	பிராதா.	तथा	அப்படியே அன்பை பெற்றவன்.
पितुः	தந்தையினது		

पितर्युपरतेऽस्माकं ज्येष्ठोऽयमिति मन्त्रिभिः । कपीनामीश्वरो राज्ये कृतः परमसंमतः ॥३॥

अस्माकं	" எங்களுடைய	परमसंमतः	முற்றிலும் சம்பந்திக்க ப்பெற்று
पितरि	தந்தை	कपीनां	வானர்களுடைய
उपरते	இறத்தபிறகு,	राज्ये	ராஜ்யத்தில்
मन्त्रिभिः	மந்திரிகளால்	ईश्वरः	மன்னனாக
अयं ज्येष्ठः	இவன் முத்தவன்	कृतः	ஸ்தாபிக்கப்பட்டான்.
इति	என்றிடுகாரணத்தால்		

राज्यं प्रशासतस्तस्य पितृपैतामहं महत् । अहं सर्वेषु कालेषु प्रणतः प्रेष्यवत्स्थितः ॥ ४ ॥

महत् " பெரிய
पितृपैतामहं பாட்டனார் தகப்பனார்
வரிசையாய் கிடைத்த
राज्यं ராஜ்யத்தை
तस्य அவன்
प्रशासतः பரிபாலனம் பண்ணி
வருகையில்

अहं நான்
सर्वेषु எல்லா
कालेषु சமயங்களிலும்
प्रणतः அடங்கி நடக்கின்ற
प्रेष्यवत् அடிமைபோல்
स्थितः இருந்தேன். வனாய்

मायावी नाम तेजस्वी पूर्वजो दुन्दुभेः सुतः । तेन तस्य महद्वैरं स्त्रीकृतं विश्रुतं पुरा ॥ ५ ॥

तेजस्वी " பாக்கிரமசாலியராய
मायावी नाम मायाவி என்பவன்
दुन्दुभेः தந்தையெனும் அசு
पूर्वजः ஐயேய்த் [ரனுக்கு
सुतः புதல்வன்.
पुरा பூர்வத்தில்

स्त्रीकृतं ஒரு பெண் விஷயமாய்
महत् பெரும்
वैरं துவேஷம்
तेन அவனோடு
तस्य அவனுக்கு என் து
विश्रुतम् பிரசித்தி.

स तु सुप्तजने रात्रौ किष्किन्धाद्वारमागतः । नर्दति स सुसंरब्धो वालिनं चाह्वयद्रणे ॥

सः तु " அவனும்
सुप्तजने ஜனங்கள் உறங்கிக்
कोண்டிருக்கும்
रात्रौ இரவில்
किष्किन्धाद्वारं கிஷ்கிந்தைகோட்டை
வாயிலுக்கு
आगतः வந்தவனாய்

सुसंरब्धः மிகக் கோபாவேசம்
कोண்டவனாய்
नर्दति स கர்ஜனைசெய்தான்.
वालिनं च வாலியையும்
रणे சண்டைக்கு
आह्वयत् அழைத்தான்.

प्रसुप्तस्तु मम भ्राता नर्दितं भैरवस्वनम् । श्रुत्वा न मसृषे वाली निष्पपात जवात्तदा ॥

प्रसुप्तः " நன்றாய் தூங்கிக்கொ
ண்டிருந்த
मम என து
भ्राता तु தமயனும்
भैरवस्वनं பயங்கரமான குரலு
नर्दितं கர்ஜனையை [ற்ற

श्रुत्वा கேட்டு,
न मसृषे न மன்றிக்கவில்லை.
तदा அப்பொழுது
वाली வாலி
जवात् வேகமாய்
निष्पपात வெளிப்புறப்பட்டான்.

स तु वै निःसृतः क्रोधात्तं हन्तुमसुरोत्तमम् । वार्यमाणस्ततः स्त्रीभिर्मया च प्रणतात्मना ॥

तं " அந்த
असुरोत्तमं அசுரோத்தமனை
हन्तु கொல்ல
क्रोधात् கோபத்தால்
निःसृतः வெளிப்புறப்பட்டு
வந்த

सः तु அவனும்
ततः அப்பொழுது
स्त्रीभिः वै மனைவிமார்களாலும்
प्रणतात्मना அடிபணிக் து வணங்
मया च என்னாலும் [கிய
वार्यमाणः தடுக்கப்பட்டான்.

स तु निर्भूय सर्वाभो निर्जगाम महाबलः । ततोऽहमपि सौहार्दाग्निःसृतो वालिना सह ॥

महाबलः	“ மகா பலவா னானிய	ततः	அதனால
सः तु	அவனோடு வளவில்	अहं अपि	நானும்
नः	எங்கள்	सौहार्दाग्निः	அன்பினால்
सर्वांन्	எல்லாவற்றையும்	वालिना सह	வாலியோடு கூட
निर्भूय	உதறிவிட்டு,	निःसृतः	சென்றேன்.
निर्जगाम	புறம்பட்டுவிட்டான்.		

स तु मे भ्रातरं दृष्ट्वा मां च दूरादवस्थितम् । असुरो जातसंवासः प्रदुद्राव ततो भृशम् ॥

सः	“ அந்த	मां च	என்னையும்
असुरः तु	அசுரனோடு வளவில்	दृष्ट्वा	பார்ந்து,
मे	எனது	जातसंवासः	தீவினடைந்தவனாய்
भ्रातरं	தாயவனையும்	ततः	அங்கிலிருந்து
दूरात्	தூரத்தில்	भृशम्	வேகமாய்
अवस्थितं	வந்துகொண்டிருந்த	प्रदुद्राव	துடினான்.

तस्मिन्द्रवति सन्त्रस्ते बावां द्रुततरं गतौ । प्रकाशो हि कुतो मार्गश्चन्द्रेणोद्भृच्छता तदा ॥

तस्मिन्	“ அவன்	मार्गः हि	வழியும்
सन्त्रस्ते	நடுக்கமடைந்து	तदा	அப்பொழுது
द्रवति	ஒடுகையில்	उद्भृच्छता	உதயமான
बावां हि	நாங்களிருவரும்	चन्द्रेण	சந்திரபகவானால்
द्रुततरं	இன்னும் வேகமாய்	प्रकाशः	பிரகாசத்தின் தாத
गतौ	செல்பற்றிக்கொண்டோம்.	कुतः	செய்யப்பட்டது.

स तृणैराहतं दुर्गं धरण्या विवरं महत् । प्रविवेशासुरो वेगादावामासाद्य विष्टितौ ॥ १२ ॥

सः असुरः	“ அந்த அசுரன்,	विवरं	குளையொன்றில்
दुर्गः	புற்களால்	वेगात्	வேகமாய்
आवृतं	மூடப்பட்டதும்	प्रविवेश	புகுந்தவிட்டான்.
दुर्गं	உப்புக் அரிதும்	आवां	எங்களிருவரும்
महत्	பெரியதுமான	आसाद्य	உதைமேயடைந்து,
धरण्याः	பூமியின்	विष्टितौ	நாத்திருந்தோம்.

तं प्रविष्टं रिपुं दृष्ट्वा विलं रोषवशं गतः । मामुवाच तदा वाली वचनं क्षुभितेन्द्रियः ॥ १३ ॥

तदा	“ அப்பொழுது	क्षुभितेन्द्रियः	இத்தீர்பவர்கள் சிதற
वाली	வாலி	रोषवशं गतः	கொபாவேசம்கொண்ட
तं रिपुं	அந்த சතුரனை		டவனாய்
विलं	குளையின்தான்	मां	என்னைப் பார்ந்து
प्रविष्टं	புகுந்தவனாய்	वचनं	பின்வரும் சொல்லை
दृष्ट्वा	பார்ந்து,	उवाच	கொன்னான்.

इह तिष्ठाय सुग्रीव विलह्वारि समाहितः । यावदत्र प्रविश्याहं निहन्मि समरे रिपुम् ॥

सुग्रीव	"சுகிரீவ!	यावत् अत्र	இகிடம் திருமலையிலும் மறை
अहं	என்	इह	இகிடத்திலேயே
अथ	இப்பொழுது	विलह्वारि	குகையின் வாயிலில்
प्रविश्य	சென்று,	समाहितः	வெகு ஊக்கிரகையுட னிருக்கின்றவனாய்
समरे	போரில்	तिष्ठ	காத்திரு.
रिपुं	சத்ருவை		
निहन्मि	கொல்லுகின்றேன்.		

मया त्वेतद्वचः श्रुत्वा याचितः स परन्तपः । शापयित्वा तु मां पद्भ्यां प्रविवेश विलं ततः ॥

परन्तपः	"சத்துருக்களை ஒழிக்கும்	वचः	விண்ணப்பத்தை
सः	அவன்	श्रुत्वा	கேட்டு,
मया	என்றால்	ततः तु	அதனுலேயே
तु	இதுவியத்தில்	मां	என்னை
याचितः	மறுத்து வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டான்.	पद्भ्यां	அவன்கால்களின் மீது
एतत्	இந்த	शापयित्वा	ஆணையிடச்செய்து,
		विलं	குகைக்குள்
		प्रविवेश	சென்றுகிட்டான்.

तस्य प्रविष्टस्य विलं सायः संवत्सरो गतः । स्थितस्य च मम द्वारि स कालो व्यत्यवर्तत ॥

तस्य	"அவன்	द्वारि	வாயிலில்
विलं	குகைக்குள்	स्थितस्य	காத்துக்கொண்டிரு
प्रविष्टस्य	இருக்கையில்	मम च	எனக்கும் [ருந்த
सायः	பூர்ணமாய்	सः	அதே
संवत्सरः	ஒரு வருஷம்	कालः	காலம்
गतः	சென்றது.	व्यत्यवर्तत	கடந்தது.

अहं तु नष्टं तं ज्ञात्वा स्नेहादागतसंभ्रमः । भ्रातरं हि न पश्यामि पापाशङ्कि च मे मनः ॥

तु	"அப்பவும்	ज्ञात्वा	எண்ணிக்கொண்டு,
भ्रातरं	தமயனை	स्नेहात्	அன்பால்
पश्यामि न	காணவில்லை.	आगतसंभ्रमः	மிகக் கவலைகொண்
हि	ஆனதால்	मे	எனது [டீன்.
अहं	என்	मनः च	மனமுடன்
तं	அவனை	पापाशङ्कि	ஆபத்தை நினைத்து ஊரடைந்திருந்தது.
नष्टं	மாய்ந்துவிட்டவனாக		

अथ दीर्घस्य कालस्य विलासस्याद्दिनिःसृतम् । सफेनं रुधिरं रक्तमहं दृष्ट्वा सुदुःखितः ॥

अथ दीर्घस्य कालस्य	"வெகுநேரத்திற்குப் அந்த [டீன்	रुधिरं	ரத்தத்தை
विलास्य	குகையினின்றும்	विनिःसृतं	வெளிக்கிளம்பியதாய்
सफेनं	நனையோடுகடிய	अहं दृष्ट्वा	நான் பார்த்து,
रक्तं	சிவந்த	सुदुःखितः	மிகவும் ஊக்க மடைந்தேன்.

अभिषिक्तं तु मां दृष्ट्वा वाली संरक्तलोचनः । मदीयान् मन्त्रिणो बद्ध्वा परुषं वाक्यमब्रवीत् ॥

वाली	“வாலி	मदीयान्	என்னு
तु	அப்பொழுது	मन्त्रिणः	பக்திமிடர்களை
मां	என்னை	बद्धा	சிறையில் வைத்து
अभिषिक्तं	முடிசூட்டப்பெற்றவ	परुषं	கடுமையான
दृष्ट्वा	பார்த்து, [இரு]	वाक्यं	பேச்சை
संरक्तलोचनः	கண்கள் சிவந்தவனாகி	अब्रवीत्	பேசினான்.

निग्रहे च समर्थस्य तं पापं प्रति राघव । न प्रावर्तते मे बुद्धिभ्रातुगौरवयन्त्रिता ॥ २४ ॥

राघव	“ஸ்ரீராம !	भ्रातुः	தமையனிடத்தி
निग्रहे च	அடக்கும் விஷயத்தில்		லுள்ள
समर्थस्य	வல்லமையுற்ற	गौरवयन्त्रिता	கொளையத்திற்கு
मे	எனது		பட்ட
तं	அந்த	बुद्धिः	புத்தி
पापं प्रति	பாடுபின் விஷயத்தில்	न प्रावर्तते	ஆணிபாளில்லை.

इत्वा शत्रुं स मे भ्राता प्रविवेश पुरं तदा । मानयंस्तं महात्मानं यथावच्चाभ्यवादयम् ॥

शत्रुं	“சத்துருவை	तदा च	தகந்தணமே
हत्वा	கொன்றுவிட்டு,	महात्मानं	மகா கைதரியசாலி
सः	அந்த	तं	அவனை [யாகிய
मे	எனது	मानयन्	பெருமைப்படுத்தி
भ्राता	தமையன்,	यथावन्	விதிமுறைப்படி.
पुरं	ககளுக்கும்,	अभ्यवादयम्	தரன்களில் கிழுந்து
प्रविवेश	வந்துசேர்ந்தான்.		சேவித்தேன்.

उक्ताश्च नाशिपस्तेन सन्तुष्टेनान्तरात्मना

तेन	“அவனால்	अन्तरात्मना	உள்ளத்தோடு
सन्तुष्टेन	சந்தேதரமடைந்த	आशिपः	ஆசிரீவாதங்கள்
		उक्ताः न च	உத்ப்பாடவில்லை.

नत्वा पादावहं तस्य मकुटेनास्पृशं प्रभो । अपि वाली मम क्रोधाच्च प्रसादं चकार सः ॥

प्रभो	“மிரபுவே!	अपि	அப்படியும்
अहं	நான்,	सः	அந்த
तस्य	அவனுடைய	वाली	வாலி,
पादौ	இரு தரன்களிலும்	क्रोधाच्च	சினத்தால்
नत्वा	பணிந்து,	मम	எனக்கு
मकुटेन	கிரீடத்தால்	प्रसादं	அருளை
अस्पृशं	தொட்டேன்;	चकार न	காட்டவில்லை.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे नवमः सर्गः ॥

दशमः सर्गः—பத்தாவது ஸர்க்கம் || 10 ||

सुग्रीवस्य राज्याभिर्वासनम्—சுகிரீவனின் ராஜ்யத்திலிருந்து வீரட்டுவது.

ततः क्रोधसमाविष्टं संख्यं तद्युपागतम् । अहं प्रसाद्यांचक्रे भ्रातरं प्रियकाम्यया ॥ १ ॥

ततः	“அப்பொழுது	भ्रातरं	தாயனை
उपागतं	திரும்பிவந்தவனுள்	प्रियकाम्यया	நன் லபையைக்கொளி
संख्यं	மனம் கலங்கி	अहं	என்
क्रोधसमाविष्टं	கொபம் பூண்டவனு	प्रसाद्यांचक्रे	பின்வருகாது அருள்
तं	அந்த [மரன்		புரிய வேண்டினேன்.

दिष्टयाऽसि कुशली मामो निहतश्च त्वया रिपुः । अनाथस्य हि मे नाथस्त्वमेकोऽनाथनन्दनः ॥

त्वया	“தேவரீரால்	प्राप्तः असि	திரும்பிவந்து விட்டார்.
रिपुः च	சத்ருவும்	अनाथनन्दनः	அனாதைக்குரிய சிவ
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	त्वं एकः	நீ ஒருவரே
दिष्टया	நல்லவேளை யாய்	अनाथस्य	திக்கற்ற
कुशली	கேசுமமாய்	मे हि	எனக்குள்
		नाथः	நாதர்.

इदं बहुशलाकं ते पूर्णचन्द्रमिवोदितम् । छत्रं सवालव्यजनं प्रतीच्छस्य मयोद्यतम् ॥ ३ ॥

बहुशलाकं	“பல சலாசைகளை யு	इदं	இஃது
उदितं	உதயமான [டையதும்,	छत्रं	சூலடைய
पूर्णचन्द्रं	பூர்ணசந்திரனை	ते	தேவர் குத்து
इव	நிகர் த்ததும்,	मया	என் மூல
सवालव्यजनं	வெண்சாமரை யுடன் கூடினதுமரன்	उद्यतं	நீர்த்தகம் மட்டதாம்
		प्रतीच्छस्य	எதிர்த்தகம் கொள் ளும்.

आर्तथाथ विलद्वारि स्थितः संवत्सरं नृप । दृष्ट्वाऽहं शोणितं द्वारि विलाच्चापि समुत्थितम् ॥

नृप	“மன்னரே!	द्वारि	வாரியின்
संवत्सरं	ஒருவருட்காலம்	समुत्थितं	செழ்வந்தவந்த
विलद्वारि च	யிலத்தின் வாரியின்	शोणितं अपि	சத்தகங்கையும்
स्थितः	காத்துக்கொண்ட	दृष्ट्वा	பார்த்து
अहं	என் [குத்த	अथ	அகன்மேல்
विलाच्चापि	யிலத்தினிடையே	आतं:	நாதகத்தினால்.

शोकसंरक्तनयनो भृशं व्याकुलितेन्द्रियः । अपिधाय विलद्वारं शैलशृङ्गेण तत्तथा ॥

तस्माद्देशादपाक्रम्य किष्किन्धां प्राविशं पुनः ॥ ५ ॥

तत्	“ஆகையால்	शैलशृङ्गेण	மலையின் கொடி.
शोकसंरक्तनयनः	சோகத்தால் சிவந்த கண்களுற்றவனாய்,	अपिधाय	முடிவிட்டு,
भृशं	மிகவும்	तस्मात्	அந்த
व्याकुलितेन्द्रियः	இந்திரியங்கள் குழப் படைந்தவனாய்,	देशात्	இடத்தினின்று
तथा	அப்படியே	अपाक्रम्य	புறப்பட்டு
विलद्वारं	குகையின் துவார த்தை	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
		पुनः	மீளவும்
		प्राविशम्	வந்து சென்றதேன்.

विषादात्विह मां दृष्ट्वा पौरैर्मन्त्रिभिरेव च । अभिषिक्तो न कामेन तन्मे त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥

इह	“ இவ்விடத்தில்	अभिषिक्तः	நான் முடிசூட்டப் பெற்றதேன்.
मां	என்னை	कामेन न	எனது வேண்டுகோ ளால் இல்லை.
दृष्ट्वा	பார்த்து,	तत्	ஆனபடியால்
च	அதன்பேல் [என தும்	त्वं	தேவரீர்
पौरैः	பட்டணத்தினுண்க- மத்திரியர்களாலும்	मे	என்னை
मन्त्रिभिः एव	மனோரமம் கைக்கடா து வேறு வழி காணா வையால்	क्षन्तुं	மன்னிக்க
विषादात् तु		अर्हसि	வேண்டும்.

त्वमेव राजा मानार्हः सदा चाहं यथापुरम् । राजभावनियोगोऽयं मया त्वहिरहात्कृतः ॥

मानार्हः	“ என்னை பெருமை களுக்குமுரிய	अयं	இந்த
राजा	மன்னர்	राजभावनियोगः	அரசாணயிருந்து அரசாணுவது
त्वं एव	நீய்தான்.	त्वहिरहात्	தேவரீர் இல்லாமை யால்
अहं च	நானே	मया	என்னால்
सदा	எப்பொழுதும்	कृतः	எற்றுக்கொள்ளப் பட்டது.
यथापुरं	முன்புபோலவே இருக்கிறேன்.		

सामाख्यपौरनगरं स्थितं निहतकण्टकम् । न्यासभूतमिदं राज्यं तव निर्यातयाम्यहम् ॥

सामाख्यपौरनगरं	“ மந்திரியர்களும், இனங்களும், நகரங் களும் நிறைந்ததும்	स्थितं	நாசுவதமான
न्यासभूतं	பத்திரமால் காப்பா ற்றி திருப்பிக்கொடு க்கவேண்டியதுமான	राज्यं	ராஜ்யத்தை
इदं	இந்த	निहतकण्टकं	இடைபூதற்றதால்
		तव	தேவரீருக்கு
		अहं	நான்
		निर्यातयामि	கிடுப்பி கம்பளித்து யிடுகின்றேன்.

मा च रोषं कृथाः सौम्यं पयि शत्रुनिवर्हण

॥ ९ ॥

शत्रुनिवर्हण

“சத்துருக்களை வளர்ப்பதில்
செய்ய வந்தவரே!

सौम्य

அன்புபுரந்தவரே!

मधि च

அடியிலேயேயிடத்தில்

रोषं

கொடும்

मा कृथाः

கொள்ளவேண்டாம்.

याचे त्वां शिरसा राजन्मया वद्धोऽयमञ्जलिः

॥ १० ॥

राजन्

“அரசே!

त्वां

தேவரீவா

शिरसा

முடிதாழ்த்தி

याचे

பிரார்த்திக்கின்றேன்

मया

என்னால்

अयं

இதே

अञ्जलिः

அஞ்சலியானது

वद्धः

செய்யப்பட்டிருக்கி

றது.

बलादस्मि समागम्य मन्त्रिभिः पुरवासिभिः । राजभावे नियुक्तोऽहं शून्यदेशजिगीषया ॥

समागम्य

“ஒன்றுகூடி

मन्त्रिभिः

மந்திரிகளாலும்

पुरवासिभिः

பட்டணத்து ஜனங்களாலும்

अहं

நான்

बलान्

கின்பந்தப்படுத்தப்

பட்டு

राजभावे

ராஜ அதிகாரத்தில்

नियुक्तः

நியமிக்கப்பட்டவனாக

अस्मि

இருக்கிறேன்’.

शून्यदेशजिगीषया

{ அரசனில்லாத தேச
மரம் ஆகியிடும்
என்ற எண்ணத்தால்

स्त्रिभमेवं श्रुवाणं मां स तु निर्भर्त्स्य वानरः ।

धित्त्वामिति च मामुक्त्वा बहु तत्तदुवाच ह ॥

वानरः

“வானரனாகும்

सः तु

அவனோடுவனில்

एवं

மேற்கண்டவாறு

स्त्रिभं

அன்பார்த்து

श्रुवाणं

பேசிய

मां

என்னை

निर्भर्त्स्य

திட்டி,

मां

என்னைப்பார்த்து

त्वां

உன்னை

धित्

கண்ணெடுத்தப்

பாரேன்’

हति

என்று

उक्त्वा च

கொல்லிவிட்டு,

बहु ह

பல

तसत्

{ மாய்விட்டு சொல்ல

முடியாத வார்த்தை

களை

उवाच

பேசினான்

प्रकृतीश्च समानीय मन्त्रिणश्चैव सम्मतान् । मामाह सुहृदां मध्ये वाक्यं परमगर्हितम् ॥१३॥

प्रकृतीः च

“பிரணைகளையும்

सम्मतान्

பெரியோர்களையும்

मन्त्रिणः च एव

மந்திரிமார்களையும்

समानीय

வா வணிய்த்தி,

सुहृदां

அன்பர்களை

मध्ये

கடுவில்

मां

என்னைப்பற்றி

परमगर्हितं

பிகவும் கீர்த்தமான

वाक्यं

சொல்லை

आह

பின்வருமாறு பேசி

னான்.

विदितं वो यथा रात्रौ मायावी स महासुरः । मां समाह्वयत क्रूरो युद्धकाङ्क्षी सुदुर्मतिः ॥

ச:	“அந்த	रात्रौ	இரவில்
महासुरः	மகா அசுரனும்	मां	என்னை
क्रूरः	கொடியவனுமான்	समाह्वयत	அழைத்தான்.
मायावी	மாயாவி என்பவன்	यथा	என்பது
सुदुर्मतिः	மகா கெட்ட எண்ணங் கொண்டு	वः	உங்களுக்கு
युद्धकाङ्क्षी	போர்புரிய விரும்பி	विदितम्	தெரிந்த விஷயம்.

तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा निःसृतोऽहं नृपालयात् । अनुयातश्च मां तूर्णमयं भ्राता सुदारुणः ॥

अहं	“நான்	अयं	இந்த
तस्य	அவனது	सुदारुणः	மிகக்கொடியவனாகிய
तत् भाषितं	அச்சொல்லை	भ्राता च	தம்பியும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	तूर्णं	உடனே
नृपालयात्	அரண்மனைவிலிருந்து	मां	என்னை
निःसृतः	வெளிப்புறப்பட்ட டேன்.	अनुयातः	பின்பற்றிவந்தான்.

स तु दृष्ट्वैव मां रात्रौ सद्वितीयं महाबलः । प्राद्वद्भयसंत्रस्तो वीक्ष्यावां समनुद्गतौ ॥ १६ ॥

महाबलः	“மகா பலசாலியாகிய	तु	அதனால்
सः एव	அவனும்	भयसंत्रस्तः	பயத்தால் உள்ளம் நடுக்கியவனாய்
रात्रौ	இரவில்	प्राद्वद्	விரைந்தோடினான்.
मां	என்னை	आवां	நாங்களிருவரும்
सद्वितीयं	துணையுடனிருக்கின் றவனாக	वीक्ष्य	கவனித்துக்கொண்டு
दृष्ट्वा	கவனித்து,	समनुद्गतौ	கூடவே ஓடினோம்.

अनुद्गतश्च वेगेन प्रविवेश महाबिलम् ॥ १७ ॥

वेगेन	“வலுக்கொண்டு	महाबिलं	ஓர் பெரியகுகைக்குள்
अनुद्गतः च	இடைவிடாது ஓர்த் தப்பட்ட அவன்	प्रविवेश	துழைந்து விட்டான்.

तं प्रविष्टं विदित्वा तु सुघोरं सुमहद्भित्तम् । अयमुक्तोऽथ मे भ्राता मया तु क्रूरदर्शनः ॥

सुघोरं	“மிகப் பயங்கரமான தும்	मे	எனது
सुमहद्	மிகப் பெரியதுமான்	क्रूरदर्शनः	கொடிய எண்ணம்
भित्तं	குகைக்குள்	भ्राता	தம்பியாகிய [கொண்ட
तं	அவனை	अयं	இவன்
प्रविष्टं	புகுந்துவிட்டவனாக	मया तु	என்னாலேயே
विदित्वा	அறிந்து,	अथ	பின்வருமாறு
तु	அச்சமயத்தில்	उक्तः	ஆக்குறியிக்கப்பட்ட டான்.

अहत्वा नास्ति मे शक्तिः प्रतिगन्तुमितः पुरीम् । विलद्वारि प्रतीक्षस्य यावदेनं निहन्म्यहम् ॥

अहत्वा	" ' இவனைக் கொன்றாது "	अहं	நான்
इतः	இவ்விடத்திலிருந்து	एने	இவனை
पुरीं	பட்டணத்திற்கு	निहन्मि	கொன்றுவிடுகிறேன்.
प्रतिगन्तुं	திரும்பிச் செல்ல	यावत्	அதுவரை
मे	எனக்கு	विलद्वारि	பிலத்தூவாரத்தில்
शक्तिः	எண்ணம்	प्रतीक्षस्य	எதிர்பார்த்து காத்திருக்கக்கூடியாய்.
अस्ति न	இல்லை.		

स्थितोऽयमिति मत्वा तु प्रविष्टोऽहं दुरासदम् । तं मे मार्गयतस्तत्र गतः संवत्सरस्तदा ॥

अहं	" ' நான், "	प्रविष्टः	பின்புகுத்தேன்.
अयं	" ' இவன் "	तत्र	அங்கு
स्थितः	காத்துவின் தங்கொன்ற டிருக்கின்றான் "	तदा	அப்பொழுது
इति	என்று	तं	அவனை
मत्वा तु	நம்பிக்கொண்டே	मार्गयतः	தேடிக்கொண்டிருந்த
दुरासदं	உட்புகுவதற்கு அரி நாபிருந்த அதில்	मे	எனக்கு
		संवत्सरः	ஒரு வருஷம்
		गतः	கூட்டுவதாய்து.

स तु दृष्टो मया शत्रुरनिवेदाद्भयावहः । निहतश्च मया तत्र सोऽसुरो बन्धुभिः सह ॥२१॥

भयावहः	" ' பயங்கரமான "	तत्र	அப்பொழுதே
शत्रुः	சத்ருருவாகிய	सः	அந்த
सः	அவன்	असुरः	அசுரன்
मया तु	என்னாலேயே [தினால்	बन्धुभिः	பந்துவர்களுக்கொடு
अनिवेदात्	எவ்வளவோ சிரமத்-	सह	கூடவே
दृष्टः	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட டான்.	मया च	என்னாலேயே
		निहतः	கொல்லப்பட்டான்.

तस्यैव च प्रवृत्तेन रुधिरौषेण तद्विलम् । पूर्णमासीदुराक्रामं स्तनतस्तस्य भूतले ॥ २२ ॥

भूतले	" ' தரையில் "	रुधिरौषेण एव	ரத்தப்படுவதால் தான் "
तस्य	அவன்	तत्	அந்த [இதேய
स्तनतः	சாருமுன் பெருமுச்சு விடுகையில்	विलं	குறை
तस्य	அவனுக்கு	दुराक्रामं	கூக்கமுடையதாகிய
प्रवृत्तेन	உண்டான	एवं च	இவ்வாறாக
		आसीत्	ஆகியது.

सूदयित्वा तु तं शत्रुं बलिभं दुन्दुभेः सुतम् । निष्कामन्नैव पश्यामि विलस्य पिहितं मुखम् ॥

दुन्दुभेः	" ' தூதாபிரிசின் "	निष्कामन्	கொள்கின்றவரும் நான்
सुतं	புதல்வனாகிய	विलस्य	குறைபட்டது
बलिभं	பலிபாலியன்	पिहितं	முடப்பட்டிருப்பது
शत्रुं	சத்ருருவாகிய	मुखं एव	வாயிலேயே
तं	அவனை	पश्यामि न	காணமுடியவில்லை.
सूदयित्वा तु	கொன்றுவிட்டு,		

विक्रोशमानस्य तु मे सुग्रीवेति पुनः पुनः । यतः प्रतिवचो नास्ति ततोऽहं भृशदुःखितः ॥

पुनः पुनः	“ ‘ பலமுறை	यतः	எங்கிருந்ததாம்
सुग्रीव	“ சுக்ரீவ!”	अस्ति न	கிடையில்களில்லை.
इति	என்று	ततः	அதனால்
विक्रोशमानस्य तु	கூனிய	अहं	நான்
मे	எனக்கு	भृशदुःखितः	மிகவும் துக்கமடைந்தேன்.
प्रतिवचः	மாறுத்தரம்		

पादप्रहारैस्तु मया बहुभिः स विदारितः । ततोऽहं तेन निष्क्रम्य यत्रात्पुनरुपागतः ॥२५॥

सः	“ ‘ அது	अहं	நான்
मया	என்னால்	तेन	அவ்வழியாகவே
यत्रात्	வெகுசிரமப்பட்டு	ततः	அங்கிடத்திலிருந்து
बहुभिः	பல	निष्क्रम्य	வெளியுந்து
पादप्रहारैः तु	காலுதைகளாலேயே	पुनः	மீளவும்
विदारितः	பிணக்கப்பட்டது.	उपागतः	இவ்விடம் வந்து சென்றேன்.

तत्रानेनास्मि संरुद्धो राज्यं प्रार्थयताऽऽत्मनः । सुग्रीवेण नृशंसेन विस्मृत्य भ्रातृसौहृदम् ॥

भ्रातृसौहृदं	“ ‘ சகோதரவாஞ்சையை	नृशंसेन	கொடிய
विस्मृत्य	முற்றும் மறந்து	अनेन	இந்த
आत्मनः	தனக்கு	सुग्रीवेण	சுக்ரீவனால்
राज्यं	ராஜ்யத்தை	तत्र	அங்கேயே
प्रार्थयता	கொள்ள	अस्मि	நான்
		संरुद्धः	தகையப்பட்டேன்.

एवमुक्त्वा तु मां तत्र वखेणैकेन वानरः । तदा निर्वासयामास वाली विगतसाध्वसः ॥

वानरः	“ ‘ வானரனாகிய	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு
वाली	வாலி	तु	அதன்மேல்
तदा	அப்பொழுது	एकेन	ஒரு
तत्र	அங்கிடத்தில்	वखेण	வந்திர்த்துடன்
मां	என்னைப் பார்த்து	विगत-	கலவரம் உள்ளனையும்
एवं	மேற்கண்டவாறு	साध्वसः	இல்லாதவனாய்
		निर्वासयामास	ஓட்டி விட்டான்.

तेनाहमपविद्धश्च हतदारश्च राघव । तद्भयाच्च महीं कृत्वा क्रान्तेयं सवनार्णवा ॥ २६ ॥

राघव	“ ‘ ஸ்ரீராம!	सवनार्णवा	காடுகளையும் சமுத்திரங்களையும் முன்னிட்டு
अहं	நான்	इयं	இந்த
तेन	அவனால்	महीं	கூட
अपविद्धः च	கைவிடப்பட்டேன்.	कृत्वा	முழுமையாகவும்
हतदारः च	மகிளையையும் பறிக் கப்பட்டேன்.	क्रान्ता	என்னால் சுற்றித் திரியப்பட்டது.
तद्भयात् च	அவ்விடமுள்ள பயத்தாலேயே		

ऋश्यभूकं गिरिवरं भार्याहरणदुःखितः । प्रविष्टोऽस्मि दुराधर्षं बालिनः कारणान्तरे ॥२९॥

बालिनः	"வாலிக்கு	भार्याहरण-)	பகையாகை பறிகொடு
कारणान्तरं	ஓர் காரணத்தால்	दुःखितः }	த, தன்னால் மனசெத
दुराधर्षं	புகழமுடைய த		னப்படுகின்றவனாய்
गिरिवरं,	கிறந்த மகையாகிய	प्रविष्टः	புகுந்து
ऋश्यभूकं	ரிசியபுகத்தில்	अस्मि	இருந்து வருகிறேன்.

एतत्ते सर्वमाख्याते वैरानुकथनं महत् । अनागसा मया प्राप्तं व्यसनं पश्य राघव ॥ ३० ॥

ते	"தேவரீருக்கு	राघव	ரூராகவ!
वैरानुकथनं	ஓவெஷத்தைப் பற்றி	अनागसा	அனாசா சியாசை
एतत्	இது [யவசனாகுகிய	मया	என்னால்
सर्वं	எல்லாமும்	प्राप्तं	அடைபட்ட
महत्	கிஸ்தாரமாய்	व्यसनं	கஷ்டத்தை
आख्याते	சொல்லிவிடப்பட்ட	पश्य	தேவரீர் பார்த்தால்

-து- வேண்டும்.

बालिनस्तु भयार्तिस्य सर्वभूतभयापह । कर्तुर्प्रदंसि मे वीर प्रसादं तस्य नियहान् ॥ ३१ ॥

सर्वभूत-भयापह }	"எல்லா உலகங்களுக்கும் அபயமளிக்க வல்ல	मे	எனக்கு
वीर	வீரரே!	तस्य	அவனை
बालिनः	வாலினிடமிருந்து	नियहान् तु	ஒழிப்பதானேயே
भयार्तिस्य	பயத்தை நடுக்கிக்	प्रसादं	அனுக்கிரகத்தை
	கிடக்கும்	कर्तुं	செய்ய
		अदंसि	தேவரீர் தீடுவன்வான்
			பற்ற வேண்டும்."

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मसंहितम् । वचनं वक्तुमारंभे सुधीवं प्रहसन्निव ॥ ३२ ॥

एवं	இங்ஙனம்	प्रहसन् इव	புன்னைகொண்டிட
उक्तः	சொல்லப்பட்ட	धर्मसंहितं	சரியத்தெடு செய்த
तेजस्वी	தேஜஸ்வியன்	वचनं	பிசுவாய்க் கொண்டு
धर्मज्ञः	தர்மமறிந்தவராய்கிய	सुधीवं तु	சகீவனைப் பார்த்து
	ஆவன்	वक्तुं आरंभे	கொண்டதுள்ளார்.

अमोघाः सूर्यसंकाशा मरुते निशिताः शराः । तस्मिन्बालिनि दुर्वृत्ते निपतिष्यन्ति वेगिताः ॥

सम	"எனது	दुर्वृत्ते	துவீட்டை, தலைபுற்று
अमोघाः	வீண்மோகாதவைக-	तस्मिन्	தந்த
सूर्यसंकाशाः	சூரியன் திசை திசைவ	बालिनि	வாலினிடேல்
	களும்	वेगिताः	உக்கிரம்கொண்டவை
निशिताः	வந்துகட்டப்பட்ட		களாய்
एते	ஐந்த [வைகளுள்ள	निपतिष्यन्ति	பட்டபடுபுகின்றவை,
शराः	புகளாய்க்		

यावत् नहि पश्यामि तव भार्यापहारिणम् । तावत्स जीवेत्पापात्मा वाली चारित्रदूषकः ॥

तव	"உமது	पापात्मा	பாபியும்
भार्यापहारिणं	மகினை வினைய அடக்கரித் திருக்கும்	चारित्रदूषकः	குலப்பெருமையை கெடுத்தவனுமான்
ते	அவனை	सः	அந்த
पश्यामि न	பாசா திருக்கின் தேன்.	वाली	வாலி
यावत् तावत् हि	அதுவரை பின்புதான்	जीवेत्	உயிருடன் இருப்பான்.

आत्मानुमानात्पश्यामि मग्नस्त्वं शोकसागरे । त्वामहं तारयिष्यामि सुखं प्राप्स्यसि पुष्कलम् ॥

त्वं	"நீர்	अहं	நான்
शोकसागरे	துயர க்கடலில்	त्वां	உமையை
मग्नः	முழு கிக்கிடக்கின் நீர் என்பதை	तारयिष्यामि	கஷ்டத்திலிருந்து விடு விக்கின்றேன்.
आत्मानुमानात्	எனக்கு தெரிந்தது போலிருப்பதால்	पुष्कलं	குறைவற்ற
पश्यामि	நான் உன்னையு உணருகின்றேன்.	सुखं	மனத்திருப்தியை
		प्राप्स्यसि	அடைவீர் "

तस्य तद्बचनं श्रुत्वा हर्षपौरुषवर्द्धनम् । सुधीवः परमधीतः सुमहद्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३६ ॥

सुधीवः	சுதீவன்	परमधीतः	அதிக சந்தேகாத்ம டைந்தவனாகி
तस्य	அவரது	वाक्यं	சொல்லவேண்டிய
हर्षपौरुष- वर्द्धनं	உக்ஷாகத்தையும் ஆற்றலையும் நன்கு விளக்கக்காட்டுகிற	सुमहत्	விசேஷமாய் [பதிகை தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண் டான்.
तत् वचनं श्रुत्वा	அம்மொழியை கேட்டு,	अब्रवीत्	

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे दशमः सर्गः

एकावशः सर्गः—பதினொராவது வர்க்கம் || ११ ||

वालिपराक्रमवर्णनम्—வாலியின் பராக்கிரமத்தை வர்ணிப்பது.

रामस्य वचनं श्रुत्वा हर्षपौरुषवर्धनम् । सुधीवः पूजयांचक्रे राघवं प्रशंस च ॥ १ ॥

सुधीवः	சுகீவன்,	श्रुत्वा	கேட்டு,
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	राघवं	ஸ்ரீராமருக்கு [தார]
हर्षपौरुषवर्धनं	{ உத்யா ஹத்தையும் ஆற்றலையும் வளர்கு விளக்கக்காட்டுகின்ற	पूजयांचक्रे	{ அடிபணிக் து சேவித்- தின் வருமானம் தெரி யப்படுத்திக்கொண் டார்.
वचनं	சொல்லை	प्रशंस च	

असंशयं प्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैः शरैः । त्वं दहेः कुपितो लोकान्युगान्त इव भास्करः ॥

प्रज्वलितैः	" ஜுவலிக்கின்ற நவை களும்கு	कुपितः	உக்கிரமுத்தற
तीक्ष्णैः	கூர்மையுள்ளவை களால்	भास्करः	ஊழித்தீ
मर्मातिगैः	மர்மன் தாணங்களில் புகவல்லவைகளுமா ள	लोकान्	உலகங்களை
शरैः	பாணங்களால்	इव	எவ்வண்ணமோ அல் ண்ணமே
युगान्ते	பிரளயகாலத்தில்	त्वं	தேவரீர் ஒருவரோ
		असंशयं	அம்சயம்லவாமல்
		दहेः	எரித்துவிடுவீர்.

वालिनः पौरुषं यत्तद्यच्च वीर्यं धृतिश्च या । तन्मपैकमनाः श्रुत्वा विधत्स्व यदनन्तरम् ॥

वालिनः	"வாலியினது	या च	எதுவோ அதையும்
पौरुषं	ஆற்றல்	एकमनाः	கிரத்தையுடனிருப்ப வாய் தெவரீர்
यत्	எதுவோ,	श्रुत्वा	சேவித்தென்றே,
तत्	அதையும்	यत् अनन्तरं	துளிமேகாகவேண்டி யதெதுவோ அதை
वीर्यं	பெருமை	मम	எனக்கு
यत्	எதுவோ,	विधत्स्व	செய்தருளுர்.
तत् च	அதையும்		
धृतिः	மனத்தூணிவு		

समुद्रात्पश्चिमात्पूर्वं दक्षिणादपि चोत्तरम् । क्रामत्यनुदिते सूर्ये वाली व्यपगतह्रमः ॥ ४ ॥

वाली	"வாலி	दक्षिणात्	தெக்குசமுத்தீர்த்தி
सूर्ये	சூரிய நகலால்	उत्तरं अपि	வடக்குசமுத்தீர்த் திக்கும்
अनुदिते	உதிக்காதிருக்கையில்	व्यपगतह्रमः	தவறாமலாய்
पश्चिमात्	மேற்கு	क्रामति	தாண்டிச்செல்ல
समुद्रात्	சமுத்தீர்த்திலிருந்து		
पूर्वं च	கிழக்கு சமுத்தீர்த்தி திக்கும்		

अग्रप्यास्त्र शैलानां शिखराणि महान्त्यपि । ऊर्ध्वमुक्षिप्य तरसा प्रतिगृह्णाति वीर्यवान् ॥

वीर्यवान्	“ வீர்யவா னுருமவன்	महान्ति	மெரிய
शैलानां	மலைகளின்	शिखराणि अपि	கொடுமுடிக்களை யும்
अप्राणि	உச்சிகளில்	ऊर्ध्व	மேலே
आस्त्र	எதி,	उक्षिप्य	பிடுக்கி எறிந்து,
तरसा	செருக்கால்	प्रतिगृह्णाति	கையில் பிடிப்ப்

துண்டு.

बहवः सारवन्तश्च वनेषु विविधा द्रुमाः । वालिना तरसा भग्ना बलं प्रथयताऽऽत्मनः ॥६॥

आत्मनः	“ தனது	सारवन्तः	சைவரமேறிய
बलं	பலத்தை	बहवः	பல
प्रथयता	வெளிப்படுத்த எண்	द्रुमाः च	மரங்களும்
वालिना	வாலியால் [வலி]	तरसा	பலச்செருக்கால்
वनेषु	காடுகளில்	भग्नाः	முறித்துத்தள்ளப்
विविधाः	பலவகை		பட்டன.

महिषो दुन्दुभिनाम कैलासशिखरप्रभः । बलं नागसहस्रस्य धारयामास वीर्यवान् ॥ ७ ॥

वीर्यवान्	“ பராக்கிரமசாலியா கிய	महिषः	எருமைமுருக்கொண்டு
दुन्दुभिः नाम	துந்துபினை பெய ருள்ள ஓர் அகரன்	नागसहस्रस्य	ஆயிரம் யானையினது
कैलासशिखरप्रभः	கைலாசகொடுமுடி களை நிகர்த்து	बलं	பலத்தை
		धारयामास	வகித்திருந்தான்.

स वीर्योत्सेकदुष्टात्मा वरदानाच्च मोहितः । जगाम सुमहाकायः समुद्रं सरितां पतिम् ॥

वीर्योत्सेकदुष्टात्मा	“ பலத்தின் செருக் கால் துன்புடன்பா வழுண்டயவனும்	सुमहाकायः च	மேருருகமுடையவனு
वरदानाच्च	வரம்பெற்றதால்	सः	அவன், [மான்
मोहितः	தலைகொழுத்தனனும்	सरितां	நதிகளுக்கு எல்லாம்
		पति	அரசனான
		समुद्रं	சமுத்திரத்திற்கு
		जगाम	சென்றான்.

कर्मिन्तमतिक्रम्य सागरं रवसञ्चयम् । महं युद्धं प्रयच्छेति तमुवाच महार्णवम् ॥ ९ ॥

कर्मिन्तं	கரீகனை செந்நகடும்	महार्णवे	சமுத்திரத்தைப்
रवसञ्चयम्	ரத்னக்களால் விநாற் ததும்	अतिक्रम्य	பார்ந்து
सागरं	“ ஸரணது புதல்வர் களால் தோண்டிப் பட்டதுமான்	महं	மொருட்படுத்தாது
यं	ஆந்த	युद्धं	“ எனக்கு
		प्रयच्छेति	பொரை
		तमुवाच	நீதரவேண்டும்”
		महार्णवम्	என்று சொன்னான்.

ततः समुद्रो धर्मात्मा समुत्थाय महाबलः । अब्रवीद्ब्रह्मणं राजशसुरं कालचोदितम् ॥१०॥

राजन्	“ ஆகவே!	कालचोदितं	எமன் பாசத்திற்கிக்
ततः	அப்படி எழுந்து		கிக்கொண்டவனான
महाबलः	மகாசக்திவானும்	असुरं	அசுரனைப்பார்த்து
धर्मात्मा	தர்மரத்மர ஆமான்	वचनं	பின்வரும் சொல்லை
समुद्रः	சமுத்திரம்	अब्रवीत्	பதிலாய் உரைத்தது.
समुत्थाय	எழுந்திருந்து		

समर्थो नास्मि ते दातुं युद्धं युद्धविशारद । श्रूयतां त्वभिधास्यामि यस्ने युद्धं प्रदास्यति ॥

युद्धविशारद	“ போரில் வல்லாய்!	ते	உனக்கு
ते	உனக்கு	युद्धं	போரை
युद्धं	போரை	प्रदास्यति	அளிப்பானே அல்லது
दातुं	அளிக்க	तु	இப்பொழுதே
समर्थः	வல்லவர்	अभिधास्यामि	நான் சொல்லுகிறேன்
अस्मि न	நான் அல்லேன்.	श्रूयताम्	உன்னால் கேளுக்கப்
यः	எவன்		பட்டீடு.

शैलराजो महारण्ये तपस्विशरणं परम् । शङ्करश्वशुरो नाम्ना हिमवानिति विश्रुतः ॥१२॥

गुहामस्रवणोपेतो बहुकन्दरनिर्झरः । स समर्थस्तत्र प्रीतिमतुषां कर्तुमाहवे ॥ १३ ॥

महारण्ये	“ மகா ரண்யத்தில்	नाम्ना	பெயரால்
शैलराजः	பர்வதராஜனும்	हिमवान्	“ ஹிமவான் ”
परं	சிறந்து	इति	என
तपस्विशरणं	தபாசநவர்களுக்கு	विश्रुतः	பிரதிக்கதிபெற்றது
	இருப்பிடமானதும்		மரண
शङ्करश्वशुरः	மகேசுவரனுக்கு	सः	அது
	மாமனாரானதும்	आहवे	போரில்
गुहामस्रवणोपेतः	குறைகளும் அனை	तत्र	உனக்கு
	களும் நிறைந்ததும்	अनुषां	உவணையதீர்
बहुकन्दरनिर्झरः	{ பல பள்ளத்தாக்கு	प्रीति	மனத்திற்குக் கிடை
	களும் அருளிகளு	कर्तुं	செய்தீர்
	முள்ளதும்	समर्थः	நான் க்கிவல்லவானாக.

तं भीत इति विज्ञाय समुद्रसुरोत्तमः । हिमवद्भगच्छन्दरधापादिव च्युतः ॥ १४ ॥

असुरोत्तमः	“ ஆசுரோத்தமன்	आपात्	அடைவின்றி
भीतः	பயங்காளி	च्युतः	கீழ்ப்பட்ட
इति	என்ற	भारः	பாணம் [அழிவுகமாய்
तं	அந்த	इव	எப்படியோ அவ்வாறு-
समुद्रं	சமுத்திரத்தை	हिमवद्भगं	ஹிமவாதிகளாக
विज्ञाय	உணர்விக் கொண்டு,	आगच्छन्	போய்ச்சேர்க்கிறான்.

ततस्तस्य गिरेः श्वेता गजेन्द्रविपुलाः शिलाः । चिक्षेप बहुधा भूमौ दुन्दुभिर्विननाद च ॥

ततः "அவ்விடத்தில்
दुन्दुभिः தந்தாடி
तस्य அந்த
गिरेः பரீஸரினது
गजेन्द्रविपुलाः பெரும் யானைகள்
பருமனுள்ள

शिलाः கற்பாறைகளை
भूमौ தரைமீல்
बहुधा நூறுமரைய்
चिक्षेप பெயர்த்துத்தள்ளி
विननाद च இன்
பேரொலியுஞ்செய்தான்.

श्वेताः வெணுத்த

ततः श्वेताम्बुदाकारः सौम्यः प्रीतिकराकृतिः । हिमवान्ब्रवीद्वाक्यं स्व एव शिखरे स्थितः॥

ततः "அப்பொழுது
हिमवान् இமயமலை
श्वेताम्बुदाकारः வெண்மேகம்போன்ற
உருக்கொண்டதாய்
सौम्यः அழகியதாய்

प्रीतिकराकृतिः சந்தோஷத்தை விளை
விக்கும் மேனியுடை
स्व தனது [யதாய்
शिखरे சிகரத்தில்
स्थितः एव இருந்துகொண்டே
वाक्यं பின்வரும் சொல்லை
अब्रवीन् சொல்லிற்று.

क्लृप्तुर्महसि मां न त्वं दुन्दुभे धर्मवत्सल । रणकर्मस्वकुशलस्तपस्वी शरणो ह्यहम् ॥ १७ ॥

धर्मवत्सल "தர்மநெறியில் தவறாத
दुन्दुभे தந்தாடியே!
अहं நான்,
रणकर्मसु போர்வியர்பாரங்களில்
अकुशलः பரிசுயமில்லாத
तपस्वी தபஸ்வியாய்

शरणः தஞ்சமடைந்தவனாகி
हि ஆண்படியால் [நேன்.
त्वं நீ
मां என்னை
क्लृप्तुं உபத்திரவிக்க
अहंसि न கூடாது.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गिरिराजस्य धीमतः । उवाच दुन्दुभिर्वाक्यं क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥

दुन्दुभिः "தந்தாடி
धीमतः புத்தியிற்சிறந்த
तस्य அந்த
गिरिराजस्य பர்வதாரஜனது
नन् वचनं அம்மொழியை

श्रुत्वा கேட்டு
क्रोधात् கோபத்தால்
संरक्तलोचनः சிவந்த கண்களுடைய
வனாகி
वाक्यं பின்வரும்சொல்லை
उवाच சொன்னான்.

यदि युद्धेऽसमर्थस्त्वं मद्रयाद्वा निरुद्यमः । तमाचक्ष्व प्रदद्यान्मे योऽद्य युद्धं युयुत्सतः ॥

यं "நீ
युद्धे போரில்
मद्रयाद्वा என்னிடத்தில் பயத்
தால்
निरुद्यमः முனையா நிருக்கின்றவ
னாக இருந்தாலுஞ்சரி,
असमर्थः यदि वा பயிற்சி இல்லாதவனாக
இருந்தாலுஞ்சரி,

युयुत्सतः போராவேண்டும்
मे எனக்கு
अद्य இப்பொழுது
यः எவன்
युद्धं प्रदद्यान् போரை கொடுப்பனோ
त्वं அவனை
आचक्ष्व இன்னனென்று
சொல்லும்.

हिमवानब्रवीद्वाक्यं श्रुत्वा वाक्यविशारदः । अनुक्तपूर्वं धर्मात्मा क्रोधात्तमसुरोत्तमम् ॥

वाक्यविशारदः	“ ¹ பேசுவதில் சமர்ந்த தரும்	श्रुत्वा	கேட்டு
धर्मात्मा	சர்மன், தர்மவாயுமாயிய	असुरोत्तमं	அசுரோத்தமனை பார்த்து
हिमवान्	ஹிமவான்	अनुक्तपूर्वं	இதுவரையில் ஒருவரும் குறிப்பில்லாததடி
क्रोधात्	கோபத்தாடனிசூந்த	अब्रवीत्	கொல்லிற்று.
वाक्यं	மேற்கண்ட சொல்லி		

वाली नाम महाप्राज्ञः शक्रपुत्रः प्रतापवान् । अध्यास्ते वानरः श्रीमान्किष्किन्धामदुलभाम् ॥

अनुलभाम्	“ ¹ ஒப்பற்ற அழகினை பண்டய	प्रतापवान्	பீர்தரபரமையும்
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தாவில்	शक्रपुत्रः	இந்திரனது புதல்வ ஹிமான
वाली नाम	வாலி என்ற	वानरः	ஓர் வானரன்
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமாளும்	अध्यास्ते	வசீத்துக்கொண்ட ருக்கின்றான்.
श्रीमान्	ஸ்ரீமாளும்		

स समर्थो महाप्राज्ञस्तव युद्धविशारदः । इन्द्रयुद्धं महदातुं नमुचेरिव वासवः ॥ २२ ॥

वासवः	“ ¹ இந்திரன்	युद्धविशारदः	யுத்தத்தில் நிபுண
नमुचेः	நமுகியேனும் அசுர வக்கு	सः	அவன் [ஹிமவாயு]
इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே	तव	உனக்கு
महाप्राज्ञः	மகா புத்திமாளும்	महत्	மெச்சத்தக்க
		इन्द्रयुद्धं	இவ்வயுத்தத்தை
		वातुं	புரிய
		समर्थः	ஈற்றவன்.

तं शीघ्रमभिगच्छ त्वं यदि युद्धमिहेच्छसि । स हि दुर्मर्षणो नित्यं शूरः समरकर्मणि ॥

सः हि	“ ¹ அவனே	युद्धं	போரை
नित्यं	எப்பொழுதும்	इच्छसि यदि	வேண்டுகின்றாய்
समरकर्मणि	போர் செய்வதில்	शीघ्रं	உடனே [என்றால்]
दुर्मर्षणः	வெல்லாதற்கரியான	त्वं	ஈ
शूरः	சூரன்.	तं	உவனிட்டு
इह	இப்பொழுது	अभिगच्छ	போய்ச்சேர்.

श्रुत्वा हिमवतो वाक्यं क्रोधाविष्टः स दुन्दुभिः । जगाम तां पुरीं तस्य किष्किन्धां वालिनस्तदा ॥
धारयन्माहिषं रूपं तीक्ष्णशृङ्गे भयावहः । प्रावृषीव महामैघस्तोयपूर्णो नभस्तले ॥ २५ ॥

सः	“ ¹ அந்த	नभस्तले	ஆகாயத்தில்
दुन्दुभिः	துந்துபி	प्रावृषि	மழைக்காலத்தில்
माहिषं रूपं	மாறுமணி ஹிமவந்தை	तोयपूर्णः	நீருண்ட
धारयन्	வாடும் துக்கொண்டு	महामैघः	பெரும் மேகம்
तीक्ष्णशृङ्गः	கரிய கொம்புகளை # பண்டயவாயு	इव	போன்றவனாய்

भयावहः	பாவருக்கும் பயத்தை விளைவிக்கின்றவனார்	तदा	அப்பொழுதே
हिमवतः	ஹிமவானது	तस्य	அந்த
वास्यं	சொல்லீ	वाहिनः	வாஹினனது
श्रुत्वा	கேட்டு	तां	அந்த
क्रोधाविष्टः	கோபாவேசங்கொண்ட ண்டவனாகி	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தா
		पुरीं	நகருக்கு
		जगाम	போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततस्तद्द्वारमागम्य किष्किन्धाया महाबलः । ननर्द कम्पयन्भूमिं दुन्दुभिर्दुन्दुभिर्यथा ॥
समीपजान्द्रुमान्भञ्जन्वसुधां दारयन्सुरैः । विषाणेनोद्धिखन्दर्पात्तद्द्वारं द्विरदो यथा ॥

ततः	“ அப்பொழுது	वसुधां	பூமியை
महाबलः	மகா பலசாலியாகிய	सुरैः	சூனம்புகளால்
दुन्दुभिः	துந்துபி,	दारयन्	கிளைத்துக்கொண்டு
किष्किन्धायाः	கிஷ்கிந்தையிலு	द्विरदः	யானை
तत्	அந்த [டைய	यथा	போலவே
द्वारं	வாயிலை	दपोत्	செருக்கால்
आगम्य	அடைந்து,	तत्	அந்த
भूमिं	பூமியை	द्वारं	வாயிலை
कम्पयन्	அதிரச்செய்துக் கொண்டு,	विषाणेन	கொம்புகளால்
समीपजान्	பக்கத்திலிருந்த	उद्धिखन्	பிளந்துகொண்டு
द्रुमान्	மரங்களை	दुन्दुभिः	துந்துபிவாந்தியம்
भञ्जन्	முறித்துக்கொண்டு,	यथा	போலவே
		ननर्द	கர்ஜித்தான்.

अन्तःपुरगतो वाली श्रुत्वा शब्दममर्षणः । निष्पात सह स्त्रीभिस्ताराभिरिव चन्द्रमाः ॥

अन्तःपुरगतः	“ அந்தப்புரத்திலிருந்த	ताराभिः	நகரத்திற்க்களினோடு
वाली	வாலி	इव	எவ்வண்ணமோ
शब्दं	சத்தத்தை		அவ்வண்ணமும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	स्त्रीभिः	மனைவியர்க்கினோடு
अमर्षणः	கடுஞ்சினங்கொண்ட	सह	கூட
चन्द्रमाः	சந்திரன் [வனாகி	निष्पात	வெளியில்வந்தான்.

मितं व्यक्ताक्षरपदं तमुवाचाथ दुन्दुभिम् । हरीणाश्वतो वाली सर्वेषां वनचारिणाम् ॥

मितं	“ வாய்மையான	दुन्दुभिं	துந்துபியைப்
व्यक्ताक्षरपदं	வனத்தில் திரியும் மற்ற மிருகங்கள்		பார்ந்து
तमुवाचाथ	எவ்வவற்றிற்கும்	हरीणाश्वतो	நெளிவான சொற்க
दुन्दुभिम्	மன்னனாகிய வாலி	वाली	ஸடங்கிய சங்கதியை
हरीणां	அப்பொழுது	सर्वेषां	செருக்கமாக
वनाचारिणां	அந்த	वनचारिणाम्	பின்வருமாறு
सर्वेषां			கொன்னார்.

किमर्थं नगरद्वारमिदं रुद्ध्वा विनर्दसि । दुन्दुभे विदितो मेऽसि रक्ष प्राणान्महाबल ॥

दुन्दुभे	" ¹ துந்துபி!	महाबल	மகாபலகரனியே!
इदं	இந்த	मे	எனக்கு
नगरद्वारं	நகரவாய்க்கை	विदितः	தெரிந்தவனாகவே
रुद्ध्वा	தடைத்து,	असि	இருக்கிறது.
किमर्थं	ஏன்	प्राणान्	பிராணனை
विनर्दसि	கள்ளிக்கின்றீர் ?	रक्ष	காப்பாற்றிக்கொள்'.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वानरेन्द्रस्य धीमतः । उवाच दुन्दुभिर्वाक्यं क्रोधात्मेरक्तलोचनः ॥

दुन्दुभिः	" ¹ துந்துபி	श्रुत्वा	கேட்டு
धीमतः	புத்திமாளான	क्रोधात्	கோபத்தால்
तस्य	அந்த	संस्कृतोचनः	சுவந்த கண்களுற்றவனாக
वानरेन्द्रस्य	வானரமேன்மையானவரின்	वाक्यं	பிளவரும் சொல்லை
तत्	அந்த	उवाच	சொன்னான்.
वचनं	சொல்லை		

न त्वं स्त्रीसन्निधौ वीर वचने वक्तुमर्हसि । मम युद्धं प्रयच्छास्य ततो ज्ञास्यामि ते वन्द्यम् ॥

वीर	" ¹ சூரனே!	युद्धं	சண்டையை
त्वं	நீ	अस्य	இப்பொழுதே
स्त्रीसन्निधौ	ஸ்திரீகளின் முன்னி	प्रयच्छ	கொடு.
वचने	வீரவாதத்தை [இல்]	ततः	அதன்மேல்
वक्तुं	சொல்ல	ते	உனது
अर्हसि न ।	கடாது.	वन्द्यं	வீரத்தன்மையை
मम	எனக்கு	ज्ञास्यामि	காள் உறிவேன்.

अथवा धारयिष्यासि क्रोधमद्य निशामिमाम् । गृह्यतामुदयः स्वैरं कामभोगेषु वानर ॥

अथ	" ¹ இப்பொழுதே	धारयिष्यासि	தடக்கிக்கொள்
अथवा	ஆது வேண்டாமென்று	वानर	சூரனே! [சீரன்.
	குல்	कामभोगेषु	காமபோகங்களில்
हमां	இந்த	स्वैरं	உனதீக்கடப்படியே
निशां	இரவில்	उदयः	இரகைரியமானது
क्रोधे	கோபத்தை	गृह्यताम्	கடத்தப்படும்.

दीयतां संप्रदानं च परिव्रज्य च वानरान् । सर्वशाखामृगेन्द्रस्त्वं संसादय सुहृजनान् ॥

सुदृष्टां कुरु किष्किन्धां कुरुष्वात्मसमं पुरे । कीदृश्व च सह स्त्रीभिरहं ते दर्पनाशनः ॥

त्वं च	" ¹ நீயே	संप्रदानं	கொடுக்கவேண்டியது
सर्वशाखामृगेन्द्रः	சர்வசாக்ஷாமரர்களின்	दीयतां	கொடுத்தானிடப்படும்
अहं च	காளை [குல் ஆகக்	सुहृजनान्	உயிர்களாகிய [இம்.
ते	நான்	वानरान् च	வானரர்களை யெல்லாம்
दर्पनाशनः	கொடுக்காதது [இம்.	परिव्रज्य	தழுவிக்கொடுத்து
	வந்தவன்	संसादय	விடைபெற்றுக்கொள்,

किष्किन्धां सुरां	கிஷ்கிந்தா நகரை உயிருடன் பார்க்கிற தென்பதை	भावसमं कुसुव सीमिः सह श्रीहस	உனக்கு பதிலையை நியமித்துக் கொடு. மனைவியர்களை அடிகுட கீழ்த்து விடு.
पुर पुरे	செய்துவிட்டு, நகரில்		
यो हि मत्तं प्रपत्तं वा सुप्तं वा व्यथितं भृशम् । हन्यात्स भूणहा लोके त्वद्विधं पदमोहितम् ॥			
लोके	"உலகில்	व्यथितं	பயந்தோடுகின் தவினை யாவது
प्रः	எவ்வெனருவன்	त्वद्विधं	உன்னைப்போன்ற
मत्तं वा	கன்னுண்டவனையா வது	मदमोहितं वा	காமத்தால் மெய் மறந்தவனையாவது
प्रपत्तं	பயித்தியம் பிடித்த வனையாவது	हस्यात्	கொல்லுவாடுனு
सुप्तं	துக்கிக்கொண்டிருக் கின் தவினையாவது	सः हि	அவன் தான்
भृशं	மிகவும்	भूणहा	கருவை சிதைத்தவ னாவான்.

स पदस्याब्रवीन्मन्दं क्रोधात्तमसुरोत्तमम् । विसृज्य ताः स्त्रियः सर्वास्ताराप्रभृतिकास्तदा ॥

सः	"அவன்	विसृज्य	அனுப்பிவிட்டு
तदा	அப்பொழுது	क्रोधात्	கோபத்துடன்
ताराप्रभृतिकाः	தாரை முதலிய	तं असुरोत्तमं	அந்த அசுரோத் தமனைப் பார்த்து
स्त्रियः	மனைவியர்கள்	अभवीत्	பின்வருமாறு பேசி னான்.
सर्वाः	எல்லோரையும் பார்த்		
मन्दं प्राहस्य	புன்னகைசெய்து, [து		
ताः	அவர்களை		

मत्तोऽयमिति मा संस्था यद्यभीतोऽसि संयुगे । मतोऽयं संप्रहारेऽस्मिन्वीरपानं समर्ध्यताम् ॥

अयं	"இந்த நான்	मदः	அளவுகடந்த உத்ஸா
मत्तः	கன்னுண்டவனுயிருக்	अस्मिन् संप्रहारे	இந்த போரில் [கமே
इति	என்று [கின்றேன்	वीरपानं	{ போருக்குமுன் வீரர் கன் குடிக்கும் வெறி உண்டாக்கும் காரா யமாக
मा संस्थाः	நீ நினைக்காதே.	समर्ध्यताम्	எற்றுக்கொள்ளப் பட்டும்.
संयुगे	போரில்		
अभीतः	பயப்படாதவனாக		
असि यदि	நீ இருக்கும்பகைத்		
अयं	இந்த [தில்		

तमेवमुक्त्वा संक्रुद्धो मालामुत्क्षिप्य काञ्चनीम् । पित्रा दत्तां महेन्द्रेण युद्धाय व्यवतिष्ठत ॥

तं	"அவனைப் பார்த்து	मालां	மாலையை
एवं	மேற்கண்டவாறு	उत्क्षिप्य	அணிந்துகொண்டு,
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு,	युद्धाय	யுத்தத்திற்கு
पित्रा	தந்தையாகிய	संक्रुद्धः	மிகச் சினங்கொண்ட வனாகி
महेन्द्रेण	இந்திரனால்	व्यवतिष्ठत	ஆயத்தமாய் வந்துநின்றான்.
दत्तां	கொடுக்கப்பட்ட		
काञ्चनीं	காஞ்சன		

विषाणयोर्गृहीत्वा तं दुन्दुभि गिरिसचिभम् । आविध्यत तदा वाली विनदन्कपिकुञ्जरः ॥

तदा	“ அச்சமயத்தில்	गिरिसचिभं	மலைமைய திகர்த்த
कपिकुञ्जरः	வாவிரோத்தவனாகிய	दुन्दुभि	தூர் துரியைய
वाली	வாலி,	विषाणयोः	இரு கொம்புகளில்
विनदन्	பெரும் கோஷமிட்டுக்	गृहीत्वा	பற்றி இழுத்தா,
तं	அந்த [கொண்டு]	आविध्यत	தவரயிலறைந்தான்.

वाली व्यापातयाञ्चक्रे ननर्द च महास्वनम् । ॥ ४१ ॥

वाली	“ வாலி	महास्वनं	பெரும் குரலிட்டு
व्यापातयाञ्चक्रे	தரையில் வீழ்த் தினான்.	ननर्द च	கர்ஜித்தான்.

तयोस्तु क्रोधसंरम्भात्परस्परजयैषिणोः । युद्धं समभवद् घोरं दुन्दुभेर्वा नरस्य च ॥ ४२ ॥

परस्पर- जयैषिणोः	“ ஒருவரை யொருவர் வெல்ல ஏண்ணக் கொண்டவர்களான	वानरस्य च	வாவரனுக்கும்
तयोः तु	அவ்விருவர்களைய	क्रोधसंरम्भात्	கோபமரசைத்தால்
दुन्दुभेः	தூந்தாபிக்கும்	घोरं	பெரும்
		युद्धं	போர்
		समभवत्	சமப்பெற்றது.

अयुध्यत तदा वाली शक्रतुल्यपराक्रमः । मुष्टिभिर्जानुभिश्चैव शिलाभिः पादपैस्तथा ॥

शक्रतुल्यपराक्रमः	“ இந் திரளை நிகர்த்த பாக்கிரமகாலையாகிய	जानुभिः एव	முதுவகால்களாலும்
वाली	வாலி,	शिलाभिः	கற்களாலும்
तदा	அப்பொழுது	पादपैः तथा	மடக்களாலும்
मुष्टिभिः च	முஷ்டிகளாலும்	अयुध्यत	போர்புரிந்தான்.

परस्परं घ्नतोस्तत्र वानरासुरयोस्तदा । आसीद्दीनोऽसुरो युद्धे शक्रसूनुर्व्यवर्धत ॥ ४४ ॥

युद्धे	“ போரில்	असुरः	அசுரன்
तदा	அப்பொழுது	दीनः	கொடித்தவனாக
तत्र	அவ்விடத்தில்	आसीत्	ஆகியிட்டான்.
परस्परं	ஒருவரை யொருவர்	शक्रसूनुः	இந்திரனது புதல்வன்
घ्नतोः	அடித்துக்கொள்ளும்		வாஸி
वानरासुरयोः	வாவரன், அசுரன் இவ்விருவர்களில்	व्यवर्धत	உதவாகமாயிருந் தான்.

व्यापारवीर्यधैर्यैश्च परिक्षीणं पराक्रमैः । तं तु दुन्दुभिसुत्याख्य धरण्यामभ्यपातयत् ॥४५॥

व्यापारवीर्यधैर्यैः	“ முயற்சி, வலு, மனோவ லிமை இவைகளாலும்	तं	அந்த
पराक्रमैः च	மேல்கிழுந்த தாக் கும் வகைகளாலும்	दुन्दुभि तु	தூர் துரியையும்
परिक्षीणं	களைபட்டவனான	सुत्याख्य	கூக்கி,
		धरण्या	தரணில்
		अभ्यपातयत्	அடித்தான்.

युद्धे प्राणहरे तस्मिन्निष्पिष्टो दुन्दुभिस्तदा । स्रोतोभ्यो बहु रक्तं तु तस्य सुस्राव पात्यतः ॥

पपात च महाकायः क्षितौ पञ्चत्वमागतः

॥ ४६ ॥

तदा "அப்பொழுது
 दुन्दुभिः "அந்த
 तस्मिन् "அந்த
 प्राणहर "உயிரை ஒழிக்கும்
 युद्धे "போரில்
 निष्पिष्टः "பிணையப்பட்டான்.
 पात्यतः "விழுந்தப்பட்ட
 तस्य "அவனுடைய

स्रोतोभ्यो "ரத்தக்குழலுகளிலி
 "குந்தும்
 बहु रक्तं तु "வராளபரண ரத்தம்
 सुस्राव "பெருகி வழிந்தது.
 महाकायः "பெருமூலனுற்ற
 "அவன்
 पञ्च-त्वं आगतः "மரணமடைந்தவனுப்
 क्षितौ "பூமியில்
 पपात च "விழுந்ததுவிட்டான்.

तस्मिन्यञ्चत्वमापन्ने वाली क्रोधेन चान्वितः । तत्कायं लोष्टवत्क्षेपुमारव्यो वीर्यवांस्तदा ॥

तदा "அப்பொழுது
 वीर्यवान् "பலவானாகிய
 वाली "வாலி
 तस्मिन् "அவன்
 पञ्च-त्वं आपन्ने "மரணத்தை அடைந்த
 क्रोधेन "கிணத்தால் [வளவில்]

अन्वितः "பற்றப்பட்டவனுய்
 तत्कायं "அவனது உடலை
 लोष्टवत् च "சிறிய மண்கட்டிவைய்
 क्षेपु "விசியெறிய [பொல்
 आरव्यः "நீர்நீர்ணித்தான்.

तं तोलयित्वा बाहुभ्यां मतसत्त्वमचेतनम् । चिक्षेप वेगवान्वाली वेगेनैकेन योजनम् ॥

वेगवान् "பலசாலியாகிய
 वाली "வாலி,
 अचेतनं "மூடனும்
 मतसत्त्वं "மாண்டவனுமான
 तं "அவனை
 बाहुभ्यां "இரு கரங்களாலும்

तोलयित्वा "தூக்கி,
 एकेन वेगेन "ஒரு வேகில்
 योजनं "ஒரு பெரிசூளை தூரத்
 "தில் அதாவது எட்டு
 "மைல் தூரத்தில்
 चिक्षेप "கடாகியெறிந்தான்.

तस्य वेगप्रविद्धस्य वक्त्रात्क्षतजविन्द्वः । प्रपेतुर्मास्तोन्निष्सा मतङ्गस्याश्रयं प्रति ॥ ४७ ॥

वेगप्रविद्धस्य "வேகமாயெறியப்
 तस्य "அவனுடைய [பட்ட
 वक्त्रात् "வாயினின்ற
 क्षतजविन्द्वः "ரத்தத்துளிகள்

मास्तोन्निष्सा: "காற்றினால் அடிக்கப்
 "பட்டவைகளாய்
 मतङ्गस्य "மதங்கமுழலியவது
 आश्रयं प्रति "ஆதரமப் பிரதேசத்
 प्रपेतुः "தெறித்தன. [தில்

तान्दृष्ट्वा पतितांस्तत्र मुनिः शोणितविपुषः । क्रुद्धस्तत्र महाभागश्चिन्तयामास को न्वयम् ॥

तत्र "அப்பொழுது
 महाभागः "மகா புண்டலவானாகிய
 मुनिः "முனிவர்,
 तत्र "அங்குடத்தில்
 पतिताम् "வந்துவிழுந்த
 तान् "அந்த
 शोणितविपुषः "ரத்தத்திவிழைகளை

दृष्ट्वा "பார்த்து, [ராகி
 क्रुद्धः "கொபங்கொண்டவ-
 "பின்வருமாறு தனக்
 चिन्तयामास "குன்னோயே சொல்
 "லிக்கொண்டார்.
 अयं "இவன்
 कः तु "யார் ?

येनाहं सहसा स्पृष्टः शोणितेन दुरात्मना । कोऽयं दुरात्मा दुर्वृद्धिरकृतात्मा च बालिशः ॥

सहसा	“ திடீரென	दुर्वृद्धिः	கெட்ட எண்ணமு
अहं	நான்		உடையவனும்,
येन	எந்த	अकृतात्मा च	மறும் இரண்டாய்
दुरात्मना	பாபியால்		செய்க்கின்ற தவனும்,
शोणितेन	சந்தந்தால் [இந்த	बालिशः	புலி க்கணுமான
स्पृष्टः च	திண்டப்பட்டேனே-	अयं	இவன்
दुरात्मा	காங்கட-ஸ்வரூபமு	कः	யார் ?
	உடையவனும்		

इत्युक्त्वाऽथ विनिष्क्रम्य ददर्श मुनिपुङ्गवः । महिषे पर्वताकारं गतासुं पतितं भुवि ॥५२॥

अथ	“ அப்பொழுது	भुवि	தரையில்
मुनिपुङ्गवः	முனிவர் பெருமான்	गतासुं	உயிர்போய்
इति	மேற்கண்டவாறு	पतितं	விழுந்துகிடக்கும்
उक्त्वा	தனக்குள் வேலை	पर्वताकारं	மலைபோலுருக்கொண்
	சொல்லிக்கொண்டு,	महिषं	எருமைமெய் என்ற [உ
विनिष्क्रम्य	வெளிவந்து,	ददर्श	கண்டார்.

स तु विज्ञाय तपसा बानरेण कृतं हि तत् । उत्ससर्ज तदा शापं क्षेप्तारं बालिनं प्रति ॥

सः	“ அவர்	विज्ञाय	அறிந்து,
तपसा	தவமடைமையால்	तदा	அப்பொழுதே
तत्	அது	क्षेप्तारं	எறிந்த
बानरेण हि	வானரனுலேயே	बालिनं प्रति	வாஸிவைஉத்தேசிக்கிற
कृतं तु	செய்யப்பட்டிருக்கிற	शापं	பின்வரும் சாபத்தை
	தென்று	उत्ससर्ज	இட்டார்.

इह तेनाप्रवेष्टव्यं प्रविष्टस्य वधो भवेत् । वनं मत्संश्रयं येन दृपितं रुधिरस्रवैः ॥

सम्भ्राः पादपाश्वेमे क्षिपतेहासुरीं तनुम् ॥ ५४ ॥

येन	“ அவனால்	इमे	இந்த
मत्संश्रयं	நான் வசிக்கும்	पाशुपाः	விருதாழங்கன்
वनं	வனமாதலு	सम्भ्राः	முறிக்கப்பட்டனவே
रुधिरस्रवैः	சத்தப்பிரவாகவதங்க	तेन	அவனால்
	னால்	इह	இவ்விடம்
दृपितं	கெடுக்கப்பட்டதோ	अप्रवेष्टव्यं	புத்தக்கதன்று.
आसुरीं	அசுரனுடைய	प्रविष्टस्य	புகுந்த அவனுக்கு
तनुं	உடலை	वधः	மரணம்
इह	இவ்விடத்தில்	भवेत्	உண்டாகக்கூடாது.
क्षिपता च	எறிந்த எவனால்		

समन्ताद्योजनं पूर्णमाश्रपं मामकं यदि । आक्रमिष्यति दुर्बुद्धिर्व्यक्तं स न भविष्यति ॥

मामकं	“ எனது	दुर्बुद्धिः	துவ்புடனாகிய
आश्रपं	ஆசிரமத்தை	सः	அவன்
समन्तात्	நாற்புறத்திலும்	आक्रमिष्यति यदि	அகாழ்கின்றான்
पूर्णं	பூர்ணமாய்		என்றால்
योजनं	எட்டுமைல் தூரம் வரையில்	व्यक्तं	நிச்சயமாய்
		भविष्यति न	உயிரிழக்கக்கூடவன்.

ये चास्य सचिवाः केचित् संश्रिता मामकं वनम् । न च तैरिह वस्तव्यं श्रुत्वा यान्तु यथासुखम् ॥

मामकं	“ எனது	इह	இவ்விடத்தில்
वनं	வனத்தை	वस्तव्यं न	வசிக்கப்படக்கூடாது.
संश्रिताः	அடைந்தவர்களான	श्रुत्वा	விஷயத்தை அறிந்து
अस्य	இவனது		கொண்டு
सचिवाः	தோழர்கள்	यथासुखं	இன்பப்படி
ये केचित्	எவர்களோ	यान्तु	வெளியில் போய்விடக்
तैः च	அவர்களாலும்		கடவார்கள்.

यदि तेऽपीह तिष्ठन्ति शपिष्ये तानपि ध्रुवम् । वनेऽस्मिन्मामके नित्यं पुत्रवत्परिरक्षिते ॥ ५७ ॥

नित्यं	“ எப்பொழுதும்	फलमूला- } भवाय च }	பழங்கள், கிழக்குகள்
पुत्रवत्	குழந்தையைப்போல்		இவைகளின் ஆழி
परिरक्षिते	பரிபாலித்துவரப்		வின் நேறதுவாயும்
	பட்ட	ते	அவர்கள்
मामके	எனது	अपि	இன்னும்
अस्मिन्	இந்த	इह	இவ்விடத்திலேயே
वने	வனத்தில்	तिष्ठन्ति यदि	இருக்கின்றார்களென்
पलाङ्कुर- } विनाशाय }	இலை, தளிர் இவைக வின் அழிவின் நேற துவாயும்	तान् अपि	அவர்களையும் [ரால்
		ध्रुवं	நிச்சயமாய்
		शपिष्ये	பின்வருமாறு சபித்து விடுவேன்.

दिवसश्चाद्य मर्यादा ये द्रष्टा श्वोऽस्मि वानरम् । बहुवर्षसहस्राणि स वै शैल्यो भविष्यति ॥

अद्य	“ இப்பொழுது	वानरं	குரங்கை
मर्यादा	கடைபெறும்	द्रष्टा अस्मि	நான் பார்ப்பேனோ
	நடவழக்கை	सः	அவன்
दिवसः च	இன்றுமட்டுந்தான்.	बहुवर्षसहस्राणि	அநேகாயிரம் வரு
यः	நானே	शैल्यो वै	கல்மயமாக [கூறும்
ये	எந்த	भविष्यति	ஆகக்கூடவன் !

ततस्ते वानराः श्रुत्वा गिरं मुनिसमीरिताम् । निश्चक्रमुर्वनात्तस्मान्नान्दृष्ट्वा बालिरब्रवीत् ॥

ततः	அப்பொழுது	स्मान्	வரைத்திலிருந்து
ते	அந்த	निश्चक्रमुः	வெளிரவில் போய் விட்டார்கள்.
वानराः	வானரர்கள்	बालिः	வாலி,
मुनिसमीरितां	முனிவர்கள் கொண்டு பட்ட	तान्	அவர்களை
गिरं	கொங்கை	दृष्ट्वा	பார்த்து,
श्रुत्वा	கேட்டு,	अब्रवीत्	பின்வந்து விண்ணொன்.
तस्मान्	அந்த		

किं भवन्तः समस्ताश्च मतङ्गवनवासिनः । पत्समीपमनुप्राप्ता अपि स्वस्ति वनोकम्पाम् ॥

मतङ्गवनवासिनः	“மதங்க முனிவரது வனவாசிகளான	किं	என்
भवन्तः	கீழ்கள்	अनुप्राप्ताः	வந்துவிட்டார்கள்?
समस्ताः च	எல்லோரும்	वनोकम्पाम्	வானரர்களுக்கு
मन्वसीपं	என்னிடம்	अपि स्वस्ति	குறைவற்ற வாழ்வு தருமா?

ततस्ते कारणं सर्वं तदा शपं च वालिनः । शशंसुर्वानराः सर्वे वालिने ह्यमालिने ॥

ते	அந்த	शपं च	சாபத்தையும்
वानराः	வானரர்கள்	ततः	அதன்மேல்
सर्वं	எல்லோரும்	तदा	அப்பொழுது
हेममालिने	காஞ்சனமாலையை	कारणं	கடந்த கயாசாரம்
वालिने	வாலிக்கு [ணிர் திருந்த	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
वालिनः	வாலியைப்பற்றிய	शशंसुः	தேரினத்தார்கள்.

एतच्छ्रुत्वा तदा वाली वचनं वानरेरितम् । तं महर्षिं समासाद्य याचते स कृताञ्जलिः ॥

तदा	அப்பொழுது	तं	அந்த
वाली	வாலி	महर्षिं	முனிவர் பெருமான்
वानरेरितं	வானரர்களால் கொள்	समासाद्य	சொங்கண்டு,
एतत्	இந்த [சப்பட்ட	कृताञ्जलिः	தந்தை தாய், தந்தை
वचनं	கொங்கை	याचते स	பிரார்த்தித்து வேண்டி புகர்கொண்டான்.
श्रुत्वा	கேட்டு,		

महर्षिस्तमनादृत्य प्रविशेत् स्वमाश्रमम् ॥ ६३ ॥

महर्षिः	முனிவர் பெருமான்	एव	தனது
तं	அவனை	आश्रमं	ஆசிரமத்திற்குள்
अनाश्रित्य	கிரிதுங்க களையிட்டு	प्रविशेत्	புகுந்துகிட்டார்.

शापकारणभीतस्तु वाली विह्वलतां गतः

॥ ६४ ॥

वाली तु " वाஸியும்
शापकारणभीतः { शाபத்தால் விளையும்
செய்கையில் அச்ச
முற்றவனாகி

विह्वलतां गतः தாயமுற்றினான்.

ततः शापभयाद्भीत ऋश्यमूकं महागिरिम् । प्रवेष्टुं नेच्छति हरिर्द्रष्टुं वाऽपि नरेश्वर ॥६५॥

नरेश्वर " புருஷோத்தம!
हरिः வானான்,
ततः அப்போதிலிருந்து
शापभयात् शाபத்தால் விளைய
மாயத்தால்

महागिरिं சிறந்த பர்வதமாலிய
ऋश्यमूकं நிச்யமூகத்தை
प्रवेष्टुं பிரடுவசிக்கவே
द्रष्टुं अपि वा கண்ணெடுத்துப்
பார்க்கவுங்கூட்டுவோ

भीतः பயமுற்றவனாகி

इच्छति न நினைக்கின்றானில்லை.

तस्याप्रवेशं ज्ञात्वाऽहमिदं राम महावनम् । विचरामि सहामाल्यो विपादेन च वर्जितः ॥

राम " ஸ்ரீராம!
अहं நான்
महावनं மகாவனத்தை
तस्य அவனுக்கு
अप्रवेशं புகழ்ப்பாததாய்

ज्ञात्वा தெரிந்துகொண்டு,
सहामाल्यः மந்திரிமார்களோடு
கூட
विपादेन वर्जितः च கவலையற்றவனாகவே
इदं இதில்
विचरामि வசிக்கவருகிறேன்.

एषोऽस्थिनिचयस्तस्य दुन्दुभेः संपकाशते । वीर्योत्सेकान्निरस्तस्य गिरिकूटनिभो महान् ॥

वीर्योत्सेकात् " வலியின் செருக்கால்
निरस्तस्य எரியப்பட்ட
तस्य அந்த
दुन्दुभेः துத்துயிலினது
अस्थिनिचयः தசையொழிந்த
எனும்புக்கூடு

महान् மிகப்பெரியதாய்
गिरिकूटनिभः மலையினது கொடுமுடி
யை நிகர்த்ததாய்
एषः இதே
संपकाशते காணப்படுகிறது.

इमे च विपुलाः सालाः सप्त शाखावलम्बिनः । यत्रैकं घट्टे वाली निष्पन्नयितुमोजसा ॥

सप्त " ஏழு
सालाः ஆச்சாமரங்கள்
विपुलाः பெரியவைகளாய்
शाखावलम्बिनः கிளைகள் செறிந்த
வைகளாய்

यत्र இதில்
एकं ஒன்றை
ओजसा பலத்தால்
निष्पन्नयितुं ஞாந் தூவியேனும் தூவ
லாது செய்வதற்கு
घट्टे சமர்த்தனாய் விளங்கு
கிறான்.

इमे च वाली इद्रेता इद्रुक्किन्तनं.

एतदस्यासमं वीर्यं मया राम प्रकीर्तितम्

॥ ६९ ॥

राम " ஸ்ரீராம!
अस्य இவனது
एतत् இப்படிப்பட்ட
असमं ஒப்பற்றதாகிய

वीर्यं வீர்யமானது
मया என்னால்
प्रकीर्तितम् சொல்லியிடப்பட்டது

कथं तं बालिनं हन्तुं समरे शक्यसे नृप

॥ ७० ॥

नृप	“ மகன் ஊரே !	समरे	போரில்
तं	அப்படிப்பட்ட	हन्तुं	கொல்ல
बालिनं	வாலினை	कथं	எப்படி
		शक्यसे	கீர் வல்லவரா குவீர்.”

तथा हुवाणं सुग्रीवं महसेल्लक्ष्मणोऽब्रवीत् । कस्मिन्कर्मणि निवृत्ते श्रद्दध्या बालिनो वधम् ॥

तथा	தோற்கண்டவாறு	कस्मिन्	‘எந்த
हुवाणं	பெரிய	कर्मणि	காரியம்
सुग्रीवं	சுகிரீவரைப்பார்த்து	निवृत्ते	செய்துமுடிக்கப்பட்ட
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	बालिनः	வாலினை [உள்
प्रहसन्	புன்வாகைகொண்டு	वधे	வதை விஷயத்தில்
अब्रवीत्	கொண்டார்.	श्रद्दध्याः	கீர் கவலைகொ கொள்கீர்?’

तमुवाचाथ सुग्रीवः सप्त सालानिमान्पुरा । एवमेकैकशो बाली विव्याथाथ स चासकृन् ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவன்	अथ	எல்லாவற்றையும்
तं	அவரைப் பார்த்து		செய்தும்
अथ	பின்வருமாறு	एवं	இப்படியே
उवाच	மொழிந்தான்.	एकैकशः	தனித்தனிமாகவும்
पुरा	“முன்னொருகால்	असकृन्	பலமுறை
हमान्	இந்த	सः	அந்த
सप्त	பாபு	बाली	வாலி
सालान् च	ஆக்கிரமங்களையும்	विव्याथ	கவலைத்திருக்கின்றான்.

रामो निर्दारयेदेषां बाणेनैकेन च द्रुम् । बालिनं निहतं मन्ये दृष्ट्वा रामस्य विक्रमम् ॥

हतस्य महिषस्यास्थि पादेनैकेन लक्ष्मण । उद्यम्य प्रक्षिपेच्चापि तरसा द्वे धनुःशते ॥७४॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணா !	तरसा	வறுக்கொண்டு
रामः	ஸ்ரீராமர்,	द्वे धनुःशते	{ இருபது கண்கொடி (அதாவது 1200 கடி கொடி)
एषां	இவைகளுக்கும்	प्रक्षिपेत् च अपि	எறிவார் ஆயினும்
द्रुमं	தும் மரத்தை	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
एकेन	ஒரு	विक्रमं	மரக்கொடித்தை
बाणेन	பாணத்தால்	दृष्ट्वा	கித்தியசூத்தில்
निर्दारयेत् च	பிரிக்கிறார் என்று		கண்டுகொண்டு,
हतस्य	மாண்டுபோன [ஆம்	बालिनं	வாலியை
महिषस्य	எருவாரியனை	निहतं	மாண்டவனாக
अस्थि	சுறுப்புக்கட்டை	मन्ये	என் இப்பொழுதே
एकेन	ஒரு		செய்க்கொள்வேன்.”
पादेन	காலால்		
उद्यम्य	ஆய்வி,		

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवो रामं रक्तान्तलोचनम् । ध्यात्वा मुहूर्तं काकुत्स्थं पुनरेव वचोऽब्रवीत् ॥

सुग्रीवः	சகீரீவன்,	रक्तान्तलोचनं	சிவந்த கடைக்கண்ட
एवं	மேற்கண்டவாறு		வேயுடையவரும்
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு,	काकुत्स्थं	ககுத்த வம்சத்தவரு
तु	இன்னும்		மான்
मुहूर्तं	முகூர்த்தகாலம்	रामे एव	ஸ்ரீராமரையேபார்த்து
	{ தனக்குள்ளேயே ஆ லோசனை செய்து விட்டு,	पुनः	மீனவும்
ध्यात्वा		वचः	பின்வரும் சொல்லை
		अब्रवीत्	சொன்னான்.

शूरश्वसुरघाती च प्रख्यातबलपौरुषः । बलवान्वानरो वाली संयुगेष्वपराजितः ॥ ७६ ॥

वानरः	“ வானரனாகிய	प्रख्यातबलपौरुषः	{ மகா சீரகித்திபெற்ற பலமும் ஆற்றலுமு ற்றவன்.
वाली	வாலி,	संयुगेषु	
बलवान्	பலவான்.	अपराजितः च	தோல்வியடையா
शूरः च	சூரன்.		நவன்.
असुरवाती	ஆசுரர்களுக்கும் கொன்றவன்.		

दृश्यन्ते चास्य कर्माणि दुष्कराणि सुरैरपि । यानि संचिन्त्य भीतोऽहमृश्यमूकं समाश्रितः ॥

अस्य	“ இவனுடைய	अहं	நான்
कर्माणि	செய்கைகள்	संचिन्त्य	நினைத்து
सुरैः अपि	தேவர்களாலும் கூட	भीतः	பயமடைந்தவனாய்
दुष्कराणि च	செயற்கரியவைகளாக	अश्यमूकं	நிசியமுகத்திற்கு
दृश्यन्ते	இருக்கின்றன. [கலை	समाश्रितः	வந்துசேர்ந்து
यानि	எவைகளோ அலை-		விட்டேன்.

तमजय्यमधृष्यं च वानरेन्द्रमर्षणम् । विचिन्तयन्न मुञ्चामि कश्यमूकमहं त्विमम् ॥ ७८ ॥

अहं	“ நான்	अमर्षणं च	மன்னிக்கும் குணமில் லாதவனெனவும்
तं	அந்த	विचिन्तयन् तु	தீர்பாவித்துக்கொண்
वानरेन्द्रं	வானரமன்னனை	इमं	இந்த [நான்
अजय्यं	ஐயிக்கமுடியாதவ னெனவும்	अश्यमूकं	நிசியமுகத்தை
अदृष्यं	தகைகொழுத்தவ னெனவும்	न मुञ्चामि	விட்டகண திருக்கின் றேன்.

उद्विग्नः शङ्कितश्चापि विचरामि महावने । अनुरक्तः सहामात्यैर्हनुमत्वमुर्ध्वरैः ॥ ७९ ॥

महावने	“ இந்த பெரும் வனத்தில்	अमात्यैः सह	மகதிரிபாளர்களுடன் கூட்டிலே
अनुरक्तः	ஆன்பரந்தவர்களுடன்	शङ्कितः च	திடுக்கடைந்தவனாயும்
शरैः	சிறந்தவர்களும்	उद्विग्नः अपि	மனம் நெரந்தவனாயும்
हनुमत्वमुखैः	ஹனுமான் முதலிய	विचरामि	நான் திரிந்துகொண் டிருக்கின்றேன்.

उपलब्धं च मे श्लाघ्यं सन्मित्रं मित्रवत्सल । त्वामहं पुरुषव्याघ्र हिमवन्तमिवाश्रितः ॥

मितवासல	"கண்டரிடம் ஆன்பு பாராட்டுபவரே!	अहं	நான்
मे	எனக்கு	हिमवन्तं	நாடுமலர்னை
श्लाघ्यं	கொண்டாடத்தக்க	इव	போன்ற
सन्मित्रं च	நல்ல கிணைநரும்	त्वां	தேவரீரை
उपलब्धं	கிடைத்திருக்கிறார்.	आश्रितः	புகல்காடந்துவிட்ட டேன்.
पुरुषव्याघ्र	புருவோத்தமரே!		

किंतु तस्य बलशोऽहं दुर्भ्रातृव्यशालिनः । अपत्यञ्जं तु मे वीर्यं समरे तव राघव ॥८१॥

किंतु	"ஆயினும்	राघव	ஸ்ரீராம!
अहं	நான்	समरे	போரில்
दुर्भ्रातृः	கொடிய நகைமயனும்	तव	தேவரீரது
बलशालिनः	பலசாலிபுரான	वीर्यं तु	வீரத்தன்மைவோ
तस्य	அவனுடைய	मे	எனக்கு
बलञ्जः	ஆற்றலில் பிரத்திய கொண்பவமுள்ளவன்.	अपत्यञ्जम्	அணுபவமில்லாதது.

न खल्वहं त्वां तुल्ये नावमन्ये न भीषये । कर्मभिस्तस्य भीमैस्तु कातर्यं जनितं मम ॥

अहं	"நான்	खलु	இப்படி திருவள்ளத் தில் பற்ற பிராந்திக் அவனது [கிள் நெள். பயங்கரமான செய்கைகளைவேறேய எனக்கு உடல் எதிக்கம் உண்டாகியிருக்கிறது.
त्वां	தேவரீரை	तस्य	
तुल्ये न	பரிசூலிக்கவில்லை.	भीमैः	
अवमन्ये न	அவமதிக்கவுமில்லை.	कर्मभिः तु	
भीषये न	பயமுறுத்தக் கருதவு மில்லை.	मम	
		कातर्यं	
		जनितम्	

कामं राम भवद्दानी प्रमाणं धैर्यमाकृतिः । सूचयन्ति परं तेजो भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

राम	"ஸ்ரீராம!	आकृतिः	திருமேளின் தேர்த்
कामं	இது இயல்பிருக்க,	भस्मच्छन्नं	தெருக்க [மூலம்]
भवद्दानी	தேவரீருடைய வாக்குமும்,	अनलं	உக்கலைய
प्रमाणं	எதற்கும் பயமின் வாயும்,	इव	போலவே
धैर्यं	எதற்கும் கல்லாத பொறுமைமூலம்	परं	உடையவையான
		तेजः	பார்க்கிறத்கை
		सूचयन्ति	தெளிவினைக் காக்குகின்றன "

तस्य तद्दचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य महात्मनः । स्मितपूर्वमथो रामः प्रत्युवाच हरिं प्रभुः ॥

प्रभुः	பிரபுவாகிய	तत् वचनं श्रुत्वा	அந்தவாழ்வைகேட்டு
रामः	ஸ்ரீராமர்	हरिं	காண்பதைப் பார்த்து
महात्मनः	மகாத்மாவாகிய	स्मितपूर्व	முன்னகையுடன்
तस्य	அந்த	अथो	பின்வருமாறு
सुग्रीवस्य	காரீசு, மூலம்	प्रत्युवाच	புரிமுறைதான்.

यदि न प्रत्ययोऽस्मासु विक्रमे तव वानर । प्रत्ययं समरे श्लाघ्यमहमुत्पादयामि ते ॥ ८५ ॥

वानर	“ வானரரே !	न यदि	இல்லா திருக்கிற
समरे	போரில்	अहं	நான் [படியால்,
विक्रमे	பார்க்கிராம்கிரயத்தில்	ते	உமக்கு
अस्मासु	எங்காமிடத்தில்	श्लाघ्यं	மெச்சாதத்தக்கதாகிய
तव	உமக்கு	प्रत्ययं	நம்பிக்கையை
प्रत्ययः	நம்பிக்கை	उत्पादयामि	இதேகா விளைவிக்க கிட்டுவான். ௩

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवं सान्त्वं लक्ष्मणपूर्वजः । राघवो दुन्दुभेः कार्यं पादाङ्गुष्ठेन तोलयन् ॥

पुनश्च लीलया रामशिक्षेप दशयोजनम् ॥ ८६ ॥

लक्ष्मणपूर्वजः	வசந்தமணருக்குக் தமயனாய்	दुन्दुभेः	துந்துபிணுடைய
राघवः	ரகுநாதத்தில் பிரந்த	कार्यं	தகரில்லாதசரிந்ததை
रामः	ஸ்ரீராமர்,	पादाङ्गुष्ठेन च	காற்பெருவிரலாகியே
एवं	செற்கண்டகாறு	तोलयन्	தூக்கி
सान्त्वं	அன்பார்ந்த மொழி	लीलया तु	விளையாட்டாகவே
सुग्रीवं	சுகிரீவனுக்கு [யை	दशयोजनं	பத்துபொதுளை தூரம் (அதாவது 80மைல்)
उक्त्वा	கொல்லிவிட்டு,	शिक्षेप	எற்றிவிட்டார்.
पुनः	அதன்மேல்		

असुरस्य तनुं शुष्कं पादाङ्गुष्ठेन वीर्यवान् । क्षिप्तं दृष्ट्वा ततः कार्यं सुग्रीवः पुनरब्रवीत् ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகிய	पुनः	இப்பவும்
सुग्रीवः	சுகிரீவர்	असुरस्य	அசுரனுடைய
ततः	அப்பொழுது	तनुं	உடலை
पादाङ्गुष्ठेन	காற்பெருவிரலால்	शुष्कं	உலர்ந்து சுருங்கிக் கிடப்பதைப்பற்றி
क्षिप्तं	எறியப்பெட்ட	अब्रवीत्	தனக்குள்ளேயே பேசிக்கொண்டார்.
कार्यं	தகையில்லாத		
दृष्ट्वा	பார்த்து, [சரிந்ததை		

लक्ष्मणस्याग्रतो राममिदं वचनमब्रवीत् ॥ ८८ ॥

लक्ष्मणस्य	வசந்தமணருடைய	इदं	பின்வரும்
अग्रतः	முன்னிலையில்	वचनं	கொல்லை
रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து	अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

आर्द्रः समांसः प्रत्ययः क्षिप्तः कायः पुरा सखे । लघुः संप्रति निर्मासस्तृणभूतश्च राघव ॥

सखे	“ நண்பரே !	समांसः	சதைப்பற்றுள்ளதர
पुरा	முன்பு	राघव	ஸ்ரீராம! [பிரந்தது.
क्षिप्तः	எறியப்பட்ட	संप्रति च	இப்பொழுதேதர
कायः	உடல்	निर्मासः	தகை கழிந்ததாய்
प्रत्ययः	வாடாததாய்	लघुः	இளைசாய்
आर्द्रः	சத்தம்மறைபுள்ள	तृणभूतः	புல்லென்பதோ விருக்கி

परिश्रान्तेन मत्तेन भ्रात्रा मे वालिना तदा । शिशुमेवं प्रहर्षेण भवता रघुनन्दन ॥
नात्र शक्यं बलं ज्ञातुं तव वा तस्य वाऽधिकम् ॥ ९० ॥

तदा	அப்பொழுது	प्रहर्षेण	உக்கலாகத்துடன் இருக்க
परिश्रान्तेन	பிரிகக் களைத்திருந்த வனும்	भवता	தேவரீரால் [கின்ற
मत्तेन	கன்னுண்டு மயங்கத் தீண்டுந்தவனும்	एवं	இப்படியெறியப்பட்ட முருக்கிறத.
मे	எனது	अस्य	இவரீரவயத்தில்
भ्रात्रा	நம்பனுவாகிய	अधिकं	அதிகமான
वालिना	வாலியால்	बलं	பலம்
शिशु	சிறியப்பட்ட இது,	तव वा	தேவரீருக்கா, அல்ல
रघुनन्दन	சூரராம!	तस्य वा	அவனுக்கா என்று [து
		ज्ञातुं	அறிய
		न शक्यम्	முடியாது.

आर्द्रं शुष्कमिति वितत्सुमहद्राघवान्तरम् । स एव संशयस्तात तव तस्य च यद्वले ॥ ९१ ॥

राघव	“சூரராம!	यत् एव	இக்காரணத்தால்தான்
एतत्	இது [குப்பதம்	तव	தேவரீருடையவயம் [ன்
आर्द्रं	ஈத்தப்பணையுடனிட-	तस्य च	அவனுடையவயம்
शुष्कं	உலர்ந்திருப்பதம்	बले	ஆற்றலின்வயத்தில்
इति	என்கிற இரண்டிற்கும்	सः हि	அதுவே, (மேற்கண்ட வித்யாசமே.)
सुमहत्	பெரும்	संशयः	துயதேறதுவாகிருக் கிறது.
अन्तरं	வித்யாசம்;		
तात	அய்யா!		

सालमेकं तु निर्भिन्धा भवेद्द्वयक्तिर्वलावले ॥ ९२ ॥

एकं	ஒரு	बलावले	இருவர்கள்கையாருக்கு உதிக பங்கிடுவ்கிற விவயத்தில்
सालं तु	ஆச்சாமரத்தை மட்டும்	व्यक्तिः	
निर्भिन्धाः	தேவரீர் துளைக்க வேண்டும்	भवेत्	எர்ட்டும்.

कृत्वेदं कार्मुकं सज्यं हस्तिहस्तमिवाततम् । आकर्णपूर्णमायम्य विमृजस्य महाशरम् ॥

हस्तिहस्तं इव	“யானைத்து திவ்வை	आयम्य	இழுத்து வளைத்து,
आतसे	ரிண்ட [போல	सज्यं कुन्वा	யானைநீறி,
इदं	இந்த	महाशरं	பெரிய பாணத்தை
कार्मुकं	விவ்வை	विमृजस्य	எய்ய திருவுளம்
आकर्णपूर्णं	கண்ணபாயந்தான்		கொள்ளும்

इमं हि सालं महितस्त्वया शरो न संशयोऽवास्ति विदारयिष्यति ।

अलं विमर्शेन मम प्रियं ध्रुवं कुरुष्व राजात्मज शापितो मया ॥ ८४ ॥

त्वया	“ தேவரீரால்	विमर्शेन	} என் ஆராய்ச்சியை
महितः	விடப்பட்ட	अलं	
शरः	பாணமானது		இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.
इमं	இந்த	राजात्मज	சக்கிரவர் த்திதிருக்கு
सालं	ஆச்சாமரமொன்றை	मया	என்னால் [மர!
विदारयिष्यति	துளைத்துவிடப்போகி	शापितः	கெஞ்சி பிரார்த்திக் கப்பட்ட தேவரீர்
अथ हि	அப்படியாகில் [மது, காரியசுத்தி விளைய	मम	எனக்கு
संशयः	{ மோ விளையாதோ வெளும் சந்தேகம்	प्रियं	இஷ்டமான இதை
अस्ति न		இல்லை.	ध्रुवं
		कुरुष्व	செய்தருள்வீராக.

यथा हि तेजःसु वरः सदा रविर्यथा हि शैलो हिमवान्महाद्रिषु ।

यथा चतुष्पात्सु च केसरी वरस्तथा नराणामसि विक्रमे वरः ॥ ९५ ॥

तेजःसु	ஒளியுள்ளவைகளில்	चतुष्पात्सु	மிருகங்களில்
वरः	சிறந்தது	वरः	சிறந்தது
रविः	சூரியபகவான்	केसरी	சிங்கம் [யேயும்
यथा हि	எப்படியோ அப்படி யேயும்,	यथा तथा च	எப்படியோ அப்படி- எப்பொழுதும்
महाद्रिषु	மகா பர்வதங்களில்	सदा	மரணிடர்களுக்கும்
हिमवान्	இமய	नराणां	பராக்கிரமத்தில்
शैलः	மலை	विक्रमे	சிறந்தவராக
यथा हि	எப்படியோ அப்படி யேயும்,	वरः	தேவரீர் விளங்கு கிறீர்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे एकादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9795

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 543

द्वादशः सर्गः—பனிரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ १२ ॥

सुग्रीवप्रत्यायनम्—ஸுகிரீவனுக்கு நம்பிக்கையுண்பெண்ணுவது.

एतच्च वचनं ध्रुत्वा सुग्रीवेण सुभाषितम् । श्रुत्ययार्थं महातेजा रामो जयाह कार्मुकम् ॥

महातेजाः	மகா தேஜோவானுடைய	वचनं	விண்ணப்பத்தை
रामः	ஸ்ரீராமர்	ध्रुत्वा	எற்றுக்கொண்டு,
सुग्रीवेण	சுகிரீவனால்	प्रत्ययार्थं च	நம்பிக்கையுண்பெண் ணுவதற்க்காகவே
सुभाषितं	இனிமையாய் சொல்லப்பட்ட	कार्मुकं	வில்லை
एतच्च	இந்த	जयाह	கைகரிலெடுத்துதார்.

स गृहीत्वा धनुर्वीरं शरमेकं च पानदः । सालमुद्दिश्य चिक्षेप ज्यास्वनैः पूरयन्दिशः ॥

मानदः	பாவாடமும் மரியா தைமாய் நடக்கும்	दिशः	திக்குகளை
सः	அவர்	पूरयन्	பிரப்பிக்கொண்டு
वीरं	பயங்கரமான	एकं शरं च	ஒரு பாணத்தை
धनुः	விஸ்லை	सालं	சூர் ஆச்சாமரத்தை
गृहीत्वा	எடுத்து,	उद्दिश्य	குறித்து,
उपास्वनैः	காணொலியால்	चिक्षेप	எடுத்தார்,

स विस्मृष्टो बलवता बाणः स्वर्णपरिष्कृतः । भिक्षा सालान्निरिप्रस्थे सप्त भूमिं विवेश ह ॥

बलवता	பலவானாகிய அவரால்	सालान्	ஆச்சாமரங்களை
विस्मृष्टः	விடப்பட்ட	भिक्षा	பிணந்துகொண்டு,
स्वर्णपरिष्कृतः	பொற்கட்டுகளுள்ள	निरिप्रस्थे	மலைத்தாழ்வனையில்
सः	அந்த	भूमिं	பூமிக்குள்
बाणः	பாணமரனது	विवेश	புகுந்துவிட்டது.
सप्त	ஏழு	ह	கான் !

प्रविष्टस्तु मुहूर्तेन धरां भिक्षा महाजवः । निष्पत्य च पुनस्तूर्णं स्वतूर्णीं पुनराविशन् ॥४॥

महाजवः	மகா வேகமுற்ற அது	तूर्णं च	தக்கணமே
प्रविष्टः तु	புகுந்து	निष्पत्य	வெளிவந்து
मुहूर्तेन	ஒரு தொடர்பொழுது	पुनः	முன்போலவே
धरां	பூமியை [தில்	स्वतूर्णीं	தனது அம்பு குத்து ணியை
भिक्षा	பிணந்துவிட்டு,	आविशन्	வந்தடைந்தவிட்டது.
पुनः	மீளவும்		

तान्द्रष्ट्वा सप्त निर्भिन्नान्सालान्वानरपुङ्गवः । रामस्य शरवेगेन विस्मयं परमं गतः ॥ ५ ॥

वानरपुङ्गवः	வானரோந்தமன்	निर्भिन्नान्	பொக்கப்பட்டவை
रामस्य	ராமருடைய	दृष्ट्वा	பார்த்த [கனாய்
शरवेगेन	பாணசக்தியால்	परमं	பரம
तान्	அந்த	विस्मयं	ஆச்சரமத்தை
सप्त	ஏழு	गतः	யின்வருமாறு
सालान्	ஆச்சாமரங்களை		அடைந்தான்.

अहो शरनिपातेन रामस्याक्लिष्टकर्मणः । यद्गण्यापदो ह्येष मृत्युपाशवशं गतः ॥ ६ ॥

अहो	ஹைதாயும் அனுபாச மாய் செய்ய வல்ல	भगण्यापदः	பெருமாதத்தை அடைந்தவனுய்
रामस्य	ராமருடைய	मृत्युपाश-	எமனது பாசத்தில்
शरनिपातेन	பாணத்தின் விழ்ச்சி யால்	वशं गतः)	சிக்கிக்கொண்டவ னுய் ஆய்விட்டான்.
एषः हि	இவனும் (வானரர்)	यद् अहो	என்பதுதான் என்ன ஆச்சரயம்.

विस्मयन्ते च ते सर्वे हनुमत्प्रमुखास्तदा । सुग्रीवो राघवं भूयः प्रशंस कृताञ्जलिः ॥

तदा	ஆப்பொழுது	सुग्रीवः	சுகிரீவன்
हनुमत्प्रमुखाः	ஹனுமாத முன்	राघवं	ரூராயரைப்பார்த்து
ते	அவர்கள் [ஊட்ட	कृताञ्जलिः	அஞ்ஜலி தமஸ் தனாய்
सर्वे च	எல்லோரும்	भूयः	விசேஷமாய்
विस्मयन्ते	ஆச்சரியமடைகின் றார்கள்.	प्रशंस	சின்னமுபாது புகழ்ந்து பேசினான்.

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं श्रमः । अद्य मे निहतः शत्रुः स्वराज्येऽवस्थितो ह्यहम् ॥

अद्य	"இன்றுதான்	अद्य	இன்றே
मे जन्म	எனது பிறவி	मे	எனது
सफलं	பயனடைகிறது.	शत्रुः	சத்ரு
अद्य	இன்றுதான்	निहतः	ஒழிந்தவனாகிறான்.
मे	எனது	अहं हि	நானும்
श्रमः	துண்டம்	स्वराज्ये	எனது ராஜ்யத்தில்
सफलं	தொடக்கத்தாகிறது.	अवस्थितः	நிலைக்கப்பெற்றேன்.

सेन्द्रानपि सुरान्सर्वास्त्वं बाणैः पुरुषर्षभ । समर्थः समरे हन्तुं किं पुनर्वालिन् प्रभो ॥९॥

प्रभो	"பிரபுவே!	सुरान्	தேவர்கள்
पुरुषर्षभ	புருஷோத்தம!	सर्वान् अपि	எல்லோரையுமே
त्वं	தேவரீர்,	हन्तुं	அழிக்க
समरे	போரில்	समर्थः	வல்லீர்.
बाणैः	பாணங்களால்	वालिन्	வாலியப்பற்றி
सेन्द्रान्	இந்திரனை உள்ளிட்ட	किं पुनः	சொல்லவும் வேண்டுகிறேன்!

येन सप्त महासाला गिरिभूमिश्च दारिताः । बाणेनैकेन काकुत्स्थ स्थाता ते को रणायतः ॥

काकुत्स्थ	"சூராம!	गिरिः	மலையும்,
येन	எந்த ஒருவனால்	भूमिः च	பூமியும்
एकेन	ஒரு	दारिताः	பிளக்கப்பட்டனவோ,
बाणेन	பாணத்தால்	ते	அந்த தேவரீருக்கு
सप्त	ஏழு	रणायतः	போர்முனையில்
महासालाः	பெரும் ஆச்சாமரங்க ளும்,	स्थाता	நிர்க்க வல்லவன்
		कः	யார்?

अद्य मे विगतः शोकः प्रीतिरथ परा मम । सुहृदं त्वां समासाद्य महेन्द्रवरुणोपमम् ॥

महेन्द्रवरुणोपमं	இந்திரனையும் வரூண னையும் நிகர்த்த	विगतः	ஒழிந்தது;
त्वां	தேவரீரை	मम	எனக்கு
सुहृदं	ஆன்பராக	अद्य	இப்பொழுது
समासाद्य	பெற்று,	परा	சிறந்த
मे	எனது	प्रीतिः	மனத்திருப்தி உண் டாகிவிட்டது.
शोकः	சோகமானது		

तमयैव मियार्थे मे वैरिणं भ्रातृरूपिणम् । वालिनं जहि काकुत्स्थ मया वद्भोज्यमञ्जलिः ॥

काकुत्स्थ	" ஸ்ரீராம !	वालिनं	வாலினை
मे	எனக்கு	अथ एव	இன்றே
मियार्थं	நன்மைசெய்யக்கருதி	जहि	சம்மாரித்தருள்
भ्रातृरूपिणं	தமயனல் உருக் கொண்ட	मया	என்னால் [கொண்டும்.
वैरिणं	சத்தாருவாகிய	अयं	ஐயோ
ते	உமது	अञ्जलिः	அஞ்சலி
		वहः	செய்யப்படுகிறது.

ततो रामः परिष्वज्य सुग्रीवं मियदर्शनम् । मयुवाच महाप्राज्ञो लक्ष्मणानुमतं वचः ॥१३॥

महाप्राज्ञः	மகா புத்திரபாணுகிய	लक्ष्मणानुमतं	லக்ஷ்மணனுக்கும்
रामः	ஸ்ரீராமர்,		தீவிரபாலியுக்கிற
मियदर्शनं	சந்தேசவதமாய் விளக்க	वचः	பின்புறும் சொல்லு
सुग्रीवं	சுகரீவனை [கும்	ततः	அப்பொழுது
परिष्वज्य	ஆஸிங்கணம் செய்து கொண்டு,	मयुवाच	பதிலாபுரைத்தார்.

अस्माद्दृष्ट्वा किष्किन्धां क्षिप्रं गच्छ त्वमथतः । गत्वा चाह्वय सुग्रीव वालिनं भ्रातृगन्धिनम् ॥

सुग्रीव	" சுகரீவ !	क्षिप्रं गच्छ	வேகமாய் செல்.
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு	गत्वा च	சென்ற பின்னர்,
अस्मात्	ஐயினிடத்திலிருந்து	भ्रातृगन्धिने	தமயனை உறவு மாத் திரமுடைய
गच्छाम	நாம் போகோம்,	वालिनं	:வாலினை
त्वं	நீ	आह्वय	பொருக்கரை.
अथतः	முதலில்		

सर्वे ते त्वरितं गत्वा किष्किन्धां वालिनः पुरीम् । वृक्षैरात्मानपाटुत्य व्यतिष्ठन् गहने वने ॥

ते	அவர்கள்	गत्वा	சென்ற
सर्वे	எல்லோரும்	गहने वने	உட்புகுந்த காட்டில்
त्वरितं	வேகமாய்	वृक्षैः	மரங்களால்
वालिनः	வாலினை	आत्मानं	தன்னை
पुरीं	நகராகிய	आवृत्य	மறைத்துக்கொண்டு,
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு	व्यतिष्ठन्	நின்றனர்.

सुग्रीवो व्यनदद्वोरं वालिनो हानकारणात् । गार्हं परिहितो वेगान्दैर्भिन्दिभिवाम्बरम् ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்,	वेगात्	வேகத்தில் வேகத்தால்
वालिनः	வாலினை	गार्हः	கர்ணிகாரால்
हानकारणात्	பேரருக்கணமுக்கும் உக்கிரசத்தினால்	अम्बरं	ஆகாசத்தை
गार्हं	இடங்க	भिन्दिन् इव	பிளக்கிதலால் போலாகி
परिहितः	ஆவடையா கட்டி கொண்டவருள்	घोरं	மங்கலமால்
		व्यनदत्	கர்ணித்தால்.

तं श्रुत्वा निन्दं भ्रातुः क्रुद्धो वाली महाबलः । निष्पपात सुसंख्यो भास्करोऽस्ततदादिवा ।

महाबलः	மகா பலாபலியாகிய	सुसंख्यः	மிகப்பாப்புற்றவராகி
वाली	வாலி,	भास्करः	சூரியபகவான்
भ्रातुः	தம்பியினது	अस्ततदात्	அந்தகிரியிரிசூந்து
तं निन्दं	அந்த கர்ஜனையை	इव	வந்தாலெவ்வண்ண
श्रुत्वा	கேட்டு,		மேலே ஆவ்வண்ணமே
क्रुद्धः	கிணங்கொண்டு	निष्पपात	வெளியில் வந்தான்.

ततः सुतमुलं युद्धं वालिसुग्रीवयोरभूत् । गगने ग्रहयोर्धोरं बुधाङ्गारकयोरिव ॥ १८ ॥

गगने	ஆகாசத்தில்	सुतमुलं	மிகக் குழப்பமானது
ग्रहयोः	இரு கிரகங்களாகிய		மான்
बुधाङ्गारकयोः	புதன், அக்காரகன்	युद्धं	யுദ്ധம்
	இவ்விருவர்களுக்கும்	ततः	அப்பொழுது
इव	என்றால் எப்படியோ	वालिसुग्रीवयोः	வாலி, சகீவன் இவ்
	அப்படியே		விருவர்களுக்கும்
वोरं	பயக்கரமானதும்	अभूत्	உண்டாயிற்று.

तलैरशनिकल्पैश्च वज्रकल्पैश्च मुष्टिभिः । जघ्नतुः समरेऽन्योन्यं भ्रातरौ क्रोधमुच्छितौ ॥ १९ ॥

क्रोधमुच्छितौ	கொபாவேசத்திலி	तलैः च	உள்ளநனைகளாலும்
	ருந்த	वज्रकल्पैः	வஜ்ராயுதங்களை
भ्रातरौ	பிரதரர்களாகிய அவ்		நிகர்த்த
समरे	போரில் [விருவரும்	मुष्टिभिः च	முஷ்டிபுகளாலும்
अन्योन्यं	ஒருவரைப்பொருவர்	जघ्नतुः	இடித்துக்கொண்
अशनिकल्पैः	இடியை நிகர்த்த		டார்கள்.

ततो धनुषि सन्धाय सायकं वज्रसन्निभम् । वालिसुग्रीवयोर्भात्रोः न व्यक्तमुपधारयत् ॥

ततः	அப்பொழுது	वालिसुग्रीवयोः	வாலிசகீவர்கள்
वज्रसन्निभे	வஜ்ராயுதத்தை		இருவர்க்கும்
सायकं	பாணத்தை [நிகர்த்த	व्यक्तं	இவன் இன்றனெனும்
धनुषि	வில்லில்		பாசுபாடை
सन्धाय	தொடுத்து,	उपधारयत् न	கண்டுகொள்ள முடி
भात्रोः	சகோதரர்களாகிய		யாமலிருந்தார்.

ततो रामो धनुष्याणिस्तावुभौ समुर्दक्षत । अन्योन्यसदृशौ वीरावुभौ देवाविवाश्विनौ ॥

ततः	அப்பொழுது	अश्विनौ	அக்ஷினி
रामः	ராமர்	देवौ	தேவர்களை
धनुष्याणिः	தனுஷ்பாணியாய்,	इव	போலவே
तौ	அந்த		
वीरौ	வீரர்களாகிய	अन्योन्यसदृशौ	{ ஒருவரைப்போலவே
उभौ	இருவர்களுக்கும்		{ இன்னொருவனும் இ
उभौ	இரண்டு	समुर्दक्षत	{ குக்கிள் தவர்களாய்
			பார்த்தார்.

यद्वावगच्छत्सुश्रीवं वालिनं वाऽपि राघवः । ततो न कृतवान् बुद्धिं मोक्षुमन्तकरं शरम् ॥

राघवः	ஸ்ரீராமர்,	यत्	ஆகாதல்
सुश्रीवं	சுகீர்வனை யாவது	नतः	அப்பொழுது
वालिनं वा भवि	வாலியையாவது	अन्तकरं	கொல்லுதல், தன்னம்
अवगच्छन् न	{ வாலினின்றிவளந்து தெரிந்துகொள்ள வில்லை.	शरं	பாணத்தை, [மூண்டய
		मोक्षं	பிரிவிட்கிடை
		बुद्धिं न कृतवान्	ஆளாபின்பெறவில்லை

एतस्मिन्नन्तरे भयः सुश्रीवस्तेन वालिना । अपश्यन्नाघवं नायमृष्यमुकं पदुद्वे ॥ २३ ॥

एतस्मिन् अन्तरे	இச்சமயத்தில்	नाघं	ரகசுகராகிய
सुश्रीवः	சுகீர்வன்,	राघवं	ஸ்ரீராமரை
तेन	அந்த	अपश्यन्	காணாதவனாய்
वालिना	வாலியால்	अश्यमुकं	நிசியமுகபர்வதத்தை கொக்கி
भयः	புடைக்கப்பட்டவனாய்	पदुद्वे	நினைந்துகொண்டன.

ह्रान्तो रुधिरसिक्ताङ्गः महारैर्जर्झरीकृतः । वालिनाभिद्रुतः क्रोधात्प्रविवेश महद्रुनम् ॥

ह्रान्तः	செரந்தவனாய்,	वालिना	வாலியால்
रुधिरसिक्ताङ्गः	ரத்தத்தால் நனைந்த சரீரமுடையவனாய்	अभिद्रुतः	{ பின்பற்றி தாக்கிய க்கப்பட்டவனாய் சக் ரீவன்
महारैः	அடிகளால் [வனாய்,	महद्रुने	மகாவனத்துள், (மதக் காதவனத்தினுள்)
जर्झरीकृतः	காயப்படுத்தப்பட்ட-	प्रविवेश	புகுந்துவிட்டான்.
क्रोधात्	கொடாபிவசத்தால்		

तं प्रविष्टं वनं दृष्ट्वा वाली शापभयात्ततः । मुक्तो बसि स्वमित्युक्त्वा संनिवृत्तो महाबलः ॥

ततः	அவ்விடத்தில்	तं	"ஈ"
महाबलः	மகாபலசாலியாகிய	मुक्तः हि	உரிமுடன் விடப்பட்ட பவனாகிய
वाली	வாலி,	असि	இசுக்கின்ரனை "
तं	அவனை	इति	என்று
वनं	வனத்தினுள்	उन्मथा	கொல்லுகிட்டு,
प्रविष्टं	புகுந்துவிட்டவனாக	संनिवृत्तः	நிசுக்கிட்டுவாங்கிட்டு டான்.
दृष्ट्वा	பார்ந்து,		
शापभयात्	சாயத்திற்குஞ்சி		

राघवोऽपि सह भ्रात्रा सह चैव हनूमता । तदेव वनमागच्छत्सुश्रीवो यत्र वानरः ॥२६॥

राघवः अपि	ஸ்ரீராமரும்,	वानरः	வானரனாகிய
भ्रात्रा	தம்பிரியோடு	सुश्रीवः	சுகீர்வன்
सह च	கூடவும்	यत्र	எங்கிருந்தாடுகூடு
हनूमता	ஹனுமரோடுகூடு	तत्र	அந்த
सह एव	கூடவும்	वनं एव	வனத்திற்கே
		आगच्छत्	நிறுப்பிவந்தார்.

तं समीक्ष्यगतं रामं सुग्रीवः सहलक्ष्मणम् । द्वीषान्दीनमुवाचैदं वसुधापवलीकयन् ॥२७॥

சுமீவ:	சுகிரீவன்	ஹீமான்	வெட்கி
சஹலக்ஷ்மண	ஸஹ்ந்ரமணரோடுகூட	வசுதா	தரைநைய
பாगतं	திரும்பிவந்த	பவலோகயந்	பார்த்துக்கொண்டு
तं	அந்த	इदं	பின்வருமாறு
रामं	ஸ்ரீராமரை	दीनं	பரிதாபமாய்
समीक्ष्य	* பார்த்து,	उवाच	பேசினார்.

आह्वयस्वेति मासुक्त्वा दर्शयित्वा च विक्रमम् । वैरिणा घातयित्वा च किमिदानीं त्वया कृतम् ॥

விக்ரம்	* பரக்கிரமத்தை	வீரீணா	சத்ருவால்
दर्शयि वा च	வெளிப்படைதரப் கா	घातयित्वा च	அடியண்ணப்பண்ணி
मां	என்னை [ட்டிக்கும்	इदानीं	இப்பொழுது [ட்டும்
आह्वयस्व	போடுக்கைழ	त्वया	தேவரீரால்
इति	என்று	कृतं	செய்யப்பட்டது
उक्त्वा	ஆக்குப்பித்துகிட்டும்	किं	ஏனோ?

तामेव वेलां वक्तव्यं त्वया राघव तवतः । वालिनं तं न हन्मीति ततो नाहमितो ब्रजे ॥

राघव	* ஸ்ரீராம!	तवतः	உள்ளபடி
तां	அந்த	त्वया वक्तव्यं	நீர் சொல்லியிருக்க வேண்டியது.
वेलां एव	சமயத்திலேயே	ततः	அப்பொழுது
तं	* அந்த	इतः	இக்கிருந்து
वालिने	வாலினைய	अहं	நான்
हन्मि न	நான் கொல்லமாட்	न ब्रजे	போயிருக்கமாட்
इति	என்று [டேன்		டேன்."

तस्य चैवं ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । करुणं दीनया वाचा राघवः पुनरब्रवीत् ॥

तस्य	அந்த	दीनया	பரிதாபமான
महात्मनः	மகாத்மாவைய	वाचा	சொற்கொண்டு
सुग्रीवस्य	சுகிரீவன்	करुणं	இரக்கத்துடன்
एवं	மேற்கண்டவாறு	पुनः	மீளவும்
ब्रुवाणस्य च	பொழிகையில்	अब्रवीत्	பின்வருமாறு பதிலு
राघवः	ஸ்ரீராமர்		ரைத்தார்.

सुग्रीव श्रूयतां तात क्रोधश्च व्यपनीयताम् । कारणं येन वाणोऽयं न मया स विसर्जितः ॥

तात	* அப்பா!	मया	என்னால்
सुग्रीव	சுகிரீவ!	येन	என்காரணத்தால்
क्रोधः च	கேரபமானது	विसर्जितः न	போடப்படவில்
व्यपनीयतां	விடப்படட்டும்		கேயோ, அந்த
सः	அந்த	कारणं	காரணமானது
अयं	இந்த	श्रूयताम्	கொளிக்கொடுத்துக் கொ
वाणः	பாணமானது		ட்கப்படட்டும்

अलङ्कारेण वेषेण प्रमाणेन गतेन च । त्वं च सुधीव वाली च सदृशौ स्थः परस्परम् ॥

सुधीव	“ सुधीவ !	प्रमाणेन	உருவத்தாலும்
त्वं च	நீயும்	गतेन च	நடைபாலும்
वाली च	வாலியும்	परस्परे	ஒருவனாகியோருள்
अलङ्कारेण	அலங்காரத்தாலும்	सदृशौ	ஒத்திருக்கின்றவர்தான்
वेषेण	உடைபாலும்	स्थः	இருக்கின்றநிலைகள்.

स्यरेण वर्चसा चैव प्रेक्षितेन च वानर । विक्रमेण च वाक्यैश्च व्यक्ति वां नोपलक्षये ॥

वानर	“ வானரரே !	वचनैः च	சொற்களாலும்
स्यरेण	சூரனாலும்	वां	உங்களிருவர்களும்
वर्चसा एव	காந்தியாலும்	व्यक्ति च	ஒரு பேச்சுத்தையும்
प्रेक्षितेन च	பிசுந்நத்தாலும்	न उपलक्षये	நான் காணவில்லை.
विक्रमेण च	பரவசிரமத்தாலும்		

ततोऽहं रूपसादृश्यान्मोहितो वानरोत्तम ॥ ३४ ॥

वानरोत्तम	“ வானரோத்தமரே !	रूपसादृश्यात्	உருவத்தொடர்பால்
अहं	நான்	मोहितः	என்னசெய்கிறதென்று
ततः	அப்பொழுது		தொண்டிருக்கிறேன்.

नोत्स्रजामि महावेगं शरं शत्रुनिवर्हणम् । जीवितान्तकरं घोरं सादृश्यात्तु विशङ्कितः ॥

मूलघातो न नौ स्याद्दि द्वयोरपि कृतो मया ॥ ३५ ॥

नौ	“ நாம்	विशङ्कितः तु	உண்மையற்றபாதிருந்தான்
द्वयोः अपि	இருவர்களில்	घोरं	பயங்கரமானதும்
मया	என்னால்	महावेगं	மகாசக்தியடையதும்
मूलघातः	மேல்கண் அழிவு	शत्रुनिवर्हणं	சத்ருக்களுக்கு சக்தி
कृतः	விளைத்ததாய்		வாய்
न स्यात्	ஆரக்கூடாது	जीवितान्तकरं	உயிரை ஒழிக்க உண்டா
दि	என்கிற காரணத்தால்	शरं	பாணத்தை [சூரன
सादृश्यात्	ஒத்திருந்ததால்	उत्स्रजामि न	விடாதிடுகிறேன்.

त्वयि वीरे विपन्ने हि अज्ञानाल्लाघवान्मया । मौढ्यं च मम वाल्यं च ख्यापिते स्यात् कपीश्वर ॥

वीरे त्वयि	“ வீரராகிய நீர்	मम	எனது
मया	என்னால்	मौढ्यं	குட்படுத்தனம்
अज्ञानात्	ஆரவாது	ख्यापितं	பிரசுத்திபெற்றதாய்
लाघवात्	அவசரத்தால்	स्यात् च	விளங்குமே.
विपन्ने हि	ஆபத்தையடைந்தீர்	वाल्यां	சிறுவன்னைத்தனம்
	என்னால்	च	அப்படியே பிரசுத்தி
कपीश्वर	வானரமன்னரே !		பெற்று விளங்குமே.

दत्ताभयवधो नाम पातकं महदुच्यते ॥ ३७ ॥

दत्ताभयवधः नाम	} "அபாயம்பெற்றவனைத் கொல்லுதல் என்ப தீதா	महत पातकं उच्यते	மஹ பாதகமென காஸ்திரக்களரால் கூற ப்பட்டிருக்கிறது.

अहं च लक्ष्मणश्चैव सीता च वरवर्णिनी । त्वदधीना वयं सर्वे वनेऽस्मिन्शरणं भवान् ॥

अहं च लक्ष्मणः च एव वरवर्णिनी सीता च वयं सर्वे	"மஹனும் லக்ஷ்மணரும் பெண்கரையகமாயிடு சீதையும் இந்த நாங்கள் எல்லோரும்	त्वदधीनाः अस्मिन् वने भवान् शरणम्	தின் பொறுப்புள் சோர்கள். இந்த காட்டில் நீர் துணையாளர்.
---	--	---	---

तस्माद्युद्धयस्व भूयस्त्वं मा शङ्कां गन्तुमर्हसि । एतन्मुहूर्ते सुग्रीव पश्य वालिनमाह्वये ॥
निरस्तमिषुणैकेन वेष्टमानं महीतले ॥ ३९ ॥

तस्मात् त्वं भूयः युध्यस्व शङ्कां गन्तुं मा अर्हसि सुग्रीव एतन्मुहूर्ते	"ஆணையால் நீர் மறுபடி யுத்தம் செய்யும் ; சந்தேகம்கொள்ள வேண்டாம். சகரீவ ! இக்கணமே	आह्वये वाकिनं एकेन इषुणा निरस्तं महीतले वेष्टमानं पश्य	போரில் வானியை ஒரு பாணத்தால் எய்யப்பட்டு பூமியில் துடித்துக்கொண் டிருக்கின்றவனுய் பார்ப்பீர்.
--	--	--	---

अभिज्ञानं कुरुष्व त्वमात्मनो वानरोत्तम । येन त्वामभिजानीयां हृन्दयुद्धसुपागतम् ॥ ४० ॥

वानरोत्तम हृन्दयुद्धं उपागतं त्वां येन	"வானரோரத்தமனை ! நல்ல தவயுத்தத்தை அடைந்த உம்மை எதினால்	अभिजानीयां अभिज्ञानं त्वं आत्मनः कुरुष्व	நான் கண்டுக்கொள் வேணு அந்த அடையாளத்தை நீர் உமக்கு செய்துகொள்ளும்.
--	---	--	--

गजपुष्पीमिमां फुल्लामुत्पाद्य शुभलक्षणाम् । कुरु लक्ष्मण कण्ठेऽस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

लक्ष्मण शुभलक्षणां फुल्लां इमां गजपुष्पीं	"எக்பூரண ! கல்ல அழகுடையந்த பூத்திருக்கும் இந்த கஜபூத்தி என்ற கொடியை	उपाद्य अस्य महात्मनः सुग्रीवस्य कण्ठं कुरु	பிடுக்கி, இந்த மஹாத்மாவாகிய சுகரீவருடைய கழுத்தில் போடு.
---	--	---	--

ततो गिरितटे जातामुत्पाद्य कुसुमाकुलाम् । लक्ष्मणो गजपूर्वीं तां तस्य कण्ठे न्यसर्जयत् ॥

ततः	அப்பொழுது	तां	அந்த
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	गजपूर्वीं	கஜபூர்பூரியேணும்
गिरितटे	மலைப் பிரதேசத்தில்	उत्पाद्य	பிடுகி, [கொடியை
जातां	முளைத்திருந்ததும்	तस्य	அவளது
कुसुमाकुलां	புஷ்பங்கள் செறிந்த முத்ததுமான	कण्ठे	கழுத்தில்
		न्यसर्जयत्	போட்டார்.

स तथा शुशुभे श्रीमाल्लतया कण्ठसक्त्या ॥ ४३ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	तथा	அந்த
सः	அவன் [பட்ட	कतया	கொடியால்
कण्ठसक्त्या	கழுத்தில் போடப்-	शुशुभे	கன்கு விளங்கினான்.

मालयेव बलाकानां ससन्ध्य इव तोयदः । विभ्राजमानो वपुषा रामवाक्यसमाहितः ॥
जगाम सह रामेण किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥ ४४ ॥

बलाकानां	கொக்குகளின்	रामवाक्य-	ஸ்ரீராமாதுசொல்லால்
मालया इव	வரிசையாலேயே	समाहितः	
ससन्ध्यः	சந்தியாகாலத்தோடு கூடிய	रामेण	ஸ்ரீராமரோடு [ஐசி
तोयदः इव	மேகம்போலவே	सह	கூட
वपुषा	அழகால்	वालिपालितां	வாலிகளால் பரிபாலிக கப்பட்ட
विभ्राजमानः	விளங்கிக்கொண்டு	किष्किन्धां	கிண்கிண்தக்கு
		जगाम	புறப்பட்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे द्वादशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9839

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 587

त्रयोदशः सर्गः—பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ १३ ॥

सप्तजनाधमदर्शनम्—ஸப்தஜனாடர்சனம் த நிசிப்பது.

ऋश्यमुक्तात्स धर्मान्वा किष्किन्धां लक्ष्मणायजः । जगाम सहसुश्रुवो वालिविक्रमपालिताम् ॥
समुद्यम्य महचापं रामः काञ्चनभूषितम् । शरांश्चादित्यसंकाशान्दृष्ट्वा रणसाधकान् ॥

सः	அந்த	रामः	ஸ்ரீராமர்,
धर्मान्वा	தர்மாவார்	काञ्चनभूषितं	பொன்பூசினந்த
लक्ष्मणायजः	லக்ஷ்மணரின் தலைப றுமான	सहस्रं	மகத்தான
		चापं	சரபத்தை

समुच्चय- आदित्य- सङ्काशान् }	நானேற்றிக்கொண்டு, சூரியனை திகர்த்த வைகளும்	वालिविक्रम- पालितां }	வாலியின் பராக்ரம த்தால் பரிபாலிக்கப் பட்டதுமான
रणसाधकान् च	{ போரில் சினைத்தனவக ளை அளிக்கவல்லவை களென்றான	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தைக்கு
शरान्	பாணங்களையும்	अश्वसूक्तान्	ரிசுவசூகத்தினின்றி
गृहीत्वा	எடுத்துக்கொண்டு,	सहस्रीषवः	சக்சீவனுடன்
		जगाम	நடந்தார்.

अग्रतस्तु ययौ तस्य राघवस्य महात्मनः । सुग्रीवः संहतग्रीवो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥ ३ ॥

तस्य	அந்த	संहतग्रीवः	சமுத்ததை அசையாது வைத்துக்கொண்டு
महात्मनः	மகாத்மா வாகிய	ययौ	சென்றான்.
राघवस्य	ரூராமருக்கு	महाबलः	மகா பலசாலியாகிய
अग्रतः	முன்னே	लक्ष्मणः सु च	லக்ஷ்மணரும் அப்படியே முன் சென்றார்.
सुग्रीवः	சுகீரீவன்		

पृष्ठतो हनुमान्वीरो नलो नीलश्च वानरः । तारश्चैव महातेजा हरियूथपयूथपः ॥ ४ ॥

वीरः	வீரராகிய	महातेजाः	மகா பலசாலியும்,
हनुमान्	ஹனுமாரும்,	हरियूथपयूथपः	செனைத்தலைவர்களெரு குத்தலைவனுமான
नलः	நலனும்,	तारः च	தாரனும்
नीलः	நீலவென்ற	पृष्ठतः एव	பின்பற்றிக்கொண்ட கள்.
वानरः च	வானரனும்,		

ते वीक्षमाणा वृक्षांश्च पुष्पभारावलम्बिनः । प्रसन्नाम्बुवहाश्चैव सरितः सागरंगमाः ॥ ५ ॥
 कन्दराणि च शैलांश्च निर्दराणि गुहास्तथा । शिखराणि च मुख्यानि दरीश्च प्रियदर्शनाः ॥
 वैदूर्यविमलैस्तोयैः पञ्चैवाशोककुङ्कुमलैः । शोभितान्सजलान्मार्गं तद्राकांश्च व्यलोकयन् ॥
 कार्ण्डैः सारसैर्हंसैर्वज्रुलैर्जलकुक्षुटैः । चक्रवाकैस्तथा चान्यैः शकुनैः प्रतिनादितान् ॥ ८ ॥

ते	அவர்கள்	शैलान् च	மலைகளையும்
पुष्पभारावलम्बिनः	பூக்களின் தாமையுள்ள	निर्दराणि च	மலையாளுகிகளையும்
वृक्षान् च	மரங்களையும் [வகைந்த	गुहाः तथा	குகைகளையும்
प्रसन्नाम्बुवहाः	தெளிந்த நீரோட்ட முள்ளவைகளும்	मुख्यानि	சிறந்த
सागरंगमाः च	சமுத்திரத்தையோக்கி ஓடுகின் தவைகளென்றான	शिखराणि च	சிகரங்களையும்
सरितः एव	நதிகளையும்	प्रियदर्शनाः	அழகிய
कन्दराणि च	பள்ளத்தாக்கு களையும்	दरीः च	மலைகளின் பிளப்பு களையும்
		वैदूर्यविमलैः	வைகுரியம்போல் தெ ளிவா விரகுக்கின்ற

तीर्त्नैः { இலங்கனா லும்
 पयोः { தாமரைகளா லும்
 अशोककुड्मलैः { ஆயிரகத்தின் மலர்ந்த
 கொண்டிருந்த
 பொட்டுகளா லும்
 शोमितान् { அழகு வாய்ந்து
 கிளங்கும்
 सज्जान् { நிரந்தரமாக கிளங்கு
 கின்றவைகளும்
 कारादैः { தீவரங்களைகளா லும்
 सारसैः { ஆள் நில்லனா லும்
 हंसैः { ஆன்னைக்களா லும்

वपुलैः { வஞ்சலங்கனா லும்
 लक्षकुट्टैः { நிற்க்கொழிகளா லும்
 चक्रवर्कैः तथा { சக்கரவாகங்களா லும்
 अन्यैः { இவ் இவம் பல
 शकुनैः च { பசுளிகளா லும்
 प्रतिनावितान् { ஒலிக்கப்பட்டவை
 கருமான
 तटाकान् च { தடாகங்க்களையும்
 मार्गै { வழியில் [தலைகளாய்
 वीक्षमाणाः { காற்புறமும் பார்க்கின்-
 व्यलोकयन् { கவனித்தார்கள்.

मृदुशष्पाङ्कुराहारान्मृगपोतांश्च निर्भयान् । चरतः सर्वतोऽपश्यन्स्थलीषु हरिणान्स्थितान् ॥

निर्भयान् { சிந்தப்படாமாய்
 मृदुशष्पाङ्कुरा-) { மெல்லிய இனம் புத்த
 हासन्) { கிளம் குணிகளை மேய்
 कृगपोतान् { மான் குட்டிகளையும்
 स्थलीषु { பல இடங்களில்

स्थितान् { சிந்துகொண்டும்
 सन्तः { எங்கும்
 चरतः च { திரிந்துகொண்டும் இ
 हरिणान् { மான்களையும் [ருக்கிற
 अपश्यन् { பார்த்தார்கள்.

तटाक्वैरिणश्चापि शुक्रदन्तविभूषितान् । घोरानेकचरान्वन्यान्द्विरदान्कूलघातिनः ॥१०॥
 मत्तान्गिरितटोत्कृष्टान्पर्वतानिव जङ्गमान् । वारणान्वारिदप्रख्यान्महीरेणुसमुक्षितान् ॥११॥
 वने वनचरांश्चान्वान्वेचरांश्च विहङ्गमान् । पश्यन्तस्त्वरिता जग्मुः सुर्याववशवर्तिनः ॥१२॥

सुश्रीववशवर्तिनः { சுசீவன் கூடல்
 சென்ற ஆலர்களும்
 तटाक्वैरिणः { தடாகங்க்களைக் கைக்கு
 கிதவைகளும்
 शुक्रदन्-) { வெள்ளிய தந்தை
 विभूषितान्) { னால் அழகுத்து கி
 னங்கு கிதவைகளும்
 घोरान् { பயங்கரமானவை
 कूलघातिनः { கலும்
 घोरान् { தாணித்தனிய திரிகில்
 राक्षसाणां { ராக்ஷசனும்
 मत्तान् { களைகளை நாசம்செய்
 किरितटोकृष्टान् { கின்றவைகளும்
 वारणान् च { பாதுகாக்கண்டவை
 कूलघातिनः { கலும்
 वने { பாலைபுற ஊரங்களில்
 वनचरान् च { ம. வ. வர்களின் தவைகளும்
 विहङ्गमान् { வ. வ. தங்கள் கணிப்பு, துள்

पर्वतान् इव { மலைகளைப்போன்ற
 வைகளும்
 वारिदप्रख्यान् { வெகங்களை வீகர்த்த
 வைகளும்
 महीरेणु-) { மீரின் புழுதையால்
 समुक्षितान्) { பறவப்பெற்றவை
 கலும் [கலும்
 कूलघातिनः { காட்டை துள்ளவை
 द्विरदान् अपि { தீர்தந்த துள்ளவை
 கருமான
 वारणान् च { யான்களையும்
 वने { காட்டில்
 अजान् { ம. து. துள்ள
 वनचरान् च { காட்டு நிருகங்களையும்
 विचरन् { ஆகாயத்தில் பறந்து
 திரியும்
 विहङ्गमान् च { பறவைகளையும்
 पश्यन्तः { பார்த்துக்கொண்டே
 स्वरिताः { வெய்யாகலை
 जग्मुः { கடல் துசென்றார்கள்.

तेषां तु गच्छतां तत्र त्वरितं रघुनन्दनः । द्रुमपण्डं वनं दृष्ट्वा रामः सुग्रीवमब्रवीत् ॥ १३ ॥

तत्र	அம்பொழுது	द्रुमपण्डं	மரங்களடர்ந்த
तेषां	அவர்கள்	वनं	காடொன்றை
त्वरितं	வேகமாய் [கையில்]	दृष्ट्वा	கண்டு,
गच्छतां तु	போய்ம்கொண்டிருக்க-	सुग्रीवं	சுகரீவனைப்பார்த்து
रघुनन्दनः	ரகுநலதிலகராகிய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு வினாவி
रामः	ஸ்ரீராமர்,		ணர்.

एष मेघ इवाकाशे वृक्षपण्डः प्रकाशते । मेघसंघातविपुलः पर्यन्तकदलीवृतः ॥ १४ ॥

एषः	“ இந்த	पर्यन्तकदलीवृतः	நால்புரமும் வரையறுக்க
वृक्षपण्डः	மரச் சூழல்	आकाशे	ளால் சூழப்பட்டதாய்,
मेघसंघातविपुलः	மேகக்கூட்டங்களைய	मेघः इव	ஆகாசத்தில்
	போல் விசரலமாய்	प्रकाशते	மேகம்போல்
			விளங்குகிறது.

किमेतज्ज्ञातुमिच्छामि सखे कौतूहलं महत् । कौतूहलापनयनं कर्तुमिच्छाम्यहं त्वया ॥

सखे	“ அன்பரே!	महत्	அதிகம்.
एतत् किं	இது என்ன? என்று	त्वया	உம்மால்
ज्ञातुं	அறிந்துக்கொள்ள	अहं	நான்
इच्छामि	வேண்டுகிறேன்.	कौतूहलापनयनं)	ஆசை நிறைவேறுதலை
	{ விவரம் தெரிந்துக்	कर्तुं	செய்துக்கொள்ள
कौतूहलं	{ கொள்ளவேண்டுமெ	इच्छामि	விரும்புகிறேன்.”
	னும் ஆசை		

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य महात्मनः । गच्छन्नेवाचवक्ष्येऽथ सुर्यावस्तन्महद्द्वनम् ॥ १६ ॥

सुर्यावः	சுகரீவன்,	श्रुत्वा	கேட்டு,
तस्य	அந்த	तत्	அந்த
महात्मनः	மகாத்மாவாகிய	महद्द्वनं	மகாவனத்தைப்பற்றி,
राघवस्य	ஸ்ரீராமருடைய	गच्छन् एव	நடந்துகொண்டே
तद्वचनं	அம்பொழியை	अथ	பின்வருமாறு
		आवक्ष्ये	விளக்க விளம்பிணுள்.

एतद्राघव विस्तीर्णमाश्रमं श्रमनाशनम् । उद्यानवनसम्पन्नं स्यादुमूलफलोदकम् ॥ १७ ॥

राघव	“ ஸ்ரீராம!	उद्यानवनसम्पन्नं	உத்தியான வனங்கள்
एतत्	இந்த		நிறைந்துள்ளன.
आश्रमं	ஆசிரமமானது	स्यादुमूल-	ருசிகரமான கிழக்குக
विस्तीर्णं	விசரலமானது.	फलोदकम् }	ளையும், கனிகளையும்
श्रमनाशनम्	சிரமத்தைப்போக்க		தீர்த்தங்களையுமு
	வல்லது.		ண்டது.

அதர சஸுதனா நாம ஸுநய: சஸிதவரதா: | சஸீவாஸநய:ஸீர்பா நியதா ஜலசாயின: || 18 ||

அவ	" இவ்வரிடத்தில்	ஜலசாயின: ஁ர	இவத்திலேயே
சஸுதனா: நாம	ஸுப்தஜனர்கள் என்று	ஸிதவரதா:	வசித்துக்கொண்டு,
சஸ	஁ர	நியதா:	கடும்தலம் புரிபவர்
ஸுநய:	முனிவர்கள்,	ஆஸந்	களரம்,
அய:ஸீர்பா:	தலைமுடிய இரூந்து		஁தெந்திரியர்களாய்,
	கொண்டு.		இரூந்தார்கள்.

சஸராசுரகூதா஁ரா வாயுநா வனவாஸின: | திவ் வர்ஷஸீர்பா: சஸபி: சகலேவரா: || 19 ||

வனவாஸின:	" வனவாஸிகளாகிய	சஸபி: வர்ஷஸீ:	஁ரமுதாறு வர்ஷத்திற்
	இவர்கள்,		கப்பரல்
வாயுநா	வாயுவைக்கொண்டு	சகலேவரா:	சரிசுக்களுடையே
சஸராசு-	஁ரமுதான்க்கொருதரம்	திவ்	வலர்க்கத்திற்சு
கூதா஁ரா:	உணவுகொண்டவர்க	வாதா:	சென்றார்கள்.
	ளாய்		

தேபாமேவ்ஸபாவானா் துமபாகாரஸஸுததம் | ஆ஁ரவ் ஸுதுரா஁ர்பமபி ஸெந்ரீ: ஸுராஸுரீ: || 20 ||

஁வ்ஸபாவானா்	" இப்படிப்பட்ட	துமபாகாரஸஸுத	{ ஁ரமுதவ்ஸனாகித ம
	மகிமைகொண்ட		தில்களால் குழப்
			பட்டது.
தேபா்	அவர்களின்	ஸெந்ரீ:	இந்திரனுள்ளிட்ட
ஆ஁ரவ்	ஆச்சரமபிது.	ஸுராஸுரீ: அபி	தேவர்களாலும் அச
			ரர்களாலும்பட
		ஸுதுரா஁ர்பம்	ரிவெசிக்க
			முயலாதது.

பஸிணா வர்ஷயந்யேதததான்யே வனசாரிண: | விஸநித ம஁஁ரீ தத நிவர்தந்நே ந தே புந: ||

பஸிணா:	" பறவைகளும்,	ம஁஁ரீ	விவரம் தெரியாம
ததா	அப்படியே	தே	எவைகள் [யால்
அந்யே	இதர	விஸநித	புகுகின்றனவே;
வனசாரிண:	காட்டுமிருகங்களும்	தே	அவைகள்
஁தத	இதை	புந:	பிண்டுப்
வர்ஷயநி	விட்டு ஒடிப்போய்	நிவர்தந்நே ந	உங்குடன் வருவ
தத	இதில் [விடுகின்றன.		தில்லை.

வி஁பூஷணரவாஸுதத ஁ரயந்நே சகலாகுரா: | தூர்யுதீதஸுநா஁ரவ் ரந்யா திவ்யஸுத ரா஁வ || 21 ||

தத	" இவ்வரிடத்தில்	஁ரயந்நே	தேட்பப்படுகின்றன.
வி஁பூஷணரவா:	஁ரமுதான்களின்	ரா஁வ	஁ரீராம!
	சுப்தங்களும்,	அஸ	இவ்வரிடத்தில்
சகலாகுரா:	இணிய சொற்களை஁ர	திவ்ய:	தீயமான
	கடிய	ரந்யா:	பரிமளமும்
தூர்யுதீதஸுநா:	{ தூரியகாத்தியம், பா	வ	அப்படியே ஁ரிச
	டல்கள் இவைகளின்		கின்றது.
	கொளியும்		

त्रेताप्रयोऽपि दीप्यन्ते धूमो ह्यत्र प्रकाशते । वेष्टयन्निव वृक्षाग्रान्कपोताङ्गारुणो घनः ॥

त्रेताप्रयोऽपि दीप्यन्ते	“ திரேதா களிகளும் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன.	कपोताङ्गारुणः	{ மூடப்பிராணின் அங்க த்தினது சிவப்புகிற முற்ற
हि	ஆகையால்தான்	घनः	மேகம்
अत्र	இங்கிடத்தில்	इव	போலவே
धूमः	புகையானது	वेष्टयन्	சுற்றிக்கொண்டு
वृक्षाग्रान्	மரங்களின் தளிகளை	प्रकाशते	காணப்படுகிறது.

एते वृक्षाः प्रकाशन्ते धूमसंसक्तमस्तकाः । मेघजालप्रतिच्छन्ना वैहृयगिरयो यथा ॥२४॥

एते	“ இந்த	मेघजाल - प्रतिच्छन्नाः }	{ மேகக்கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டவை களால்
वृक्षाः	மரங்கள்	वैहृयगिरयः	வைஹீரயமலைகள்
धूमसंसक्त- मस्तकाः }	{ புகையால் பற்றப்பட்ட ட தளிகளை யுடைய வைகளால்,	यथा	போலவே
		प्रकाशन्ते	விளங்குகின்றன.

कुरु प्रणामं धर्मात्मस्तान्समुद्दिश्य राघव । लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा प्रयतः संयताञ्जलिः ॥

धर्मात्मन्	“ தர்மாத்மாவே!	समुद्दिश्य	உத்தேசித்து
राघव	ஸ்ரீராம!	प्रयतः	பக்தியோடு ஒருபட்ட மனமுடையவராய்
भ्रात्रा	தம்பியான	संयताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராகி
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு	प्रणामं	நமஸ்காரத்தை
सह	கூட	कुरु	செய்யும்.
तान्	அவர்களை		

प्रणमन्ति हि ये तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् । न तेषामशुभं किञ्चिच्छरीरे राम विद्यते ॥

प्रणमन्ति	“ ஸ்ரீராம!	प्रणमन्ति हि	பணிகின்றார்கள் ;
हि	அந்த	तेषां	அவர்களுக்கு
ये	ஆத்மஞானிகளாகிய	शरीरे	உடலில்
तेषां	முனிவர்களை	किञ्चिद्	எவ்வித
भावितात्मनाम्	எவர்கள்,	अशुभं	கேரவும்
मुनीनां		न विद्यते	உண்டாகிறதில்லை.”

ततो रामः सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन कृताञ्जलिः । समुद्दिश्य महात्मानस्तानृषीन्भ्यवादयत् ॥

ततः	அப்பொழுது	तान्	அந்த
रामः	ஸ்ரீராமர்,	महात्मानः	மகாத்மர்களை
भ्रात्रा	தம்பியாகிய	समुद्दिश्य	உத்தேசித்து,
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு	अभ्यवादयत्	ஆடிபணிக் கொடுத்தார்.
सह	கூட		
कृताञ्जलिः	அஞ்சலிஹஸ்தராகி		

अभिवाद्य च धर्मात्मा रामो भ्राता च लक्ष्मणः । सुग्रीवो वानराश्चैव जम्बुः संहृष्टमानसाः ॥

अभिवाद्य च	அடிபணிதது சேவித் ததந்தப் பின்,	सुग्रीवः च	சுகிரீவனும்,
•		वानराः एव	வானரர்களும்
धर्मात्मा	நீர்மா தீர்மாவாகிய	संहृष्टमानसाः	உவ்வைப்பூத்த மனசுடத் திரைசாய்
रामः	ஸ்ரீராமன்,	जम्बुः	வழிநடந்தார்கள்.
भ्राता	தம்பிரவாகிய		
लक्ष्मणः च	லக்ஷ்மணனும்,		

ते गत्वा दूरमध्वानं तस्मात्सप्तजनाश्रमात् । ददृशुस्तां दुराधर्षां किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

ते	அவர்கள்	वालिपालितां	வாலிமால் பாலிக்கப் பட்ட
तस्मात्	அந்த	दुराधर्षां	பிரதாஸ் அகமுடி யாத
सप्तजनाश्रमात्	ஏப்தஜனாசிரமமும் ஆசிரமத்திலிருந்து	तां	அந்த
दृ	வெகுதூரம்	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தையை
अध्वानं	வழி	दृशुः	கண்டான் கண்டார் கண்.
गत्वा	நடந்து,		

ततस्तु रामानुजरामवानराः प्रगृह्य शस्त्राण्युदिताय्यतेजसः ।

पुरीं सुरेशात्मजवीर्यपालितां वधाय शत्रोः पुनरागताः सह ॥ ३० ॥

ततः	அனந்தரம்	प्रगृह्य	எககிடுவக்திக் கொண்டு,
रामानुजराम- वानराः तु	லக்ஷ்மணரும் ஸ்ரீராம ரும் வானரர்களும்	सुरेशात्मज- वीर्यपालितां	சூரேசாசுமாரணது வீ ரீயத்தால் பரிபாலிக் கப்பட்ட
उदिताय्यतेजसः	சத்ருவை மகன்றியாத மிசூத்த கோபம் பொ க்கியவர்களால்	पुरीं	புரீசுத்து
शत्रोः	சத்ருவினது	सह	எககாலத்தினே
वधाय	வதத்தில்கொருந்து	पुनः	திருத்தி
शस्त्राणि	ஆயுதக்கலை	आगताः	வந்துகொடுக்கார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे त्रयोदशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9869

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 617

चतुर्दशः सर्गः—पतीत्युत्तकावतु लोक्कम् ॥ २४ ॥

गुह्याय वाल्याहानम्—पुत्रेत्तत्तित्त वानराययसत्तपुत्रु.

सर्वे ते त्वरितं गत्वा किष्किन्धां वालिनः पुरीं । वृक्षैरात्मानमावृत्य स्वतिष्ठन् महने वने ॥

ते	அவர்கள்	गत्वा	கண்டார் து,
सर्वे	எவ்வோரும்	महने वने	கடந்த கடம்பல்
वालिनः	வாலிவினது	वृक्षैः	மரக்கொலை
पुरीं	புரீசாகிய	आत्मान	தன்னை
किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தையை	आवृत्य	மறைத்துக்கொண்டு,
त्वरितं	கொகொளல்	स्वतिष्ठन्	காத்துக்கின்றார்கள்.

विसार्य सर्वतो दृष्टिं कानने काननप्रियः । सुग्रीवो विपुलग्रीवः क्रोधमाहारयद्भृशम् ॥ २ ॥

विपुलग्रीवः	நீண்ட கழுத்துடைய	दृष्टिं विसार्य	சுற்றிப்பார்த்து,
काननप्रियः	வானரனாகிய	भृशं	அளவுகடந்த
सुग्रीवः	சுகரீவன்,	क्रोधं	கோபத்தை
कानने	காட்டில்	आहारयत्	அடைந்தான்.
सर्वतः	நாற்புறமும்		

ततः स निन्दं घोरं कृत्वा युद्धाय चाह्वयत् । परिवारैः परिवृतो नादैर्भिन्दन्निवाम्बरम् ॥

गर्जन्निव महामेघो वायुवेगपुरःसरः ॥ ४ ॥

परिवारैः	பரிவாரங்களால்	महामेघः	மகாமேகம்
परिवृतः	சூழப்பட்ட	इय	போலாகி
सः	அவன்,	घोरं	பயங்கரமான
नादैः	கர்ஜனைகளால்	निन्दं	கர்ஜனையை
अम्बरं	ஆகாயத்தை	ततः	அப்பொழுது
भिन्दन् इव	பிளப்பவன்போலாகி	कृत्वा च	செய்துகொண்டே,
वायुवेगपुरःसरः	வாயுவேகத்தால், தகை	युद्धाय	போருக்கு
गर्जन्	இடிக்கும் [யப்பட்டு]	आह्वयत्	அழைக்கவினான்.

अथ बालार्कसदृशो हृस्सिंहगतिस्तदा । दृष्ट्वा रामं क्रियादक्षं सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥५॥

तदा	அப்பொழுது	क्रियादक्षं	காரியங்களை வாக்க
बालार्कसदृशः	இளங்கதிர்வளை	रामं दृष्ट्वा	ளித்தபடி முடிக்கும்
हृस्सिंहगतिः	கொழுத்த சிக்கரண்ட	वाक्यं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
	அடையவனுமான	अथ	ஒரு சொல்லை
सुग्रीवः	சுகரீவன்,	अब्रवीत्	இங்ஙனம்
			நிகழ்த்தினான்.

हरिवागुरया व्याप्तां तप्तकाञ्चनतोरणाम् ।

प्राप्ताः स ध्वजयन्त्राख्यां किष्किन्धां बालिनः पुरीम् ॥ ६ ॥

हरिवागुरया	“வானரக்கரவர்க	ध्वजयन्त्राख्यां	கொடிகளையும் யந்திர
	ளால்	बालिनः	ங்களையுமுடையதும்,
व्याप्तां	நீண்டதுன்னதும்,	पुरीम्	வாலியினது
तप्तकाञ्चन-}	உள்ள கொண்டு வான	किष्किन्धां	நகருமாகிய
तोरणां }	தேரணங்களை யு	प्राप्ताः स	கிஷ்கிந்தைக்கு
	டையதும்,		வந்துசேர்ந்து
			விட்டோம்.

प्रतिज्ञा या त्वया वीर कृता बालिवधे पुरा । सफलां तां कुरु क्षिप्रं लतां काल इवागतः ॥

वीर	“வீரரே!	प्रतिज्ञा	வாக்குத்தத்தம்
पुरा	முன்னமேயே	या	எதுமேவா அது,
बालिवधे	வாலிவதை விஷயத்	कृता	அருகரிவிடப்பட்டது.
त्वया	தேவரீரால் [நில்]	कालः	எந்தகாலம்

आगतः	வந்துவிட்டது.	तां	அதை
हतां	உதவியைக்கொண்டும் மெலிந்த மந்திரியை	सफलां	காரியசித்திபெற்ற
इव	போகிறார்களே	क्षिप्रं	இப்படி [தரம்]
		कुरु	செய்தருளும்."

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा सुधीवेण स राघवः । तमथोवाच सुधीवं वचनं शत्रुसूदनः ॥ ८ ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	सः	அந்த
सुधीवेण	சுதிரியரால்	राघवः	சூராமன்,
उक्तः	வேண்டி கொள்ளப்பட்டு பட்டவரால்,	ते	அந்த
धर्मात्मा	தர்மத்தினாலும்	सुधीवं	சுதிரியரைப் பார்த்து
शत्रुसूदनः वु	சத்ருசம்ஹாரகரு மாரிய	अथ	பின்வருமாறு
		वचनं उवाच	திருவாய்மலர்ந்தரு ளிணர்.

कृताभिज्ञानचिह्नस्त्वमनया गजसाह्वया । लक्ष्मणेन समुत्पात्र्य यैषा कण्ठे कृता तव ॥ ९ ॥

लक्ष्मणेन	"லக்ஷ்மணனால்	एषा	அது, இது.
या	எது	अनया	இந்த
समुत्पात्र्य	பிடுக்கி,	गजसाह्वया	கஜபுலங்கீயினால்
तव	உமது	त्वं	நீர் [கொடியால்]
कण्ठे	கழுத்தில் [முகே ;	कृताभिज्ञानचिह्नः	அடையாளசின்னத் துடன் இருக்கின்றீர்.
कृता	போடப்பட்டிருக்கி-		

शोभसे अधिकं वीर लतया कण्ठसक्त्या । विपरीत इवाकाशे सूर्यो नक्षत्रमालया ॥ १० ॥

वीर	"சூரரே!	नक्षत्रमालया	நக்சத்ரமாலையால்
कण्ठसक्त्या	கழுத்திலணிந்தி ருக்கும்	इव	எவ்வண்ணமோ அங் வண்ணமேயும்
लतया	கொடியால்	अधिकं हि	அதிகமாகவும்
आकाशे	ஆகாசத்தில்	शोभसे	விளங்குகின்றீர்.
विपरीतः सूर्यः	சந்திரன்		

अथ वालिसमुत्थं ते भयं वैरं च वानर । एकेनाहं प्रमोक्ष्यामि वाणमौक्षेण संयुगे ॥ ११ ॥

वानर	"வானாரே!	वालिसमुत्थं	வாலிவிட்டிருந்து உண்டாயிருக்கும்
अथ	இப்பொழுது	ते	உமது
संयुगे	போரில்	भयं	பயத்தையும்,
अहं	நான்,	वैरं च	துவிரத்தையும்,
एकेन	ஒரு	प्रमोक्ष्यामि	கொலைத்துவிடப் போகிறேன்.
वाणमौक्षेण	பாணவீழ்த்துவால்		

मम दर्शय सुग्रीव वैरिणं भ्रातृरूपिणम् । वाली विनिहतो यावद्वने पांसुषु वेष्टते ॥ १२ ॥

சுగிரீவ	“கக்ரீவரே!	யாவ	அந்த நியமிக்கத்தி லேயே
भ्रातृरूपिणं	} அண்ணனென உதவு மாத்திரம் கொண்ட ருக்கும்	वने	காட்டில்
वैरिणं		वाली	வாலி
मम	வைரியாகுமகளை	विनिहतः	அடிக்கப்பட்டு
दर्शय	எனக்கு	पांसुषु	தரைப்புழுதிரில்
	காட்டுவிராக.	वेष्टते	இதேதா புரளுவான்.

यदि दृष्टिपथं प्राप्तो जीवन्स विनिवर्तते । ततो दोषेण माऽऽगच्छेत्सद्यो गर्हेच मा भवान् ॥

दृष्टिपथं	“கண்புவனாகுதலை	सद्यः	உடனே
प्राप्तः	அடைந்தவனாக	भवान्	நீர்
सः हि	அவன்	मा	என்னை
जीवन्	உயிருடன்	गर्हेन्	நிந்தியும்.
विनिवर्तते	} திரும்பிப்போய்க்கிடு கின்றான் என்றால்	दोषेण च	என்னிடமிருக்கும் தோஷத்தால்
यदि		अतिशय	मा आगच्छेत्
ततः			

प्रत्यक्षं सप्त ते साला मया बाणेन दारिताः । तेनावेहि बलेनाद्य वालिनं निहतं मया ॥

ते	“அந்த	अद्य	இப்பொழுது
सप्त	எழு	तेन	அந்த
सालाः	ஆச்சாமரங்கள்	बलेन	சக்தியாலே
मया	என்றால்	मया	என்றால்
बाणेन	ஒரு பாணத்தால்	वालिने	வாலியை
प्रत्यक्षं	உமது முன்னிலையிலே	निहतं	கொல்லப்பட்டவனாக
दारिताः	பிணக்கப்பட்டனர். [யே	अवेहि	எண்ணும்.

अनृतं नोक्तपूर्वं मे कुच्छे महति तिष्ठता । धर्मलोभपरीतेन न च वक्ष्ये कथंचन ॥ १५ ॥

अनृतं	} “தர்மத்தில் ஆஸக்தி யை சர்வவுமாவ்கொ என்றால் [ண்ட பெரும்	अनृतं	பொய்
नोक्तपूर्वं		मे	न उक्तपूर्वं
महति	கஷ்டகசையில்	कथंचन च	இனிமேலும் எப்பொ ழுதும்
कुच्छे	இருப்பவனாகியும்	वक्ष्ये न	கொல்லமாட்டேன்.
तिष्ठता			

सफलां च करिष्यामि प्रतिज्ञां जहि संभ्रमम् । प्रभूतं कलमं क्षेत्रे वर्षणेव शतक्रतुः ॥१६॥

செய்	} “கிணத்தில் முளைத்த செண்ணெற்பலகளை இந்திரன் மழையால் கதிற்பெறச்செய்கிற து எப்படடியோ அப் படியே	प्रतिज्ञां	எனது பிரதிக்ஷையை
कलमं		शतक्रतुः	சூர்ந்தியடைந்ததாக என் செய்தே தீரு வேன்.
वर्षण		संभ्रमं	மனைக்கந்ததை
इव		जहि	ஒழியும்.

तदाहाननिमित्तं एवं वालिनो हेमपालिनः । सुधीव कुरु तं शब्दं निष्पत्तेयेन वानरः ॥

सुधीव	“ சுதீவரே !	येन	எனதல் செய்தால்
तत्	ஆதகயால்	वानरः	வானரன் (வாலி)
एवं	என்	निष्पत्तेत्	வெளிக்கிளம்புவானே
हेमपालिनः	ஹேமாபாலினராகிய	तं	அப்படிப்பட்டதாகிய
वालिनः	வாலியை [ஹேமால்]	शब्दं	சொற்களை
आहाननिमित्तं	ஆதகயவாதலின் கார-	कुरु	ரி போடு.

जितकाशी बलक्ष्याया त्वया चाभर्षितः पुरा । निष्पतिष्यत्यसङ्गेन वार्त्ता स श्रियसंयुगः ॥

जितकाशी	“ ஜிதகாசியைத் தலை	अभर्षितः च	அடக்கமுடியாதிருந்த
बलक्ष्यायी	கொழுத்து	सः	அந்த [வனுமான
	பலத்தை கொண்டாடு	वाली	வாலி,
	பவனும்	असङ्गेन	உடனே
श्रियसंयुगः	பேரரசையடைபவ	निष्पतिष्यति	வெளிப்பட்டு
पुरा	இதற்குமுன் [ஊம்		வந்துவான்.
त्वया	உம்மால்		

रिपूणां धर्षणं शूरा मर्षयन्ति न संयुगे । जानन्तस्तु स्वकं वीर्यं स्त्रीसमक्षं विशेषतः ॥

संयुगे	“ போரில்	धर्षणं	கீரக்காரத்தை
स्वकं	தனது	विशेषतः	அதையும் இன்னும்
वीर्यं	பாக்கிரமத்தை		விசேஷமாகப்
जानन्तः	அறிந்த	स्त्रीसमक्षं	பெண்கள் முன்னிலை
शूराः तु	சூரர்களேயென்றால்		யில்
रिपूणां	சந் துருக்கருடைய	मर्षयन्ति न	பொறுக்கமாட்டார்
			கள். ”

स तु रामवचः श्रुत्वा सुधीवो हेमपिङ्गलः । नन्दं क्रूरनादेन विनिभिन्दन्निशाम्वरम् ॥

सः	அந்த	श्रुत्वा तु	கேட்ட பின்னர்,
हेमपिङ्गलः	ஹேமபிங்கல	अश्वरं	ஆசுவரத்தை
सुधीवः	சுதீவன்,	विनिभिन्दन् इव	கீரக்கிந்தவன்
रामवचः	ராமருடைய சொ		போலாகி,
	வாக்கை	क्रूरनादेन	பெருக்குரல்து
		नन्दं	சரித்தால்.

तस्य शब्देन विवस्ता गावो यान्ति हतप्रभाः । राजशेषरामृष्टाः कुलस्त्रिय इवाकुलाः ॥

तस्य	அவனது	कुलस्त्रियः इवः	குலமாதர்கன்போல
शब्देन	சொற்களையால்	विवस्ताः	உள்ளம் கடுக்கியவை
गावः	விளவு சேகம்பலர்		களாய்
राजशेषरामृष्टाः	ராஜசேபராமுஷ்டர்	हतप्रभाः	குளிகுன்றியவைக
	உடையவர்கள்		ளாய்
आकुलाः	தனிக்குழாய்	यान्ति	ஆயின.

द्रवन्ति च मृगाः शीघ्रं भग्ना इव रणे हयाः । पतन्ति च खगा भूमौ क्षीणपुण्या इव महाः ॥

मृगाः च	மிருகங்களும்	द्रवन्ति	ஓடத்தலைப்பட்டன.
रणे	போரில்	खगाः च	பறவைகளும்
भग्नाः	அடியுண்ட	क्षीणपुण्याः	புண்ணியம் குறைந்த
हयाः इव	குதிரைகள் போலவே	महाः इव	கிரஹங்கள் போலவே
शीघ्रं	விரைவில்	भूमौ	தரையில்
		पतन्ति	விழுகின்றன.

ततः स जीमूतगणप्रणादो नादं विमुञ्चस्त्वरया प्रतीतः ।

सूर्यात्मजः शौर्यविद्वद्भतेजाः सरित्पतिर्वाऽनिलचञ्चलोर्मिः ॥ २३ ॥

ततः	அப்பொழுது	अनिल-	} காற்றினால் அசைவுண்ட
सूर्यात्मजः	சூரியனின் புதல்வனாகிய	चञ्चलोर्मिः	
सः	அவன்	सरित्पतिः वा	} சுழுத்திரம்போலவே
जीमूतगणप्रणादः	மேககணங்கள் போல் அள்ளிக்கின்றவனாகிய	शौर्य-	
त्वरया	வேகமாய்	विद्वद्भतेजाः	} த ஆற்றலுடையவனாகிய
नादं	சத்தத்தை	प्रतीतः	
विमुञ्चन्	இட்டுக்கொண்டு		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकान्ये

किष्किन्धाकाण्डे चतुर्दशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 9892

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 640

पञ्चदशः सर्गः—பதினைந்தாவது எழுதிக்கம் ॥ १५ ॥

तारोपदेशः—தாரையின் உபதேசம்.

अथ तस्य निनादं तं सुग्रीवस्य महात्मनः । शुश्रावान्तःपुरगतो वाली भ्रातुरमर्षणः ॥

अथ	அப்பொழுது	सुग्रीवस्य	சுகிரீவனுடைய
अन्तःपुरगतः	அந்தப்புரத்திலிருந்த	तं	அந்த
वाली	வாலி,	निनादं	பெருங்கோஷத்தை
तस्य	அந்த	अमर्षणः	ஸகிக்கமுடியாதவனாகிய
भ्रातुः	தம்புவும்		இருக்கிறான்.
महात्मनः	மகாத்மாவுமான	शुश्राव	கேட்டான்.

श्रुत्वा तु तस्य निनादं सर्वभूतप्रकम्पनम् । मदश्चैकपदे नष्टः क्रोधश्चापतितो महान् ॥ २ ॥

तस्य	அவனது	एकपदे	ஏககாலத்தில்
सर्वभूतप्रकम्पनं	{ எல்லாப்பிராணிகளையும் ஈடுக்கமுதற்கொடியும்	मदः च	குடிமயக்கமும்
		नष्टः	ஒழிந்தது.
निनादं	கோஷத்தை	महान्	பெரும்
श्रुत्वा तु	கேட்டதுமே,	क्रोधः च	கோபமும்
		आपतितः	விளைந்தது.

स तु रोषपरीताङ्गो बाली सन्ध्यातपप्रभः । उपरक्त इषादित्यः सद्यो निष्पभतां गतः ॥

சங்:	உடனே	சன்ধ্যாதபபம்:	மாலை வெயில் ஒளி
ச:	ஆந்த		புண்டையவராய்
வாலி து	வாலியும்,	உபரக:	கிரஹணம் பிடித்த
ரோஷபரிதாங்கு:	{ கோபத்தால் பற்றப் பட்ட மனமுடைய வராய்	ஷாடீத்ய:	சூரியபகவான்
		இவ	போலவே
		நிஷ்பமதாं கத:	ஒளிகுன் நிபிருத்தான்

बाली दंष्ट्राकरालस्तु क्रोधादीप्ताप्रिसंनिभः । भात्युत्पतितपद्माभः समृणाल इव हृदः ॥

दंष्ट्राकरालः	கோரை நகரால் பய ங்கரமாய் த்தொன்றும்	उत्पतितपद्माभः	{ மிதிக்கி எறியப்பட்ட தாமரைக்கொழுண்டை தோற்றமுள்ள தாம்
வாலி	வாலி	समृणालः	கொழுகளுடனிருக் கிற துமான
क्रोधान्	கோபாவேசத்தால்	हृदः इव	தாமரை ஒடைபோல்
दीप्ताभि- सन्निभः तु }	கொழுத்துவிட்டெரி யும் ஆக்கினிபோன் றவனாகி	भाति	காணப்பட்டான்.

शब्दं दुर्मर्षणं श्रुत्वा निष्पपात ततो हरिः । वेगेन चरणन्यासैर्दारयन्निव मेदिनीम् ॥ ५ ॥

शतः	அப்பொழுது	मेदिनीं	பூமியை
हरिः	வானரன், (வாலி)	चरणन्यासैः	காலடி வெப்புகளால்
दुर्मर्षणं	பொறுக்கமுடியாத	दारयन् इव	பிளக்கின்ற தவன்
शब्दं	சத்தத்தை	वेगेन	விசைத்து [போலாகி
श्रुत्वा	கேட்டு,	निष्पपात	வெளிப்புறப்பட்டான்.

तं तु तारा परिष्वज्य स्नेहादर्शितसौहृदा । उवाच त्रस्तसंभ्रान्ता हितोदकमिदं वचः ॥

त्रस्तसंभ्रान्ता	பயந்து உள்ளம் கலங்கிய	हितोदकं	சன்மாமரை பயக்கத் பின்வரும் [தக்க
तारा	தாரை	वचः	கொள்கி
स्नेहात्	ஆன்பினால்	तं	ஆவளை
दर्शितसौहृदा	பக்தியை வெளிவிட்டிருந் காட்டுகின்ற தவனாகி	परिष्वज्य तु	கட்டையனை த்தக்கொ கொன்னான், [ண்டே

साधु क्रोधमिदं वीर नदीवेगमिवागतम् । शयनादुत्थितः काल्यं त्यज भुक्तमिव स्रजम् ॥

वीर	"நாதா!	उत्थितः	எழுந்த ஒருவன்
नदीवेगं	ஆற்றய்ப்பெருக்கை	भुक्तं	இரவில் புனைந்திருத்த
इव	போலவே	स्रजं	குமாலைவை
आगतं	பொக்கியெழுந்த	इव	எங்கண்ணாடெ
इदं	இந்த		ஆங்கண்ணாடெ
क्रोधं	கோபத்தை	त्यज	கீக்கிவிடும் ;
काल्यं	ஆதிகாலைவில்	साधु	சடம் பெறுவீர்.
शयनात्	படுக்கையிலிருந்து		

काल्यमेतेन सहस्रां करिष्यसि च वानर । वीर ते शत्रुबाहुल्यं फल्गुता वा न विद्यते ॥

வானர “ வானரரே!
 एतेन இவனோடு
 काल्यं காலைக்காரை
 संहस्रां करिष्यसि போரைப் புரிசீர்,
 च அதனால்

वीर வீரர்!
 शत्रुबाहुल्यं # த் துருவற்கு அதிகப்
 பெருமையாவது
 ते தேவரீருக்கு
 फल्गुता वा கிறுமையாவது
 विद्यते न உண்டாகாது.

सहसा तव निष्क्रामो मम तावन्न रोचते । श्रूयतां चाभिधास्यामि यन्निमित्तं निवार्यसे ॥

तव “ தேவரீரது
 सहसा அவசரப்பட்டு
 निष्क्रामः வெளிச்செல்கையர்
 मम तावन् எனக்கோ [னது
 रोचते न சிடிக்கவில்லை,
 यन्निमित्तं என்னகாரணமாய்

निवार्यसे தேவரீர் தடுக்கப்படு
 கின்றீர் என்பதை
 अभिधास्यामि இதேவ, விளங்க விளம்
 புகிறேன்;
 श्रूयतां च செவிகொடுக்கப்
 படட்டும்.

पूर्वमापतितः क्रोधात्स त्वामाह्वयते युधि । निष्पत्य च निरस्तस्ते हन्यमानो दिशो गतः ॥

पूर्व भापतितः “ இதுக்கு முந்திவந்து
 युधि போரில்
 ते தேவரீரால்
 हन्यमानः புடைக்கப்பட்டு
 निरस्तः தோல்வியடைந்தவனா
 दिशः திக்குகளை நோக்கி [ய்

गतः ஓடிப்போய்விட்ட
 सः च அவனோ
 निष्पत्य திரும்பிவந்து
 त्वां தேவரீரை
 क्रोधात् கோபத்துடன்
 आह्वयते போருக்கழைக்கின்
 றான்.

त्वया तस्य निरस्तस्य पीडितस्य विशेषतः । इहैत्य पुनराह्वानं शङ्कां जनयतीव मे ॥

त्वया “ தேவரீரால்
 विशेषतः விசேஷமாய்
 पीडितस्य ஹிம்மலிக்கப்பட்டு
 निरस्तस्य தோல்வியடைந்து
 इह एव இங்கு வந்து
 पुनः மீளவும்

तस्य அவனது
 आह्वानं போருக்கழைத்த
 मे எனக்கு [வானது
 इव இப்படிப்பட்டதென
 சொல்லமுடியாத
 शङ्कां மனக்குழப்பத்தை
 जनयति உண்டெண்ணுகிறது.

दर्पश्च व्यवसायश्च यादृशस्तस्य नर्दतः । निनादस्य च संरम्भो नैतदल्पं हि कारणम् ॥

नर्दतः “ பெரும்சூசலிடும்
 तस्य அவனது
 यादृशः இப்படிப்பட்டதாயி
 इपं: அளமரியதைவான
 கடத்தை
 अल्पं न அசட்டைசெய்யத்தக்
 கதன்று.

च அப்படியே அசட்டை
 செய்வத்தக்கதன்று.
 निनादस्य பேசிரச்சகலின்
 संरम्भः முழுக்கமுதும்
 च அப்படியே அசட்டை
 செய்வத்தக்கதன்று.
 एतन् அப்பொழுதிய
 कारणं செய்கை
 च அப்படியே அசட்டை
 செய்வத்தக்கதன்று
 हि இது திண்ணம்.

व्यवसायः { யுத்தவியாபாரங்களில்
 செய்யும் கூட்டுபா
 யம்

नासहायमहं मन्ये सुधीवं तमिहागतम् । अवष्टब्धसहायश्च यमाश्रित्यैष गर्जति ॥ १३ ॥

इह	"இப்பொழுது	य	எவனோ ஒருவனை
आगतं	இவனிடம் வந்த துணை	आश्रित्य	தம், சாமாயடைந்து,
ते	அந்த [கிருக்கும்	अवष्टब्ध-	துணையானால் வை
सुधीवं	சுக்ரீவனை	सहायः च	கொடுத்து கார்க்கப்
असहायं	துணையான இடத்தில்		பட்டவனாகவே
अहं	நான் [வாதவனாக	गर्जति	பெரும் உச்சலிக்கின்
मन्ये न	எண்ணவில்லை,		றும்.
एषः	இவன்		

प्रकृत्या निपुणश्चैव बुद्धिमांश्चैव वानरः । अपरीक्षितवीर्येण सुधीवः सह नैप्यति ॥ १४ ॥

प्रकृत्या	"இயற்கையாகவே.	सुधीवः	சுக்ரீவன்
बुद्धिमान् च	புத்திமானும்	अपरीक्षितवीर्येण	வன்மைபரிசீலித்தறிய
निपुणः एव	சாமர் திறியசாலியும்	सह एव	ப்படாத ஒருவனோடு
वानरः च	வானரனுமான	एप्यति न	கடவிலாவென்றால்
			வாய்ப்படாள்.

पूर्वमेव मया वीर श्रुतं कथयतो वचः । अङ्गदस्य कुमारस्य वक्ष्यामि त्वा हितं वचः ॥

वीर	"நாதா!	मया	என்னால் [கிறது.
पूर्व एव	இதற்குமுந்தியே	श्रुतं	கேட்கப்பட்டிருக்-
कथयतः	பல விஷயங்களை	हितं	கன்மைவை விளைவித்
	பேசிக்கொண்டிருந்த		தும்
कुमारस्य	குமாரனாகிய	वचः	சொல்லுகிய துகை
अङ्गदस्य	அங்கதனது	त्वा	தேவர்குக்கு
वचः	சொல் ஒன்று	वक्ष्यामि	சொல்லுகிறேன்.

अङ्गदस्तु कुमारोऽयं वनान्तमुपनिर्गतः । प्रवृत्तिस्तेन कथिता चारैराप्तनिवेदिता ॥ १६ ॥

अयोध्याधिपते: पुत्रौ शूरो समरदुर्जयो । इक्ष्वाकूणां कुले जातौ प्रथितौ रामलक्ष्मणौ ॥

सुधीवप्रियकामार्थं प्राप्तौ तत्र दुरासदौ ॥ १७ ॥

अयं	"இந்த	रामलक्ष्मणौ	ராமலக்ஷ்மணர்
कुमारः	குமாரனாகிய	प्रथितौ	பிரசித்திபெற்ற [என
अङ्गदः	அங்கதன்		அருமான இருவர்கள்
वनान्तं	காட்டினுள்	सुधीवप्रियकामार्थं	சுக்ரீவ சக்தி ருமிதத்
उपनिर्गतः	பேரயிருந்தான் ;		தை சேர்ப்பதென்றடி
अयोध्याधिपते:	"அயோத்தியன்	तत्र	அங்கிடத்தில்
पुत्रौ	புதல்வர்களும் [நின்	प्राप्तौ	கந்திரூர்க்கிளந்தர்கள்
शूरो	சூரர்களும்	आप्तैः	கண்பர்களான [என்ற
समरदुर्जयो	பேராளில் வெல்லுதற்க	वरिः	அவாட்களால்
	ரியவர்களும்	कथिता	தெரிவிக்கப்பட்ட
इक्ष्वाकूणां	இஷ்வாகூன்களுடைய	प्रवृत्तिः	தற்காலச்செய்தியா
कुले	குலத்தில்	तेन तु	இவனுளேயே [எது
जातौ	பிறந்தவர்களும்	निवेदिता	எனக்கு சொல்லப்
दुरासदौ	ஓய்ப்புயர் வில்லாதவர்		பட்டது.
	களும்		

तव भ्रातुर्हि विख्यातः सहायो रणकर्कशः ।

तव 4 தேவரீரது
 भ्रातुः தம்பிரிணது
 सहायः हि துணையானதே
 विख्यातः திரிவேணகப்பிரசித்தி
 रामः ஸரீராமன் ; [பெற்ற
 रणकर्कशः { போரில் பாபகிராமம்
 தின் எல்லைகண்டறிய
 ப்படமுடியாதவர் ;

निवासवृक्षः साधूनामापन्नानां परा गतिः ।

साधूनां 4 புண்பாத்தமாக்களை
 निवासवृक्षः காத்தருளுகிறபகம் ;
 आपन्नानां குடதுத்தகர்களுக்கு
 परा எதிலும் போம்பட்ட

ज्ञानविज्ञानसंपन्नो निदेशे निरतः पितुः ।

ज्ञानविज्ञान- } 4 பரமாத்தமனானத்தி
 संपन्नः } ளும் மற்றுமுள்ள
 पितुः தக்தையினது
 निदेशे ஆக்கியினயில்
 निरतः அசர்சலபத்தியுடை
 धातूनां தரதுக்களுக்குயவர் ;

तत्क्षमं न विरोधस्ते सह तेन महात्मना ।

तत् 4 ஆலகயால்
 रणक्षमसु பொர்க்கிதாழில்களில்
 अग्रमेयेन ஆறிலிர் கெட்டாத
 वृजेयेन { எப்படிப்பட்டவளு
 ளும் வெவ்வுழையா
 தவரும்

शूर वक्ष्यामि ते किञ्चिन्न चेच्छाम्यभ्यस्यितुम् ।

शूर 4 சூரரே!
 ते தேவரீருக்கு
 किञ्चित् ஒன்றை
 वक्ष्यामि உரைக்கப்பொகிறேன்
 अभ्यस्यितुं च சிவமுட்பிவதற்காக
 इच्छामि न நான் அணிவுதேன்,
 तव தேவரீருக்கு

रामः परबलामर्दी युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥

परबलामर्दी 4 சத்துரணினுற்றலை ஆ
 युगान्ताग्निः டியோடொழிப்பவர் ;
 इव ணழித்தி
 उभितः பொலவே
 उभितः உத்தபலித்தவர் ;

आर्तानां संश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम् ॥

गतिः च 4 புகலிடம் ;
 आर्तानां திக்கற்றவர்களுக்கு
 संश्रयः एव ரகுகர் ;
 यशसः च புகழுக்கு
 एकभाजनं உரியபாத்திரம்.

धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान् ॥

शैलेन्द्रः 4 நலிமகான்
 इव எப்படியோ
 गुणानां 4 அப்படியே
 திருக்கல்யாண
 குணங்களின்
 महान् 4 சர்வோத்தகிருத்தம
 आकरः 4 சுரக்கம். [கிய

दुर्जयेनाग्रमेयेन रामेण रणक्षमसु ॥ २१ ॥

सहात्मना 4 மகாத்மாவுமகிய
 तेன ஆந்த
 रामेण ஸரீராமரோடு
 सह கூட
 ते தேவரீருக்கு
 विरोधः 4 விரோதமென்பது
 क्षमं न புத்தமன்றது.

शूर्यतां क्रियतां चैव तव वक्ष्यामि यद्वितम् ॥

यत् 4 எதொன்று
 द्वितं च एव 4 டியராமானதே
 वक्ष्यामि 4 அனாதயே
 शूर्यतां 4 கொல்லுகிறேன்.
 क्रियतां 4 சென்கொடுத்து
 क्लियताम् 4 கேட்க்கப்பட்டும்
 திருவுளப்படி முடிக்க
 கப்பட்டும்.

भ्रातुः सौहृदमालम्ब्य नान्या गतिरिहास्ति ते ॥ २८ ॥

भ्रातुः	"தம்பிரிசினிடம்	इह	இப்பொழுது
सौहृदं	அடம்ப	ते	தேவீருக்கு
मालम्ब्य	மேற்கொள்ளும்;	अया	வேறு
यदि ते मत्प्रियं कार्यं यदि चावैषि मां हिताम् ।		गतिः भस्ति न	கதி இல்லை.
ते	" தேவீருக்கு	अवैषि	அதிக் திருக்கின் நீர்
मत्प्रियं	எனக்கிஷ்டமானது	यदि	என்றாலும்
कार्यं	செய்யத்தக்க	याच्यमानः	பிரார்த்திக்கப்படும்
यदि	என்றாலும்	मे	அடிபாடாது [தேவீர்
मां	அடியாளே	वाक्यं	விண்ணப்பத்தை
हितां च	நலங்கருதுபவளா	प्रयत्नेन	பெரியமனதுசெய்து
	கவும்	कुरुष्व	எற்றருளும்.
		साधु	நலம் காண்பீர்.

प्रसीद पथ्यं शृणु जल्पितं हि मे न रोषमेवानुविधातुमर्हसि ।

क्षमो हि ते कोसलराजसूनुना न विग्रहः शक्रसमानतेजसा ॥ ३० ॥

प्रसीद	" திருவுளமுலந்தரு	अर्हसि न	கடாது.
मे	எனது [ஆடம்	हि	ஏனெனில்
पथ्यं	ஹிதமான	शक्रसमानतेजसा	இந்திரனை நிகர்த்த
जल्पितं	மொழியை		ஆற்றலுடைய
शृणु	தேனும்.	ते	தேவீருக்கு
रोषं	கோபத்தை	कोसलराजसूनुना	கோசலக்கோமான்
अनुविधातुं एव	விடாது பற்றியவண்	विग्रहः	பேரர் [கோமகனெடு
	ஸமேயிருக்க	भ्रमः न	யுத்தமன்று ;
		हि	இது திண்ணம்."

तदा हि तारा हितमेव वाक्यं तं वालिनं पथ्यमिदं वभाषे ।

न रोचते तद्वचनं हि तस्य कालाभिपन्नस्य विनाशकाले ॥ ३१ ॥

तदा	அப்பொழுது	वाक्यं	சொல்லை
तारा हि	தாரையோ	वभाषे	சொன்னார்.
तं	அந்த	विनाशकाले	அழிவுகாலத்தில்
वालिनं	வாலிக்கு	कालाभिपन्नस्य	காலநிகையகப்பட்ட
इदं	மேற்கண்ட	तस्य हि	அவனுக்கேர்வென்
हितं	நியாயமடிகுக்கிறதும்		ரால்
पथ्यं एव	கேளுகாராயிருக்கின்	तद्वचनं	அக்கொல்
	றதுமான	न रोचते	மன திந்துகவில்லை.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चदशः सर्गः ॥

வாலிவத:—வாலிவதம்

தாழேவ் னுவரீ தாரா தாராதிபநிஹானாது । வாலி நிஹேச்யா஢ாச வவனே வெடமவரீது ॥

வாலி	வாலி	தாரா	தாரா
ஏவ்	பெரிசெண்டவாறு	நிஹேச்யா஢ாச	அதட்டினுன்.
னுவரீ	பெரிசெண்டவாறு	தா	அவரைப்பார்த்து
	சும	இ	பெரிவரும்
தாராதிபநிஹானா	சந்திரலிபம்போன்ற	வவனே வ	கொல்லியும்
	முக்குவைய	அவரீது	கொன்னுன்.

கர்த்துஸ்ய சூசர்வதே ன்ராத: சத்ரவீசேபத: । மர்பயிப்யாம்யதே கென காரணென வரானெ ॥2॥

வரானெ	“ ஆரணங்கே !	சூசர்வதே	ஆரவாரத்தை
ன்ராத:	தம்பியும்	அதே	நான்
கர்த்து:	உறுதி கர்ஜிக்கின்ற	கென	எந்த
வீசேபத:	அதிலும் [வலும்	காரணென	காரணத்தைக்
சத்ரவீசேபத:	சத்தருவியான		கொண்டு
அஸ்ய	இவனுடைய	மர்பயிப்யாமி	சகிப்பேன் ?

அதர்பிதானா சூராணா சமரேஷ்வநிவர்த்தினாது । தர்பணாமர்பணம் னீரு மரணாதிரிச்யெ ॥ 3 ॥

னீரு	“ பவந்தவளே !	தர்பணாமர்பணம்	அவமானத்தை சகித்
சமரேஷு	பொரில்		தென்பது
அநிவர்த்தினா	புறமுதுகிட்டோடா	மரணாத்	மரணத்தைக்காட்டி
அதர்பிதானா	கொல்லியவையாத [து		யும்
சூராணா	சூரர்களுக்கு	அதிரிச்யெ	அதிக கம்பமாளது.

சுடு ந வ சமர்த்துஷ் யுட்காமச்ய சயுடு । சூயாவச்ய வ சர்மதே னீனசூயாவச்ய கர்த்து: ॥4॥

யுட்காமச்ய	“ பொறைக்கேவரி	சர்மதே வ	சூப்பர்த்தலை
கர்த்து:	கர்ஜிக்கும்	சயுடு	பொரில்
னீனசூயாவச்ய	கொணக்கமுத்தனாகிய	சுடு	பொறுக்க
சூயாவச்ய	சகிவனுடைய	அதே வ	நான் மட்டும்
		சமர்த்து: ந	உடன்பட்டவனுக்கேன்.

ந வ கார்யு விபாதஸ்தெ ராஷவ் மதி மகூதெ । தர்மதேஷு கூததேஷு கதே பாபே கரிச்யதி ॥5॥

மகூதெ	“ என் விவயத்தில்	தர்மதேஷு: வ	தர்மத்தை உள்ளபடி
ராஷவ் மதி	ராகவரை நீனைத்து		யறிந்தவரும்
தெ	உணக்கு	கூததேஷு: வ	{ சதா தர்மனுட்பான
விபாத: வ	கலை மான்மீச		முடையவருமான
கார்ய: ந	கொள்ளத்தக்கதன்று.	பாபே	அவர்
		கதே கரிச்யதி	தகாத காரியத்தை
			எங்கணம் புரிவார் ?

निवर्तस्व सह स्त्रीभिः कथं भूयोऽनुगच्छसि । सौहृदं दर्शितं तारे मयि भक्तिः कृता त्वया ॥

தாரே	“தாரே!	त्वया	உன்னால்
भूयः	இன்னும்	मयि	என்னிடத்திலுள்ள
कथं	என்	भक्तिः	பக்தியும்
अनुगच्छसि	பின்பற்றி வருகின்	कृता	வெளியிடப்பட்டது.
सौहृदं	அன்பு [மனை ?	स्त्रीभिः	மற்று மனைவியர்க
दर्शितं	விளக்கக்காட்டிவிட்ட	सह	கூட [இரோடு
	பட்டது.	निवर्तस्व	திரும்பி போய்விடு.

प्रतियोत्स्याम्यहं गत्वा सुग्रीवं जहि संभ्रमम् । दर्पं चास्य विनेष्यामि न च प्राणैर्विमोक्ष्यते ॥

अहं	“நான்	दर्पं च	செருக்கை மாத்திரம்
गत्वा	சென்று	विनेष्यामि	ஒழிக்கப்போகிறேன்.
सुग्रीवं	சுக்ரீவனை	संभ्रमं	மனச்சஞ்சலத்தை
प्रतियोत्स्यामि	எதிர்த்து போர்புரிய	जहि	கிட்டுவிடு ;
	ப்போகிறேன்.	प्राणैः च	} அவன் உயிர் மாய்க்கப்
		विमोक्ष्यते न	
अस्य	இவனது		

अहं ह्याजिस्थितस्यास्य करिष्यामि यथेप्सितम् । वृक्षैर्मुष्टिप्रहारैश्च पीडितः प्रतियास्यति ॥

अहं	“நான்	करिष्यामि	பிரதிசெய்யப்போகி
आजिस्थितस्य	போரில் எதிர்த்து	वृक्षैः	மரங்களாலும் [நேன்.
अस्य	இவனுக்கு [நிற்கும்	मुष्टिप्रहारैः च	முஷ்டிகளின் அடி
	} எவ்வளவு அவச்யமோ		} களாலும்
यथेप्सितं हि		} அவ்வளவு மட்டுந்	
	} நான்	प्रतियास्यति	அவன் திரும்பிப்போ
अहं	நான்		ய்விடுகான்.

न मे गर्वितमायस्तं सहिष्यति दुरात्मवान् । कृतं तारे सहायत्वं सौहृदं दर्शितं मयि ॥

दुरात्मवान्	“குஷ்டா தமாவாகிய	सहायत्वं	உன்னால் செய்க்கடி
	அவன்		ய உதவி
गर्वितं	அவனது கொழுப்	कृतं	செய்யப்பட்டது.
मे	எனது [பால் விரைந்த	मयि	என்னிடத்திலுள்ள
आयस्तं	உபத்திரவத்தை	सौहृदं	அன்பானது
सहिष्यति न	பொறுக்கமுடியாது.	दर्शितम्	வெளிக்காட்டப்பட
तारे	தாரே!		டது.

शापिताऽसि मम प्राणैर्निवर्तस्व जयेन च । अहं जित्वा निवर्तिष्ये तमहं भ्रातरं रणे ॥

मम	“எனது	रणे	போரில்
प्राणैः	பிராணன்மீதும்	ते भ्रातरं	அந்த தம்பிரைய
जयेन च	வெற்றியின்மீதும்	जित्वा	ஜித்துவிட்டு,
शापिता	ஆணையிடப்பட்டவ	अहं	நான்
असि	ஆகிராய். [எாய்	निवर्तिष्ये	திரும்புவேன்.
अहं	நான்	निवर्तस्व	திரும்பிப்போ.”

तं तु तारा परिष्वज्य वालिनं प्रियवादिनी । चकार रुदती मन्दं दक्षिणा सा प्रदक्षिणम् ॥

दक्षिणा	சாமர் த்தியசா லியும்	तं	அந்த
प्रियवादिनी	ச.நா உ ள்ளம் கு கிரும் மடி. பேசுபவளுமா ளா	वालिनं	வாலினிய
सा तारा	அந்த தாரா	परिष्वज्य	தழுவி,
तु	இவ்விய்யத்தின்	रुदती	அழுதுகொண்டே
मन्दं	கொல்லியதை ஏந்நாக் கொள்ளா திருந்த	प्रदक्षिणं	பேசுகிறணம்.
		चकार	செய்தான்.

ततः स्वस्त्ययनं कृत्वा मन्त्रवद्विजयापिर्णा । अन्तःपुरं सह स्त्रीभिः प्रविष्टा शोकमोहिता ॥

ततः	அப்பொழுது	स्वस्त्ययनं	இதய்கப்பிரார் த்தனை வை
शोकमोहिता	சோகத்தால் மெய்ப்பற நதுவிட்ட அகலம்	कृत्वा	செய்துவிட்டு
विजयपिर्णा	இவனுக்கு வெற்றியை பிரார் த்திக்கின்றவை ளாக்	स्त्रीभिः सह	மற்று மனைவியார்க கொடுக்க
मन्त्रवत्	சாஸ்திரோக்தமாய்	अन्तःपुरं	அந்தப்புரத்திற்கு
		प्रविष्टा	இறங்கினதளம்.

प्रविष्टायां तु तारायां सह स्त्रीभिः स्वमालयम् । नगरान्निर्ययो कुदो महासर्प इव श्वसन ॥

तारायां	தாரா	इव	போல்
स्त्रीभिः	மற்று மனைவியார்க	श्वसन	பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு
सह	கூட [கொடு	कुदः	சிறந்தகொண்ட அவன்
स्व	தனது	नगरात्	நகரத்தின் புகுது
आलय	ஆர்ண்மனைக்கு	निर्ययो	வெளிப்புறப்படப்பார்க
प्रविष्टायां तु	சென்றபின்னர்		
महासर्पः	மகாசர்ப்பம்		

स निश्वस्य महावेगो वाली परमरोपणः । सर्वतश्चारयन् दृष्टिं शत्रुदर्शनकाङ्क्षया ॥ १४ ॥

स ददर्श ततः श्रीमान्मुषीवं हेमपिङ्गलम् । सुसंवीतमघट्टधं दीप्यमानमिवानलम् ॥ १५ ॥

सः	அந்த	हेमपिङ्गलं	பொன் னீரமுடைய வனும்
श्रीमान् वाली	ஸ்ரீமன்னுகிய வாலி	सुसंवीतं	நல்ல ஆடையாபரண ந்தனையணிந்தவனும்
परमरोपणः	மகா கொப்பங்கொண் டவனும்	दीप्यमानं	கொழுதுவிட்டெ
शत्रुदर्शन-)	சுத்ருவைக்கண்டுவிட-	अनलं	அக்னியை [ரியும்
कांक्षया)	கொண்டுமெனும் அ கா வாய் [வனும்	इव	இதர்தவனும்
महावेगः	மிக வேகங்கொண்ட-	अवष्टब्धं	எதிர்த்துநிற்கும்
निश्वस्य	பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்ட	मुषीवं	முகர்வனை
सर्वतः	எல்லாபுறமும் [கொண்ட	सः	அவன்
दृष्टिं चारयन्	மற்றிப்பிரார் த்தாக்-	ततः	அப்பொழுது
		ददर्श	கண்டுமண் கண்டான்.

तं स दृष्ट्वा महावीर्यः सुग्रीवं पर्यवस्थितम् । गाढं परिदधे वासो वाली परमरोषणः ॥ १६ ॥

महावीर्यः	மகா வீர்யவானாகும்	दृष्ट्वा	கண்டு,
सः वाली	அந்த வாலி	परमरोषणः	மிக சினக்கொண்டவ
तं सुग्रीवं	அந்த சுக்ரீவனை	वासः	ஆடையை [ஊசி]
पर्यवस्थितं	போருக்குத்தயாராய் நிற்பவனாய்	गाढं	இறுக்கி
		परिदधे	கட்டி கொண்டான்.

स वाली गाढसंवीतो मुष्टिसुधम्य वीर्यवान् । सुग्रीवमेवाभिमुखो ययौ योद्धुं कृतक्षणः ॥

गाढसंवीतः	ஆடையை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டிருந்த	अभिमुखः	எதிரில் பார்த்தினை நவ [ஊசி]
सः	அந்த	कृतक्षणः	எந்தநராயமென்றெண் முட்டியை [ஊசி]
वीर्यवान्	வீர்யவானாகும்	सुष्टि	உயரத்தூக்கிக்
वाली	வாலி	उद्यम्य	அமராத [கொண்டு,
सुग्रीवं एव	சுக்ரீவனையே	ययौ	ஆரம்பித்தான்.

श्लिष्टमुष्टिं समुद्यम्य संरब्धतरमागतः । सुग्रीवोऽपि समुद्दिश्य वालिनं हेममालिनम् ॥१८॥

सुग्रीवः अपि	சுக்ரீவனும்	समुद्यम्य	உயரத்தூக்கிக் கொண்டு,
हेममालिनं	பொன்மாலையை யணிக்திருந்த	संरब्धतरं	இன்னுமதிக கோபா வேசத்தை
वालिनं	வாலியை	आगतः	அடைந்தான்.
समुद्दिश्य	நினைத்து,		
श्लिष्टमुष्टिं	இறுக்கிய முட்டியை		

तं वाली क्रोधताम्राक्षः सुग्रीवं रणपण्डितम् । आपतन्तं महावेगमिदं वचनमब्रवीत् ॥१९॥

वाली	வாலி	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை பார்த்து
रणपण्डितं	போர்விரலும்	क्रोधताम्राक्षः	கோபத்தால் சிவந்த கண்களுந்நவனாகி
महावेगे	மகாவேகமாய்	इदं	பின்வரும்
आपतन्तं	எதிர்த்துவருகின்ற வனுமான	वचनं	சொல்லை
तं	அந்த	अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

एष मुष्टिर्मया वद्धो गाढः संनिहिताङ्गुलिः । मया वेगविमुक्तस्ते प्राणानादाय यास्यति ॥

मया	என்னால்	वेगविमुक्तः	ஆத்திரத்தடவன் பிர யோகிக்கப்பட்ட இது
संनिहिताङ्गुलिः	கிரல்களை நெருக்கி	ते	உனது,
मुष्टिः	முட்டியானது	प्राणान्	உயிரை
गाढः	கெட்டவாய்	आदाय	அளித்துக்கொண்டு,
एषः	இதே	यास्यति	மொகப்போகிறது.
वद्धः	பிடித்துவிடப்பட்டது		
मया	என்னால்		

एवमुक्तस्तु सुधीवः क्रुद्धो बालिनमध्वीवत् । तत्रैव चाहरन्माणान्मुष्टिः पततु मूर्धनि ॥२१॥

एवं	இவ்வாறு	तत्र	உடன்து
उक्तः	கொள்ளப்பட்ட	मूर्धनि	தலைநில்
सुधीवः तु	சுதீவனும்	माणान्	உணர்
क्रुद्धः	கிரகங்கொண்டவனாகி	आहरन् च	ஊழிக்கின்றதகரகலை
बालिनं	வாலியைப்பார்த்து	पततु	விழக்கடவது,
मुष्टिः एव	"இந்த, என் முட்டியும்	अध्वीवत्	என்று கொண்டுள்.

ताडितस्तेन संक्रुद्धः समभिक्रम्य वेगितः । अभवच्छोणितोद्वारी सोनीड इव पर्वतः ॥

सुधीवेण तु निःसङ्गं सालमुत्पाद्य तेजसा । गात्रेष्वभिहतो वाली वज्रेणैव महागिरिः ॥

वाली	வாலி	वज्रेण	வஜ்ராயுதத்தால்
तेन	அந்த	इव	எவ்வண்ணமே
सुधीवेण	சுதீவனும்		அவ்வண்ணமே
तेजसा	வஜ்ரவால்	ताडितः	தாட்டப்பட்டவனும்
साङ्गं	ஆச்சரமாமென்றை	तु	அதனும்
निःसङ्गं	வேரோடு	सोनीडः	அருள்களைக்கொடுடிய
उत्पाद्य	பிடுக்கி,	पर्वतः इव	பர்வதம்போலவே
समभिक्रम्य	கிட்டி,	संक्रुद्धः	கிரகங்கொண்டு
अभिहतः	தகையப்பட்டவனும்	वेगितः	பரபரப்புற்றவனும்
गात्रेषु	அவயவங்களில்	शोणितोद्वारी	தத்தக்கைக்கக்குபவ
महागिरिः	ஊர் பெருமகையானது	अभवत्	ஆயினன். [குக

स तु वाली प्रचलितः सालताडनविह्वलः । गुरुभारसमाक्रान्तो नौसार्थ इव सागरे ॥

सः वाली तु	அந்த வாலியும்	गुरुभार-	உருவாரத்தால்
सालताडन-	} ஆச்சரமாததால் அடி யுண்டதால் மணக்க லங்கியவனாகி	समाक्रान्तः	தத்தள்கின்ற
विह्वलः		नौसार्थः	பெருக்கப்பல்
सागरे	சமுத்திரத்தில்	इव	போலவே
		प्रचलितः	தத்தள்த்தான்.

तौ भीमबलविक्रान्तौ सुपर्णानिलवेगितौ । प्रवृद्धौ धोरवपुषौ चन्द्रसूर्यांविवाम्बरं ॥२५॥

परस्परमभिघ्नौ छिद्रान्वेषणतत्परौ ॥ २६ ॥

भीमबल-	} பலங்கரமான ஆற்ற லும் ஆண்மையுட படைக்கப்பெற்றவர் களும்	परस्परं	ஒருவரைபொருவர்
विक्रान्तौ		छिद्रान्वेषण-	} தக்கவைக்கையெதிர்
		तत्परौ	} பார்ப்பதில் ஊக்கமு டையவர்களாய்
अभिघ्नौ	சுற்றுசுற்றுவாரக்க	सुपर्णानिलवेगितौ	} சுருட்டையும் வாயுவை யும் சிகர்த்த வேக முடையவர்களாய்
अम्बरे	ஆகாதத்தில் [ஆம்	धोरवपुषौ	
चन्द्रसूर्यौ	சந்திரன் சூரியன்	प्रवृद्धौ	எகிறினர். [நவர்களாய்
इव	போன்றவர்		
तौ	அவ்விருவர்களும்		

ततोऽवर्षत वाली तु बलवीर्यसमन्वितः ॥ २७ ॥

ततः वाली तु अवर्षत
 बलवीर्यसमन्वितः { अ.தன்மேல் வா லிவியா
 ஆற்றலுடனும் ஆண்
 னையுடனும் கூடியவ
 னாய்

அவர்ஷத ஈ.தன்பாறும்கொண்டு
 விளங்கினான்.

सूर्यपुत्रो महावीर्यः सुग्रीवः परिहीयत ॥ २८ ॥

महावीर्यः { மிக்க ஆண்மைபுற்ற
 வனாய்,

सूर्यपुत्रः { சூரியனது புதல்வனாக
 सुग्रीवः { சுக்ரீவன் [மாகிய
 परिहीयत { சிறிது களைப்புற்றான்.

वालिना भगदर्पस्तु सुग्रीवो मन्दविक्रमः । वालिनं प्रति सामर्षो दर्शयामास लाघवम् ॥

वालिना { வா லியால்
 भगदर्पः { கங்காப் குணிக்
 मन्दविक्रमः { பலங்குறைந்தவனான
 सुग्रीवः { சுக்ரீவன்

सामर्षः तु { ஆவேசங்கொண்டவ
 वालिनं प्रति { வா லியினிடம் [குறி
 लाघव { வன்மைபின் வளத்தை
 दर्शयामास { காட்டுகிறதான்.

हृषैः सशखैः सशिवैर्वज्रकोटिभिर्नखैः । मुष्टिभिर्जानुभिः पद्भिर्बाहुभिश्च पुनः पुनः ॥

तयोर्बुद्धमभूद्वोरं वृत्रवासवयोरिव ॥ ३० ॥

वृत्रवासवयोः इव { விருத்திரனுக்கும் இத்
 तयोः { திரனுக்கும் என்ன
 सशखैः { போ அகவனமே
 सशिवैः { அவ்விருவர்களுக்கும்
 वृषैः { கிணகனோடும்
 वज्रकोटिभिः { துளிகளோடும்கடிய
 { மரங்களாலும்
 { வஜ்ராயுதத்தின் முனை
 { களை நிகர்த்த

नखैः { நகங்களாலும்
 मुष्टिभिः { முஷ்டிகளாலும்
 जानुभिः { முழங்கால்களாலும்
 पद्भिः { கால்களாலும்
 बाहुभिः च { கைகளாலும்
 युद्धं { போரானது
 धारं { பயங்கரமாய்
 पुनः पुनः { மாறி மாறி
 अमृत { நிகழ்ந்தது.

तौ शोणिताक्तौ सुध्येतां वानरौ वनचारिणौ । मेघाविव महाशब्दैस्तर्जयानौ परस्परम् ॥

वनचारिणौ { வனத்தில்கள்தரிவரும்
 वानरौ { வானரர்களாகிய
 तौ { அவ்விருவர்களும்
 शोणिताक्तौ { குறுதி தோய்ந்தவர்
 { களாய்

इव { போலவே
 महाशब्दैः { பெரொலிகளால்
 परस्परं { ஒருவரை ஒருவர்
 तर्जयानौ { பயமுறுத்திக்
 { கொண்டு

मेघौ { இருமேகங்கள்
 सुध्येताम् { போர் புரிந்தார்கள்.

हीयमानमथोऽपश्यत्सुर्धावं वानरेश्वरम् । वीक्षमाणं दिशश्चैव राघवः स मुहुर्मुहुः ॥ ३२ ॥

सः { அந்த
 राघवः { ஸ்ரீராமர்,
 वानरेश्वरं { வானரமன்னனாகிய
 सुग्रीवं { சுக்ரீவனை
 हीयमानं { களைத்து

दिशः च { எல்லா திக்குகளிலும்
 मुहुः मुहुः { அடிக்கடி
 वीक्षमाणं एव { பார்க்கிறவனாகவும்
 अथो { அப்பொழுது
 अपश्यत् { கவனித்தார்.

बालि-सुग्रीव-युद्ध

बहु छल वल सुग्रीव कर हियँ हाण भय मनि । माण बालि गम तेन हृदय माझ सर तानि ॥

ततो रामो महातेजा आर्ति दृष्ट्वा हरीश्वरम् । शरं च वीक्षते वीरो वालिनो वधकारणात् ॥

महातेजा:	அமர் ஊழ்மாரான ஆற்றலுடையவரும்,	दृष्ट्वा	பார், க்கு,
वीरः च	வீரருமான	ततः	அதன்மேல்
रामः	ராமர்,	वालिनः	வாலினனாக
हरीश्वरं	காரணமன்னனை, (சகரீவரை)	वधकारणात्	வயதையை உத்தேச செய்து
आर्ति	சங்கடத்திரிசிருப்பக வாய்	शरं	பாணத்திசு
		वीक्षते	உயர்நோக்கினார்.

ततो धनुषि सन्धाय शरमाशाविषोपमम् । पूरयामास तच्चापं कालचक्रमिवान्तकः ॥ ३४ ॥

ततः	அதன்மேல்	अन्तकः	எய்தல்
आशीविषोपमं	சர்ப்பத்தை நிகர்த்த	कालचक्रं	காலத்தண்டத்தை
शरं	பாணத்தை	इव	எவ்வாண்டுண்டோ அவ்வாண்டுண்டோ
धनुषि	வில்லில்	पूरयामास	செத்தமாக்கித் கொண்டார்.
सन्धाय	தூட்டி		
तत् चापं	அந்த வில்லை		

तस्य ज्यातलघोषेण वस्ताः पत्रश्वेभराः । मद्द्रुवुर्मगाश्चैव शुमान्त इव मोहिताः ॥ ३५ ॥

तस्य	அவரது	सृगाः एव	வில்லக்குகனும்
ज्यातलघोषेण	நாணின் டங்கார ஒலியால்	वस्ताः	திகிலூற்று
शुमान्ते	மீளையகாலத்தில்	मोहिताः	பதிகவந்தி
इव	போலவே	मद्द्रुवुः	எத்புறமுடி தூட்டி தெய்வமட்டை.
पत्रश्वेभराः च	பெரும் பறவைகளும்,		

मुक्तस्तु बज्रनिर्घोषो मदीप्ताशनिसन्निभः । राघवेण महाबाणो वालिवक्षसि पातितः ॥

बज्रनिर्घोषः	வஜ்ராயுதத்தை நிகர் த்தை ஒலிக்கிறதும்,	मुक्तः तु	விடப்பட்டதுமான
मदीप्ताशनि- सन्निभः)	ஒலிக்கும் மீள்னனை நிகர்த்ததும்,	महाबाणः	மகாபாணமானது
राघवेण	ராமனால்	वालिबक्षसि	வாலினின் மார்பின்
		पातितः	பாய்க்கப்பட்டது விளங்கிற்று.

ततस्तेन महातेजा वीर्योत्सिक्तः कर्पाश्वरः । वेगेनाभिहतो वाल्यी निपपात महीतले ॥

ततः	அப்பொழுது	वाली	வாலி
महातेजा:	பெரும் ஆற்றலுடை யவனும்	तेन	அதால்
वीर्योत्सिक्तः	கொழுப்பு தகைக் கேறியவனும்	वेगेन	உக்கிரமால்
कर्पाश्वरः	கர்பாஷ்வரனாக	अभिहतः	அடியுண்டவனும்
		महीतले	பூமியில்
		निपपात	சாய்க்குவிட்டான்.

इन्द्रध्वज इवोद्धतः पौर्णमास्यां महीतले । आश्वयुक्तसमये मासि गतश्रीको विचेतनः ॥

आश्वयुक्तसमये	{ ஐப்பசிமாதம் (கொடை மீதசத்தில்)உத்ஸவம் கடைபெறுகிறதாயி ய	उद्धतः	இறக்கப்பட்ட
मासि	மாசத்தில்	इन्द्रध्वजः	இந்திரபிம்பத்தை வரையப்பட்ட கொடி
पौर्णमास्यां	பௌர்ணமிதினத்தில்	इव	போலவே
महीतले	பூமியில்	विचेतनः	அறிவிழந்து
		गतश्रीकः	ஒளிகுன்றியவனான

नरोत्तमः कालयुगान्तकोपमं शरोत्तमं काञ्चनरूप्यभूषितम् ।

ससर्ज दीप्तं तममित्रमर्दनं सधूममग्निं मुखतो यथा हरः ॥ ३९ ॥

नरोत्तमः	புருஷோத்தமர், ஸ்ரீராமர்	श	அந்த
कालयुगान्तकोपमं	பிரளயகாலத்து எமனை நிகர்த்ததாய்	शरोत्तमं	சரோத்தமத்தை
काञ्चनरूप्यभूषितं	{ பொன்னாலும் வெள்ளி மாலும் அலங்கரிக்க கப்பட்டதும்	हरः	சிவபெருமான்
अमित्रमर्दनं	சத்துருக்களை அழிப்ப பதும்	सधूमं	புகையோடுகூடிய
दीप्तं	ஒளியுற்று விளங்குகி றதுமான	अग्निं	ஊழித்தீயை
		मुखतः	வாயிலிருந்து
		यथा	கக்குவது எவ்வாறோ அவ்வாறே
		ससर्ज	அப்பொழுது விரித் தார்.

अथोक्षितः शोणिततोयविस्रवैः सुषुप्तिताशोक इवानिलोद्धतः ।

विचेतनो वासवसूनुराहवे विभ्रंशितेन्द्रध्वजवत् क्षितिं गतः ॥ ४० ॥

वासवसूनुः	இந்திரனது புதல்வன்	सुषुप्तिताशोकः	நிறையப் பூத்த அசோ கமரம்
आहवे	பேரளில் [வாஸி	इव	போலவும்
शोणिततोयविस्रवैः	சத்திரிப்பெருக்கு கனால்	विभ्रंशितेन्द्र- ध्वजवत्	{ இறக்கப்பட்ட இந்திர தவனும் போலவும்
उक्षितः	நகைக்கப்பட்டவனாய்	क्षितिं	பூமியில்
विचेतनः	பிரகண்டாயற்றவனாய்	अय	அப்பொழுது
अनिलोद्धतः	காற்றால் அடிபாறி விழுத்தப்பட்ட	गतः	விழுந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे षोडशः सर्गः ॥

சமதத: சரீ:—பதனேழாவது ஸர்க்கம் || 13 ||

வாலினா ராமரீபஸு—வாலி ஸ்ரீராமரை கீர்த்திப்பது.

தத: ஶரீணாபிஹதோ ராமேண ருணகர்க்ஷ: | பபாத ஶஹஸா வாலீ நிகூத ஶவ பாதப: || 1 ||

ரணகர்க்ஷ:	பொரில் தீரணும்	வாலீ	வாலி
ராமேண	ஸ்ரீராமரால்	நிகூத:	கேரறுக்கப்பட்ட
ஶரீண	ஒரு பாணத்தால்	பாதப: ஶவ	மாமப்பொலவே
ஶஹஸா	வணுவாய்	தத:	அப்பொழுது
அபிஹத:	அடியுண்டவனுமான்	பபாத	சாய்ந்துகிடந்தான்.

ஸ பூமீ நயஸ்தஸர்வாஶஸ்தபகாஶ்ருநபூஷண: | அபதஶ்வராஜஸ்ய ஶுக்ரஶிபரிவ ஶவ: || 2 ||

தஸகாஶ்ருநபூஷண:	நல்ல பொன்னுபரண கக்களையலியப்பெற்	ஶுக்ரஶிபரிவ:	சுயறகன் அவிழ்க்கப் பெற்ற
ஸ:	அவன் [திருந்த	ஶ்வராஜஸ்ய	இந்திரனது
பூமீ	பூமியில்	ஶவ:	துவலம்பொலவே
நயஸ்தஸர்வாஶ:	{ சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ச கல அலயலகக்களை யுடையவனும்	அபதந்	விழுந்துகிடந்தான்.

தஸிநிபதததே பூமீ ஶயூக்ஷாணா் ருணேஸ்வரே | நஶ்ருந்ருபிவ வ்யோம ந வ்யராஜத பூதலம் || 3 ||

ஶயூக்ஷாணா்	குரங்குகளுடையவும் கரடிகளுடையவும்	நிபததே	விழுந்ததம்
ருணேஸ்வரே	கணங்களுக்கு மன்ன னாகிய	நஶ்ருந்ரு	சந்திரனில்லா
தஸிநி	அவன்	வ்யோம	வானம்
பூமீ	பூமியில்	ஶவ	பொலவே
பூமீ	பூமியில்	பூதலம்	அவனது சூழ்மம்
வ்யராஜத ந			பொலவழிந்தது.

பூமீ நிபதததஸ்யாபி தஸ்ய தேஹ் மஹாத்மன: | ந ஶ்ரீஜஹாதி ந ப்ராணா ந தீஜா ந பராஶ்ரும: ||

பூமீ	பூமியில்	ப்ராணா:	உய்றும்
நிபதததஸ்ய	விழுத்தப்பட்ட	ந	பொகல்கலை.
தஸ்ய மஹாத்மன:	அந்த மகாத்மனானது	தீஜ:	உடலின் ஒளியும்
தேஹ்	உடலை	ந	குன்றல்கலை.
ஶ்ரீ:	உடலின் மேலியும்	பராஶ்ரும: அபி	மன்னுதலியும்
ந ஜஹாதி	மாறல்கலை.	ந	மழுக்கல்கலை.

ஶக்ருததா வரா மாலா காஶ்ருநீ வத்ருநபூஷிதா | தஶார ஶரிராஜஸ்ய ப்ராணாஸ்தீஜ: த்ரியம் ச ஶா ||

ஶரிராஜஸ்ய	வானரமன்னனுடைய	வரா மாலா	உத்தமமான மாலை
காஶ்ருநீ	பொன்மாலமானதும்	ப்ராணாந்	உயிரையும்
வத்ருநபூஷிதா	வானரங்கலிழைக்கப் பெற்றதும்	தீஜ:	உடலினொளியையும்
ஶக்ருததா	இந்திரனாகலிக்கப்பட்ட	த்ரியம் ச	உடலின் மேலியையும்
ஶா	அந்த [தகான	தஶார	கலைத்திருக்கச் செய் தது.

स तथा मालया वीरो हैमया हरियूथपः । सन्ध्यानुगतपर्यन्तः पयोधर इव भवत् ॥ ६ ॥

हरियूथपः
वीरः
सः
तथा

ஹரி யூதபன்
வீர ஹயமாண
அவன்
அந்த

हैमया मालया
सन्ध्यानुगतपर्यन्तः
पयोधरः इव
अभवत्

ஹைமயா மாலயா
அந்திரில் தோண்டும்
சந்திரா முடைய
தோலம்பலானவோ
தோண்டினான்.

तस्य माला च देहश्च मर्मघाती च यः शरः । त्रिधैव रचिता लक्ष्मीः पतितस्यापि शोभते ॥

पतितस्य
तस्य लक्ष्मीः
माला च
देहः च
मर्मघाती
शरः

தீழ் விழுந்த ஊட்டம்
அவனது ஒளி [குடம்
மாலையார்
உடலும்
யர்மத்தை பிளந்து
பாணம் [விட்ட

यः च
अपि
त्रिधा रचिता इव
शोभते

எதுவும் அதுவும்
இப்படி
மூன்றுகி ஏற்பட்டிருக்
கிறதோலே
விளக்கிறது.

तदस्त्रं तस्य वीरस्य स्वर्गमार्गप्रभावनम् । रामवाणासनक्षिप्तमावहत्परमां गतिम् ॥ ८ ॥

रामवाणासनक्षिप्तं
तत्
स्वर्गमार्ग-
प्रभावनं

ராமமுடைய வில்விளி
ன்று விடப்பட்ட
அந்த
ஸ்வர்க்கமாகிற வில்லை
அய அடைய அதி
பிரயோஜனமாகிற

अस्त्रं
वीरस्य
तस्य
परमां गतिं
आवहत्

பாணமாக
வீரனாகிய
அவனுக்கு
நல்லகதியை
உண்டாக்கிற்று.

तं तदा पतितं संख्ये गताचिषमिवानलम् ॥ ९ ॥

ययातिमिव पुण्यान्ते देवलोकात्परिच्युतम् । आदित्यमिव कालेन युगान्ते भुवि पातितम् ॥

महेन्द्रमिव दुर्धर्षं महेन्द्रमिव दुःसहम् । महेन्द्रपुत्रं पतितं वालिनं हेममालिनम् ॥ ११ ॥

सिंहोरस्कं महाबाहुं दीप्तास्यं हरिलोचनम् । लक्ष्मणानुचरो रामो ददर्श गतचेतनम् ॥

रामः
तदा
लक्ष्मणानुचरः
गताचिषं
अनलं इव
पुण्यान्ते
देवलोकात्
परिच्युतं
ययाति इव
युगान्ते
कालेन
भुवि
पातितं
आदित्यं

ராமர்
அப்பொழுது
லக்ஷ்மணர் பின்பற்றி
ஐயாவில்காத [வா,
அக்னியைப்போலிருக்கி
றவனும்,
புண்பதின் முடிவில்
தேவலோகத்தி
விழுந்த [விழுந்து
யயாதியைப்போலி
ருக்கிறவனும்,
பிரளயகாலத்தில்
சிவபெருமானால்
பூமியில்
தள்ளப்பட்ட
சூரியபகவானை

इव
महेन्द्रं इव
दुर्धर्षं
महेन्द्रं
इव
दुःसहं
सिंहोरस्कं
महाबाहुं
दीप्तास्यं
हरिलोचनं
पतितं

போலிருக்கிறவனும்,
இந்திரனாப்போல
செருக்குற்றவனும்,
இந்திரனை
போலவே [னும்,
அணுக முடியாதவ-
கிங்கத்தையொத்த
மார்புடையவனும்,
நீண்ட கைகளை யுடைய
வனும்,
ஆலிக்கும் முகமு
டையவனும்
கயிலிநகர் கண்களை
புடையவனும்,
அதர்மத்தால் கோட-
வடந்தவனும்,

செல்வ	கொளில்	செமலாசெ	பொன்மலையை
கதவெதன்	பிரகலாபிமுக்கு		யலரித
பதித	பூமியில் கிமுக்கு கிட ககிறலலுலான	மெந்முலு	கூக்சிரனது புதல்வ
த	அந்த	வாலின	வாலியை [கூகிய
		உதர	பார்க்கதார்.

बहुमान्य च तं वीरं वीक्षमाणं शनैरिव । उपयातो महारथी भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

महावीर्यो	மகாவிர்களும	शनैः इव	{ முடிபாக்ககைக்கைத கன்கு விளக்கக்காட் டிக்கொண்டீட பாச்ப்பவலுமான அவனை கெளரவித்து, அணுகினார்கள்.
भ्रातरौ	சகோதரர்களுமான	वीक्षमाणं च	
रामलक्ष्मणौ	பூமாமும் கல்குமான கும்	ते बहुमान्य	
वीरं	கூரணம்	उपयातो	

स भूमावल्पतेजोऽसुनिहतो नष्टचेतनः ॥ १४ ॥

सः	அவன்	अक्षतेजोऽसुः	சுன்றிய ஒளியும் உலி சுழலையலும்
नष्टचेतनः	பிரகலாபிமுக்கு கும்	भूमौ निहतः	தளையில் கிழ்த்தப பட்டுகிடந்தான்.

अर्थसंहितया वाचा गर्वितं रणगर्वितः । तं दृष्ट्वा राघवं वाली लक्ष्मणं च महाबलम् ॥

रणगर्वितः	போர்க்கெருக்குற்ற	प्रश्रितं	வினயத்துடன் வெளி வருகிறதுமான
वाली	வாலி	वाक्ये	பின்வரும் சொல்லை
अर्थसंहितया	கற்பயனை உளிக்கவல்ல	तं	அந்த
वाचा	கொற்கொண்டு	राघवं	ராகவையுள்
गर्वितं	{ அலுறக்காரக் கைத கன் குவிளக்கக்காட்டுகி ன்றதும் [கூகம்	महाबलं	மகாலலகானுசிய
परुषं		நித்திதமாய்குக்கிற- தர்யகொண்ட	लक्ष्मणं च
धर्मसंहितं	[கூகம்	दृष्ट्वा	பார்க்கை.
		भवतीत्	மொழிந்தான்.

पराबुखवधं कृत्वा को नु प्राप्तस्त्वया गुणः । यदहं बुद्धसंरब्धः श्रेणोरसि ताडितः ॥

युद्धसंरब्धः	* யுத்தகாரியத்தில் சுபெட்டிருந்த	पराबुखवधं	{ எதிர்த்து போர்புரிய வர்த்திருந்த ஒருவ னைக்கொல்லுதலை
अहं	நான்,	कृत्वा	
श्रेण	ஒரு பரணத்தால்	त्वया	செய்தவிட்டு,
उरसि	மார்பில்	प्राप्तः	உம்மால்
ताडितः	அடிக்கப்பட்டேன்.	गुणः कः नु	அடையப்பட்ட பயன் என்னவோ?
यत्	என் கொடியால்.		

त्वं नराधिपतेः पुत्रः प्रथितः प्रियदर्शनः । कुलीनः सत्त्वसम्पन्नस्तेजस्वी चरित्रवतः ॥

त्वं	* நீரோ,	सत्त्वसम्पन्नः	பிறவி உத்தமகுணங்க
नराधिपतेः	ஓர் சகரவர் தீயின்	तेजस्वी	குற்றவர்.
पुत्रः	புதல்வர்.	चरित्रवतः	தேஜோவான்.
प्रियदर्शनः	நல்லனோக்குண்டவர்.		தர்மரணுஷ்டானமு
कुलीनः	மேற்குலத்திலுதித்த		வையவர்.
	வர்.	प्रथितः	பிரசித்திபெற்றவர்.

रामः करुणवेदी च प्रजानां च हिते रतः । सानुकोशो महोत्साहः समयज्ञो दृढव्रतः ॥
इति ते सर्वभूतानि कथयन्ति यशो भुवि ॥ १८ ॥

रामः	* லோகபிராமர் ;	समयज्ञः	கோகதர்ம விதிகளை
करुणवेदी	{ தண்ணளியின் பெரு மையை விளக்கக் காட்டி.	दृढव्रतः	நன்கு அறிந்தவர் ;
सानुकोशः	கருணை புரிபவர் ;	भुवि	தர்மவிதிகளை வழுவா கூறிகழ்த்துகின்ற
प्रजानां	பிழைக்கருண்டவர்	सर्वभूतानि	உலகில் [வர் ;
हिते च	நன்மை ஒன்றிலேயே	ते यशः	ஐனக்களை ஸ்லோகும்
रतः	சடுபட்டவர் ;	इति च	உமது புகழை
महोत्साहः	அமாணவ்ய ஆற்றலு வையவர் ;	कथयन्ति	மேற்கண்டவண்ணமே பேசிக்கொள்ளுகி றார்கள்.

दमः क्षमः क्षमा धर्मो धृतिः सत्यं पराक्रमः । पार्थिवानां गुणा राजन् दण्डध्याप्यपकारिषु ॥

दमः	* அரட்சை !	सत्यं	ஸத்தியம்,
क्षमः	{ பாபத்தொழில்களுக் கு மனம் செலுத் தாம,	पराक्रमः	ஆற்றல்,
क्षमा	ஐதேயத்தியத்தன்	अपकारिषु अपि	அபகாரஞ்செய்தவரி டத்தில் மாதிரம்
धर्मः	பொறுமை, [மை,	दण्डः च	தண்டனை விதித்தல்
धृतिः	தர்மரணுஷ்டானம்,	पार्थिवानां	ஆகிய இவைகள்
	ஆண்மை,	गुणाः	அரசற்குரிய குணங்கள்.

तान् गुणान् संप्रधार्याहपय्यं चाभिजनं तव । तारया प्रतिपिद्धः सन् सुग्रीवेण समागतः ॥

तारया	தாரையால்	अभिजनं	நற்குலப்பிறவியை
प्रतिपिद्धः सन्	தடைசெய்யப்பட்ட	तान्	அந்த [யும்,
अहं	நான்	गुणान् च	கிருக்கல்பாணகுணங்
नव	உனது	संप्रधार्यं	நம்பி, [களை யும்
अह्यं	சர்வோத்தகருக்ட மாண	सुग्रीवेण	சுக்ரீவனோடு
		समागतः	அரவாடவந்தீதன்.

न मामन्येन संख्यं प्रमत्तं योद्धुमर्हति । इति मे बुद्धिरुत्पन्ना वभूवादर्थने तव ॥ २१ ॥

तव " உம்மை
 अदर्शने கண்டிராதபோது
 अन्येन " வேறொருவனோடு
 संख्यं சிலவர்களை கண்டவனாய்
 प्रमत्तं உயர்வை கவனிப்பா
 मां என்னை [திருந்த

योद्धुं अर्हति न எதிர்க்க ராமர் உடன்
 इति என்து [படார்"
 उत्पन्ना தீர்க்கா தொ சகிவாரின்
 मे बुद्धि: மேல் வினைந்ததான
 वभूव என்து சிச்சயம்
 इति [திருந்தது.

न त्वां विनिहतात्मानं धर्मध्वजमधार्मिकम् । जाने पापसमाचारं तृणैः कूपमिवावृतम् ॥

त्वां " உம்மை
 विनिहतात्मानं ஆத்பாவையழித்துக்
 கொண்டவராகவும்
 धर्मध्वजं தர்மத்தை கொடி
 * உடைய
 अधार्मिकं உதர்மிக்ஷ்டனாகவும்
 पापसमाचारं பாபத்தொழிலையே
 செய்கிறவனாகவும்

तृणैः புற்களால்
 आवृतं மூடப்பட்ட
 कूपं கிணறை
 इव போன்றவரென்றும்
 न जाने { இதுவகையில் பிரத
 தியகூடா ணுபகமில்
 வாதவனாக நானிருக்
 கிறேன்.

सतां वेषधरं पापं प्रच्छन्नमिव पावकम् । नाहं त्वामभिजानामि धर्मच्छन्नाभिसंवृतम् ॥ २३ ॥

त्वां " உம்மை
 सतां நல்லோர்களுடைய
 वेषधरं வெளிவேடம்பூண்ட
 पापं பாயிராகவும்
 प्रच्छन्नं தீர் பூத்த
 पावकं इव ஆக்ரணியப் போலவே

धर्मच्छन्नाभिसंवृतं தர்மத்தைப்போர்ந்த
 अहं நான் [வஞ்சகனாகவும்
 न अभिजानामि { இதுவகையில் பிரத
 தியகூடா ணுபகமில்
 வாதவனாகயிருக்கி
 றேன்.

विषये वा पुरे वा ते यदा नापकरोम्यहम् । न च त्वामवजाने च कस्मात्त्वं हंस्यकिल्बिषम् ॥

ते विषये वा " உமது நாட்டிலோ,
 पुरे वा நகரிலோ,
 अहं நான்
 अपकरोमि न ணபகராத்செய்தி
 त्वां च உம்மையும் [லேன் ;
 अवजाने न च ஆகாமசியாதை பண்
 ணவுமில்லை ;
 यदा இப்பொழுதில்
 कस्मात् யாதா காரணம்பற்றி
 त्वं நீர்
 नित्यं எப்பொழுதும்
 वनगोचरं வனத்தில் திரிந்து
 கொண்டே

फलमूलाशनं { கள்கீள் யும் கிழக்கு
 கிணையும் உணவாய்க்
 கொண்ட
 वानरं வானரனும்,
 अन्येन च வேறொருவனோடேயி
 समागतं போய்திரிந்துகொண்ட
 अप्रतिबुध्यन्तं ருத்தவனும்
 உம்மைச் சீண்டாத
 वानरं வனும்,
 अकिल्बिषं ஒருபாவத்தையும்பிர
 मां என்னை [கவனுமான
 इह இப்பொழுது
 हंसि வதைக்கிறீர்.

फलमूलाशनं नित्यं वानरं वनगोचरम् । मापिहाप्रतिबुद्धयन्तमन्येन च समागतम् ॥ २५ ॥

कः क्षत्रियकुले जातः श्रुतवान्नष्टसंशयः । धर्मलिङ्गप्रतिच्छन्नः क्रूरं कर्म समाचरेत् ॥२६॥

क्षत्रियकुले	" சுந்தர், கிரியசூலத்தில்	धर्मलिङ्गप्रतिच्छन्नः	{ தர்மலிங் த்தியென வெளிவேடம் தரித்த வனாய்
जातः	பிறந்தவனும்		
नष्टसंशयः	கசடற	क्रूरं	கொடிய
श्रुतवान्	கற்றறிந்தவனுமான்	कर्म	செயனை
कः	எவன்	समाचरेत्	செய்யத்தலைப்படு வான் ?

राम राजकुले जातो धर्मवानिति विश्रुतः । अभव्यो भव्यरूपेण किमर्थं परिधावसि ॥

राम	" ராம !	अभव्यः	தித்தொழிறுந்தவ னாய்
राजकुले	ராஜசூலத்தில்		
जातः	பிறந்தவரென்றும்	भव्यरूपेण	நல்லவன்போல்
धर्मवान् इति	தர்மவானென்றும்	किमर्थं	ஏன்
विश्रुतः	பெயர்கொண்டு வினங்குகிறீர்,	परिधावसि	நீர் திரிகின்றீர் ?

साम दानं क्षमा धर्मः सत्यं धृतिपराक्रमौ । पार्थिवानां गुणा राजन्दण्डश्चाप्यपकारिषु ॥

राजन्	" அரசே !	अपकारिषु अपि	அபகாரம் செய்தவரி டத்தில் மாத்திரம்
साम	ஸாமம் ¹		
दानं	தானம் ²	दण्डः च	தண்டனை விதித்தல்
क्षमा	சுதமை ³	पार्थिवानां	ஆகிய இவைகள், அரசர்க்குரிய
धर्मः	தர்ம னுட்பானம்		
सत्यं	சத்தியம்	गुणाः	குணங்கள்.
धृतिपराक्रमौ	ஆண்மை, ஆற்றல்,		

1. ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களில் முதல் உபாயமாகிய ஸாமம், அகரவது சமாதானம் செய்துகொண்டெனிடல்.

2. மேற்கண்ட உபாயங்களில் இரண்டாவது உபாயமாகிய தானமென்பது, ஆகாவது ஸஞ்சம கொடுத்த சத்ருவை வசமாக்கிக்கொள்ளுதல்.

3. நம்மாவது ஒன்றாயினாலென வந்ததைவனுவித்து பொறுத்திருத்தல்.

वयं वनचरा राम मृगा मूलफलाशनाः ॥ २९ ॥

राम	" ராம !	वनचराः	காட்டில் சுஞ்சரிக்கும்
वयं	நாங்களோர்,		
मूलफलाशनाः	{ கிழங்குகளையும் கனி களையும் உணவாக்கி க்கொண்ட	मृगाः	மிருகங்கள்.

एषा प्रकृतिरस्माकं पुरुषस्त्वं नरेश्वर ॥ ३० ॥

नरेश्वर	" அரசே !	प्रकृतिः	இயற்கை.
एषा	இது	त्वं	நீரே
अस्माकं	எங்களது	पुरुषः	மாளிடன்.

भूविर्हिरण्यं रूप्यं च विग्रहे कारणानि च । तत्र कस्ते वने लाभो मदीयेषु फलेषु वा ॥

भूमिः	"மண் ணும்	तत्र	இவ்வகளில் தானாக
हिरण्यं	பொன் ணும்	मदीयेषु	எனது [இம் அல்லது
रूप्यं च	பென் னியும்	फलेषु वा	விவதர மக்களில் தா
विग्रहे	கலகலியைத் திள்	ते	உமக்கு [ஊகட்டும்
कारणानि च	ஏ ணுக்களாகிள் தர.	अने	காட்டில்
		लाभः कः	ஆய்தென் ன ?

नयश्च विनयश्चोभौ निग्रहानुग्रहावपि । राजवृत्तिसंकीर्णा न वृषाः कामवृत्तयः ॥ ३२ ॥

नयः च	"அந்தெறி வருவா ராஜநகரீரமும்	असंकीर्णा	அபரி தமாய் பிரயோகி க்கத்தக்கதன் று;
विनयः च	தவிர்த்துமொரு துயர்	वृषाः	மன்னர்கள்
उभौ	ஆகிய இரண்டும்	कामवृत्तयः	{ மனம் போனபடியெல் காம் எதையும் செய் துமுடிக்கின்றவர் கனாக
निग्रहानुग्रहौ	நிதித்தல், அ ணுக்கி கித்தல் இரண்டும்	न	இருத்தனகா து.
अपि	இவை யாவும் சேர்ந்த		
राजवृत्तिः	அரசுவெறியானது		

त्वं तु कामप्रधानश्च कोपनश्चानवस्थितः । राजवृत्तेश्च संकीर्णः शरासनपरायणः ॥ ३३ ॥

त्वं तु	"கீரோ, மனதில் தோன்றிய வையே சர்வமுமாய்க் கொண்டவராயிருக் கின்றீர்.	राजवृत्तिः च	அரசு வெறிகளீரோ
कामप्रधानः च	{	संकीर्णः	அசத்தாய் [கின்றீர்.
कोपनः च	{	अनवस्थितः	தர்மப்பற்றற்றிருக்- பாணமெய்வகையே
	{	शरासन- परायणः	எதற்கும் சிறந்த வ ழியாய்க் கொண்டவ ராயிருக்கின்றீர்.

न तेऽस्त्यपचितिर्धर्मे नार्थे बुद्धिरवस्थिता । इन्द्रियैः कामवृत्तः सन्कृष्यसे मनुजेश्वर ॥

मनुजेश्वर	"மன்னவ !	बुद्धिः	புத்தியானது [கி.
धर्मे	தர்மத்தில்	न अवस्थिता	கிஃ பெற்றதாக இல்- மனம் போகிறபடி எ
ते	உமக்கு	कामवृत्तः सन्	{ வையும் செய்கின்றவ ணுக்குத் துகொண்டு ஊம்புலன்களால் உளைக்கப்படுகிறீர்.
अपचितिः	சலியாது களாகித்	इन्द्रियैः	
अस्ति म	ஊண்டு. [தென்பது	कृष्यसे	
अर्थे	ஒரு காலத்தில்		

हत्वा वागेन काकुत्स्थ मागिहानपराधिन्म् । किं वक्ष्यसि सतां मध्ये कर्म कृत्वा सुदुष्करम् ॥

काकुत्स्थ	"ராம !	सुदुष्करं	எப்படிய் பார்த்தாலு ம் அடா, சிருக்கிற
इह	இப்பொழுது	कर्म	காரியத்தை
अनपराधिन्	குற்றம் செய்யாத	कृत्वा	செய்துவிட்டு,
मां	என்னை	सतां	புண்ய ந்மரக்களுக்கு
वागेन	பாணத்தால் [விட்டு,	मध्ये	சியாயமென்கிற விஷ யத்தில்
हत्वा	அடித்துத் தள்ளி-	किं वक्ष्यसि	யாது சொல்வீர் ?

राजहा ब्रह्महा गोघ्नश्वोरः प्राणिवधे रतः । नास्तिकः परिवेत्ता च सर्वे निरयगामिनः ॥

राजहा	“ அரசனைக்கொன்ற வனும்,	रतः	அஞ்சுவதற்கு வனும்,
ब्रह्महा	அந்தணனைக் கொண் தவனும்,	नास्तिकः	தெய்வமொன்றை ஒப் புக்கொள்ளாதவனும்,
गोघ्नः	கொல்லாத செய்தலை ஐயம்	परिवेत्ता	{ தாயன் கலியாணமா கா திருந்த கலியாண ம் செய்துகொண்டு விட்ட தம்பியுமாகிய
श्वोरः	பிறர் பொருளை அப வலித்தவனும்,	सर्वे च	இவர்களைவிடேரும்
प्राणिवधे	உயிர் பிராணிகளின் ஹிம்னையில்	निरयगामिनः	நாகத்திற்குப்போய்ச் செருகிறவர்கள்.

सूचकश्च कदर्यश्च मित्रघ्नो गुरुतल्पगः । लोकं पापात्मनामेते गच्छन्ते नात्र संशयः ॥

सूचकः च	{ “ ஒருவருக்குமட்டும் தெரிந்திருக்கிறதாகி யக்களை எல்லோரும் றியப் பகிரக்கப்படுத் துபவனும்,	गुरुतल्पगः	குருகுடி திரிசுற்பழித் தவனும்,
कदर्यः च	பேராசையுற்றவனும், நம்பினவனைக் காட் யக் கொடுக்கின்ற வனும்,	एते	ஆகிய இவர்கள்
मित्रघ्नः		पापात्मनां	பாபிகளுக்கும்ரிய
		लोकं	லோகத்தை
		गच्छन्ते	அடைகின்றார்கள்.
		अत्र	இதில்
		संशयः न	ஐயமில்லை.

अधार्यं चर्म मे सद्भि रोमाण्यस्थि च वर्जितम् । अभक्ष्याणि च मांसानि त्वद्विधैर्धर्मचारिभिः ॥

त्वद्विधैः	“ உம்பொன்ற	अधार्यं	அறியத்தகாதது.
धर्मचारिभिः	தர்மனுட்பொன்ற முடைய	रोमाणि	ரோமன்களும்,
सद्भिः	புண்பாத்தாக்களால்	अस्थि च	எனும்பும்
मे	எனது	वर्जितं	தீக்கத்தக்கது.
चर्म	தோல்	मांसानि च	மாம்ஸங்களும்
		अभक्ष्याणि	புகிக்கத்தக்கதன்ற.

पञ्च पञ्चनखा भक्ष्या ब्रह्मक्षत्रेण राघव । शल्यकः श्वविडो गोधा शशः कूर्मश्च पञ्चमः ॥

राघव	“ ராம!	शल्यकः	முள்ளம்பன்றி,
ब्रह्मक्षत्रेण	அந்தணராலும் கஷத் திரியராலும்	श्वविडः	பன்றி,
पञ्च	ஐந்து	गोधा	உடும்பு,
पञ्चनखाः	ஐந்து கைமுள்ள ஐந்துகள்	शशः	முயல்
भक्ष्याः	புகிக்கத்தக்கவைகள்.	पञ्चमः	ஐந்தாவதாகிற
		कूर्मः च	ஆமைபுமாதிற இவை களை.

चर्म चास्थि च मे राजन्न स्पृशन्ति मनीषिणः । अभक्ष्याणि च मांसानि सोऽहं पञ्चनखो हतः ॥

राजन् " அரசன் !
 मे எனது
 चर्म च தோலையும்
 अस्थि च எலும்புகளையும்
 मनीषिणः பெரிபேயர்கள்
 स्पृशन्ति न தொடரப்பட்டார்கள்.

मांसानि च माம்புகளாகும்
 अभक्ष्याणि புண்ணுக்கத்தகாதவை
 पञ्चनखः ஐந்து நகமுள்ள [கள்.
 सः अहं அந்த நான்
 हतः புடைத்து வீழ்
 த்தப்பட்டேன்.

तारया वाक्यमुक्तोऽहं सत्यं सर्वज्ञया हितम् । तदतिक्रम्य मोहेन कालस्य वशमागतः ॥

सर्वज्ञया " அறிவுடையவரின் துட்
 தாயைப்பற்றி
 तारया தாயையால்
 हितं ஹிதமா நிகழ்க்கிறதும்
 सत्यं சத்தியமுமான
 वाक्यं சொல்லி

उक्तः உக்தாவப்பட்ட
 अहं நான்.
 तन् அனைது
 मोहेन அசுரத்தெனத்தால்
 अतिक्रम्य உல்லங்கணம் செய்து,
 कालस्य वशं காலத்து ஆளுகைக்கு
 आगतः அடிமையானேன்.

त्वया नाथेन काकुत्स्थ न सनाथा वसुन्धरा । प्रमदा शीलसंपन्ना धूर्तेन पतिना यथा ॥

शीलसंपन्ना " கல்வெழுக்கமுடைய
 प्रमदा ஒரு பெண்
 धूर्तेन கஞ்சகனான
 पतिना பதியால்
 यथा எவ்வண்ணமோ அவ்
 वண்ணमि

काकुत्स्थ சாம!
 वसुन्धरा சிவமகர்
 नाथेन நாதனாக
 त्वया உமையால்
 सनाथा அவனுக்கென்றகாதனு
 न தன்னை அடையவராக

शठो नैकृतिकः क्षुद्रो मिथ्याप्रश्रितमानसः । कथं दशरथेन त्वं जातः पापो महात्मना ॥

शठः " பேராசக்காரனும்
 नैकृतिकः நெறிதவறியவனும்
 क्षुद्रः கொடியவனும்
 मिथ्याप्रश्रित- } பொய்க்கேடந்தரித்த
 मानसः } கண்ணடக்கையற்ற
 மனத்தினனும்

पापः தீதெதாநீசிலேயே
 त्वं உத்தமையவனுமான
 क्षं நீ
 महात्मना மகத்தனாவான்
 दशरथेन சசரதனும்
 कथं எப்படித்தான்
 जातः பெந்தெடுக்கப்பட்ட
 மரோ?

छिन्नचारित्रकक्ष्येण सतां धर्मातिवतिना । लक्षधर्माद्दुशोनाहं निहतो रामहस्तिना ॥

छिन्नचारित्र- } " அழலுங்கப்பட்ட நன்
 कक्ष्येण } ணடக்கையாகிற கச்
 लक्षधर्माद्दुशोनाहं நம்பலாகிடுந அஞ்சு
 निहतो தீநிற்கடங்காததாம்
 सतां சாத்நீருக்களில்

धर्मातिवतिना செறிவையீறி கண்ட
 रामहस्तिना சராமனனும் யாக்கி
 अहं நான் [யால்
 निहतः அடித்துத் தள்ளப்பட்ட
 தேன்.

अशुभं चाप्ययुक्तं च सतां चैव विगर्हितम् । वक्ष्यसे वेदशं कृत्वा सद्भिः सह समागतः ॥

अशुभं च * நிலைமதருவதும்
अयुक्तं च தகுதியற்றதும்
सतां சாதுக்களுக்கு
विगर्हितं एव இழிவாயிருக்கிறதை
कृत्वा च செய்துவிட்டு,

सद्भिः सह நல்லவர்களுகளுகூட
समागतः च வைதணிலிருக்கும் கிர்
ईदृशं இப்படியெல்லாம்
अपि वक्ष्यसे பகிரங்கமாய் ஒப்புக்
கொள்வீரா?

उदासीनेषु योऽस्मासु विक्रमोऽयं प्रकाशितः । अपकारिषु ते राम नैव पश्यामि विक्रमम् ॥

राम "ராம!
उदासीनेषु உன் காரியங்களில்
தலைபிடாத
अस्मासु எங்களிடத்தில்
यः எந்த
अयं இந்த
विक्रमः பரக்கிரமமானது

प्रकाशितः காட்டப்பட்டதோ
ते உனது [அந்த
विक्रमं பரக்கிரமத்தை
अपकारिषु அபகாரம்செய்தவர்க
லிடத்தில்
न पश्यामि एव நான் காணவில்லையே.

दृश्यमानस्तु युध्येथा मया यदि नृपात्मज । अद्य वैवस्यतं देवं पश्येस्त्वं निहतो मया ॥

नृपात्मज * சக்கிரவர்த்திரின்
புதல்வ!
मया என்னால்
दृश्यमानः तु பார்க்கப்பட்டு
युध्येथाः यदि போர் புரிகிறென்றால்,
अद्य அப்பவே

खं கிர்
मया என்னால்
निहतः கொல்லப்பட்டவராய்
वैवस्यतं யம
देवं தேவனை
पश्येः நெரில் கண்டிருப்பீர்.

त्वयाऽदृश्येन तु रणे निहतोऽहं दुरासदः । प्रसुप्तः पन्नगेनेव नरः पानवशं गतः ॥ ४८ ॥

रणे * போரில்
दुरासदः வெல்ல முடியாதவ
अहं நான் [நான்
अदृश्येन तु மறைந்திருந்தே
त्वया உம்மால்
पानवशं गतः குடித்து மயக்கி

प्रसुप्तः தூக்கிக்கொண்டிருக்
नरः ஓர் மனிதன் [கும்
पन्नगेन ஓர் சர்ப்பத்தினால்
इव எவ்வண்ணமோ
अव्यवண்ணமே
निहतः கொல்லப்பட்டேன்.

सुर्ध्वावप्रियकामेन यत्कृतेऽस्मि हतस्त्वया । मामेव यदि पूर्वं त्वमेतदर्थमचोदयः ।

मैथिलीमहमेकाहा त्वानयिष्याम्यसंशयम् ॥ ४९ ॥

यत्कृते * எனது உத்தேசித்து
सुर्ध्वावप्रियकामेन சகீரவனுக்கு நன்மை
செய்ய எண்ணிய
त्वया உம்மால்
हतः अस्मि நான் கொல்லப்பட்
டேனோ,
एतदर्थं இக்காரியத்தில்
मां एव என்னாலே

पूर्वं முன்னமேய்வ
खं கிர்
अचोदयः यदि தியமித்திருப்பீராகில்
मैथिली ஜானகியை
अहं நான்
एकाहा तु ஒரே நாடிலேயே
आनयिष्यामि கொண்டுவருவேன்.
असंशयम् இக்கநிகையில்தலை.

राक्षसं च दुरात्मानं तव भार्यापहारिणम् । श्रीवायां तु दशमीं वद्ध्वा संप्रददे तव ॥ ५० ॥

तव	"உமது	दशमीं च	ராவணனையும்
भार्यापहारिणं	மனைவாட்டையை அபகரித்த	श्रीवायां	சமுத்திள்
दुरात्मानं	கெட்ட எண்ணமுடைய	वद्ध्वा	வருக்கிட்டு,
राक्षसं	அரக்கனாகிய	तव तु	உய்யிடமே
		संप्रददे	கொண்டுவந்து கொடுத்திருப்பேன்.

न्यस्तां सागरतोये वा पाताले वापि मैथिलीम् । आनयेयं तवादेशाच्छ्वेतामश्वतराषिव ॥

मैथिलीं	"ஆனையை	आदेशात्	ஆக்கினையைக்கொண்டுவந்தேன்
सागरतोये वा	சமுத்திரஜலத்திலோ,	श्वतां	சுவைகளை [ண்டு
पाताले वा अपि	பாதாளத்திலோ,	अश्वतरां	குதிரையை
न्यस्तां	வைக்கப்பட்டவளராயிருந்தாலுமவளை,	इव	எவ்வண்ணமோ அவ்வாறே ³
तव	உமது	आनयेयम्	கொண்டுவருவேன்.

[³ அதாவது, அநரக்கனாகிய மதுகைடபர்களால் கொண்டுவந்து குதிரை நுபாக்கி திருடிப்போகப்பட்டதை, விஷ்ணுபாகவான் ஹயக்ரிவ உருவங்கொண்டு பீட்டிவந்தது எவ்விதமோ அவ்விதமே.]

युक्तं यत्प्राप्तुयाद्राज्यं सुभीवः स्वर्गते मयि । अयुक्तं यद्रधमेण त्वयाऽहं निहतो रणे ॥

मयि	"நான்	रणे	போரில்
स्वर्गते	ஸ்வர்க்கம் புருந்தபின்	त्वया	உய்யால்
सुभीवः	சுகீவர்	अधमेण	தம்மத்திற்கு மாறவ
राज्यं	ராஜ்யத்தை	अहं	நான்
प्राप्तुयात्	அடைவான்	निहतः	கொல்லப்பட்டேன்
यत्	என்கிற அது	यत्	என்ற து
युक्तं	சியலம்,	अयुक्तम्	கூடுதலாக.

काममेवंविधे लोकः कालेन विनियुज्यते । क्षमं चेद्भवता प्राप्तमुत्तरं साधु चिन्त्यताम् ॥

कामं	"போனதுபோகும்	क्षमं चेत्	கேடலமாடுகுகிற
एवंविधे	இப்படித்தான் [ஓம்,	साधु	சென்,முன்,
लोकः	உலகு		வாய்க்கொள்ளுத்தக்கவ
कालेन	விதியால்		தகிய
विनियुज्यते	கடத்தப்படுகிறது.	उत्तरं	பதில்
भवता	உய்யால்	चिन्त्यताम्	அனுகூலிக்கப்பட்ட
प्राप्तं	பெறப்பட்டது		ஓம். ⁴

इत्येवमुक्त्वा परिशुष्कवक्त्रः शराभिघाताद्दूयथितो महात्मा ।

समीक्ष्य रामं रविसन्निकाशं तूष्णीं बभूवामरराजसूनुः

॥ ५४ ॥

अमरराजसूनुः	தேவோர் திரனது புதல் வனும்;
महात्मा	மகானாதரீயசாஸீயும்,
शराभिघातात्	பாணத்தாஸடி யுண்ட தால்
व्यथितः	மிகவாளைதப்படுகின்ற வனும்

परिशुष्कवक्त्रः	உய்யுலர்ந்தவனுமான ஆவன்
इति एवं	மேற்கண்டவாறு
रविसन्निकाशं	சூரியபகவானை நிகர்
रामं	ஸ்ரீராமரை [க்த
समीक्ष्य	பார்த்து,
उक्त्वा	சொல்லிக்விட்டு,
तूष्णीं बभूव	மெளனமாகிருந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे समदशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10017

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 765

अष्टादशः सर्गः—பத்னெட்டாவது ஸர்க்கம் ॥ १८ ॥

वालिबधसमर्थनम्—வாலிவதத்தை “யுத்தமென”ச் சொல்வது.

इत्युक्तः प्रथितं वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् । परुषं वालिना रामो निहतेन विचेतसा ॥

विचेतसा	மெய்மறகது
निहतेन	அடித்துத்தள்ளப்
वालिना	வாலியால் [பட்ட
रामः	ஸ்ரீராமர்
धर्मार्थसहितं	தர்மத்திற்கு இவைய் ததும்,
हितं	நியாயமாகிருக்கிறதாம்,

प्रथितं	வணக்கத்தோடு வெளி வந்ததும்,
परुषं	நித்திரையாகிருக்கிறது மான
वाक्यं	சொல்லை
इति	மேற்கண்டவாறு
उक्तः	சொல்லப்பட்டார்.

तं निष्प्रभमिवादित्यं मुक्ततोयापवाम्बुदम् । उक्तवाक्यं हरिश्रेष्ठमुपशान्तमिवानलम् ॥ २ ॥

धर्मार्थगुणसंपन्नं हरीश्वरमनुत्तमम् । अधक्षिप्तस्तदा रामः पश्चाद्वालिमब्रवीत् ॥ ३ ॥

तदा	அப்பொழுது
अधक्षिप्तः	நித்தித்துப்போசப்
रामः	ஸ்ரீராமர், [பட்ட
निष्प्रभं	ஒளிபிழந்த
आदित्यं	சூரியனை
इव	போலிருக்கிறவனும்,
मुक्ततोयं	நீரைப்பொழிந்த
अम्बुदं	மேகத்தை
इव	போலிருக்கிறவனும்,
हरिश्रेष्ठं	வரனதிரைத்தமனும்,
उपशान्तं	அடிக்ந்த
अनलं	அழ்னிவைய

इव	போலிருக்கிறவனும்
हरीश्वरं	வரனராமனைனனும்
उक्तवाक्यं	நித்திரைச்சொல்லைச் சொல்லியவனுமான்
तं	அந்த
वालिनं	வாலியைப்பார்த்து
पश्चान्	அடுத்துமல்
अनुत्तमं	சிறந்ததும்
धर्मार्थगुणसंपन्नं	தர்மார்ந்தருணக்கள்து டன் கூடியதாயும்
अब्रवीत्	பின்வாறுமாறு சொன் னார்.

धर्ममर्थं च कामं च समयं चापि लौकिकम् । अविज्ञाय कथं बाल्यान्माभिहाय विगर्हसे ॥

धर्मं च	"தர்ம, கல்லைதாயும்,	बाल्यान्	பரிபூர்ணஞ்ஞானமில்ல வையால்
कामं	ஆதனாலை கிரகிப்பப்படு கிரகித்தாயும்	अविज्ञाय च	உன்னபடியறிவாத, அற
अर्थं च	புருஷார் தீதத்தைதாயும்,	इह	இங்கிலேயத்தில்
लौकिकं	உலக	मां	என்னை
समयं अपि	கேரட்டாண்டாயும்,	कथं	என்
		विगर्हसे	குத்தம்கூறுகின்றதனை?

अष्टौ बुद्धिसंपन्नान् वृद्धानाचार्यसम्मतान् । सौम्य वानरचापल्यान्कि मां वक्तुमिहेच्छसि ॥

सौम्य	"ஆப்பா!	अष्टौ	கேட்டவர்கள்,
बुद्धिसंपन्नान्	துட்பங்களையறிந்தவர் களும்,	वानरचापल्यान्	குங்கிலன் குறுகுறுத் என்னை [தன்வையால்
आचार्य- सम्मतान्	ஆசாரியர்களாய் ஆக் கேரிக்கப்பட்டவர் களுமான	मां	என்னை [தன்வையால்
		इह	இங்கிலேயத்தில்
		किं	என்
वृद्धान्	பெரியோர்களை	वक्तुं	துஷிக்க
		इच्छसि	துணிக் தனை?

इक्ष्वाकूणामियं भूमिः सशैलवनकानना । मृगपशिमनुष्याणां निग्रहानुग्रहेष्वपि ॥ ६ ॥

सशैलवनकानना	{ "மலைகளும், வனங்க ளும், உபவனங்களும் மடங்கிய	मृगपशिमनुष्याणां	மிருகங்கள், பசுக்கள், மானிடர் இவர்களுக்கு
इयं	இந்த	निग्रहानुग्रहेषु	செய்ததல், உசைத்தல் என்றே காரியங்களில்
भूमिः	உலகம்	इक्ष्वाकूणां अपि	இஷ்டகாரகு என்னர் களுக்கே உரிமை.

तां पालयति धर्मात्मा भरतः सत्यवाग्जुः । धर्मकामार्थतत्त्वज्ञो निग्रहानुग्रहे रतः ॥ ७ ॥

धर्मात्मा	"தர்மா தமாவும்	निग्रहानुग्रहे	செய்யப்படுதல் செய்திப் பதினும்
सत्यवाक्	சத்தியவாதனும்	रतः	கூக்கிரகதபுடனிருப்ப பதினும்
जुः	கேர்வழி ஒழுக்கிற வனும்	भरतः	பரதன் [பவனுமான
धर्मकामार्थ	தர்மத்தால் கேராய்	तां	அவை
तत्त्वज्ञः	படுகிறத புருஷார் த் தந்தாவினன்ற துட் பத்தை உன்னபடி ஆறிக்கவனும்	पालयति	பரிபாலித்துவருகி றான்.

नयश्च विनयश्चोभौ यस्मिन् सत्यं च सुस्थितम् । विक्रमश्च यथादृष्टः स राजा देशकालवित् ॥

यस्मिन्	“எவ்வென்கொண்டதில்	यथादृष्टः	காண்கிரகங்களில் அங்
सत्यं	சத்தியம்		கீகரிக்கப்பட்ட
सुस्थितं	சூழுகொண்டிருக்கிற	विक्रमः	ஆற்றல்
	தேர,	च	அப்படியே சூழுகொ
नयः	நா ஆநீதியும்,		ண்டிருக்கிறதேர,
विनयः च	பெரியோர்களிடத்தில்	देशकालवित्	{ தர்மநூல்களையும்
	பக்தியும்,		{ ஏற்ற காலங்களையும்
	{ ஆகிய இவ்விரண்டும்	सः च	நன்கு அறிந்த
उभौ च	{ அப்படியே சூழ.	राजा	அவன், தான்
	{ கொண்டிருக்கின்றன		சக்கிரவர்த்தியாடிகுக்
	வோ,		கிருண்.

तस्य धर्मकृतादेशा वयमन्ये च पार्थिवाः । चरामो वसुधां कृत्वा धर्मसन्तानमिच्छवः ॥

धर्मकृतादेशाः	{ “தர்மத்தை பயனாகக்	इच्छवः	கொருகிறவர்களாய்
	{ கொண்ட கடமை	तस्य	அவனது
	{ களையுடைய	वसुधां	பூமி
वयं	நான்களும்,	कृत्वां	எங்கும்
अन्ये	இதர	चरामः	சஞ்சரித்ததுக்கொண்ட
पार्थिवाः च	மன்னர்களும், [தலை		ருக்கின்றோம்.
धर्मसन्तानं	தர்மம் ஸமுதாயதிருத்-		

तस्मिन्पृथिवीशार्दूले भरते धर्मवत्सले । पालयत्यखिलां भूमिं कश्चरेद्धर्मनिग्रहम् ॥ १० ॥

तस्मिन्	“அந்த	भूमिं	பூமியையும்
पृथिवीशार्दूले	நாஜோத்தமனும்,	पालयति	பாதுகாத்துவருகை
धर्मवत्सले	தர்மத்தில் அசஞ்சல	कः	எவன் [யில்
	பற்றுடையவனுடைய	धर्मनिग्रहं	தர்மத்திற்கு குறை
भरते	பாதன்		வை
अखिलां	எல்லா	चरेत्	செய்வான்?

ते वयं धर्मविभ्रष्टं स्वधर्मे परमे स्थिताः । भरताज्ञां पुरस्कृत्य निगृहीमो यथाविधि ॥

ते	“அந்த	भरताज्ञां	பாதனுடைய அங்கிக
वयं	நான்கள்	पुरस्कृत्य	நினைத்தே, [ரித்தலை
परमे	கிறந்த	यथाविधि	தர்மவிதிப்படி
स्वधर्मे	எங்கள் தர்மத்தில்	धर्मविभ्रष्टं	அறவெறி தவறியவனை
स्थिताः	சலியா பற்றுடையவர்	निगृहीमः	கிஷித்தவருகின்
	களால்		றோம்.

ஸ்த் து சங்கிஷ்டர்தா ச கர்மணா ச வி஘ாஹித: | காமிதந்ரபதானத்ர ந ஸ்திதா ராஜகர்மணி ||

ஸ்த் து	" சிஷ்யா	காமிதந்ரபதான: ச	காமிதந்ரபதான: ச
சங்கிஷ்டர்தா ச	அதர்த்ரதா ச நிபதானம்.	ராஜகர்மணி	ராஜகர்மணி
கர்மணா வி஘ாஹித: ச	இஷ்டிதகாபி ஓதந்ரதானம்.	ந ஸ்தித:	பந்ரதந்ரதானம்.

ஜ்யேஷ்டா ப்ராதா பிதா வாபி யத்ர விஷ்யா ப்ரயக்ஷநி | த்ரயஸ்தே பிதரா ஜ்யேஷ்டா ப்ரயி ஹி வர்தின: ||

ப்ரயி	" தர்தா	விஷ்யா	விஷ்யா
வர்தின:	வாபிபிஷ்ய	ப்ரயக்ஷநி ச	ப்ரயக்ஷநி ச
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா	தர்தாபிஷ்ய	தே கய: ஹி	அந்த மூவர்களுத்ர
பிதா வா அபி	தர்தாபிஷ்ய	பிதர:	பிதர்தகர்தா
ய:	தர்தாபிஷ்ய	ஜ்யேஷ்ட:	பர்தாபிஷ்ய

யவீயான் சாடர: புத்ர: ஸிஷ்யத்ரபி குணாந்வித: | புத்ரவத்ர த்ரயத்ரந்ரதா ப்ரயத்ரதர்தா காரணம் ||

யவீயான் சாடர:	" தர்தாபிஷ்ய	புத்ரவத்ர	புத்ரவத்ர
புத்ர:	புத்ரவத்ர	ந்ரயத்ரந்ரதா	பர்தாபிஷ்ய
குணாந்வித:	தர்தாபிஷ்ய	அல ப்ரய: வத்ர	இதர்தா தர்தாபிஷ்ய
ஸிஷ்ய: அபி	தர்தாபிஷ்ய	காரணம்	பிதர்தகர்தா
தே கய: ச	தர்தாபிஷ்ய		

ஸூக்ஷ்ம: பரமதூஜ்ய: சர்தா ப்ரய: புவஹ்ம | ஹ்ரிஸ்த்ர: சர்வபூதானாபாஸ்தா வேத ஸுபாஸுபம் ||

ஸூக்ஷ்ம	" வர்தா	சர்வபூதானா	சர்வபூதானா
சர்தா	புத்ரவத்ர	ஹ்ரிஸ்த்ர:	ஹ்ரிஸ்த்ர:
ஸூக்ஷ்ம:	தர்தாபிஷ்ய	பாஸ்தா	பாஸ்தா
ப்ரய:	தர்தாபிஷ்ய	ஸுபாஸுபம்	ஸுபாஸுபம்
பரமதூஜ்ய:	தர்தாபிஷ்ய	வேத	வேத

சபத்ரபத்ர: சாப்தி வானரீரகூதாந்ரபி: | ஜாத்யந்ர இவ ஜாத்யந்ரபத்ரந்ரயந்ரதூயஸே து கிம் ||

ஜாத்யந்ர:	" சிஷ்யா	அகூதாந்ரபி:	அகூதாந்ரபி:
ஜாத்யந்ர:	சிஷ்யா	வானரீ: சாப்தி	வானரீ: சாப்தி
இவ	சிஷ்யா	மந்ரயந்ர	மந்ரயந்ர
சபத்ர:	சிஷ்யா	கி து	கி து
சபத்ர:	சிஷ்யா	தூயஸே	தூயஸே

अहं तु व्यक्ततामस्य वचनस्य ब्रवीमि ते । न हि मां केवलं रोषात्त्वं विगर्हितुमर्हसि ॥

अहं तु	"நானே	मां हि	என்னையோ வெனில்
अस्य वचनस्य	இந்த சொல்லின்னது	केवलं रोषात्	முற்றிலும் கோபத்
व्यक्ततां	உண்கூறிய	त्वं	நீ [கால்]
ते	உனக்கு	विगर्हितुं	குற்றங்கூற
ब्रवीमि	சொல்லுகிறேன்.	अर्हसि न	கடாது.

तदेतत्कारणं पश्य यदर्थं त्वं मया हतः । भ्रातुर्वर्तसि भार्यायां त्यक्त्वा धर्मं सनातनम् ॥

त्वं	"நீ	पश्य	ஆறிக் துகொள் ;
मया	என்னால்	सनातनं धर्मं	புரா தவமான தர்மத்
यदर्थं	எதுகாரணமாய்	त्यक्त्वा	விட்டுவிட்டு, [தை
हतः	கொல்லப்பட்டாயோ;	भ्रातुः	தம்பிரியினது
तत् एतत्	அதாகிற இதை	भार्यायां	மனைவியிடத்தில்
कारणं	காரணமாய்	वर्तसि	குணவுகின்றனை.

अस्य त्वं धरमाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । स्मार्थां वर्तसे कामात्स्नुषायां पापकर्मकृत् ॥

त्वं	"நீ	पापकर्मकृत्	நீங்காக வினைவிப்பவ
धरमाणस्य	உயிருடனிருக்கும்	कामात्	காமத்திற்காட்டிட்டு
महात्मनः	மஹாத்மாவாகிய	स्नुषायां	மருமகனாகிய
अस्य	இந்த	स्मार्थां	ருமையினிடத்தில்
सुग्रीवस्य	சுகர்வனுக்கு	वर्तसे	குணவுகின்றனை.

तद्व्यतीतस्य ते धर्मात्कामवृत्तस्य वानर । भ्रातृभार्यावमर्शोऽस्मिन् दण्डोऽयं प्रतिपादितः ॥

वानर	"வானர !	धर्मात्	தர்மத்தினின்றும்
अस्मिन्	இந்த	व्यतीतस्य	விடவிட்ட
भ्रातृभार्यावमर्शे	தம்பிரியின் மனைவியை கற்பழித்ததலில்	तत् ते	அந்த உனக்கு
कामवृत्तस्य	காமவேட்கையற்று	अयं दण्डः	இந்த தண்டனை
		प्रतिपादितः	அளிக்கப்பட்டது.

न हि धर्मविरुद्धस्य लोकवृत्तादपेयुषः । दण्डादन्यत्र पश्यामि निग्रहं हरियूथप ॥ २१ ॥

हरियूथप	"வானரமன்னு!	अपेयुषः	பீறி கூடக்கிறவனுக்கு
धर्मविरुद्धस्य	தர்மத்திற்கு விடுதலையாக	दण्डात् हि	தர்மதண்டனைகளைக்
लोकवृत्तात्	உலகதர்ம அனுபந்தா ளத்திலிருந்து	अन्यत्र	வேற [காட்டிலும்]
		निग्रहं	தண்டனையை
		न पश्यामि	நான் ஆறியவில்லை.

न च ते मर्षये पापं क्षत्रियोऽहं कुलोद्भवः ॥ २२ ॥

कुलोद्भवः	"நத்குலத்தில் பிறந்த	ते	உனது
क्षत्रियः	கூத்திரியனாகிய	पापं	பாபச்சொற்கையை
अहं च	நான் மட்டும்	मर्षये न	ஒருகாலும் மன் னிடேயன்.

औरसीं भगिनीं चापि भार्या वाऽप्यनुजस्य यः ।
प्रचरेत् नरः कामात्तस्य दण्डो वधः स्मृतः

॥ २३ ॥

यः नरः	" காந்த மானிடன்	कामात्	காமவிநிகொண்டு
औरसीं वा	புதலிவிளையத் தானது கட்டும்,	प्रचरेत्	கற்பழிக்கின்றனாடு
भगिनीं अपि	சகோதரியைத் தானதுகட்டும்,	तस्य	அவனது
अनुजस्य	உடன் பிறகு தவணை	वधः अपि	வதைதான்
भार्यां च	மனைவியைத் தானது கட்டும்,	दण्डः	தண்டனையாய்
		स्मृतः	விதிக்கப்பட்டிருக்க கிறது.

भरतस्तु महीपालो वयं त्वादेशवर्तिनः । त्वं च धर्मादतिक्रान्तः कथं शक्यमुपेक्षितुम् ॥

भरतः तु	" பரதன் தான்	धर्मात्	தூறத்தினின்றும்
महीपालः	சக்கிரவர்த்தி ;	अतिक्रान्तः	பீறிடும் தவன் ;
वयं	நரக்கள்	कथं तु	எப்படித்தான்
आदेशवर्तिनः	தருமவீர நிதவரூதவர்	उपेक्षितुम्	விட்டுவிட
त्वं च	நீயே, [தான் ;	शक्यम्	ஆடுக்கும்.

गुरुर्धैर्यव्यतिक्रान्तं प्राज्ञो धमेण पालयन् । भरतः कामवृत्तानां नियहे पर्यवस्थितः ॥२५॥

कामवृत्तानां	{ " மனம்போனபடி இயல்வரம் நடப்பவர் களது	प्राज्ञः	அறிவாளியும்
धैर्यव्यतिक्रान्तं	நெறிதவறிகடத்தனை	गुरुः	சக்கிரவர்த்தியுமாவ
धमेण	நெறிதவரூது	भरतः	பரதன்
पालयन्	நடைபெறுமாறு காத்துவரும்	नियहे	கைவிடத்தின்
		पर्यवस्थितः	விட்டுபெற்றிருக்க இன்றவன்.

वयं तु भरतादेशं विधिं कृत्वा हरीश्वर । त्वद्विधान् भिन्नमयादासिहन्तुं पर्यवस्थिताः ॥

हरीश्वर	" வானமன்னா!	त्वद्विधान्	உன் தோன்ற
वयं तु	நரக்களைத் தைன்றால்	भिन्नमयादान्	உடம்ப பீறிடவர்களை
भरतादेशं	பரதனுடைய தோன்ற	निहन्तुं	கொடுக்க
विधिं	கடமைவக [தோன்ற	पर्यवस्थिताः	கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.
कृत्वा	கொண்டு,		

सुधीवेण च मे सर्व्यं लक्ष्मणेन यथा तथा ।

दारराज्यनिमित्तं च निःश्रेयसकरः स मे

॥ २७ ॥

लक्ष्मणेन	" லக்ஷ்மணனிடையே	दारराज्यनिमित्तं च	மனைவிக்காகவும் ராஜ்
यथा तथा	எப்படியுமே அப்படி	सः च	யத்திற்காகவும் தான்.
सुधीवेण	சுமீரிகொண்டு	मे	அவன் தான்
मे	எனக்கு எற்பட்ட	निःश्रेयसकरः	நலம் புரிபவன்.
सर्व्यं	எல்லாம்		

प्रतिज्ञा च मया दत्ता तदा वानरसन्निधौ । प्रतिज्ञा च कथं शक्या महिषेनानवेक्षितुम् ॥

तदा	“ அப்பொழுது	महिषेन	என்போன் தவனால்
वानरसन्निधौ	வானர்கள் முன்	प्रतिज्ञा	பிரதிக்கூறுபானது
मया	என்னால் [விடையில்]	अनवेक्षितुं	புறக்கணிக்க
प्रतिज्ञा च	பிரதிக்கூறும்	कथं च	எப்படி, தான்
दत्ता	அளிக்கப்பட்டது.	शक्या	முடியும் ?

तदेभिः कारणैः सर्वैर्महद्भिर्धर्मसंहितैः । शासनं तव यद्युक्तं तद्भवनानुपन्यताम् ॥ २९ ॥

तत्	“ ஆகையால்	शासनं	தண்டிப்பது
धर्मसंहितैः	தர்மசாஸ்திரங்களால்	यत्	எனுவோ அது
	பண்பாதித்து	युक्तं	முறையே.
महद्भिः	கிறத்திருக்கும்	तत्	ஆகையால்
एभिः कारणैः	இந்த காரணங்கள்	भवान्	நீயும்
सर्वैः	எல்லாவற்றாலும்	अनुमन्यताम्	முறையென ஒத்துக் கொள்ளவேண்டியதே.
तव	உன்னை		

सर्वथा धर्म इत्येव दृष्टव्यस्तव नियहः ॥ ३० ॥

तव	“ உன்னை	धर्मः	தருமம்;
नियहः	சிகழ்த்தது	इति एव	என்றே
सर्वथा	எவ்வகையாலும்	दृष्टव्यः	உணர் தல்வேண்டும்.

वयस्यस्यापि कर्तव्यं धर्ममेवानुपश्यतः । शक्यं त्वयापि तत्कार्यं धर्ममेवानुपश्यता ॥ ३१ ॥

धर्म एव	“ தருமமொன்றையே	धर्म एव	தருமத்தையே
अनुपश्यतः	கடைபிடித்தொழுகும்	अनुपश्यता	கடைபிடித்தவளுக
वयस्यस्य	நண்பனுக்கு	अपि	இருப்பின்
कर्तव्यं	செய்யப்படவேண்டிய	शक्यम्	ஒத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதே.
तत्कार्यं अपि	அக்காரியமும்,		
त्वया	உன்னால்		

श्रूयते मनुना गीतौ श्लोकौ चारित्रवत्सलौ । गृहीतौ धर्मकुशलैस्तथा चरितं हरे ॥ ३२ ॥

हरे	“ வானரனே!	गृहीतौ	மதிக்கப்பட்டவை
चारित्रवत्सलौ	{ நல்லொழுக்கத்தை	मनुना	மனுவினால் [வாரங்
	{ நன்கு விளக்கக்காட்	गीतौ	திருவாய்மலர்ந்தருளப்
	டுகிற		பட்டிருக்கிறதென்ற
श्लोकौ	பின்வரும் இரண்டு	श्रूयते	சுழங்கிவருகிறது.
	சுவீகரணங்கள்	तथा	அதிலிருந்தபடியே
धर्मकुशलैः	தர்மசாஸ்திரங்களில்	चरितम्	என்னுள்ளவடிக்கப்
	புணர்வால்		பட்டது.

राजभिर्भृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः । निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥

मानवाः	" 107 மனிதர்கள்	निर्मलाः	பாபம் நீக்கியவர்கள்
पापानि	குற்றங்களை	सन्तः यथा	களைய
कृत्वा	செய்துவிட்டு,	सुकृतिनः	புண்ணியம் புரிந்த
राजभिः	ரஜாக்களால்	स्वर्ग	வித்தர்கள் போலவே
भृतदण्डाः तु	{ தண்டனைகளை ஆணை பலித்தவர்களால் ஆதனால்	आयान्ति	வரக்கத்தை அடைகின்றார்கள்.

शासनाद्वा विमोक्षाद्वा स्तनः स्तेयादिमुच्यते ।

राजा त्वशासन् पापस्य तद्वशांभोति किल्बिषम्

॥ ३४ ॥

स्तनः	" திருடன்	विमुच्यते	விடுபடுகின்றான்.
स्तेयात्	திருட்டுக்குற்றத்தினி	पापस्य	பாபையை
	குந்து	अशासन्	தண்டியாத
शासनात् वा	தண்டனையை ஆடை	राजा तु	அரசரேறு
	வதரலால்,	तद् किल्बिष	அந்த குற்றத்தால்
विमोक्षाद् वा	மன்னிப்பையடைவ		விளைபும் பாபத்தை
	தரலால்,	अवाप्नोति	அடைகிறான்.

आर्येण मम मान्धात्रा व्यसनं घोरमाप्सितम् ।

श्रमणेन कृते पापे यथा पापं कृते त्वया ॥

त्वया	" உன்னால்	मम आर्येण	எனது முன்னோரான
पापं	பாபமானது [அவ	मान्धात्रा	மாந்தாதானப்பவரால்
यथा	செய்யப்பட்டதுபோ-	ईप्सितं	தர்மத்திற்க்கொவ்வ
श्रमणेन	ஊர் சன்னியாசியரால்	घोरं व्यसनं	சீர்தண்டனையானது
पापे	பாபம் [அ	कृतम्	எதிர்ப்பட்டிருக்கிற
कृते	செய்யப்பட்டபொழு-		தரு-

अन्यैरपि कृतं पापं प्रपत्तैर्वसुधाधिपैः । प्रायश्चित्तं च कुर्वन्ति तेन तच्छाम्यते रजः ॥३६॥

प्रपत्तैः	" செருக்குற்ற	प्रायश्चित्तं च	அதற்கெற்ற பிரதையை
अन्यैः	கில		உண்டது கையாற்ற
वसुधाधिपैः अपि	மன்னர்களாலும்	कुर्वन्ति	சுற்றவர் செய்திருக்கிற
पापं	ஆடாதகாரியம்	तेन	அதனால் [கண்,
कृतं	செய்யப்பட்டிருக்கிற	तत् रजः	அந்த பாபம்
	கிறது.	शाम्यते	தவிர்த்தியடைகிறது.

तदलं परितापेन धर्मतः परिकल्पितः । वधो बानरशादूल न वयं स्ववेशे स्थिताः ॥ ३७ ॥

वानरशादूल	" வானரமன்னால்	परिकल्पितः	செய்யப்பட்டிருக்க
तत्	ஆண்களால்	वयं	பங்கள [சிறது,
परितापेन अलं	பரிதாபப்பட்டதுபோ	स्ववेशे	மனம்போனபடியெல்
वधः	கானதயானது [அதர்,		லாம் செய்வதில்
धर्मतः	தர்மத்தையானதாகத்	स्थिताः न	செய்யப்பட்டவர்களால்
	தரவில்		வேண்டி.

शृणु चाप्यपरं भूयः कारणं हरिपुङ्गव । तच्छ्रुत्वा हेतुमदीर न मन्युं कर्तुमर्हसि ॥ ३८ ॥

हरिपुङ्गव	"வானரோ த்தம்!	वीर	குர்!
भूयः	இன்னும்	हेतुमत्	ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிற
अपरं च	மற்றொரு		
कारणं अपि	காரணத்தையும்	तत् श्रुत्वा	அதைக் கேட்டு
शृणु	சொல்லுமெனக்கு சொல்கொடுத்தார்கள்.	मन्युं कर्तुं	கொடுக்க
		न अर्हसि	ஏற்றவனுகாய்.

न मे तत्र मनस्तापो न मन्युर्हरियूथप । वागुराभिश्च पार्श्वैश्च कूटैश्च विविधैर्नराः ॥ ३९ ॥
प्रतिच्छन्नाश्च दृश्याश्च गृह्णन्ति सुबहून्मृगान् । मथावितान्वा विप्रस्तान्विस्रब्धांश्चापि निष्ठितान्
प्रमत्तानप्रमत्तान्वा नरा मांसार्थिनो भृशम् । विध्यन्ति विमुखांश्चापि न च दोषोऽत्र विद्यते ॥
यान्ति राजर्षयश्चात्र मृगयां धर्मकोविदाः । तस्मात्त्वं निहतो युद्धे मया वाणेन वानर ॥
अयुध्यन् प्रतियुध्यन्वा यस्माच्छाखामृगो हसि ॥ ४२ ॥

हरियूथप	"வானரமன்னு!	अप्रमत्तान् च वा	அடக்கிக்கிடப்பினும்
राजर्षयः	ராஜாதிக்களாகிய	मृगयां यान्ति	வேட்டையாடுகின்றார்
नराः	மாணிடர்களும்	गृह्णन्ति	பிடிக்கின்றார்கள். [கள்.
धर्मकोविदाः	தர்மம் கண்டுகொடுத்த	विष्यन्ति	கொட்டித்தள்ளுகொடுக்கின்ற
नराः च	மாணிடர்களும்	वानर	வானர! [நர்கள்.
शृशं	பிடி	त्वं हि	நீயே
मांसार्थिनः	மாம்சவெறிகொண்டு	युद्धे	போரில்
विमुखांश्च	பிசுதிகூலமாயிருக்க		{ எதிர்த்துநின்றும் போர்
सुबहून्	பல [கின்ற	प्रतियुध्यन्	{ புரிபவனுமிருந்தா
मृगान् च	துஷ்டமிருகங்களைப்போ		லும் சரி
वागुराभिः च	தொண்டிபள்ளக்களாக	अयुध्यन् वा	எதிர்த்து தவறையிருந்
पार्श्वैः च	வகில்களாலும் [லும்		தாலும் சரி
विविधैः	பலவகை	शाखामृगः	துஷ்டமிருகங்களின்
कूटैः च	பந்திரங்களாலும்		வசூப்பிடுகொடுவனும்
दृश्याः	காட்டினனுமிருக்கின்ற	असि	இருக்கின்றவை.
	வர்களாகவோ	यस्मात् तस्मात्	ஆனதுபற்றி
प्रतिच्छन्नाः च	மறைந்திருக்கின்றவர்க	मया	என்னால்
	ளாகவோ	वाणेन	ஓர் கணையால்
विप्रस्तान्	பயந்து	निहतः	அடிக்கப்பட்டனை.
मथावितान् च	ஒடுகின்றவைகளையி	अत्र दोषः च	இல்லாததில் தோ
	ருப்பினும்		ஷ்டமென்பதே
विस्त्रब्धान्	வதரியங்கொண்டு	न विद्यते	இல்லை.
निष्ठितान् अपि वा	கின்றும் கொண்டு ருப்பி	सद्य	இதில்
	னும்	मे	எனக்கு
प्रमत्तान् च	வெறிகொண்டிருப்ப	मनस्तापः न	மனஸ்தாபமுமில்லை.
	பினும்	मन्युः न	அந்தந்தனமுமில்லை.

दुर्लभस्य च धर्मस्य जीवितस्य शुभस्य च । राजानो वानरश्रेष्ठ प्रदातारो न संशयः ॥

वानरश्रेष्ठ	“கா வாரோத்தம !	शुभस्य	நீக்கற்ற
राजानः	மன்னர்கள்	जीवितस्य च	வாழ்வையும்தான்
दुर्लभस्य	சில நன்றாகிய	प्रदातारः	அளிப்பவர்கள்.
धर्मस्य च	தர்மத்தையும்	न संशयः	இதற்கையமில்லை.

तान्न हिस्यान्न चाक्रोशेन्नाश्लिषेन्नाप्रियं वदेत् । देवा मनुष्यरूपेण चरन्त्येते महीतले ॥

एते देवाः च	“இயர்கள் தான் (இந்த ராஜர்களைத் தான்)	हिस्यात् न	உபதரிக்கக்கூடாது.
मनुष्यरूपेण	மனித உருவாக் கொண்டு	आक्रोशेत् न	வையக்கூடாது.
महीतले	பூமியில்	आश्लिषेत् न	அநாதியம்செய்வக் கூடாது.
चरन्ति	ஆளுகின்ார்கள்.	अप्रियं	கொடும்வரும்படியான சொல்லை
तान्	அவர்களை	वदेत् न	சொல்லக்கூடாது.

त्वं तु धर्ममविज्ञाय केवलं रोषमास्थितः । प्रदूषयसि मां धर्मे पितृपैतामहे स्थितम् ॥४५॥

त्वं तु	“ நீயே	पितृपैतामहे	முன்னோர்களுக்கும் பித்தாவந்த
धर्मं	தர்மத்தை	धर्मे	தர்மத்தில்
अविज्ञाय	உள்ளபடியறியாது	स्थितं	படுத்துகைய
केवलं	முற்றிலும்	मां	என்னை
रोषे आस्थितः	கொபத்திற்குட்பட்ட வனாகி	प्रदूषयसि	தூஷிக்கின்றீர்.

एवमुक्तस्तु रामेण वाली प्रव्यथितो भृशम् । न दोषं राघवे द्यूयौ धर्मेऽभिगतनिश्चयः ॥
प्रत्युवाच ततो रामं प्राञ्जलिर्वानरेश्वरः ॥ ४६ ॥

रामेण	ஸ்ரீராமரால்	राघवे	ஸ்ரீராமவரிடத்தில்
एवं	மேற்கண்டவாறு	दोषं	பிழைக்காத
उक्तः तु	கொள்ளப்பட்டதற்கு செவிகாற்றிய	द्यूयौ न	வினக்காதேதித் தான்.
वाली	வாலியும்	ततः	அதன்மேல்
भृशं	மிகவும் [குறி	वानरेश्वरः	வானரமன்னன்
प्रव्यथितः	பக்காத்தாப்படுபவ- தர்மமின்னதென்பதில்	रामं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
धर्मे	{ உண்மையான கொள் கையை அறிந்து கொண்டவராய்	प्राञ्जलिः	அஞ்சலிநமஸ்தனாய்
अभिगतनिश्चयः		प्रत्युवाच	மீள்வருமாறு பதி உரைத்தான்.

यन्वमात्य नरश्रेष्ठ तदेवं नात्र संशयः । प्रतिवक्तुं प्रकृष्टे हि नामकृष्टस्तु शक्नुयात् ॥४७॥

नरश्रेष्ठ	"புருஷோத்தம!	अत	இன்னிலையத்தின்
त्वं	தேவரீரீ	संशयः न	ஐயமில்லை.
यत्	எதை	प्रकृष्टे	சான்றோரிடத்தின்
आ-य	சொல்லியருளினீரோ	अप्रकृष्टः तु	இழிந்தோன்
तत्	அது	प्रतिवक्तुं हि	மீறிப்பொசுவதற்கிக
एवं	சொல்லியபடிதான்	शक्नुयात् न	தகாது.

तद्युक्तं मया पूर्वं प्रमादादुक्तमप्रियम् । तत्रापि खलु मे दोषं कर्तुं नाहंसि राघव ॥४८॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	तत्रापि	அப்படியிருப்பினும்
पूर्वं	இதற்குமுன்	मे	என்னுடைய
मया	என்னால்	दोषं	அபசாரத்தை
प्रमादान्	அறிவிக்காமலால்	कर्तुं	உள்ளத்தில் பற்ற
तत् अप्रियं	அந் திஷ்டிரைச்சொல்	अहंसि न	திருஷ்டம்பற்றலா
अयुक्तं	அயுத்தமாய் [டது.	खलु	காது என
उक्तं	சொல்லிகிடப்பட்ட-		என் பிரார்த்திக்கின்
			றேன்.

त्वं हि दृष्टार्थतत्त्वज्ञः प्रजानां च हिते रतः । कार्यकारणसिद्धौ ते प्रसन्ना बुद्धिरव्यया ॥

त्वं हि	"தேவரீரீரே,	कार्यकारण-}	செய்கை, அதன் ஹே
दृष्टार्थतत्त्वज्ञः	சான்றிரதப்பக்களை	सिद्धौ }	து இவை இரண்டை
	யுள்ளபடியறிந்தவர்.		யும் திஷ்டகர்ஷிப்பதில்
प्रजानां	ஐனக்களுக்கு	ते	தேவரீருடைய
हिते च	நன்மை செய்வதிலே	बुद्धिः	அறிவு
	யே	प्रसन्ना	கல்மஷமற்றது.
रतः	ஐக்கழுடையவர்.	अव्यया	சுறையற்றது.

मामप्यगतधर्माणं व्यतिक्रान्तपुरस्कृतम् । धर्मसंहितया वाचा धर्मज्ञ परिपालय ॥ ५० ॥

धर्मज्ञ	"அறநெறியுணர்ந்	मां अपि	என்னையும்
अगतधर्माणं	தர்மத்தையறியாத	धर्मसंहितया	தர்மத்திற்கொத்தகா
	வணும்		கைய
व्यतिक्रान्त-}	மரியாதையை கடந்த	वाचा	சொற்கொண்டு
पुरस्कृतं }	வணுரான	परिपालय	காத்தருளும்."

वाष्पसंरुद्धकण्डस्तु वार्त्ता सांस्वरं शनैः । उवाच रामं सम्प्रेक्ष्य पङ्कलग्न इव द्विपः ॥५१॥

वाली	வாலீ	वात्स्वरं	கல்படமாசியருரணுற்றது
वाष्प- }	கண்ணீரால் ஆடைய்	शनैः	மெள்ள
संरुद्धकण्डः }	புற்ற தொண்டை	रामं	ஸ்ரீராமரை
	வையுடையவளுகி	संप्रेक्ष्य	பார்த்து
पङ्कलग्नः	சேறின சிக்கிக்கொ	तु	இன்னுடையபடியும்
द्विपः	யானை [ண்ட	उवाच	விண்ணப்பஞ்செய்து
इव	போலவே		கொண்டான்.

न त्वात्मानमहं शोचि न तारां न च बान्धवान् । यथा पुत्रं गुणश्रेष्ठमद्भुतं कनकाद्भुदम् ॥

कनकाद्भुदं	"கி. 1) கனகைப் பட்டி கனகைப் பட்டி	आत्मानं तु	எனனைப்பற்றியும்
गुणश्रेष्ठं	சு. தகுணமுடைய வையப்பற்றி	न शोचि	கவலைப்படவில்லை.
पुत्रं	புள்ளியானது	तारां	தாரையைப்பற்றியும்
अद्भुतं	அங்கதன் விஷயத்தில்	न	கவலைப்படவில்லை.
अहं	நான்	बान्धवान् च	மற்ற பந்துக்களைப் பற்றியும்
यथा	எவ்வாறுவு கனகைப்பட்டி வின்றிவென்று அங்கனம்	न	கவலைப்படவில்லை.

स ममादर्शनादीनां बाल्यात्मभृतिं लालितः । तदाक इव पीताम्बुरुपभाषे गमिष्यति ॥

सः	"அவன் [முதல்	पीताम्बुः	வாய்ப்பு
बाल्यात्	குழந்தைப்பருவம்-	तदाकः इव	குறும்பொலுவை
भृतिं	செல்லவாய் வளர்க்கப்	पीनः	எங்கிலவாயும்
लालितः	என்னை [பட்டவன்.	उपभाषे	தீரைத்துப்
मम	காணுகையால்	गमिष्यति	பொலுவன்
अदर्शनात्			

बालश्चाकृतबुद्धिश्च एकपुत्रश्च मे प्रियः । तारेयो राम भवता रक्षणीयो महाबलः ॥५४॥

राम	"சூராம!	महाबलः	மகாபலவான்.
बालः च	பாலன்.	एकपुत्रः	ஒரு குழாயன்.
अकृतबुद्धिः च	நல்லறிவு இனியும் கி டைக்கப்பெறாதவன்.	तारेयोः	தாரையின் மகன்.
मे	எனக்கு [பவன்.	भवता	தேவரீரால்
प्रियः	மனங்கொண்டு தடப்-	रक्षणीयः च	அவன் பாதுகாக்கப் படுவண்டவன்.

सुग्रीवे चाङ्गदे चैव विधत्स्व मतिमुत्तमाम् ।
त्वं हि शास्ता च गोप्ता च कार्याकार्यविधौ स्थितः ॥ ५५ ॥

सुग्रीवे च	"சுகரீவனிடத்திலும்	कार्याकार्यविधौ	காரியகாரியங்களை
अङ्गदे च	அங்கதனிடத்திலும்	स्थितः	பகுத்தறிவுதில் பெயர்
उत्तमां मतिं एव	சிறந்த அன்பையே	शास्ता च	சீர்க்கொத்தவாகிய
विधत्स्व	வகிப்பிரக!	गोप्ता च	பக்தர்.
त्वं हि	தேவரீர் ஒருவர்தான்		

या ते नरपते वृत्तिर्भस्ते रक्षणे च या । सुग्रीवे चाङ्गदे राज्ञस्तां त्वमाधातुमर्हसि ॥५६॥

नरपते	"மனிதரகளுக்காகிய	या च	எந்தவாறல்லவோ
राजन्	சக்கிரவந்தரீயே!	तां च	அதைவே [ஹும்
ते	தேவரீருக்கு	सुग्रीवे	சுகரீவன் விஷயத்தி-
भस्ते	பரதனிடத்தில்	अङ्गदे	அங்கதன் விஷயத்
या	எப்படிப்பட்ட	त्वं	தேவரீர் [தினும்
वृत्तिः	வா, கல்லவோ	आधातुं	வைக்க
रक्षणे	காத்தாணவரிடத்தில்	अर्हसि	அருண் புரியவேண்டும்

महोषकृतदोषां तां यथा तारां तपस्विनीम् । सुग्रीवो नावमन्येत तथाऽवस्थातुमर्हसि ॥

மஹோஷகृतதொஷா
தா
தபஸ்வினீ
தாரா

“என் குற்றத்தால்
வினைந்த ஆபத்திற்கு
பாத்திரமான
அந்த
புண்ணியவதிடாகிய
தாரையை

சுமீவ:
அவமன்யேத ந
யதா தயா
அவஸ்தாது
அர்ஹசி

சுக்ரீவன்
அவமதிக்கலாகாது,
இவ்வண்ணம்
நடைபெறுமாறு
தேவரீர் அருள்புரிய
வேண்டும்.

त्वया ह्यनुगृहीतेन राज्यं शक्यमुपासितुम् । त्वदशे वर्तमानेन तव चित्तानुवर्तिना ॥
शक्यं दिवं चार्जयितुं वसुधां चापि शासितुम् ॥ ५८ ॥

त्वया
अनुगृहीतेन
त्वदशे
वर्तमानेन
तव

“தேவரீரால்
அனுக்கிரகம் பெற்ற
வனும்
தேவரீரது அநீனத்
இருப்பவனும் [தில்
தேவரீரது

उपासितुं
शक्यं
अपि च
वसुधां च

ஆள
முடியும்.
இதுமட்டுமல்ல இன்
னும்
நிலவுளரு எல்லாவற்
தையும்

चित्तानुवर्तिना हि
राज्यं

திருவுளம் கோணுது
நடப்பவனுமான ஒரு
வனும்
தன் ராஜ்யத்தை

शासितुं
दिवं
आर्जयितुं
शक्यम्

ஆளவும்
ளிண் ணுளவை
சம்பாதிக்கவும்
முடியும்.

त्वत्तोऽहं वधमाकाङ्क्षन्वार्यमाणोऽपि तारया । सुग्रीवेण सह भ्रात्रा हृन्दयुद्धमुपागतः ॥

त्वत्तः
वधं
आकाङ्क्षन्
अहं
तारया

“தேவரீர் கையால்
மரணத்தை
கோரிய
நான்
தாரையால்

वार्यमाणः अपि
भ्रात्रा
सुग्रीवेण सह
हृन्दयुद्धे
उपागतः

தடுக்கப்பட்டவனுரீ
தம்பியாகிய [சூக்ருமம்
சுக்ரீவனுடன்கூட
தவந்தயுத்தத்தை
புரிந்தேன்”.

इत्युक्त्वा सन्नतो रामं विरराम हरीश्वरः ॥ ६० ॥

हरीश्वरः
रामं
इति

வானரமன்னன்
ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा
सन्नतः
विररामं

கொல்லிவிட்டு
வாய்க்கிட்டுப் பேசமுடி
யாதவனுய்
மென்னமாயினன்.

स तमाश्वासयद्रामो वालिनं व्यक्तदर्शनम् । सामसंघज्ञया वाचा धर्मत्वार्थयुक्तया ॥६१॥

सः
रामः
व्यक्तदर्शनं
तं वालिनं
सामसंघज्ञया

அந்த
ஸ்ரீராமர்,
நல்லறிவுபெற்ற
அந்த வாலியை
மனச்சாந்திக்கு ஏற்ற
தாயிருக்கிறதும்

धर्मत्वार्थयुक्तया
वाचा
आश्वासय

தம்பாநாரமாகிய பய
னை நன்கு விளக்கக்
காட்டுகிற துமாகிய
கொற்கொண்டு
பின்வருமாறு தேற்ற
ரவுபடுத்தினார்.

न सन्तापस्त्वया कार्य एतदर्थं पुनरुद्य ॥ ६२ ॥

புனரூய	"வானரோ! "	त्वया	உன்னால்
एतदर्थं	இவ்வியயத்தில்	सन्तापः	மனக்குறை
		न कार्यः	கொள்ளத்தக்கதன்று.

न वयं भवता चिन्त्या नाप्यात्मा हरिसत्तम । वयं भवद्विशेषेण धर्मतः कृतनिश्चयाः ॥६३॥

हरिसत्तम	"வானரோத்தம! "	आत्मा अपि	நீயும்
भवता	உன்னால்	न	அப்படியே.
वयं	நங்கள்	भवद्विशेषेण	உன்னைக்காட்டிலும்
		धर्म	நாகங்கள்
चिन्त्याः न	{ தலை இரட்டை... வர்களை எண்ணக் கூடாது. }	धर्मतः	தர்ம நாகமாகவே
			कृतनिश्चयाः

दण्ड्ये यः पातयेदण्डं दण्ड्यो यश्चापि दण्ड्यते । कार्यकारणसिद्धार्थं तौ नावसीदतः ॥

यः	"எவனொருவன்	तौ	அந்த
दण्ड्ये	தண்டிக்கப்படவேண்	कार्यकारण- } सिद्धार्थी }	ஒரு காரியத்தால் வி ளைந்த காரியத்தை செய்துமுடித்தால் ஏற்படும் பயன்களை ப்பெற்ற
	டியவன் கிடியத்தில்		
दण्डं	தண்டனை		
पातयेत्	விதிக்கின்றனானே		
यः	எவனொருவன்	तौ अपि	இருவர்களும்
दण्ड्यः	குற்றவாளியாய்	नावसीदतः न	குறை சிக்கினவர்களா
दण्ड्यते च	தண்டிக்கப்படுகிறானே		கிறார்கள்.

तद्भवान्दण्डसंयोगादस्माद्विगतकल्मषः । गतः स्वां प्रकृतिं धर्म्यां धर्मदृष्टेन वर्त्मना ॥६५॥

भवान्	"நீ	विगतकल्मषः	பாட்டுமொழிந்தவனு
अस्मात्	இந்த [கண்ட	गतः	ஆனபடியால் [களை.
धर्मदृष्टेन	தர்மநோண்டிரக்களில்-	धर्म्यां	சீமாய்ப்படி அடைய
वर्त्मना	ஆளுக்படானங்களை		வேண்டியதாகிய
	யொத்தே	स्वां	உனது
दण्डसंयोगात्	தண்டனையடைந்த	प्रकृतिं	சீமையை
	கையால்	गतः	பெற்றனை.

त्यज शोकं च मोहं च भयं च हृदये स्थितम् । त्वया विधाने ह्यय्य न शक्यमतिवर्तितुम् ॥

हृदये	"வானரோத்தம! "	भयं च	சஞ்சலத்தையும்
शोकं च	மனநிலைநிலையையன்	त्यज	கெட்டுகிடு.
मोहं च	அறநிலைநிலைநிலை	विधाने	கிரியால் வருவதை
हृदये	மனநிலையத்தில்	अतिवर्तितुं	விளக்க
स्थितम्	இருக்கும்	त्वया	உன்னால்
		न शक्यम्	முடியாது.

यथा त्वय्यद्भुतो नित्यं वर्तते वानरेश्वर । तथा वर्तते सुश्रीवे मयि चापि न संशयः ॥६७॥

वानरेश्वर	“ வானரேசரத்தய! ”	मयि अपि	என்னிடத்திலும்
अद्भुतः	அங்கதன்	नित्यं	எப்பவும்
त्वयि	உன்னிடத்தில்	वर्तते	இருக்கதுவருவான்.
यथा वर्तते	எப்படி இருக்கதுவருகிறது	न संशयः	இதில் உனக்கு ஐயம் வேண்டாம்.
तथा	அவ்வண்ணமே		
सुश्रीवे च	சுசிரீவனிடத்திலும்		

स तस्य वाक्यं मधुरं महात्मनः समाहितं धर्मपथानुवर्तिनः ।

निशम्य रामस्य रणावमर्दिनो वचः सुयुक्तं निजगाद वानरः ॥ ६८ ॥

वानरः	“ வானரனுக்கும் ”	तस्य	அந்த
सः	அவன்	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
महात्मनः	மகாத்மாவும்	मधुरं	இனிய
धर्मपथानुवर्तिनः	{ தர்மமार्க்கத்தையே எப்பவும் பற்றி தடப்பவரும்,	वाक्यं	சொல்லை
रणावमर्दिनः	{ போரில் சந்திரன்க்கு களை போடியாக்கு கிறவருமான	निशम्य	கேட்டு
		सुयुक्तं	மிகவும் சமயத்திற்கு கேற்றதாகிய
		वचः	பின்வரும் சொல்லை
		समाहितं	பக்தியுடன்
		निजगाद	கூறினான்.

शराभितसेन विचेतसा मया प्रदूषितस्त्वं यदजानता प्रभो

इदं महेंद्रोपमभीमविक्रम प्रसादितस्त्वं क्षम मे नरेश्वर ॥ ६९ ॥

महेंद्रोपम- भीमविक्रम	“ இஹேந்திரனுக்கு சம மான மகத்தான பராக்கிரமமுடைய சக்கிரவர்த்தியாரே! பாணத்தால் அடிக்க கப்பட்டே ”	प्रदूषितः	இகழ்க்கது போய்ப்பட்ட மர்.
नरेश्वर		प्रभो	பாணருக்கும் நாதரே!
शराभितसेन		इदं	இப்பொழுது
		एवं	தேவரீர்
विचेतसा		प्रसादितः	{ அஹேந்திர ஹீக்கப் பிரசர்த்திக்கப்பட்ட வராகிரீர்.
अजानता	புத்திமயங்கிய	मे	அடியேனை
मया	அறிவேகிபான	क्षम	சுகூரித்தருளவேண் டும்.”
एवं	வண்ணால் தேவரீர்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे अष्टादशः सर्गः ॥

एकोनविंशः सर्गः—பத்தெனான்பதாவது ஐங்க்கம் || 22 ||

रणाङ्गणे तारागमनम्—போர்க்களத்தில் தாரா வருவது.

स वानरमहाराजः शयानः शरविक्षतः । मृत्युक्तो हेतुमद्वाक्यैर्नोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ १ ॥

शरविक्षतः	பாணம் தைத்து	हेतुमद्वाक्यैः	{ சரியான காரணங்க குடனிருக்கும் சொற்களால் }
शयानः	படுத்துக்கிடக்கும்	मृत्युक्तः	
वानरमहाराजः	வானரமகராஜனாகும்	उत्तरं	பதில்சொல்ல [வனாய்
सः	அவன்,	न प्रत्यपद्यत	சொல்லவில்லை.

अश्मभिः प्रविभिन्नाङ्गः पादपैराहतो भृशम् । रामवाणेन च क्रान्तो जीवितान्ते सुमोह सः॥

अश्मभिः	கற்களால்	रामवाणेन	ஸ்ரீராமரது பாணத்
प्रविभिन्नाङ्गः	முறிபட்ட அங்கக்	क्रान्तः च	தால்
पादपैः	கையுடையவனாயும்,	जीवितान्ते	குணக்கப்பட்டவனாயும்,
आहतः	விருசூதங்களால்	सुमोह	உயிர் போதும் சமயத்
	அடிக்கப்பட்டவனாயும்,		தில்
			முர்க்கையடைந்தான்.

तं भार्या वाणमोक्षेण रामदत्तेन संयुगे । हतं भ्रुवगशार्दूलं तारा शुभाव वालिनम् ॥ ३ ॥

भार्या	தர்மபத்னியாகிய	संयुगे	போர்க்
तारा	தாரா	रामदत्तेन	ஸ்ரீராமரால் தரக்கப
भ्रुवगशार्दूलं	வானரோத்தமனான		பட்ட
तं	அந்த	वाणमोक्षेण	பாணவிழ்ச்சியால்
वालिनं	வாலினைய	हतं	மாண்டுசெட்டவனாக
		शुभाव	கிட்டுதான்.

सा सपुत्राऽभियं श्रुत्वा वधं भर्तुः सुदारुणम् । निष्पपात भृशं वस्ता विविधाद्विरिगइरात् ॥

सा	அவள்,	श्रुत्वा	கேள்வித்து,
सुदारुणं	மிக பயங்கரமாலிருக்	भृशं	மிகவல்
	கிரகம்	वस्ता	விக்கமுற்றவளாய்
अभियं	அசுந்தரவளாலிருக்கி	सपुत्रा	புதல்வயினாகுட
	நடவாள	विविधात्	விவிதமென்ற
भर्तुः	கணவனைய	गिरिगइरात्	மலைக்குகையினின்ற
वधं	வதைவை	निष्पपात	வெயிற்றப்பட்டதான்.

कपिपत्न्या वचः श्रुत्वा कपयः कामरूपिणः । प्राप्तकालमविक्रिष्टमूर्चुर्वचनमङ्गनाम् ॥१०॥

காமரூபிண:	நினைத்த உருவ விமரிக்கவல்ல	அஹ்நா	வதவலாளைப் பறந்தது
कपयः	வாணர்கள்	அவிக்ரிஸ்த்	சந்தேகத்திற்கிடையில்
कपिपत्न्याः	வாணர் பத்திரிகினது	वचनं	வொலலை [வாதநாகிய
वचः	வொலலை	प्राप्तकालं	ஏமயத்திற்கெற்றபடி
श्रुत्वा	கேட்டு,	उचुः	பின்வருமாறுவொழிக் தார்கள்.

जीवपुत्रे निवर्तस्य पुत्रं रक्षस्य चाङ्गदम् । अन्तको रामरूपेण हत्वा नयति वालिनम् ॥

जीवपुत्रे	"குழந்தையை உடைய வனை!	अन्तकः	எயன்
निवर्तस्य	திரும்பிவிடுவீராக.	रामरूपेण	ராமனென உருவெ கித்துவந்து
पुत्रं च	வக புத்திரனாகிய	वालिन्	வாலையை
अङ्गदं	அங்கதனை	हत्वा	கொன்று,
रक्षस्य	காப்பாற்றும்.	नयति	கொண்டு போகிறான்.

क्षिप्तान्वृक्षान्समाविध्य विपुलाश्च शिलास्तथा । वाली वज्रसर्पवर्णं रामेण विनिपातितः ॥

क्षिप्तान्	"எறிந்த	वर्णः	பாணக்களால்
वृक्षान् च	கிடுகடிக்களைவும்,	समाविध्य	பொடியாக்கி
विपुलाः	பெரிய	रामेण	ராமனால்
शिलाः तथा	பாதைகளையும், [பான	वाली	வாலி
वज्रसर्पैः	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்-	विनिपातितः	விழ்த்தப்பட்டார்.

अभिद्रुतमिदं सर्वं विद्रुतं प्रसृतं बलम् । अस्मिन्पुत्रगशार्दूले हते शकसमप्रभे ॥ १३ ॥

अस्मिन्	"இந்த	बलं	சைன்யம்
शकसमप्रभे	இந்திரனை திகர்த்த ஒளிகொண்ட	सर्वं	எல்லாநும் [தாய்
पुत्रगशार्दूले	வாணரோத்தமன்	विद्रुतं	கொக்கவரமண்டத்த-
हते	கொல்லப்பட்டிரு கிடக்	प्रसृतं	கொத்துக்கொதியதாய்
इदं	இந்த [கொரியல்	अभिद्रुतम्	கொடுத்த சைன்யத்தை கிட்டது.

रक्ष्यतां नगरद्वारमङ्गदश्चाभिपिच्यताम् । पदस्थं वालिनः पुत्रं भजिष्यन्ति पुवङ्गमाः ॥

नगरद्वारं	"ககரத்திற்கோட்டை வாணரனது	पुवङ्गमाः	காணர்கள்
रक्ष्यतां	காவல்கொத்துவைக் கப்பாட்டும்.	वालिन्	வாலினது
अङ्गदः च	அங்கதனார்	पुत्रं	புத்திரனை
अभिपिच्यतां	பஞ்சுடரிகொடுக்கும் செய் பிக்காரமட்டும்	पदस्थं	அவனது பதவியை யடைந்தவனாய்
		भजिष्यन्ति	பக்தியுடன் சேசிய் பார்கள்

अथवाऽरुचितं स्थानमिह ते रुचिरानने । आविशन्ति हि दुर्गाणि क्षिप्रमथैव वानराः ॥

रुचिरानने	"அழகிய முகமுடையவர்"	दुर्गाणि	தூர்க்கங்களில்
अथवा	மேற் சொல்லியபடி செய்பவர்களை	आविशन्ति	புகுந்துகொள்வார்
अथ एव	இப்பொழுதே	हि	ஆனபடியால் [கன்,
क्षिप्रं	கிரகமாகியே	ते	தேவர்களுக்கு
वानराः	வானரர்கள்	इह	இப்பொழுது
		स्थानं	இருக்குமிடமானது
		अरुचितम्	ஏற்றதன்று.

अभार्याश्च सभार्याश्च सन्त्यत्र वनचारिणः । लुब्धेभ्यो विप्रयुक्तेभ्यस्तेभ्यो नस्तुमुलं भयम् ॥

अव	" இவ்விடத்தில்	नः	நமக்கு
वनचारिणः	வனவர்கள்	तुमुलं	பிக
अभार्याः च	பத்திரியில்லாதவர் களாகவும்	भयं	ஆபத்து
		लुब्धेभ्यः	பேரரசுபற்ற
सभार्याः च	பத்திரியுள்ளவர்களாகவும்	विप्रयुक्तेभ्यः	மனைலியில்லாதது தனித்திருக்கின்ற ஆவர்களிடமிருந்து
सन्ति	இருக்கின்றார்கள்.	तेभ्यः	தான்."

अल्यान्तरगतानां तु श्रुत्वा वचनमङ्गना । आत्मनः प्रतिरूपं सा वभाषे चारुहासिनी ॥

सा	அந்த	श्रुत्वा	கேட்டு,
अङ्गना	தையலரன்,	चारुहासिनी	புன்சிரிப்புற்றவளாய்
तु	இவ்வியல்பத்தில்	आत्मनः	தனது
अल्यान्तरगतानां	துச்சமான அடிர்பிராயமுடைய ஆவர்களின் சொல்லை	प्रतिरूपं	பெருமைக்கு ஏற்ற பின்வருமாறு [வாறு பேசினான்.
वचनं		वभाषे	

पुत्रेण मम किं कार्यं किं राज्येन किमात्मना । कपिसिंहे महाभागे तस्मिन्भर्तुरि नश्यति ॥

महाभागे	" மகா பாக்யம் பொருத்திய	पुत्रेण	புதல்வனால்
कपिसिंहे	கானகேரத்தமாகிய	किं कार्यं	ஆவதென்ன ?
तस्मिन्	அந்த	राज्येन	ராஜ்யத்தால்
भर्तुरि	கணவர்	किं	ஆவதென்ன ?
नश्यति	சாணையில்	आत्मना	உயிருடனிருக்கும் எண்ணால்
मम	எனக்கு	किम्	ஆவதென்ன ?

पादमूलं गमिष्यामि तस्यैवाहं महात्मनः । योऽसौ रामप्रयुक्तेन शरेण विनिपातितः ॥

यः	" எந்த	महात्मनः	மகா தீமர் வாகிய
असौ	இவர்	तस्य	அவரது
रामप्रयुक्तेन	ராமரால் விடப்பட்ட	पादमूलं	திருவடிவாரத்தை
शरेण	பாணத்தால்	अहं एव	நானும்
विनिपातितः	வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றாரே	गमिष्यामि	அடையப்போகிறேன்."

एवमुक्त्वा प्रदुद्राव रुदन्ती शोककशिता । शिरश्चोरथ बाहुभ्यां दुःखेन समभिघ्नती ॥

एवं	மேற்கண்டவாறு	बाहुभ्यां	இரு கரங்களாலும்
उक्त्वा	சொல்லிக்விட்டு,	शिरः च	தலைமேலும்
शोककशिता	{	शोककश्चिता	மார்டுலும்
		ஆகக் கத்தால் முற்றி ஆம் உள்ளம் கலங்கி யவளாய்	அரைந் துகொண்டு
दुःखेन	துயரத்தால்	रुदन्ती	அழுதுகொண்டே
		प्रदुद्राव	விவரத் துசென்றான்.

आव्रजन्ती ददर्शाय पतिं निपतितं भुवि । हन्तारं दानवेन्द्राणां समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥
क्षेसारं पर्वतेन्द्राणां वज्राणामिव वासवम् । महाबलसमाविष्टं महामेषौघनिःस्वनम् ॥ २२ ॥
शक्रतुल्यपराक्रान्तं वृष्ट्वोपरतं घनम् । नर्दन्तं नर्दतां भीमं शूरं शूरेण पातितम् ॥ २३ ॥
शादूलेनामिपस्वार्थं सुगराजं यथा हतम् ॥ २४ ॥
अचितं सर्वलोकस्य सपताकं सवेदिकम् । नागहेतोः सुपर्णेन चैत्यमुन्मथितं यथा ॥ २५ ॥

अथ	அப்பொழுது	उपरतं	ஒயர்ந்த
आव्रजन्ती	எல்லையை கிட்டுகின்ற	घन	மேகம்
समरेषु	போர்களில் [அவள்	इव	போலிருப்பவனாகவும்,
अनिवर्तिनां	புறங்கட்டாத	आमिपस्वार्थं	மாய்ச்சத்தின்
दानवेन्द्राणां	அகரத்தலைவர்களை		பொருட்டு
हन्तारं	கொன்றவனும்,	शादूलेन	புலியால்
वज्राणां	வஜ்ராயுதங்களை	हर्तं	கொல்லப்பட்ட
वासवं इव	இத்தீரன் எனிலது	सुगराजं	தலைமையான மான்
	போலவே	यथा	போலிருப்பவனாகவும்,
पर्वतेन्द्राणां	பெரும் மலைகளை	नागहेतोः	ஓர் பாய்ச்சின்
क्षेसारं	எறிந்தவனும்,		காணமாய்
महाबल- समाविष्टं	மகத்தான ஆற்றல்	सुपर्णेन	சுருடகவானால்
महामेषौघ- निस्वनं	{	उन्मथितं	சினதத்துத்
		பெரும்மேகக்கூட்டம் களின் ஒலியுற்றவ னும்,	தள்ளப்பட்ட
शक्रतुल्य- पराक्रान्तं	{	सर्वलोकस्य	சர்வலோகங்களின்
இந்திரனை திகர்த்த பார்க்கிராமரீதியும்,		अचितं	அகதூக்குரீயதம்
नर्दतां	கர்ஜிப்பவர்களின்	सपताकं	சொத்தகொடு
भीमं	பயங்கரமாய்		கடியதம்
नर्दन्तं	கர்ஜிப்பவனும்,	सवेदिकं	சின்னகொடு
शूरं	சூரனுமான		கடியதுமான
पतिं	கணவனை	चैत्यं	செய்வீடு
भुवि	தரைமீடம்	यथा	போலிருப்பவனாகவும்,
निपतितं	விழுந்து	शूरेण	சூரனால்
वृष्टा	மழைதடுமாறிக் கு	पातितं	விழுத்தித்தள்ளப்பட் டு கிடக்கின்றவனாய்
		दर्शो	பார்த்தான்.

अवष्टभ्य च तिष्ठन्तं ददर्श भनुरुर्जितम् । रामं रामानुजं चैव भर्तुर्वैवानुजं शुभा ॥ २६ ॥

शुभा	நல்லாளாகும்வன்	रामं च	ஸ்ரீராமனாயும்
भनुः	சின்கீ	रामानुजं च एव	நன்கு மணனாயும்
ऊर्जितं	உறுதிபாய்	भर्तुः	கணவரது
अवष्टभ्य	பிரக்துக்கொண்டு,	अनुजं च एव	தம்பிக்காவும்
तिष्ठन्तं	கின்றுகொண்டிருக்க	ददर्श	பார்த்தான்.

கும்

तानतीत्य समासाद्य भर्तारं निहतं रणे । समीक्ष्य व्यथिता भूमौ संभ्रान्ता निपपात ह ॥

तान्	அவர்களை	समासाद्य	கிட்டு,
अतीत्य	கடந்துசென்று,	समीक्ष्य	பார்த்து,
रणे	போரில்	व्यथिता	மனம் கொந்து
निहतं	கொல்லப்பட்டு	संभ्रान्ता	மெய்ப்பதறி
	கிடக்கும்	भूमौ	தரையில்
भर्तारं	கணவனை	निपपात ह	விழுந்தான்.

सुप्तैव पुनस्तथाय ह्यार्यपुत्रेति शोचती । रुद्रोऽसा पतिं दृष्ट्वा संदितं मृत्युदामभिः ॥

सा	அவள்,	सन्दितं	கட்டுண்டிருக்கின்ற
सुप्या	உறச்சித்துக்கிடந்து,	दृष्ट्वा	பார்த்து, [வாய்
पुनः एव	மீளவும்	शोचती	தயருற்று
उत्थाय	எழுந்து	आर्यपुत्र	‘நாதா!’
पतिं	கணவனை	इति हि	என்று சொல்லிக்கொ
मृत्युदामभिः	யாபாசங்களால்	रुद्रोऽ	கதறினான். [ண்ட

तामवेक्ष्य तु सुग्रीवः क्रोशन्तीं कुररीपिव । विषादमगमत्कष्टं दृष्ट्वा चाङ्गदमागतम् ॥२९॥

सुग्रीवः तु	சகீவனும்	आगतं	அகிட்டம் வந்த
तां	அவளை	अङ्गदं च	அங்கதனாயும்
कुररीं	அன்றில் பறவைகளை	कष्टं	கங்கு புலம்பிக்கொண்
इव	போலவேய	दृष्ट्वा	கண்டு, [முறும்பவனாக
क्रोशन्तीं	கதறிநவனாய்	विषादं	பொருள் தன்பத்தை
अवेक्ष्य	பார்த்து,	आगतम्	அகட்டந்தான்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥

विशः सर्गः—இகுபதாவது ஸர்க்கம் || 20 ||

नारायिलापः—நாராயின் புலம்பல்

रामचापविष्टेन शरैणान्तकरणेन तम् । दृष्ट्वा विनिहतं भूमौ तारा ताराधिपानना ॥ १ ॥

नाराधिपानना	சுந்திரனைப்போன்ற முதல்கையுடைய	शरैण	பாணத்தால்
तारा	தாரை	तं	அவளை
रामचापविष्टेन	ராமனது விசுவாசின று விடப்பட்ட	भूमौ	தரையில்
अन्तकरणेन	மரணத்தை விளைவித் தும்	विनिहतं	அடித்துத்தள்ளிவிட ப்பட்டவளுக கண்டால்.
		दृष्ट्वा	

वानरेन्द्रं महेंद्राभं शोकसंतप्तमानसा । तारा तरुमिवोन्मूलं पर्यदेव्यदातुरा ॥ २ ॥

तारा	தாரை	इव	போல் கிடக்கும்
आतुरा	மிகவும் மனம் கொந்த வளராய்	वानरेन्द्रं	வானரமன்னனைப் பார்த்து
महेंद्राभं	இந்திரனை நிகர்த்தவ னும்	शोकसंतप्त- मानसा	சோகத்தால் கொதித் தும் மனமுடையவ ளாய்
उन्मूलं	வேரூடன் பெயர்த்து விழுத்தப்பட்ட	पर्यदेव्यदातुरा	பின்கண்டபடி புலம்பி தும்.
तहं	விருஷத்தை		

सा समासाद्य भर्तारं पर्यष्वजत भामिनी । इष्टुणाभिहतं दृष्ट्वा वालिनं कुञ्जरोपमम् ॥ ३ ॥

सा	அந்த	इष्टुणा	பாணத்தால்
भामिनी	கட்டழகி	अभिहतं	அடியண்டு கிடப்பவ
कुञ्जरोपमं	புனைவை நிகர்த் தவனும்	दृष्ट्वा	கண்டி. [ஊச
भर्तारं	கணவனுடைய	समासाद्य	அணுகி.
वालिनं	வாலியை	पर्यष्वजत	கட்டஅணுத்துத் கொண்டால்.

रणे दारुणविक्रान्त प्रवीर सुवतां वर । किं दीनामपुरोभागामद्य त्वं नाभिभाषसे ॥ ४ ॥

रणे	"போரில்	दीनां	வேகு பரிதாபநிலை விருப்பவளுமைய எண்ணப்பார்த்து
दारुणविक्रान्त	பயங்கரமான பாக்கி ராமசாஸிமை!	अद्य	இப்பொழுது
प्रवीर	மகாகுரையை!	त्वं	நீ
सुवतां वर	வாலியோத்தமரோ!	किं	என்
अपुरोभागां	{ எப்பொழுதும் மனம் கொண்டு, உடனடி வாக்குவதும்	अभिभाषसे न	பேசாதிருக்கிறீர்?

उत्तिष्ठ हरिशार्दूल भजस्व शयनोत्तमम् । नैवविधाः शेरते हि भूमौ नृपतिसत्तमाः ॥ ५ ॥

हरिशार्दूल
उत्तिष्ठ
शयनोत्तमं
भजस्व

“காணிரோத்தமரே!
எழுந்திருக்கும்.
சிறந்தபடுக்கைக்கு
பொய்சேரும்.

एवविधाः
नृपतिसत्तमाः
भूमौ
शेरते न हि

இப்படிப்பட்ட
ராஜோத்தமர்கள்
தரையில்
படுக்கமாட்டார்கள்.

अतीव खलु ते कान्ता वसुधा वसुधाधिप । गतासुरपि यां गात्रैर्मौ विहाय निषेवसे ॥

मां विहाय
गतासुः अपि
गात्रैः
यां
निषेवसे

“என்னை விட்டு,
உயிர் துறந்தும்
அவயவங்களால்
எவளை
தழுவிக்கொண்டிருக்க
இந்ரோ அந்த

वसुधाधिप
वसुधा
ते
अतीव
कान्ता खलु

பூபதியே!
பூமிதேவி
உமக்கு
மிகவும்
பிரியமானவளா
என்ன?

व्यक्तमन्या त्वया वीर धर्मतः संप्रवर्तिता । किष्किन्धेव पुरी रम्या स्वर्गमार्गे विनिर्मिता ॥

वीर
त्वया
विनिर्मिता
रम्या
किष्किन्धा
रूव

“காதர!
உம்மால்
நிர்மிக்கப்பட்ட
அழகான
கிஷ்கிந்தா நகர்
போலவே

अन्या
पुरी
स्वर्गमार्गे
धर्मतः
संप्रवर्तिता
म्यक्तम्

மற்றொரு
நகரமானது
ஸ்வர்க்கத்தில்
தர்மவிதிப்படி
தயாரிக்கப்பட்டிருக்கி
இது திண்ணம். [நது.

यान्यस्माभिस्त्वया सार्धं वनेषु मधुगन्धिषु । विहतानि त्वया काले तेषाम्परमः कृतः ॥८॥

मधुगन्धिषु
वनेषु
त्वया
अस्माभिः सार्धं
विहतानि
यानि

“மதுமணக்கமழும்
வனங்களில்
உம்மால்
எங்களோடுஉட
கூட்டின
எவைகளோ

तेषां
त्वया
काले
उपरमः
कृतः

அவைகளுக்கு
உம்மால்
இப்பொழுது
ஒய்வு
செய்யப்பட்டிருக்கி
நது.

निरानन्दा निराशाऽहं निमग्ना शोकसागरे । त्वयि पञ्चत्वमापन्ने महायूथपयूथपे ॥ ९ ॥

महायूथप- }
यूथपे }
त्वयि
पञ्चत्वं भापन्ने
अहं

“பெரும் வகணியத்த
நிலைகளுக்குத் தலை
நீர் [வரலா
மாண்டுக்கிடக்கையில்
நான்.

निरानन्दा
निराशा
शोकसागरं
निमग्ना

உதலாறுமொழிந்து
விருப்பங்களை வெறுத்
தவறாய்
துயர்கூடில்
ஆழ்துவிட்டேன்.

हृदयं सुस्थिरं मखं दृष्ट्वा विनिहतं पतिम् । यन्न शोकाभिसंतप्तं स्फुटनेऽथ सहस्रधा ॥१०॥

மகன்
 ஹ்ரயம்
 சுஸ்திரம்
 யந்
 பதி
 வினிஹதம்
 “பணகு
 இதயம்
 வெகு கடினமானது.
 ஏனெனில்
 கணவரை
 கொல்லப்பட்டவராக

ஹ்ரு
 ஷோகாபிஸந்தஸ்தம்
 ஸ஫ுடநே ந
 கண்டும்,
 சோகத்தால் மிகவும்
 வாதிக்கப்பட்டும்
 இன்னும்
 ஆபிரம் தண்டுகளாக
 வெடி வகையில்லை.

सुग्रीवस्य त्वया भार्या हता स च विवासितः । यत्तत्तस्य त्वया व्युष्टिः प्राप्तेयं पुत्रमाधिप ॥

புவமாதிப
 த்வயா
 சுசுரீவஸ்ய ஹ்யா
 ஹதா
 ச: ச
 விவாஸித:
 “காணாமன்னு!
 உம்மால்
 சுகீவரது மனைவி
 அபகரிக்கப்பட்டார்.
 அவரும்
 நாட்டை விட்டு
 கடத்தப்பட்டார்.

யந் தந்
 தஸ்ய
 வ்யுஸ்தி:
 ஹ்ய
 த்வயா
 ப்ராஸா
 எந்த காரணத்தால்
 அதனது
 பயநாக
 இது
 உம்மால்
 அடைவப்பட்டது.

निःश्रेयसपरा मोहात्त्वया चाहं विगर्हिता ।

வானரேந்
 நி:ஸ்ரேயஸபரா
 ஹிநேஷிணி ச
 “வானரேந் தம!
 பக்தியில் ஈடுபட்டு
 நன்மைபெறக் கோருகி
 தவள்

यैषाऽथर्वं हितं वाक्यं वानरेन्द्र हितैषिणी ॥

ஹிநே
 வாக்யம்
 அநயே
 த்வயா
 மோஹாத்
 விஹிதா
 நன்மை பயக்கும்
 சொல்லை
 சொல் வேண்டும்;
 உம்மால்
 மதிமயக்கத்தால்
 திடுக்கிடுக்கப்பட்ட
 இவள்.

रूपयौवनदृप्तानां दक्षिणानां च मानद । नूनमप्सरसामार्यं चित्तानि प्रमथिष्यसि ॥१३॥

மானத
 ஶ்ய
 ரூபயௌவநதூப்தானா
 “பாவரிடமும் மரியா
 தையுடன் விளக்கும்
 உத்தமரே!
 எழில் இனமை இவை
 கவால் செலுக்கும்
 வர்களும்

दक्षिणानां च
 अपसरसां
 चित्तानि
 प्रमथिष्यसि
 नूनम्
 கண்ணைக்கவநுபவநு
 மனை
 அபசரஸா சீர்க்கு
 மன சித்தானி
 சொல் சொல்லிய
 போகிறீர்.
 நூன்
 நூன் இன்னும்.

कालो निःसंशयो नूनं जीवितान्तकरस्तव ।

தவ
 நூந்
 ஜீவீதான்தகர:
 கால:
 நி:ஸன்ஸய:
 “உமக்கு
 ரூப்பொழுது
 உயிருக்கு முடிவாக
 விடே விக்கிறதாகிய
 காலது.
 இதுநின்றகவாரின்று.

बलाद्येनावपन्नोऽसि सुग्रीवस्यावशो वशम् ॥

அவஸா:
 யெந்
 வலாத்
 சுசுரீவஸ்ய
 வஸம்
 அவபந்: அஸி
 எனர் எனக் குடிமய்ப்ப
 அகநூல் [பாத கிர்
 மிகுந்தமாய்
 சுகீவரது
 கையின்
 இவ்வகையினால்.

वैधव्यं शोकसन्तापं कृपणं कृपणा सती । अदुःखोपचिता पूर्वं वर्तयिष्याम्यनाथवत् ॥

पूर्वं "இதற்கு முன்
अदुःखोपचिता कष्टமென்பதே கண்
டி ராதலுளும்
கூபணா { இன்னது செய்கிறதெ
ன்று தெரியாது த
ழிக்கும்
सती पतिरश्वையாகும்
நான்

अनाथवत् ரகத்தகரில்லாமையையும்,
वैधव्यं னைமம்மையையும்,
शोकसन्तापं சோகத்தால் கஷ்டப்
படுவதையும்,
कृपणं தாழ்வையும்
वर्तयिष्यामि அனுபவிக்கப்போகிறேன்.

लालितश्चाङ्गदो वीरः सुकुमारः सुखोचितः । वत्स्यते कामवस्थां मे पितृव्ये क्रोधमूर्च्छिते ॥

मे "எனது
वीरः புதல்வனும்,
लालितः லாலனைசெய்யப்பட்ட
வனும்,
सुकुमारः கஷ்டத்தை கண்டிராத
தலனும்,
सुखोचितः च செல்வத்திலே வளர்ந்
தலனுமான

अङ्गदः அங்கதன்
क्रोधमूर्च्छिते கோபத்தால் மெய்
மறந்திருக்கும்
पितृव्ये சிற்றப்பனிடத்தில்
कां காந்த
अवस्थां கஷ்டத்தை
वत्स्यते அனுபவிக்கப்போகிறேனா?

कुरुष्व पितरं पुत्र सुदृष्टं धर्मवत्सलम् । दुर्लभं दर्शनं वत्स तव तस्य भविष्यति ॥ १७ ॥

पुत्र "புதல்வ! அங்கத!
धर्मवत्सलं தர்மத்திலென்புள்ள
पितरं தந்தையை
सुदृष्टं கடைசியாய் தரிசிக்கப்
பட்டவராக
कुरुष्व செய்வாய்.
वत्स குழந்தாய்!

तव உனக்கு
तस्य அவரது
दर्शनं தரிசனம்
दुर्लभं எப்பொழுதும்
கிடைக்காததாய்
भविष्यति ஆகப்போகிறது.

समाश्वसय पुत्रं त्वं संदेशं संदिशस्व च
मूर्ध्नि चैनं समाश्राय प्रवासं प्रस्थितो ह्यसि

त्वं च "சிரோ!
प्रवासं வெறுக்கவாசத்திற்கு
प्रस्थितः புறப்பட்டெனிட்டவராக
असि இருக்கின்றீர்.
हि ஆனபடியால்
पुत्रं पुत्रे இந்த புதல்வனை

॥ १८ ॥
॥ १९ ॥
मूर्ध्नि உச்சி
समाश्राय முகர்ந்து,
समाश्वसय தேற்றரவு செய்யும்;
संदेशं च சொல்லவேண்டிய
செய்தியையும்
संदिशस्व சொல்லியருளும்.

रामेण हि महर्का कृतं त्वामभिनिघ्नता । आनृण्ये च गतं तस्य सुग्रीवस्य प्रतिश्रवे ॥

त्वां "உம்மை
अभिनिघ्नता கொன்ற
रामेण ஸ்ரீராமரால்

महर् हि எப்பொழுதும் புத
னைழத்தருகிறதாய்
कमे செயல்

किमपियं ते मियचारुषेप मया कृतं नाथ सुतेन वा ते ।
 सहाङ्गदां मां स विहाय वीर यत्प्रस्थितो दीर्घमितः प्रवासम् ॥ २५ ॥
 यद्यपियं किञ्चिदसंप्रधार्य कृतं मया स्यात्तव दीर्घवाहो ।
 क्षमस्व मे तद्धरिवंशनाथ व्रजाभि मूर्धा तव वीर पादौ ॥ २६ ॥
 तथा तु तारा करुणं रुदन्ती भर्तुः समीपे सह वानरीभिः ।
 व्यवस्यत प्रायमुपोपवेशुमनिन्दवर्णा भुवि यत्र वाली ॥ २७ ॥

तारा तु	தாரையோடுவெனில்	ते	உமது
वानरीभिः	வானரங்கள் கீதனோடு	सुतेन वा	புதல்வனான்தான் செய் பப்பட்டது என்ன?
सह	கூட	हरिवंशनाथ	வானரகுலமன்னு!
भर्तुः	கணவனது	दीर्घवाहो	நெடுந்தேரவாய்!
समीपे	பக்கவில்	वीर	வீரர்!
करुणं	பரிதாபமாய்	तव	உமக்கு
तथा	பின்வருமாறு சொல்லி	अपियं	இவ்வடையில்லாதது
रुदन्ती	கழுதுகொண்டே	किञ्चित् यदि	எதேதனுமொன்று
मियचारुषेप	“கண்ணக்கவரும் அ முதுவாய்க்கத் திருமே ளியே!”	मया	என்னால்
वीर	வீரர்!	असंप्रधार्य	ஆலோசனைபின்றி,
नाथ	நாதர்!	कृतं	செய்யப்பட்டதாக
सः	அந்த வீ	स्यात्	இருப்பின்;
इतः	இவ்வளவுத்தொடுக்க கண்ட	तत्	அதை
दीर्घं	நீண்ட	मे	எனக்காக
प्रवासं	பிரயாணத்திற்கு	क्षमस्व	மன்னித்தருளும்;
सहाङ्गदां	அங்கதனுடனிருக்கும்	तव	உமது
मां	என்னை	पादौ	திருவடிகளில்
विहाय	விட்டு,	मूर्धा व्रजामि	முடி தாழ்த்தி வணங்
प्रस्थितः	பதப்பட்டிருப்பீர்;	वाली	வாளி [குகிறேன்.”
यत्र	எங்கேதடையால்	यस	எந்த இடத்தில் கிடந் தானே
अं	உமக்கு	भुवि	அந்த இடத்தில்
अपि	இவ்வளவு செய்ய	प्रायं	பெறாமல் கிடந்து
मया	என்னால்	उपोपवेशुं	உபவித்துறங்க
कृतं	செய்யப்பட்டது	अनिन्दवर्णा	நினைபுடற்றவர்கள் உமது மனவாராய்
वि	என்ன?	व्यवस्यत	நின்றுபித்தார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
 किष्किन्धाकाण्डे विंशः सर्गः ॥

एकविंशः सर्गः—இதுபத்தொராவது ஸர்க்கம் || 22 ||

हनुमता तारासमाश्वसनम्—ஹனுமார் தாரையைத் தேற்றுவது.

सतो नियतितां तारां च्युतां तारापिवाम्बरात् । शनैराश्वसयामास हनुमान्हरियूथपः ॥१॥

हरियूथपः	வாலாசிரேணித் தலை	तनः	அப்பொழுது
हनुमान्	ஹனுமார் [சாரிய]	नियतितां	தாரையில் படுத்தி
अम्बरान्	ஆகாயத்தினின்றும்		கிடங்கும்
च्युतां	புண்யத்தின் முடிவில்	तारां	தாரையைப் பார்த்து
	பூமியில் விழுந்த	शनैः	நாளடைகாப்
तारां इव	நகரத்திரந்தை	आश्वसयामास	பின்வந்துமாறு தேற்ற
	போலவே		செய்துத்திரை.

गुणदोषकृतं जन्तुः स्वकर्मफलहेतुकम् । अव्यग्रस्तदवाप्नोति सर्वं प्रैत्य शुभाशुभम् ॥२॥

जन्तुः	“ ஜன் மானிடன்	तनु	அக,க
गुणदोषकृतं	தர்மம் ஆதர்மம் இர	सर्वे	எல்லாவற்றையும்
	ண்டில் ஏற்பட்டதும்	अव्यग्रः	புறர் கர்மக்களால் பத்
	தனது கர்மங்களின்		தப்பாத தவறாத
स्वकर्मफलहेतुकं	{ பணம் கருங்கு சாதனை	प्रैत्या	மாண்டிம்,
	மாயிருக்கிறதுமான்	शुभाशुभं	சன்மைகளையும் தீமை
		अवाप्नोति	கடைசிறன். [வெயும்

शोच्या शोचसि के शोच्यं दीनं दीनाऽनुकम्पसे ।

कश्च कस्यानुशोच्योऽस्ति देहोऽस्मिन् बुद्धोपमे

|| 3 ||

शोच्या	“ பரிதாபமான தலை	कं	க
	விருப்பவரைய சீர்,	अनुकम्पसे	அருக்கமிக்க சீர்
शोचसि	பிறரைப்பற்றி பரித	बुद्धोपमे	புத்திரிசை சீர்த்த
	பிக்கிசை சீர்.	अग्निन्	ஹீன
दीना	திக்கற்றவரைய சீர்,	देह	உடல் விக்கி க்கில்
दीनं	கஷ்டதசையில்	कस्य	பாடுககு
	இருப்பவனும்	कः च	பாரிகன்
शोच्यं	வியசனப்பட்டவன்	अनुशोच्यः	தனக்குடையவன்
	வனுமான்	अग्नि	புத்திரன். [வகு

अङ्गदस्तु कुमारोऽयं द्रष्टव्यो जीवपुत्रया । आयत्यां च विधेयानि समधान्यस्य चिन्तय ॥

जीवपुत्रया	“ உடலிலேயே இருக்கார்	अस्य	அவ
	ஒரு புத்திரனாயிரு	आयत्यां	ஆயதியை
	தவரானவன் உடலால்	समधानि च	சமதான சீரென்கின்
अयं	இந்த		செய்கசாரம்
कुमारः	புத்திரனாய்வ	विधेयानि तु	விதைய சீரென உடலால்
अङ्गदः	அங்கதல்		உடலில் உடலால்
द्रष्टव्यः	பார்த்தக்கூடிய	चिन्तय	சீரென்கின்
	பொருள் உடலால்		

जानास्यनियतामेवं भूतानामागतिं गतिम् । तस्मान्छुभं हि कर्तव्यं पण्डितेनैहलौकिकम् ॥

भूतानां	“உயிர்க்களின்	तस्मात् हि	ஆனபடியால் தான்
आगतिं	பிறப்பையும்	पण्डितेन	கற்றறிந்த ஒருவனால்
गतिं	இறப்பையும்	ऐहलौकिकं	இன்வுலகில் செய்ய
एवं	இப்படி தான்		வேண்டியதாயின்
अनियतां	நினைவில்லாததென	शुभं	நற்செயல்
जानासि	கீளும் ஆறிகிறீர்;	कर्तव्यम्	புரியத்தக்கது.

यस्मिन् हरिसहस्राणि शतानि नियुतानि च । वर्तयन्ति कृतांशानि सोऽयं दिष्टान्तमागतः ॥

यस्मिन्	“எவ்விராளுவரிடத்தில்	कृतांशानि	{ ஆவரவர்களுக்கூரிய வைகளைப்பெற்றவர் களாய் ஆண்டப்பிழைத்து வருகின்றோர்களே }
हरिसहस्राणि	ஆயிரக்கணக்கான வானவர்களும்	वर्तयन्ति	
च	இன்னும்	सः अयं	அந்த இவர்
शतानि	நூற்றுக்கணக்காகவும்	दिष्टान्तं	காலகதியை
नियुतानि	கொடிக்கணக்காகவும்	आगतः	ஆடைநூலிட்டார்.

यदयं न्यायदृष्टार्यः सामदानक्षमापरः । गतो धर्मजितां भूमिं नैनं शोचितुमर्हसि ॥ ७ ॥

अयं	“இவர்	धर्मजितां	தர்மாத்மர்களுடைய
न्यायदृष्टार्यः	அறநூலின் துட்பங்க ளை நன்கறிந்தவர்.	भूमिं	உலகை
सामदानक्षमापरः	{ இன்சொற் சொல்லல், கொடை, பொறுமை இவைகளில் பற்று டையவர். }	गतः	ஆடைநீருக்கிரூர்;
		यत्	என்கிறபடியால்
		एनं	இவரைப்பற்றி
		शोचितुं	நீர் தயகுற
		अर्हसि न	கடந்து.

सर्वे हि हरिशर्दूलाः पुत्रक्षायं तवाङ्गदः । हर्षक्षपतिराज्यं च त्वत्सनाथमनिन्दिते ॥ ८ ॥

अनिन्दिते	“குற்றமற்றவனே !	अयं	இந்த
हर्षक्षपतिराज्यं	{ வானவர்களுக்கும் கா டிகளுக்கும் கணவரு க்கும் உரியதான இந்த ராஜ்யமானது, }	अङ्गदः	அங்ககன்
		च	{ ஆப்படியே உம்மை நாதனாய் உடையவ னாகிறான். }
त्वत्सनाथं	உம்மை நாதனாய் உடையதாகிறது.	हरिशर्दूलाः	வானவோத்தமர்கள்
तव	உமது	सर्वे हि	எல்லோருமே
पुत्रः	புதல்வனாகிய	च	{ ஆப்படியே உம்மை நாதனாயுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். }

ताविमौ शोकसंतप्तौ शनैः भेरय भामिनि । त्वया परिशुद्धीतोऽयमद्भुदः शास्तु मेदिनीम् ॥

भामिनि	" நல்லாய் !	भेरय	விட்டுொழியும் ;
तौ	அந்த	अयं	இந்த
इमौ	இந்த	अद्भुदः	அக்கதன்
शोकसन्तप्तौ	{ மனக்கிடுகலாம், கரையக் கிடுகலாம் ஆகிய இரண்டையுடைய	त्वया	உம்மால்
		परिशुद्धीतः	ஆதரிக்கப்பட்டவனாய்
		मेदिनी	மேடியத்தை
शनैः	நீராகவே	शास्तु	அரசரளப்டும்

सन्ततिश्च यथा दृष्टा कृत्यं यच्चापि सांप्रतम् । राजस्तन्क्रियतां सर्वमेव कालस्य निश्चयः ॥

सन्ततिः	" சந்ததி	तत् सर्वं अपि	அந்த எல்லாமும்
यथा दृष्टा	வதற்காகவென்பதுகிதி க்கப்பட்டிருக்கிறதேதோ,	राजः	மன்னருக்கு
सांप्रतं	இச்சமயம்	क्रियातां	செய்யப்பட்டும;
कृत्यं	ஆகவேண்டியதாரி ருக்கிறது	एवः	இதுதான்
यत् च	எதுவோ,	कालस्य	நீக்காலத்திற்குரிய
		निश्चयः	கவனிக்கவேண்டிய விஷயம்.

संस्कार्यो हरिराजश्च अद्भुदश्चाभिषिच्यताम् । सिंहासनगतं पुत्रं पश्यन्तो शान्तिमेष्यसि ॥

हरिराजः च	வாராஜமன்னரும்	पुत्रं	புதல்வனை
संस्कार्यः	உத்தரக்கிரியை செய் யப்படவேண்டியவர்.	सिंहासनगतं	சிம்மாசனத்தில் அந் நிருக்கின் தவனாய்
अद्भुदः च	அக்கதனும்	पश्यन्तो	பார்க்கும் நீர்
अभिषिच्यतां	ஆர்த்திபுஷ்பத்தொடர்ச்சி கப்படட்டும்;	शान्ति	பெயர்சொ பெறுவீர்.
		एष्यसि	பெறுவீர்.

सा तस्य वचनं श्रुत्वा भर्तृव्यसनपीडिता । अब्रवीदुत्तरं तारा हनुमन्तमवस्थितम् ॥१२॥

भर्तृव्यसनपीडिता	கணவனான மானத் தால் அன் புதற்குந்த	श्रुत्वा	கேட்டு.
सा	அந்த	अवस्थितं	பக்களில் உண்ட
तारा	தாரை,	हनुमन्तं	நாளுடைய பார்த்து
तस्य	அவரது	उत्तरं	பின்வரும் பதிகை
वचनं	சொல்லை	अब्रवीत्	சொழிந்தார்.

अद्भुदप्रतिरूपाणां पुत्राणामेकतः शतम् । हतस्वस्य प्रवीरस्य गात्रसंश्लेषणं वरम् ॥ १३ ॥

अद्भुदप्रतिरूपाणां	" அக்கதனான்கு சில ய	अस्य	இந்த
पुत्राणां	புதல்கள்களில்	प्रवीरस्य	உத்தம கணவருடைய
शतं	பத்து	गात्रसंश्लेषणं	மடிகைப்பதற்கிருத் தல்
एकतः	ஒருபுறமிருக்கப்பட்டு;	वरम्	எதற்கும் மேம்பட் பது.
हतस्य	இறந்த		

न चाहं हरिराजस्य प्रभवाम्यङ्गदस्य वा । पितृव्यस्तस्य सुग्रीवः सर्वकार्येष्वनन्तरः ॥

हरिराजस्य	{ “வானர பன்னனுக்கு த் தானுகட்டும், (வானி க்குத் தானுகட்டும்) அங்கதனுக்குத் தானு கட்டும்	तस्य	அவனது
अङ्गदस्य वा		पितृव्यः	தித்தப்பனாகிய
अहं प्रभवामि न	{ நான் வன்னிஷ்டமாய் னுன்றைச் செய்யெ னச் சொல்வேன்.	सुग्रीवः च	சுகிரீவர்தான்
		सर्वकार्येषु	எல்லாக் காரியங்களளி ளும்
		अनन्तरः	வாசிஸ்தாரர்.

न ह्येषा बुद्धिरास्थेया हनुमन्नङ्गदं प्रति । पिता हि बन्धुः पुत्रस्य न माता हरिसत्तम ॥

हरिसत्तम	வானரோத்தம!	हि	ஏனென்றால்,
हनुमन्	அனும!	पुत्रस्य	னர் புதல்வனுக்கு
अङ्गदं प्रति	அங்கதனைப்பற்றி	पिता हि	பிதா ஒருவர்தான்
एषा	இந்த	बन्धुः	சநாகட இருந்து ஆ தரிக்கவேண்டியவர்.
बुद्धिः	ஆலோசனையானது	माता	தாய்
आस्थेया न	என்னுலங்கீகரிக்கத் தக்கதன்று;	न	ஆப்படி யில்லை.

न हि मम हरिराजसंश्रयात्क्षमतरमस्ति परत्र चेह वा ।

अभिमुखहतवीरसेवितं शयनमिदं मम सेवितुं क्षमम् ॥ १६ ॥

मम	எனக்கு	अस्ति न	இல்லை.
इह च	இவ்வூலகில்	अभिमुख-	} இதேதா மரண்டுகிடக் கும் வீரரால் ஆடை யப்பட்டதாகிய
परत्र वा	{ தானுகட்டும் மற்றோர் உலகில்	हतवीरसेवितं	
हरिराजसंश्रयात्	{ தானுகட்டும் நமரிமன்னரை ஆதர யித்திருப்பதைவிட	इदं शयनं	இந்த படுக்கை
क्षमतरं हि	மேளானதொன்றுண்டென்பதே	मम	எனக்கும்
		सेवितुं	படுக்க
		क्षमम्	ஏற்றது.

इत्यर्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10158

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 906

द्वाविंशः सर्गः—இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ 22 ॥

वालिनः प्राणवियोगः—வாலி உயிர் துறப்பது

वीक्षमाणस्तु मन्दासुः सर्वतो मन्दमुच्चैस्वसन् । आदावेव तु सुग्रीवं ददर्शानुजमयतः ॥१॥

मन्दासुः	குத்துவிசாய்க் கிடக் கின்றவனும்து,	उच्चैस्वसन् तु	முற்றுகிட்டுக்கொண் டிருக்கிறவனுமான
सर्वतोः	காங்குபக்கங்களிலும்	अनुजं	தம்பியாகிய [அவன்
वीक्षमाणः तु	பார்ந்துகொண்டது	सुग्रीवं एव	சுகிரீவனையே
मन्दं	குக்கிறவனும்து,	आदौ भयतः	முதல் முதலில் கண்
	முடிய அகிராமப்பட்டி	दर्श	கொண்டார். பார்ந்தார்.

तं प्राप्तविजयं वाली सुग्रीवं प्रवृगेश्वरम् । आभाष्य व्यक्तया वाचा सस्नेहमिदमब्रवीत् ॥

வாலி	வாலி	வ्यक्तया	சந்தேகத்திற்கு இட- மாகாத
प्राप्तविजयं	இயல் பெற்றவனும்	वाचा	நெர்த்கொண்டு
प्रवृगेश्वरं	வானர மன்னனும்	सस्नेहं	அன்புடன் கூடிய
तं	அந்த	इदं	பெரும்பும் சொல்லி
सुग्रीवं	சுக்ரீவனைப் பார்த்து	अब्रवीत्	சொன்னான்.
आभाष्य	பெயர் சொல்லி அன்புத்து		

सुग्रीवं दोषेण न मां गन्तुमर्हसि किल्बिषात् । कृप्यप्राणं भविष्येण वृद्धिमोहेन मां वदन् ॥

சுமீவ	"சுக்ரீவ !	गन्तुं	விட்டுப்போக
वदन्	சொல்கின்றான்	अर्हसि	நீ அதுமதிக்கவேண்டி இல்.
भविष्येण	சந்தேகத்திலும்	मां	என்னை
वृद्धिमोहेन	மதிமயக்கத்தினால்	दोषेण	குறைபாடு
कृप्यप्राणं	இழக்கப்பட்ட	न	நீ சொல்லவிடுக்க உடாது.
मां	என்னை		
किल्बिषात्	குற்றத்தினின்ற		

युगपद्दिहितं तात न मन्ये सुखमावयोः । सौहार्दं भ्रातृयुक्तं हि तदिदं तात नान्यथा ॥

தை	"அப்பா !	दिहितं	தெய்வத்தால் விதிக்க உட்பட்டதால்
आवयोः	நம்மிருவர்களுக்கும்	न मन्ये	இல்லையென நினைக்கி
युगपत्	ஏககாலத்தில்	तात	அப்பா ! [இரன்.
भ्रातृयुक्तं	பிரதாக்களுக்கிருக்க வேண்டிய	तत् हि	அப்படியிருப்பதால்
सौहार्दं	வா தன்மையாகி	इदं	இது [தான்
सुखं	இன்பத்தை	अन्यथा न	மாறுவதில்.

प्रतिपद्य त्वमद्यैव राज्यमेषां वनौकसाम् । मामप्यद्यैव गच्छन्तं विद्धि वैवस्वतभयम् ॥ ५ ॥

மா	"என்னை	अद्य एव	இப்பொழுதே
अद्य एव	இப்பொழுதே	त्वं अपि	நீயும்
वैवस्वतभयं	யமபுரிக்கு	एषां	இந்த
गच्छन्तं	போய்க்கொண்டிருக்க கின்றவனாக	वनौकसां	வானர இனத்தை
विद्धि	அறிவாய்.	राज्यं	இந்த நாடு
		प्रतिपद्य	எந்தெந்ததான்.

जीवितं च हि राज्यं च श्रियं च विपुलाभिमाम् । प्रजहाम्येष वै तूर्णं महत्प्रामहितं यशः ॥

जीवितं च	"உயிரையும்	अग्रहितं	மாதிரி
राज्यं च	அரசையும்	महत्	மகத்தான
इमां	இந்த	यशः च	புகழையும்
विपुलां	புலாவுகடந்த	तूर्णं हि	இதே
श्रियं च	சம்பாத்தனமும்	एषः वै	இந்த நாடு
		प्रजहामि	குறக்கின்றேன்.

अस्यां त्वहमवस्थायां वीर वक्ष्यामि यद्वचः । यद्यप्यसुकरं राजन् कर्तुमेव तदर्हसि ॥ ७ ॥

राजन्	“ அரசை !	अहं	நான்
वीर	குரவே !	वक्ष्यामि तु	சொல்லுவேனோ,
अस्यां	இந்த	असुकरं	செய்த நிகரியதாய்
अवस्थायां	தகையில்	अपि यदि	இருப்பினும்,
यत्	எந்த	तत् कर्तुं एव	அதைச் செய்வதே
वचः	சொல்லீ	अर्हसि	உடன்படவேண்டும்

सुखार्हं सुखसंवृद्धं बालमेनमबालिशम् । वाष्पपूर्णमुखं पश्य भूमौ पतितमद्भुदम् ॥ ८ ॥

भूमौ	“ தகையில்	सुखसंवृद्धं	செல்லாத் திலை வளர்ந்த
वाष्पपूर्णमुखं	கண்ணீர் சிறைந்த	बालं	சிறு வயலும் [வனம்]
	முகமுண்டையலும்	अबालिशं	கருத்தாலிருப்பவன
पतितं	விழுந்து கிடக்கிறவ	एवं	இந்த [மரண]
	னும்	अद्भुतं	ஆங்கதனை
सुखार्हं	சுகங்களுக்குரியவனும்	पश्य	பார்.

मम प्राणैः म्रियतरं पुत्रं पुत्रमिवौरसम् । मया हीनमर्हानार्थं सर्वतः परिपालय ॥ ९ ॥

मम	எனது	पुत्रं इव	குழந்தையைப்
प्राणैः	உயிரினும்		போலவே
म्रियतरं	இனிவரும்	अहीनार्थं	ஒரு குறைபடி
मया हीनं	என்னைப் பிரிந்தவன		இல்லாதபடி
	மரண	सर्वतः	எல்லாப்பிரகாரத்தா
पुत्रं	புதல்வனை		னும்
औरसं	உன் வயிற்றில் பிறந்த	परिपालय	காப்பாற்று.

त्वमेवास्य हि दाता च परित्राता च सर्वतः । भयेष्वभयदश्चैव यथाहं प्रवृणोश्चर ॥ १० ॥

प्रवृणोश्चर	“ வரனாமன்னோ !	सर्वतः च	எக்காவத்தினும்
अहं यथा	நான் எப்படியோ	परित्राता एव	காப்பாற்றுபவன்.
त्वं एव	நீதான் [அப்படியே]	भयेषु	ஆபத்துக்களில்
अस्य	இவனுக்கு	अभयदः च	ஆபயம் அளிப்பவன்.
दाता च	எதைபுமளிப்பவன்.	हि	இது தின்னம்.

एष तारात्मजः श्रीमांस्त्वया तुल्यपराक्रमः । रक्षसां तु वधे तेषामग्रतस्ते भविष्यति ॥

तारात्मजः	“ தகையில் புதல்வ	तेषां	அந்த
	னாகிய	रक्षसां	அரக்கர்களை
एषः	இவன்	वधे तु	வதைக்கும் விகழ்த்
श्रीमान्	பிரதித்தி பெற்றவன்.		தினோ
त्वया	உனக்கு	ने	உனக்கு
तुल्यपराक्रमः	கவாளமரண உரைக்கிற	अग्रतः	முன்பின
	மமுண்டையவன்	भविष्यति	இருப்பவன்.

अनुरूपाणि कर्माणि विक्रम्य बलवान्रणे । करिष्यत्येप तारेयस्तरस्वी तरुणोऽङ्गदः ॥

தரேய:	"தரணரயின் புதல்வனும்"	एयः	இந்த
तरुणः	பெணவனாகியிருப்பவனும்	अङ्गदः	அங்கதன்
तरस्वी	அதி ஆண்மைபுடையவனும்	रणे	போரில்
बलवान्	ஆற்ற ஆண்டவனானவன்	विक्रम्य	மேல்விழுந்து
	மான்	अनुरूपाणि	அவற்றுக்கெதிர்த்தான
		कर्माणि	கொழிந்தன
		करिष्यति	பரிவாள்.

सुपेणदुहिता चैयमर्थसूक्ष्मविनिश्चये । औत्पादिके च विविधे सर्वतः परिनिष्ठिता ॥

सुपेणदुहिता	"வ - வேணனின் பெண்ணாகிய"	अर्थसूक्ष्म- } विनिश्चये }	காரியங்களின் தட்பங்களை ஆராய்ந்து அறிவகிறும்
इयं च	இவளும்	सर्वतः च	எல்லாப்பக்காரத்திலும்
विविधे	பலவகை	परिनिष्ठिता	வல்லவள். [ஆம்]
औत्पादिके	இக்கட்டாகிற		

यदेषा साध्विति ब्रूयात्कार्यं तन्मुक्तसंशयम् । न हि तारामतं किञ्चिदन्यथा परिवर्तते ॥

यत्	"எந்த	मुक्तसंशयं	ஆபத்திலாதது;
कार्यं	காரியத்தை	तारामतं हि	தார அனுக்கிபெற்ற
एषा	இவள்	अन्यथा	வேறும் [நிதென்றும்]
साधु इति	செய்யலாம் என	किञ्चित्	என்னளவும்
ब्रूयात्	கொல்லுகிறவனோ	न परिवर्तते	கடைபெறுத.
तत्	அது		

राघवस्य च ते कार्यं कर्तव्यमविशङ्कया । स्यादधर्मो ह्यकरणे त्वां च हिंस्याद्विमानितः ॥

राघवस्य	"ஹீராமருடைய	अधर्मः	பாபம்
कार्यं	காரியம்	स्यात्	கிண்பும்;
अविशङ्कया	மனவுறுகிகொண்டு	विमानितः च	{ பக்தியமரின் குகறவு கொண்டவராக அ வர் ஆயின்
ते	உன்னால்	त्वां च	உன்னையும்
कर्तव्यं	செய்யத்தக்கது;	हिंस्यात्	கொல்லும்.
अकरणे हि	செய்யவில்லை என்கிற விவரத்திலே		

इमां च मालामाधत्स्व दिव्यां सुधीव काञ्चनाम् ।

उदारा श्रीः स्थिता ह्यस्यां संप्रजहान्मृते मयि

॥ १६ ॥

सुधीव	"சுக்கிரீவ!	आधत्स्व	எடுத்ததெடுத்தல்
काञ्चनां	கொண்டமாமானனும்	अस्यां	இதில் [கொள்.
दिव्यां च	{ தெய்வத்தன்மைப டைக்கப்பெற்றது மான்	स्थिता	இருக்கும்
इमां	இந்த	उदारा	தண்ணளிப்புடைய
मालां	மாலையை	श्रीः हि	* ஸக்தமியோ
		मयि मृते	என் இறந்தால்
		संप्रजहाम्	தொய்விடுவான்.

इत्येवमुक्तः सुग्रीवो वालिना भ्रातृसौहृदात् । हर्षं त्यक्त्वा पुनर्दीनो ग्रहयस्त इवोदुराद् ॥

वालिना	வாலியால்	हर्षं	தான் ஜயமடைந்தேன் என்பதால் விளைந்த ஆடம்பரத்தை விட்டு,
भ्रातृसौहृदात्	பிரதாவினிடத்தினி றுக்கும் வாத்ஸல்யத்தால்	त्यक्त्वा	
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	पुनः	முன்னிலுமதிகமாய்
उक्तः	சொல்லப்பட்டதற்கு	ग्रहयस्तः	நகுவினான் சிடிபட்ட கந்திரன்போல
सुग्रीवः	சக்கிரீவன்	उदुराद् इव	வருந்தினான்.
		दीनः	

तद्वालिवचनाच्छान्तः कुर्वन्युक्तमतन्द्रितः । जग्राह सोभ्यनुज्ञातो मालां तां चैव काञ्चनीम् ॥

तद्	அச்சமயத்தில்	अभ्यनुज्ञातः	சொல்லியபடி நடக்கி றேன் என்று ஏற்றுக் கொண்டு
सः	அவன்	युक्तः	
वालिवचनात् एव	வாலியின் சொல்லி னிருந்தே	कुर्वन्	செய்கிறவனாய்
शान्तः	முன் னவரமொழிந்த வனாய்	तां	அந்த
अतन्द्रितः	ஜாக்கிரதையுடைய வனாய்	काञ्चनीं मालां च	பொன்மாலையையும்
		जग्राह	ஸ்வீகரித்தான்.

तां मालां काञ्चनीं दत्त्वा वाली दृष्ट्वाऽऽत्मजं स्थितम् ।

संसिद्धः प्रेत्यभावाय स्नेहादङ्गदमब्रवीत्

॥ १९ ॥

वाली	வாலி,	सहात्	வாத்ஸல்யத்தால்
तां	அந்த	स्थितं	பக்கலில் இருக்கின்ற
काञ्चनीं	பொன்	आत्मजं	புதல்வனாகிய
मालां	மாலையை	अङ्गदं	அங்கதனை
दत्त्वा	கொடுத்துவிட்டு,	दृष्ट्वा	பார்த்து
प्रेत्यभावाय	உயிரினிட	अब्रवीत्	பின்வருமாறு
संसिद्धः	ஆயத்தமாகி		சொன்னான்.

देशकालौ भजस्वाद्य क्षममाणः प्रियाप्रिये । सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगो भव ॥

अद्य	“ இப்பொழுது	काले	அதது விளையும்
देशकालौ	இடம், காலம்		காலத்தில்
	இரண்டையும்	सुखदुःखसहः	சுகத்தையும், துக்கத் தையும் சமமென எண்ணியவனாய்
भजस्व	நன்கு அறிந்துகொள்.	सुग्रीववशगः	
प्रियाप्रिये	பிரியம், அன்புபிரியம்		சக்கிரீவன் மனங்கொ ணுது நடக்கிறவனாய்
	இவ்விரண்டையும்	भव	இருந்துவா.
क्षममाणः	பொருட்படுத் தாதவனாய்		

किष्किन्धा ह्यथ शून्येयं स्वर्गते वानराधिपे । उद्यानानि च शून्यानि पर्वताः काननानि च ॥

வானராधिபே
स्वर्गते
अथ
इयं
किष्किन्धा हि
हते पुवगशार्दूले निष्पभा वानराः कृताः

வானரா மன்னன்
ஸ்வர்க்கத்தை அடை
இப்பொழுது [ந்ததில்
இந்த
கிஷ்கிந்தையே

शून्या
पर्वताः
काननानि च
उद्यानानि च
शून्यानि

பாழாயிற்று;
பர்வதங்களும்
காடுகளும்
உத்யான வனங்களும்
பாழாயின.

॥ २७ ॥

पुवगशार्दूले
हते

வானர சிரேந்தன்
மாண்டவளவில்

वानराः
निष्पभाः कृताः

வானரங்கள்
நெயலற்றவர்களாய்
கிட்டார்கள்.

यस्य वेगेन महता काननानि वनानि च । पुष्पौवेणानुवध्यन्ते करिष्यति तदथ कः ॥

यस्य
महता
वेगेन
वनानि
काननानि च
पुष्पौवेण

“எவனது
மகத்தான
உத்யானத்தால்
காடுகளும்
கோடைகளும்
புஷ்பங்களின் அதி
சயத்தால்

अनुवध्यन्ते
तत्
अथ
कः
करिष्यति

விளங்கச்செய்யப்பட்டு
டனவோ
அதை
இப்பொழுது
எவன்
செய்யப்போகிறான்?

येन दत्तं महद्युद्धं गन्धर्वस्य महात्मनः । गोलभस्य महाबाहोर्दश वर्षाणि पञ्च च ॥२९॥

येन
दत्तं पञ्च च
वर्षाणि
महात्मनः
महाबाहोः

“எந்த அவனால்
பதினைந்து
ஆண்டுகள்
மகா தீமாவும்
மகாபாகுவுமான

गोलभस्य
गन्धर्वस्य
महत्
युद्धं
दत्तम्

கோலபனென்ற
கந்தர்வனுக்கு
பெரும்
போர்
அளிக்கப்பட்டது.

नैव रात्रौ न दिवसे तद्युद्धमुपशाम्यति । ततस्तु षोडशे वर्षे गोलभो विनिपातितः ॥३०॥

तत् युद्धं
दिवसे
उपशाम्यति न
रात्रौ एव
न

“அந்த போர்
பகலிலும்
நடைபெறுதில்கை.
இரவில்லாமல்
நடைபெறுதில்கை.

ततः
षोडशे
वर्षे तु
गोलभः
विनिपातितः

அதன்பின்
பதினாறுவாது
வருகத்தில்தான்
‘கோலபன்
கொல்லப்பட்டான்.

हत्वा तं दुर्विनीतं तु वाली दंष्ट्राकरालवान् ।

दंष्ट्राकरालवान्
दुर्विनीतं
न
हत्वा तु

“கொடிய கொலைப்பத்
கொடியடைபவனும்
தவட்டான
அவனை
கொன்றுவிட்டு,

सर्वाभयकरोऽस्माकं कथमेव निपातितः ॥

अस्माकं
सर्वाभयकरः
एव
वाली
कथं
निपातितः

நமக்கு
எல்லாவிதத்திலுடைய
இந்த [மனித்தவனான
வாலி
எவ்விதமாய்தான்
கொல்லப்பட்டான்?

हते तु वीरे प्रवगाधिपे तदा प्रवङ्गमास्तत्र न शयं लेभिरे ।

वनेचराः सिंहयुते महावने यथा हि गान्धो निहते गवां पत्नी

॥ ३२ ॥

तदा	அப்பொழுது	निहते हि	மாண்டவானில்
तत्र	அவ்விடத்தில்	गावः	பசுக்கள்
वीरे	வீரனாகிய	यथा	எவ்வண்ணமோ
प्रवगाधिपे	வாணரமன்னன்		அவ்வண்ணமே
हते तु	மாண்டதும்,	वनेचराः	வனத்தில் திரிபவர்
महावने	பெருங்காணில்	प्रवंगमाः	வாணர்கள் [கனாகிய
सिंहयुते	சிலகத்தோடு எதிர்த்த	शयं	மனசாக் தியை
गवां पत्नी	ஓர் காளை	लेभिरे न	அடைபவரில்லை.

ततस्तु तारा व्यसनार्णवाप्लुता मृतस्य भर्तुर्वदनं समाश्रिता ।

जगाम भूमिं परिरभ्य वालिनं महाद्रुमं लिखमिवाश्रिता लता

॥ ३३ ॥

ततः	அப்பொழுது	महाद्रुमं	ஓர் பெரும் கீரகம்
तारा तु	தாரையேவெனில்	आश्रिता	களை
मृतस्य	நிற்றந்த	लता	பற்றிப் படர்க்கிருக்க
भर्तुः	கணவனது	इव	கும்
वदनं	முகத்தை	लता	கொடி
समाश्रिता	பார்ந்துக்கொண்டு	इव	பொலவே
व्यसनार्णवाप्लुता	சோகலாகாதத்தில்	वालिने	வாலியை
	முழுசியவனாகி	परिरभ्य	அணைத்துக்கொண்டு,
लिख	வெட்டிவிழ்த்தப்	भूमि	தரையில்
	பட்ட	जगाम	கிழந்துவிட்டாள்.

इत्यापै श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10191

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 939

त्रयोविंशः सर्गः—இருபத்திமூன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ २३ ॥

पुनस्ताराविलापः—மறுபடியும் தாரையில் புலம்பல்.

ततः समुपजिघ्रन्ती कपिराजस्य तन्मुखम् । पतिं लोकाच्च्युतं तारा मृतं वचनमब्रवीत् ॥

ततः	அப்பொழுது	लोकात्	உலகத்திலிருந்து
तारा	தாரை	च्युतं	ஓழுகி
कपिराजस्य	காணரமேலத்தனது	मृतं	நிற்றந்த
तत्	அந்த	पतिं	கணவரைப் பார்ந்து
मुखं	முகத்தை	वचनं	பின்வருகுகொண்ட
समुपजिघ्रन्ती	முன்புநோக்கி	अब्रवीत्	பொழிந்தாள்.

शेषे त्वं विषमे दुःखमकृत्वा वचनं मम । उपलोपचिते वीर सुदुःखे वसुधातले ॥ २ ॥

वीर	"நா, தா !	उपलोपचिते	கற்கள் சினைநந்துள்ள
त्वं	நீர்		தும்
मम	எனது	सुदुःखे	கடினமாயுள்ளது
वचनं	விண்ணப்பத்தை	वसुधातले	தலையில் [மீன
अकृत्वा	உல்லங்கனஞ்செய்து,	दुःखं	கஷ்டமாய்
विषमे	மேடுபள்ளமரணதும்	शेषे	படுத்துக்கிடக்கின்றீர்.

मत्तः प्रियतरा नूनं वानरेन्द्र मही तव । शेषे हि तां परिष्वज्य मां च न प्रतिभाषसे ॥

वानरेन्द्र	"வானரோத்தம !	हि	எனினில்
तव	உமக்கு	तां	அதை
मत्तः	என்னைப்பார்க்கிலும்	परिष्वज्य	தழுவிக்கொண்டு
मही	மீனமகன்	शेषे	படுத்துக்கிடக்கிறீர்;
प्रियतरा	அதிக அன்பினள்	मां	என்னைப் பார்த்து
नूनं	மீடா இலும்.	प्रतिभाषसे च न	பேசாமலிருக்கிறீர்.

सुग्रीवस्य वशं प्राप्तो विधिरेष भवत्यहो । सुग्रीव एव विक्रान्तो वीर साहसिक प्रिय ॥

साहसिक	"எதற்குஞ் சலியாத	सुग्रीवः एव	சகீவனும்
वीर	மீர் வீரனாகிய	विक्रान्तः	வீரனாகினிட்டான்.
प्रिय	நா, தா !	अहो	என்ன ஆச்சரியம் !
सुग्रीवस्य	சகீவனது	विधिः	விதியானது
वशं प्राप्तः	கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டார்.	एषः	இப்படியாய்
		भवति	இருக்கிறது.

कक्षवानरमुख्यास्त्वां बलिनः पर्युपासते ॥ ५ ॥

बलिनः	"பலிசாஸிகளாகிய	त्वां	உம்மை
कक्षवानरमुख्याः	{ கரடிகள், வானரர்கள் இவர்களின் உத்த மர்கள்	पर्युपासते	நாத்துநிந்தின் முர்கள்.

एषां विलपितं कृच्छ्रमद्भ्यस्य च शोचतः । मम चेमां गिरं श्रुत्वा किं त्वं न प्रतिबुध्यसे ॥

एषां	"இவர்களுடைய	इमां	இந்த
कृच्छ्रं	பரிதாபமான	गिरं	சொல்லையும்,
विलपितं	அழுக்கையையும்,	श्रुत्वा	கேட்டு,
शोचतः	துக்கப்படும்	त्वं	நீர்
अद्भ्यस्य च	அக்கதனுடையவும்	किं	என்
मम च	என் னுடையவும்	न प्रतिबुध्यसे	விழித்தடிக்கொள்ளா கொடுக்கிறீர் ?

इदं तर्ह्यस्त्रयनं यत्र शेषे हतो युधि । शायिता निहता यत्र त्वयैव रिपवः पुरा ॥ ७ ॥

यत्र	"எய்யிடக்கில்	रिपवः	எத்துருக்கள்
युधि	போலில்	यत्र	எதில்
हतः	மாண்டவரால்	शायिताः	படுக்கையாக்கப்பட்ட
शेषे	பாதித்துக்கிடக்கின்	ननु	ஆக்த - [பார்க்கோர
पुरा	இகற்குமுன் [நீரோ	वीरशयनं	வீரர் காளுக்கென்ற பட்ட
स्वया एव	உய்யையேயே		படுக்கையாக்க
निहताः	கொல்லப்பட்ட	इदम्	இது.

विशुद्धसत्त्वाभिजनं प्रिययुद्धं मम प्रिय । मामनाथां विहार्यकां गतस्त्वमसि मानद ॥ ८ ॥

विशुद्धसत्त्वाभिजनं	{ "குறையற்ற ஆற்றலு உடைய நயத்துவக்கி ஆதித்தவரே!	प्रिय	மனனுரை!
प्रिययुद्धं	போர்மோகமுற்	मां	என்னை
मम	எனது [நவரே!	एकां	தனியாய்
मानदं	மாணத்தையும் காத்தரு ளிய	अनाथां	கைம்பெண்ணாய்
		विहाय	விட்டு,
		त्वं	நீ
		गतः असि	போய்விட்டீர்!

शूराय न प्रदातव्या कन्या खलु विपश्चिता । शूरभार्या इतो पश्य सद्यो मां विधवां कृताम् ॥

विपश्चिता	"ஒரு புத்திமாளும்	सद्यः	இப்பொழுது
कन्या	ஒரு கன்னிகை	शूरभार्या	வீரனது மனைவியா
शूराय	சூரனுக்கு	मां	என்னை [கிய
प्रदातव्या न	{ விதமாகத் தெய்துகொ டுக்கப்படக்கூடா தென	विधवां	கைம்பெண்ணாக
खलु	கான் நினைக்கிறேன்;	कृतां	செய்யப்பட்ட
		इतो	இதனால்
		पश्य	பார்.

अवभृशश्च मे मानो भया मे शश्वती गतिः । अगाधे च निमग्नस्मि विपुले शोकसागरे ॥

मे	"எனது	गतिः च	நிலை
मानः	மாணம்	भया	கொடும்பு
अवभृशः	அவமந்தகை	विपुले	விபுலம்
मे	எனது	अगाधे च	அகதமான
शश्वती	செல்லுபவரால்	शोकसागरे	சோகக்கடலில்
	வித்த	निमग्ना अस्मि	நிமிக்கவிட்டோம்.

अश्मसारमयं नूनपिदं मे हृदयं हृदम् । भर्तारं निहंतं दृष्ट्वा यन्नात्र अतथा गतम् ॥ ११ ॥

भर्तारं	"கணவரே	गते न	போய்விட்டவர்க்கெதிரே,
निहतं	கொல்லப்பட்டவரால்	मे	எனது [புத்த
दृष्ट्वा	பார்க்குமாள்	इदं हृदयं	இது ஹ்ருதயம்
अथ	அப்படியும்	अश्मसारमयं	அக்ஷரமாகவழிகொண்ட
यत्	யது	दृष्टं	பார்க்கியனது
अतथा	அதனால்	नूनम्	இது, நின்றுணம்.

सुहृच्चैव हि भर्ता च प्रकृत्या मम च प्रियः । आहवे च पराक्रान्तः शूरः पञ्चत्वमागतः ॥

மம
 प्रकृत्या
 प्रियः च
 सुहृत् च

"எனக்கு
 உள்ளவர்களை
 காதல் வைக்கப்பட்ட
 வரும்
 நல்கமே செய்பவரும்

आहवे
 पराक्रान्तः च
 शूरः च
 भर्ता एव
 पञ्चत्वं भागतः हि

போலில்
 மகாபராக்கிரமசாலி
 சூரமுகிய [யாகும்
 கணவரே
 மாண்டுவிட்டாரே.

पतिहीना तु या नारी कामं भवतु पुत्रिणी । धनधान्यैः सुपूर्णापि विधवेत्युच्यते जनैः ॥

या
 नारी
 पतिहीना तु
 पुत्रिणी भवतु
 धनधान्यैः

"எந்த
 ஒரு பெண்
 கணவரின்றிழந்தவ
 ளாகின்றாள் என்றால்,
 அவள்
 புத்திரப்பேறுடைய
 வளாக இருக்கட்டும்;
 தனதானியக்களால்

सुपूर्णा अपि
 कामे
 जनैः
 विधवा
 इति
 उच्यते

மிகச் செல்வமுடைய
 வளாக இருக்கட்டும்;
 எதிருந்தாவென்ன ?
 ஜனங்களால்
 விரிபெண்
 என்கிற
 அவள் கூறப்படுவாள்.

स्वगात्रप्रभवे वीर शेषे रुधिरमण्डले । कुमिरामपरिस्तोमे त्वमेव शयने यथा ॥ १४ ॥

वीर
 त्वं
 कुमिरामपरिस्तोमे
 शयने

"கா, தா !
 நீர்
 செம்பரக்குப் போன்
 ற சிவந்த விரிப்புக்
 கோயுடைய
 படுக்கையில்

यथा
 स्वगात्रप्रभवे
 रुधिरमण्डले
 शेषे एव

எவ்வண்ணமோ
 ஆய்வண்ணமே
 உமது உடலிலிருந்து
 பெருகும்
 ரத்தவெள்ளத்தில்
 படுத்துக்கிடக்கின்
 றீரே !

रेणुशोणितसंवीतं गात्रं तव समन्ततः । परिरब्धुं न शक्नोमि भुजाभ्यां प्लवगर्षभ ॥ १५ ॥

प्लवगर्षभ
 तव
 गात्रं
 समन्ततः
 रेणुशोणितसंवीतं

"வானரோத்தம !
 உமது
 உடலை
 முற்றிலும்
 புழுதியாலும் சத்தநீ
 தாலும் பற்றப்பட்
 டிருப்பதாய்

भुजाभ्यां
 परिरब्धुं
 न शक्नोमि

கன்னு இருகரங்க
 ளால்
 ஆணைத்தும் கட்டிக்
 கொள்ள
 நான் முடியாதிருக்கி
 றேன்.

कृतकृत्याऽद्य सुग्रीवो वैरेऽस्मिन्नतिदारणे । यस्य रामविमुक्तेन हतमेकेषुणा भयम् ॥ १६ ॥

अस्मिन्
 अतिदारणे
 वैरे
 यस्य
 रामविमुक्तेन

* இந்த
 மிகக் கொடிய
 ஒருவருக்கொருவர்
 பிரதி செய்ய வேண்
 ற மிகக் கொடியத்
 தவனுக்கு [தீய
 சூரராளால் போடப்

एकेषुणा
 भयं
 हते
 सुग्रीवः
 अद्य
 रामविमुक्तेन

ஒரு பாணத்தால்
 பய
 மனக்குறை
 தீர்க்கப்பட்டதோ,
 அந்த கக்கிரீவர்
 இப்பொழுது
 எண்ணெமெல்லவர்களை

शरेण हृदि लघ्नेन गात्रसंस्पर्शने तव । वार्यापि त्वां निरीक्षन्ती त्वयि पञ्चत्वमागते ॥१७॥

त्वयि	“ நீர்	हृदि	மார்பில்
पञ्चवं आगते	மாண்திகிடக்கை	लघ्नेन	வழுந்திரிந்துக்கொன்ற
तव	உம்மை [நீதும்	शरेण	பாணத்தால்
गात्रसंस्पर्शने	{ உடலிலே தடையினை தூக்கொன்றதும் வி நயத்தின்	त्वां	உம்மை
		निरीक्षन्ती	பார்த்துக்கொண்டிட
		वार्यापि	“தயங்கிரிந்தின்பிரகம்”

उद्धवर्ह शरं नीलस्तस्य गात्रगतं तदा । गिरिगह्वरसंस्थानं द्रोणपार्श्वविषं यथा ॥ १८ ॥

तदा	அப்பொழுது	शरं	பாணத்தை
नीलः	நீலம் எனலும் நாவ	गिरिगह्वर-	மலைக்குகையில் மறைந்த
तस्य	அவனது [ரன்	संस्थानं	துகிடந்த
गात्रगतं	“உடலில் பாய்த்திருந்த தும்	आश्विषं	சர்ப்பத்தை
शरं	தேஜோமயமாய் விளக்குவதுமாவ	यथा	எவ்வண்ணமுபோ
		उद्धवर्ह	உவ்வண்ணமுபோ
			வெளிப்படுத்தினான்.

तस्य निष्कृष्यमाणस्य बाणस्य च वभौ घृतिः । अस्तमस्तकसंरुद्धो रश्मिदिनकरादिव ॥

तस्य	அந்த	अस्तमस्तकसंरुद्धः	அஸ்தமஸ்தகசெறிந்த கீயத்தமாகிய
निष्कृष्यमाणस्य	கிடுக்கிப் போடப்படு	रश्मिः	கிரணம்
बाणस्य	பாணத்தினது [கின்ற	इव च	போலவே
घृतिः	ஒலியானது	वभौ	விளக்கினான்
दिनकराद्	சூரியனிடத்திலிருந்து		

पेतुः क्षतजधारास्तु व्रणोभ्यस्तस्य सर्वशः । ताम्रगैरिकसंपृक्ता धारा इव धराधरात् ॥२०॥

सस्य	அவனது	ताम्रगैरिकसंपृक्ताः	தாமிரகைரிகசம்புத்த
सर्वशः	எல்லா	धाराः	நீர்த்தாறுகள்
व्रणोभ्यः	புண்களினின்றும்	इव	போலவே
क्षतजधाराः	ரத்தநாள்கள்	तु	உப்பொழுது
धराधरात्	மலைநிலநீர்து	पेतुः	வழுக்கை

अवकीर्णं विमार्जन्ती भर्तारं रणरेणुना । आस्त्रैर्नयनैः शूरं सिषेचास्त्रसमाहृतम् ॥ २१ ॥

रणरेणुना	போல்களைத்தூர்	शूरं	நூலும் செய
	புழுதியால்	भर्तारं	கண்களை
अवकीर्णं	பற்றப்பட்டுருந்த வணுள்	विमार्जन्ती	தூடைத்துக்கொண்டு
आस्त्रैर्नयनैः	அணிகலிகளினின்றும்	शूरं	கண்களிலிருந்துவரும்
सिषेचा	அணிகலிகளால்	भर्तारं	கண்களை
शूरं	நீர்ப்புணை	सिषेच	நீர்த்தால்.

रुधिरोक्षितसर्वाङ्गं दृष्ट्वा विनिहतं पतिम् । उवाच तारा पिङ्गाक्षं पुत्रमङ्गदमङ्गना ॥ २२ ॥

अङ्गना	உத்தமியாகிய	दृष्ट्वा	கண்டு,
तारा	தாரை,	पिङ्गाक्षं	சிவந்த கண்களையு
पतिं	கணவனை	पुत्रं	புதல்வனாகிய [டைய
रुधिरोक्षितसर्वाङ्गं	அக்கிமல்லாம் தந்தம் தோய்ந்து	अङ्गदं	அக்கதலைப் பார்ந்து
विनिहतं	மாண்டவராக	उवाच	சின்வருமாறு மொழிந்தான்.

अवस्थां पश्चिमां पश्य पितुः पुत्र सुदारुणाम् । संप्रसक्तस्य वैरस्य गतोऽन्तः पापकर्मणा ॥

पुत्र	“சூழந்தாய்!	पापकर्मणा	பாபச்செயலால்
पितुः	தந்தையினது	संप्रसक्तस्य	அடையப்பட்ட
सुदारुणां	மிக்க அன்பற்றயமாகி	वैरस्य	எகையினது
पश्चिमां	மரண [சூக்கின்ற	अन्तः	பயன்
अवस्थां	அவஸ்தையை	गतः	அடையப்பட்டு விட்டது.
पश्य	பார் ;		

वालसूर्योदयतनुं प्रयान्तं यमसादनम् । अभिवादय राजानं पितरं पुत्र मानदम् ॥ २४ ॥

पुत्र	“சூழந்தாய் ;	राजानं	மன்னரும்
वालसूर्योदयतनुं	{ பாலசூரியனது ஒளி யுள்ள உடலுடைய வரும்	यमसादनं	யமனோகத்திற்கு
मानदं	பெருமைபாய் வளர்த்த து வந்த	प्रयान्तं	போய்க்கொண்டிருக்க கிறவருமான
		पितरं	தந்தையை
		अभिवादय	பணிவாயாக.”

एवमुक्तः समुत्थाय जग्दाह चरणौ पितुः । भुजाभ्यां पीनवृत्ताभ्यामङ्गदोऽहमिति ब्रुवन् ॥

एवं	இக்கனம்	ब्रुवन्	சொல்லிக்கொண்டு
उक्तः	சியானார் பெற்ற	पीनवृत्ताभ्यां	பருத்தாருண்ட
समुत्थाय	எழுந்தார், [அவன்	भुजाभ्यां	இரு கரங்களாலும்
अहं	‘அடியேன்	पितुः	தந்தையினது
अङ्गदः	‘அக்கதன்’	चरणौ	இரு பாதங்களையும்
इति	என்று	जग्दाह	கட்டிக்கொண்டான்.

अभिवादयमानं त्वामङ्गदं त्वं यथा पुरा । दीर्घायुर्वै पुत्रेति किमर्थं नाभिभाषसे ॥ २६ ॥

त्वां	“தேவரீரை	पुत्र	‘சூழந்தாய்!’
अभिवादयमानं	வணங்குகின்ற	दीर्घायुः	பல்லாண்டு
अङ्गदं	அக்கதனை	भव इति	வாழ்வாயாக’ என்று
त्वं	தேவரீர்	किमर्थं	என்
यथापुरा	முன்போலவே	अभिभाषसे न	மொல்லா திருக்கிறீர் ?

अहं पुत्रसहाया त्वामुपासे गतचेतसम् । सिद्धेन निहतं सचो गौः सवन्सेव गौवृषम् ॥

सिद्धेन	" ஐர் சிக்கத்தால்	इव	எப்படியோ ஆய்வு
सद्यः	நிரொண்டா	अहं	நான் [மேலே,
निहतं	நொண்டப்பட்ட	पुत्रसहाया	புத்திரஹாயும் புக்களி ல் வைத்துக்கொண்டு
गौवृषं	நாடுவந்த	गतचेतसं	உயிர் துறந்த
गौः	பாசு	त्वां	நெயர்வாய்ப் பார்த்தா
सवन्सा	கண்டாடனைய	उपासे	சாதிக்கின்றேன்.

इष्ट्वा संशामयज्ञेन रामवाणमहाम्भसि । अस्मिन्नवभूये ज्ञानः कथं पत्न्या मया विना ॥

संशामयज्ञेन	" யுத்தமாகிய யாசுத் தைச்செய்தாழ்வுத் த தர்மபத்தரியாகிய	रामवाण-	ராமவாணமாகிற புண்
इष्ट्वा		महाम्भसि	யுத்தத்தில்
पत्न्या	தர்மபத்தரியாகிய	अवभूये	யாகமுடிவில்
मया विना	என்றோ விட்டு	कथं	எப்படி
अस्मिन्	இந்த	ज्ञानः	ஸ்ரீராமம் செய்தீர்.

या दत्ता देवराजेन त्व तुष्टेन संयुगे । शातकुम्भमयीं मालां तां ते पश्यामि नेह किम् ॥

संयुगे	" தொழில்	ते	உமது
तुष्टेन	உள்ளாழ்வந்த	शातकुम्भमयीं	சாதகும்ப
देवराजेन	இந்திரனால்	मालां	மாலைகைய
तव	நெயர்குக்கு	इह	இப்பொழுது
या	எனது	किं	என்னு
दत्ता	அளிக்கப்பட்டதோ	न पश्यामि	நான் காணப்பெறுகி ருக்கின்றேன்?
तां	அந்த		

राजश्रीर्न जहाति त्वां गतासुमपि मानद । सूर्यस्यावर्तमानस्य शैलराजपिव प्रभा ॥ ३० ॥

मानद	" பெருமைமயிற் சிறவு தாய்!	इव	எவ்வண்ணமோ உவ்வண்ணமே
आवर्तमानस्य	அவ்வதமயானதும்	गतासु अपि	இறந்த போகி ருக்கும்
सूर्यस्य	சூரிய பகலானது	त्वां	நெயர்வாய்
प्रभा	ஒளி	राजश्रीः	ராஜசூரியி
शैलराजे	சொகுடிவந்ததை	जहाति न	விட்டகரணமில்லை.

न मे वचः पथ्यमिदं त्वया कृते न चास्मि शक्ता विनिवारणे तव ।

हता सपुत्रास्मि हतेन संयुगे सह त्वया श्रीर्विजहाति माग्निह ॥ ३१ ॥

मे	" அடியெனது	न कृते	எற்றுக்கொள்ளப்பட வில்லை.
पथ्यं	நான் கண்டபங்கும்	तव	நெயர்வாய்
इदं	இந்த	विनिवारणे	கிற்ப்படுத்திக்கும் விஷ யத்தின்
वचः	விண்ணப்பாடலானது		
त्वया	நெயர்வாய்		

अस्मि च	நானே	सुसुगे	நேரில்
शक्ता न	உரிமையற்றவர்கள்.	हतेन	இறந்த
सपुत्रा	புதல்வர்களுக்கூட	श्या सह	நேதவரீரோடு
अस्मि	நான்	श्रीः	ஸகந்தரி
हता	ஶீவப்பிரோதமாரிகளை	मां	என்னை
इह	இப்பொழுது [ஊர்]	विजहानि	விட்டு நீக்கி விட்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे त्रयोविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10222

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 970

चतुर्विंशः सर्गः—இருபத்தி நான்காவது ஸர்க்கம் ॥ 24 ॥

श्रीरामेण तारासमाश्वासनम्—ஸ்ரீராமர் தாரையைத் தேற்றுவது.

तां चाश्रुवेगेन दुरासदेन त्वभिप्लूतां शोकमहार्णवेन ।

पश्यंस्तदा वाल्यनुजस्तरस्वी भ्रातुर्वधेनाप्रतिमेन तेपे

॥ १ ॥

तरस्वी	தரீயசாரீயாகிய	दुरासदेन तु	கரைகாண முடியாத
वाल्यानुजः	வாலீஜின் தம்பியாகிய சக்கிரீவன்	शोकमहार्णवेन	சோகமாகிற பெருங் கடலினால்
भ्रातुः	தம்பனது	अभिप्लूतां	மெய்மறந்து கிடந்த
अप्रतिमेन	அந்புதமான	तां	அவளை
धवेन	வளைதயால்	तदा	அப்பொழுது
अश्रुवेगेन च	கண்ணீர் பிரவாஹத் நவலாஹ	पश्यन्	பார்த்து
		तेपे	மிக மனம் கொந்தான்.

स वाष्पपूर्णेन मुखेन वीक्ष्य क्षणेन निर्विण्णमना मनस्वी ।

जगाम रामस्य शनैः समीपं भूर्ध्वतः संपरिद्वयमानः

॥ २ ॥

मनस्वी	மன மனத்தவனாகிய	निर्विण्णमनाः	உலகவாழ்வில் களிப் புற்றவனாகி
सः	சான்.	भूर्ध्वः	மேலே நிற்கிறோடு
वाष्पपूर्णेन	கண்ணீர் விஹராத	धृतः	நழம்பிபற்றுவனாய்
मुखेन	முகத்தோடு	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய
वीक्ष्य	அவளைக் கண்ணுற்று,	समीपं	ஸன்னிதிக்கு
संपरिद्वयमानः	அளவுகடந்த துயரத் தில் முழுகியவனாகி	शनैः	மென்ம
क्षणेन	ஒரு கொடியப்பொழு தில்	जगाम	போய்க் கோந்தான்

स तं समासाद्य गृहीतचापमुदात्तमार्शविपतुल्यबाणम् ।

यशस्विनं लक्षणलक्षिताङ्गमवस्थितं राघवमित्युवाच

॥ ३ ॥

श्रेयोऽद्य मन्ये मम शैलमुख्ये तस्मिन्निवासधिरमृःयमूके ।

यथा तथा वर्तयतः स्ववृत्त्या नेमं निहत्य त्रिदिवस्य लाभः ॥ ७ ॥

अथ	" இப்பொழுது	श्रेयः	எதிலும் மேம்பட்ட
चिरं	காலகாலும்		தாய்
स्ववृत्त्या	தன் உவழைப்பினாலே	मन्ये	நான் காண்கூகிறேன்.
वर्तयतः	காலங்கழிக்கும் [யி]ய	इमं	இவ்வளவு
मम	எனக்கு	निहत्य	கொண்டு
तस्मिन्	அங்க	यथा तथा	அக்காரணத்தால்
शैलमुख्ये	பர்வதேநாதமலைய	त्रिदिवस्य	மேதகாலகத்தை
कश्यमूके	ரிசயமூகத்தில்	लाभः	ஆடைதலும்
निवासः	வாஸஸ்த	न	மேலண்டாம்.

न त्वां जिघांसामि चरेति यन्मामयं महात्मा मतिमानुवाच ।

तस्यैव तद्राम वचोऽनुरूपमिदं पुनः कर्म च मेऽनुरूपम् ॥ ८ ॥

महात्मा	" மகாத்மாவும்	यत्	எந்த
मतिमान्	புத்திமானுமாகிய	तत्	அந்த
अयं	இவர்	वचः	சொல்
मां	என்னைப் பார்த்து	तस्य	இவருடைய
त्वां	உன்னை	अनुरूपं एव	கவ்யாண குணங்களுக்க
जिघांसामि न	கொலைபுரிய மன	इदं	இந்த [கே ஏற்றது.
	மில்லை	कर्म च	காரியமும்
चर	எங்கேயாவது திரிந்து	मे	எண்ணுண்டய
इति	என்று [கொண்டிரு]		{ அதற்கு மாறான தீய குணங்களுக்கே ஏற் தது.
उवाच	சொன்னார்;	पुनः अनुरूपम्	
राम	ஸ்ரீராம!		

भ्राता कथं नाम महागुणस्य भ्रातुर्वधं राघव रोचयेत ।

राज्यस्य दुःखस्य च वीर सारं न चिन्तयन् कामपुरस्कृतः सन् ॥ ९ ॥

वीर	" வீரரே!	भ्राता	உடன் பிறந்தவனுயி
राघव	ஸ்ரீராம!		ருக்குமொருவன்
राज्यस्य	ராஜ்யத்தினுடையவும்	महागुणस्य	மகா குணவானாகிய
दुःखस्य च	மனமே தையுடையவு	भ्रातुः	தமயனது
सारं	தாரதம்பியத்தை [ம்	वधं	வதைசைய
न चिन्तयन्	ஆலோசியாதவனும்	कथं नाम	எப்படித்தான்
कामपुरस्कृतः सन्	பேராசைக்கு ரூபட்ட	रोचयेत	விருப்பவாகி?
	வனுயிருந்துகொண்டு		

वधो हि मे मतो नासीत् स्वमाहात्म्यव्यतिक्रमात् ।

ममासीद्बुद्धिदौरात्म्यात् प्राणहारी व्यतिक्रमः

॥ १० ॥

स्वमाहात्म्या- व्यतिक्रमात् हि)	" பிந்தவி குணாபிரதிப பெருந், நன் காமநயமா மீதி நடவார காமமால்	भवीन् न सम बुद्धिदोगम्यान्	புல்லா கனக புத்திரின் இழிதகை காமநயமுக்கரிய
मे	கனகது [தால்	प्राणहारी	பிராணஹாரிய ஓழ்மிக்
वधः	வகைதயா கனகது	व्यतिक्रमः	பொருப்பாயம் [கும்
मतः	அவனதுல் சம்பந்தக்கொ பட்டதற்க	अवीन्	வினைந்தக.

द्रुमशाखावभ्रमोऽहं मुहूर्तं परिनिष्ठमम् । सान्त्वयित्वा त्वनेनोक्तां न पुनः कर्तुमर्हसि ॥

द्रुमशाखावभ्रमः	" மரக்கிளை வகை அடிபுண்டு	सान्त्वयित्वा	தேற்றவு செய்பப்
मुहूर्तं	ஒரு கொடிப்பொழுது	पुनः	'இனிமேல் [பட்டு
परिनिष्ठमम्	அலறித் தக்கமரிக்	कर्तुं	நீ இப்படிச் செய்ய
अहं	நான் [கின்ற	अर्हसि न	கடாத'என்று
अनेन	இவரால்	वु	பட்டும்
		उक्तः	புத்தகிமசீ கூறப் பட்டேன்.

भ्रातृत्वमार्यभावश्च धर्मक्षानेन रक्षितः ॥ १२ ॥

अनेन	" இவரால்	आर्यभावः	பெரிய தகைகரை
धर्मः	தர்மம்	च	அப்படியே பாதுகாக்க செய்யப்பட்டது.
रक्षितः	அழியாது பாது காக்கப்பட்டது.	भ्रातृत्वं	சகோதரவாஞ்சை
		च	அப்படியே பாது காக்கப்பட்டது.

मया कौषथ्यं कामश्च कपित्वं च प्रदर्शितम् ॥ १३ ॥

मया च	" நான் குணை குறங்குபுத்தி	कामः	தனக்குறி செய்தல்
कपित्वं	காட்டிவிடப்பட்டது.	च	செய்யக்க கூடியவை
प्रदर्शितं	கேட்பம் அப்படியே		காட்டிவிடப்பட்டது.
कौषथ्यं	காட்டிவிடப்பட்டது.		

अचिन्तनीयं परिवर्जनीयमनीप्सनीयं स्वनवेशणीयम् ।

प्राप्तोऽस्मि पाप्मानमिमं नरेन्द्र भ्रातृशेषात्ताड्यधादिवेन्द्रः ॥ १४ ॥

नरेन्द्र	" புருகிஷை த்கம!	परिवर्जनीयं	தூக்கி நகக்கவேண்ட யதும்
इन्द्रः	இந்திரன்	अनीप्सनीयं	கொடுத்தல் வேண்டக்க கூடியதும்
व्राट्वधात	{ கவந்தலாகிள் புத்திர ஊகிய அருகாரகரைய கொன்றதால்	स्वनवेशणीयं	கண்டுகூறா பாரக்க வேண்டுகூறாமைய
इव	என்றுவந்து வந்தினா மன்றான் வாயின	धूमं	பூமம்
भ्रातुः वधात	தாய்விலைக் கொன்ற தால்	पाप्मानं	பாபம், மாயாபத்தியை
अचिन्तनीयं	சுமுகி	प्राप्तोऽस्मि	பெண் அடைந்து கிட்டேன்.

पापान्दिन्द्रस्य मही जलं च वृक्षाश्च कामं जग्हुः हियश्च ।
 को नाम पापानामिं क्षमेत शाखामृगस्य प्रतिपत्तुमिच्छन् ॥ १५ ॥

इन्द्रस्य	“ துந்திரனது	च कामं	{ அப்படியே வரங்கிற் நிகண்டன எனவும் சொல்லாதுண்டு.
पापानां	பாபத்தை	शाखामृगस्य	குரங்காகிய எனது
मही	பூமியும்	इमं पापानं	துந்த கொடும்பாபத்
जलं	நதிகளின் முதல் பிரவாகமும்	प्रतिपत्तुं	பற்ற [இந்த
खियः च	செய்களும்	इच्छन्	இணங்கி
जग्हुः	வரங்கிக்கொண்டார்	कः नाम	எவன் தான்
वृक्षाः च	மரங்களும்	क्षमेत	எற்றுக்கொள்வான்.

नार्हामि संमानमिं प्रजानां न यौवराज्यं कुत एव राज्यम् ।
 अधर्मयुक्तं कुटनाशयुक्तमेवंविधं राघव कर्म कृत्वा ॥ १६ ॥

राघव	“ ஸ்ரீராம!	सम्मानं	நல்ல ஆபிப்பிராயத்
एवंविधं	இப்படிப்பட்டதான	अहंमि न	தீர்கு நான் ஆற்றான்
अधर्मयुक्तं	தர்மரहितதையும் [ஆம்	यौवराज्यं	ஆல்கோள்.
कुटनाशयुक्तं	குலநாசத்தை விட கீக்கதுமான	न	இளவரசு பதவிக்கும் ஆற்றானல்கோள்.
कर्म	தீத்தொழிலை	राज्यं	ராஜ்யபதவிக்கும்
कृत्वा	செய்துவிட்டு,	कुतः एव	எங்கனம் ஆற்றான்
प्रजानां	பிரஜைகளுடைய		ஆவேள்.
इमं	இந்த		

पापस्य कर्ताऽस्मि विगर्हितस्य क्षुद्रस्य लोकापकृतस्य चैव ।
 शोको महान्नामभिर्वर्तेत्यं वृक्षेयथा निम्नमिवाम्बुवेगः ॥ १७ ॥

विगर्हितस्य	“ இக்கட்ப்படுவதும்	शोकः	துக்கவாநனது
क्षुद्रस्य च	இழிவானதும்	वृष्टेः	மழையினது
लोकापकृतस्य एव	உலகிற்கே தீக்காஈற துமாகிய	अम्बुवेगः	கொள்ளமானது
पापस्य	பாபத்தை	निम्नं	பள்ளத்தரக்கில்
कर्ता अस्मि	நான் செய்தவனாகி	यथा	எவ்வண்ணமோ
अर्थ	துந்த [தேன்.	इव	ஆவ்வண்ணமே
महान्	உளவுக்கு மிகுதி	सां	என்னிடம்
		अभिर्वर्ते	கிடைத்திருக்கிறது.

सौर्द्वयातापरगात्रवालः सन्तापहस्ताक्षिशिरोविपाणः ।
 एनोमयो मामभिहन्ति हस्ता दृप्तो नदी कूर्लमिव प्रवृद्धः ॥ १८ ॥

सौर्द्वयाता-)	“ தாயன் கொலை என்	सन्तापहस्ताक्षि-)	பரிதாபமென்னும் து
परगात्रवालः)	னும் பிண்புறத்தையும்	शिरोविपाणः)	நிக்கலையையும் கண்ட கையும் தலையையும் தன் தங்கலையுமுடையதும்

கூச:	செஞ்சூழ்நீர்தாம்	மநி	ஓர் கதியானது
மயூர:	மிகப் பெரியதாம்	கூல்	கனகையை
மனோமய:	பாபமீட உருகெடுத்தது வந்ததுமாயிய	இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்
		மர்	என்றை [வண்ணமே
		அபிஹந்தி	இடைவிடாது
ஹஸ்தி	பாணையானது		தாக்குகிறது.

अहो वतेदं नृवराविषह्य निवर्तते मे हृदि साधुवृत्तम् ।

विवर्णमग्नौ परितप्यमानं किदं यथा राघव जातरूपम्

॥ १९ ॥

நூவர	"புருஷோத்தம!	சாஸுதூன்	தர்மசீர்தனையானது
ரா஘வ	ஸ்ரீராம!	அமர்	செருப்பில்
வத	என்ன ஆச்சரியம்!	பரிதپ்யமானம்	செஞ்சூழ்நீர் காய்ப்படுகிற
இதம்	இந்த	जातरूपं	தங்கமாயினது
அஹ:	பாபத்தை	विवर्णं	பிரயோஜனமற்ற
அவிஷஹ	பொறுக்கமுடியாதது	किदं	மரணம்
மே	எனது	यथा	எவ்வண்ணமோ
ஹரி	மனதில்	निवर्तते	அவ்வண்ணமே
			வெறுக்கிறது.

महाबलानां हरियूथपानामिदं कुलं राघव मन्त्रिमित्तम् ।

अस्याङ्गदस्यापि च शोकतापादर्धस्थितप्राणमतीव मन्ये

॥ २० ॥

ரா஘வ	"ஸ்ரீராம!	शोकतापात्	சோகத்தின் கடுமை
மஹாவலானர்	அதிபலவான்களாகிய		யால்
ஹரியூதபானர்	வாணரோத்தமர்களு	इदं	இந்த
	டையவும்	कुलं	குலசமூகம்
அவ்	இந்த	मन्त्रिमित्तं	என் காரணமால்
அஹ்மத்ய அபி	அந்த நுடையவும்	अर्धस्थितप्राणं	சூழ்நீர் காய்க்க
அசீவ	மிக்க	मन्ये	நான் கிண்கிண்தேன்.

सुतः सुलभ्यः सुजनः सुवश्यः कुतः सुपुत्रः सदृशोऽङ्गदेन ।

न चापि विद्येत स वीर देशो यस्मिन्भवेत्सोदरसन्निकर्षः ॥ २१ ॥

அஹ்மத்ய	"அக்கதனாக்கு	सुतः	ஓர் பகல்வன்
சுபுத்ர:	கடனானான்	कुतः	கேடுக்குண்டு ?
சுலப்ய:	{ புத்திரர்களுக்கு வே	वीर	வீரோ!
	ண்டிய நூல்களான	सोदरसन्निकर्षः	உதேகத்தின் செரிந்
சுலப்ய:	வைப்பெற்றவனும்		கண்ணென்பது
	புண்யத்தின் பயனாய்		
சுஜன:	அடையத்தக்கவனாய்,	यस्मिन्	எந்த இடத்தில்
	வெள்ள ஜனயுறள் என	भवेत्	உண்டாகுமோ
	னும்,	सः	அந்த
சுவஸ்ய:	{ எப்பொழுதும் மனைக்	देशः अपि	இடமென்பதே
	கொண்டிருக்க	न विद्येत च	இல்லையே!
	கின்றவனாகைய		

ययद्भद्रो वीरवराहं जीवेज्जीवेच्च माता परिपालनार्थम् ।

विना तु पुत्रं परितापदीना तारा न जीवेदिति निश्चितं मे ॥ २२ ॥

वीरवराहं	“ உத்தம வீரவராகம் கொண்டாடப்படி. டவரே !	पुत्रं विना	புதல்வனை விட்டுப் பிரிந்து
भद्रदः	ஆங்கதன் [என்றால்	तु	என்றால்
जीवेत् यदि	பிழைக்கிருக்கின்றான்	परितापदीना	சோகத்தால் கொந்த வளாகி
माता च	தாயும், (நாரையும்)	जीवेत् न	உயிருடன் இருக்க
परिपालनार्थं	செல்வமாய் காள்பு பதற்காக	इति	என்பது [மாட்டாள்
जीवेत्	உயிருடனிருப்பான்.	मे	எனக்கு
तारा	நாரை	निश्चितम्	உள்ளபடி தெரிந்த நிஷ்டையும்.

सोऽहं प्रवेक्ष्याम्यतिदीप्तमग्निं भ्रात्रा च पुत्रेण च सख्यमिच्छन् ।

इमे विवेष्यन्ति हरिप्रवीराः सीतां निदेशे परिवर्तमानाः ॥ २३ ॥

भ्रात्रा च	“ தம்பனானும்	अग्निं	தீயில்
पुत्रेण च	புதல்வனானும், (ஆங்கதனானும்)	प्रवेक्ष्यामि	கிழுந்துகிட்டப் போகிறேன்.
सख्यं	நல்ல அடிப்பிராயத் தை	इमे	இந்த
इच्छन्	கொருகிற	हरिप्रवीराः	வானரோத்தமர்கள்
सः	அந்த	निदेशे	எனது வார்த்தையில்
अहं	நான்	परिवर्तमानाः	பக்தியுடனிருக்கின்ற வர்களாய்
अतिदीप्तं	கொழுந்துகிட்டெரி யும்	सीतां	சீதாதேனியை
		विवेष्यन्ति	தேடுவார்கள்.

कुलं तु ते सेत्स्यति कार्यमेतन्मयप्रतीते मनुजेन्द्रपुत्र ।

कुस्य हन्तारमर्जावनार्हं रामानुजानीहि कृतागसं माम् ॥ २४ ॥

मनुजेन्द्रपुत्र	“ சக்கிரவர்த்தியின் திருக்குமார !	राम	ராமம!
सयि	அடியேன்	कुस्य	குலத்தை
अप्रतीते	மாண்டபிள்ளை	हन्तारं	நாசம் செய்வவனும்
ते	தேவரீர்து	अजीवनार्हं	உயிர் வைத்திருக்க ஆகர் ஹனும்
कार्यं	காரியமாகிறது	कृतागसं	கொடும் பாவியுமான
एतन्	இது	माम्	அடியேனுக்கு
तु	அதுகாரணமாய்	अनुजानीहि	விடை தந்தருள வேண்டும். ”
कुलं	குலமென்றி		
सेत्स्यति	முடிவுபெறும்.		

इत्येवमार्तस्य रघुमवीरः श्रुत्वा वचो वाल्मिजघन्यजस्य ।

सज्जातवाष्पः पर्वारहन्ता रामो मुहूर्तं विमना वभूव

॥ २५ ॥

परवीरहन्ता	பக்தகாசகரர்களைக் கொல்லும்	वचः	கொல்லை
रधुमवीरः	சக்தகுலதிலகராகிய	शुक्ल	செட்டு,
रामः	ஸ்ரீராமர்	संजातवाप्यः	கண்களில் சிர்ததும்ப
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	सुहृन्	சற்றுமேரம்
जानिन्स्य	தும்புதும்	विमनाः	வின்கையற்றவராய்
शालिजवन्धजस्य	வானின் தம்பிபிணை	चभूव	ஆபீசர்.

तस्मिन् क्षणेऽभीक्ष्णमवेक्ष्यमाणः क्षितिक्षमावान् भुवनस्य गोप्ता ।

रामो रुदन्ती व्यसने निमग्नो समुत्सुकः सोऽथ ददर्श ताराम् ॥ २६ ॥

क्षितिक्षमावान्	{ பூமிவை நிகர் த்த பொறுமையையுண்ட வகராய்	अवेक्ष्यमाणः	வேண்டப்பட்டவராய்
भुवनस्य	உலகிற்கே	व्यसने	தூக்கத்தில்
गोप्ता	சக்தகராகிய	निमग्नो	முழ்கி
सः	அந்த	रुदन्ती	அழுதுகொண்டிருக்கும்
रामः	ஸ்ரீராமர்	तारां	தாரையை
तस्मिन्	அந்த	अथ	இப்பொழுது
क्षणे	சமயத்தில்	समुत्सुकः	நானும் மிகத் தயரு ந்நவராய்
अभीक्ष्णं	மிகவும்	ददर्श	பார்த்தார்.

तां चारुनेत्रां कपिसिंहनाथां पतिं समाश्लिष्य तदा शयानाम् ।

उत्थापयामासुरदीनसत्त्वां मन्त्रिमथानाः कपिराजपत्नीम् ॥ २७ ॥

मन्त्रिमथानाः	பிரதான மந்திரிகள்	कपिसिंहनाथां	வானபிரதானர்களுக்கரசியராய்
चारुनेत्रां	ஆழ்விய கண்களை யுண்டவரையும்	तदा	அப்பொழுது
अदीनसत्त्वां	நலத்தான தூதராயினர்	पतिं समाश्लिष्य	கணவனை கட்டிக்கொ யடுத்திருக்கிற [ண்டு, தவளை
कपिराजपत्नीं	வானரமன்னன் ஸ்திரீகு மனைவியராய்	शयानां	தயரு
		तां	அவளை
		उत्थापयामासुः	எழுப்பினார்கள்.

सा विस्फुरन्ती परिरभ्यमाणा भर्तुः सकाशादपनीयमाना ।

ददर्श राधं शरचापपाणिं स्वतेजसा सूर्यमिव ज्वलन्तम् ॥ २८ ॥

सा	அவள்	शरचापपाणिं	{ பாணத்தையும் கில்லை யும் கையில் வைத்தி ருந்த
विस्फुरती	உடல் நடுங்க	स्वतेजसा	தனது ஒளியால்
परिरभ्यमाणा	{ தேர்நீமர்களால் அ னைத்துக்கட்டிக்கொ ள்ளப்பட்டவராகி	सूर्य	சூரியபகவானை
भर्तुः	நாயகனது	इव	நகர்த்த
सकाशात्	அருகாமையிலிருந்து	ज्वलन्तं	தேஜோமயமாய் கிள
अपनीयमाना	அகற்றக் துவரப்பட்ட வராய்	रामं	ஸ்ரீராமரை [க்கும்
		ददर्श	பார்த்தான்.

सुसंवृतं पार्थिवलक्षणैश्च तं चारुनेत्रं मृगशावनेत्रा ।

अदृष्टपूर्वं पुरुषप्रधानमयं स काकुत्स्थ इति मजज्ञे

॥ २९ ॥

மூகாஷாவனேத்ரா	{ மூன்று க்கண்கள் போன்ற கண்களை யுடைய ஆவள் ராஜலக்ஷணங்களால் திணறியப்பெற்றவரும் ஆழிவ கண்களை யுடையவரும் இதுவரையில் பார்த்திராத	புருஷபுரானம்	புருஷபுரானம்
பார்சிவலக்ஷணை:		தம்	அவரைப்பார்த்து
சுஸ்வரூபம்		அயம்	இவர்கள்
சாரூணை ச		ச:	ஆந்த
அதூஷ்டம்	காகுஸ்த: இதி	மஜ்ஜ	மூராயர்' என்று மனத்தினால் எண்ணினார்.

तस्येन्द्रकल्पस्य दुरासदस्य महानुभावस्य समीपमार्या ।

आर्ताऽतितूर्णं व्यसनाभिपन्ना जगाम तारा परिविह्वलन्ती ॥ ३० ॥

வ்யஸனாபிபந்நா	சோகத்தால் தவிப்புண்டு	दुरासदस्य	அடைதற்கரியவரும்
பரிவிஹ்வலந்தீ	முற்றிலும் மெய்யம்	महानुभावस्य	மகானுபாவருமாகிய
ஆர்தா	துன்பமும் [மந்து	तस्य	அவரது
ஆர்யா	உத்தமியாகிய	समीपं	சந்திசிக்கு
தாரா	தாரா	अतितूर्णं	அதிவேகமாய்
இந்நகல்பஸ்ய	இந்திரனை திகர்த்த வரும்	जगाम	நடந்தார்.

सा तं समासाद्य विशुद्धसत्त्वं शोकेन संभ्रान्तशरीरभावा ।

मनस्विनी वाक्यमुवाच तारा रामं रणोत्कर्षणलब्धलक्ष्यम् ॥ ३१ ॥

शोकेन	சோகத்தால்	रणोत्कर्षण-)	போரில் குறிதப்பாது
संभ्रान्तशरीरभावा	{ தமோற்றமடைந்த தேகபாசமுடையவ ளும்	लब्धलक्ष्यं	பாணம் பிரயோகிப்ப வரென பிரவரித்தி பெற்றவருமாவ
		तं	ஆந்த
मनस्विनी	அதி விவேகியுமான	रामं	மூராமரை
सा तारा	ஆந்த தாரா	समासाद्य	அணுகி,
विशुद्धसत्त्वं	{ நழுமிநறி சுழுவாது செலுத்தமாற்றலு டையவரும்.	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
		उवाच	சொன்னார்.

त्वमप्रमेयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तमभार्मिकश्च ।

अक्षय्यकीर्तिश्च विचक्षणश्च क्षितिक्षमावान् क्षतजोपमाक्षः ॥ ३२ ॥

த்வம் ச	“தேவாரீரோ	दुरासदः च	அடைவதற்கரியவர்,
अप्रमेयः च	{ இத்தன்மைபெற்று பாசராலும் அறிய முடியாதவர்.	जितेन्द्रियः च	ஐம்புலன்களை யும் அடக்கியவர்.

स्वर्गेऽपि शोकं च विवर्णतां च मया विना प्राप्स्यति वीर वाली ।
रम्ये नगेन्द्रस्य तटावकाशे विदेहकन्यारहितो यथा त्वम् ॥ ३६ ॥

वीर	" வீரமே!	यथा	எப்படியோ அப்ப
त्वं	தேவரீர்	वाली	வாலி [டிவே]
नगेन्द्रस्य	பர்வதேதா, த், தம, த்தி	स्वर्गे अपि	ஸ்வர்க்கத்திதும்
रम्ये	அழகிய [எது	मया विना	என்னைப்பிரிந்து
तटावकाशे	தாழ்வமையில்	शोकं च	கோசத்தையும்
विदेहकन्या-)	ஐனகரின் திருமகளை	विवर्णतां च	நொஞ்சுன் தீரிக், க
रहितः }	விட்டுப்பிரிந்தவரால்	प्राप्स्यति	அடைவார். [கிண்பும்

त्वं वेत्थ यावद्दन्विताविहीनः प्राप्नोति दुःखं पुरुषः कुमारः ।
तत्त्वं प्रजानञ्जहि मां न वाली दुःखं ममादर्शनजं भजेत ॥ ३७ ॥

कुमारः	" ராஜாக்களின் புதல்	वेत्थ	உள்ளபடி அறிகின்
	வஞ்சிய	तत्त्वं	விஷயத்தை [தீர்.
पुरुषः	ஓர் மானிடன்	प्रजानन्	நன்கு அறிந்திருக்கும்
वनिताविहीनः	அன்பாற்றாத தர்மயத்	मां	என்னை [தேவரீர்
	தினியை விட்டுப்பிரி	जहि	கொன்றானும்.
	ந்தவனாய்	वाली	வாலி [உண்டாகும்
यावत्	எப்படிப்பட்டதாகிய	मम भर्शनजं	என்னைக்காணாததால்-
दुःखं	மனவேதனையை	दुःखं	மனவேதனையை
प्राप्नोति	அனுபவிக்கின்றான்	भजेत न	அனுபவியா திருக்க
त्वं	தேவரீர் [என்பதை		கட்டும்.

यच्चपि मन्येत भवान्महात्मा स्त्रीघातदोषो न भवेत्तु मह्यम् ।
आत्मेयमस्येति च मां जहि त्वं न स्त्रीवधः स्यान्मनुजेन्द्रपुत्र
शास्त्रमयोगाद्विविधाच्च वेदादात्मा ह्यनन्यः पुरुषस्य दाराः । ॥ ३८ ॥

महात्मा	" மகா த்மாவாகிய	मां	என்னை
भवान्	தேவரீர்	जहि	கொன்றானும்.
यत्	எதைப்பற்றி	अपि च	அப்படியிருப்பதால்
मन्येत	மனதில் தயங்குவி	स्त्रीवधः तु	ஸ் திரீ வற த்தி என்பது
	கொ அந்த	न स्यात्	உண்டாகாது.
स्त्रीघातदोषः	ஸ்திரீயைக் கொன்ற	शास्त्रमयोगान्	சாஸ்திரங்களில் கூறீ
	தால் வினையும் பாபம்		யிருப்பவைகளைக்
मद्यं	என் விஷயத்தில்	विविधान्	பல [கொண்டும்
भवेत् न	எற்படமாட்டாது.	वेदान् च	பிவதவாய்க்குளை கொ
मनुजेन्द्रपुत्र	சக்கிரவர்த்தியின் திரு	दाराः	தர்ப்பகணி [ண்டும்
त्वं	தேவரீர், [கஞ்சார!	पुरुषस्य	கணவனது
इयं	இவள்	आत्मा	ஆத்மாவென்றும்
अस्य	இவனது	अनन्यः	வேறில்லைமெய் தம்
आत्मा	ஆத்மா	हि	பிரஸித்தம்.
इति च	என்கிறாடியால்		

बालि-वध और नागविलाप

दारप्रदानाद्दि न दानमन्यत्प्रदृश्यते ज्ञानवतां हि लोके ॥ ३९ ॥

लोके	" உலகில்	अन्यत्	வேறு
ज्ञानवतां	ஞானவாண்களுக்கு	दानं हि	தொந்த தர்மமென்பது
दारप्रदानान्	{ தர்மபத்தினியை பதிலி உம் கொடுத்துவைப்ப தை விட	न प्रदृश्यते हि	இல்லை, என்று பிரதீக்தமாய் ஆநிலவு துத்தப்படுகிறது.

त्वं चापि मां तस्य मम प्रियस्य प्रदास्यसे धर्मवेक्ष्य वीर ।

अनेन दानेन न लप्स्यसे त्वमधर्मयोगं मम वीर घातान् ॥ ४० ॥

वीर	" வீரரே !	प्रदास्यसे	கொடுக்கும்விதிலீராக.
त्वं	தேவரீர்	त्वं	தேவரீர்
मम	எனது	मम	எனது
तस्य	ஆந்த	वीरघातान्	நாயகரைக் கொன்ற
प्रियस्य च	நாயகனுக்கே	अनेन	இந்த [தான்]
नां	என்னை,	दानेन अपि	தர்மமொன்றுல்தான்
धर्मं	தர்மத்தை	अधर्मयोगं	பாபசம்பந்தத்தை
अवेक्ष्य	பெருமான் பித்திலியே,	लप्स्यसे न	உடைவா தீர்ப்பிரி.

आर्तापनाथामपनीयमानामिवविधामर्हसि मां निहन्तुम् ।

अहं हि मातङ्गविलासगामिना पुवङ्गमानामृपभेण धीमता ॥

विना वराहोत्तमहंममालिना चिरं न शक्यामि नरेन्द्र जीवितुम् ॥ ४१ ॥

एवंविधां	" இப்படியாய்	अपभेण	மண்ணும்,
अनार्था	நாயகனைவிடந்த	धीमता	பேரநிலைகளும்,
अपनीयमानां	நிரீக்யமெட்டு	वराहोत्तम-)	எனது தீக்கொத்தாத
आर्ता	துன்புறும்	हंममालिना)	அந்த பொன்மலை
मां	என்னை		அணிந்தவருமான
निहन्तुं	கொல்ல	विना	அவரிடம் இருந்து
अर्हसि	கேட்காமல் பற்றும்.	अहं हि	விந்த
नरेन्द्र	புருஷோத்தம !	चिरं	நான் மட்டும்
मातङ्गविलास-) மாதங்கவிலாச- கண்டபுலகைகளும்,	जीवितुं	காலாகாலம்
गामिना		जीवितुं	உயிர்வாழ்க்கும்
पुवङ्गमानां	வாண்பர்களுக்கு	शक्यामि न	மட்டிலும் "

इत्येवमुक्तस्तु विभुर्महात्मा तारां समाश्रास्य हिते वभाषे ॥ ४२ ॥

इति एवं	இதற்கண்டவாறு	तारां	நாயகையை
उक्तः	கொல்லப்பட்டதற்கு	समाश्रास्य	சந்தர்ப்புகெய்த,
	திருக்கொள்காற்றிய	तु	யப்பொழுது
महात्मा	மகா தீமன் வரசிய	हितं	ஊதமாய்
विभुः	விபுமகன், நயர்குமான்,	वभाषे	பின்வருமாறு திரு நாயகனைத்தருகினார்.

मा वीरभार्ये विमर्ति कुरुष्व लोको हि सर्वो विहितो विधात्रा ।

तं चैव सर्वं सुखदुःखयोगं लोकोऽब्रवीत्तेन कृतं विधात्रा ॥ ४३ ॥

वीरभार्ये	" வீரபத்னி !	सुखदुःखयोगं	சுகதுக்கடுபென் கிற
विमर्ति	ஆசட்டுடண்ணத் தீர்கு	ते	அது [அனுபவமாகிற
कुरुष्व मा	இடங்கொடாதே.	सर्वं च	எல்லாவற்றையும்
विधात्रा हि	பிரம்மா ஒருவராலே	तेन	அந்த
लोकः	உலகு [யே	विधात्रा एव	பிரம்மத்தவனுலேயே
सर्वः	எல்லாமும்	कृतं	சீரே சிக்கப்பட்ட
विहितः	கடைபிடிக்கிறது.	लोकः	வேதம் [தாய்
		अब्रवीत्	கறியிருக்கிறது.

त्रयो हि लोका विहितं विधानं नातिक्रमन्ते वशगा हि तस्य ।

प्रीतिं परां प्राप्स्यसि तां तथैव पुत्रस्तु ते प्राप्स्यति यौवराज्यम् ॥

धात्रा विधानं विहितं तथैव न शूरपन्नघः परिदेवयन्ति

॥ ४४ ॥

त्रयो	" மூன்று	तु	இப்பொழுது
लोकः हि	உலகத்தவர்களும்	प्राप्स्यति	அடைவான்.
तस्य	அவரது (பிரம்ம தேவரது)	तथा एव	அவ்வாறானதும்
वशगाः हि	ஆணைக்கிணங்கி நடக்கின்ற தவர்களாலேயே	तां	அந்த
विहितं	சீதிக்கப்பட்ட	परां प्रीतिं	பரம மனசுந் துஷ்ட
विधानं	விதியை	प्राप्स्यसि	நீ யடைவாய். [யை
अतिक्रमन्ते न	மீறி நடக்கின்றனர்	तथा एव	அப்படியேதான்
ते	உனது [கனில்கை	धात्रा	பிரம்மதேவரால்
पुत्रः	புதல்வன்	विहितं	சீதிக்கப்பட்ட
यौवराज्यं	புவராஜ்யத்தன்மை	विधानं	நியமம். [மர்கள்
		शूरपन्नघः	வீரர்கனின் மனைசி-
		परिदेवयन्ति न	மனைகளைக்கொளுர்கள்.

आश्वसिता तेन तु राघवेण प्रभावयुक्तेन परन्तपेन ।

सा वीरपत्नी ध्वनता मुखेन सुवेषरूपा विरराम तारा

॥ ४५ ॥

परन्तपेन	எத்துருக்களைத் தனி க்க அடிப்படவரும்	सुवेषरूपा	நன்கு ஆழகுற்ற உரு வமுடையவளுமள
प्रभावयुक्तेन तु	ஆமாளுஷ்ட சக்தி ப டைக்கப்பெற்றவரு	सा तारा	அந்த தாரை
तेन	அந்த [மனை	ध्वनता	{ தற்கால மனோபாவத் தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்ற
राघवेण	ஸ்ரீராமரால்	सुखेन	முக்கூடாடு
आश्वसिता	தேற்றரஸபடுத்தப் பட்டவளும்	विरराम	மெனமாயிருந்து கிட்டனள்.
वीरपत्नी	வீரபத்னியும்,		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥

पञ्चविंशः सर्गः—இருபத்தைத்தாவது வாய்க்கம் || 25 ||

वालिसंस्कारः—வால் எம்எங்காரம்.

सुग्रीवं चैव तारां च साङ्गदं सहलक्ष्मणः । समानशोकः काकुत्स्थः सान्त्वयन्निदमब्रवीत् ॥

सहलक्ष्मणः	வகந்தமணலூடனிருந்து	सुग्रीवं च	சுகிரீவனையும்
समानशोकः	{ நட இருந்தவர் களின் துக்கத்தால் தான் துன்புறம்	सान्त्वयन् एव	பார்த்து தேற்றரவு செய்து கொண்டே
काकुत्स्थः	கூராமர்,	इदं	பின்வருமாறு
तारां च	நாரையையும்	अब्रवीत्	நெருங்கியவர்களுக்கு பின்பு.
साङ्गदं	துக்கத்தொழுக்குக்கும்		

न शोकपरितापेन श्रेयसा युज्यते मृतः । यद्ब्रानन्तरं कार्यं तत्समाधातुमर्हथ ॥ 2 ॥

मृतः	“ இறந்து போனவன்	अनन्तरं	உடனே ஆகவேண்டிய
शोकपरितापेन	சோகத்தால் பரிதாபம் பதால்	कार्यं	காரியம் (காரியங்களை)
श्रेयसा	நன்மையால்	यत्	எதுவோ,
युज्यते न	பற்றப்படுகின்றனிலை.	तत्	அதை
अस्य	இவ்விஷயத்தில்	समाधातुं	ஆளுங்க்க
		अर्हथ	சடகிர்.

लोकवृत्तमनुष्ठेयं कृतं वो वाप्यमोक्षणम् । न कालादुत्तरं किञ्चित्कर्म शक्यमुपासितुम् ॥

वः	“உக்கவது	कृतं	இருநாடு போதும்.
वाप्यमोक्षणं	கண்ணீர் பெருக்கு கிறதாகிற	कालात् उत्तरं	கிண்கிண்பீதி
लोकवृत्तं	லோகவழிநடையால்	किञ्चित्	ஒரு
अनुष्ठेयं	ஆளுங்க்கப்பட நெண்டியது	कर्म	காரியம்
		उपासितुं	செய்ய
		न शक्यम्	முடியாது.

नियतिः कारणं लोके नियतिः कर्मसाधनम् । नियतिः सर्वभूतानां नियोगेष्विह कारणम् ॥

लोके	“ உலகில்	इह	இவ்வுலகில்
नियतिः	விதிதான்	नियतिः	விதிதான்
कारणं	எதற்கும் முதற்காரணம்	सर्वभूतानां	எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் உடைய
नियतिः	விதிதான் [ணம்]	नियोगेषु	காரியங்களில்
कर्मसाधनं	{ எங்காரியத்திற்கு பிரதிபலிக்கிற காரணமாகிறது.	कारणम्	உடனே இருந்து நடக்குகிறதாகிறது.

न कर्ता कस्यचित्कश्चिन्नियोगे चापि नेश्वरः । स्वभावे वर्तते लोकस्तस्य कालः परायणम् ॥

कस्यचित् " ஏதோன் நிற்கும்
 कश्चित् எவனொருவனும்
 कर्ता न கடந்துபவனாக
 ஆகாண்.
 नियोगे च अपि ஆய்வொடுக்கும்
 விவரத்திலும்

ईश्वरः न உரிமையுடையவனாக
 लोकः உலகு [காண்.
 स्वभावे விதிப்பயனில்
 वर्तते நடந்துவருகிறது.
 तस्य परायणं அதை விளைவிப்பது
 कालः விதிதான்.

न कालः कालमत्येति न कालः परिहीयते । स्वभावं हि समासाद्य न कश्चिदतिवर्तते ॥

कालः " விதி
 कालं ஆததன் பயனை
 अप्येति न கடங்கமாட்டாது.
 कालः விதி
 परिहीयते न கடவோ ஒருறயவோ
 ஏற்படாது.

हि என்கிறபடியால்
 स्वभावं விதிப்பயனை
 समासाद्य அடைந்து,
 कश्चित् எவனொருவனும்
 अतिवर्तते न அனுபவியா திருக்க
 முடியாது.

न कालस्यास्ति बन्धुत्वं न हेतुर्न पराक्रमः । न मित्रज्ञातिसंबन्धः कारणं नात्मनो बशः ॥

कालस्य " விதிக்கு
 बन्धुत्वं பகைபாதம் என்பது
 अस्ति न இல்லை.
 हेतुः தனக்கு ஆதவேண்டி
 न இல்லை. [யதென்பது
 पराक्रमः பிரபத்தனமென்பது
 न இல்லை.

मित्रज्ञातिसंबन्धः வேண்டியவன் ஓர் தி
 என்கிற உறவு
 न இல்லை.
 कारणं முதலகாரணம்தாவே.
 आत्मनः ஒருவனுக்கு
 बशः न அடங்கி இஷ்டப்பட
 நடக்கிறது அன்று.

किं तु कालपरीणामो द्रष्टव्यः साधु पश्यता । धर्मश्चार्थश्च कामश्च कालक्रमसमाहिताः ॥

किं तु " ஆய்வினும்
 साधु पश्यता { எதையும் நன்கு ஆ
 ராய்ச்சி செய்கிற ஒ
 ருவனும்
 कालपरीणामः { விதியால் அப்போதை
 க்கப்போது எப்பவிட
 கிறது

द्रष्टव्यः எச்சரிக்கையுடன் கவ
 னிக்கப்படவேண்டி
 धर्मः च ஆறமும், [யது.
 अर्थः च பொருளும்,
 कामः च இன்பமும்,
 कालक्रम- விதிவின் பயன்களாய்
 समाहिताः } கைகூடுகின்றன.

इतः स्वां प्रकृतिं वाली गतः प्राप्तः क्रियाफलम् । दानमानार्थसंयोगैः पवित्रं पुत्रगेश्वरः ॥

इतः पुत्रगेश्वरः " வானரமன்னனாகிய
 वाली வாலி
 इतः இக்கிருந்து
 गतः சென்றவனாய்
 दानमानार्थ- } தானங்கள், அனுக்கிர
 संयोगैः } ஹங்கள் இவைகளின்
 சம்பந்தங்களால்

पवित्रं புண்யமானதும்
 स्वां தனது
 प्रकृतिं பிறவிகாரணமுமாகிய
 क्रियाफलं விளைகளின் பயனை
 प्राप्तः அடைந்துவிட்டான்.

स्वर्धस्य च संयोगाजितस्तेन महात्मना । स्वर्गः परियुहीतश्च प्राणानपरिरक्षता ॥१०॥

प्राणान् च	" உயிரைப்பற்றும்	संयोगान् च	சம்பந்தத்தாலேயே
अपरिरक्षता	சிறுணாமாய் கிணத்த	स्वर्गः	ஸ்வர்க்கமானது
महात्मना	மகாத்மாவானது	जितः	வெல்லப்பட்டது
तेन	அவனால்	परियुहीतः	ஏற்றுக்கொள்ளப்
स्वधर्मस्य	தனது தர்மத்தினது		பட்டது.

एषा वै नियतिः श्रेष्ठा यां गतो हरियूथपः । तद्वलं परितापेन प्राप्तकालमुपास्यताम् ॥

हरियूथपः	" காவிரை தகடான்	सः	ஆண்பயலால்
यां	எதென்கூற	परितापेन अलं	பரிதாபப்பட்டது
गतः	அடைந்துவிட்டானே;		போதும்.
एषा	இந்த	प्राप्तकालं	இக்காலத்திற்கேற்ற
नियतिः वै	விதிப்பவன் தான்		காரியம்
श्रेष्ठा	எதற்கும் மேல்மை	उपास्यताम्	அணுவடிவ்கப்பட்ட
	யானது.		தும்.

वचनान्ते तु रामस्य लक्ष्मणः परिवारहा । अवदत्प्रथितं वाक्यं सुग्रीवं गतचेतसम् ॥११॥

रामस्य	ஸ்ரீராமருண்டய	गतचेतसं	பிரக்கைது தப்பிக்
वचनान्ते तु	சொல்லின் முடிவில்		கிடந்த
परिवारहा	விட்டுணுபகவானின் ம	सुग्रीवं	சுகிரீவனைப் பார்த்து
	ற்றிருந்து அம்சமாகிய	प्रथितं	இனிய
लक्ष्मणः	வசுதமானார்,	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
		अवदत्	மொழிந்தார்.

कुरु त्वमस्य सुग्रीवं प्रेतकार्यमनन्तरम् ॥ १३ ॥

सुग्रीवं	" சுகிரீவரே!	अनन्तरं	இனி ஆகவேண்டிய
त्वं	நீர்	प्रेतकार्यं	உத்திரகிரியைய
अस्य	இவருக்கு	कुरु	விதியும்.

ताराङ्गदाभ्यां सहितो वालिनो दहनं प्रति । समाज्ञापय काष्ठानि शुष्काणि च बहूनि च ॥

चन्दनादीनि दिव्यानि वालिसंस्कारकारणात् ॥ १४ ॥

वालिनः	" வாலியினது	शुष्काणि	உலர்ந்த
दहनं प्रति	தகனாவையத்தின்	दिव्यानि च	சிறந்த
ताराङ्गदाभ्यां	தரையுடனும்	चन्दनादीनि	சந்தனம் முதலிய
	உக்கதனுடனும்	बहूनि च	பல
सहितः	கலந்து பேசியவராய்	काष्ठानि	கட்டைகளுக்கு
वालिसंस्कार-	வாலியின் உத்திரக்கி	समाज्ञापय	ஆக்குறாவிடும்.
कारणात्	ரிணயக்காரக		

समाश्वसय चैनं त्वमङ्गदं दीनचेतसम् । मा भूर्वालिशबुद्धिस्त्वं त्वदधीनमिदं पुरम् ॥१५॥

त्वं " நீர்
 दीनचेतसं மனம் கொந்து தரித்
 துக்கொண்டு, குக்கும்

एवं இந்த
 अङ्गदं च அங்கதனையும்
 समाश्वसय தேற்றாவுபடுத்துவர்,
 त्वं நீர்

वालिशबुद्धिः கோவை, க்தன முடை
 யவராய்

मा भूः இராதேயம்.
 इदं இந்த
 पुरं நகர்
 त्वदधीनम् உமது அநினத்தினி
 குக்கிறகு.

अङ्गदस्त्वानयेन्माल्यं वस्त्राणि विविधानि च । घृतं तैलमथो गन्धान्यच्चात्र सपनन्तरम् ॥

अङ्गदः तु " அங்கதனும்
 अस इति பொழுது
 माल्यं புல்பந்தையும்
 विविधानि பலவகை
 वस्त्राणि च வஸ்திரங்களையும்,
 घृतं தெய்வையும்,
 तैलं எண்ணெயையும்,

अथो அவ்விதமே
 गन्धान् வாசனைத் திரவ்வியக்
 कर्णायु, களையும்,
 सपनन्तरं இனி வேண்டியதாயு
 यत् च எனதுவோ அது [ள்ள
 எல்லா வற்றையும்
 आनयेत् கொண்டுவரட்டும்.

त्वं तार शिविकां शीघ्रमादायागच्छ सम्भ्रमात् ।

त्वरा गुणवती युक्ता ह्यस्मिन् काले विशेषतः

॥ १७ ॥

तार " தாரனே!
 त्वं நீ
 शीघ्रं சீக்கிரமே
 शिविकां சிபிகை ஒன்றை
 आदाय எடுத்துக்கொண்டு,
 सम्भ्रमात् காலதாமதமின்றி
 आगच्छ திரும்பி வந்துசேர்.

हि ஏனெனில்
 अस्मिन् இந்த
 काले பிரஸக்தியில்
 त्वरा விரைதல்
 विशेषतः முக்கியமாய் [தாய்
 गुणवती நன்மை பயக்குகிற-
 युक्ता ஏற்பட்டிருக்கிறது.

सर्जा भवन्तु पृवगाः शिविकावहनोचिताः । समर्था बालिनश्चैव निर्हरिष्यन्ति वालिनम् ॥

समर्थाः च " சாமர்த்தியசாலிக
 बालिनः एव பல்லிடர்களும், [இரும்,
 शिविका- } பல்லக்கு ஆக்குவதில்
 वहनोचिताः } அனுபவமுள்ளவர்
 களுமான்

पृवगाः வானர்கள்
 बालिनं வாலினர்
 निर्हरिष्यन्ति எடுத்துச் செல்லு
 வார்கள்;
 सर्जा भवन्तु சித்தமாயிருக்கட்டும்.

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवं सुमित्रानन्दवर्धनः । तस्थौ भ्रातृसमीपस्थो लक्ष्मणः परवीरहा ॥

सुग्रीवं சுக்கிரீவனைப் பார்த்து
 तु இவ்வியபத்தில்
 एवं மேற்கண்டவாறு
 उक्त्वा சொல்லிவிட்டு,
 सुमित्रानन्द- } சுமித்திராதேவியின்
 वर्धनः } ஆணத்தத்தைப் பெ
 குக்குகிறவரும்,

परवीरहा மற்ருரு வித்தன
 लक्ष्मणः லக்ஷ்மணர்
 भ्रातृसमीपस्थः பிராதாவினுடைய பக்
 तस्थौ } கலில் போய்க்கேர்ந்
 தவராய்
 நின்றவிட்டார்.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा तारः सम्भ्रान्तमानसः । प्रविवेश गुहां शीघ्रं शिविकागतमानसः ॥

தார:	தாரன்	सम्भ्रान्तमानसः	பாபாப்புத்தவனாய்
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரது	शीघ्रं	உடனடியே
वचः	சொல்லுதல்	गुहां	குகைக்குள்
श्रुत्वा	செய்கொண்டி,	प्रविवेश	போய்ச் சென்றான்.
शिविकागत-	செய்கொண்டி		
मानसः	கிண்பட்டி கொண்ட		
	வனாய்		

आदाय शिविकां तारः स तु पर्यापतत्युनः ॥ २१ ॥

वानरैरुद्यमानां तां शूरैरुद्धहनोचितैः । दिव्यां भद्रासनयुतां शिविकां स्यन्दनोपमाम् ॥

पक्षिकर्मभिराचित्रां द्रुमकर्मभिरावृताम् । आस्थितां चित्रपर्त्ताभिः सुनिविष्टां समन्ततः ॥

विमानमिव सिद्धानां जालवातायनावृताम् । सुनियुक्तां विशालां च सुकृतां विश्वकर्मणा ॥

दारुपर्वतकोपेतां चारुकर्मपरिष्कृताम् । वराभरणहारैश्च चित्रमाल्योपशोभिताम् ॥ २५ ॥

गुहागहनसंछन्नां रक्तचन्दनरूपिताम् । पुष्पोच्चैः समभिच्छन्नां पद्ममालाभरेव च ॥

तरुगादित्यवर्णाभिर्भ्राजमानाभिरावृताम् ॥ २६ ॥

ச: தார:	அந்த தாரன்	सिद्धानां	செய்தகொண்டவ
उद्यमानां	தூக்குவதில் அணுபண	विमानं	விமானத்தை
शिविकां	சூரர்களான [முள்ள	इव	போலிருக்கிறது,
स्यन्दनोपमां	வானரர்களால்	जाल-	சல்லடைக்கண்க
पक्षिकर्मभिः	வகிக்கப்படுகிறது,	वातायनावृतां	குற்றானகளை
आचित्रां	அழகானதும்,		யுடையதும்,
द्रुमकर्मभिः	சிக்காகனத்தோடு	विश्वकर्मणा	எல்லகொண்டி
अवृतां	கூடிய	विशालां च	கொண்டியும்
निवृत्तीभिः	உயர்ந்த ஆணைத்	सुनियुक्तां	உதவியாயும்
आस्थितां	தையுடையதும்,	सुकृतां च	அழகாய்க்கொண்ட
समन्ततः	எதற்குறிப்போலிருக்கிறது,		பட்டதும்,
सुनिविष्टां	கிறதும்,	दारुपर्वतकोपेतां	{ மரக்களில் வரையப்
	பகலில் பிரதீபகளால்		பட்ட பர்வதக்களை
	அழகுற்ற வரையப்		யுடையதும்
	பெற்றதும்,	चारुकर्म-	{ மெருகுவிடைகளால்
	செய்யப்பட்ட	परिष्कृतां	அழகாய்ச் செய்யப்
	பட்டதும்,		பட்டதும்,
	செய்யப்பட்டதும்,	वराभरणहारैः च	செய்த ஆபரணங்களா
	செய்யப்பட்டதும்,		தும், மாலிகளாலும்,
	செய்யப்பட்டதும்,	चित्रमाल्योप-	{ அழகிய புத்தபங்களா
	செய்யப்பட்டதும்,	शोभितां	ள் அழகுற்று விளக்
	செய்யப்பட்டதும்,		குறிதும்,

सुहागहन-)
 संच्छन्ना)
 रक्तचन्दन-)
 रुचितां)
 पुष्पौघैः
 समभिच्छन्ना

சுவாகனம், மலகம்
 னும் வரையப்பெ
 ற்றதும்,
 செஞ்சுந்தனத்தால்
 பூசப்பெற்று விளக்
 குகிறதும்,
 பூக்கங்குகூகியல்களால்
 தூசப்பெற்றிருக்கி
 றதும்,

तरुणादित्य-)
 वर्णाभिः च)
 आजमानाभिः एव
 पद्ममालाभिः
 आवृतां
 तां
 शिशिकां
 आदाय
 पुनः तु
 पर्यापतत्

இளங்குகூகியல்களால்
 வண்ணங்குகூகியல்களால்
 விளங்குகுகின்ற
 தாமரைமலலைகளால்
 விளங்குகுகிறதாமரை
 ஆந்த
 பல்லக்கை
 எடுத்துக்கொண்டு,
 மீளவும்
 வந்துகொள்ளான்.

ईदृशीं शिविकां दृष्ट्वा रामो लक्ष्मणमब्रवीत् । क्षिप्रं विनीयतां वालीं प्रेतकार्यं विधीयताम् ॥

रामः
 ईदृशीं
 शिविकां
 दृष्ट्वा
 लक्ष्मणं
 अब्रवीत्

சூராமர்,
 இப்படிப்பட்ட
 பல்லக்கை
 பார்ந்து,
 லக்ஷ்மணரை நோக்கி
 பின்வருமாறு ஆங்கூர்
 பித்தருளினார்.

वाली
 क्षिप्रं
 विनीयतां
 प्रेतकार्यं
 विधीयताम्

"வாலி
 சீக்கிரமே
 கொண்டுபோகப்
 படட்டும்.
 பிரேதகார்யமானது
 செய்யப்படட்டும்."

ततो वालिनमुद्यम्य सुग्रीवः शिविकां तदा । आरोपयत् विक्रोशनङ्गदेन सहैव तु ॥२८॥

तदा
 सुग्रीवः तु
 अङ्गदेन सह एव
 वालिनं

அப்பொழுது
 சுக்கிரீவனே
 அங்கத்தினுடே உடனே
 வாலியை

विक्रोशन
 नतः उद्यम्य
 शिविकां
 आरोपयत्

கதறிக்கொண்டே
 அவ்விடத்திலிருந்து
 பல்லக்கில் [தூக்கி,
 வைத்தார்.

आरोप्य शिविकां चैव वालिनं गतजीवितम् । अलङ्कारैश्च विविधैर्माल्यैश्चैश्च भूषितम् ॥
 आज्ञापयत्तदा राजा सुग्रीवः पुवगेश्वरः । और्ध्वदेहिकमार्यस्य क्रियतामनुरूपतः ॥ ३० ॥

पुवगेश्वरः
 राजा
 सुग्रीवः
 गतजीवितं
 वालिनं
 विविधैः
 अलंकारैः च
 माल्यैः च
 वस्त्रैः च

புவனேசுரத்தமனும்
 மன்னனுமாயின
 சுக்கிரீவன்,
 இறந்தபொருளை
 வாலியை
 பலவித
 அலங்காரங்களும்
 மலலைகளாலும்
 வஸ்திரங்களாலும்

भूषितं
 शिविकां
 आरोप्य
 तदा एव
 आज्ञापयत्
 आर्यस्य
 अनुरूपतः
 और्ध्वदेहिकं
 क्रियताम्

சுவஸ்திரங்கட்படட்டன
 சிவிகையில் [தூய்
 வைத்துவிட்டு,
 உடனேயே
 பின்வருமாறு ஆங்கூர்
 பித்தரன்.
 தாமரைமலக்கு
 வந்து அடைய
 உத்திரச்சுக்கிரியை
 செய்யப்பட்டு.

विश्राणयन्तो रत्नानि विविधानि बहून्पि । अग्रतः प्रवगा यान्तु शिविकासमन्तरम् ॥

புவகா:	சுவர்ணராகங்கள்	विश्राणयन्तः	இறைமத்துக்கொண்டு
बहूनि	பல	शिविकासमन्तरं	சிவிகைக்கு பக்கலி
विविधानि	மாணுவகை	अग्रतः	முன்பு [மேலே]
रत्नानि अपि	சந்னைக்களையும்	यान्तु	கொல்லட்டும் *.

राज्ञामृद्विशेषा हि दृश्यन्ते भुवि यादृशाः । तादृशं वालिनः क्षिप्रं प्राकुर्वन् औष्वदेहिकम् ॥

भुवि	உலகில்	तादृशं	அந்வகளுக்கிடைய
राज्ञां	மன் வர்களுக்கு	औष्वदेहिकं	உத்தரக்கிரியைய
यादृशाः	எப்படிப்பட்டதான	वालिनः	வாலிக்கு
ऋद्विशेषाः	செல்வத்தரணுண்டார் சிய கௌரவங்கள்	क्षिप्रं	கிரைவில்
दृश्यन्ते हि	காணப்படுகின்ற வழுவ	प्राकुर्वन्	செய்தார்கள்.

अङ्गदं परिगृह्णाशु तारामभृतयस्तदा । क्रोशन्तः प्रययुः सर्वे वानरा हतवान्धवाः ॥ ३३ ॥

तदा	அப்பொழுது	अङ्गदं	அங்கதனை
हतवान्धवाः	ஆப்தபந் துணைமீழ	परिगृह्णा	சூழ்ந்த கொண்டு,
तारामभृतयः	தாரன் முதலிய [ந்த	आशु	கிரைவில்
वानराः	வானரர்கள்	क्रोशन्तः	கதறிக்கொண்டே,
सर्वे	எல்லோரும்	प्रययुः	புறப்பட்டார்கள்.

ततः प्रणिहिताः सर्वा वानर्याऽस्य वशानुगाः । सुकशुवीर वीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः क्षियः ॥

ततः	அப்பொழுது	इति	என்று உறிக்கொண்ட
अस्य	இவனுடைய	सुकशुः	சூழ்தார்கள். [இட
वशानुगाः	அநினைக்கிரிஞ்சந்த	ताः	அந்த
क्षियः	மனைகிழார்கள்	वानर्यः	வானரர்கள்கள்
सर्वाः	எல்லோரும்	प्रणिहिताः	கொண்டே கொடுக்கின்
वीर	'கிர'	भूयः	பலவாறு [நவர்களும்
वीर	'கிர'	क्रोशन्ति	கதறினார்கள்.

तारामभृतयः सर्वा वानर्याः हतयूथपाः । अनुजमुहि भर्तारं क्रोशन्त्यः करुणस्वनाः ॥

हतयूथपाः	காயகளைப் பறிக்கொ டுத்த	करुणस्वनाः	கரிதாயமாப்க் குரளி
तारामभृतयः	தாரன் முதலிய	क्रोशन्त्यः	கதறிக்கொண்டு [ட்டு
वानर्यः	வானரர்கள்கள்	भर्तारं	கணவனை
सर्वाः	எல்லோரும்	अनुजमुहि	தொடங்கி

तासां रुदितशब्देन वानरीणां वनान्तरे । वनानि गिरयः सर्वे विक्रोशन्तीव सर्वतः ॥

सर्वतः	எல்லாப்புறங்களிலும்	वानरीणां	வானரஸ்தீரிக
वनानि	காடுகள்		எதுடைய
गिरयः	மலைகள்	रुदितशब्देन	அழுவதா லுண்டான
सर्वे	எல்லாமும்		சத்தத்தால்
वनान्तरे	வனத்தினிடையில்	विक्रोशन्ति	எதிரொலியால்
तासां	அந்த		அழுகின்றன
		इव	போலிருந்தன.

पुलिने गिरिनद्यास्तु विविक्ते जलसंवृते । चितां चक्रुः सुवहवो वानरा वनचारिणः ॥

वनचारिणः	வனவாசிகளாகிய	जलसंवृते	ஐந்ததால் சூழப்பட்ட
वानराः	வானரர்கள்	विविक्ते	பரிசுத்தமான
सुवहवः तु	பலரும்	पुलिने	மணல்திட்டில்
गिरिनद्याः	மலையருவியினது	चितां	சிறையை
		चक्रुः	அடுக்கினார்கள்.

अवरोप्य ततः स्कन्धाच्छिबिकां वहनोचिताः । तस्थुरेकान्तमाश्रित्य सर्वे शोकसमन्विताः ॥

वहनोचिताः	தூக்கிவந்தவர்கள்	आश्रित्य	சென்று,
शिबिकां	பல்லக்கை	सर्वे	எல்லோரும்
स्कन्धात्	தோளினின்று	शोकसमन्विताः	சோகத்தால் தாழ்ந்த
ततः	அங்கிடத்தில்		கின்றவர்களால்
अवरोप्य	இறக்கிவைத்துவிட்டு,	तस्थुः	நின்றகொண்டிருந்த
एकान्तं	ஒகந்தமான ஓரிடத்தில்		தார்கள்.

ततस्तारा पतिं दृष्ट्वा शिबिकात्तलशायिन्म् । आरोप्याङ्गे शिरस्तस्य विललाप सुदुःखिता ॥

तसः	அப்பொழுது	शिरः	சிரை
तारा	தாரை	अङ्गे	தன் மடியினு
शिबिकात्तल-	} சிவிகையின்மீது	आरोप्य	தூக்கிவைத்துக்
शायिन्			கொண்டு,
पतिं	படுத்துக்கிடக்கும்	सुदुःखिताः	துக்கம் மேலிட்டவ
दृष्ट्वा	நாயகனை		ளாய்
तस्य	பார்த்து,	विललाप	பின்வருமாறு புலம்பி
	அவனது		க்கதறினாள்.

हा वानरमहाराज हा नाथ मम वत्सल । हा महार्ह महाबाहो हा मम प्रिय पथ्य माम् ॥

हा वानरमहाराज	“ஓ! வானரர் கோமகனை!	हा मम प्रिय	ஓ! என் காந்தவீர!
		मम	என்பீது
हा नाथ	ஓ! நாயகவீர!	वत्सल	அன்பார்கதவீர!
हा महार्ह	மகா பூஜ்யவீர!	मां	என்னை
महाबाहो	மகா ஆந்தலுடைய	पथ्य	கண்கிழித்துப்
	வீர!		பாராளுமே!

जनं न पश्यसीमं त्वं कस्माच्छ्लोकाभिर्षादितम् ॥ ४१ ॥

त्वं	"தேவரீர்	जनं	ஜனத்தை
इमं	இந்த	कस्मान्	என்
श्लोकाभिर्षादितं	சொசுகத்தால் மிக வருந்தும்	पश्यसि न	கண்ணெடுத்துப் பாராதிருக்கின்றீர்?

महृष्टमिव ते वक्तुं गतासोरपि मानद । अस्तार्कसमवर्णं च लक्ष्यते जीवतो यथा ॥ ४२ ॥

मानद	"மாவரிடமும். மரியா தைதலாய் நடப்பவரே!	जीवतः	உயிருடனிருக்கின்ற வானது
ते	தேவரீர்	यथा	போன்றதாய்
गतासोः अपि वक्षे	இறந்துபோகிருப்பி முதலானது [ஆம்]	महर्ष इव	கடையுடனிருக்கிறதா கடுவ
अस्तार्कसमवर्णं च	{ ஆஸ்தமய சூரியபக வானை நிகர்த்த கரந் தீயுடையதாய்	लक्ष्यते	காணப்படுகிறது.

एष त्वां रामरूपेण कालः कर्षति वानर । येन स्य विधवाः सर्वाः कृता एकेषुणा रणे ॥

वानर	"வானரரே!	कृताः स्य	ஆக்கப்பட்டவர்களை
येन	எவனால்	एषः	இந்த [ஆந்த
रणे	போரில்	कालः	எமனை
एकेषुणा	ஒரு பாணத்தால்.	रामरूपेण	ராமனை உருவக்
सर्वाः	எல்லோரும்	त्वां	தேவரீரை [கொண்டு
विधवाः	விதவைகளாக	कर्षति	அடைகிறதென்றார்.

इमास्तास्तव राजेन्द्र वानर्यो बहुधाः सदा । पादैर्विकृष्टमध्वानमागताः किं न बुध्यसे ॥

राजेन्द्र	"ராஜேந்திரமே!	विकृष्टं	கீண்ட
मया	எப்பொழுதும்	अध्वानं	தாய்
तव	தேவரீரது	पदिः	காண்டவரின்
बहुधाः	அன்புபெற்ற	आगताः	வந்திருக்கின்றார்கள்.
ताः	ஆந்த	किं	என்
इमाः	இந்த	बुध्यसे न	கவறியாகிவிடுகின்றீர்?
वानर्यः	வானரஸ்திரீகள்		

तवेष्टा ननु नामैता भार्याश्चन्द्रनिभानताः ॥ ४५ ॥

चन्द्रनिभानताः	"சந்திரனை நிகர்த்த முதல்களை உடைய	तव	தேவரீரது
एताः	இந்த	इष्टाः	எனக்கொன்று நடக் கின்றவர்கள்
भार्याः	மனைவியர்கள்	ननु नाम	இக்கையா என்ன?

इदानीं नेक्षसे कस्मात्सुग्रीवं पुत्रगेश्वरम् । एते हि सचिवा राजन् तारमभृतयस्तव ॥
 पुरवासी जनश्रायं परिवार्याऽऽसतेऽनघ । विसर्जयैतान् पुत्रगान् यथोचितमरिन्दम ॥
 ततः क्रीडामहे सर्वा वनेषु षदनोक्तदाः ॥ ४७ ॥

புவனேசுவர
 சுமீவ்
 இடானீ
 கஸ்தாவ
 இக்ஷஸே ந
 ராஜந்
 தவ
 தாரமபூதய:
 ஏதே
 சசிவா: ஹி
 புரவாஸீ
 அய அன: அ
 பரிவார்ய
 “வானரமன் னாரண
 கக்கிரீவஸை
 இப்பொழுது
 ஏனோ
 கண்ணெடு க்துப்பா
 ரா திருக்கின் தீர் ?
 அரே !
 தெவீரது
 தாரன் முதலிய
 இந்த
 மக்கிரீயார்களும்,
 புரவாளிகளாகிய
 இந்த ஜனசமூகமும்
 சூழ்ந்துகொண்டு,

आसते
 अमघ
 अरिन्दम
 एतान्
 पुत्रगान्
 यथोचितं
 विसर्जय
 वनेषु
 षदनोक्तदाः
 सर्वाः
 ततः
 क्रीडामहे
 காத்தூதிகின்றனர்,
 புண்டாத்தமாவே!
 சத்ருஸம்ஹாரகரே!
 இந்த
 வானரர்களை
 முறைப்படி
 விடைகொடுத்தனுப்பி
 வனங்களில் [விடும்.
 அன்பால் பெருமை
 பெற்று விளக்கிய
 நாங்கனெல்லோரும்
 இவ்விடத்திலேயே
 இன்பமாய்க் காலக்க
 பூத்துவிடுகிறோம்.”

एवं विलपतीं तारां पतिशोकपरिप्लुताम् । उत्थापयन्ति स्य तदा वानर्यः शोककशिताः ॥

शोककशिताः
 वानर्यः
 तदा
 पतिशोक-
 परिप्लुतां }
 “சோகத்தால் வாழ்க்
 கிடந்த
 வானரஸ்திரீகள்
 அப்பொழுது
 கணவனை நினைத்து
 கோகித்து மெய்ம
 மந்து

एवं
 विलपतीं
 तारां
 उत्थापयन्ति स्य
 மேற்கண்ட வண்ணம்
 புலம்பிக்கதறும்
 தாரையை
 தேற்றரவுபடுத்தி
 னார்கள்.

सुर्म्य वेण ततः सार्धमद्भुदः पितरं रुदन् । चितामारोपयामास शोकेनाभिहतेन्द्रियः ॥४९॥

ततः
 अद्भुतः
 सुर्म्यवेण
 सार्धं
 शोकं
 “ஆதன்மேல்
 அக்கதன்
 சுமீவோடு
 கூடவே
 கோகத்தால்

अभिहतेन्द्रियः
 रुदन्
 पितरं
 चित्तां
 आरोपयामास
 இந்திரியங்கள் கிதற
 அழுதுகொண்டு
 தந்தையை
 நினைப்பின் பீறு
 வளர்த்தினான்.

ततोऽग्निं विधिवद्वा सापसव्यं चकार ह । पितरं दीर्घमध्वानं प्रस्थितं व्याकुलेन्द्रियः ॥

व्याकुलेन्द्रियः
 सः
 दीर्घं अध्वानं
 प्रस्थितं
 पितरं
 “இந்திரியங்கள் கலங்கி
 க்கிடந்த
 ஆவன்
 கெடுவழி
 செல்லும்
 தந்தைக்கு

विधिवत्
 अग्निं
 दद्या
 ततः
 अपसव्यं
 चकार ह
 விதிப்படி
 நெருப்பை
 போட்டுவிட்டு,
 ஆதன்மேல்
 அப்பிரதகபிணம்
 செய்தான்.

संस्कृत्य वालिनं ते तु विधिपूर्वं प्रवङ्गमाः । आजग्मुर्दकं कर्तुं नदीं शीतजलां शुभाम् ॥

ते	அந்த	शुभां	அழகியது
प्रवङ्गमाः	வாணர்கள்	शीतजलां तु	குளிர்ந்த ஐயமுடைய
विधिपूर्वं	விதிப்படி	नदीं	நீர் கதிக்கு [துழை
वालिनं	வாலிக்கு	उद्यकं	ஸ்கந்தை
संस्कृत्य	தக்கடடி மரியாதை	कर्तुं	செய்ய
	செய்துகொண்டு,	आजग्मुः	போய்க் கோந்தார்கள்.

ततस्ते सहितास्तत्र बहून् स्याप्य चाग्रतः । सुशीवतारामहिताः सिषिचुर्वालिने जलम् ॥

तत्र	அங்குமிடத்தில்	ततः	அப்பொழுது
सुशीवतारामहिताः	சுசீவன், நாகர	अग्रं च	அந்தகளை
	இவர்களை அழகுத	अग्रतः स्याप्य हि	முன்னிடில்கொண்டு
ते	ஆவர்கள்	वालिनं	வாலிக்கு
सहिताः	ஐந்துகூடி	जलं	நீரை
		सिषिचुः	செய்தார்கள்.

सुशीवेणैव दीनेन दीनो भूत्वा महावयः । समानशोकः काकुत्स्थः प्रेतकार्याव्यकारयन् ॥

महावयः	மகா சக்திவாணிய	भूत्वा	ஆகி,
काकुत्स्थः	கூகூரம்	दीनेन	அக்கப்படுகின்ற
समानशोकः	ஆவர்கள் சோகத்	सुशीवेण एव	சுசீவனைக்கொண்டே
	தான். துன்புற்று	प्रेतकार्याणि	உத்திரக்கிரையகளை
दीनः	மனம் கொந்தவராய்	अकारयन्	செய்கிறதார்.

ततस्तु तं वालिनमय्यपौरुषं प्रकाशमिद्वாகुचरेपुणा हतम् ।
प्रदीप्य दीप्ताग्निसमौजसं तदा सलक्ष्मणं राममुपेयिवान् हरिः ॥ ५४ ॥

तदा	அப்பொழுது	वालिनं	வாலியை
हरिः	வாணரன், (சுசீவன்)	प्रदीप्य	தகனஞ்செய்துகொண்டு,
अय्यपौरुषं	சிறந்த பராக்ஷிரம்	ततः	அதன்மேல்
	முண்டையகனும்,	सलक्ष्मणं	சலக்ஷண மூன்
प्रकाशं	மகா பிரகாசத்தி பெற		இருந்தவரும்
	நலனும்;	दीप्ताग्नि-)	கொழுந்தகிட்டெரி
इद्वாகुचरेपुणा	இவ்வாகுசுசீவனை	समौजसं तु)	அடிக்கொண்டெரி
	நின் பாணத்தால்		க்ச ஓளிமுண்டையவரு
हतं	கொலைபுண்டவரை		மரண
	மரண	रामं	சூரமரை
तं	அந்த	उपेयिवान्	உடைந்தான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे पञ्चविंशः सर्गः ॥

पद्मविंशः सर्गः—இருபத்தீ ஆளுவது ஸர்க்கம் ॥ 26 ॥

सुग्रीवाङ्गदयो राज्याभिवेकः—சுகிரீவனுக்கும் அங்கதனுக்கும் ராஜ்யாபிவேகம்.

ततः शोकाभिसन्तप्तं सुग्रीवं द्वित्रिवाससम् । शश्वामृगमहामात्याः परिवार्योपतस्थिरे ॥१॥

शश्वामृग- महामात्याः } ततः शोकाभिसन्तप्तं	வாணிராத்தம மந்திரி மார்கள் அப்பொழுது சோகத்தால் பரிசுபித் துக்கொண்டு	द्वित्रिवाससं सुग्रीवं परिवार्यं उपतस्थिरं	மதுவையொழுகுந்த சுகிரீவனை சுற்றிச் சூழ்ந்து, பின் னுகொண்டிருந் தார்கள்.
--	---	---	--

अभिगम्य महाबाहुं राममहिष्कारिणम् । स्थिताः प्राञ्जलयः सर्वे पितामहमिवर्षयः ॥

सर्वे महाबाहुं अहिष्कारिणं रामं अभिगम्य	எல்லோரும் மகாபாசுவும் அனுபாமாய் எதை யும் செய்துமுடிக்க கிறவருமான சூரபாணை கிட்டி	प्राञ्जलयः कपयः पितामहं इव स्थिताः	அஞ்சலிதரன், தர்க வாசி பித்திகள் பிசம்பதேவரிடம் எவ்வண்ணமுள்ள அவ்வண்ணமுள்ள காத்தூலிக்குர்கள்.
---	---	--	---

ततः काञ्चनशैलाभस्तरुणार्कनिभाननः । अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं हनुमान् मारुतात्मजः ॥

ततः काञ्चनशैलाभः तरुणार्कनिभाननः मारुतात्मजः	அச்சமயத்தில் பொன்மலைபோன்ற வரும், இளஞாயிறுபோன்ற முகமுடையவரும், வாயுசூரபாணியை	हनुमान् प्राञ्जलिः वाक्यं अब्रवीत्	ஹனுமான் அகையைக் குறித்துக் கொண்டு பின்வரும் விண்ணப்ப பத்தை செய்தருவினார்.
---	--	---	--

भवत्प्रसादात्सुग्रीवः पितृपैतामहं महत् । वानराणां सुदुष्प्रापं प्राप्तो राज्यमिदं प्रभो ॥४॥

प्रभो सुग्रीवः भवत्प्रसादात् पितृपैतामहं	“பிரபுவே! சுகிரீவர் தேவரீரது அனுக்ரி சத்தால் தலைமுறையால் வந்ததாம்	सुदुष्प्रापं वानराणां इदं महत् प्रभो प्राप्तः	பொதுகாதற்கரியது மரன் வானரர் மனமுடைய இந்த பெரிய ராஜ்யத்தை அடைந்தார்.
---	--	---	--

भवता समनुज्ञातः प्रविश्य नगरं शुभम् । संविधास्यति कार्याणि सर्वाणि समुहजनः ॥

भवता समनुज्ञातः समुहजनः शुभं	“தேவரீரால் ஆக்குறியிக்கப்பட்ட வராய் அன்பர்களோடுகூடி கிறந்த [வராய்	नगरं प्रविश्य सर्वाणि कार्याणि संविधाम्यति	நகரில் புகுந்து, எல்லா காரியங்களையும் விதிக்கட்டும்.
---------------------------------------	---	--	--

மூதாஸ்ய விவிறீர்நீரேர்ப்பேஷ யதாவிதி | அர்வயிப்யதி ரவீஷ மால்யேஷ த்வா விசேபத: ||

அய்	" இலர்	த்வா	தேவரீரை
யதாவிதி ச	முறைதப்படிதே	விசேபத:	விசேகமுதமாய்
விவிறீ:	பலவரை:	ரவீ: ச	ரத்தினக்கலா லும்
ரவீ:	பாரிதா [கலாநம்]	மால்யே: ச	மாலைகலா லும்
அர்ப்பே:	அர்ப்பிதேகத் திரவியம்-	அர்வயிப்யதி	பெருணையப்படுத்து
மூதா:	மட்டாபிதேகம்		வார்.
	பெற்றவராய்		

ஈமா மிரிசுஹா ரம்யாபிமமன்துமீதாஸீசி | கुरुஷ் சுவாமிசெவந் வானரான் சம்பஹேயந் ||

ஈத:	இலிடத்திலிருந்து	வானரான்	வானரர்களை
ஈமா	இந்த	சம்பஹேயந்	மகிழ்விக்கச்செய்கின்
ரம்யா	அழகிய		றவராய்
மிரிசுஹா	மலைக்குடைக்குள்	சுவாமிசெவந்	மன்னாணுடன் விளங்க
அபிமமன்து	எழுந்தருள		ருவதை
அஸீசி	தேவரீர் திருவுளம்	கुरुஷ்	செய்தருளும்.
	கொள்ளவேண்டும்;		

ஐயமுக்தோ ஹுமதா ராபவ: பரவீரஹா | மத்யுவாச ஹ்நுமந் வுடிமான வாக்யகோவித: || 6 ||

ஹுமதா	ஹனுமாரால்	ஹ்நுமந்	புத்திமாலும்
ஐய	மேற்கண்டவாறு	பரவீரஹா	விஷ்ணு அவதாரம்
ராபவ:	விண்ணப்பந்து செய்	ராபவ:	ஸ்ரீராமர் [மாகிய
	வப்பட்டவரும்,	ஹ்நுமந்	ஹனுமாரா பார்த்து
வாக்யகோவித:	{ சொல்லின் னுட்பக	மத்யுவாச	யின்வருமாறு திருவா
	களை அறிவதில்		ய்மனத்தருளிஞர்.
	நிபுணரும்,		

சதுர்தச சமா: சௌம்ய சாம வாதிரி வா புரம் | ந ப்வேஷ்யாமி ஹ்நுமந் பிதுநிதேசபாலக: ||

ஹ்நுமந்	" ஹனுமாரை !	சாம	நர் சாமத்தினுள்
சௌம்ய	புண்புத்தமாயிவ !	வாதிரி வா	அல்லது [சொ,
பிது:	தக்கதயினது	புர வாதிரி	ககரத்தினுள் சொ,
நிதேசபாலக:	ஆக்காணப்படி நடக்கின்	சதுர்தச	பதினான்கு
	றவனாகிய நான்,	சமா:	வருவக்கள்
		ப்வேஷ்யாமி ந	புகழாட்டேன்.

சுசமூதா குஹா ரம்யா சூரியோ வானர்பேஷ: | ப்விஷ்டா விதிவதீர: சிபே ராஜ்யேஷிபிசியதாம் ||

வானர்பேஷ:	" வானரரை த்தமனும்,	ப்விஷ்டா	சென்றவனும்
வீர:	சூர னுமாயிய	விதிவத்	முறைதப்படி
சூரிய:	சுக்கீவன்	சிபே	விளையில்
ரம்யா	அழகிய நான்	ராஜ்யே	ராஜ்யத்தில்
சுசமூதா	அழகிய சொல்வம் வெறும்	அபிபிசியதாம்	அபிபிசியதாம் செய்கிக்
குஹா	குளமக்கு [சுமாராய்		கப்பாட்டும்.

एवमुक्त्वा हनुमन्तं रामः सुग्रीवमब्रवीत् । वृत्तज्ञो वृत्तसम्पन्नमुदारवचविक्रमम् ॥ ११ ॥

वृत्तज्ञः	{ உலகக் கார்ப்பிரதாபன் கனம் கங்கு அறிந்த காரகனம்	वृत्तसम्पन्नं	நல்லொழுக்க முடைய வண்பம்
रामः	முற்றினான்	उदारवचविक्रमं	{ உதரவகவிக்ரமம் அறிந்த உடையவண்பமான
हनुमन्तं	ஹனுமனாகவந்தான்	सुग्रीवं	சுகிரீவனைப்பற்றி
एवं	இவ்வாறு	अब्रवीत्	புகழ்வுரைப்பாறு ஆங்கு புகழ்முனைந்து
उक्त्वा	அவ்வாறுகூறிவந்தான்		

इममप्यङ्गदं वीर यौवराज्येऽभिषेचय । ज्येष्ठस्य स सुतो ज्येष्ठः सदृशो विक्रमेण च ॥
अङ्गदोऽयमदीनात्मा यौवराज्यस्य भाजनम् ॥ १३ ॥

वीर	“கீரனாக !	अयं	அந்த
हमं	நான்	अङ्गदः	அங்கதன்
यौवराज्यस्य	இளவரசுமேலான	अदीना-मा	அதரிக்கும் அனியாக
	கங்கு	ज्येष्ठः	உத்தமன் ;
भाजनं	பாஜனம்	ज्येष्ठस्य	உத்தமருடைய
अङ्गदं	அங்கதன்	सुतः	புதல்வன் ;
यौवराज्यं	இளவரசுமேலான	विक्रमेण च	புகழ்வகரம்
अभिषेचय	அபிஷேகம்	सदृशः अपि	அவ்வாறுக்கு ஒப்பான வன்.
सः	அந்த		

पूर्वोऽयं वार्षिको मासः श्रावणःसलिलागमः । षट्त्वाः सौम्य चत्वारो मासा वार्षिकसंज्ञिकाः॥

सौम्य	பெரிய	सलिलागमः	சலிலாபேரழிபு
वार्षिकसंज्ञिकाः	வார்க்கு	अयं	இந்த
	செய்த	श्रावणः	சுரவணம்
चत्वारः	நான்கு	पूर्वः	முந்தைய
मासाः	மாதங்களுக்கு	वार्षिकः	வார்க்கு
षट्त्वाः	ஐந்து	मासः	மாதம்.

नायमुद्योगसमयः प्रविश त्वं पुरीं शुभात् । अस्मिन्वत्स्याम्यहं सौम्य पर्वते सहलक्ष्मणः ॥

अयं	“இந்த	प्रविश	புகுந்து
उद्योगसमयः	காரியம்	सौम्य	பெரிய
	செய்த	अहं	நான்
प	புகுந்து	सहलक्ष्मणः	சகலக்ஷ்மணன்
व	ஐ	अभिषेच	அபிஷேகம்
शुभात्	சுபமாக	पर्वते	புனிதத்தே
पुरीं	புரம்	व न्यामि	வநியும்

इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमास्ता । प्रभूतसलिला सौम्य प्रभूतकमलोत्पला ॥

சௌம்ய	"அன்புடைய!	யுக்தமாஸ்தா	ககமாள கர்ந்துண்டைய
इयं	இந்த		தாயிருக்கிறது.
गिरिगुहा	மலைகளின் வகைக்கொத்த	प्रभूतसलिला	பெருண்டைய ஜலசெவக
	வகைய		ரியிருக்கிறது.
रम्या	மடுவெகராளாயிருக்கி	प्रभूतकमलोत्पला	தாமரைகளும் ஆம்பல் களும் வராமலாயி ருக்கின்றன.
	றது.		
विशाला	விராலமாயிருக்கிறது.		

कार्तिके समनुप्राप्ते त्वं रावणवधे यत । एष नः समयः सौम्य प्रविश त्वं स्वमालयम् ॥

சௌம்ய	"அன்புடைய!	एषः	இதுதான்
त्वं	நீ	नः	நமக்கு
रावणवधे	ராவணனுண்டைய வகை	समयः	சந்தர்ப்பம்
	வகையத்தில்,	त्वं	நீ
कार्तिके	கார்த்திகைமீசம்	स्वं मालयं	உன் தாமலையிருக்கு
समनुप्राप्ते	ஆரம்பித்ததும்	प्रविश	போய்ச்சேர்.
यत	முயற்சிக்கெய்வாயாக.		

अभिषिञ्चस्व राज्ये च सुहृदः संप्रहर्षय ॥ १८ ॥

राज्ये	"ராஜ்யத்தில்	सुहृदः च	அன்பர்களையும்
अभिषिञ्चस्व	கிருமுடி சூட்டிக்	संप्रहर्षय	உன் மன்குளிக்கெய்வாயாக.
	கொள்க.		

इति रामाभ्यनुज्ञातः सुग्रीवो वानराधिपः । प्रविशेश पुरीं रम्यां किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

इति	இதற்கண்டவாறு	वालिपालितां	வாலியை இவ் வாலியைக்
रामाभ्यनुज्ञातः	ராமராமனது உபதேசம்	रम्यां	கிஷ்கிந்த
	பெற்றவாறு	किष्किन्धां	கிஷ்கிந்தா
वानराधिपः	வானரமன்னன் ஆய்வான்	पुरीं	புரங்கு
सुग्रीवः	சுகிரீவன்,	प्रविशेश	போய்ச்சேர்க்கதான்.

तं वानरसदृशाणि प्रविष्टं वानरेश्वरम् । अभिवाच्य प्रविष्टानि सर्वतः पर्वचारयन् ॥ २० ॥

प्रविष्टानि	கடையேற்ற	तं	அவ்வாறு
वानरसदृशाणि	வானரவாசரங்கள்	अभिवाच्य	வணங்கி,
प्रविष्टं	வந்தது சென்றது	सर्वतः	எல்லாபுறமும்
वानरेश्वरं	வானரமன்னன்	पर्वचारयन्	புறப்புவளங்கொண்டான்.

ततः प्रकृतयः सर्वा इष्टा हरिगणेश्वरम् । प्रणम्य भूर्वा पतिता वसुधायां समाहिताः ॥

ततः	அப்பொழுது	समाहिताः	புகழ்க்கொண்டு
प्रकृतयः	பிரகர்த்திகள்	भूर्वा प्रणम्य	தலை வணங்கி,
सर्वाः	எல்லோரும்	वसुधायां	பூமியில்
हरिगणेश्वरं	காரணாகாரணமானவர்	पतिताः	கிறுந்து சேலிந்தார்கள்.
इष्टा	பார்த்து		கள்.

सुर्यावः प्रकृतीः सर्वाः संभाष्योत्थाप्य वीर्यवान् । भ्रातुरन्तःपुरं सौम्यं प्रविवेश महाबलः ॥

वीर्यवान्	கிரியை நடை	उत्थाप्य	புழக்கிருக்கச்செய்து,
महाबलः	மகா ஆற்றலுடையவர்	संभाष्य	பேசிக்கூறி,
	ஆய்வ	भ्रातुः	தமவனது
सुर्यावः	சூரியன்	सौम्यं	மெனாகாமயிருக்கிற
प्रकृतीः	பிரகர்த்திகள்	अन्तःपुरं	ஆந்தப்புரத்திற்கு
सर्वाः	எல்லோரையும்	प्रविवेश	பொருள்.

प्रविश्य त्वभिनिष्क्रान्तं सुग्रीवं वानरर्षभम् । अभ्यषिञ्चन्त सुहृदः सहस्राक्षमिवामराः ॥

अमराः	தேவர்கள்	तु	உடனே
सहस्राक्षं	இத்திரளை	अभिनिष्क्रान्तं	வந்துசேர்ந்த
इव	எவ்வண்ணமோ	वानरर्षभं	வானரோத்தமனாகிய
	அவ்வண்ணமே	सुग्रीवं	சகீரியனை
सुहृदः	நண்பர்கள்	अभ्यषिञ्चन्त	பட்டாபிஷேகஞ்செய்து
प्रविश्य	புகுந்து,		வைத்தார்கள்.

तस्य पाण्डुरमाजहृश्लत्रं हेमपरिष्कृतम् । शुक्ले च वालव्यजने हेमदण्डे यशस्करे ॥ २४ ॥

तस्य	அவருக்கு	शुक्ले	வெண்
हेमपरिष्कृतं	பொன்கைப்பிடி	वालव्यजने च	சாமரங்கனையும்
	அடைய	यशस्करे	ஆழகிய
पाण्डुरं	வெண்	हेमदण्डे	பொந்தடி கனையும்
श्लत्रं	குடையையும்	आजहुः	கொண்டு வந்தார்கள்.

तथा सर्वाणि रत्नानि सर्वबीजौषधानि च । सर्पराणां च वृक्षाणां प्ररोहान् कुसुमानि च ॥ शुक्रानि चैव वस्त्राणि श्वेतं चैवानुलेपनम् । सुगन्धानि च माल्यानि स्थलजान्यम्बुजानि च ॥ चन्दनानि च दिव्यानि गन्धाश्च विविधान् बहून् । अक्षतं जातरूपं च म्रियङ्गमधुसर्पिषी ॥ दधि चर्म च वैशाघ्रं वाराही चाप्युपानहौ ॥ २७ ॥

समालम्बनमादाय रोचनां समनःशिलाम् । आजगमुस्तत्र मुदिता वराः कन्याश्च षोडश ॥

षोडश	பதினாறு	मुदिताः	உள்ளும் பூரித்தவர்கள்
वराः	சிறகை		ளரய்
कन्याः	கன்னிகைகள்	तथा च	அதுபுகழ்க்கொண்டார்
तत्र	அப்பொழுது	सर्वाणि	எல்லாம்

ரகானி	ரத்தினங்ககிரைபும்,	ரந்நான ச	வரகிரைத்திரகியங்க
சர்வயீஜீபவானி ச	{ பவானித தரகிரைங்ககிரை பும், சூரகிரைக்ககிரை ரகிரைங்ககிரைபும்,	நானரூப	வரகிரைஞ்சுஞ்சுமஞ்சு கிரைபும்
சகிரைராணி	புரணும்	அகரே ச	அகரேதகிரைபும்,
நூலாணி	வரகிரைங்ககிரை	சிரிதமபு-	வரகிரைங்ககிரைபும்,
சரீரகான ச	தகிரைங்ககிரைபும்,	சர்விரி	சூரகிரைபும், சிரிபகிரை
கூசுமாளி ச	புரணும்	வகிரை	வகிரைபும், புரணும்,
சூலானி ச	கிரைபும்	வீராத சரீ ச	புரணும், சூரகிரைபும்,
வகிரைபி எவ	புரணும்	வாரகிரை	புரணும், சூரகிரைபும்
சேர	கிரைபும்	தரானகிரை அபி ச	சூரகிரைபும், சூரகிரைபும்,
அநுலேபன ச புர	புரணும்	சமாளசரீ	{ சமாளசரீபும், சமாளசரீ பும், சமாளசரீபும்,
சுரந்நானி	புரணும்	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
சாலானி ச	புரணும்	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
சூலானி } அநுலேபன ச	புரணும்	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
சிரிபானி	சூரகிரை	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
சர்வநானி ச	சூரகிரை	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
வகிரை	புரணும்	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,
சிரிபானி	சூரகிரை	சமாளசரீ	சமாளசரீபும், சமாளசரீபும்,

ததஸ்தே வானரஸ்த்ரே யதாசாலம் யதாவிதிரி . ரக்ரீவஸ்த்ரீ பக்ரீசு வதாபயிதிரா திரிசர்வபான . ॥29॥
 தத: கூசுபரிஸ்திரீ சமிதிரி ஜாதபேதசம் . மந்ரபூதேந ஹவிபா ஹுவா மந்ரவிதிரி ஜனா: ॥
 ததா ஹேமபதிஸ்தானே வராஸ்த்ரணஸர்வதே . சாஸாதசிரிவரே ரமயே சித்ரமாலயாபசாபிதே ॥ 31 ॥
 சாசுரூவம் விதிரிசர்வநீ: ஸ்தாபயிதிரா வராஸநே . நதிரிநதேபய: சந்திர திரிபேபயசு சமந்ரத: ॥
 அஹுதிர ச சமுதிரேபய: சர்வேபயா வானர்பயா: . அப: கநககூமபேசு நிதாய விமலா: சூமா: ॥
 சூமேதிரபமூக்ரீசு கலசேசாபி காசுநீ: . சாசுரஹ்ரேந விதிரிநா மஹிபிவிதிரிநேந ச ॥ 34 ॥
 ரகிரை ரகிரை ரகிரை: சரீரகிரை ரகிரை: . மீந்ர ச திரிவிதிரீவ ஹுமாஜாஹ்வானர: ॥ 35 ॥
 அபயிசுந்ர சூரிரீவ் சரீரகிரை சூரிரிபானா . சலிலேந சஹ்ரீசர்வ வசுவா வசர்வ யதா ॥

தத:	ததபுரணும்	திரிசர்வபான	சூரகிரைபும், சூரகிரைபும்
தத:	சூரகிரை	தாபயிதிரா	சூரகிரைபும், சூரகிரைபும்
யதாசாலம்	சூரகிரை	தத:	சூரகிரைபும்
யதாவிதிரி	சூரகிரை	மந்ரவிதிரி:	சூரகிரைபும்
ரக்ரீ:	சூரகிரை	ஜனா:	சூரகிரைபும்
பக்ரீ: ச	சூரகிரை	கூசுபரிஸ்திரீ	சூரகிரைபும், சூரகிரைபும்
பக்ரீ: ச	சூரகிரை		சூரகிரைபும்

சமித்	ஐவலிக்கும்
जातवेदसं	ஆக்னியில்
मन्त्रपूतेन	மந்திரங்கள் ஜூடிக்கப் பெற்ற
हविषा	ஹவிஸினால்
हुत्वा	தேறாமம் செய்து விட்டு,
ततः	அதன் பின்னர்
हेमप्रतिष्ठाने	பொன்னாசனத்தை உடையதும்,
वरासुरण- संवृते	சிறந்த விரிப்பு பாப் பய்பெற்றதும்,
प्रासादशिखरे	கோலிலை விகர்த்த கோபுரமுடையதும், அழகாயிருக்கிறதும், பலவித மாலைகளால் அழகுவாய்ந்து விள ங்குகிறதுமான
रस्ये	சிறந்த சிக்காதனத் தின் மீது
विभ्रमाल्योप- शोभिते	வானரோத்தமனாகிய சுக்ரீவனை பல்வகை
वरासने	ஐபக்களை ஜூடித்து சிழக்குமுதமாய் வீற்றிருக்கச்செய்து, கஜன், கவாகுதன், கவயன், ராமன், கந்தபாதளன், வயலகதன், தனிவிதன், ஹனுமான், ஜாம்பவான், களன் ஆகிய இத்த வானரோத்தமர்கள் எங்குமிருந்து புண்ய சேஷத்திரங்க ளாகிய
वानरश्रेष्ठं	
सुग्रीवं	
विविधैः	
मन्त्रैः	
प्राङ्मुखं	
स्थापयिष्या	
गजः	
गवाक्षः	
गवयः	
शरभः	
गन्धमादनः	
मैन्दुः च	
द्विविधः एव	
हनुमान्	
जाम्बवान्	
नलः च	
वानरपैशाः	
समन्ततः	
तीर्थेभ्यः	

नदीनदेभ्यः च	{ சிழக்குகோக்கி ஓடும் நதிகளிலிருந்தும் மேற்குகோக்கி ஓடும் நதிகளிலிருந்தும்
सर्वेभ्यः	எல்லா
समुद्रेभ्यः च	சமுத்திரங்களிலிருந் தும்
विमलाः	சுத்தமான
शुभाः	புண்ய
अपः	தீர்த்தங்களை
कनककुम्भेषु	பொன்னுடங்களில்
संहृत्य	எடுத்து,
आहत्य	கொண்டுவந்து,
निधाय	வைத்து,
काञ्चनैः	பொன்
कलशैः च अपि	கலசங்களாலும்
शुभैः	புண்ய
वृषभशृङ्गैः च	{ மாட்டுக்கொம்புகளா லும் (அதாவது இ வைகளில் அந்த தீர் த்தங்களை நிரப்பி)
शास्त्रदृष्टेन	சாஸ்திரங்களில் கண்ட
विधिना	விதிப்பிரகாரமும்
महर्षि- विहितेन च	{ வேதங்களில் சொல் ஸ்ப்பட்ட விதிப்பிர காரமும், மந்திரமோதிப் புனிதான்க்கப்பட்ட நூலாணங்களுமும்
प्रमत्तान	தீர்த்தத்தால் வகக்கள்
सुगन्धिना	ஆவிரம் கண்ணனாகிய
सन्निभान	தேவேந்திரனை
वसवः	எவ்வாறோ அவ்வாறே
सहस्राक्षं	அபிஷேகம்
वासवं	செய்தார்கள்.
यथा	
अभ्यषिञ्चन्त	

अभिपिक्ते तु सुग्रीवे सर्वे वानरपुङ्गवाः । प्रचुकुशुर्पहात्मानो हृष्टास्तत्र सहस्रशः ॥ ३७ ॥

सुग्रीवे	சகீரீவன்	वानरपुङ्गवाः	வானரோர் தந்தைகள்
अभिपिक्ते तु	அபிபிஷ்டகம் பெற்ற	सर्वे	எல்லோரும்
तत्र	அவ்விடத்தின் [யடவர்]	हृष्टाः	மகிழ்ச்சியுற்றவர்கள்
महात्मानः	மகாத்மர்க்களான		வாய்
सहस्रशः	ஆகிலகாலிகள்	प्रचुकुशुः	ஆரவாரித்தவர்கள்.

रामस्य तु वचः कुर्वन् सुग्रीवो हरिपुङ्गवः । अद्भुतं संपरिप्लव्य शीवराज्येऽभ्यपेचयत् ॥

हरिपुङ्गवः	வானரோர் தந்தையரை	कुर्वन्	செய்திகொண்டு
सुग्रीवः	சகீரீவன்	अद्भुतं	அசாதீன
रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய	संपरिप्लव्य	சட்டித்தழுவி,
वचः तु	ஆக்கினை வாயின	शीवराज्यं	சிவராஜாவாய்
		अभ्यपेचयत्	முடிசூட்டினான்.

अद्भुदे चाभिपिक्ते तु सानुकोशाः प्रवङ्गमाः । साधु साध्विति सुग्रीवं महात्मानोऽभ्यपूजयन् ॥

अद्भुदे	அசாதீன	सुग्रीवं	சகீரீவனைப் பார்த்து
अभिपिक्ते तु	புகழாஜாவாய் மட்டி பிஷ்டகம் பெற்றதும்	साधु	"சான்று
सानुकोशाः	அவனிடம் வந்தவர்கள் (முண்டவ	साधु	சான்று "
महात्मानः	மகாத்மர்க்களாகிய	इति च	என்று சொல்லிக் கொண்டே
प्रवङ्गमाः	வானரர்கள்	अभ्यपूजयन्	புகழ்ந்து கொண்டிருக்கள்.

रामं चैव महात्मानं लक्ष्मणं च पुनः पुनः । प्रीताश्च तुष्टुवुः सर्वे तादृशे तत्र वर्तिनि ॥

तत्र	அவ்விடத்தின்	लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்
तादृशं	அப்படி	सर्वे च	எல்லோரும் [களைய]
वर्तिनि	நடக்கும் விஷயத்தின்	प्रीताः	உள்ளும் புரித்தவர்கள்
महात्मानं	மகாத்மர்களை	पुनः पुनः	இன்னும் மீண்டும்
रामं च एव	ஸ்ரீராமனையும்;	तुष्टुवुः	புகழ்க்கார்கள்.

हृष्टपुष्टजनार्कीर्णा पताकाध्वजशोभिता । बभूव नगरी रम्या किष्किन्धा गिरिगह्वरे ॥

गिरिगह्वरे	மலைக்குணையிலிருந்து	पताकाध्वज-	} சீராகவர்கள், கொ
रम्या	ஆழகிய	शोभिता	
किष्किन्धा नगरी	கிஷ்கிந்தைநகரம்		
हृष्टपुष्ट-	} களித்த குழைவற்ற வாழ்வற்ற ஆண்கள்		} ஆழகுந்ததாயும்
जनार्कीर्णा		கிளைத்ததாயும்	

निवेद्य रामाय तदा महात्मने महाभिषेकं कपिवाहिनीपतिः ।

हमां च भार्यां प्रतिलभ्य वीर्यवानवाप राज्यं त्रिदशाधिपो यथा ॥ ४२ ॥

वीर्यवान्	வீர்யவானாகும் அவரின்	निवेद्य	நெடுயியம்படுக்கி
कपिवाहिनीपतिः	கபிவாஹினிபதி கங்கு மன்னனாகி	त्रिदशाधिपः	இந்திரன் [விட்டு]
तदा	அப்பொழுது	यथा	போலவே
महाभिषेकं	மகாபிஷேகத்தை	भार्या	தம்பா தனிபாகிய
महात्मने	மகாத்மாவாகிய	हमां	நுண்மையை
रामाय	ராமருக்கு	प्रतिलभ्य	அடைந்தது
		राज्यं च	ராஜ்யத்தையும்
		अवाप	அடைந்தான்

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे षड्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10363

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1111

सप्तविंशः सर्गः—இருபத்திவழாவது ஸர்க்கம் ॥ २७ ॥

प्रसवणगुहायां निवासः—பரஸ்ரவணகுளையில் வளர்த்தல்.

अभिषिक्ते तु सुग्रीवे प्रविष्टे वानरे गुहाम् । आजगाम सह भ्रात्रा रामः प्रसवणं गिरिम् ॥

शार्दूलमृगसंगुष्टं सिंहभीमतरैर्वृतम् । नानागुल्मलतागूढं बहुपादपसङ्कुलम् ॥ २ ॥

ऋक्षवानरगोपुच्छैर्भार्जारैश्च निषेवितम् । मेघराशिनिर्भं शैलं नित्यं शुचिजलाश्रयम् ॥

वानरे	வானரனாகிய	बहुपादपसंकुलं	பல விருகங்களைடர்ந்ததும்,
सुग्रीवे	சுகிரீவன்	वर्क्षवामर-)	கரடி கள், வானரங்கள்,
अभिषिक्ते	அபிஷேகம் பெற்ற	गोपुरैः)	கோபுச்சங்கள், இவைகளாலும்,
गुहां	குளக்கஞல்	मात्रारैः च	பூனைகளாலும்
प्रविष्टे गु	பெயர்க்கிரந்த	निषेविने	வசிக்கப்பெற்றதும்,
रामः	ராமர், [பின்னர்]	मेघराशिनिभ	மேகராசியை நிகர்ந்ததும்,
भ्रात्रा	தம்பிரகாரி		
सह	உடனே		
शार्दूलमृगसंगुष्टं	{ புரிகளாலும், மாண்களாலும் சப்திக்கப் பெற்றதும்,	नित्यं	என்றா நத்திலும்
भीमसैः	மிகவும் பயங்கரமான	शुचिजलाश्रयं	புரிகத்தபரண நீருற்றது
सिंहैः	சிக்கக்கவரல்		கஞலின் துமரண
वृत्तं	நிறையப்பெற்றதும்,	प्रसवणं गिरि	பிரகாரணம்
नानागुल्म-)	பலவகைப் புதர்களாலும், கொடிகளாலும்		சிரி என்ற
लतागूढं)	மூடப்பட்டதும்,	शैलं	மலைக்கு
		आजगाम	கென்றார்.

तस्य शैलस्य शिखरे पर्वतापायतां गुहाम् । प्रत्यगृह्यत वासार्थं रामः सौमित्रिणा सह ॥

रामः	பூதராமர்	शिखरं	உச்சுகிரிஸ்
सौमित्रिणा	சௌமீதிரனாரை	आयतां	விளையாடவேண்டுகூடம்
सह	சுட	महतीं	பெரியதுமான
वासार्थं	வாஸிப்பதாகற்கு	गुहां	குகாபிணியல்லாத
तस्य	அதற்கு	प्रत्यगृह्यत	கண்டிபிணியாண்டார்.
शैलस्य	பசிலையது		

कुत्वा च समयं सौम्यः सुश्रीवेण सहानघः । कालयुक्तं महदाक्यमुवाच रघुनन्दनः ॥ ५ ॥

सुश्रीवेण	சுசுரீவனோடு	विनीतं	சொற்படி நடக்கிற வரும்,
सह	சுட	लक्ष्मियदं	கந்தியைவை வளர்க்கி
समयं	சூழ் சந்திக்கத்தகை	आतरं	தம்பியுமான [தவரும்,
कुत्वा च	வந்தபடுத்திக் கொண்டு,	लक्ष्मणं	வசந்தியைவைப் பார்த்து
अनघः	புண்டா துமா ளும்	कालयुक्तं	காலயத்திற்கேற்றது
सौम्यः	சாந்தமூர் தீயும்	महत्	சிறத்ததுமாகிய
भ्राता	நண்பரனுமான	वाक्यं	சூன்வரும் சொல்லி
रघुनन्दनः	பூதராமர்,	उवाच	சொன்னார்.

इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमास्तु । अस्यां वसाव सौमित्रे वर्षाद्यपरिन्दम् ॥६॥

इयं	இந்த	अरिन्दम्	அரினும் துபசாள்
गिरिगुहा	பசிலையுள்ளேயுள்ளது	सौमित्रे	சௌமீதிர! [பாசிய
रम्या	அழகானிருக்கிறது.	अस्यां	துதிள்
विशाला	பெரியதாகும்,	वर्षाव	பாழ்ச்சி அழைக்க
युक्तमास्तु	அற்றொட்டமும்நிறையுமிருக்கிறது.	वसाव	கழிப்பேரம்.

गिरिशृङ्गमिदं रम्यमुन्नतं पार्थिवात्मज । श्वेताभिः कुष्णताम्राभिः शिलाभिरुपशोभितम् ॥
 नानाधातुसमाकीर्णं दरीनिर्झरशोभितम् । विविधैर्दक्षपण्डैश्च चारु चित्रलतावृतम् ॥ ८ ॥
 नानाविहगसंगुष्टं मयूररचनादितम् । मालतीकुन्दगुल्मैश्च सिन्धुवारकुरण्यकैः ॥ ९ ॥
 कदम्बार्जुनसजैश्च पुष्पितैरुपशोभितम् ॥ १० ॥

पार्थिवात्मज	“ பாரதகுமார் !	कुष्णताम्राभिः	கருந்ததுசெவந்த
इदं	இந்த [அது	शिलाभिः	பசிலைகள்
गिरिशृंगं	பசிலையுள்ளேயுள்ளது	उपशोभितं	உய்குமாய்க்கு விளக்குகிறது.
रम्यं	அழகானிருக்கிறது.	नानाधातु-)	பலவகை தர துக்களர்
उत्तमं	உய்குமாரி, நல்லது.	समाकीर्णं)	உய்குமாரி, நல்லது.
श्वेताभिः	பசிலைகள்		

दरीनिर्झर- } शोभितं }	குடைகளினாலும், அரு கிகளாலும் அழகு வாய்ந்து விளங்குகி பலவகை [றது.	मयूररवनादितं	மயில்களின் ஒலிகளா ல் ஒளிக்கப்பெற்றது.
विविधैः वृक्षपण्डैः च चारु	பலவகை [றது. மரச்சேகரிகளாலும், அழகாய்	माखसीकुन्दगुल्मैः	மாலதீ, குருந்தமிவை களின் புதர்களாலும்
दिवलतावृतं	{ பலவகைக் கொடிக ளால் செறிந்ததாய் மிருக்கிறது.	सिन्धुवार- / कुरण्डकैः च)	{ வெண்ணெஞ்சி குரிஞ் சி இவைகளாலும்,
नानाविहगसंघुष्टं	{ பலவகைப் பறவைக ளால் சப்திக்கப் பெற்றது.	पुष्पितैः	பூக்க
		कद्वार्जुनसर्जैः च	கடம்பு, மருது ஆக்கா மரங்களாலும்,
		उपशोभितम्	அழகுவாய்ந்து விள ங்குகிறது.

इयं च नलिनी रम्या फुल्लपङ्कजमण्डिता । नातिदूरे गुहाया नौ भविष्यति नृपात्मज ॥

नृपात्मज	" ராஜகுமார!	नलिनी	தாமரை ஓடை
इयं	இந்த	नौ	நாடு
फुल्लपङ्कज-) मण्डिता }	மலர்ந்த தாமரைப் பு ஷ்பங்கள் கிளைந்து	गुहायाः	குடைக்கு
रम्या	அழகுவாய்ந்த	नातिदूरे च भविष्यति	சமீபத்திலேயே இருக்கிறது.

प्रागुदवप्रवणे देशे गुहा साधु भविष्यति । पश्चाच्चैवान्नता सौम्य निवातेयं भविष्यति ॥

सौम्य	" அப்பா!	भविष्यति	இருக்கிறது.
गुहा	குடை	इयं	இது
प्रागुदवप्रवणे	முன்புழைக்கு தாழ்வரை பாசிய	पश्चात् एव रन्नता	மேற்கிலே உயர்ந்ததாய்
देशे	பிரதேசத்தில்	निवाता च भविष्यति	காற்றிற்கண்களையும் இருக்கிறது.
साधु	மிக இளியதாய்		

गुहाद्वारे च सौमित्रे शिला समतला शुभा । शृङ्गणा चैवायता चैव भिन्नाङ्गनचयोपमा ॥

सौमित्रे	" ஸசுந்திரன்!	शुभा एव	அழகாயும்,
गुहाद्वारे	குடையின் முன்பாகத் தில்	शृङ्गणा च	மழைநிலையாயும்,
शिला च	பாறையும்,	आयता एव	கிசாலமாயும்,
समतला च	சமமான தல்முடைய தாயும்,	भिन्नाङ्गन-) चयोपमा }	தனித்துக்கிடக்கும் அஞ்சலமலைக்கு நிக ராய்விருக்கும்படி.

गिरिशृङ्गमिदं तात पश्य चोत्तरतः शुभम् । भिन्नाञ्जनचयाकारमम्भोधरमिवोत्थितम् ॥
दक्षिणस्यामपि दिशिः स्थितं श्वेतमिवाम्बुधम् । कैलासशिखरमख्यं नानाधातुविभूषितम् ॥

तात	" அப்பா !	श्वेतं	வெண்மைபடையான
शुभं	அழகாய்	अम्बुदं	மேகத்தை
भिन्नाञ्जन- चयाकारं }	தனித்துக்கிடக்கும் மலையுருக்கொண்ட தாய்	इव	போலிருக்கிறதும்
उत्थितं	மேலெழும்பிய	कैलासशिखरमख्यं	கலைமலை கொடுமுடி வைநிகர்த்து
अम्भोधरं	மேகத்தை	नानाधातु- विभूषितं }	பலவகை தாதுக்க ளால் அழகுலாய்க்து விளங்குகிறதும்,
इव	நிகர்த்ததுமான	दक्षिणस्यां	தென்
उत्तरतः	வடக்குதிசையிலிருக்	दिशि	திக்கில்
इदं	இந்த	स्थितं अपि	இருக்கிறதுமைய
गिरिशृङ्गं च	மலைக்கொடுமுடியை யும்	पश्य	பார். [இதையும்

प्राचीनवाहिनीचैव नदीं भृशमकर्दभाम् । गुहायाः पूर्वतः पश्य त्रिकूटे जाह्नवामिव ॥
चम्पकैःस्तिलकैस्तालैस्तामालैरतिमुक्तकैः । पद्मकैः सरलैश्चैव अङ्गोलैश्चैव शोभितम् ॥१७॥
वानीरैस्तिमिशैश्चैव वकुलैः केतकैश्चैव । हिन्तालैस्तिरिटैर्नौपैत्रकैः कृतमालकैः ॥ १८ ॥

गुहायाः	" குகையின்	तिरिटैः च	திரிடக்களாலும்,
पूर्वतः	முன்னே	नौपैः च	நீபக்களாலும்,
चम्पकैः	சம்பகங்களாலும்,	वेत्तकैः च	வேத்திகங்களாலும்,
तिलकैः	திலகங்களாலும்,	कृतमालकैः च	கூதமாலக்களாலும்,
तालैः	தாளங்களாலும்,		
तामालैः	தமாலங்களாலும்,	शोभितं एव	அழகுறுதி விளங்குக றதும்,
अतिमुक्तकैः	அதிமுத்தகங்களாலும்,	त्रिकूटे	ந்ரிகூடபர்வதத்தில்
पद्मकैः	பத்மகங்களாலும்,	जाह्नवी	பந்தாஜைநீர்தையை
सरलैः	ஸரளங்களாலும்,	इव	போலிருக்கிறதும்
अङ्गोलैः	அழிஞ்சிகளாலும்,	मृशं	மகவும்
वानीरैः	வானீரங்களாலும்,	भकरुमां एव	தெளிந்த கிண்புண்ட யதுமான
तिमिशैः	திமிசங்களாலும்,	प्राचीनवाहिनीं एव	பழங்குறுகளால் ஒடுகிற
वकुलैः	வகுலங்களாலும்,	नदीं एव	நதிகையையும்
केतकैः	கேதகங்களாலும்,	पश्य	பார்.
धवैः	தவங்களாலும்,		
हिन्तालैः	ஹிந்தாசங்களாலும்,		

तीरजैः शोभिता भाति नानारूपैस्ततस्ततः । वसनाभरणोपेता प्रमदेवाभ्यलङ्कृता ॥१९॥

ततस्ततः	" ஆங்காங்கு	अलङ्कृता	அழகுற்று விளங்குப
नानारूपैः	பலவகை [வால்]	प्रमदा	பெண்டணி [வளரான]
तीरजैः	கரை யிலுள்ள மரங்க-	इव	பேரல்
वसनाभरणोपेता	நல்ல ஆடைமரபரணங்களை யணிந்து	शोभिता	அழகாய்
		भाति	விளங்குகிறது.

शतशः पक्षिसङ्घैश्च नानानादैर्विनादिता । एकैकमनुरक्तैश्च चक्रवाकैरलङ्कृता ॥ २० ॥

नानानादैः	பலவகை ஒலிகளைச் செய்யும்	एकैकं	ஒன்றொன்றொன்று
पक्षिसंघैः च	பலவிடங்கட்களால்	अनुरक्तैः	அன்புள்ள
शतशः	நூற்றுக்கணக்காக	चक्रवाकैः च	சக்ரவாகங்களாலும்
विनादिता	ஒலிபெற்று விளங்கிற்று.	अलङ्कृता	அழகுவாய்ந்து விளங்கிற்று.

पुलिनैरतिरम्यैश्च हंससारससेवितैः । प्रहसन्तीव भाल्येषा नानारत्रविभूषिता ॥ २१ ॥

हंससारससेवितैः	{ ஹம்ஸங்கள், ஸாரஸ்கள் இவைகளால் தக்கப்பெற்று	नानारत्रविभूषिता	பலவகையரபரணங்களணிந்த
अतिरम्यैः च	மிக அழகிய	प्रहसन्ती	புன்னகையுற்ற ஒரு
पुलिनैः	மணந்திட்டிகளால்	इव	பேரல் [பெண்]
		एषा	இது, (நதி)
		भाति	விளங்குகிறது.

कचिर्नीलोत्पलच्छन्ना भाति रक्तोत्पलैः कचिन् । कचिदाभाति शुक्लैश्च दिव्यैः कुमुदकुञ्जलैः ॥

कचिन्	" சிலவிடங்களில்	भाति	அழகுற்று விளங்குகி
नीलोत्पलच्छन्ना	கருநெய்தல்களால் வி யாப்தமாலிருக்கிறது.	कचिन्	சிலவிடங்களில் [முது.
कचिन्	சிலவிடங்களில்	शुक्लैः	வெண்மையான
रक्तोत्पलैः	செங்காழகீர் புஷ்பங் களால்	दिव्यैः	அழகிய
		कुमुदकुञ्जलैः च	ஆம்பல் மொட்டுகளா
		आभाति	விளங்குகிறது. [ஆம்]

पारिप्लवशतैर्जुष्टा बर्हिणक्रोशनादिता । रमणीया नदी सौम्य मुनिसङ्घैर्निपेविता ॥२३॥

सौम्य	" அப்பா]	बर्हिणक्रोश-	} மலிகளாலும் அன் தில்களாலும் ஒலிக் கப்பெற்றதும்
नदी	நதியானது	नादिता	
पारिप्लवशतैः	பல நீர்பறவைகளால்	मुनिसङ्घैः	} முனிகளங்களால் வரி க்கப்பெற்றதுமால்
जुष्टा	விளங்குகிறது.	निपेविता	
		रमणीया	கொளு மணியமால்

पश्य चन्दनवृक्षाणां पङ्क्तिः सुरचिता इव । ककुभानां च दृश्यन्ते मनसेवोदिताः समम् ॥

चन्दनवृक्षाणां	" சந்தனவாசுகளது மடைய	ककुभानां च	சந்தனவாசுகளின் மடையையும்
पङ्क्तिः	வரிவரிக்களை	मनसा	மனத்திலே நினைக்க
सुरचिताः इव	அழகாய் வலங்கொண்ட டமையிலே நல்லியல்பைந டாய்.	समम्	ஒககாலத்தின்
पश्य	பார்.	उदिताः इव	நோக்கி நியமவைகள் பேரவரிலே
		दृश्यन्ते	பாண்ப்படுகின்றன.

अहो सुरमणीयोऽयं देशः शशुनिवृदन । इह रम्याव सौमिले साध्वत्र निवसावहै ॥ २५ ॥

शशुनिवृदन	" சதுக்கள் கொட்ட மடக்கும்	सुरमणीयः	இது அழகாய் நுக்கிற துக்கண்டத்தின் [அ- காந்தவழமுதலையாய்.
अहो सौमिले	ஓ வகழாமணா!	इह	துக்கண்டத்தின் [அ- காந்தவழமுதலையாய்.
अयं	இந்த	रम्याव	துக்கண்டத்தின்
देशः	இடமாவது	अथ	சகலே
		साधु	வகழாமணம்.
		निवसावहै	

इतश्च नातिदूरे सा किष्किन्धा चित्रकानना । सुभीवस्य पुरी रम्या भविष्यति वृषात्मज ॥

नृषात्मज	" சரணுகுமார!	सा	இந்த
सुभीवस्य	சுக்கீவனது	किष्किन्धा	கிஷ்கிந்தை
पुरी	நகரும்	इतः	துக்கி நகர
रम्या	அழகானதும்	नातिदूर	சமீபத்திலேயே.
चित्रकानना च	பல வாகிவாடாந்த குமரன	भविष्यति	துருக்கி நகர.

गीतवादित्रनिर्घोषः श्रूयते जयतां वर । नर्दतां वानराणां च मृदङ्गादम्बरैः सह ॥ २७ ॥

जयतां वर	" ஜயதாளிகளின் உக்கார!	मृदङ्गादम्बरैः	} இதுகூடத்தின் நகர பேரவரிலேயே
नर्दतां	காத்தலை சிவப்பிண்ட	सह	
वानराणां	வானவாசுகளுமடைய	गीतवादित्र- निर्घोषः च	} மீட்டை காத்தலைக்க பின் குரலையும்
		श्रूयते	

लब्ध्वा भार्यां कपिवरः प्राप्य राज्यं सुहृद्भूतः । भुवं नन्दति सुभीवः संप्राप्य महतीं धियम् ॥

कपिवरः	" வானவாசுகளுக்கொ சுக்கீவன் [சிய]	भियं	நெருக்கத்தை
सुभीवः	சுக்கீவன்	संप्राप्य	அடைந்தான்.
राज्यं	சாதுவத்தை	भार्या	மனைவியை
प्राप्य	அடைந்தது.	लब्ध्वा	அடைந்தது.
सुहृद्भूतः	வண்பாக்களாய் நுழை மட்டவழங்கி	नन्दति	சந்திக்கவழம்பிடுக கின்றான்.
महतीं	பெரியம்	धियम्	இது நினைவாய்.

इत्युत्वा न्यवसत्तत्र राघवः सहलक्ष्मणः । बहुदृश्यदरं कुञ्जे तस्मिन्प्रसवणे गिरौ ॥ २९ ॥

सहलक्ष्मणः	லக்ச்மணருடனிருந்த	बहुदृश्यदरी- कुञ्जे	அழகிய குணகளை யும் புதர்களையுமு
राघवः	ஸ்ரீராமர்	तस्मिन्	அந்த [டையதான
इति	மேற்கண்டவாறு	प्रसवणे	பிரஸ்ரவண
तत्र	அப்பொழுது	गिरौ	மலைமீல்
उत्त्वा	சொல்லிவிட்டு,	न्यतमत्	வசிக்காவந்தார்.

सुसुखेऽपि बहुद्रव्ये तस्मिन्नि धरणीधरे । वसतस्तस्य रामस्य रतिरल्पाऽपि नाभवत् ॥
हतां हि भार्यां स्मरतः प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥ ३० ॥

प्राणेभ्यः अपि	உயிர்ஊம்	सुसुखे अपि	மிக மனோகரமாயிருக்
गरीयसीं	தீனியவனும்	तस्मिन्	அந்த [கின்றதுமான
हतां	காணாமற்போயிருக் கின்றவளுமான	धरणीधरे	பர்வதத்தில்
भार्यां	மனைவியை	वसतः	வசிக்கக்கொண்டி
स्मरतः हि	இடைவிடாது நினைத் துக்கொண்டே,	तस्य	அந்த [ருக்கும்
बहुद्रव्ये	எல்லா புதார்த்தங் களையுடையதும்	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு
		रतिः	மனச்சாந்தி
		अस्या अपि	கொஞ்சமேஊம்
		अभवत् न	ஏற்படவில்லை.

उदयाभ्युदितं दृष्ट्वा शशाङ्कं च विशेषतः । आविवेश न तं निद्रा निशासु शयनं गतम् ॥

निशासु	இரவுகளில்	दृष्ट्वा	பார்த்து,
शयनं गतं	படுத்துக்கிடந்த	विशेषतः च	முக்கியமாய் அதனா
तं	அவருக்கு	निद्रा	நித்ரை [ஊம்,
उदयाभ्युदितं	உதயகிரியில் உதித்த	आविवेश न	வரவில்லை.
शशाङ्कं	சந்திரனை		

तत्समुत्थेन शोकेन बाष्पोपहतचेतसम् । तं शोचमानं काकुत्स्थं नित्यं शोकपरायणम् ॥

तुल्यदुःखोऽन्नवीद्भ्राता लक्ष्मणोऽनुनयन् वचः ॥ ३२ ॥

नित्यं	இடைவிடாது	काकुत्स्थं	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
शोकपरायणं	சோகத்திலாழ்ந்து	तुल्यदुःखः	ஒத்த துன்பத்தை
तत्समुत्थेन	அதனால் விளைந்த	आता	தம்பியாகிய [யுடைய
शोकेन	கஷ்டத்தால்	लक्ष्मणः	லக்ச்மணர்
बाष्पोपहतचेतसं	கண்ணீர் பெருக்கால் அறிவிழந்து	अनुनयन्	தேற்றரவுபடுத்துகிற வராய்
शोचमानं	பரிதபிக்கும்	वचः	பின்வரும் சொல்லை
तं	அந்த	अविवत्	சொன்னார்.

अलं वीर व्यथां गत्वा न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ ३३ ॥

वीर	“சூரோ	त्वं	தேவரீர்
व्यथां	மனக்கலவரத்தை	शोचितुं	துயரப்பட
गत्वा	அடைந்தது	अर्हसि न	கூடாது.
अलं	போதுமே.		

शोचतो व्यवसीदन्ति सर्वार्था विदितं हि ते ॥ ३४ ॥

शोचतः	"மனத்தனர்க்கி கொண்டவனுக்கு	व्यवसीदन्ति	கொண்டதில் நன.
सर्वार्थाः	எல்லாக்காரியங்களுக்கும்	ते	தேவீரத
		विदितं हि	உபதேசமே இது.

भवान्क्रियापरो लोके भवान्दैवपरायणः । आस्तिको धर्मशीलश्च व्यवसायी च राघव ॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	आस्तिकः	பெரியோர் அனுஷ்டா கங்களில் கம்பிக்கை யுள்ளவர்.
लोके	உலகில்	धर्मशीलः	
भवान्	தேவீரொருவரே.	व्यवसायी च	தர்ம அனுஷ்டான முடையவர்.
क्रियापरः	ஊழ்க்கணக்கஞ்சாத		உலகநன்மைக் குறைப்பவர்.
भवान्	தேவீரொருவரே[வர்.		
दैवपरायणः	தெய்வமாய்க் கொண் டாடப்படுபவர்.		

न ह्यव्यवसितः शत्रुं राक्षसं तं विशेषतः । समर्थस्त्वं रणे हन्तुं विक्रमैर्जिह्वकारिणम् ॥३६॥

विक्रमैः	"பரக்கிரமக்களால்	विशेषतः	முக்கியமாய்
जिह्वकारिणं	வழிதப்பி கடக்கும்	शत्रुं	தேவீர் ஒருவரே
तं	அந்த	राक्षसं	சமர் தந்தர்.
शत्रुं	சத்ருவாகிய	रणे	ஆண்படியால்
राक्षसं	ஆரக்கணை	हन्तुं	தீர்மானத்தை மீறி கடக்கிறவராக
रणे	போரில்		வேண்டாம்.
हन्तुं	கொல்ல		

समुन्मूल्य शोकं त्वं व्यवसायं स्थिरं कुरु । ततः सपरिवारं तं निर्मूलं कुरु राक्षसम् ॥

त्वं	"தேவீர்	ततः	அதனும்
शोकं	கொக்கனாத	तं	அந்த
समुन्मूल्य	வேலோடுகொடியும்.	राक्षसं	ஆரக்கணை
व्यवसायं	நுயற்செய	सपरिवारं	பரிவாரக்கொண்டு
स्थिरं	உறுதியாய்	निर्मूलं	விட்டுவதாக [கடவே செய்யும்.
कुरु	கைப்பற்றும்.	कुरु	

पृथिवीमपि काकुत्स्थ ससागरवनाचलाम् । परिवर्तयितुं शक्तः किं पुना रावणं रणे ॥

काकुत्स्थ	"ஸ்ரீராம!	शक्तः	சக்தர்.
ससागर- वनाचलां }	சமுத்திரக்கணையும் பாணக்கணையும் மலை கொடியுமுள்ளிட்ட	रणे	போரில்
पृथिवी अपि	உலகமேகூட	रावणं	ராவணனைப் பற்றி
परिवर्तयितुं	அழிக்கவும் ஆக்கவும்	किं पुनः	என்கூல் எம்மாத் திரம்?

शरत्कालं प्रतीक्षस्व प्रावृत्कालोऽथमागतः । ततः सराष्टं सगणं रावणं त्वं वधिष्यसि ॥

अथ " இந்த
 प्रावृत्कालः மலைமக்காலம்
 आगतः ஆரம்பித்ததுவிட்டது.
 शरत्कालं சரத்தகாலத்தை
 प्रतीक्षस्व எதிர்பார்த்திருக்கும்.

ततः அப்பொழுது
 त्वं தேவரீர்
 रावणं ராவணனை
 सराष्टं சரட்டுணங்களைநீரும்
 सगणं இணத்தாரோடும்
 वधिष्यसि கொல்லீர்.

अहं तु खलु ते वीर्यं प्रसुप्तं प्रतिबोधये । दीप्तैराहुतिभिः काले भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

काले " வேண்டியகாலத்திற்
 भस्मच्छन्नं கீறுபூத்த
 अनलं ஆக்னியை
 वीर्यं பரிசுத்தமான
 आहुतिभिः ஆலுறாதுகொள்ள
 इव எவ்வண்ணமோ
 ஆய்வண்ணமே.

ते தேவரீருக்கு
 प्रसुप्तं { வெளிக்காட்டாது ஆ
 वीर्यं { டக்கிவைத்துக்கொ
 अहं { ண்டிருக்கும்
 प्रतिबोधये வீரபத்தை
 खलु तु நான்
 ते நினைப்பூட்டுகின்றேன்
 इव तु இல்லையா என்ன ? "

लक्ष्मणस्य तु तद्वाक्यं प्रतिपूज्य हितं शुभम् । राघवः सुहृदं स्निग्धमिदं वचनमब्रवीत् ॥

राघवः பூதீராமர்
 लक्ष्मणस्य என்தமணருடைய
 शुभं நல்லதாபிடுக்கிறதும்
 हितं ஹிதமாயிருக்கிறது
 तत् அத்த [மரண
 वाक्यं சொல்லலை
 प्रतिपूज्य கொள்ளித்தது.

सुहृदं { விசுவாசத்தை நன்றூ
 स्निग्धं तु { விளக்கக் கரட்டுகிற
 इदं { தும்
 वचनं மதுரமாயுமிருக்கின்ற
 अब्रवीत् { பின்வரும்
 { பதிலை
 { சொன்னார்.

वाच्यं यदनुरक्तेन स्निग्धेन च हितेन च । सत्यविक्रमयुक्तेन तदुक्तं लक्ष्मण त्वया ॥४२॥

लक्ष्मण " என்தமணு!
 अनुरक्तेन மகத்தான பரிதியு
 டையவனும்,
 स्निग्धेन च ஆன்புடையவனும்,
 हितेन च ஹிதத்தையே செய்
 பவனும்,

सत्यविक्रम- } வின்போகாத பராக்
 युक्तेन } கிரமம் படைக்கப்
 त्वया பெற்றது. ஹிதமான
 यत् वाच्यं உன்றால்
 तत् எது சொல்லத்தக்க
 उक्तम् ஆதுவோ [சொ
 சொல்லப்பட்டது.

एष शोकः परित्यक्तः सर्वकार्यावसादकः । विक्रमेष्वप्रतिहतं तेजः प्रोत्साहयाम्यहम् ॥

सर्वकार्या- } "சர்வகாரியங்களுக்கும்
 वसादकः } தேடுவீளை விக்கின்ற
 एषः शोकः இந்த சோகமானது
 परित्यक्तः முற்றிலும் ஒழித்து
 விடப்பட்டது.

अहं நான்
 विक्रमेषु பராக்ரமங்களில்
 अप्रतिहतं இடைபடாமல்
 तेजः ஊக்கத்தை
 प्रोत्साहयामि மேற்கொள்ளுகிறேன்.

शरत्कालं प्रतीक्ष्ये स्थितोऽस्मि वचने तव । सुग्रीवस्य नदीनां च प्रसादमनुपालयन् ॥

सव	“ உனது	प्रसादं	ப. தலையை
वचने	சொல்லில்	अनुपालयन्	எதிர்பார்த்துக்கொண்
स्थितः अस्मि	நிலைத்திருக்கின்றேன்.	शरत्कालं	சாற்காலத்திற்கு [இ
सुग्रीवस्य	சு. கீ. வ. ண்டையையும்,	प्रतीक्ष्ये	கார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.
नदीनां च	நதிகளுடையவும்		

उपकारेण वीरस्तु प्रतिकारेण युज्यते । अकृतज्ञोऽप्रतिकृतो हन्ति सत्त्वतां मनः ॥४५॥

वीरः सु	“ தர்மவீரன் என்றான்	अकृतज्ञः	சுன்றி மறந்தவனாய்
उपकारेण	நான் உபகாரம் பெற்ற தற்கு மாராய்	अप्रतिकृतः	புரதிசெய்யத்தவ நின் ஒருவன்
प्रतिकारेण	கைம்மாராயல்	सत्त्वतां	கான்றோர்களுடைய
युज्यते	பக்தி பாராட்டுகின்றான்.	मनः	மனதை
		हन्ति	புண்படுத்திகின்றான்.”

अथैवमुक्तः प्रणिधाय लक्ष्मणः कुताञ्जलिस्तल्पतिपूज्य भाषितम् ।

उवाच रामं स्वभिरामदर्शनं प्रदर्शयन् दर्शनमात्मनः शुभम् ॥ ४६ ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	स्वभिरामदर्शनं	மிக அழகிய அபிப்பி
अथ	ஆய்ப்பொழுது		சாயத்தையுடைய
एवं	மேற்கண்டவாறு	रामं	சூரிமகாப் பார்த்து
उक्तः	சொல்லியதற்குச் செனிகாற்றியவராய்	आत्मनः	சனது
भाषितं	சொல்லி	शुभं	புண்யமான
प्रणिधाय	நீர்க்காலவெரவிகை	दर्शनं	கொக்கை
सत्	ஆனது [செய்து,	प्रदर्शयन्	வெளிபிடக்காட்டி
प्रतिपूज्य	மனதிலுள் கொண்டு	उवाच	பின்வருமாறு
	பாடி,		சொழிகதார்.

यथोक्तमेतत्तत्र सर्वमीप्सितं नरेन्द्र कर्ता न चिराद्दरीश्वरः ।

शरत्पतीक्षः क्षमतामिमं भवाञ्जलप्रपातं रिपुनिग्रहे धृतः ॥ ४७ ॥

नरेन्द्र	“ புருஷோத்தம!	भवाञ्	கெவள்
हरीश्वरः	நரணாமன்னன்	रिपुनिग्रहे	சுத்துவை ஒழிப்பதில்
न चिराद्	சிக்கிரத்தினையே	धृतः	உறுதி கொண்டவராய்
सव	கேவரிசுது	शरत्पतीक्षः	{ சாற்காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றவராய்
ईप्सितं	புண்பிடித்ததை	इमं	இந்த
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	अलप्रपातं	மழைகாலத்தை
यथोक्तं	வாய்க்களித்தனான்	क्षमताम्	பொறுத்தருள்
एतत्	ஆனது [காப்பி		வேண்டும்.
कर्ता	செய்தாருந்தவன்		

नियम्य कोपं प्रतिपालयतां शरत् क्षमस्व मासांश्चतुरो मया सह ।

वसाचलेऽस्मिन् मृगराजसेविते संवर्तयन् शत्रुवधे समुद्यतः

॥ ४८ ॥

कोपं	“மனக்கொதிப்பை	शत्रुवधे	சத்ருவின் வதைப்பில்
नियम्य	நுதக்கி,	समुद्यतः	ஆதிக் கொக்கமுடைய
क्षमस्व	பொறுத்துக்கொள் ளும்.		வராய்
शरत्	சரத்தாசமானது	संवर्तयन्	முற்றிலும் தீர்மானம் கொண்டு
प्रतिपालयतां	எதிர்பார்க்கப்பட்ட டும்,	मया सह	என்னோடுகூட
मृगराजसेविते	சிங்கங்கள் வசிக்கப்	चतुरः	நான்கு
अस्मिन्	இந்த [பெற்ற	मासान्	மாதங்கள்
अचले	பர்வதத்தில்	वस	பொக்கும்”.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10411

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1159

अष्टाविंशः सर्गः — இரூபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் ॥ २८ ॥

प्रावृद्धवर्षानम्—மறழக்காலத்தை வருணிப்பது.

स तथा वालिनं हत्वा सुग्रीवमभिपिच्य च । वसन् माल्यवतः पृष्ठे रामो लक्ष्मणमवशीत् ॥

वालिनं	வாலியை	पृष्ठे	உச்சியில்
हत्वा	கொன்று,	वसन्	வசித்துக்கொண்ட ருக்கும்
सुग्रीवं	சுக்ரீவனுக்கு	सः	ஆந்த
तथा	ஆப்படியே	रामः	மூராமர்
अभिपिच्य च	பட்டாடிலேக்கம் செய் கித்தும்,	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
माल्यवतः	{ மலயவானனும் பெ யருடைய பிரண்டை ணமடைந்தது	अवशीत्	பின் வருமாறு மொழிந்தார்.

अयं स कालः समाप्तः समथोऽद्य जन्मगमः । संपश्य त्वं नभो मेघैः संवृतं गिरिसचिभैः ॥

जन्मगमः समयः	“ வருஷ நுதுவாகிய	नमः	ஆகாசம்
सः	ஆந்த	गिरिसचिभैः	மலைகளை நிகர்த்த
अयं	இந்த	मेघैः	மேகங்களால்
कालः	காலமானது	संवृतं	முடப்பட்டிருப்பதை
अद्य	நீள்பொழுது	त्वं	நீ
समाप्तः	வந்துவிட்டது.	संपश्य	பார்.

नवमासभृतं गर्भं भास्करस्य गर्भस्तिभिः । पीत्वा रसं समुद्राणां योः प्रसूते रसायनम् ॥

யோ:	"ஆகாசமாவது	பீத்வா	சூழ்த்து.
भास्करस्य	சூர்யபகவானது	नवमासभृतं	ஒன்பது மாதம்
गर्भस्तिभिः	கிரணங்களால்	गर्भं	கருவாகிற [கமந்த
समुद्राणां	சமுத்திரங்களுடைய	रसायनं	ஐந்தை
रसं	ஐல ஆகியை	प्रसूते	பொழிக்கிறது.

शक्यमम्बरमाख्य मेघसोपानपङ्क्तिभिः । कुटजार्जुनमालाभिरलंकर्तुं दिवाकरम् ॥ ४ ॥

मेघसोपान- पङ्क्तिभिः	"மேகங்களாகிற பர. கட்டுகளின் வரிசைகளால்	अम्बरं	ஆகாசத்திற்கே
कुटजार्जुन- मालाभिः	வெட்டாலை, மருது இனங்களின் மலர்களாகக் கொண்டு	आख्य	ஒருவன் ஏறி,
		दिवाकरं	சூரியனை
		अलंकर्तुं	நெரிப் புழிக்க
		शक्यम्	சாத்தியம்போலிருக்கிறது.

सन्ध्यारागोत्थितैस्ताम्रैरन्तेष्वधिकपाण्डरैः । स्निग्धैरभ्रपटच्छेदैर्वद्भ्रगमिवाम्बरम् ॥ ५ ॥

अम्बरं	"ஆகாசமாவது	स्निग्धैः	மழுமழுப்பான
सन्ध्यारागोत्थितैः	ஊத்தயாகாலத்தி லுண்டாகும்	अभ्रपटच्छेदैः	முகில்களாகிற கிழிந்த துணிகளால்
ताम्रैः	சிவப்பு வர்ணங்களால்	वद्भ्रगं	கட்டப்பட்ட புண்ணியுடையது
अन्तेषु	ஊர்களில்	इव	போலிருக்கிறது.
अधिकपाण्डरैः	அதிக வெண்ணை வர்ணங்களால்		

मन्दमारुतनिश्वासं सन्ध्याचन्द्रनरञ्जितम् । आषाण्डुजलदं भाति कामातुरमिवाम्बरम् ॥

अम्बरं	"ஆகாசமாவது	आषाण्डुजलदं	வெளுத்த மேகத்தை
मन्दमारुत- निश्वासं	மந்தமானருதமாகிய சுவாசத்தைக்குடைய	कामातुरं	செற்றின்பகோயுற்றவன்
सन्ध्याचन्द्र- नरञ्जितं	ஊத்தயாகாலமாகிய சந்தனத்தால் பூசப்பட்டதும்,	इव	போல
		भाति	காணப்படுகிறது.

एषा धर्मपरिक्षिप्ता नववारिपरिप्लुता । सीतेव शोकसन्तप्ता मही वाष्पं विमुञ्चति ॥ ७ ॥

एषा	"இந்த	शोकसन्तप्ता	சோகத்தால் பரிதாபிக்கும்
मही	பூமிமாவது	सीता	சீதை
धर्मपरिक्षिप्ता	வெட்பத்தால் வாடியதால்	इव	போலவே
नववारिपरिप्लुता	புஷ்பிணைத்தால் நனைத்ததால்	वाष्पं	கவசங்கள்
		विमुञ्चति	வெள்தெருகிறது.

मेघोदरविनिर्मुक्ताः कल्हारसुखशीतलाः । शक्यमञ्जलिभिः पातुं वाताः केतकिगन्धिनः ॥

वाताः	“ கால்புறமிருந்து வரும் காற்றுக்கள்	केतकिगन्धिनः	தாழைமணம் வறலிக் கின்றவைகளாய்
मेघोदर- विनिर्मुक्ताः } कल्हारसुख- शीतलाः }	மேகத்தினின்றும் வெளிப்பட்டவைகளாய் செங்கழுநீர் புஷ்பங்களை நிகர்த்து மாடுகளை நுழைக்கூடாமையுடையவைகளாய்	मञ्जलिभिः	கைகலிலேந்தி
		पातुं	சூடிக்க
		शक्यम्	எற்று,காடிருக்கின் தன.

एष फुल्लार्जुनः शैलः केतकैरधिवासितः । सुग्रीव इव शान्तारिधाराभिरभिषिच्यते ॥ ९ ॥

फुल्लार्जुनः	“ மலர்ந்த மருதுமலர் களை யுடையதும்	शान्तारिः	சத்தாரூணை ஒழிந்த
केतकैः	தாழைகளால்	सुग्रीवः	சகரீவன்
अधिवासितः	மிக அடிசையுற்று விளங்குகிறதாய்கிய	इव	போல்
एषः शैलः	இந்த மலை	धाराभिः	நீர்த்தாரைகளால்
		अभिषिच्यते	அபிஷேகம் செய்யப் படுகின்றது.

मेघकृष्णाजिनधरा धारायज्ञोपवीतिनः । मारुतापूरितगुहाः प्राधीता इव पर्वताः ॥ १० ॥

पर्वताः	“ மலைகள்	मारुतापूरित- गुहाः } प्राधीताः }	காற்றுநீர்மழையுடைய களை யுடையவைகளாய் வேதவித்துக்களான நீர்மணர்கள்
मेघकृष्णा- जिनधराः }	மேகமாகிய கரிய மால் தோல்களையுடையவைகளாய்	इव	போலிருக்கின்றன.
धारायज्ञोप- वीतिनः }	மணமுத்தாரைகளாகிற உபவித்துக்களை ஆண்டவைகளாய்,		

कशाभिरिव हैमीभिर्विद्युद्भिरिव ताडितम् । अन्तः स्तनितनिर्घोषं सवेदनमिवाम्बरम् ॥

अम्बरं	“ ஆகாசமானது	अन्तः	உள்ளே
हैमीभिः	வான்கட்டுகளுற்ற	सवेदनं	வேதனைபோடுகூட இருப்பது
कशाभिः इव	சவுக்குகள் போலிருக்க	इव	போன்றதாய்
विद्युद्भिः	மின்னல்களால்[கின்ற	स्तनितनिर्घोषम्	மேகமுழக்கத்துடன் கூடியதாயிருக்கிறது.
ताडितं इव	அடிக்கப்பட்டது போன்றதாய்		

नीलमेघाश्रिता विद्युत् स्फुरन्ती प्रतिभाति मे । स्फुरन्ती रावणस्याङ्गे वैदेहीव तपस्विनी ॥

नीलमेघाश्रिता	“ நீலமேகத்தினிடையில் இருக்கிறதும்	स्फुरन्ती	அடித்துக்கொண்டு இருக்கும்
स्फुरन्ती	அடித்துக்கொண்டு இருக்கிறதாய்கிய	तपस्विनी	புதின்றதை யாகிய
विद्युत्	மின்னல்	वैदेही	வூனகி
रावणस्य	ராவணனது	इव	போல
अङ्गे	மடியில்	सं	எனக்கு
		प्रतिभाति	நொற்றுக்கின்றது.

इमास्ता मन्मथवतां हिताः प्रतिहिता दिशः । अनुलिप्ता इव घनैर्नष्टग्रहनिशाकराः ॥१३॥

मन्मथनिशाकराः	"கிரகங்களும் சந்திரனும் கட்டிலானதாக	प्रतिहिताः	இருவடங்க்த
घनैः	மிகக்கனரால்	ताः	அந்த
अनुलिप्ताः	மறைநகம்பட்டவைகள்	इमाः	இந்த
	சரீரம்	दिशः	நிர்நிதரங்கள்
इव	முற்றிலும்	मन्मथवतां	காமமுற்றவர் களுக்கு
		हिताः	ககமா ளாவதால்.

कचिद्वाष्याभिसंरुद्धान् वर्षागमसमुत्सुकान् । कुटजान् पश्य सौमित्रे पुष्पितान् गिरिसानुषु ॥
मम शोकाभिभूतस्य कामसन्दीपनान् स्थितान् ॥ १४ ॥

सौमित्रे	" கசந்தமணு!	शोकाभिभूतस्य	சோகத்தால் வருந்தும்
गिरिसानुषु	மலைத்தாழ்வுகளாகளில்	मम	எனக்கு
कचिद्	சிலவிடங்களில்	कामसन्दीपनान्	மணிராதத்தை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு
वर्षागम- } समुत्सुकान् }	மழைக்காலவருவையினும் செழிப்புற்று	स्थितान्	இருக்கின்ற
वाष्याभिसंरुद्धान्	நீர்த்திவிழுகளை	कुटजान्	கெட்டாக்களை
	சொட்டிக்கொண்டு	पश्य	பார்.
पुष्पितान्	நன்கு புஷ்பித்து		

रजः प्रशान्तं सहिमोऽद्य वायुर्निदाघदोषप्रसराः प्रशान्ताः ।

स्थिता हि यात्रा वसुधाधिपानां प्रवासिनो यान्ति नराः स्वदेशान् ॥ १५ ॥

रजः	" சூதூளி	वसुधाधिपानां	மன்னர்களுக்கடைய
प्रशान्तं	அடக்கிவிட்டது.	यात्रा	பகட்பெடுத்துச் செல்லுதல்
अद्य	இப்பொழுது	स्थिता हि	நின்றதுகிட்டது.
वायुः	வாற்று	प्रवासिनः	நெசர்தாம் போயி
सहिमः	சூளிநீர்திருக்கிறது.	नराः	மனிதர்கள் [ருந்த
निदाघदोषप्रसराः	வேளற்காலத்திய அனுகூலவாழ்க்கைகள்	स्वदेशान्	தங்கள் நெசர்களுக்கு
प्रशान्ताः	ஒழிந்துவிட்டன.	यान्ति	செல்லுகின்றார்கள்.

संप्रस्थिता मानसवासलुब्धाः प्रियान्विताः सम्प्रति चक्रवाकाः ।

अभीक्ष्णवर्षोदकविक्षतेषु यानानि मार्गेषु न संपतन्ति

॥ १६ ॥

मानसवास- } लुब्धाः }	" மனவாஸஸில் காலம் கழிக்கவேண்டிய	संप्रस्थिताः	புறப்பட்டுகிட்டன.
चक्रवाकाः	சக்கிரவாகங்கள்	अभीक्ष्णवर्षोदक- } विक्षतेषु }	ஒபாது பெய்த மழையால் உளைபுண்ட
प्रियान्विताः	மேகைகளைவிட்டு	मार्गेषु	வழிகளில்
	கடவே	यानानि	வண்டிகள்
संप्रति	இப்பொழுது	न संपतन्ति	செல்லவில்லை.

कचित्प्रकाशं कचिदप्रकाशं नमः प्रकीर्णाम्बुधरं विभाति ।

कचित्कचित्पर्वतसंनिरुद्धं रूपं यथा शान्तमहार्णवस्य

॥ १७ ॥

नमः	“ ஆகாசமானது	कचित् कचित्	ஆங்கங்கே சில
प्रकीर्णाम्बुधरे	சிறுதுண்ட மேகங் களை யுடையதாய்	पर्वतसंनिरुद्धं	இடங்களில் மலைகளால் மறைக்கப் பட்டதாய்
कचित्	சிலவிடங்களில்	शान्त- } महार्णवस्य }	ஆலை ஒய்ந்த சமுத்திரத்தின்
प्रकाशं	பிரகாசமாகவும்,	रूपं	ரூபத்தை
कचित्	சிலவிடங்களில்	यथा	போன்றதாய்
अप्रकाशं	அப்ரகாசமாகவும்,	विभाति	விளங்குகிறது.

व्यामिश्रितं सर्जकदम्बपुष्पैर्नवं जलं पर्वतधातुताम्रम् ।

मयूरकेकाभिरनुप्रयातं शैलापगा शीघ्रतरं वहन्ति

॥ १८ ॥

शैलापगाः	“ மலையருவிகள்	मयूरकेकाभिः	மயில்களின் கேகாளன்
सर्जकदम्ब- } पुष्पैः }	ஆச்சா, கதம்பம் இலைகளின் புஷ்ப பங்களால்	अनुप्रयातं	சிறு சப்தங்களோடு ஒத்த சப்தத்துடன்
व्यामिश्रितं	தூயப்பெற்றதும்,	मव	புதிய [கடியதுமான, ஐலத்தை
पर्वतधातु- } ताम्रं }	மலைதாதுக்களால் சிவந்திருக்கிறது,	जलं	ஆதிவேகமாக புரண்டோடச் செய்கின்றன.
		शीघ्रतरं	
		वहन्ति	

रसाकुलं षट्पदसन्निकाशं प्रभुज्यते जम्बुफलं प्रकामम् ।

॥ १९ ॥

षट्पदसन्निकाशं	“ வண்டுபோன்றதும், மதுரமான துமான நாவற்பழம்	प्रकामं	வேண்டியவனாயில்
रसाकुलं		प्रभुज्यते	திங்கப்படுகிறது.
जम्बुफलं			

अनेकवर्णं पवनावधूतं भूमौ पतत्याम्रफलं विपकम्

॥ २० ॥

अनेकवर्णं	“ பலநிறமுடைய	पवनावधूतं	காற்றினாலடிக்கப்பட்டு
आम्रफलं	மாம்பழம்	भूमौ	தரையில்
विपकं	ஆளிக்து	पतति	விழுகிறது.

विद्युत्पताकाः सवल्गकमालाः शैलेन्द्रकूटाकृतिसन्निकाशाः ।

गर्जन्ति मेघाः समुदीर्णनादा मत्ता गजेन्द्रा इव संयुगस्थाः

॥ २१ ॥

शैलेन्द्रकूटाकृति- } सन्निकाशाः } मेघाः	“ மலையினது சிகரத் தின் வடிவையுடைய மேகங்கள்	संयुगस्थाः	போர்க்களத்தில் நிற்
विद्युत्पताकाः	{ மின்னல்களாகிற கொ டியகளை யுடையவை களாய்	मत्ताः	கொழுத்த [கின்ற யானைச் சிரோஷ்டங்
सवल्गक- } मालाः }	கொக்குகளின் வரிசை களோடு கடியவை களாய்,	इव	போலவே [கள் உரத்த சத்தத்துடன் ஒலிக்கின்றவை களாய்
		गर्जन्ति	முழங்குகின்றன.

वर्षोदकाप्यायितशाह्वलानि प्रवृत्तनृचोत्सववर्हिणानि ।

वनानि निर्வृष्ट்வலாகானि पश्यापराङ्मुख्यधिकं विभान्ति ।

|| 22 ||

वनानि	" வனங்கள்	निर्वृष्ट-	} பொழியும் மேகங்களை புண்டயனவாய்
वर्षोदकाप्यायित- शाह्वलानि	} மழைநீர்நீர்நீர்நீர்நீர் புத்த புற்களைபுண்ட யனவகளைய்,	बलाहकानि	
प्रवृत्तनृचोत्सव- वर्हिणानि		} களித்தாடும் மயில்க ளைபுண்டயனவகளைய்,	अपराङ्मुख्य- अधिकं विभान्ति पश्य

समुद्रहन्तः सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधया नदन्तः ।

महत्सु शृङ्गेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयान्ति

|| 23 ||

बलाकिनः	" கொக்குகளைபுண்டய	महत्सु	} மயர்ந்த கொடுமுடிகளில் தங்கித்தங்கி துன்பப்பாறி, கள்ளித்தாக்கொண்டு செல்லுகின்றன.
वारिधराः	மேகங்கள்	शृङ्गेषु	
सलिलातिभारं	ஆகிரபாரமான ஜலத்	विश्रम्य	}
समुद्रहन्तः	கமந்தகொண்டு [காத	विश्रम्य पुनः	
महीधराणां	பர்வதங்களுடைய	नदन्तः	
		प्रयान्ति	

मेघाभिकामा परिसंपतन्ती संमोहिता भाति बलाकपर्झिः ।

वातवधृता वरपौण्डरीकी लम्बेव माला रचिताऽम्बरस्य

|| 24 ||

बलाकपर्झिः	" கொக்குகளின் வளி வாய்ப்பானது	रचिता	கட்டப்பட்டு
मेघाभिकामा	மேகத்தில் கா தல்	वातावधृता	காற்றிலணைப்புண்டு
संमोहिता	களிப்புற்று [கொண்டு	लम्बा	தொங்கிக்கொண்டிருக்க
परिसंपतन्ती	மேலே பறக்கின்ற தலை	वरपौण्डरीकी	சிறந்த தாமரை [கும்
अम्बरस्य	ஆகாசத்தில் [களாய்,	माला इव	மாலையால்
		भाति	விளங்குகிறது.

बालेन्द्रगोपान्तरचित्रितेन विभाति भूमिर्नवशाह्वलेन ।

गात्रानुपक्तेन शुक्रप्रभेण नारीव लालाश्रितकम्बलेन

|| 25 ||

भूमिः	" பூமியானது	शुक्रप्रभेण	பச்சைக்கனிவண்ண
बालेन्द्रगोपान्तर- चित्रितेन	} சிறிய தம்பலப்பூச்சிக ளால் இடைவினியை யே ஆழகாபிருக்கப் பெற்றதான	लालाश्रित-	} மூத்த கனையப்பச்சைகளைவே கனையப்பெற்ற கால் கையால்
नवशाह्वलेन		पुत्रिय पुत्रहकार्यात्,	
नारी	ஒரு பெண் [பட்ட	विभाति	எவ்வாறோ ஆவ்வாறே
गात्रानुपक्तेन	பட்டம்பில் போர்ந்தம்ப-		கிளங்குகிறது.

निद्रा शनैः केशवमभ्युपैति द्रुतं नदी सागरमभ्युपैति ।

|| 26 ||

निद्रा	" நித்திரை	नदी	நதியானது
शनैः	மெல்லமெல்ல	सागरं	சமுத்திரத்தை
केशवं	பூரீமகானிவந்நுனைவு	द्रुतं	கிடைவாக
अभ्युपैति	ஆண்டுகிறது.	अभ्युपैति	ஆண்டுகிறது.

हृष्टा बलाका घनमभ्युपैति कान्ता सकामा प्रियमभ्युपैति

॥ २७ ॥

बलाका	* கொக்கு	कान्ता	பெண்
हृष्टा	களிப்புற்று	सकामा	காதலுற்று
घनं	ஆகாசத்தை	प्रियं	கணவனை
अभ्युपैति	ஆடைகிறது.	अभ्युपैति	ஆடைகிறது.

जाता वनान्ताः शिखिसंप्रवृत्ता जाताः कदम्बाः सकदम्बशाखाः ॥ २८ ॥

वनान्ताः	* வனப்பிரதேசங்கள்	सकदम्बशाखाः	புஷ்பங்களோடு கூடிய கிளைகளை மடையவை களாய்
शिखिसंप्रवृत्ताः	மலிசைகள் ஆடப்பெற்ற		
जाताः	ஆரின். [வையாய்	जाताः	ஆரின்.
कदम्बाः	கடம்புகிணுக்கங்கள்		

जाता वृषा गोषु समानकामा जाता मही सख्यवनाभिरामा ॥ २९ ॥

वृषाः	* எருதுகள்	मही	பூமியானது
गोषु	பகக்களிடத்தில்	सख्यवनाभिरामा	பாசிரிணாலும் ஜலத்தினாலும் மிக அழகுவாய்து விளக்குகிறதாய் ஆயிற்று.
समानकामाः	எற்ற காதல்கொண்டவைகளாய்		
जाताः	ஆரின்.	जाता	ஆயிற்று.

वहन्ति वर्षन्ति नदन्ति भान्ति ध्यायन्ति वृत्त्यन्ति समाश्वसन्ति ।

नद्यो घना मत्तगजा वनान्ताः प्रियाविहीनाः शिखिनः पुवङ्गाः ॥ ३० ॥

नद्यः	* நதிகள்	भान्ति	அழகுற்று விளக்குகின்றன.
वहन्ति	பிரவாகமெடுக்கிறார்கள்.	प्रियाविहीनाः	காதலினை விட்டுப் பிரித்தவர்கள்
घनाः	மேகங்கள்	ध्यायन्ति	நினைத்துத் தவிக்கின்
वर्षन्ति	மழைபொழிகின்றன.	शिखिनः	மலிசைகள் [நன்றி.
मत्तगजाः	மதயானைகள்	वृत्त्यन्ति	ஆடுகின்றன.
नदन्ति	பிரிந்துகின்றன.	पुवङ्गाः	குரங்குகள்
वनान्ताः	வனப்பிரதேசங்கள்	समाश्वसन्ति	நினைப்பதாறுகின்றன.

प्रहर्षिताः केतकपुष्पगन्धमाघ्राय हृष्टा वननिर्झरेषु ।

प्रपातशब्दाकुलिता गजेन्द्राः सार्धं मयूरैः समदा नदन्ति ॥ ३१ ॥

प्रहर्षिताः	* உற்சாகம்பெரிக்கண்ட	प्रपात- शब्दाकुलिताः	விழ்ச்சொரின் சுப்பதத் தால் விவாருண்டவைகளாய்
गजेन्द्राः	யானையானைகள்		
वननिर्झरेषु	கட்டாறுகளில்	मयूरैः	மலிசைகளோடு
केतकपुष्पगन्धं	தரமும் பூவின் வாசனை	सार्धं	கூட்டுவ
आघ्राय	தேடித்து.	समदाः	மதத்துடன்
हृष्टाः	களிப்புற்று	नदन्ति	பிரிந்துகின்றன.

धारानिपातैरभिहन्यमानाः कदम्बशाखासु विलम्बमानाः ।

क्षणार्जितं पुष्परसावगाहं शनैर्मदं पट्टचरणास्त्यजन्ति

॥ ३२ ॥

पट्टचरणाः	" வண்டுகள்	पुष्परसावगाहं	புஷ்பரஸாவுத்தீவ
धारानिपातैः	பொழியும் மலைத் நாணங்களால்	क्षणार्जितं	நேரவகாசமாய்
अभिहन्यमानाः	ஆடிபுண்டாலைகளால்	मदं	மதத்தை
कदम्बशाखासु	கடம்பம் க்க் கிளைகளில்	शनैः	நெரளாய்
विलम्बमानाः	நெரளாய்க்கொண்டி	स्त्यजन्ति	ஆழிக்கின், மன.

अङ्गारचूर्णोत्करसन्निकारैः फलैः सुपर्याप्तसैः समृद्धैः ।

जम्बूद्विपाणां प्रविभान्ति शाखा निर्लयायमाना इव पट्टद्वीपैः

॥ ३३ ॥

जम्बूद्विपाणां	" காவல்மாவீக்களின்	फलैः	பழங்களால்
शाखाः	கிளைகள்	पट्टद्वीपैः	வண்டுகளால்
अङ्गारचूर्णोत्कर- } सन्निकारैः	கரியப்பட்டலை பேரன்ற	निर्लयायमानाः	மெய்க்கப்படுகின்ற கைகள்
सुपर्याप्तसैः	சலம் தனம்பசிய	इव	போலவே
समृद्धैः	வரலாய்	प्रविभान्ति	கிளங்குகின்றன.

तद्विपताकाभिरलंकृतानामुदीर्णगम्भीरमहारवाणाम् ।

विभान्ति रूपाणि बलाहकानां रणोद्यतानामिव वारणानाम्

॥ ३४ ॥

तद्विपताकाभिः	" மின்னும் கொடி கள்	बलाहकानां	மேகங்களுடைய
अलंकृतानां	ஆலங்கரிக்கப்பட்டு	रूपाणि	ரூபங்கள்
उदीर्णगम्भीर- } महारवाणां	மேலிடும் கம்பிரமாள பெரிய கர்ஜனைகளை புண்டைய	रणोद्यतानां	போருக்குக் கிளம்பிய
		वारणानां	யானைகளுடைய
		इव	ரூபங்கள் போலவே
		विभान्ति	கிளங்குகின்றன.

पार्गानुगः शैलवनानुसारी संप्रस्थितो मेघरवं निशम्य ।

युद्धाभिकामः प्रतिनागशङ्की मत्तो गजेन्द्रः प्रतिसन्निवृत्तः

॥ ३५ ॥

शैलवनानुसारी	" மலைவனிலும் காடு விலும் திரியும்	प्रतिनागशङ्की	சத்ருமாளையன் நெண்ணி
मत्तः	கொழுத்த	युद्धाभिकामः	போரினகையுற்று
गजेन्द्रः	யானையரசு	प्रतिसन्निवृत्तः	திரும்பி
मेघरवं	மேகத்தின்	मार्गानुगः	(அதே சப்தம் இளம் பிய) வழியாய்ப் பின்
निशम्य	நெய்தல்	संप्रस्थितः	நெய்தலு. [பறநி]

कचित्स्मृता इव पर्पदौघैः कचित्प्रवृत्ता इव नीलकण्ठैः ।

कचित्प्रमत्ता इव वारणेन्द्रैर्विभान्त्यनेकाश्रयिणो वनान्ताः ॥ ३६ ॥

वनान्ताः	“ வனப்பிரதேசங்கள்	प्रवृत्ताः इव	ஆடுகின்றனபோலவும்,
पर्पदौघैः	வண்டிக் கூட்டங்களி	वारणेन्द्रैः	யானையாகுகளால்
	ஆல்	कचित्	சிலவிடங்களில்
कचित्	சிலவிடங்களில்	प्रमत्ताः इव	மதம்புகொண்டன
स्मृताः इव	பாடுகின்றனபோல		போலவும்,
	வும்,	अनेकाश्रयिणः	அனேக தன்மை
नीलकण्ठैः	மயில்களினால்		யுடையவனால்
कचित्	சிலவிடங்களில்	विभान्ति	விளக்குகின்றன.

कदम्बसर्जाजुनकन्दलाड्या वनान्तभूमिर्नववारिपूर्णा ।

मयूरमत्ताभिरुतप्रवृत्तैरापानभूमिप्रतिमा विभाति ॥ ३७ ॥

वनान्तभूमिः	“ வனப்பிரதேசமா	नववारिपूर्णा	புது நீர் நிறைந்து
	னதி,	मयूरमत्ताभि-	மயில்களின் உத்ஸா
कदम्बसर्जाजुन-	கடம்பு, ஆச்கா, மரு	रुतप्रवृत्तैः	ஹபாடல் ஆடல்க
कन्दलाड्या	து, கத்தளம் முதலி	आपानभूमि-	ளால்
	ய மலர்கள் மிகுந்து	प्रतिमा	பானபூட்டியப நிகர் த்
		विभाति	ததாய்
			தோன் றுகிறது.

मुक्तासकाशं सलिलं पतद्वै सुनिर्मलं पत्रपुटेषु लम्पम् ।

हृष्टा विवर्णच्छदना विहङ्गाः सुरेन्द्रदत्तं वृषिताः पिवन्ति ॥ ३८ ॥

विवर्णच्छदनाः	“ பல வர்ணக்களுற்ற	पत्रपुटेषु	இலைத்தலங்களில்
	இறகுகளை யுடைய	सुरेन्द्रदत्तं	இநதிரனுலகைக்கப்
विहङ्गाः	பறவைகள்	पत्रं वै	ளிமுறது [பட்டு
वृषिताः	விடாய்கொண்டவை	लम्पं	தங்கிய
	களாய்,	सुनिर्मलं	மிக பரிசுத்தமான
मुक्तासकाशं	முத்துக்கள் போன்ற	सलिलं	ஐலத்தை
	தாய்	हृष्टाः	களிப்புற்று
		पिवन्ति	பானம்செய்கின்றன.

पद्पादतन्त्रीमधुराभिधानं प्रवङ्गमोदीरितकण्ठतालम् ।

आविष्कृतं मेघसूदङ्गनादैर्वनेषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥ ३९ ॥

वनेषु	“ காடுகளில்	मघसूदङ्गनादैः	மேகமாகிற மத்தள
पद्पादतन्त्री-	வண்டுகளாகிற ளீணை		ஐசகளால்
मधुराभिधानं	களின் இளிய தொ	आविष्कृतं	விளக்குகிறதாய் என
	ளியுற்றதும்,	संगीतं	பாட்டுக்கச்சீரே
प्रवङ्गमोदीरित-	குரங்குகளால் செய்ய	प्रवृत्तं इव	தொடங்கியதுபோலி
कण्ठतालं	ப்பட்ட வாய்த்தள		முக்கின்றது.
	த்தளயுடையதாய்,		

प्रहृष्टसन्नादितर्हिणानि सशक्रगोपाकुलशाद्वयानि ।

चरन्ति नीपार्जुनवासितानि गजाः सुरम्याणि वनान्तराणि ॥ ४४ ॥

गजाः	“ யானைகள்	नीपार्जुन- वासितानि }	கடம்பு, மருது இவை களின் மணம் கமழ் கின்ற ஆமான
प्रहृष्टसन्नादित- र्हिणानि }	களிப்புற்று ஸரீஸ்கள் கவப்பெற்ற கும்,	सुरम्याणि वनान्तराणि चरन्ति	நிக்க அழகுற்ற வனப்பிரதேசங்களில், கிரீகின்றன.
सशक्रगोपाकुल- शाद्वयानि }	தம்பைய்பூச்சிகளால் நிறைந்த புற்றறை புற்றகும்,		

नवाम्बुधाराहतकेसराणि द्रुतं परित्यज्य सरोरुहाणि ।

कदम्बपुष्पाणि सकेसराणि नवानि हृष्टा भ्रमराः पतन्ति ॥ ४५ ॥

भ्रमराः	“ வண்டிகள்	परित्यज्य	விட்டுவிட்டு,
नवाम्बुधारा- हतकेसराणि }	புதிய மணமுத்திரைகள் எல்ல மடக்கிய நா கூக்களையுடைய	सकेसराणि नवानि कदम्बपुष्पाणि	நா தூக்களையுடைய புதிய கடம்புமலர்களில்
सरोरुहाणि द्रुतं	நாமரைபுஷ்பங்களை வேகமாய்	हृष्टाः पतन्ति	களிப்புற்றவைகளால் கிழுகின்றன.

मत्ता गजेन्द्रा मुदिता गवेन्द्रा वनेषु विश्रान्ततरा मृगेन्द्राः ।

रम्या नगेन्द्रा निभृता नरेन्द्राः प्रकीडितो वारिधरैः सुरेन्द्रः ॥ ४६ ॥

गजेन्द्राः	“ யானையரசுகள்	नगेन्द्राः	மலையரசுகள்
मत्ताः	மதக்கொண்டிருக்கின்றன.	रम्याः	அழகாய் விளங்குகின்றன.
गवेन्द्राः	எருதுகள்	नरेन्द्राः	மனைசுகள்
मुदिताः	களிப்புற்றிருக்கின்றன.	निभृताः	அரண்மனை யிலேயே இருக்கின்ற மூர்கள்.
मृगेन्द्राः	சிங்கங்கள்	सुरेन्द्रः	தேவேந்திரன்
वनेषु	காடுகளில்	वारिधरैः	மேகக்களைநாடு
विश्रान्ततराः	நிகவும் ஒடுக்கிக் கிடக்கின்றன.	प्रकीडितः	பொழுதுபோக்கு கின்ற மூன்.

मेघाः समुद्रतसमुद्रनादा महाजलोर्धैर्गगनावलम्बाः ।

नदीस्तटाकानि सरांसि वर्षापर्महीं च कुत्स्नामभितर्पयन्ति ॥ ४७ ॥

मेघाः	“ மேகங்கள்	नदीः	நதிகளையும்,
गगनावलम्बाः	ஆகாயத்திலிருக்கின்ற வைகளால்	तटाकानि	கிது சூட்டைகளையும்,
समुद्र- समुद्रनादाः }	தொத்தளிக்கும் சமு த்திரமுழக்கமுடைய வைகளால்	सरांसि	ஒடைகளையும்,
महाजलोर्धैः	நிக ஆஸ்பிரைவ துறக்க எல்ல	वर्षाः	நடை, கிணறுகளையும்,
		महीं	பூநீர்
		कुत्स्नां च	எய்துதல்
		अभितर्पयन्ति	பொழுதுபோக்குகின்றன.

वर्षपवेगा विपुलाः पतन्ति प्रवन्ति वाताः समुदीर्णघोषाः ॥ ४८ ॥

विपुलाः	" வர்ப்பவையினர்	वाताः	வாற்றுநாற்றிசூர்ந்து வரும் காற்றுகள்
वर्षपवेगाः	விசைநல் வாய்க்காள்	समुदीर्णघोषाः	அதிக சப்தம் கொண்டு வீசுகின்ற நகை.
पतन्ति	ஓடுகின்ற நகை.	प्रवन्ति	

प्रनष्टकूटाः प्रवहन्ति शीघ्रं नद्यो जलैर्विप्रतिपन्नमार्गाः ॥ ४९ ॥

नद्यः	" நதிகள்	विप्रतिपन्नमार्गाः	குறுங்கிடை செல்லுகின்ற நகைகளாய்
जलैः	நீர்நகை நகைகளாய்	शीघ्रं	விசைவாய்
प्रनष्टकूटाः	கலைகளை யுடைத்து	प्रवहन्ति	பெருக்கெடுத்தோடு கின்ற நகை.

नरैर्नरेन्द्रा इव पर्वतेन्द्राः सुरेन्द्रदत्तैः पवनोपनीतैः । घनाम्बुकुम्भैरभिपिच्यमाना रूपं श्रियं स्वामिव दर्शयन्ति ॥ ५० ॥

नरेन्द्राः	" மன்னர்கள்	घनाम्बुकुम्भैः	மேகயுகித தீர்த்தகவ சங்களாய்
नरैः	மன்னிடர்களாய்	अभिपिच्यमानाः	அழிவேகம் செய்யப் பட்டவைகளாய்
इव	எவ்வண்ணமே	स्वां	தனது
	அவ்வண்ணமே	श्रियं रूपं	அழகிய ரூபத்தை
पर्वतेन्द्राः	மலைபரசுகள்	दर्शयन्ति	காட்டுகின்ற நகை
सुरेन्द्रदत्तैः	இந்திரனூல் அளிக்கப் பட்டவைகளும்	इव	போலிருக்கின்ற நகை.
पवनोपनीतैः	காற்றினூல் கொண்டுவரப்பட்டவைகளுமான		

घनोपगूढं गगनं सतारं न भास्करो दर्शनमभ्युपैति । नवैर्जलोधिधरणी वितृप्ता तमोविलिप्ता न दिशः प्रकाशाः ॥ ५१ ॥

सतारं	" நகைத்திரங்களுள்	नवैः	புதிய
गगनं	ஆகாயமானது [விட்ட	जलोधिः	ஐலப்பிரவா ஹங்களாய்
घनोपगूढं	மேகங்களால் மூடப் பட்டிருக்கின்ற நகை.	वितृप्ता	மிகத் திருப்தியடைந் திருக்கள் [தனது.
भास्करोः	சூரியன்	दिशः	இருனால் மூடப்பட்டவைகளாயிருப்பதால்
दर्शनं अभ्युपैति न धरणी	கட்புலனாகா திருக்கின் பூமிவானது [நகை.	प्रकाशाः न	தெரியா திருக்கின்ற நகை

महान्ति कूटानि महीधराणां धाराभिधौतान्यधिकं विभान्ति । महाप्रमाणैर्विपुलैः प्रपातैर्मुक्ताकलापैरिव लम्बमानैः ॥ ५२ ॥

महीधराणां	மலைகளின்	मुक्ताकलापैः	மூத்து மாலைகளால்
महान्ति कूटानि	பெரிய சிகரங்கள்	इव	எவ்வண்ணமே
			அவ்வண்ணமே
धाराभिधौतानि	{ மழைத்திரைகளால் நவ்ரு கழுவுப்பட்டவைகளாய்	महाप्रमाणीः	உளவுகடந்து வெள்ளம் பெருகி ஓடும்
लम्बमानैः	தொங்குகின்ற	प्रपातैः	மலைபருவிகளால்
विपुलैः	பெரிய	अधिकं विभान्ति	மிகவும் விளங்குகின்ற நகை.

शैलोपलप्रस्वलमानवेगाः शैलोत्तमानां विपुलाः प्रपाताः ।

गुहासु सन्नादितवर्हिणासु हारा विकीर्यन्त इवाभिभान्ति

॥ ५३ ॥

शैलोत्तमानां } " சிறந்தமலைகளின்
 विपुलाः } பெரும்
 प्रपाताः } அருளிகள்
 शैलोपल- } சிறப்பானவைகளை உருட்
 प्रस्वलमानवेगाः } டுத்தள்ளும் வேக
 முடையவைகளாய்

सन्नादितवर्हिणासु } மயில்களாலொலிக்கப்
 गुहासु } குகைகளில் [பெற்ற
 विकीर्यन्तः } அறுந்துடோன
 हाराः } ஹாரங்கள்
 इव } போல
 अभिभान्ति } விளக்குகின்றன.

शीघ्रप्रवेगा विपुलाः प्रपाता निर्वीतशृङ्गोपतला गिरीणाम् ।

मुक्ताकलापप्रतिमाः पतन्तो महागुहोत्सङ्गतलैर्ध्रियन्ते

॥ ५४ ॥

विपुलाः } " பெரும்
 प्रपाताः } அருளிகள் [வைகளாய்
 शीघ्रप्रवेगाः } வேகவெள்ளமுடைய-
 गिरीणां } மலைகளுடைய
 निर्वीतशृङ्गोपतलाः } கொடுமுடிப் பிரதே
 சங்களைக் கழவி

मुक्ताकलापप्रतिमाः } முத்துஹாரங்களை
 पतन्तो } திகர்த்தவைகளாய்
 महागुहोत्सङ्गतलैः } ஒடுகின்றவைகளாய்
 ध्रियन्ते } பெரும் குகைகளினுட்
 பிரதேசங்களால்
 வகிக்கப்படுகின்றன.

सुरतामर्दविच्छिन्नाः स्वर्गस्त्रीहारमौक्तिकाः ।

पतन्तीवाकुला दिक्षु तोयधाराः समन्ततः ॥

सुरतामर्द- } " முரட்டுத்தனமாய்
 विच्छिन्नाः } (பல அப்ஸரஸ்திரீ
 கள் கூடிய) விளையா
 ட்டில் அறுந்து
 விழுந்த
 स्वर्गस्त्रीहार- } அப்ஸரஸ்திரீகளின்
 मौक्तिकाः } ஹாரங்களின் முத்
 துகள்

इव } போலவே
 तोयधाराः } மழைத்துள்ளிகள்
 दिक्षु } திக்குகளில்
 समन्ततः } எங்கும்
 वाकुलाः } சிதறியவைகளாய்
 पतन्ति } விழுகின்றன.

निलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्भिश्च पङ्कजैः । विकसन्त्या च मालत्या गतोऽस्तं ज्ञायते रविः ॥

निलीयमानैः } " கூடுகளில் பதுக்கும்
 विहगैः } பறவைகளாலும்,
 निमीलद्भिः } குகிகின்ற
 पङ्कजैः } தாமரைமலர்களாலும்.
 विकसन्त्या } மலரும்

मालत्या च } முல்லைமலர்க்கொடி
 யாலும்
 रविः } சூரியன்
 अस्तं गतः } அஸ்தமயமரணவகுந
 ज्ञायते } அறியப்படுகின்றன.

वृक्षा यात्रा नरेन्द्राणां सेना प्रतिनिवर्तते ।

वैराणि चैव मार्गाश्च सलिलेन समीकृताः ॥

नरेन्द्राणां } " மன்னர்களுடைய
 यात्रा } வெளியில் சஞ்சரித்த
 வென்பது
 वृक्षा } ஒழிந்திருக்கிறாது
 सेना } சேனை
 प्रतिनिवर्तते } நகருக்குக் திரும்பி
 வந்துவிட்டது

वैराणि च एव } சண்டை சச்சரவு
 களும்
 मार्गाः } போகும் வழிகளும்
 सलिलेन } ஜலத்தால்
 समीकृताः } வெளித்தெரியாது மூ
 டுக்கிடக்கின்றன.

मासि श्राद्धपदे ब्रह्म ब्राह्मणानां विवक्षताम् । अथपध्यायसमयः सामगानामुपस्थितः ॥

மஹ	"வேதத்தை	மாசி	மாசத்தில்
வिवக்ஷதா	ஒரு விருப்பிய	அந்	இந்த
சாமகானா	ஸரீரக	அப்யாயசமய:	வேதாந்யயனம் செய்
வாஹ்ணானா	பிராமணர்களுக்கு		யும் காலம்
ஸ்ரீஷ்டபே	புரட்டாகி	உபஸ்தித:	உந்துகிட்டது.

निवृत्तकर्मायतनो नूनं सञ्चितसञ्चयः । आषाढीभ्युपगतो भरतः कोसलाधिपः ॥५९॥

கோசலாதிப:	"கோசல, கிபஞ்சிய	சஞ்சிதசஞ்சய:	{வேண்டிய பொருளை சேர்ந்தவைகளைக் கொண்டு
பரத:	பாதன்	நூன்	இப்பொழுது
நிவ்ருத்தகர்மா	{வெளிவேலைகளை முடி த்து அரண்மனை வேலிக்குப்பலனாய்	ஆஷாடீ	ஆஷாடத்தில் பெளர் ணம் இருத்ததை
யதன:		அப்யுபகத:	தொடங்கி இருப்பான்.

नूनमापूर्थमाणायाः सरस्वा वर्धते रयः । मां समीक्ष्य सपायान्तमयोध्याया इव स्वनः ॥

மா	"எனனை	நூன்	இப்பொழுது
சமாயான்த	திருப்பிராருகிறவனாக	ஆபூர்வமாணாயா:	நீர் சினைநகரோடும்
சமீக்ஷய	கண்டு,	சரஸ்வா:	சரஸ்வதியைத்
அயோத்யாயா:	அயோத்யியின்	ரய:	பிரவாஹம்
சுன:	ஒளி	வர்த்தே	விருத்தியடைகிறது.
இவ	எப்படி இருக்குமோ அப்படியே,		

इमाः स्फीतगुणा वर्षाः सुग्रीवः सुखमश्नुते । विजितारिः सदारश्च राज्ये महति च स्थितः ॥

இமா:	"இந்த	சடார: வ	மலைமீட்டக்கூட இ ருக்கின்றவனாய்
வர்பா:	மழை பொழியும் மாதங்கள்	மஹதி	பெரும்
ஸ்பீதகுணா:	{அவைகளுக்கெற்ற கு ணங்களெடன் விளக் குகின்றன.	ராஜ்ய	ராஜ்யத்தில்
சுமீவ:		சுக்ரீவன்	ஸ்தித: வ
விஜிதாரி:	சத்தாகுவை ஒழித்த வனாய்	சுக்ர	சகத்தை
		அஷ்ருதே	மனையித்த கொண் டருக்கின்றான்.

अहं तु हतदारश्च राज्याच्च महतश्च्युतः । नदीकूलसिन्धु किन्मवसीदामि लक्ष्मण ॥६२॥

லக்ஷ்மண	"லக்ஷ்மணன்	ச்யுத: வ	கொல்லப்பட்டவனாய்
அஹ் து	நானேயெனில்	ஹிம்	களைந்த
ஹதடார: வ	மலைகி திருடப்பட்ட	நதிகூல்	ஆற்றக்கரையை
மஹத:	பெரிய [வனாய்	இவ	பொலவே
ராஜ்யா	சகலயத்திலின்ற	அவசீதாமி	தேய்வதுகின்றேன்.

शोकश्च मम विस्तीर्णो मार्गाश्च भृशदुर्गमाः । रावणश्च महाञ्जश्वरुपारः प्रतिभाति मे ॥

மம "எனது
 शोकः च "சோகமே
 विस्तीर्णः "அனவக்குறிஞ்சியி
 ருக்கிறது.
 मार्गाः च "உடாயக்களே
 भृशदुर्गमाः "மிகவும் கிட்டற்கரியன
 வாயிருக்கின்றன.

महान् பெரும்
 शतुः சத்துருவாகிய
 रावणः च "ராவணனும்
 अपारः "வெல்லமுடியாதவ
 ிண்ண
 मे "எனக்கு
 प्रतिभाति "தோன்றுகிறது.

अथात्रां चैव दृष्ट्वा मां मार्गाश्च भृशदुर्गमान् । प्रणते चैव सुग्रीवे न मया किञ्चिदीरितम् ॥

इमां "இந்த
 अथात्रां च "யாத்திரைக்கு எளாத
 தன்மைமையும்
 मार्गां च "போகும் வழிகளை
 भृशदुर्गमान् "மிகவும் செல்லமுடியாத
 திருத்தமையும்

दृष्ट्वा एव "நினைத்தே,
 प्रणते "சாமர்த்தியசாலியா
 सुग्रीवे "சகீவனிடத்தில் [கிய
 मया "என்னால்
 किञ्चित् एव "எதொன்றும்
 ईरितं न च "கொல்லப்படவில்லை.

अपि चातिपरिक्षिप्तं चिराद्दरैः समागतम् । आत्मकार्यगरीयस्त्वाद्भक्तं नेच्छामि वानरम् ॥

अतिपरिक्षिप्तं "மிகத் துன்பமடைந்த
 வனும்
 चिराद् "வெகு காலம் கழித்து
 दरैः "தரம்பதனியோடு
 समागतं च "சேர்ந்திருக்கின்றவனு
 டான

वानरं "வானரனுக்கு
 आत्मकार्य- } "எனது காரியத்தின்
 गरीयस्त्वात् अपि } "மகத்துவத்தாலும்
 वक्तुं "ஆக்குக
 इच्छामि न "நான் இஷ்டப்படாதி
 ருக்கின்றேன்.

अयमेव हि विश्रम्य ज्ञात्वा कालमुपागतम् । उपकारं च सुग्रीवो वेत्स्यते नात्र संशयः ॥

अयं "இந்த
 सुग्रीवः हि "சகீவனும்
 विश्रम्य "இளைப்பாறியுண்டு,
 कालं च "ஏற்ற காலம்
 उपागतं "வந்துகிட்டதாய்

ज्ञात्वा "ஆறிந்துகொண்டு,
 उपकारं "வேண்டிய முயற்சியை
 वेत्स्यते "கவனிப்பான் ;
 अत्र "இதில்
 संशयः एव न "ஐயமில்லை.

तस्मात्कालप्रतीक्षोऽहं स्थितोऽस्मि शुभलक्षण ॥ ६७ ॥

शुभलक्षण "நல்ல சிறகிக்குணங்க
 எமையப்பெற்றவனே!
 तस्मात् "ஆனபடியால்
 अहं "நான்,

कालप्रतीक्षः "எற்றகாலத்தைமெதிர்
 பார்க்குகொண்டு
 स्थितः "இருக்கின்றவனாக
 अस्मि "இருக்கிறேன்."

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे अष्टाविंशः सर्गः ॥

एकोनविंशः सर्गः—இருபத்தொன்பதாவது சர்க்கம் || ௨௯ ||

हनुमता सुग्रीवप्रतिबोधनम्—ஹனுமார் சுக்ரீவரை உணர்த்துவது.

समीक्ष्य विमलं व्योम गतविद्युद्दलाहकम् । सारसारवसंधुष्टं रम्यज्योत्स्नानुलेपनम् ॥ १ ॥
 समृद्धार्थं च सुग्रीवं मन्दधर्माथसंग्रहम् । अत्यर्थमसतां मार्गमेकान्तगतमानसम् ॥ २ ॥
 निवृत्तकार्यं सिद्धार्थं प्रमदाभिरतं सदा । प्राप्तवन्तमभिप्रेतान् सर्वानेव मनोरथान् ॥ ३ ॥
 स्वां च पत्नीमभिप्रेतां तारां चापि सर्वाप्सिताम् । विहरन्तमहोरात्रं कृतार्थं विगतज्वरम् ॥
 क्रीडन्तमिव देवेशं नन्दनेऽप्सरसां गणैः । पन्त्रिषु न्यस्तकार्यं च मिश्राणामनवेषकम् ॥
 उत्सवराज्यसन्देशं कामवृत्तमवस्थितम् । निश्चितार्थोऽर्थतत्त्वज्ञः कालधर्मविशेषवित् ॥ ६ ॥
 प्रसाद्य वाक्यैर्मथुरैर्हेतुमद्भिर्मनोरमैः । वाक्यविद्राक्यतत्त्वज्ञं हरीशं मारुतात्मजः ॥ ७ ॥
 हितं तत्त्वं च पथ्यं च सामधर्मार्थनीतिम् । प्रणयधीतिसंयुक्तं विश्वासकृतनिश्चयम् ॥
 हरीश्वरमुपागम्य हनुमान् वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥

निश्चितार्थः	{ ஆகவேண்டிய காரியத்தில் சலியாப் படுத்து டையவரும்,	रम्यज्योत्स्नानु- लेपनं	{ அழகிய பொலகைய பூச்சையடைபதையும்,
अर्थतत्त्वज्ञः	{ காரியங்களினின்று துட்பங்களை நன்கு அறிந்தவரும்,	हरीशो हरीश्वरं	{ ஹானசோத்தமனும், வானமன்னனுமாய்
कालधर्म- विशेषवित् }	{ அததற்கேற்ற காலம் அததனால் கிரையும் தர்மம் இவைகளை உள்வாபடி அறிந்தவரும்,	वाक्यतत्त्वज्ञं सुग्रीवं समृद्धार्थं	{ பேச்சின் துட்பங்கேற்ற கருவியை காரியம் கைகூட்டிப் பெற்ற
वाक्यवित्	எடுத்தலுரைப்பதில் வல்லவரும்,	मन्दधर्माथ- संग्रहं च	{ தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் பாதுகாக்க அதற்கேடுப்பவனும்,
मारुतात्मजः	மாரபுருமாருமாகிய	अत्यर्थं	அதவுட
हनुमान्	ஹனுமார்,	असतां	கெட்டவர்களுடைய
व्योम	ஆகாசத்தை	मार्गं	உழைப்பான்களை
विमलं	கிரீடனைகாற்றிநுழைப்பதையும்,	एकात्मगत- मानसं	{ டையவனாகவும், சகாததமாய்நுழ்பதில் மனவாத முற்றிலும் பிசுநுத்திலவனாகவும்,
गतविद्युद्दलाहकं	கிள்களும் போகக்கூடியனாக தகையும்,	निवृत्तकार्यं	உத்தேசிக்க காரியம் கைகூட்டப்பெற்று
सारसारवसंधुष्टं	{ மணிகளில் ஆரகாச ஓலியாக் கொட்டுப் பெற்றதையும்,		

सिद्धार्थं
सदा
प्रमदाभिरतं
अभिप्रतान्
मनोरथान्
सर्वान् एव
अभिप्रतां
स्वां
पर्णी च
समीप्सितां
तारां अपि च
प्रासवन्तं
कृतार्थं
विगतस्वरं
अहोरात्रं
विहरन्तं
नन्दने
अपसरसां
राशिः
श्रीरुन्तं
देवेशं
इव
मन्त्रिण्यु
न्यसकायं च
मित्राणां

பயனைப் பெற்றவனாய்
எக்காலத்திலும்
ஸ்திரீகளோடு காலம்
கழிப்பவனாயும்,
சர்வமுதைய மனதில்
கொண்டிருந்த
மனோரதங்கள்
எல்லா வற்றையும்,
அன்புள்ள
தனது
மனைவியையும்
விரும்பிய
தாரையையும்
அடைந்தவனாய்
காரியம் கைகூடப்
பெற்றவனாய்
மனக்கவலைகளொழிந்
தவனாய்
அல்லும் பகலும்
சுற்றின்பத்தில் காலம்
கழிப்பவனாகவும்,
நந்தனவனத்தில்
அபசரஸ்திரீகளு
களைக்களோடு [டைய
பொழுதுபோக்கும்
ஊர்திரை
போல
மந்திரிகளிடத்தில்
{ ராஜகாரியத்தை ஒப்பு
வித்துவிடப்பட்டவ
னாகவும்,
உதவியவர்களை

राज्यं प्राप्तं यशश्चैव कौली श्रीरभिवर्धिता ।
राज्यं
प्राप्तं
यथाः च
एव
कौली
श्रीः

“ ராஜ்யமானது
அடையப்பட்டது.
புகழும்
அப்படியே அடையப்
பட்டது.
தலைமுறையாய் வந்த
ராஜஸக்தியானது

अनवेषकं
उत्सन्नराज्यसन्देशं
कामवृत्तं
अवस्थितं
समीक्ष्य
उपागम्य
हेतुमद्भिः
मधुरैः
मनोरमैः
वाक्यैः
प्रसाद्य

हितं च

तत्त्वं
पथं

सामभर्माधि-
नीतिमत्

प्रणयप्रीतिसंयुक्तं

विश्वासकृत-
निश्चयं च

वाक्यं
अवधीन्

மறந்துவிட்டவனாகவும்
ராஜ்யவியாதாரங்களை
ஒழித்தவனாய்
காமத்தினைப்பெட்டவனாக
இருப்பவனாகவும் [ய்
பார்த்து,
கிட்டி,
சரியான காரணங்களை
ஊரவிய [யடைய
நல்ல
வார்த்தைகளைநால்
உள்ளும் குகிரிசச்

செய்து,
நல்ல பயனை அறிக்கத்
தக்கதும்

உண்மையையும்
சேஷமத்திற்கு அவதி
யமையிருக்கிறதும்

மனம்கொணுதிருத்
தல், தர்மம், பிரயோ
ஜனம், நியாயம், இவை
களோடுகூடினதும்,
அன்பு பத்திமை இ
வைகளுடன் கூடின
தும்,

ராஜபக்தியிலாடுபட்ட
தீர்மானத்தை நன்கு
வினக்கக்காட்டுகிற
துமாவிய
பின்வரும் சொல்லை
சொன்னான்.

मित्राणां संग्रहः शेषस्तं भवान् कर्तुमर्हति ॥

अभिवर्धिता
मित्राणां
संग्रहः
शेषः
भवान्
न
कर्तुं अर्हति

ஒக்கி வளர்கிறது.
பேருதவி புரிந்தவர்க
பிரதிசெய்தல் [ருக்கு
எஞ்சிநிற்கின்றது.
தேவரீர்
அதை
செய்யவேண்டும்

यो हि मित्रेषु कालज्ञः सततं साधु वर्तते । तस्य राज्यं च कीर्तिश्च प्रतापश्चाभिवर्धते ॥

யா: ஹி	“ எவ்வென்றாவன் எனதையும் சரியான காலத்தில் செய்யவேண்டுமென்பதை யறிந்தவனுய்	வர்தே	கடக்கின்றவனே
காலஜ்:		தச்ய	அவனுக்கு
மித்ரேபு	பேருதவி புரிந்தவர் கள் விஷயத்தில்	ராத்யம்	ராஜ்யமானது
சாது		அபிவர்தே	பெருகுதிறது.
ஸததே	நீதிமுறைப்படி எக்காலத்திலும்	கீர்தி:	கீர்த்தியும்
		ச	அப்படியே
		பிரதாப: ச	செல்வாக்கும்
		ச	அப்படியே
			பெருகுதிறது.

यस्य कोशश्च दण्डश्च मित्राण्यत्मा च भूमिप । समवेतानि सर्वाणि स राज्यं महदश्नुते ॥

भूमिप	“ மன்னா! எவ்வெருவனுக்கு	सर्वाणि च	ஆகிய இவைபெல்லா மும்
यस्य		कण्डश्च	அகலாது உட்கட்டுக் கின்றனவோ
कोशः	சுருவுலமும்	सः च	அவந்தான்
दण्डः	சைவியமும்	राज्यं	ராஜ்யத்தை
मित्राणि	அன்பர்களும்	महत	நீடுழிகாலம்
आत्मा च	எல்லாக்காரியத்தை யும் ஆராய்ச்சி செய் தலும்	अश्नुते	அனுபவிக்கிறான்.

तत्रवान् वृत्तसंपन्नः स्थितः पथि निरत्यये । मित्रार्थमभिनीतार्थं यथावत्कर्तुमर्हति ॥

तत्	“ ஆதலால் நற்குணம் பூண்டு	मित्रार्थं	உதவிபுரிந்தவனுக்காக
वृत्तसंपन्नः		निरत्यये	அபிநீதார்த்தம்
स्थितः	தேவரீரணி தமாள	यथावत्	செய்வது
पथि	அனுபவமானத்தில்	कर्तुं	செய்து முடிக்க
स्थितः	பற்றுடையவருமாகிய	अर्हति	வேண்டும்.
भवान्	தேவரீர்		

सन्त्यज्य सर्वकर्माणि मित्रार्थं योऽनुवर्तते । संभ्रमाद्दि कृतोत्साहः सोऽनर्थेनावरुध्यते ॥

यः	“ எவ்வென்றாவன் தனது மந்தையாரியக்க செல்லாவதையும்	संभ्रमान्	தொடரடித்தான்
सर्वकर्माणि		कृतोत्साहः	உக்கடையையலும்
सन्त्यज्य	கவனியாது விட்டு விட்டு,	अनुवर्तते	சரிப்பட்டுக்கொள்
मित्रार्थं	உதவிபுரிந்தகாலம் காரி யத்தில்	सः हि	மனம்தான் [குறே
		अनर्थः	நின்றுகொள்ள
		अवरुध्यते च	தாக்கையெடுத்திருக்க கின்றான்.

यस्तु कालव्यतीतेषु मित्रकार्येषु वर्तते । स कृत्वा महतोऽप्यर्थान् मित्रार्थेन युज्यते ॥

यः
कालव्यतीतेषु
मित्रकार्येषु
वर्तते

"எவனொருவன்
ஏற்றகாலம் கடந்த
தாசிய
மீத்திரனுடைய
காரியங்களில்
பிரகிருத்திக்கின்
ருகிற

सः
महतः
अर्थान्
कृत्वा अपि तु
मित्रार्थेन
युज्यते न

ஆவன்
பெரிய
காரியங்களை
செய்தாலும்
மீத்திரனுக்கு செய்ய
வேண்டிய கடமையை
செய்தவனாகான்.

यदिदं वीर कार्यं नो मित्रकार्यमरिन्दम् । क्रियतां राघवस्यैतद्वैदेह्याः परिमार्गणम् ॥१५॥

अरिन्दम्
वीर
वैदेह्याः
परिमार्गणम्
एतन्
क्रियतां

"சத்தருசம்ஹாரக!
சூரனே!
சீதாதேகிராருடைய
இருக்குமிடத்தைத்
தேடிதவானது
இப்பொழுதே
செய்யப்பட்டும்.

यत् इदं
राघवस्य
मित्रकार्यं
नः
कार्यम्

இந்த இதுதான்
சூராமருக்கு
உதவி புரிந்தவருக்குச்
செய்யவேண்டிய கட
மையாக
எம்மால்
செய்யத்தக்கது.

तदिदं वीर कार्यं ते कालार्तामरिन्दम् ॥ १६ ॥

अरिन्दम्
वीर
ते
कार्यं

"சத்தருசம்ஹாரக!
சூரனே!
உனது
காரியமாகிற

तत्
इदं
कालार्ताम

அந்த
இது
சரியானகாலத்தைக்
கடந்ததாக ஆகிறது.

न च कालमतीतं ते निवेदयति कालवित् । त्वरमाणोऽपि सन् प्राज्ञस्तव राजन् वशाचुगः ॥

राजन्
कालवित्
प्राज्ञः
त्वरमाणः

"அரசே!
எதனைத எந்தெந்த
வேளையில் செய்ய
வேண்டுமென்பதை
அறிந்தவரும்
சர்வக்ஞநாயகிய
அவர்
ஆகவேண்டிய காரியத்
தில் அவசரப்படுகின்
தவராய்

अपि सन्
तव
वशाचुगः
ते
कालं
अतीतं च
निवेदयति न

இருக்கையிலும்கூட
உமது
மனம்கொண்டு நடப்
பவராய்
உமக்கு
செய்யதற்குரிய காலம்
கடந்துவிட்டதையும்
கூட
அறிவியா திருக்கிறார்.

कुलस्य हेतुः स्फूर्तस्य दीर्घबन्धुश्च राघवः । अप्रमेयप्रभावश्च स्वयं चाप्रतिमो गुणैः ॥१८॥

राघवः
स्फूर्तस्य
कुलस्य
हेतुः
दीर्घबन्धुः च

"சூரமர்
ொழுக்கையுத்து விளங்
ராய்தத்திருக்கும்
காரணமாயுள்ளவர் ;
நீடுழிகாலம் செய்த
நன்றி மறவாதவர் ;

अप्रमेयप्रभावः च
स्वयं
गुणैः
अप्रतिमः च

அபரிமிதப்படாத
உயர்மைமுடையவர் ;
நனங்கே உரியதான
கிறுக்கல்பாணமுணைக்
களால்
ஒப்பற்றவர்.

तस्य त्वं कुरु वै कार्यं पूर्वं तेन कृतं तव । हरीश्वर हरिश्रेष्ठानाज्ञापयितुमर्हसि ॥ १९ ॥

हरीश्वर	" वाணரமன்னு !	கூடுகவேண்டிய காரியம்
हरिश्रेष्ठान्	வாணரோத்தமர்களை	செய்துமுடிக்கப்பட்ட
आज्ञापयितुं	ஆக்குமாபிக்க	உதவி.
अर्हसि	வேண்டும் ;	நீரும்
तेन	அவரால்	தசு
तव	உமக்கு	அவருக்கு
पूर्वं	எற்கனவே	செய்யவேண்டிய காரி
		செய்யும். [யத்ததை

न हि तावद्भवेत्कालो व्यतीतश्चोदनादृते । चोदितस्य हि कार्यस्य भवेत्कालव्यतिक्रमः ॥

चोदनात् वृते	" ஆக்கிகொடுக்கிற	कार्यस्य	காரியம்
तावत् हि	இப்பொழுதே	चोदितस्य हि	நினைப்பூட்டப்பட்ட
	என்றால்		தாக ஆகில்
कालः	செய்தற்குரிய காலம்	कालव्यतिक्रमः	செய்தற்குரிய காலம்
व्यतीतः	கடந்துபோனதாக		தப்பினதாக
भवेत् न	ஏற்படாது ;	भवेत्	ஏற்படும்.

अकर्तुरपि कार्यस्य भवान् कर्ता हरीश्वर । किं पुनः प्रतिकर्तुस्ते राज्येन च धनेन च ॥

हरीश्वर	" वाணரமன்னு !	राज्येन	ராஜ்யத்தோடும்
भवान्	நீர்	धनेन च	செல்வத்தோடும்
कार्यस्य च	ஏதொரு உதவியையும்	प्रतिकर्तुः	உதவிபுரிந்த
अकर्तुः अपि	புரியாதவனுக்கும்உட		அவருக்கு
कर्ता	உதவி புரிந்தவர் ;	किं पुनः	ஏனோ இப்படியிருக்க
ते	உமக்கு		கிதர் ?

शक्तिमानपि विक्रान्तो वानरर्क्षगणेश्वर । कर्तुं दाशरथेः प्रीतिमाज्ञायां किं न सज्जसे ॥

वाणरर्क्षगणेश्वर	" वाणர கரடி கணக்	दाशरथेः	ஸ்ரீராமருடைய
	கருக்கு மன்னு !	प्रीति	மனோபிரீதித்ததை
विक्रान्तः	ஆற்றலுடையவரும்,	कर्तुं	செய்துமுடிக்க
शक्तिमान् अपि	ஆண்மைபுடையவரு	आज्ञायां	ஆக்கவதற்குவேசின்
	மான நீர்	किं	ஏன்
		न सज्जसे	முயலாதீரெக்கின் தீர்.

कामं खलु शरैः शक्तः सुरासुरमहोरगान् । वशे दाशरथिः कर्तुं त्वत्प्रतिज्ञां तु काङ्क्षते ॥

दाशरथिः	" ஸ்ரீராமர்	कामं खलु	இப்படியிருக்கையி
सुरासुर- } महोरगान् }	தேவர்கள், அசுரர்கள் மகேசர கர்களுடைய எல்லோரையும்	तु	ஆம்உட
शरैः	பாணங்களால்	त्वत्प्रतिज्ञां	இவ்விஷயத்தில்
वशे कर्तुं	அடீண்டுக்கின்		உமது வாக்குக்
शक्तः	வல்லவர். [கொள்ள	काङ्क्षते	தக்கத்தை
			எதிர்பார்த்துக் கார்க்
			திருக்கிறார்.

प्राणत्यागविशङ्केन कृतं तेन तव प्रियम् । तस्य मार्गाम वैदेहीं पृथिव्यामपि चाम्बरे ॥

प्राणत्यागविशङ्केन "உயிரை விடத் துணிந்த
 तेन अकाराल
 तव உமக்கு
 प्रियं உதவி
 कृतं புரியப்பட்டது.

तस्य अथருக்கு
 वैदेहीं சிகரதேவியை
 पृथिव्यां च உலகிலும்
 चाम्बरे अपि ஆகாயத்திலும்
 मार्गाम தேடிக்காணக்கட
 வேம்.

देवदानवगन्धर्वा असुराः समरुद्रणाः । न च यक्षा भयं तस्य कुर्युः किमुत राक्षसाः ॥

असुराः "அசுரர்களும்
 समरुद्रणाः மருக்கணக்க
 देवदानवगन्धर्वाः தேவர்கள், தரணவர்
 कं, கந்தர்வர்களும்,
 यक्षाः च யக்ஷர்களும்,

तस्य अथருக்கு
 भयं ஆபத்தை
 कुर्युः न விளைவிக்க முடியாது;
 राक्षसाः ஆரக்கர்கள்
 किमुत என்ன செய்ய
 முடியும்?

तदेवं शक्तियुक्तस्य पूर्वं प्रियकृतस्तव । रामस्याहंसि पिद्देश कर्तुं सर्वात्मना प्रियम् ॥२६॥

पिद्देश "வானாமன்சூ!
 एवं இத்தகைய
 शक्तियुक्तस्य சக்தி படைக்கப்
 तव உமக்கு [பெற்றவரும்
 पूर्वं ஏற்கனவே
 प्रियकृतः உதவிசெய்துமுடித்த
 வருமான

रामस्य ஸ்ரீராமருக்கு
 सर्वात्मना எவ்வகையாலும்
 तत् அந்த
 प्रियं கைம்மாரை
 कर्तुं செய்ய
 अहंसि வேண்டும்.

नाथस्तादवनौ नाप्सु गतिर्नोपरि चाम्बरे । कस्यचित्सज्जतेऽस्माकं कपीश्वर तवाज्ञया ॥

कपीश्वर "வானாமன்சூ!
 तव உமது
 आज्ञया கீயமத்தைக்கொண்டு,
 अस्माकं எங்களுக்குள்
 कस्यचित् எவனுக்கும்
 गतिः போக்கானது
 अधस्तात् பாதாயத்திலும்

अवनौ च பூமிவிலும்
 सज्जते न தடைபடுகிறதில்லை;
 अप्सु கீரிலும்
 न தடைபடுகிறதில்லை;
 उपरि உயர
 चाम्बरे ஆகாயத்திலும்
 न தடைபடுகிறதில்லை.

तदाज्ञापय कः किं वै कृते कुत्र व्यवस्यतु । हरयो ह्यप्रधृष्यास्ते सन्ति कोऽव्यग्रतोऽनघाः ॥

ते "உமக்கு
 अनघाः தோஷநிலிதர்களும்
 अग्रध्याः பிறரால் வெல்லமுடி
 யாதவர்களுமான
 हरयः வானர்கள்
 कोऽव्यग्रतः हि கோடிக்கணக்காகவே
 सन्ति இருக்கின்றார்கள்.

ते कृते உமக்காக
 कः யார்
 किं எதை
 कुत्र எங்கு
 व्यवस्यतु ஏற்றுக்கொள்ள
 सन् अமை [வேண்டும்?
 आज्ञापय கட்டிவரிட்டருளும்."

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा काले साधु निवेदितम् । सुग्रीवः सन्वसम्पन्नश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥

सुग्रीवः	சுக்ரீவுள்	शुक्रा	சேட்டு,
तस्य	அவரது	सन्वसंपन्नः	நல்ல ஆறிவுடன் கடியவனுக்கி
काले	என்ற காலத்தில்	उत्तमां	சிறந்த
साधु	எற்றபடி	मतिं	ஆணொசையை
निवेदितं	ஆறிவிக்கப்பட்ட	चकार	செய்தான்.
तत् वचनं	அப்பொழியை		

स संदिदेशाभिमतं नीलं नित्यकृतोद्यमम् । दिक्षु सर्वासु सर्वेषां सैन्यानामुपसंग्रहे ॥

सः	ஆவன்	नित्यकृतोद्यमं	{ எப்பொழுதும் எதி றும் விடா முயற்சி புண்டயவனும், உண்டு மதிக்கப்பட்ட வனுமான்
सर्वासु	எல்லா	अभिमतं	
दिक्षु	திக்குகளிலும்	नीलं	நீலநென்பவனை
सर्वेषां	எல்லா	संदिदेश	பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.
सैन्यानां	சேனைகளை		
उपसंग्रहे	ஒரிடத்தில் சேர்க்கும் விஷயத்தில்		

यथा सेना समग्रा मे यूथपालाश्च सर्वशः । समागच्छन्त्यसङ्गेन सेनाग्राणि तथा कुरु ॥

मे	“ எனது	सर्वशः	முற்றும்
सेना	சேனை	असंगेन	தடையின்றி
समग्रा	எல்லாமும்	यथा	எப்படிச் செய்தால்
यूथपालाः	சேனைத் தலைவர்களை ஆக்ஞாபிக்கும்	समागच्छन्ति	வந்து சேர்வார்களோ
सेनाग्राणि च	சேனைகளை நடத்தும் தலைவர்களும்	तथा	ஆப்படியே
		कुरु	செய்.

ये त्वन्तपालाः पुत्रगाः वीघ्रगा व्यवसायिनः । समानयन्तु ते सैन्यं त्वरिताः शासनान् मम ॥

मम	“ எனது	पुत्रगाः	வாணர்கள்
शासनान्	ஆக்கிணையம் கொண்டு	ये तु	எவர்களோ
अन्तपालाः	சரணு எல்லைகளைக் காக்குகிறவர்களும்	ते	ஆவர்கள்
व्यवसायिनः	வாணியமுள்ளவர் களும்	त्वरिताः	காலதாமதம் செய்யா தவர்களாய்
वीघ्रगाः	மேகை செல்ல வல்ல வர்களாயினர்	सैन्यं	சேனையை
		समानयन्तु	ஆழைத்துக்கொண்டு வரட்டும்.

स्वयं चानन्तरं सैन्यं भवानेवानुपश्यतु ॥ ३३ ॥

अनन्तरं	“ अ, தற்கய்ப்பாற்	स्वयं च	மேலுற, த், திர வு ள, திரிலா
सैन्यं	ஸைன்யத்தை	भवान् एव	நீயே [மேலே
		अनुपश्यतु	கவனிப்பாயாக.

त्रिपञ्चरात्रादूर्ध्वं यः प्राप्नुयाच्चेह वानर । तस्य प्राणान्तिको दण्डो नात्र कार्या विचारणा ॥

वानर	“ வானரனே !	तस्य	அவனுக்கு
इह	இஹே	प्राणान्तिकः	கொடிக
यः	ஈவடுனொருவன்	दण्डः	தண்டனை.
त्रिपञ्चरात्रात्	பதிலைந்து இரவு கழிந்து	अत्र	இவ்வியய, த்தில்
ऊर्ध्वं	மேல்கிடைத்திருந்து	विचारणा	முன்பின் யோசித்தல்
न प्राप्नुयात्	வந்துகொடுக்க கிட்டுகொடு	न कार्या	செய்யத்தக்கதன்று.

हरींश्च वृद्धानुपयातु साह्वदो भवान् ममाज्ञामधिकृत्य निश्चिताम् ।

इति व्यवस्थां हरिपुङ्गवेश्वरो विधाय वेदम प्रविवेश वीर्यवान् ॥ ३५ ॥

भवान्	“ நீ	उपयातु	திட்டம் செய்வாயாக.
साह्वदः	அக்கதனைடுகட்டவே	वीर्यवान्	வீரயவானாகிய
मम	எனது	हरिपुङ्गवेश्वरः	வானரோத்தம மன்ன ஒருமவன்
निश्चितां	முடிவான	इति	மேற்கண்டபடி
वाज्ञां	ஆக்கிவை	अवस्थां	ஏற்பாட்டை
अधिकृत्य	அதிகாரமாகத் கொண்டு,	विधाय	செய்த முடித்து,
वृद्धान्	பெரியவர்களை	वेदम्	அரண்மனைக்கு
हरीन् च	வானர்களை	प्रविवेश	போய்ச் சென்றான்.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे एकोनविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10513

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1261

इति पुरा कुराणवाभ्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे गीते

श्रीमद्रामायणे चतुर्दशोऽङ्के वतमानकथाप्रसङ्गः

இவ்விதம் ஆதியில் குகன் மகன் இவர்களைப் பூரிமார் ஸன்னிதியில் அக்ஷமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட பூரிமத் ஸமாயணத்தில் 14-ஆம்நாள்
காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[புரா குशलநாभ्यां श्रीरामसन्निधौ अवसथयन्वाटे पञ्चदशोऽङ्कि किष्किन्धाकाण्डे
 त्रिंशत्सर्गमारभ्य पञ्चाशत्सर्गपर्यन्तं (10514 — 11330 श्लोकाः)
 गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 817.]

[ஆசிரியர் குரகன் வகை இலங்கணம் பூதி 29 மலையாளி, சீமில் அரங்கிதயா கதரகையில்
 பதினாறுதரவது தினத்தில் கிஷ்கின்திரகாநாண்டத்தில் 30 (முதல் 50-) வது வரக்கம்
 முடிய (10514 — 11330) பாணம் செய்யப்பட்டது. தன் துணை
 செய்யப்பட்ட தலைகதரகையை 817.]

त्रिंशः सर्गः—முப்பதாவது ஸர்க்கம் || 39 ||
 शरद्वर्णनम्—சரத்ருதவண்ணம்

गुहां प्रविष्टे सुधीवे विमुक्ते गगने धनैः । वर्षरात्रोपितो रामः कामशोकाभिर्पीडितः ॥१॥
 पाण्डुरं गगनं दृष्ट्वा विमलं चन्द्रमण्डलम् । शारदीं रजनीं चैव दृष्ट्वा ज्योत्स्नानुलेपनाम् ॥
 कामवृत्तं च सुधीवं नष्टां च जनकात्मजाम् । बुद्ध्वा काश्यपतीतं च सुमोह परमातुरः ॥

वर्षरात्रोपितः	வரவாசாநாடத்தைக் கழித்துவிட்டு	ज्योत्स्नानुलेपनां	சொல்லுபதந்து கிளக்கு வசாயும்,
कामशोकाभि- पीडितः	அன்பினதிரயத்தால் தழித்துக்கொண்ட முத்த	दृष्ट्वा एव सुधीवं	கவனித்தும், சுதிரவன்
रामः सुधीवे गुहां प्रविष्टे गगने धनैः विमुक्ते	பூதிராமர், சுதிரவன் குணகயினில் இருக்கையில், ஆகாயம் மேகங்களில்லாதிருக் குணகயில்,	कामवृत्तं च जनकात्मजां नष्टां च कालं	{ காமவீர்த்தம் சுனகாத்தைய நசுதிரவன் காலம், காலம்
गगनं पाण्डुरं चन्द्रमण्डलं विमलं	ஆகாயத்தை வெண்ணையாடிக் தரவயும், சந்திரமண்டலத்தை நிர்மலமாயிருப்பதாக வர,	अनीतं च बुद्ध्वा परमातुरः	{ அனீதம் புத்துவா பரமாதூர: கவனித்துமகிளைய மனவைகளைப்படு கெந்தவராகி
दृष्ट्वा च शारदीं रजनीं	கவனித்தும், சரத்தினத்திலே முறைய	सुमोह	{ சூன்னது செய்தே தென்று தெரியாது தினைத்து நின்றனர்.

स तु संज्ञासुपागम्य मृहूर्तान्मतिमान् पुनः । मनःस्थामपि वैदेहीं चिन्तयामास राघवः ॥

मतिमान्	மேரநிலுற்ற	उपागम्य	அறிந்து,
सः	அந்த	मनःस्थां	{ மனத்தினுள்ளேயே ஆலாபனைம் செய் துகொண்டிருந்த
राघवः	ரூராமர்		
मृहूर्तां तु	ஒரு முகூர்த்தகாலத் திலேயே	वैदेहीं अपि	வைதேவியாரைப் பற்றி மட்டும்
पुनः	மீளவும்	चिन्तयामास	என்ன ஆயிற்றோ என் று கவலைபுற்றார்.
संज्ञां	ஸ்வபாவமாயுள்ள அறிவை		

आसीनः पर्वतस्याग्निं हेमधातुविभूषिते । शारदं गगनं दृष्ट्वा जगाम मनसा प्रियाम् ॥ ५ ॥

पर्वतस्य	மலைமீனது	शारदं	சார்காலத்திய
हेमधातु- विभूषिते }	பொற்றுதாக்களால்	गगनं	ஆகாசத்தை
	அழகுவாய்ந்து வி ளங்கிய	दृष्ट्वा	பார்த்து,
अग्निं	உச்சிலில்	प्रियां	மனைவியை
आसीनः	உட்கார் திருக்குமவர்	मनसा जगाम	கிளைத்தார்.

दृष्ट्वा स विमलं व्योम गतविद्युदलाहकम् । सारसारवसंगुष्टं विललापार्तिया गिरा ॥ ६ ॥

सः	அவர்	दृष्ट्वा	பார்த்து,
व्योम	ஆகாசத்தை [வும்	आर्तिया	மனமோதனையை நன்றாக விளங்கக்காட்டுகிற
विमलं	விமலமாயிருப்பதாக- மின்னல்களும் மேகக் களும் இல்லாதிருப்ப தாகவும்	गिरा	சொல்கொண்டு
गतविद्युदलाहकं	{ பறவைகளின் ஒலிக ளால் ஒலிக்கப்பெ ற்றதாகவும்	विललाप	கிண்டலுமாறு புலம்பினார்.
सारसारवसंगुष्टं			

सारसारवसन्नादैः सारसारवनादिनी । याऽऽश्रमे रमते बाला साऽद्य मे रमते कथम् ॥

वा	“எவள்	रमते	{ இதுவரை சந்தேகாத மாய் காலம்கழித்து வந்தாளோ
सारसारव- नादिनी }	சாரசப்பறவைகள்	सा	அந்த
	குரல்கொன்ற குர லுடையவராய்	मे	எனது
आश्रमे	ஆசிரமத்தில்	बाला	இழக்கின்ற மனைவி
सारसारव- सन्नादैः }	சாரசப்பறவைகளின்	अद्य	இப்பொழுது
	குரல்கொள்ளுகளால்	कथं	எப்படி.
		रमते	காலம்கழிக்கின்றனா ?

पुष्पितांश्वसनान् दृष्ट्वा काञ्चनानिव निर्यातान् । कथं सा रमते बाला पश्यन्ती मामपश्यती ॥

बाला	" இழுக்குற்ற ஒழுக்க	काञ्चनान् इव	டொண்டோண்ட
सा	ஆவள் [முண்டா	पुष्पितान्	புஷ்பித்திருக்கின்ற
पश्यन्ती	நாற்புறமும் பார்த்த	असनान्	செஞ்சகாரங்களின்
मां	என்னை	दृष्ट्वा	பார்த்தா,
अपश्यती	காணாதவளாய்	कथं च	எப்படித்தான்
निर्मलान्	நீர்மலமான	रमते	மனம் சாந்தியடைவள்.

या पुरा कलहंसानां स्वरेण कलभाषिणी । बुभ्यते चारुसर्वाङ्गी साऽथ मे वृथ्यते कथम् ॥

या	" எவள்	सा	ஆந்தி,
पुरा	இதற்குமுன்	मे	எனது
कलहंसानां	இனிய குரலுடைய ஊழ்வகங்களின்	कलभाषिणी	இனிய குரலுடைய
स्वरेण	ஒலியால்	चारुसर्वाङ्गी	சர்வரங்கதந்தரி
बुभ्यते	இது வரை துயி ஆணர்வதோ,	अथ	இப்பொழுது
		कथं	எப்படி
		बुभ्यते	துயி ஆணர்வதான்?

निस्वनं चक्रवाकानां निशम्य सहचारिणाम् । पुण्डरीकविशालाक्षी कथमेषा भविष्यति ॥

सहचारिणां	" இணையிரியான சஞ்சரிக்கின்ற	पुण्डरीक-	வெண்டாமணத்தடத்
चक्रवाकानां	சக்ரவாகங்களைய	विशालाक्षी)	கண்ணாடிய
निस्वनं	ஒலியை	एषा	இவள்
निशम्य	கேட்டு,	कथं	எவ்வாறு
		भविष्यति	உயிர் வாழ்வாள்?

सरांसि सरितो वापीः काननानि वनानि च । तां विना मृगशावाक्षीं चरन्नाथ सुखं लभे ॥

सरांसि	" குளக்களிலும்,	विना	விட்டுப் பிரிந்த
सरितः	நதிகளிலும்,		சொல்ல
वापीः	நடைவாய்களிலும்,	अथ	இப்பொழுது
काननानि	பேராளிகளிலும்,	चरन्	திரிக்கிறான்
वनानि च	வனங்களிலும்,	सुखं	சம்புகைய
तां	அந்த	न लभे	கூடப் பிடுக்கவில் தான்.
मृगशावाक्षीं	இணையாண்டிபிரியான		

अपि तां मद्वियोगाच्च सौकुमार्याच्च भामिनीम् । न दूरं पीडयेत्कामः शरद्वृणो नरन्तरः ॥

शरद्वृणो- निरन्तरः	" சரத்தகாலத்திய குணங்களால் கூட மீது இருக்கின்றதா கைய	भामिनीं	கட்டிக்கைய
		मद्वियोगान् च	என்னை விட்டுப் பிரித் தீர்க்காமையாலும்,
		सौकुमार्याच्च	வெண்பொழுது
कामः	சாமிட்டைகத்தில் (உயர் வாண்புடைய) மனம்	दूरं	தூரம்
तां	அந்த	न पीडयेत् अपि	கொடுத்ததில்லை திருக்கண்கோ.

एवमादि नरश्रेष्ठो विललाप नृपात्मजः । विहङ्ग इव सारङ्गः सलिलं विदशेश्वरात् ॥ १३ ॥

नृपात्मजः	சக்பிசுவர் த்தி மகனும்	विदशेश्वरात्	இதேவேந்திரஸரிடத்தி
नरश्रेष्ठः	புருவியநாதத்தாரூ பாசிய ஆவர்	सलिलं	மணழக்காசு [ஸரின்று
एवमादि	இப்படியென்பல்	सारङ्गः विहङ्गः	சாரங்கப்பறவை
		इव	போல
		विललाप	கதழீந்துர்.

ततः सञ्चर्य रम्येषु फलार्थी गिरिसानुषु । ददर्श पर्युपावृत्तो लक्ष्मणा लक्ष्मणाग्रजम् ॥

रम्येषु	ஆழகாவ	पर्युपावृत्तः	திருப்பழிவந் துடோர் கத
गिरिसानुषु	மலைத்தாழ்வரைகளில்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
फलार्थी	பழங்களை வேண்டி	लक्ष्मणाग्रजं	லக்ஷ்மணரின் தம்பைய
सञ्चर्य	திரிந்து,		னும் (ஸ்ரீராமரை)
ततः	அப்பொழுது	ददर्श	கண்டு காத்துவின்ற
			னர்.

तं चिन्तया दुःसहया परीतं विसंभ्रमेकं विजने मनस्वी ।

भ्रातुर्विषादात्परितापदीनः समीक्ष्य सौमित्रिस्त्वाच रामम् ॥ १५ ॥

मनस्वी	மகாய் பிரகந்தூராகிய	ते	அந்த
सौमित्रिः	லக்ஷ்மணர்	रामं	ஸ்ரீராமரை
दुःसहया	பொறுத்தற்கரிய	समीक्ष्य	பார்த்து,
चिन्तया	மனக்கவலைபால்	भ्रातुः	தம்பையனது
परितं	தொந்து	विषादात्	துயரத்தினால்
विसंज्ञं	களைமாறி	परितापदीनः	பரிதாபத்து துயரப்
विजने	ஒருவருமில்லாத		படுகின்றவராகி
एकं	இடத்தில் தனிபாடுமுந்த	उवाच	பின்வருமாறு பொழிந்தார்.

किमार्य कामस्य वशं गतेन किमात्मपरुष्यपराभवेन ।

अयं सदा संह्रियते समाधिः किमत्र योगेन निवर्तितेन ॥ १६ ॥

भार्य	“ ஆண்டு !	समाधिः	நிர்வந்தியானது
कामस्य	மனோதத்திற்கு	सदा	அடிக்கடி
वशं गतेन	கடுபட்டுக்கிடப்பதால்	संह्रियते	உட்பால் குலைக்கப்படு
किं	ஆகிதென்ன ?		கிறதே ?
आत्मपरुष्य-	உமது ஆண்களைய	अत्र	இப்பொழுது
पराभवेन		ஒழித்துவிடுதல்	நாறுகளால்
किं	ஆகிதென்ன ?	योगेन	நிலையால் [திருப்பழி
अयं	இவ்வ	किम्	ஆகிதென்ன ?

क्रियाभियोगं मनसः प्रसादं समाधियोगानुगतं च कालम् ।
सहायसामर्थ्यमदीनसत्त्वं स्वकर्महेतुं च कुरुष्व हेतुम् ॥ १७ ॥

अदीनसत्त्वं	ஊதற்கும் கலியா ஆண் ணாயணையலரே !	कालं च	காலத்தையும்
क्रियाभियोगं	{ சேய்க்கொண்ட காரிய த்தில் விடாமுயற்சி யையும்	सहायसामर्थ्यं	ஆன்பர்கயின் சாமர் ததையத்தையும்
मनसः प्रसादं	மனசைத் திதறவிடா தீசுர்குதலையும்	स्वकर्महेतुं	உமது காரியத்தில் பிரயோஜனத்தையும்
समाधि- योगानुगतं }	{ ஆர்க்ககேசுதத்தில் பயனுல் வெகர் கதிர் கப்பட்ட	हेतुं च	அதற்கேற்ற காரி யையும்
		कुरुष्व	மனதில் கொள்ளும்.

न जानकी मानववंशनाथ त्वया सनाथा मुलभा परेण ।
न चाग्निचूडां ज्वलितामुपेत्य न दहते वीरवराहं कश्चित् ॥ १८ ॥

मानववंशनाथ	" மனுசுவக்தகலை !	सुलभा न	அணுகமுய பாதவரர்.
वीरवराहं	{ உத்தமவி ரர்களால் கொண்டாடப்படு பலரே !	कश्चित्	ஒருவன்
त्वया	உம்மை	ज्वलितां	கொழுந்துவிட்டுடிரி யும்
सनाथा	காயகராக உடைய	अग्निचूडां च	ஆக்னிதவாணையையும்
जानकी	ஊக சித்தவிவரர்	उपेत्य	கிட்டு,
परेण	கேடுகொடுவானால்	न दहते न	பொசுக்கப்படாம லிரான்.

स लक्ष्मिवांलक्ष्मणपप्रधुष्यं स्वभावजं वाक्यमुवाच रामः ।
हितं च पथ्यं च नयप्रसक्तं ससाम धर्मार्थसमाहितं च ॥ १९ ॥

लक्ष्मिवान्	பாக்ஷிவர சிவர சிய	पथ्यं च	பக்கம் பயக்கத்தக்க தும்
सः	ஆந்த	नयप्रसक्तं	{ நயபிரசக்துணக்கருக கொந்தா கிருக்கிற தும்
रामः	ராமர்	ससाम	சம்மனரீகைய விளத் கக்கட்டுகிறதும்
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து	धर्मार्थ- समाहितं च }	{ தம்மத்தினால் விளையும் பயனை நன்கு விளக் கக்காட்டுகிற துமான
अप्रधुष्यं	அமுயசிறக்கிடம் கொடாததும்	वाक्यं	பின்வரும் மொழியை
स्वभावजं	பிறவிசுணத்தால் விளைந்ததும்	इवाच	மொழிந்தார்.
हितं च	சமயத்திற்கேற்றதும்		

निःसंशयं कार्यमवेक्षितव्यं क्रियाविशेषो अनुवर्तितव्यः ।

न तु पृथक्तस्य दुरासदस्य कुमार कार्यस्य फलं न चिन्त्यम् ॥ २० ॥

कुमार	“குழந்தாய்!	पृथक्तस्य	மேற்கொண்ட
कार्यं	ஒரு காரியமானது	दुरासदस्य	கவட்பாளன்
निःसंशयं	கனவரமின்றி	कार्यस्य	காரியத்தினையது
अवेक्षितव्यं	கவனிக்கத்தக்கது.	फलं	பயன்
क्रियाविशेषः	ஆகதக் காரியத்தின் உட்பொருள்	न तु	ஒருபொழுதும்
अनुवर्तितव्यः हि	விடாத முயற்சிக்கப் படவேண்டியதே.	चिन्त्यं न	நினைக்கத்தக்கதன்று”.

अथ पद्मपत्न्याशार्क्षी मैथिलीमनुचिन्तयन् । उवाच लक्ष्मणं रामो मुखेन परिशुष्यता ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	परिशुष्यता	வாடிய
पद्मपत्न्याशार्क्षी	தாமரைப் பழம்பான்ற கண்களையுடைய	मुखेन	முகத்தோடு
मैथिली	தானநீராசியானவர் பாத்தி	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
अनुचिन्तयन्	கவலைப்படுகின்றவர் யார்	अथ	யின்வருமாறு
		उवाच	மொழிந்தார்.

तर्पयित्वा सहस्राक्षः सलिलेन वसुन्धराम् । निर्वर्तयित्वा सस्यानि कुतकर्मा व्यवस्थितः ॥

सहस्राक्षः	“ஆயிரக்கண்ணன்	सस्यानि	பயிர்களை
वसुन्धरां	பூமியை	निर्वर्तयित्वा	வளரச்செய்து,
सलिलेन	மனழலினால்	कुतकर्मा	தனது தொழிலை செய் துமுடித்தவனாய்
तर्पयित्वा	சூளரச்செய்து,	व्यवस्थितः	ஆயினன்.

स्निग्धगम्भीरनिर्घोषाः शैलद्रुमपुरोगमाः । विसृज्य सलिलं मेघाः परिश्रान्ता नृपात्मज ॥

नृपात्मज	“ராஜகுமாரர்!	शैलद्रुम-	} மலைகளின் மீதும் கிரு புடக்களின் மீதும் உ யர சுருசரிக்கின்ற
मेघाः	மேகங்கள்	पुरोगमाः	
स्निग्धगम्भीर-)	துனிகொண்டு கம்பீர	सलिलं	கிணர் (வைகனாய்)
निर्घोषाः)	யாய் துடிக்கின்றன யாய்	विसृज्य	பொழித்துவிட்டு,
		परिश्रान्ताः	துளைப்பாறுகின்றன.

नीलोत्पलदलश्यामाः श्यामां कृत्वा दिशो दश । विमदा इव मातङ्गाः शान्तवेगाः पयोधराः ॥

पयोधराः	“மேகங்கள்	श्यामां कृत्वा	கறுக்கச்செய்து,
नीलोत्पलदल-}	கருமொய்தல் தூதழகன்	विमदाः	மதமொழிந்த
श्यामाः }	பேரல் கறுத்தவைக	मातङ्गाः इव	யானைகள்போலவே
दश	பத்து [எச]	शान्तवेगाः	ஆற்றவடக்கின்
दिशः	திக்குகளை யுள்		கிடக்கின்றன

जलगर्भा महावेगाः कुटजार्जुनगन्धिनः । चरित्वा विरताः सौम्य वृष्टिवाताः समुद्यताः ॥

சौம்ய	" அப்பா !	குதஜர்ஜுன- गन्धिनः	} மலைமலர்நிலைக. மருது ஐயைகளின் வரல இளகலையுடையவை களாய்
समुद्यताः	முன்கிளம்பிய	चरित्वा	விசரிட்டு,
वृष्टिवाताः	மழைக்காற்றுகள்	विरताः	ஓய்ந்தவை.
जलगर्भाः	நீர் துளிகளை சுமந்த வைகளாய்		
महावेगाः	மகா வேகத்துடையவை மயமாவனாய்		

घनानां वारणानां च मयूराणां च लक्ष्मण । नादः प्रस्रवणानां च प्रशान्तः सहसाऽनघ ॥

अनघ	" தோஷமறியுது !	प्रस्रवणानां च	மலைமலர்நிலைமய மயம்
लक्ष्मण	லக்ஷ்மணனு !	नादः	நுலியானது
घनानां	மேகங்களுடையவாய்,	सहसा	எககாலத்தில்
वारणानां च	யானைகளுடையவாய்,	प्रशान्तः	ஓய்ந்தது.
मयूराणां च	மயில்களுடையவாய்,		

अभिवृष्टा महामेघैर्निर्मलाश्चित्रसानवः । अनुलिप्ता इवाभान्ति गिरयश्चन्द्रश्मिभिः ॥

चित्रसानवः	" அழகிய தர்ப்புவரை கலையுடைய	निर्मलाः	அழுக்கொழிந்தவை களாய்
गिरयः	பர்வதங்கள்	चन्द्रश्मिभिः	சந்திரசிரணங்களாய், (கிரானிலும்)
महामेघैः	பெரும் மேகங்களால்	अनुलिप्ताः इव	ஐசம்பட்டவை போன்றனவாய்
अभिवृष्टाः	கழுவப்பட்டவைக ளாய்	आभान्ति	விளங்குகின்றன.

दर्शयन्ति शरत्त्रयः पुलिनानि शनैः शनैः । नवसङ्गमसत्रीडा जघनानीव योषितः ॥

शरत्त्रयः	" சர த்ரயத்து நதிகள்	इव	{ எப்படி காண்பித்துக் கொண்டு ஓடுமோ அப்படி இவ, நீர்க்குமக்கும் மணல்க்கட்டுகளை காட்டுகின்றன
नवसङ्गमसत्रीडाः	நூருவரைக்கண்டு வெட்கமடைந்த	शनैः शनैः	நீர்க்குமக்கும்
योषितः	கிறு பெண்குழந்தை	पुलिनानि	மணல்க்கட்டுகளை
जघनानि	யிந்தட்டுக்களை [கள்	दर्शयन्ति	காட்டுகின்றன

शाखासु सप्तच्छदपादपानां प्रभासु तारार्कनिशाकराणाम् ।
लीलासु चैवोत्तमवारणानां श्रियं विभज्याद्य शरत्प्रवृत्ता ॥ २९ ॥

शरत्	" சர த்ரயமாவனது	उत्तमवारणानां	சிறந்த யானைகளு டைய
सप्तच्छद- पादपानां	} எழிலிடை யானைகி ளாய்	लीलासु एव	விளையுதும்
शाखासु	நிலைகளிலும்	श्रियं	நீர்வை
तारार्क- निशाकराणां	} நவநீத்திரங்கள், சூரி யன், சந்திரன் இவை களுடைய	अद्य	இப்பொழுது
प्रभासु च	விளையுதும்	विभज्याद्य	பிடிநினைத்துக் கொண்டு,
		प्रवृत्ता	தொழுகின்றது.

संपत्त्यनेकाश्रयचित्रशोभा लक्ष्मीः सरत्कालगुणोपनीता ।

सूर्याग्रहस्तप्रतिबोधितेषु पद्माकरेष्वभ्यधिकं विभाति

॥ ३० ॥

सरत्काल-
गुणोपनीता
अनेकाश्रय-
चित्रशोभा

" सरக்காலகுணக்கமர
கேற்பட்ட
அனேக அடக்களை
கடந்து பலவித
பிரகாசம்

लक्ष्मीः

திரு

सूर्याग्रह-
प्रतिबोधितेषु

पद्माकरेषु
संप्रति
अभ्यधिकं
विभाति

சூர்யபகவானது மு
தற்கிரணங்களால்
மலர்ந்த
தாமரை ஓடைகளில்
இப்பொழுது
மிகவும் அதிகமாய்
பிரகாசிக்கிறது.

सप्तच्छदानां कुसुमोपगन्धी पद्पादबृन्दैरनुगीयमानः ।

पत्तद्विपानां पवनोऽनुसारी दर्प वनेष्वत्यधिकं करोति

॥ ३१ ॥

सप्तच्छदानां

" எழிலிப்பாலை விரு
கழங்களுடைய

कुसुमोपगन्धी

மலர்மணம் கமழ்கின்
றதும்

पद्पादबृन्दैः

வண்டுகளின் கட்டக்
களால்

अनुगीयमानः

ஆத்துய்ப்பாடப்
பெற்றதும்

अनुसारी

पवनः

वनेषु

पत्तद्विपानां

दर्पं

अत्यधिकं

करोति

மேல்மேல் விசய்
காற்றானது
காடுகளில்
மதவாளைகளுடைய
கொழுப்பை
அதிகமாக
செய்கிறது.

अभ्यागतैश्चारुविशालपक्षैः सरःप्रियैः पद्मरजोवकीर्णैः ।

महानदीनां पुलिनोपयातैः क्रीडन्ति हंसाः सह चक्रवाकैः

॥ ३२ ॥

हंसाः

अभ्यागतैः

आरुविशालपक्षैः

सरःप्रियैः

पद्मरजोवकीर्णैः

" ஹம்சங்கள் ஓட,
திருமய் கந்தவைக-

அழகிய விசாலமான சி
ரகுகளை யுடையனவும்

நீரில் ஆசையன்னவை
களும்

தாமரை மலர் தாதுப்
படியப்பெற்றனவும்

महानदीनां

पुलिनोपयातैः

चक्रवाकैः सह

क्रीडन्ति

பெரும்நதிகளுடைய
பரணல்த்திட்டிகளுக்கு
வந்துசேர்ந்தனவு
மான
சக்கிரவாகப்பயிற்
ளோடுகூட
விளையாடுகின்றன.

पद्मप्रगल्भेष्वपि वारणेषु गवां समूहेषु च दर्पितेषु ।

प्रसन्नतोयासु च निम्नगासु विभाति लक्ष्मीर्वहुधा विभक्ता

॥ ३३ ॥

लक्ष्मीः

पद्मप्रगल्भेषु

वारणेषु अपि

दर्पितेषु

गवां समूहेषु च

" திரு
மதத்தால்செருக்குற்ற
பாளைகள் இடத்திலும்
கொழுத்த
எருதுமந்தைகள்
இடத்திலும்

प्रसन्नतोयासु

निम्नगासु च

बहुधा

विभक्ता

विभाति

தெளிந்த நீரையுடைய
மணியருளிகளிலும்
பலவாறாய்
நேரத்துவித்துக்
கொண்டு
விளங்குகிறது.

नमः समीक्ष्याम्युधरैर्विमुक्तं विमुक्तवर्हाभरणा वनेषु ।

प्रियास्वसक्ता विनिवृत्तशोभा गतोत्सवा ध्यानपरा मयूराः ॥ ३४ ॥

वनेषु	" காடுகளில்	प्रियासु	பெடுகளிடம்
मयूराः	மயில்கள்	असक्ताः	உதனா துறமில்லாதவைகளாய்
नमः	ஆதாசத்தை	विनिवृत्तशोभाः	அழகு குன்றியவைகளாய்
अम्युधरैः विमुक्तं	மேகக்களில்லாததாய்	गतोत्सवाः	உதனா துறம் ஒழிந்தவைகளாய்
समीक्ष्य	பார்த்து,	ध्यानपराः	கவலைகொண்டிருக்கின்றன.
विमुक्त- वर्हाभरणाः	தேவதைகளாகிய ஆபரணங்களை விசிக்காதவைகளாய்		

मनोजगन्धैः प्रियकैरनल्पैः पुष्पातिभारावनताप्रशाखैः ।

सुवर्णगौरैर्नयनाभिरामैरुद्योतितानीव वनान्तराणि ॥ ३५ ॥

वनान्तराणि	" வனப்பிரதேசங்கள்	सुवर्णगौरैः	தங்கம்போல் மஞ்சள் நிறமுடையனவும்,
मनोजगन्धैः	மருமணம் வீசுகின்றவைகளும்,	नयनाभिरामैः	கண்ணிற்சீவியனவு
पुष्पातिभारा- वनताप्रशाखैः	புஷ்ப பாரத்தால் வளைந்த குணிக்கிளைவுடையனவும்,	अनल्पैः	அலேக [மூல]
		प्रियकैः	வேங்கை மரக்களால்
		उद्योतितानि इव	ஒளி புற்றன போலும்.

प्रियान्वितानां नलिनीप्रियाणां वने रतानां कुसुमोद्धतानाम् ।

मदोत्कटानां मदलालसानां गजोत्तमानां गतयोऽथ मन्दाः ॥ ३६ ॥

प्रियान्वितानां	" பெண் யானைகளோடு குக்கில் தவைகளும்,	मदलालसानां	மதத்தால் செருக்குந்
नलिनीप्रियाणां	தாமரை போடைகளில் ஆசைபுள் ளவைகளும்,	वने रतानां	காட்டில் திரியும் [அ]
कुसुमोद्धतानां	மலர்களால் செறுக் குற்றவைகளும்,	गजोत्तमानां	கஜசி பைட்டங்களு
मदोत्कटानां	மதம் மிகுந்து	गतयः	செய்கைகள் [கூட]
		अथ	இப்பொழுது
		मन्दाः	கொடியவைகளாய் இருக்கின்றன.

व्यभ्रं नमः शस्त्रविधौतवर्णं कुशप्रवाहानि नदीजलानि ।

कह्लारशीताः पवनाः पवान्ति तमोविमुक्ताश्च दिशः प्रकाशाः ॥ ३७ ॥

नमः	" ஆதாயம்	पवनाः	காற்றுகள்
व्यभ्रं	மேகக்களில்லாததாய்	कह्लारशीताः	{ செங்குருள் புஷ்பங்க ளின் குளிர்ச்சியுடை யவைகளாய்
शस्त्रविधौतवर्णं	{ நீட்டப்பெற்ற கத்தி யின் ஒளியுடையதாக இருக்கிறது.	पवान्ति	விசுகின்றன.
नदीजलानि	ஆறுகளின் ஐரங்கள்	दिशः च	கிக்குகளைல்லாமும்
कुशप्रवाहानि	{ குறைந்த பிரவாயமு டையவண்டி வாரிசும் கின்றன.	तमोविमुक्ताः	இருள் நீக்கிவைவைகளாய்
		प्रकाशाः	விளக்குகின்றன.

सूर्यात्पक्रामणनष्टपङ्का भूमिश्चिरोद्वाहितसान्दरेणुः ।

अन्योन्यवैरातिरुषा युतानामुद्योगकालोऽथ नराधिपानाम्

॥ ३८ ॥

भूमिः	“பூமியானது	अन्योन्य-	ஒன்றுமொன்று
सूर्यात्पक्रामण- नष्टपङ्का	} சூரியனுடைய வெளி யின் விழ்ச்சியால் சேரு உலர்ந்தநாய்	वैरानिषा युतानां	} உறைய விவாதமைய கொண்ட
चिरोद्वाहित- सान्दरेणुः	} ஆளிகளைக் கட்டி கட்ட கூடிய மூன்றோடு கொண்டு விக்கிறதது.	नराधिपानां	மன்னர்களுக்கும்
		अथ	ஆய்விப்பாறாது
		उद्योगकालः	பொருக்கிறந்த காலம்.

शरद्वृणाप्यायितरूपशोभाः प्रहृषिताः पांसुसमुक्षिताङ्गाः ।

मदीरकटाः संभति युद्धलुब्धा वृषा गवां मध्यगता नदन्ति

॥ ३९ ॥

संभति	“ துய்ப்பொழுது	पांसुसमुक्षिताङ्गाः	உடலில் புழுதியுடைய வைகளால்,
वृषाः	எருதுகள்	मदीरकटाः	மதம்பிடுக்கு
शरद्वृणाप्यायित- रूपशोभाः	} சரத்தால் குணக்க ளால் அதிகரித்த உ டையுடையவைகளால்,	युद्धलुब्धाः	சண்டையில் ஆணை கொண்டவைகளால்
प्रहृषिताः	மிக உதவாஹயங்கொ ண்டவைகளால்.	गवां मध्यगताः	பசுக்களின் மத்தியிலே நுக்கின்றனவாய்
		नदन्ति	உண்ணவயிடுகின்றன.

समन्मथं तीव्रगतानुरागाः कुलान्विता मन्दगति करिष्यः ।

मदान्वितं संपरिवार्य यान्तं वनेषु भर्तारमनुप्रयान्ति

॥ ४० ॥

कुलान्विताः	“ சிறந்த குலத்தில்கிற	मदान्वितं	மதம்பிடுக்கு
करिष्यः	பெண்யானைகள் [ந்த	यान्तं	கொண்டு கொண்டு கணவியை, [குடம்
तीव्रगतानुरागाः	மிக ஆள்புகொண்ட	भर्तारि	(ஆண்யானையை)
वनेषु	காடுகளில் [வைகளால்	संपरिवार्य	கொண்டு கொண்டு,
समन्मथं	காதலோடு கூடியதும்	अनुप्रयान्ति	யின்பற்றித் திரும்பி தனை.
मन्दगति	உல்லாச மையுடைய யதும்		

त्यक्त्वा वराण्यात्मविभूषणानि वर्हाणि तीरोपगता नदीनाम् ।

निर्भर्त्स्यमाना इव सारसौधैः प्रयान्ति दीना विमदा मयूराः

॥ ४१ ॥

मयूराः	“ மயில்கள்	विमदाः	உதவாஹயம் குன்றி
सारसौधैः	சாரசக்கட்டங்களால்	दीनाः	ஏக்கம் பிடித்து
निर्भर्त्स्यमानाः	பயமுறுத்தி வெறுத்த பட்டவைகளால்	आत्मविभूषणानि	தக்கமுக்கு, ஆபரண மைய விளக்குகின்ற
इव	போன்றவைகளால்	वर्हाणि	சிறந்த
नदीनां	நதிகளுடைய	मयूराः	மேளவைகளால்
तीरोपगताः	கரைகளை மையுடைய வைகளால்	प्रयान्ति	பொறுத்தபடுத்தி கொண்டு தனை

वित्रास्य कारण्डवचक्रवाकान् महारवैभिन्नकटा गजेन्द्राः ।

सरसु बुद्धांबुजभूषणेषु विक्षोभ्य विक्षोभ्य जलं पिवन्ति

॥ ४२ ॥

भिन्नकटा:	"மதம் ஏறிய	बुद्धांभुज- }	மலர்ந்த தாமரைப்
गजेन्द्रा:	யானையான்கள்	भूषणेषु }	புஷ்பங்களால் அழகு
महारवै:	பிரம்முகளால்		குவாய்க்கு விளக்கு
कारण्डव- }	கீர்க்காக்கைகளைவும்	सरसु	தடாகங்களில் [கின்ற
चक्रवाकान् }	சக்கரவாகங்களைவும்	जलं	ஐந்தை
वित्रास्य	அஞ்சச் செய்து,	विक्षोभ्य विक्षोभ्य	கலக்கிக் கலக்கி,
		पिवन्ति	குடிக்கின்றன.

व्यपेतपङ्कासु सवालुकासु प्रसन्नतोयासु समोकुलासु ।

ससारसा रावविनादितासु नदीषु हृष्टा निपतन्ति हंसाः

॥ ४३ ॥

हंसा:	"உறும்புகள்கள்	रावविनादितासु	{ ஓசிகளால் பிரதி
व्यपेतपङ्कासु	செழு நீக்களையும்;		நவனி ஓசிக்கப்
सवालुकासु	மணல் குன்றுகளை	नदीषु	பெற்றவைகளுமரண
	புண்டலானவும்,	हृष्टा:	நதிகளில்
प्रसन्नतोयासु	தெளிந்த நீரைபுண்ட	ससारसा:	கலப்புற்றவைகளால்
	லானவும்,		சாரசம் புகிக்களைடு
समोकुलासु	பசுமன்வதகளை	निपतन्ति	கடலை
	புண்டலானவும்,		முடிக்கின்றன.

नदीघनप्रसवणोदकानामतिप्रवृद्धानिलवर्हिणानाम् ।

प्रवृद्धमानां च गतोत्सवानां द्रुतं रवाः संप्रति संमनष्टाः

॥ ४४ ॥

नदीघन- }	"நதிகளுடையவும், மே	गतोत्सवानां	உதலாதும் குன்றில்
प्रसवणोदकानां }	கங்களுடையவும், மெ	प्रवृद्धमानां च	தகவிகள்களுடையவும்,
	லையருளி ஆலங்களரு	रवाः	ஓசிகள்
	டையவும்;	संप्रति	கீழ்ப்பொழுது
अतिप्रवृद्धानि- }	புரக்க நதி ஐண்டய	द्रुतं	கககாநத்தில்
वर्हिणानां }	வும், மலிக்களுடைய	संमनष्टाः	றய்த்தன.
	வும்,		

अनेकवर्णाः सुविनष्टकाया नवोदितेष्वम्बुधरेषु नष्टाः ।

क्षुधादिता घोरविषा विलेभ्यश्चिरोपिता विप्रसरन्ति सर्पाः

॥ ४५ ॥

घोरविषा:	"செடியா விஷமூன்	चिरोपिता:	செடியால் தூட்டி
अनेकवर्णा:	அனேகவாநி		கிள் தகி
सर्पा:	பம்புகள்	क्षुधादिता:	பசிமெரிட்டு
अम्बुधरेषु	மேகங்கள்	सुविनष्टकाया:	உடல் மெலிந்து
नवोदितेषु	விளம்பிரிக்குள்களில்	विलेभ्य:	புற்றகாநிக் று
नष्टा:	மலிந் துடிக்கலான	विप्रसरन्ति	விளம்பிரிந்து உணவு
	கொள்		கிள் தன.

चञ्चन्द्रकर्स्पर्शहर्षोन्मीलिततारका । अहो रागवती सन्ध्या जहाति स्वयमम्बरम् ॥

ராசுவதீ	“ மிகவுயர் சிவந்த	स्वयं	தானே
सन्ध्या	சந்தியாகாலமானது	अम्बरं	ஆதாசத்தன்த
चञ्चन्द्रकर्स्पर्श- हर्षोन्मीलिततारका	} உதிர்ச்சூர் சந்திரனைத் கிரணங்களில் ஸ்பர் சந்திரனுண்டான விப்பாகல் திராஸாதி ய நகழ்த்திராஸாதி ண்டயதாய்	जहाति	கிடுகிறது.
		अहो	என்ன அநகு!

रात्रिः शशाङ्कोदितसौम्यवक्त्रा तारागणोन्मीलितचारुनेत्रा ।

ज्योत्स्नांशुकमावर्णा विभाति नारीव शुक्लांशुकसंवृताङ्गी ॥ ४७ ॥

रात्रिः	“ இரவு	ज्योत्स्नांशुक-	} சினவாகித ஆண்டைய போர்ந்தியதாய்
शशाङ्कोदित- सौम्यवक्त्रा	} உதித்த சந்திரனாகிய அழகிய முகத்தை யுண்டயதாய்	मावर्णा	
तारागणो मीलित- चारुनेत्रा		} “ நகழ்த்திரகணங்களை கிற திரமலாரை அழ கிய கண்களை யுண்ட தாய்	शुक्लांशुक- संवृताङ्गी
			नारी इव विभाति

विपक्षशालिप्रसवानि भुक्त्वा प्रहर्षिता सारसचारुपङ्क्तिः ।

नभः समाक्रामति शीघ्रवेगा वातावधुता ग्रथितेव माला ॥ ४८ ॥

सारसचारुपङ्क्तिः	} “ அழகிய சாரசப்பற ணவகளின் கூட்டங்க ளின் கரிசை	शीघ्रवेगा	வேகமாய் செல்லு கின்றதாய்,
विपक्षशालि- प्रसवानि		} முத்திரை செல்லினார் கதிரகளை	वातावधुता
भुक्त्वा	உண்டு,		ग्रथिता
प्रहर्षिता	உகிழ்ச்சியையுடந்த தாய்,	माला इव	மாலையோல
		नभः	ஆதாசத்தில்
		समाक्रामति	செல்கின்றது.

सुमेकहंसं कुसुमेरुपते महाहृदस्यं सलिलं विभाति ।

यन्निविमुक्तं निशि पूर्णचन्द्रं तारागणाकीर्णपिधान्तरिक्षम् ॥ ४९ ॥

महाहृदस्यं	பெரும்படுகில் இருக்	यन्निविमुक्तं	தொகங்கள் கிழ்ச்சிய
सलिलं	தலையானது [குடம்]	अन्तरिक्षं	ஆதாமலானது
कुसुमेः	புஷ்பங்களால்	निशि	இரவில்
उपते	நிறையப்பெற்றதாய்	तारागणाकीर्णं	நகழ்த்திரகணங்க ளால் நிறைந்ததாய்
सुमेकहंसं	} இரக்கிடுகிடுகிடுகிடு குடம் ஒரு தாய்வைத் தை யுண்டயதாய்	पूर्णचन्द्रं	முழுமாதிரியையுண்ட
इव		இருந்தா சிலவகை இரு அவ்வாதே,	विभाति

प्रकीर्णहंसाकुलमेखलानां प्रवृद्धपशोत्पलमालिनीनाम् ।

वायुत्तमानामधिकाश्च लक्ष्मीर्वराङ्गनानामिव भूषितानाम् ॥ ५० ॥

अथ प्रकीर्णहंसाकुल- मेखलानां	“ कुल मेखला கிதரிய ஹம்ஸங்களை மேகலைகளைக் குவி வப்பெற்றவைகளுடன்.	वायुत्तमानां अधिका लक्ष्मीः भूषितानां वराङ्गनानां	சிறந்த வாயுகளுடைய அதிகமடைய புகழ் அமைக்கப்பட்ட அரங்கங்களுடைய
प्रवृद्धपशोत्पल- मालिनीनां	“ प्रवृद्ध पशो மலர்ந்த தரகைகள், சிவ புகழ் துணையாகிய மலைகள் அருடையவை களுடைய	इव	போலியுந்தது.

वेणुस्वनव्यञ्जितसूर्यमिश्रः प्रत्युपकालानिलसंप्रवृद्धः ।

संमूर्च्छितो गर्गरगोवृषाणामन्योन्यमापूरयतीव शब्दः ॥ ५१ ॥

गर्गर- गोवृषाणां	“ गर्गर गो கர்க்கரமெனும் வாதிய களுடையவும், பசு க்களுடையவும், கர கைகளுடையவும்,	प्रत्युपकालानिल- संप्रवृद्धः संमूर्च्छितः अन्योन्य आपूरयति	அதி காலையில் காற் கூல் அசிரித்ததாய் எக்கும் பரவித்தாய் ஒன்றையொன்று விசுத்தியென்றவது போலியுந்தது.
शब्दः वेणुस्वनव्यञ्जित- सूर्यमिश्रः	“ वेणु स्वन வாயுவாதியமொத்த தோற்றவிக்ஞம் புல் வங்குழல் ஒலியோ டுகூடியதாய்	इव	

नदीनां कुलानि कुसुमभासैव्याधुयमानैर्मृदुमास्तेन ।

धौतामलक्ष्मीपटप्रकाशैः कुलानि काशैरुपशोभितानि ॥ ५२ ॥

नदीनां कुलानि मधैः कुसुमभासैः मृदुमास्तेन व्याधुयमानैः	“ कुल ानि கரைகள் புகைய புகையங்களால் தூயி யிருந்தவைகளும் இளங்காற்றினால் ஆலைப்புண்ட	धौतामलक्ष्मी- पटप्रकाशैः काशैः उपशोभितानि	வெளுத்த சுத்தமான கெண்டட்டைகளால் மெம்போலியுக்கிற வைகளால் மரணங்களால் கூற்றவற்றை காண்புகின்றவை.
---	--	--	--

वनप्रचण्डा मधुपानशौण्डाः मियान्विताः पट्चरणाः प्रहृष्टाः ।

वनेषु मत्ताः पवनानुयात्रां कुर्वन्ति पद्मासनरेणुगौराः ॥ ५३ ॥

वनेषु पट्चरणाः वनप्रचण्डाः मधुपानशौण्डाः प्रहृष्टाः मत्ताः	“ वनेषु வனங்களிலே வனத்தில் எவ்வெவ்வாறு புகழ் திரிபவைகளாய் மதுபானத்தால் மெய் களித்து [மறந்தும் கொழுந்தவைகளாய்	पद्मासन रेणुगौराः मियान्विताः पवनानुयात्रां कुर्वन्ति	அனாதாமையுடைய களில் தாதுவின் பொன் சிறமுடைய வைகளால் பெண் வண்டுகளோடு காந்தற பின் [கூட கொடர்ந்து செல்கின்றன.
---	---	---	---

जलं प्रसन्नं कुमुदं प्रभासं कौश्वसनः शालिवनं विपकम् ।

मृदुश्च वायुर्विमलश्च चन्द्रः शंसन्ति वर्षव्यपनीतकालम्

॥ ५४ ॥

प्रसन्नं	"தெளிந்த	मृदुः	மிருதுவான
जलं	கீழுநீர்	वायुः च	காற்றுநீர்,
प्रभासं	மகர்ந்த	विमलः	கலக்கமற்ற
कुमुदं	ஆம்பலும், [ஓலியும்,	चन्द्रः च	சந்திரனும்,
कौश्वसनः	கௌசுவஸ்யம் [கவிசின்-	वर्षव्यपनीतकालं	மழை ஓய்ந்த
विपकं	முடிந்தவிடாத		காலத்தை
शालिवनं	செவ்வெழைநீராய்,	शंसन्ति	நுகழ்ப்பதென்பதனை.

मीनोपसंदर्शितमेखलानां नदीवधूनां गतयोऽथ मन्दाः ।

कान्तोपभुक्तालसगामिनीनां प्रभातकालेषु कामिनीनाम्

॥ ५५ ॥

अथ	"இப்பொழுது	कान्तोपभुक्तालस-	} கணவர்களால் ஆண்ட
मीनोपसन्दर्शित-	} மீன்களைக் கிடைக்கவே	गामिनीनां	
मेखलानां		} களை ஆளிர்த்தவைக	
	} ளான	कामिनीनां	} ஸ்திரீகளின்
नदीवधूनां	பெண்கள் போன்ற	प्रभातकालेषु	பொழுது நகரங்களில்
	} கதிருண்டைய	इव	} கண்டகன்போலவே
गतयः	பிரவாஹங்கள்	मन्दाः	மந்தமாயிருக்கின்ற தனை.

सचक्रवाकानि सरोवलानि काशैर्दुक्कलैरिव संवृतानि ।

सपत्रलेखानि सरोचनानि वधूमुखानीव नदीमुखानि

॥ ५६ ॥

सचक्रवाकानि	"சக்கரவாகங்கள் தம்	नदीमुखानि	கதிருகங்கள்
	கப்பெற்றவைகளும்,	सरोचनानि	கோரோசனைத் திலகக்
सरोवलानि	பாசு படர்ந்திருக்கிற		} கருண்டையவைகளும்
	} வைகளும்	सपत्रलेखानि	பச்சைகுத்திடப்பட்ட
दुकूलैः	வெண்பட்டிக்களால்		} வைகளுமான
इव	போலிருக்கின்ற	वधूमुखानि	} ஸ்திரீமுகங்கள்
काशैः	காண்களால் [மான்	इव	போலவேயிருக்கின்
संवृतानि	நூழப்பட்டவைகளு-		} தனை.

प्रफुल्लवाणासनचित्रिणेषु महृष्टपःपादभिकूजितेषु ।

गृहीतवापांस्तचण्डदण्डैः प्रचण्डचारोऽथ वनेषु कामः

॥ ५७ ॥

प्रफुल्लवाणासन-	} "மகர்ந்த குருந்தி, வே	अथ	இப்பொழுது
चित्रिणेषु		} களை இவைகளால்	कामः
	} ஆழகுத்து விளக்கு	गृहीतवापांस्त-	} கய்யில் தரித்த வில்லை
	} கின் தலைகளும்	चण्डदण्डैः	
महृष्टपःपाद-	} களிப்புற்ற வண்டிக		} ய தண்டனை விதி
भिकूजितेषु		} கின் நீக்காதக்கொடி	
	} ண்டையவைகளுமான	प्रचण्डचारः	வலுக்கொண்டு
वनेषु	வனங்களில்		} திரிகின் குள்.

लोकं सुवृष्ट्या परितोषयित्वा नदीस्तटाकानि च पूरयित्वा ।

निष्पन्नसस्यां वसुधां च कृत्वा त्यक्त्वा नभस्तोयधरा: प्रनष्टा: ॥ ५८ ॥

தோயதரா:	" மேகங்கள்	வசுதாं ச	பூம்பயையும்
लोकं	மலைக்கள்த	निष्पन्नसस्यां	கிளைந்த பயிருடைய
सुवृष्ट्या	நல்ல மழையால்	कृत्वा	தாய்
परितोषयित्वा	பயிழ்த்துவிட்டு,	नभः	செய்துகிட்டு,
नदी:	நதிகளையும்	त्यक्त्वा	ஆதாசத்தை
तटाकानि च	தடாகங்களையும்	प्रनष्टा:	விட்டு,
पूरयित्वा	கிராள் நிரப்பிவிட்டு,		ஒழிந்தன.

प्रसन्नसलिला: सौम्य कुररीभिर्विनादिता: । चक्रवाकगणकीर्णा विभान्ति सलियाशया:॥

சௌம்ய	" ஆப்பா!	வினாदिता:	சத்திக்கப்பெற்றன
सलियाशया:	நீர்நிலைகள்	चक्रवाक- } गणकीर्णा: }	வாய்
प्रसन्नसलिला:	தெளிந்த நீரையுடைய		சக்கிரவாகக்கூட்டங்
	பவையாய்		களால் சீதையப்
कुररीभि:	ஆள் நிக்களரால்	विभान्ति	பெற்றனவாய்
			விளங்குகின்றன.

अन्योन्यबद्धवैराणां जिगीषुणां नृपात्मज । उद्योगसमय: सौम्य पार्थिवानामुपस्थित: ॥

சௌம்ய	" ஆப்பா!	जिगीषुणां	வெல்ல கிரும்பிய
नृपात्मज	ராஜகுமார!	पार्थिवानां	மன்னர்களுடைய
अन्योन्य- } बद्धवैराणां }	ஒருவரை ஒருவர்	उद्योगसमय:	போருக்கேற்றனவம்
	வைரம்கொண்டு	उपस्थित:	வந்துவிட்டது.

इयं सा प्रथमा यात्रा पार्थिवानां नृपात्मज । न च पश्यामि सुधीवमुद्योगं वा तथाविधम् ॥

नृपात्मज	" ராஜகுமார!	प्रथमा	ஆரம்பித்தது.
पार्थिवानां	மன்னர்களுடைய	सुधीव च	சகீவனையாவது
या	ஆந்த	तथाविधं	உப்பப்பட்டதாகிய
यात्रा	பண்டையடுத்து செல்	उद्योगं वा	முயற்சியையாவது
	வந்தனவது	पश्यामि न	என் காணப்பெறாதவ
इयं	இப்பொழுதே		ளுக்கின்றேன்.

असना: सप्तपर्णाश्च कोविदाराश्च पुष्पिता: । दृश्यन्ते बन्धुजीवाश्च श्यामाश्च गिरिसानुषु ॥

गिरिसानुषु	மலைமயமானவர்களில்	बन्धुजीवा: च	பந்தவழிவழங்களும,
असना:	வேந்தைமரசங்களும்,	श्यामा: च	ஞாமல்கொடுகளும்,
सप्तपर्णा: च	எழிலைப் பாடிகளும்,	पुष्पिता:	கங்கு பூத்து
कोविदारा: च	கவிர்களைகளும்,	दृश्यन्ते	காணப்படுகின்றன.

इंससारसचक्राद्वैः कुररैश्च समन्ततः । पुलिनान्यवकीर्णानि नदीनां पश्य लक्ष्मण ॥६३॥

लक्ष्मण	"வசந்தமணு!	समन्ततः	எங்கு பார்த்தாலும்
इंससारस- चक्राद्वैः }	மணம்மணம், மணமணம், சக்கிரவாகும் என கிற படைகளாலும், ஆன், சிங்களாலும்	अवकीर्णानि	நீண்டந்து சினைக்கு
कुररैः च		नदीनां	நதிகளுடைய [சின்ன புலினானி
		पुलिनानि	மணல்க்குள் துகளை பார்.
		पश्य	

चत्वारो वार्षिका मासा गता वर्षशतोपमाः । मम शोकाभिभूतस्य सौम्य सीतामपश्यतः ॥

सौम्य	"ஆப்பா!	चत्वारः	நான்கு
सीतां	சீதைையை	वार्षिकाः	மகாழக்காலத்திய
अपश्यतः	காணாது	मासाः	மாதங்களும்
शो हाभिभूतस्य	சோகத்தில் நழுவித் கிடக்கும்	वर्षशतोपमाः	நூறு வருஷங்கள் பொல
मम	எனக்கு	गताः	கழிந்தன.

चक्रवाकीव भर्तारं पृष्टतोऽनुगता वनम् । विषमं दण्डकारण्यमुद्यानपिव चाङ्गना ॥ ६५ ॥

अङ्गना	"எழின் மங்கையாகும் ஆவள்	दण्डकारण्यं	தண்டகாரண்யம்
चक्रवाकी	சக்கிரவாகப்பேடு	वनं	வனத்திற்கு [எனும்
भर्तारं	சேவகை	उद्यानं	பூஞ்சோலைக்கு
इव	எவ்வாறோ அவ்வாறே	इव च	எங்கனமோ ஆங்
विषमं	கொடிய	पृष्टतः	பிரிந்தறி [எனமே
		अनुगता	தொடர்ந்துவந்தனர்.

प्रियाविहीने दुःस्वार्ते हृतराज्ये विवासिते । कुपां न कुरुते राजा सुर्ध्रवो मयि लक्ष्मण ॥

लक्ष्मण	"வசந்தமணு!	विवासिते	காட்டிற்கு ஆணுப்பப் பட்டவனுமாகிய
प्रियाविहीने	மனை விடைய விட்டுப் பிரிந்து	मयि	என் விஷயத்தில்,
दुःस्वार्ते	ஆயரப்பட்டுக்கொண் டிருப்பவனும்,	सुर्ध्रवः राजा	சகீலாமலை என
हृतराज्ये	ராஜ்யத்தை இழந்து	कुपां	கிருணபகைய
		न कुरुते	சொய்யா கிருக்கிறான்.

अनाथो हृतराज्योऽयं रावणेन च धर्षितः । दीनां दूरगृहः कार्पी मां चैव शरणं गतः ॥
इत्येतैः कारणैः सौम्य सुर्ध्रवस्य दुरात्मनः । अहं वानरराजस्य परिभूतः परन्तप ॥६८॥

परन्तप	"சத்ருக்களைத் தனிக் கச்செய்யவனே!	हृतराज्यः	ராஜ்யத்தைதப் பறி கொடுத்தவனாகவும்
सौम्य	ஆப்பா!	रावणेन	ராவணனால்
अयं	இந்த	धर्षितः च	வந்திரிக்கப்பட்டவனாகும்
अहं	நான்		கவும்
अनाथः	அனாதனாகவும்		

दीनः
दूरगृहः
कामी
मां च
शरणं गतः एवं
इति एतैः

செய்யா நல்லாத வனுகளால்
தூரமீதக தீதனுகளால்
தன்னைபோ
சரணமாய் அவுடகது
விட்டவனாகவும்
இவைகளைக்காசித இந்த

कारणैः
दुरागमनः
वानरराजस्य
सुग्रीवस्य
परिभूतः

எண் அக்காரால்
தெட்ட தோக்குவடைய
வானரரான் வனுகிய
சுகீரிவனது
அவம்கிப்பிற்கும் பா
த்திரமாலிருக்கிறேன்.

स काले परिसंख्याय सीतायाः परिमार्गणे ।

सः
सीतायाः
परिमार्गणे
समयं कृत्वा
कालं
परिसंख्याय

“அவன்
சீதைவா
தேடும் விஷயத்தில்
உறுதியாகிட்டு,
வற்றகாலத்தை
தீர்மானித்துவிட்டு,

कृतार्थः समयं कृत्वा दुर्मतिर्नान्बुध्यते ॥

कृतार्थः
दुर्मतिः
अबुध्यते न

{ தனது மனோரதங்கள்
வைக்கடப்பற்றவ
னும்
தீய எண்ணமுடைய
வனும்
கவனியா திருக்கின்
றும்.

स्वं प्रविश्य च किष्किन्धां बृहि वानरपुङ्गवम् । मूर्खं ग्राम्यसुखे सक्तं सुग्रीवं वचनान्मम ॥

स्वं च
किष्किन्धां
प्रविश्य
ग्राम्यसुखे
सक्तं
मूर्खं

“கியே
கிஷ்கிந்தைக்கு
சென்று,
அஸ்பசகத்தில்
முழுக்கிடக்கும்
அசடாகிய

वानरपुङ्गवं
सुग्रीवं
मम वचनात्
बृहि

வானரத்தவனுகிய
சுகீரிவனிடம்
என் சொன்னதாகப்
பின்வருமாறு
சொல்லுவாயாக.

अधिनामुपपन्नानां पूर्वं चाप्युपकारिणाम् । आशां संश्रुत्य यो हन्ति स लोके पुरुषोत्तमः ॥

यः
पूर्वं
उपकारिणां
अधिनां अपि
उपपन्नानां

“எவனென்கவன்
முதலில்
உபகாரம் செய்தவர்
களும்தான்
வகம்பாறை மேலண்டு
கின்றவர்களுமான
உரியவர்களுக்கு

आशां
संश्रुत्य
हन्ति
सः च
लोकं
पुरुषोत्तमः

மனோ, தந்தை
வாக்களித்துவிட்டு
செய்தாதொழுகின்
றவனென
தவந்தான்
உலகின்
மான்மேந்தர்.

शुभं वा यदि वा पापं यो हि वाक्यमुदीरितम् । सत्येन परिगृह्णाति स वीरः पुरुषोत्तमः ॥

यः
वीरः
उदीरितं
वाक्यं
शुभं वा

“எந்த
தர்வாரன்
வாக்களிக்கப்பட்ட
சொல்லை
கண்டமாலிருந்தாலும்

पापं यदि वा
सत्येन
परिगृह्णाति
सः हि
पुरुषोत्तमः

செய்யமாவிருந்தாலும்
சரி
சொன்னபடியே
செய்துமுடிக்கின்
அவந்தான் [முனை
புகுந்தாதீதமன்.

कृतार्था ह्यकृतार्थानां मित्राणां न भवन्ति ये । तान्मृतानपि क्रव्यादाः कृतघ्नान्नोपभुञ्जते ॥

ये	" ¹ எவர்கள்	भवन्ति न	ஆகின்றார் இல்லைபோ.
अकृतार्थानां	{ செய்வதென்றைய காரி யக்களை செய்துமு டிக்கப்பெறுதவர்கள் எவராவ	तान्	அந்த
		कृतघ्नान्	செய்தகன் தி மறந்த வர்களை
मित्राणां	உதளிப்புரிந்தவர்கள்	सृतान् अपि	பிணமாய்ப் போனவர் களையினும்
कृतार्थाः	எனவாறுசெய்தவர் எவராய்	क्रव्यादाः हि	மரந்ததை புலிக்கும் நாய்களிகள்கூட
		उपभुञ्जते न	தீண்டமாட்டா து.

नूनं काश्चनपृष्ठस्य विकृष्टस्य मया रणे । द्रष्टुमिच्छति चापस्य रूपं विद्युद्गणोपमम् ॥७४॥

रणे	" ¹ போரில்	विद्युद्गणोपमं	மின்னல்கணங்களுக்கும்
मया	என்னால்	रूपं	ரூபத்தை [கொப்பரண
विकृष्टस्य	வளைக்கப்பட்ட	द्रष्टु	கேரில் கண்டு கொள்ள
काश्चनपृष्ठस्य	பொன் பின்புறமுள்ள	इच्छति नूनं	கிரும்புகிறான்
चापस्य	கிவ்விற து		போலும்.

घोरं ज्यातलनिर्घोषं क्रुद्धस्य मम संयुगे । निर्घोषमिव वज्रस्य पुनः संश्रोतुमिच्छति ॥

संयुगे	" ¹ போரில்	निर्घोषं	முழுக்கத்ததை
क्रुद्धस्य	கிணங்கொண்ட	इव	நிகர்த்த துமான
मम	எனது	ज्यातलनिर्घोषं	நானின் ஒலிக்கைய
घोरं	அசுத்தமமான தீக்கை கிணங்க வல்லதும், வஜ்ராயுதத்தினுடைய	संश्रोतु	கேட்க
वज्रस्य		इच्छति पुनः	கிரும்புகின்றான் போலும்.

काममेवं गतेऽप्यस्य परिज्ञाते पराक्रमे । त्वत्सहायस्य मे वीर न चिन्ता स्यान्नृपात्मज ॥

वीर	" ¹ குரளை!	परिज्ञाते	யாவராவும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதான
नृपात्मज	ராஜகுமார!	पराक्रमे	பாங்கிராமவிஷயத்தில்
त्वत्सहायस्य	உன்னைத் துணையாகக் கொண்ட	अस्य	இவனுக்கு
मे	எனக்கு	चिन्ता अपि	அரணுகென்பதே
एवं गते	இப்படிப்பட்டதாய்	कामं स्यात् न	எள்ளளவும் உண்டாக கிரலை.

यदर्थमप्यमारम्भः कृतः परपुरुजय । समयं नाभिजानाति कृतार्थः पुत्रगेश्वरः ॥ ७७ ॥

परपुरुजय	" ¹ எப்படி எதிலும் துயசாரியே!	समयं	அவனது சிந்திக்காத கைய
यदर्थ	எதுகாரணமாய்	पुत्रगेश्वरः	வாஸதமன்னன்
अरम्भः	இந்த (வாஸி) வதைவானது	कृतार्थः	தன் காரியம் கைகூடப் பெற்றவனுய்
कृतः	செய்யப்பட்டதே, அந்த	अभिजानाति न	மறந்துகொண்டான்.

वर्षासमयकालं तु प्रतिज्ञाय हरीश्वरः । व्यतीतांश्चतुरां मासान्विहरन्नावबुध्यते ॥ ७८ ॥

तु	" இவ்விய்யத்தில்	विहरन्	கிற்றின்பத்தில்பொழுது
वर्षासमयकालं	மழைக்காலம் கழிந்து	चतुरः	துபொக்கிக்கொண்டு
	அடுத்தகாலத்தை	मासान्	காண்கு
प्रतिज्ञाय	பிரதிக்கூறுசெய்து	व्यतीतान्	மாதக்களும்
	விட்டு,	अबुध्यते न	கழிந்துவிட்டதை
हरीश्वरः	வாரிசுவன்		கவையா திருக்கின்றான்.

सामात्यपरिपत्कीडन्यानमेवापसेवते । शोकदीनेषु नास्मासु सुग्रीवः कुलने दयाम् ॥७९॥

सुग्रीवः	" சுகிரீவன்	वान एव	சூழப்பதினேயே
सामात्यपरिपत्	{ அரசன்மனைபிண்புள்ள	उपसेवते	சூழ்க்கிக்கிடக்கிறான்.
	{ பரிபுணக்கொண்டு	शोकदीनेषु	சோகத்தால் தடுக்கும்
	{ கடினங்களுள்	अस्मासु	கம் விஷயத்தில்
कीडन्	{ கிற்றின்பத்தில் காலத்	दयां	கிருபையை
	{ வைக்கழித்துக்கொ	कुलने न	செய்யாதிருக்
	ண்டு		கின்றான்.

उच्यतां गच्छ सुग्रीवस्त्वया वत्स महाबल । मम रोपस्य यद्रूपं ब्रूयाच्चैनमिदं वचः ॥

महाबल	" மகாசக்திவானாகிய	रूपं	வடிவரூபம்
वत्स	குழந்தாய்!	यद्	எதுவோ அது
गच्छ	நீயே போய்வா.	उच्यतां	சொல்லப்பட்டும்.
त्वया	உன்னால்	एनं	இவனிடம்
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	इदं	பின்னரும்
मम	எனது	वचः च	சொல்லையும்
रोपस्य	கோபத்தினது	ब्रूयाः	கேள்வாயாக.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः । समये तिष्ठ सुग्रीव मा बालिपथमन्वगाः ॥

सुग्रीव	" சுகிரீவ!	संकुचितः न	கூடப்பட்டும்
येन	எந்த வழியால்		போகக்கூட.
वाली	வாலி	समये	சொல்லப்படும்
हतः	கொல்லப்பட்டி	तिष्ठ	கிணைய சும்? [பதில்
गतः	சென்றானே, அந்த	बालिपथं	வாலியின் வழியை
पन्थाः च	வழி இன்னும்	अन्वगाः मा	கேள்வந்தே.

एक एव रणे वाली शरेण निहतो मया । त्वं तु सत्यादतिक्रान्तं वधिष्यामि सवान्धवम् ॥

मया	" எனனால்	सत्यान्	சொல்ல சொல்லி
रणे	போரில்	अतिक्रान्तं	தடுமாறிய [கிருத்த
शरेण	ஒரு பானைக் கால்	त्वं तु	கொண்டே வென்றால்
वाली	வாலி [யார்	सवान्धवम्	அந்தக்காரோடு
एकः एव	ஒன்றுவன் மட்டும் அளி-		கொடுத்தே
निहतः	கொல்லப்பட்டான்.	वधिष्यामि	கொல்லும் சொல்லிடுவான்

तदेवं विहिते कार्ये यद्वितं पुरुषर्षभ । तत्तद्ब्रूहि नरश्रेष्ठ त्वर कालव्यतिक्रमः ॥ ८३ ॥

नरश्रेष्ठ	{ "மாஸிடர்களில் எனக்கு மிகவும் அ ருமையான புருஷோத்தம! ஆகையால் இப்படியாய் காரியம் இருக்கையில் நன்மை செய்தவனு க்கு ஏற்ற உபகாரம்	यत्	எதுபோல,
पुरुषर्षभ		त्वं त्व	அனாதயெல்லாம்
त्वं		ब्रूहि	நேரில் தெரிவி.
एवं		कालव्यतिक्रमः	{ காலம் எற்களவே நேரில் கழிந்துவிட் டது ;
कार्ये विहिते हितं		त्वर	

कुरुष्व सत्यं मयि वानरेश्वर प्रतिश्रुतं धर्मपवेश्य शाश्वतम् ।

मा वालिनं प्रेत्य गतो यमक्षयं त्वमथ पश्ये मम चादितैः शरैः ॥ ८४ ॥

वानरेश्वर	{ "வானரமன்னு! என் விஷயத்தில் யாக்களித்ததை எனதும் அளிக்க வல்லதாகிய தர்மமொன்றையே சர்வவுமாய்க் கொண்டு, பிரயோஜனம் பெற்றதாய் செய்வாயாக.	अथ	இப்பொழுது
मयि		खं	நீயும்
प्रतिश्रुतं		मम	எனது
शाश्वतं		चोदितैः	ஆக்களுமையக் கொண் டு வெளிவரும்
धर्मं		शरैः	பாணக்களால்
अवेश्य		प्रेत्य	மாண்டு,
सत्यं		यमक्षयं	யமதீவ! கத்தை
		गतः	ஆடைந்து
कुरुष्व		वालिनं	வாலியை நேரில்
		मा पश्ये:	தரிசிக்கவேண்டாம்" .

स पूर्वज्ञं तीव्रविहृद्कोपं लालप्यमानं प्रसमीक्ष्य दीनम् ।

चकार तीव्रां मतिमुग्रतेजा हरीश्वरे मानववंशवर्धनः ॥ ८५ ॥

मानववंश- वर्धनः	{ மனுவம்சத்தைப் பெருமைப்படுத்து கின்றவரும்	दीनं	உன்னமுருகி
		लालप्यमानं	புலம்பிக்கொண்டிருக் கிறவராகவும்
उग्रतेजाः	मता कोपविहृत्प्रजा सः	प्रसमीक्ष्य	நன்கு கவனித்து,
सः	अथ	हरीश्वरे	வானரமன்னன் விஷயத்தில்
पूर्वज्ञं	तद्वयानुरा	तीव्रां	மிகக் கொடுமைபான
वीरविवृद्कोपं	अथ वृकदन्त कोपकं तीव्ररूपं लालप्यमानं,	मति	தீர்மானத்தை
		चकार	கொண்டுவிட்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे त्रिंशः सर्गः ॥

एकत्रिंशः सर्गः—முப்பத்தியோராவது ஸர்க்கம் || 32 ||

अङ्गदेन कुड्स्य लक्ष्मणस्यागमनकथनम्—அங்கதன் சினங்கொண்ட வக்கிமணரின்
வரணவத் தெரிவிப்பது

स कामिनं दीनपदीनसत्त्वं शोकाभिपन्नं समुदीर्णकोपम् ।

नरेन्द्रसूनुर्नरदेवपुत्रं रामानुजः पूर्वजमित्युवाच

|| 1 ||

नरेन्द्रसूनुः	ராஜகுமாரரும்	अदीनसत्त्वं	அப்பவும் மனச்
रामानुजः	ஸ்ரீராமர் தம்பியுமா		சொல்லுடையது
सः	ஆவர், [கிய	समुदीर्णकोपं	கொபமதிகரித்தவரும்
	மனைவியிடம் அதிக	नरदेवपुत्रं	சக்கிரவர்த்தியின்
कामिनं	வா தீனவையமுண்டா		புகல்வருமான
	வரும்	पूर्वजं	தமயனுரைப் பார்த்து
शोकाभिपन्नं	சோகத்தில் மூழ்கி	इति	பின்வருமாறு
दीनं	மனம் கொந்து	उवाच	சொல்லார்.

न वानरः स्थास्यति साधुवृत्ते न पंस्यते कर्मफलानुपह्वान् ।

न भोक्ष्यते वानरराज्यलक्ष्मीं तथा हि नाभिक्रमतेऽस्य बुद्धिः

|| 2 ||

वानरः	* வானரன்	वानरराज्यलक्ष्मीं	வானரராஜ்ய
साधुवृत्ते	நல்லொர்க்கொழுக்கும்		வக்கிமைய
	வழியில்	भोक्ष्यते न	ஆவன் அனுபவிக்கப்
स्थास्यति न	நிலைநிற்கமாட்டான்.		போகிறதில்லை.
	எக்காரியத்தினால் தற்	तथा हि	அப்படியிருப்பதால்
कर्मफलानुपह्वान्	கால பயன் கிடைத்	अस्य	இவனது [தான்
	திருக்கிறதா என்ற	बुद्धिः	புத்தி
	உணர்வுகளை	अभिक्रमते न	நல்லுழியில் செல்
पंस्यते न	ஆவன் அறியான்.		வாதிருக்கின்றது.

मतिक्षयाद्दाम्यसुखेषु सक्तस्तव प्रसादाप्रतिकारबुद्धिः ।

हतोऽयं पश्यतु वीर बालिनं न राज्यमेवं विगुणस्य देयम्

|| 3 ||

वीर	* சூரே!	प्रसादाप्रतिकार-) உணக்கிரகத்திற்குப்
एवं	இப்ப, ப்பட்ட	बुद्धिः	
विगुणस्य	தற்புத்தியுடைய		யதாக எண்ணமு
राज्यं	ராஜ்யமானது [ஆங்கு		டையவனுடைய ஆவன்
न देयं	கொடுக்கத்தக்க		கொல்லப்பட்டவனுய்
	தன் றது	हतः	தமயனுடைய
मतिक्षयान्	புத்திக்குறைவால்	अयं	வாசியை
दाम्यसुखेषु	நிற்றில்பல்களில்	बालिनं	கேரில் சென்று
सक्तः	மூழ்கிக் கிடக்கின்றவ	पश्यतु	காணட்டும்.
तव	தேவரீரது [ஆய்		

न धारये कोपमुदीर्णवेगं निहन्मि सुग्रीवमसत्यमथ ।
हरिष्वीरैः सह बालिपुत्रो नरेन्द्रपुत्र्या विचयं करोतु

॥ ४ ॥

उदीर्णवेगं	" अति உகந்தராய் எற்பட்டுள்ள	सुग्रीवं	சுகிரீவனை
कोपं	கொபத்தை	निहन्मि	கொல்லுகின்றேன்.
धारये न	நான் ஆடக்கமுடியா சிறுக்கிறேன்.	बालिपुत्रः	வாலியின் புதல்வன்
अथ	இப்பொழுதே	हरिष्वीरैः	வானரோத்தமர்கள்
असत्यं	சொன்னசொல்	सह	கூட [கொண்டு]
	தவறிய	नरेन्द्रपुत्र्याः	நரேந்திரமாரியின் அ
		विचयं	தேடுதலை
		करोतु	செய்யாட்டும் "

तमात्तवाणासनमुत्पतन्तं निवेदितार्थं रणचण्डकोपम् ।

उवाच रामः परवीरहन्ता स्ववेक्षितं सानुनयं च वाक्यम्

॥ ५ ॥

परवीरहन्ता	சத்தூருகிரீர்களை	उत्पतन्तं	கிளம்பிய
रामः	புரீராமர் [வேறுக்கும்]	तं	அவரைப் பார்த்து
निवेदितार्थं	நனது அளிப்பிராயத் தை வெளியிட்டவரும்	स्ववेक्षितं	தீர்க்காரனோசனையின் பயனுவிருக்கிறதும்
रणचण्डकोपं	{ போரில் ஆவேசம் கொண்டு கொபமுத் றவரும்	सानुनयं च	நல்லொழுக்கத்தை உபதேசிக்கிறதாய்கிய
आसवाणासनं	விலலை தயாராய் எடுத்த கக்கொண்டு	वाक्यं	பின்வரும் சொல்லை
		उवाच	சொன்னார்.

न हि वै त्वद्विधो लोके पापमेवं समाचरेत् । पापमार्येण यो हन्ति स वीरः पुरुषोत्तमः ॥

लोके	" உலகில்	आर्येण	பெருந்தன்மைபால்
त्वद्विधः	உன்னைப்போன்ற ஒருவன்	पापं	தீய எண்ணத்தை
एवं	இப்படிப்பட்டதாகிய	हन्ति वै	ஒழிக்கின்றாடுனா
पापं	ஆடாத செயலை	सः हि	அவன் நான்
समाचरेत् न	நீர்மாளிக்கமாட்டான்.	वीरः	நர்மலீரன் ;
यः	எவனானால்	पुरुषोत्तमः	புருஷோத்தமன்.

नेदमद्य त्वया माघं साधुवृत्तेन लक्ष्मण । तां प्रीतिमनुवर्तस्व पूर्ववृत्तं च सद्गतम् ॥ ७ ॥

लक्ष्मण	" எகத்தமனா!	पूर्ववृत्तं	முன்புடந்த
साधुवृत्तेन	நல்லொழுக்கமுடைய	सद्गतं च	கட்டுறகையையும்
त्वया	உன்னால்	तां	அந்த
अद्य	இப்பொழுது	प्रीति	அவனிடத்திலுள்ள அன்பையும்
इदं	இது	अनुवर्तस्व	பெருமைப்படுத்து.
न माघं	கொள்ளாதக்கதன்றா.		

सामोपहितया वाचा रूक्षाणि परिवर्जयन् । वक्तुमर्हसि सुग्रीवं व्यतीतं कालपर्यये ॥ ८ ॥

காலபர்யயே	*காலம் கடந்தவிட்ட விஷயத்தில்	பரிவर्ஜயन्	முற்றிலும் விட்டொ ழித்து
व्यतीतं	கவனிவா திருக்கின்ற	सामोपहितया	சாந்தகுணத்தால் வெளிவரும்
सुग्रीवं	சுக்ரீவனிடம்	वाचा	சொற்கொண்டு
रूक्षाणि	மனதைப் புண்படுத்தும் கொற்களை	वक्तुं अर्हसि	நிர்வாய்க்க வேண்டும்."

सोऽग्रजेनानुशिष्टार्थो यथावत्पुरुषर्षभः । प्रविवेश पुरीं वीरो लक्ष्मणः परवीरहा ॥ ९ ॥

परवीरहा	சக்ரவர்த்தியை ழிப்பவரும்,	यथावत्	சரஸ்த்திரமுறைப்படி
वीरः	ஞானம்	अग्रजेन	தமவனனால்
पुरुषर्षभः	புருஷோத்தமனா	अनुशिष्टार्थः	துட்பல்களை உபதே சிக்கப்பெற்றவராய்
सः	அந்த [மாமிய	पुरीं	நகருக்கு
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	प्रविवेश	சென்றார்.

ततः शुभमतिः प्राज्ञो भ्रातुः मियहिते रतः । लक्ष्मणः प्रति संख्यो जगाम भवनं कपेः ॥

शुभमतिः	நற்புத்தியுடையவரும்	भ्रातुः	தமவனது
प्राज्ञः	பிராக்ஞானமான	मियहिते	மனம்கொணுது நடக் கும் விஷயத்தில்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	रतः	ஆனக்தியுடையவராய்
ततः	அப்பவும்	कपेः	வானாத் தினது
संख्यः	கொடரவேசத்தினிருக் கின்றவராய்	भवनं प्रति	மாளிகையை நோக்கி
		जगाम	சென்றார்.

शक्रवाणासनप्रख्यं धनुः कालान्तकोपमः । मयूह गिरिशृङ्गाभं मन्दरः सानुमानिव ॥

यथोक्तकारी वचनमुत्तरं चैव सोचरम् । बृहस्पतिसमो बुद्ध्या मन्वा रामानुजस्तथा ॥

कामक्रोधसमुत्थेन भ्रातुः कोपाग्निना वृतः । प्रभञ्जन इवापीतः प्रययौ लक्ष्मणस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	कामक्रोध- समुत्थेन	அன்பின தீசயத்தா லும், கோபத்தாலும் வெளிவந்த
रामानुजः	ஸ்ரீராமரின் தம்பியும்,	कोपाग्निना	கொபத்தியால்
बृहस्पतिसमः	பிருகஸ்பதியை நிகர்த்தவரும்	वृतः	பற்றப்பட்டு [வராய்
मन्दरः	மந்தர	अपीतः	உதனாலும் ஒழிந்த-
सानुमान्	மலை	शक्रवाणासनप्रख्यं	இந்திரனது வில்லை நிகர்த்ததும்
इव	போன்றவருமான	गिरिशृङ्गाभं	மலைக்கொடுமுடியை நிகர்த்ததுமான
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்		
भ्रातुः	தமவனது		

धनुः	விண்	புது	நுண்ணறிவால்
कालान्तकोपमः	எமன்போன்றவரால்	मखा	நினைத்து
प्रगृह्य	கைகொண்டு, துக் கொண்டு	तथा	அப்படியே
सोत्तरं च	விசேஷமான பிரயோ ஜனத்தோடு உட்படும்	यथोक्तवरी	சொல்லப்பட்டவண் ணமே செய்கிறவரால்
उत्तरं एव	சர்வமே, த்கிருத்தல் மரண	प्रमत्तनः	காற்று
वचनं	(புரீராமாறு) நியம னத்தை	इव	போலவே
		प्रययौ	கடந்தார்.

सालतालाश्वकर्णाश्च तरसा पातयन् बहून् । पर्यस्यन् गिरिकूटानि द्रमानन्यांश्च वेगतः ॥

शिलाश्च शकलीकुर्वन् पद्भ्यां गज इवाशुगः । दूरमेकपदं त्यक्त्वा ययौ कार्यवशाद्भुतम् ॥

कार्यवशान्	காரியத்தின் பெரு மைபால்	एकपदं	ஒவ்வொரு அடிமை யும்
बहून्	அநீகம்	दूरं त्यक्त्वा	எட்டி எட்டி வைத்துக் கொண்டு,
सालतालाश्व- कर्णान् च	ஆச்சா, பனை, அச்வ கண்ணம் இவைகளையும்	आशुगः	வேகமாய் கடக்கின்ற யானைபோல் [வராய்
अन्यान्	இன்னும் இதர	गजः इव	இரு கால்களாலும்
द्रुमान् च	மாண்களையும்	पद्भ्यां	இரு கற்களை
तरसा	வேகமாய்	शिलाः	சிறு கற்களை
पातयन्	பேர்த்துக்கொண்டும்	शकलीकुर्वन् च	உருட்டித்தள்ளிக் கொண்டே
गिरिकूटानि	மலைகிரகங்களை	भुतं	வேகமாய்
वेगतः	வேகமாய்	ययौ	கடந்தார்.
पर्यस्यन्	சுற்றிக்கொண்டும்		

तामपश्यद्बलाकीर्णा हरिराजमहापुरीम् । दुर्गामिक्ष्वाकुशार्दूलः किष्किन्धां गिरिसङ्कटे ॥

इक्ष्वाकुशार्दूलः	இக்ஷ்வாகுஷார்கூல் சிலகாரகுமவர்	गिरिसङ्कटे	இருமலைகளினிடக்கில்
हरिराजमहापुरी	வானரமன்னனது ராஜதானியம்	दुर्गा	புருத்தநிலையதாயிருக்க அந்த [கித்துமான
बलाकीर्णा	வலையங்கனால் நினைந்துள்ளதும்	तां	கிஷ்கிந்தையை
		किष्किन्धां	பார்,க்தார்.
		अपश्यन्	

रोषात्मस्फुरमाणोष्टुः सुर्धावं प्रति लक्षणः । ददर्श वानरान्भीमान्किष्किन्धाया वहिश्चरान् ॥

किष्किन्धायाः	கிஷ்கிந்தையினது	ददर्श	கண்டார்.
वहिश्चरान्	வெளியில் சுற்றித்த க்கொண்டிருக்கின்ற	लक्षणः	லக்ஷணம்
भीमान्	கொடிய	सुर्धावं प्रति	சுர்ஹாவை நினைத்து
वानरान्	வானரர்களை	रोषान्	நினைத்தால்
		स्फुरमाणोष्टुः	உதடுதூடித்தார்.

ते दृष्ट्वा वानराः सर्वे लक्ष्मणं पुरुपर्यभम् । शैलशृङ्गाणि शतशः प्रवृद्धांश्च महीरुहान् ॥

जगृहुः कुञ्जरप्रख्या वानराः पर्वतान्तरे ॥ १८ ॥

पर्वतान्तरे	பர்வதத்திணிடின்னி சீருந்த	ते लक्ष्मणं	அந்த லக்ஷ்மணரை
कुञ्जरप्रख्याः	காசைகளை நிகர்த்த	दृष्ट्वा	பார்த்து,
वानराः	வானரர்களும்	शैलशृङ्गाणि	மலைச்சிகரங்களையும்
वानराः	மற்றுமுள்ள வானர கள்	प्रवृद्धान्	மிகப் பெரிய
सर्वे	எல்லோரும்	महीरुहान् च	சீருசுந்தங்களையும்
पुरुपर्यभं	புருஷோத்தமராகிய	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
		जगृहुः	எடுத்தாக்கொண் டார்கள்.

तान् गृहीतप्रहरणान् हरीन् दृष्ट्वा तु लक्ष्मणः । वभूव द्विगुणं क्रुद्धो वहिन्धन इवानलः ॥

लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	दृष्ट्वा	பார்த்து,
तु	அப்பொழுது	वहिन्यनः	அதிகமாய் விறகட்ட ப்பட்ட
तान्	அந்த	अनलः इव	தீயென
हरीन्	வானரர்களை	द्विगुणं	இரட்டைக்கு
गृहीतप्रहरणान्	அடிப்படற்றிகேற்ற சுரு விகளைக் கையில் கொ ண்டிருக்கின்றவர்க ளாக	क्रुद्धः	செலக்கொண்டவராக
		वभूव	ஆயினர்.

तं ते भयपरीताङ्गाः क्रुद्धं दृष्ट्वा पुत्रङ्गमाः । कालमृत्युयुगान्ताभं शतशो विद्रुता दिशः ॥

ते पुत्रङ्गमाः	அந்த வானரர்கள்	भयपरीताङ्गाः	உள்ளம் கடுக்கியவர் களாய்
तं	அவரை	दिशः	எல்லா திக்குகளிலும்
कालमृत्युयुगान्ताभं	யுளந்தகாலத்திய யமனை நிகர்த்து	शतशः	நூற்றுக்கணக்காக
क्रुद्धं	சினக்கொண்டிருப்	विद्रुताः	தூய்ப்பொய்கிட்டார் கள்.
दृष्ट्वा	பார்த்து, [பவராய்		

ततः सुधीवभवनं प्रविश्य हरिपुङ्गवाः । क्रोधमागमनं चैव लक्ष्मणस्य न्यवेदयन् ॥ २१ ॥

ततः	அப்பொழுது	लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய
हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	आगमनं च	வரகையும்
सुधीवभवनं	சுதீவனது மாளி	क्रोध एव	கோபத்தையும்
प्रविश्य	சென்று [கைக்கு	न्यवेदयन्	தெரிவித்தார்கள்.

तस्या सहितः कामी सक्तः कपिवृषो रहः । न तेषां कपिवीराणां शुभाव वचनं तदा ॥

तस्या	அப்பொழுது	कपिवृषः	வானரோத்தமன்
कामी	பெண்டித்தனும்	तेषां	அந்த
तस्या	நாளைபோடு	कपिवीराणां	வானர வீரர்களின்
सहितः	உட	वचनं	சொல்லை
रहः	வகாத்தத்தின்	शुभाव न	காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.
सक्तः	மூழ்கிய கிடந்த		

ततः सचिवसन्दिष्टा हरयो रोमहर्षणाः । गिरिकुञ्जरमेघाभा नगर्यां निर्ययुस्तदा ॥ २३ ॥

तदा	அப்பொழுது	सचिवसन्दिष्टा:	மந்திரிகளது ஆக்கனகு பெற்றவர்களால்
गिरिकुञ्जर- मेघाभाः }	மலைகளையும், பாலை களையும், மேகங்களி யும் நிகர்த்து	ततः	அந்த
रोमहर्षणाः	பயங்கரமானவர்களுக்க	नगर्यां:	பட்டணத்திலிருந்து
हरयः	வானரசர்கள் [சிறந்த	निर्ययुः	வெளியே புறப்பட்டார் கள்.

नखदंष्ट्रायुधा वीराः सर्वे विकृतदर्शनाः । सर्वे शार्दूलदर्पाश्च सर्वे च विकृताननाः ॥ २४ ॥

सर्वे	எல்லோரும்	सर्वे च	எல்லோருமே
वीराः	சுரர்கள் ;	शार्दूलदर्पाः	புலிகளின் கவலிமை புண்டாயவர்கள் ;
नखदंष्ट्रायुधाः	{ கக்கலையும் பற்களை யும் ஆயுதமாகவுடை யவர்கள் ;	सर्वे च	எல்லோருமே
विकृतदर्शनाः	பயங்கரமான தேற்ற முண்டாயவர்கள் ;	विकृताननाः	கேரமான முகங்க முண்டாயவர்கள்.

दशनागबलाः केचित्केचिदशगुणोत्तराः । केचिन्नागसहस्रस्य वभूवुस्तुल्यविक्रमाः ॥ २५ ॥

केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
दशनागबलाः	பத்து பாலை பஸ்ரு வடயவர்களையும்,	नागसहस्रस्य	ஆயிரம் பாலைகளை
केचित्	சிலர்	तुल्यविक्रमाः	சிகர்த்த பரக்கிரம முண்டாயவர்களாயும்
दशगुणोत्तराः	{ ஆதற்குப் பத்தாம் டக்கு மேலானவர் களாயும்,	वभूवुः	இருந்தனர்.

सन्ति चौषबलाः केचित्केचिद्वायुबलोत्तराः । अममेयबलाः केचित्त्रासन्हरिपुङ्गवाः ॥

सन्ति	சிலர்	सन्ति	இருக்கின்றார்கள்.
चौषबलाः च	பஸ்களின் பஸ்ருவை யவர்களாயும்,	तत्र	அங்கிடத்தில்
केचित्	சிலர்	केचित्	சிலர்
वायुबलोत्तराः	{ வாயுவின் மேகத்திற் கு மேற்பட்டவர் களாயும்,	हरिपुङ्गवाः	வானரேசந்தமர்கள்
		अममेयबलाः	அளவிடமுடியாத பல முண்டாயவர்களால்
		आसन्	இருந்தார்கள்.

प्रतिपूर्णमिवाकाशं संछन्नमिव तद्दहनम् । तेन वानरसैन्येन सुर्यावस्य महात्मनः ॥ २७ ॥

महात्मनः	மகாத்மாவாகிய	इव	எல்லா முடும்
सुर्यावस्य	சூரியனது	संछन्नं	முற்றிலும் மறைக்கப் பட்டதாகவும்
तेन	அந்த	आकाश इव	இடைவெளியெல்லா முடும்
वानरसैन्येन	வானரகைசன்யத்தால்	प्रतिपूर्णम्	விடைத்தாமா யிருந்தது.
सत्	அந்த		
वनं	வனம்		

ततो द्वाराणि सर्वाणि अद्भुतो राजशासनात् । पर्यधावत दुर्षयो नक्षत्राणीव चन्द्रमाः ॥

ततः	அப்பொழுது	सर्वाणि	எல்லாவற்றிலும்
दुर्षयः	வெல்லுவதற்கரியவ	चन्द्रमाः	சந்திரன்
	இசிய		
अद्भुतः	அழகதன்	नक्षत्राणि इव	{ நகரத்திரங்குகளில் எல்லாண்டோடே அல்லாண்டோடே
राजशासनात्	மன்னனது சிபமத்	पर्यधावत	அறியாத திரிந்த
	தைக்கொண்டு		வந்தான்
द्वाराणि	வாயில்கள்		

कुत्स्रां हि कपिभिर्व्याप्तं द्रुमहस्तैर्महाबलैः । अपश्यद्द्रुमणः क्रुद्धः किंकिन्धां तां दुरासदाम् ॥

कुद्धः	கிணங்கொண்டிருந்த	महाबलैः	மகா பாபிஷ்டர்களால்
छद्मणः	வசந்தமணர்	कपिभिः	வானர்களால்
तां	அந்த	कुत्सां हि	எங்கும்
दुरासदां	கெட்டுதற்கரிய	व्याप्तं	விரைந்திடுப்பதாக
किंकिन्धां	கிங்கிந்தையை (பேந்திய	अपश्यत्	பார்த்தார்.
द्रुमहस्तैः	கையில் விருகதக்களை-		

ततस्ते हरयः सर्वे प्राकारपरिधान्तरात् । निष्क्रम्योदयसन्वास्तु तस्थुराविष्कृतायुधाः ॥

ते	அந்த	प्राकार-	} மதில் அகழ் முதலிய
उदयसन्वाः	பிருகந்த ஆற்றலுடைய	परिधान्तरात्	
हरयः	வானர்கள்	निष्क्रम्य	வெளியுக்கு;
सर्वे	எல்லோரும்	आविष्कृता-	} ஆயுதங்களை வைத்
ततः	அப்பொழுது	युधाः तु	
		तस्थुः	இன் னுர்கள்.

सुमीवस्य प्रमादं च पूर्वजं चार्तिमात्मवान् । बुद्ध्वा कोपवशं वीरः पुनरेव जगाम सः ॥

आत्मवान्	முண்டாக்கிரதையை	आते	வந்தவர்களை
	புண்டவ		கொண்டிருக்கும்
वीरः	வீரராகும்	पूर्वजं च	தமயனுடைய,
सः	அவர்	बुद्ध्वा	இந்தித்த,
सुमीवस्य	சுமீவனது	पुनः एव	முன்னிதுமேகொல்
प्रमादं च	குற்றத்தைப்பும்,	कोपवशं	கொல்
		जगाम	கொண்டார்.

स दीर्घोष्णमहोच्छ्वासः कोपसंरक्तलोचनः । बभूव नरशार्दूलः सधूम इव पावकः ॥३२॥

नरशार्दूलः	புருஷோத்தமராகுர்	कोपसंरक्त-	} கொடுத்தால் கண்கள்
सः	அவர்	लोचनः	
दीर्घोष्ण-	} அதி உஷ்ணமாகிய (பெ	सधूमः	புகையுடன் கூடிய
महोच्छ्वासः		குழுசெய்க்கின்ற இசிய	पावकः इव
	ண்டு	बभूव	ஆகுந்தார்.

वाणशल्यस्फुरज्जिहः सायकासनभोगवान् । स्वतेजोविषसङ्घातः पञ्चास्य इव पन्नगः ॥

वाणशल्य- } பாண துணிகளாகிற
 स्फुरज्जिहः } துடிக்கும் நரக்கைய
 னடையதும்,
 सायकासन. } வில்லாகிற படத்தை
 भोगवान् } புடையதும்,

स्वतेजोविष- } தனது தேஜஸ்ஸாகிற
 सङ्घातः } விஷப்பெருக்கைய
 னடையதுமான
 पञ्चास्यः } ஐந்து தலை
 पन्नगः } நாகம்
 इव } போல் விளங்கினார்.

तं दीप्तमिव कालाग्निं नागेन्द्रमिव कोपितम् । समासाद्याद्भद्रस्त्रासाद्विषादमगमद्भ्रशम् ॥ ३४ ॥

अद्भुदः } அக்கதன்
 कालाग्नि इव } பிரளயரக்னியைப்
 போல
 दीप्तं } ஜ்வலித்துக்கொண்ட
 ருத்தவரும்
 नागेन्द्रं } சர்ப்பராஜனை
 इव } போலவே

कोपितं } கோபம் கொண்டிருப்
 பவருமான
 तं } அவரை
 समासाद्य } அணுகி,
 वासाद् } பயத்தால்
 भृशं विषाद् } மிக மனக்கவலை
 भ्रमम् } அடைந்தான்.

सोऽद्भुदं रोषताम्राक्षः संदिदेश महायशाः । सुग्रीवः कथ्यतां वत्स ममागमनमित्युत ॥

महायशाः } பெரும் புகழ் படைத்
 தவரும்
 रोषताम्राक्षः } கோபத்தால் சிவந்த
 கண்களைபுடையவரு
 सः } அவர் [மான
 अद्भुदं } அக்கதனை பார்த்து
 संदिदेश } சின்வருபாறு
 கடடனையிட்டார்.

वत्स } "குழந்தாய்!
 सुग्रीवः } சுக்ரீவன்
 मम } எனது
 आगमनं } வரவு
 इति उत } சினைகண்டவாறு
 कथ्यताम् } தெரிவிக்கப்பட்டும்.

एष रामानुजः प्राप्तस्त्वत्सकाशमरिन्दमः । भ्रातुर्व्यसनसंतप्तो द्वारि तिष्ठति लक्ष्मणः ॥

एषः } "ஐந்த
 रामानुजः } ராமரின் தாடுபுயம்
 भरिन्दमः } சந்ருசம்ஜநராகரும்
 भ्रातुः } தமயனது
 व्यसनसन्तप्तः } துன்பம் கொண்டு
 ருக்கிறவருமான

लक्ष्मणः } லக்ஷ்மணர்
 प्राप्तकशी } உம்பிடத்திற்கு
 प्राप्तः } வந்தவராய்
 द्वारि } வாசலில்
 तिष्ठति } காத்து நின்றுகொண்
 டிருக்கின்றார்.

तस्य वाक्ये यदि रुचिः क्रियतां साधु वानर । इत्युक्त्वा शीघ्रमागच्छ वत्स वाक्यमिदं मम ॥

वानर } "வானரே!
 तस्य } அவருடைய
 वाक्ये } சொல்லில்
 रुचिः } ஊக்கம்
 यदि } உண்டெனில்
 साधु } நன்வழி
 क्रियतां } செய்யப்பட்டும்.

वत्स } குழந்தாய்!
 मम वाक्यं } எனது சொல்லாகிய
 इदं } இதை
 इति } மேற்கண்டவாறு
 उन्त्वा } சொல்லிவிட்டு,
 शीघ्रं } விரைவில்
 आगच्छ } திரும்புகா "

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा शोकाविष्टोऽद्भुतोर्ध्वान् । पितुः समीपमागम्य सौमित्रिरयमागतः ॥

अद्भुतः	அங்கதன்	समीपं	அருகாமையில்
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருடைய	अगम्य	சென்று,
वचः	வார்த்தையை	सौमित्रिः	* லக்ஷ்மணர்
श्रुत्वा	கேட்டு	अयं	இதே
शोकाविष्टः	சோகாக்கிரமத்தால்	आगतः	வந்திருக்கிறார் * என
पितुः	சிற்றப்பனது	अवधीन्	சொன்னான்.

अथाद्भुदस्तस्य वचो निशम्य संभ्रान्तभावः परिदीनवक्त्रः ।

निपत्य तूर्णं नृपतेस्तरस्वी ततः कुमारशरणौ ववन्दे

॥ ३९ ॥

अथ	அதன்மேல்	ततः	அதனால்
तरस्वी	தரஸ்யஸீயம்	सम्भ्रान्तभावः	உள்ளம் சிதறியவனாய்
कुमारः	இளவரசனாகிய	परिदीनवक्त्रः	முகம் வாடிவனாய்
अद्भुतः	அங்கதன்	नृपतेः	மன்னனுடைய
तस्य	அவருடைய	चरणौ	பாதங்களில்
वचः	சொல்லை	तूर्णं	கிரகையில்
निशम्य	மனதிலுள் ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து,	निपत्य	விழுந்து,
		ववन्दे	சேவித்தான்.

संगृह्य पादौ पितुरभ्यतेजा जयाह मातुः पुनरेव पादौ ।

पादौ रुमायाश्च निपीडयित्वा निवेदयामास ततस्तमर्थम्

॥ ४० ॥

अभ्यतेजाः	சிறத்திதனுள்ளமுடையவனுடைய அவன்	जयाह	சேவித்தான்.
पितुः	சிற்றப்பனது	रुमायाः	உருமையினது
पादौ	பாதங்களில்	पादौ च	பாதங்களையும்
संगृह्य	சேவித்துகிட்டு,	निपीडयित्वा	சேவித்தாகிட்டு,
पुनः एव	அதன்மேல்	ततः	அதன்மேல்
मातुः	தாயினது	तं	அந்த
पादौ	பாதங்களை	अयं	செய்தியை
		निवेदयामास	தேரிசித்தான்.

स निद्राग्लानिसंवीतो वानरो न विबुद्धवान् । बभूव मदमत्तश्च मदनेन च मोहितः ॥४१॥

निद्राग्लानिसंवीतः	துக்கமும் சோம்பலும் மேலிட்டவனாய்	मोहितः च	மெய்யாதற்கிடத்த உலுமான
मदमत्तः च	குடிவெறிகொண்டவனாய்	सः	அந்த
मदनेन	காமமேட்டவனால்	वानरः	வானரன்
		न विबुद्धवान्	கண்ணிழிக்காமல்
		बभूव	இருந்துவிட்டான்.

ततः किलकिलां चक्रुर्लक्ष्मणं प्रेक्ष्य वानराः । प्रसादयन्तस्तं कुर्वं भयमोहितचेतसः ॥ ४२ ॥

வானரா:	வானரர்கள்	भयमोहित- चेतसः	} பயத்தால் இதனுண்ட மனமுண்டயவர்களாய்
तं	அந்த	प्रसादयन्तः	
कुर्वं	கொடுக்கொண்டிருந்த		சாத்தப்படுத்துகின்ற
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை		வர்களாய்
प्रेक्ष्य	பார்த்து,	किलकिलां	கிலகிலா சப்தத்தை
ततः	அதனால்	चक्रुः	செய்தார்கள்.

ते महौघनिभं दृष्ट्वा वज्राशनिसमस्वनम् । सिंहनादं समं चक्रुर्लक्ष्मणस्य समीपतः ॥ ४३ ॥

ते	அவர்கள்	वज्रामनि- समस्वनं	} வஜ்ராயுதத்திற்கும் இடிக்கும் சமரணமா ள ஒலியையுடைய
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணனுடைய	सिंहनादं	
समीपतः	சமீபத்தில்	समं	எகவாலத்தில்
दृष्ट्वा	சுற்றிப்பார்த்து,	चक्रुः	செய்தார்கள்.
महौघनिभं	பெரும் கொள்ளத்தை நிகர்த்ததும்,		

तेन शब्देन महता प्रत्यबुध्यत वानरः । मद्विह्वलताम्राक्षो व्याकुलसन्निभूषणः ॥ ४४ ॥

वानरः	வானரன் (சக்ரீலன்)	तेन	அந்த
मद्विह्वलताम्राक्षः	{ கன்னுண்டு மயங்கி கண்கள் சிவந்திருந்த வனாய்	महता	பெரும்
		शब्देन	சத்தத்தால்
		प्रत्यबुध्यत	விழித்துக்கொண் டான்.
व्याकुल- सन्निभूषणः	{ மானிகளும், ஆபரணக் களும் தாமதமாய் கிடக்கப்பெற்றவனாய்		

अथाङ्गद्वचः श्रुत्वा तेनैव च समागतौ । मन्त्रिणौ वानरेन्द्रस्य संमतौ दासदर्शिनौ ॥ ४५ ॥

अथ	ஆய்கொழுது	मन्त्रिणौ	இரு மந்திரிகள்
वानरेन्द्रस्य	வானரமன்னனுக்கு	अङ्गद्वचः	அங்கதனுடைய
संमतौ	இவ்வுடமானவர்களும்	श्रुत्वा	கேட்டு [தொல்லை
दासदर्शिनौ च	{ दासिकाणां தரிசிக்க உ நிலையுடையவர்களு மான	तेन एव	அவனோடேயே
		समागतौ	சிறும்பி உள்ளே
			சென்றார்கள்.

पृक्षश्चैव प्रभासश्च मन्त्रिणावर्थधर्मयोः । वक्तुमुच्चावचं प्राप्तं लक्ष्मणं तौ शशंसतुः ॥ ४६ ॥

तौ	அந்த	उच्चावचं	ஏதோ சிலவற்றை
मन्त्रिणौ	மந்திரிகளாகிய	वक्तुं	சொல்ல
पृक्षः च	பிரக்ஷணென்பவனும்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
प्रभासः च एव	பிரபாஸென்பவ னும்	प्राप्तं	வந்திருக்கிறவராக
अर्थधर्मयोः	அர்த்தம், தர்மம் இவ் விரண்டினுடைய	शशंसतुः	தெரிவித்தார்கள்.

प्रसादयित्वा सुग्रीवं वचनैः सामनिश्चितैः । आसीनं पर्युपासीनो यथा शकं मरुपतिम् ॥

आसीनं	விந்நிலிருக்கும்	मरुपति	சேதவாமன்னலுதிய
सुग्रीवं	சுகரீவனை	शकं	இந்திரனிடத்தில்
सामनिश्चितैः	நன்மையை பிரயோஜ னமாய் உடைய	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
वचनैः	வார்த்தைகளால்	पर्युपासीनो	{ அவ்விருவர்களும் சம யம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர்.
प्रसादयित्वा	உள்ளம் குளிரச்செய்து கொடுத்திட்டு.		

सुग्रीवसचिवाः सर्वे मन्त्रार्थे समुपाविशन् । विनतश्च सुषेणश्च नीलोऽथ नल एव च ॥

विनतः च	வினதனென்றவனும்	अथ	அப்படியே மற்றபடி
सुषेणः च	ஸுஷேணனென்ற வனும்	सुग्रीवसचिवाः	சுகரீவன் மந்திரிமார்
नीलः च	நீலனென்பவனும்	सर्वे	எல்லோரும் [கள்
नलः एव	நலன் என்பவனும்	मन्त्रार्थे	ஆலோசனைக்காக
		समुपाविशन्	வந்து + ஐர்கள்.

अङ्गदो वालिसूनुश्च हनुमांश्चैव बुद्धिमान् । एते सर्वे महात्मानः सुग्रीवं वानरोत्तमाः ॥४९॥

प्रसादयित्वा राजानं वचनैः सामनिश्चितैः । उवाच हनुमान् वीरो यथा शकं बृहस्पतिः ॥

एते	இந்த	वचनैः	வார்த்தைகளால்
महात्मानः	மஹாத்மர்களும்கூடும்	प्रसादयित्वा	உள்ளம் குளிரச்செய்து கொடுத்திட்டு.
वानरोत्तमाः	வானரோத்தமர்களு	वीरः	தர்மவீரர்களும்
सर्वे च	எல்லோரும் [மன்ன	हनुमान्	ஹனுமார்
वालिसूनुः	வாலிசூன் புதல்வன	बृहस्पतिः	பிரஹஸ்பதி
अङ्गदः च	அங்கதனும் [கிய	शकं	இந்திரனிடம்
बुद्धिमान्	பேரறிவினராகிய	यथा	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
हनुमान् एव	ஹனுமாரும்	उवाच	பின்வகுமாற கொழிந்தார்.
सुग्रीवं	சுகரீவ		
राजानं	மன்னரை		
सामनिश्चितैः	நன்மையைப் பிரயோ ஜனமாகவுடைய		

सत्यसन्धौ महाभागौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । वयस्यभावं संप्राप्तौ राज्याहौ राज्यदायिनौ ॥

भ्रातरौ	“சகோதரர்களாகிய	वयस्यभावं	வயதுடன் கூட்டுறவா பிடுகத்தலை,
रामलक्ष्मणौ	ராமரும் லக்ஷ்மண ரும்	संप्राप्तौ	அடைந்தவர்கள்,
सत्यसन्धौ	ஸத்தியஸந்தர்கள்,	राज्याहौ	ராஜ்யத்திற்குரியவர் கள்,
महाभागौ	மஹாபுண்யாத்மர்க ள்,	राज्यदायिनौ	ராஜ்யத்தை அளித்த வர்கள்.

तयोरेको धनुष्याणिद्वारि तिष्ठति लक्ष्मणः । यस्य भीताः प्रवेपन्तो नादान्मुञ्चन्ति वानराः॥

तयोः	“அவ்விரண்டுமீட்டில்	नादान्	கேடா வழக்களை
एकः	ஒருவரும்	मुचन्ति	இடுகின்றார்கள்னோ,
यस्य	எவருக்கு	लक्ष्मणः	அந்த லக்ஷ்மணர்
भीताः	பயந்து	द्वारि	வாசலில்
प्रवेपन्तः	கடுக்கி	धनुष्याणिः	வில்லும் கையுமாய்
वानराः	வானர்கள்	तिष्ठति	இருக்கிறார்.

स एष राघवभ्राता लक्ष्मणो वाक्यसारथिः । व्यवसायरथः प्राप्तस्तस्य रामस्य शासनात्॥

सः	“அந்த	वाक्यसारथिः	} அவருடைய ஆக்கிரை யாகிய தேர்ப்பாகளை க்கொண்டும்
राघवभ्राता	ராமரது தம்பியாகிய	व्यवसायरथः	
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	एषः	இதேதா
तस्य	அந்த	प्राप्तः	வந்திருக்கிறார்.
रामस्य	ராமருடைய		
शासनात्	ஆக்கிரையைக் கொண்டு		

अयं च दयितो राजस्तारायास्तनयोऽद्भुतः । लक्ष्मणेन सकाशं ते प्रेषितस्त्वरयाऽनघ ॥

अनघ	“கவலையற்றிருக்கும்	तारायाः	தாராயின்
राजन्	அரசே!	तनयः च	புதல்வனுமாகிய
लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரால்	अयं	இந்த
ते	தேவரீருடைய	अद्भुतः	அக்கதன்
सकाशं	ஸநிதிக்கு	त्वरया	அவஸரமாய்
दयितः	மனக்கொணுத நடக் கின்றவனும்	प्रेषितः	அதுகொண்டுவிடுக் கப்பட்டான்.

सोऽयं रोषपरीताक्षो द्वारि तिष्ठति वीर्यवान् । वानरान्वानरपते चक्षुषा निर्दहन्निव ॥५५॥

वानरपते	வானரமன்னா!	वानरान्	வானரர்களை
सः	அந்த	चक्षुषा	கண்ணால்
वीर्यवान्	பரக்கிரமசாலியாகிய	निर्दहन्	எரித்துவிடுபவர்
अयं	இவர்	इव	போலவே
रोषपरीताक्षः	கோபத்தால் கலக்கிய கண்களைபுடையவராய்	द्वारि	வாசலில்
		तिष्ठति	காத்ததுநிற்கின்றனர்.

तस्य मूर्ध्ना प्रणामं त्वं सपुत्रः सहचान्धवः । कुरु शीघ्रं महाराज रोषो हस्योपशाम्यताम् ॥

त्वं	தேவரீர்	मूर्ध्ना	விவரையில்
सपुत्रः	புதல்வனெடுகடவும்	कुरु	செய்யும்.
सहचान्धवः	பத்துக்களோடு	महाराज	மஹாராஜரே!
तस्य	அவருக்கு [கடவும்	अस्य	இவரது
मूर्ध्ना	முடிதாழ்த்தி	रोषः हि	கோபவும்
प्रणामं	மமஸ்கரித்தலை	उपशाम्यताम्	ஆற்றப்படட்டும்.

यदाह रामो धर्मात्मा तत्कुरुष्व समाहित: । राजंतिष्ठ स्वसमये भव सत्यप्रतिश्रव: ॥५७॥

राजन्	அரசே	कुरुष्व	செய்து முடியும்.
धर्मात्मा	தர்மத்தாய்வாய்விட	स्वसमये	உடனது பிரதிக்ஷணநூரில்
रामः	ஸ்ரீராமர்	तिष्ठ	நிலைநிலுதும்.
यत्	எதொன்றை	सत्यप्रतिश्रवः	{ சொன்ன சொல்லை வா கொளித்தவண்ணமுடிக் செய்து முடித்தவராக
आह	ஆகவருகித்தருகி	भव	ஆகும்.
तत्	அதை [ஐயோ		
समाहितः	விடையுமுயற்சியுண்டவ வராகி		

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे एकविंशः सर्गः ॥

आहितः श्लोकाः 10654

किष्किन्धाकाण्डे आहितः श्लोकाः 1482

द्वविंशः सर्गः—முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ 32 ॥

हनुमता लक्ष्मणप्रसादनचोदना—ஹனுமார் லக்ஷ்மணனை நல்லவன் தைத
சொல்லக் சொல்வது.

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवः सचिवैः सह । लक्ष्मणं कुपितं श्रुत्वा मुपोचासनमात्मवान् ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவன்	अङ्गदस्य	அங்கதனது
सचिवैः	மந்திரிமரர்களோடு	वचः	வேண்டுகோள்
सह	கூட	श्रुत्वा	பெருமைப்படுத்தி.
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை	आत्मवान्	தன்னறிவு அடைந்த வனாகி
कुपितं	கோபத்தடைநிரும்பு வராக	आसन्नं	ஆசனத்தை
श्रुत्वा	அறிந்துகொண்டு,	सुग्रीव	சுகிரீவனாகி.

स च तानब्रवीद्वाक्यं निश्चित्य गुरुलाघवम् । मन्त्रज्ञान्मन्त्रकुशलो मन्त्रेषु परिनिष्ठितान् ॥

मन्त्रकुशलः	மந்திரிகளில்	मन्त्रेषु	மந்திரிகளில்
सः	அவன் [நிபுணனாகிய	परिनिष्ठितान्	நிபுணர்களும்
गुरुलाघवं	{ தந்தகாலம் சம்பந்தி முக்கித்தகில் வாய்க்காலகளைப்பற்றி	मन्त्रज्ञान् च	மந்திரிகளையறிந் தவர்களுமாய்
निश्चित्य	நிச்சயமாக பெய்து,	तान्	அவர்களைப்பற்றி
		वाक्यं	பின்னரும் சொல்லை
		अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

न मे दुर्व्याहृतं किञ्चिन्नापि मे दुरनुष्ठितम् । लक्ष्मणो राघवभ्राता क्रुद्धः किमिति चिन्तये ॥

मे	"என்னும்	राघवभ्राता	ஸ்ரீராமரின் தம்பி
किञ्चित्	ஒன்றும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர் [யாசிய]
दुर्व्याहृतं न	குறைபடச்சொல்லப்	किं	ஏனோ
मे	என்னும் [படவில்லை.	क्रुद्धः	வெகுளியற்றார்
दुरनुष्ठितं अपि	பிழையுற நடக்கப்பட	इति	என்று
न	இல்லை. [வும்	चिन्तये	கவலைகொள் சிந்தை.

असुहृद्भिर्मामिवैर्नित्यमन्तरदर्शिभिः । मम दोषानसंभूताञ्श्रावितो राघवानुजः ॥ ४ ॥

राघवानुजः	"लक्ष्मणान्	अमितैः	சத்தூருக்களால்
मितै	வதா	मम	என்னிடத்தில்
अन्तरदर्शिभिः	{ தீங்குசெய்யத்தரு ணம் பார்க்கக்கொ ண்டிருக்கின்றவர்கள்	असम्भूताम्	இல்லாத
मम	எனக்கு [ஆம்	दोषान्	குற்றங்களை
असुहृद्भिः	நீங்கே சிலைக்கும்	श्रावितः	சொல்லப்பட்டிருக் கிறார்.

अत्र तावद्यथाबुद्धि सर्वैरेव यथाविधि । भावस्य निश्चयस्तावद्विज्ञेयो निपुणं शनैः ॥ ५ ॥

अत्र	"இவ்வியல்புத்தில்	यथाविधि	நர்மனிதிகளுக்கு கு றைவில்லாதவாறும்
तावत्	முதலில்	तावत्	உள்ளபடியே
भावस्य	மனனுபாவத்தின்	शनैः	காலவரமின்றி
निश्चयः	தட்பம் [ஆம்	निपुणं	அவர் மனம்போகாணாத வாறு
सर्वैः एव	உம்கள் எல்லோரா-	विज्ञेयः	அறியத்தக்கது.
यथाबुद्धि	அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றவாறும்		

न खल्वस्ति मम त्रासो लक्ष्मणाच्चापि राघवात् । मित्रं त्वस्थानकुपितं जनयत्येव संभ्रमम् ॥

मम	எனக்கு	न	இல்லை.
लक्ष्मणात्	லக்ஷ்மணரிடத்தில்	मित्रं	நண்பர்
	குத்து	अस्थानकुपितं	காரணமின்றி கோபம் கொண்டிருக்கின்றார்
त्रासः खलु	பயம் என்பதே	तु एव	என்பதுதான்
न अस्ति	இல்லை.	सम्भ्रमं	மனக்குழப்பத்தை
राघवात् अपि	ராகவர் இடத்தில்	जनयति	உண்டிபண்ணுகிறது.
	வின்றும்		

सर्वथा सुकरं मित्रं दुष्करं परिपालनम् । अनित्यत्वाद्दि चित्तानां शीतिरल्पेऽपि भिद्यते ॥७॥

मित्रं	"நட்பானது	दुष्करं	கஷ்டம்.
सर्वथा	எல்லவகையிலும்	चित्तानां	மனங்களுடைய
सुकरं	எளிதில் அடையக் கூடியது.	अनित्यत्वात्	ஸ்திரமின்னமையால்
परिपालनं हि	அதை அருது வாசித் தவிர	अल्पे अपि	அற்பவியல்புத்தினும்
		भीतिः	நட்பானது
		भिद्यते	குலைகிறது.

अतोनिमित्तं त्रस्तोऽहं रामेण तु महात्मना । यन्मधोपकृतं शक्यं प्रतिकर्तुं न तन्मया ॥ ८ ॥

अहं	“கான்	यत्	எந்த
अतोनिमित्तं तु	ஆணையால், தான்	उपकृतं	உதவிசெய்யப்பட்ட
तस्तः	அஞ்சுகின்றேன்.		டதொ,
महात्मना	மகா தீமாவான	तत्	அதற்கேற்றபடியான
रामेण	ஸ்ரீராமரால்	प्रतिकर्तुं	எனது மறுசெய்ய
मम	எனக்கு	मया	என்னால்
		शक्यं न	முடியாது.

सुग्रीवेणैवमुक्तस्तु हनुमान्हरिपुङ्गवः । उवाच स्वेन तर्केण मध्ये वानरमन्त्रिणाम् ॥ ९ ॥

सुग्रीवेण	சுகிரீவனால்	वानरमन्त्रिणां	வானரரபத் திரிகளு
एवं	மேற்கண்டவாறு	मध्ये	நடுவில் [ஹைய
उक्तः तु	கொண்டியதற்குச் செ கிசாற்றிய	स्वेन	தனது
हरिपुङ्गवः	வானாதொத்தமருதிய	तर्केण	ஆலோசனைபால்
हनुमान्	ஹனுமான்	उवाच	பின்வருமாறு சொழி ந்தான்.

सर्वथा नैतदाश्चर्यं यस्त्वं हरिगणेश्वर । न विस्मरसि सुस्निग्धसुपकारकृतं शुभम् ॥ १० ॥

सुस्निग्धं	“ தக்க சமயத்தில்பே ருதவிசெய்த ஆப்த கிண்கிதரும்	त्वं	நீர்
शुभं	சுகிலுருமாகிய	विस्मरसि न	மறக்கவில்லை.
उपकारकृतं	பேருதவி செய்த அவரை	एतत्	இது
यः	யாதொரு	हरिगणेश्वर	வானரகணமன்னர்]
		सर्वथा	எல்லா ந்ரூலும்
		आश्चर्यं न	ஆச்சரியப்படத் தக்கதன்று.

राघवेण तु शूरेण भयमुत्सृज्य दूरतः । त्वत्प्रियार्थं हतो वायुः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥११॥

राघवेण तु	“உமக்கு என்னையெய் வதற்காகத்தான்	शूरेण	சூரராகிய
शक्रतुल्य- } पराक्रमः }	இந்திரனை நிகர்த்த பாக்கிரமம் படைந் கப்பெற்ற	राघवेण	ராகவரால்
वायुः	வாஸி	भयं	பயத்தை
		दूरतः	அறவே
		उत्सृज्य	விட்டுவிட்டுத்
		हतः	கொல்லப்பட்டான்.

सर्वथा प्रणयात्कुदो राघवो नाह संशयः । भ्रातरं संप्रहितवान् लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

लक्ष्मिवर्धनं	கிண்கியல்லை வளரச் செய்கின்ற	प्रणयात्	கிண்கியால், தத்தால்
भ्रातरं	தம்பியான	सर्वथा	தான்
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனை	कुदः	கிண்கிண்கிண்கி ருத்
संप्रहितवान्	ஆணுப்பிய	अहं	இதில்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	संशयः न	இயர்வில்லை.

न मे दुर्व्याहृतं किञ्चिन्नापि मे दुरुत्थितम् । लक्ष्मणो राघवभ्राता क्रुद्धः किमिति चिन्तये ॥

मे	"என்னும்	राघवभ्राता	ஸ்ரீராமரின் தம்பி
किञ्चिद्	ஒன்றும்	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர் [பாகிய
दुर्व्याहृतं न	குறைபடச்சொல்லப்	किं	எனினு
मे	என்னும் [படவில்லை.	क्रुद्धः	வெகுளியுற்றார்
दुरुत्थितं अपि	செழியற நடக்கப்பட	इति	என்று
न	இல்லை. [ஆம்	चिन्तये	கவலைகொள்கிறேன்.

असुहृद्भिर्मामित्वैर्नित्यमन्तरदर्शिभिः । मम दोषानसंभूताञ्छ्रावितो राघवानुजः ॥ ४ ॥

राघवानुजः	"லக்ஷ்மணர்	अमितैः	சத்தூளுக்களால்
नित्यं	எதா	मम	என்னிடத்தில்
अन्तरदर्शिभिः	{ தீங்குசெய்யத்தரு ணம் பார்த்துக்கொ ண்டிருக்கின்றவர்க	असम्भूतान्	இல்லாத
मम	எனக்கு [ஆம்	दोषान्	குற்றங்களை
असुहृद्भिः	தீங்கிடுகிறீர்க்கும்	श्रावितः	சொல்லப்பட்டிருக் கிறார்.

अत्र तावद्यथावुद्धि सर्वैरेव यथाविधि । भावस्य निश्चयस्तावद्विज्ञेयो निपुणं शनैः ॥ ५ ॥

अत्र	"இவ்வியல்பத்தில்	यथाविधि	தர்மவிதிகளுக்கு கு றைவில்லாதவாறும்
तावत्	முதலில்	तावत्	உள்ளபடியே
भावस्य	மனோபாவத்தின்	शनैः	காலவரமின்றி
निश्चयः	துட்பம் [ஆம்	निपुणं	அவர் மனம்போணுத வாறு
सर्वैः एव	உங்கள் எல்லோரா-	विज्ञेयः	அறியத்தக்கது.
यथावुद्धि	அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றவாறும்		

न खल्वस्ति मम त्रासो लक्ष्मणाच्चापि राघवात् । मित्रं त्वस्थानकुपितं जनयत्येव संभ्रमम् ॥

मम	எனக்கு	न	இல்லை.
लक्ष्मणात्	லக்ஷ்மணரிடத்தில்	मित्रं	நண்பர்
	குத்து	अस्थानकुपितं	காரணமின்றி கோபம் கொண்டிருக்கின்றார்
त्रासः खलु	பயம் என்பதே	तु एव	என்பதுதான்
न अस्ति	இல்லை.	संभ्रमं	மனக்குழப்பத்தை
राघवात् अपि	ராகவர் இடத்தில் இன்றும்	जनयति	உண்டிடுகின்றது.

सर्वथा सुकरं मित्रं दुष्करं परिपालनम् । अनित्यत्वाद्दि चित्तानां प्रीतिरल्पेऽपि भिद्यते ॥७॥

मित्रं	"நட்பானது	दुष्करं	கஷ்டம்.
सर्वथा	எல்லவையிலும்	चित्तानां	மனங்களுடைய
सुकरं	எளிதில் அடைபக் கடியது.	अनित्यत्वात्	ஸ்திரமின் மாறாமல்
परिपालनं हि	அதை அருதுகவந்த தவிர	अल्पे अपि	அற்ப அளியுடந்திலும்
		प्रीतिः	நட்பானது
		भिद्यते	குணிகிறது.

அதோநிமித்தம் வஸ்தோ ஽ஹ் ராமேண து பஹாஹ்மனா । யந்மயோஷகூதம் ஶவயம் ப்ரதிகர்து ந தந்மயா ॥ ௮ ॥

அஹ்	"ஹம்"	வஸ	வசுத
அதோநிமித்தம் து	ஆஸகயபாஹ்தாஹ்	வயகூதம்	உதவிசெய்யப்பட்ட படுதர,
வஸ்த:	அநுஷ்சிஷ்டிதம்.	நய	அதந்நிகழ்ந்தபடியான
பஹாஹ்மனா	மகாந்மஹாஹா	ப்ரதிகர்து	காமர துசெய்ய
ராமேண	ஸ்ரீராமராவ்.	மயா	என்முல்
மம	எனக்கு	ஷவ்யம் ந	முடியாதீ.

சுபிரீவேணைவமுத்தஸ்து ஹனுமான்ஹரிபுஜ்வ: । உவாசு ச்வெந தர்கேண மய்யே வானரமந்நிஷாமு ॥ 9 ॥

சுபிரீவேண	ககரீவனூல்	வானரமந்நிஷா	வானரமந்நிஷா
ஏவ்	நேற்கண்டவாறு	மய்யே	நடுவில் [கடவ
உக்த: து	செல்லையதற்குச் செ கிரந்திய	ச்வெந	தனது
ஹரிபுஜ்வ:	வானநேரத்தமனூலிய	தர்கேண	ஆவேசனைமால்
ஹனுமான்	ஹனுமார்	உவாசு	பின்வருமாறு பொழி ந்தார்.

சர்வதா நேததாஷ்வயே யஸ்த்வம் ஹரிஷணேஷ்வர । ந விஸ்சரஸி சுஸ்திஷ்மஸுபகாங்கூதம் ஶுபம் ॥ 10 ॥

சுஸ்திஷ்ம	{ "தக்க சமயத்திலேபே குதவிசெய்த ஆப்த கிணைகிதரும்	ஸ்வ	ஶ
ஷுபம்	கசிலருமரகிய	விஸ்சரஸி ந	மறக்கக்கல்லி.
உபகாரகூதம்	பேருதவி செய்த அவரை	ஏவம்	ஶீத
ய:	யாதொரு	ஹரிஷணேஷ்வர	வானரகணபன்னர்!
		சர்வதா	எவ்வாற்றினும்
		ஆஷ்வயே ந	ஆசீர்செய்யப்பட்ட கிணைகித.

ராஷவேண து ஶூரேண பயமுத்யுஷ்ய தூரத: । த்வத்ஸிரியர்தீ ஹதோ வானோ ஶக்ருதூஷ்யபராக்ரம: ॥11 ॥

த்வத்ஸிரியர்தீ து	"உமக்கு நன்மைசெய்ய வதற்காகத்தான்	ஷூரேண	தூரரகிட
ஷக்ருதூஷ்ய- } பராக்ரம: }	இந்திரிண நிகர்ந்த பராக்ரமம் படைச் கப்பெற்ற	ராஷவேண	ராஷவராவ்
வானோ	வானி	மய்யே	படகிலத
		தூரத:	தூரத
		உத்யுஷ்ய	விட்டொழிந்த
		ஹத:	செல்லப்பட்டான்.

சர்வதா ப்ரணயாத்ருதூ ராஷவோ நாத்ர சன்ஷய: । ஶ்ராதர் சம்பஹிதவான் லக்ஷ்மணம் லக்ஷிமவ்ர்தநம் ॥

லக்ஷிமவ்ர்தநம்	கிரேயன்னை வளரச்ச் செய்யின்ற	ப்ரணயாத்ரு	கிரேயகயாவத்தால்
ஷ்ராதர்	தம்ஸிரியா	சர்வதா	என்
லக்ஷ்மணம்	காசந்தமனான	கூர:	கொடுகொண்டிருக்கி றார்.
சம்பஹிதவான்	அனுபாபிச	அஸ	புலி
ராஷவ:	ஸ்ரீராமர்	சன்ஷய: ந	தூரநிலை.

त्वं प्रपत्तो न जानीषी कालं कालविदां वर । फुल्लसप्तच्छदश्यामा पवृत्ता तु शरच्छिवा ॥

कालविदां वर	"காலம் தெரிந்தவர்க தேவரீர் [வினாத்தால்]	फुल्लसप्तच्छद- } श्यामा	} பூத்த ஏழிலைப்பாலை களால் கறுத்தும்
त्वं	அஜா காலதயாரிசுத்த வராய்	शिवा	
प्रपत्तः	இது இன்னகாலம் என்பதை	शरत्	சரத்தகாலமானது
कालं	அறியா திருக்கின்றீர்.	पवृत्ता तु	இப்பொழுது நடை பெறுகிறது.
जानीषी न			

निर्मलमहनक्षत्रा यौः प्रनष्टबलाहका । प्रसन्नाश्च दिशः सर्वाः सरितश्च सरांसि च ॥१४॥

यौः	"ஆகாசமானது	सर्वाः च	எல்லாமும்
प्रनष्टबलाहका	மேகங்களின் தி	सरितः च	நதிகளும்
निर्मल-)	சிவமான கிரஹங்களும்	प्रसन्नाः	தெளிவா ரிருக்கின்ற நன்.
महनक्षत्रा)	நும் நகத்திரங்களும் முடையதாரிருக்கி நது.	सरांसि	பொய்கைகளும்
दिशः	திக்குகள்	च	ஆப்படியே தெளிவா ரிருக்கின்ற நன்.

प्राप्तुयोगकालं तु नावैषि हरिपुङ्गव । त्वं प्रपत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयमिहागतः ॥१५॥

हरिपुङ्गव	"வானரோத்தம]	अवैषि न	அறியா திருக்கின்றீர்.
प्रपत्तः	அக்கிரமதக்குறை	इति व्यक्तं	இக்காரணத்தால் தான்
त्वं	தேவரீர் [வாரிருக்கும்]	अयं	இந்த
तु	இப்பொழுது	लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்
उद्योगकालं	முயற்சிக்கேற்ற காலம்	इह	இங்கு
प्राप्तं	கடந்துகொண்டிருப் பதை	आगतः	வந்திருக்கிறார்.

आतंस्य हतदारस्य परुषं पुरुषान्तरात् । वचनं मर्षणीयं ते राघवस्य महात्मनः ॥ १६ ॥

हतदारस्य	"மனை திருப்பட்டு	पुरुषान्तरात्	} செய்தி கொண்டுவந்தி ருக்கும் பிரதிரிதி பயிருந்து
आतंस्य	மகம் கொண்டு கும்	परुषं वचनं ते मर्षणीयम्	
महात्मनः	மஹாத்மாவாகிய		நிஷ்டேசச் சொல் வன்னால் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது.
राघवस्य	பூராமருடைய		

कृतापराधस्य हि ते नान्यत्वश्याम्यहं क्षमम् । अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥

कृतापराधस्य	"அபாத்தப்பட்ட	अन्यत्	வேறு ஒன்றை
ते हि	உமங்கோ	क्षमं	நன்மை பயக்கக் கடியதாய்
अञ्जलिं बद्ध्वा	கைகட்டி,	अहं	நான்
लक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணரை	पश्यामि न	நினைக்கிறேன்.
प्रसादनात्	அருள்புரியச் செய்		
अन्तरेण	வகை விட		

नियुक्तैर्मन्त्रिभिर्वाच्यो ह्यवश्यं पार्थिवो हितम् । अत एव भयं त्यक्त्वा ब्रवीम्यवधृतं वचः ॥

नियुक्तैः	"நற்புகத்திபுகள வந்து இத்தரப்பட்ட	वाच्यः	பொல்லாபாடத் தக்கவன்.
मन्त्रिभिः	எந்திரிகளால்	अतः एव	இக்காரணத்தால்
पार्थिवः	நான்	भयं	பயத்தை [காண்
हितं	நன்மை பலக்கத்தை	त्यक्त्वा	விட்டுவிட்டு,
अवश्यं हि	அவசியமாய் [கதை	अवधृतं वचः	முடிவாகித் சொன்ன சொல்லுகிறேன்.
		ब्रवीमि	

अभिकुट्टः समर्थो हि चापमुद्यम्य राघवः । सदेवासुरगन्धर्व वशे स्थापयितुं जगन् ॥१९॥

राघवः	"ஹீராகவர்	सदेवासुरगन्धर्व	தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் உள்
अभिकुट्टः हि	சிறைக்கொண்டவர யில்	जगन्	உலகை [எயிட்ட
चापं	கிண்கி	वशे	தன் வசத்தில்
उद्यम्य	கைக்கொண்டு,	स्थापयितुं	நிலைநிறுத்த
		समर्थः	வல்லவர்.

न स क्षमः कोपयितुं यः प्रसाद्यः पुनर्भवेत् । पूर्वोपकारं स्मरता कृतज्ञेन विशेषतः ॥२०॥

प्रसाद्यः	"அடிபணிந்து அருள் புரியச் செய்யப்பட வேண்டியவரான	स्मरता	மறவாத
यः	எவர்	विशेषतः	முக்கியமாய்
पुनः भवेत्	மீறியிருவரோ	कृतज्ञेन	கிருதகீர்தான உய்யுமாய்
सः	அவர்,	कोपयितुं	கொபய்கொள்ளும்
पूर्वोपकारं	முன்செய்த உதவியை	क्षमः न	படி செய்ய எந்தவாறும்.

तस्य मूर्धा प्रणम्य त्वं सपुत्रः ससुहृज्जनः । राजंस्तिष्ठ स्वसमये भर्तुर्भायिव तद्वशे । २१ ॥

राजन्	"அரசே!	स्वसमये	உமது பிரதிக்கீரையி
त्वं	நீர்	भर्तुः	கணவனுக்கு [ஆய்
सपुत्रः	புதல்வர்களுமின்	भायां	பாணியை
ससुहृज्जनः	யித்திரர்கமோடும்	इव	இவ்வாறு
तस्य	அவருக்கு	तद्वशे	அவரது ஆளுகையி
मूर्धा	முடி தாழ்த்தி		ஆய்
प्रणम्य	நாசம் கரித்து	तिष्ठ	நிலைநில ஆய்.

न रामरामानुजशासनं त्वया कपीन्द्र युक्तं मनसाऽप्यपोहितम् ।
मनो हि ते ज्ञास्यति मानुषं बलं सराघवस्यास्य सुरेन्द्रवर्चसः ॥ २२ ॥

कपीन्द्र त्वया	வாசுதேவன் னு ! உடம்பால்	सराघवस्य	எசுத்தமணருடன் இரு க்கின் தவருமான
रामरामानुज- शासनं	} राममனச்சுமணர்களு டைய ஆக்கினைய	अस्य	இவரது
मनसा अपि		मानुषं	ஆன் பின் திசயத்தா லேற்பட்ட
अपोहितुं	மனத்தரஸாயினும்	बलं	சக்தியை
युक्तं न	புறக்கணிக்க	ते	உமது
सुरेन्द्रवर्चसः	தக்கதன்று	मनः हि	மனமே
	இந்திரனை நிகர்த்த ஒளிபெற்றவரும்	ज्ञास्यति	ஆறியும்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे द्वाविंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10676

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 1424

वयस्त्रिंशः सर्गः—முப்பத்திமுன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ ३३ ॥

तारया लक्ष्मणसान्त्वनम्—தாரை லக்ஷ்மணரை ஸமாதானம் செய்வது.

अथ प्रतिसमादिष्टो लक्ष्मणः परवीरहा । प्रविवेश शुभां घोरां किष्किन्धां रामशासनात् ॥

परवीरहा	சத்ருவி ரர்களை ஒழிக்க வல்ல	प्रतिसमादिष्टः	உள்ளே அழைக்கப் பட்டவராய்
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	शुभां	அழகுவாய்க்க தும்
रामशासनात्	ராமரது ஆக்கினைய	घोरां	டயங்கரமான துமான
अथ	அப்பொழுது	किष्किन्धां	இவ்வின்னைக்கஞர்
		प्रविवेश	பிரவேசித்தார்.

द्वारस्था हरयस्तत्र महाकाया महाबलाः । बभूवुर्लक्ष्मणं दृष्ट्वा सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	हरयः	வானர்கள்
महाकायाः	பெருடறுற்றவர்களும்	सर्वे	எல்லோரும்
महाबलाः	மகா பஸிஷ்டர்களும்	लक्ष्मणं	எசுத்தமணரை
द्वारस्थाः	வாயில் காப்போர்களு மான	दृष्ट्वा	பார்த்து
		प्राञ्जलयः	கைகடப்பிக்கொண்டு
		स्थिताः बभूवुः	நின்றார்கள்.

निःश्वसन्तं तु तं दृष्ट्वा कुर्दं दशरथात्मजम् । बभूवुर्हरयस्तान् न चैनं पर्यवारयन् ॥ ३ ॥

हरयः	வானர்கள்	कुर्दं	கொபத்திரூப்பவ
दशरथात्मजं	தசரதபுதல்வராகிய	दृष्ट्वा तु	பார்த்து [ராய்]
तं	அவரை	असाः	அக்கமுற்றவர்களாக
निःश्वसन्तं	பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு	बभूवुः	ஆயினர்.
		पन्	இவரை
		पर्यवारयन् न च	ஆளுகவே இல்லை.

स तां रत्नमयीं श्रीमान्दिव्यां पुष्पितकाननाम् । रम्यां रत्नसमाकीर्णां ददर्श महतीं गुहाम् ॥
 हर्म्यप्रासादसंवाधां नानापण्योपशोभिताम् । सर्वकामफलैर्वृक्षैः पुष्पितैरुपशोभिताम् ॥ ५ ॥
 देवगन्धर्वपुत्रैश्च वानरैः कामरूपिभिः । दिव्यमाल्याम्बरधरैः शोभितां प्रियदर्शनैः ॥ ६ ॥
 चन्द्रनागरुपद्मानां गन्धैः सुरभिगन्धिनाम् । मैरियाणां मधूनां च संयोदितमहापथाम् ॥
 विन्ध्यमेरुगिरिप्रख्यैः प्रासादैर्नैकभूमिभिः ॥ ७ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானாகும்	देवगन्धर्वपुत्रैः	{ தேவர்கள், கந்தர்வர் கள் இவர்களின் புத்தல்வர்களும்
ச:	அவர்	காமரூபிभि:	{ களைத்த உருவமெ டுக்க வல்லவர்களும்,
तां	அந்த	दिव्य-	{ திவ்யமான மான்களை யும் ஆடைகளையும் அணிந்தவர்களும்,
महतीं	பெருகிய	माल्यांबरधरैः	
रम्यां	அழகிய	प्रियदर्शनैः	{ பார்த்ததற்கரியதோற் றமுடையவர்களு வானர்களால் [மரண அழகுற்று விளங்கு கிறதாயும்,
गुहां	குறைமையை	चन्द्रनागरु-	{ சந்தனம், அகில், தாம சை, இவைகளுடை யவும்,
रत्नमयीं	ரத்னமயமானதாயும்,	पद्मानां	
दिव्यां	அமரணுஷ்யமானதிருக் கிறதாயும்	मैरियाणां	{ மைரேயமெனும் கள் ஒருகுடையவும்,
पुष्पितकाननां	புஷ்பித்த பூங்காவ ணக்களுற்றதாயும்	मधूनां	{ தேன்களுடையவும்
रत्नसमाकीर्णां	{ அருமையான வந்து க்களால் நிறைந்திருக் கிறதாயும்,	सुरभिगन्धिनां च	{ சன்மணம் கமழ்கின்ற வைகளுடையவும்
हर्म्यप्रासाद- संवाधां	{ அரண்மனைக்குச் சமான மாளிகைக ளாலும், அரண்மனை களாலும் நிறைத் துள்ளதாயும்,	गन्धैः च	{ வாஸனைகளாலும்
नानापण्योप- शोभितां	{ பலவகைக் கடைக ளால் அழகுவாய்க் கிளங்குகிறதாயும்,	विन्ध्यमेरुगिरि- प्रख्यैः	{ வந்தியமலை, மேருமலை இவைகளை நிகர்த்த பல உப்பரிகைகளை யுடைய
सर्वकामफलैः	{ கிரும்பிய எல்லாப் பழங்களை தர வல்ல வைகளான	प्रासादैः	{ பெரிய மாளிகைகளா லும்
पुष्पितैः	நன்குபூத்த	संयोदित-	{ களிப்புற்று விளங்கு கின்ற ராஜவிதிகளை யுடையதுமால்
वृक्षैः	மரங்களால்	महापथां	
उपशोभितां	அழகுவாய்க் குகிறதாயும்,	ददर्श	{ கவனித்தார்.

ददर्श गिरिनयश्च विमलास्तत्र राघवः ॥ ८ ॥

राघवः वाक्पुत्रமணர்
तत्र अங்கித த் தில்
गिरिनयः च மலையருங்கிணையம்

विमला: தெளிந்திருக்கின்ற வைகணாய்
ददर्श பாத்தாரர்.

अद्भुदस्य गृहं रम्यं मैन्दस्य द्विविदस्य च । गवयस्य गवाक्षस्य गजस्य शरभस्य च ॥
विच्युन्मालेश्च संपाते: सूर्याक्षस्य हनूमतः । वीरवाहो: सुवाहोश्च नलस्य च महात्मनः ॥
कुमुदस्य सुषेणस्य तारजाम्भवतोस्तथा । दधिवक्त्रस्य नीलस्य सुपाटलसुनेत्रयो: ॥११॥
एतेषां कपिसुख्यानां राजमार्गे महात्मनाम् । ददर्श गृहमुख्यानि महासाराणि लक्ष्मणः ॥
पाण्डुराभ्रप्रकाशानि दिव्यमाल्ययुतानि च । प्रभूतधनधान्यानि स्त्रीरत्नै: शोभितानि च ॥

लक्ष्मणः वाक्பு.மணர்
राजमार्गे ராஜமீ திபில்
अद्भुदस्य அங்கதனுடைய
रम्य அழகிய
गृह மானிகையையும்
एतेषां இத்த
महात्मनां மஹாத்மர்களைய
कपिसुख्यानां கபிசுகியான
ளான

मैन्दस्य மைந்தனுடையவும்,
द्विविदस्य च த்விவிதனுடையவும்,
गवयस्य கவயனுடையவும்,
गजस्य கஜனுடையவும்,
गवाक्षस्य கவாக்ஷனுடையவும்,
शरभस्य च சரபனுடையவும்,
विच्युन्माले: च வித்யுன்மலையினுடையவும்,

सम्पाते: சம்பாதிரினுடையவும்
सूर्याक्षस्य சூர்யாக்ஷனுடையவும்,
हनूमतः ஹனுமதுடையவும்,
वीरवाहो: வீரவாஹினுடைய
வும்,

सुवाहो: च சுபாஹினுடையவும்,
महात्मनः மஹாத்மவைய
नलस्य च நலனுடையவும்,
कुमुदस्य குமுதனுடையவும்,

सुषेणस्य வசுஷணனுடைய
வும்,
तारजाम्भवतो: } தாரன், ஜாம்பவான்
तथा } இவர்களுடையவும்,
दधिवक्त्रस्य } ததிவக்தரனுடைய
வும்,

नीलस्य நீலனுடையவும்
सुपाटल- } சுபாடலனுடையவும்
सुनेत्रयो: } சுநேத்ரனுடையவும்,
महासाराणि உறுதியாய்கட்டப்
பட்டவைகளும்,

पाण्डुराभ्र- } வெண்ணீமகங்கள்
प्रकाशानि } ரேபல் விளக்குகின்
றவைகளும்,

दिव्यमाल्य- } திவ்ய புஷ்பங்களால்
युतानि } நிறைந்துள்ளவை
களும்,

प्रभूत- } தனங்களாலும் தான்
धनधान्यानि } யங்களாலும் பிசுந்த
வைகளும்,

स्त्रीरत्नै: உயர்ந்த நகைகளால்
शोभितानि च அழகுபாய்ந்து விளங்
குறிவைகளான

गृहमुख्यानि மாதமலிகைகளை
ददर्श கண்டார்.

சுமஹ்ருஸ	{ மிகவும் ஊக்கிரகை யாய் காவல்கார்க்கப் பட்டதும்	மஹாஹ்ஸரணோபை: வஹுமி: வராசனே: ச	மிக விரைவுபடுத்த விரிப் பல [புகழினாடுகடிய சிறந்த ஆசனங்க னாலும்
ஹேமராஜதபயந்தீ:	{ பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட கட டிகளினாலும்	அபஸோமித் மஹ அந்த:புர இவஸி	அழகுற்று வினக்குகி பெரிய [ததுமான அந்தப்புரத்தை கண்டார்.
தஸ தஸ	அங்கு அங்கு		

प्रविशन्नेव स ततं शुश्राव मधुरस्वनम् । तन्त्रीगीतसमाकीर्णं समतालपदाक्षरम् ॥ २१ ॥

ச:	அவர்	தந்ரீகீத- } சமகீர்ண }	வீணைபாடல் இவைக ளோடு நிறைந்து
பவிரஸந் ஸவ	காழந்தவெண்டிட	தத	பரவியதுமான
சமதால- } படாக்ஷர }	ஒத்த தாளத்தையும், பதத்தையும், அக்தா த்தையுமுடையதும்	மதூர்ஸவந் சுஸாவ	இன்னொருவைய செவில்கொண்டார்.

वर्द्धाश्च विविधाकारा रूपयौवनगर्विताः । स्त्रियः सुग्रीवभवने ददर्श स महाबलः ॥ २२ ॥

மஹாவல:	மகா பலவாலாகும்	ரூபயௌவன- } கர்விதா: }	செளந்தர்யத்தாலும் பெணவனத்தாலும்
ச:	அவர்	வஹீ:	பல [செருக்குற்ற
சுரீவமவநே	சகீர்வனது மானி கையில்	ஸ்த்ரீ: ச	ஸ்த்ரீகளையும்
விரிவாகாரா:	பல மேனியர்களும்	தர்ஸி	பார்த்தார்.

दृष्ट्वाऽभिजनसम्पन्नाश्चित्रमाल्यकृतस्रजः । फलमाल्यकृतव्यशा भूपणोत्तमभूपिताः ॥ २३ ॥

नातृभ्रात्रापि चाव्यशान्नानुदात्तपरिच्छदान् । सुग्रीवानुचरांश्चापि लक्षयामास लक्ष्यणः ॥

லக்ஷண:	லக்ஷ்மணர்	சூரணோத்தம- } பூபிதா: }	சிறந்த ஆபரணங்க ளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர்களுமான ஆவர்களே
அமிதநசம்யஸா:	உயர்ந்த ஊதியில் பிறந்தவர்களும்,	ஹ்ரு சுரீவானுசரந் ச	பார்த்துவிட்டு, சகீர்வனது அடிமை களையும்
விஸமாலய- } கூதசுரஜ: }	அழகிய புஷ்பங்க ளால் தொடுக்கப் பட்ட மாலிகளை அணிந்தவர்களும்,	அநுஸந் அபி லக்ஷயாமாச ந அவ்யஸந் ச ந	மனக்குறையுள்ளவர் காணவில்லை. [களாக முயற்சியில்லாதவர் காணவில்லை. [களாயும்
பலமாலய- } கூதவ்யஸா: }	பழங்களுக்காகவும், மாலிகளுக்காகவும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியுடையவர்க ளும்,	அநுதாத- } பரிச்சதந் அபி } ந	நல்ல ஆடைபாபரணங் களில்லாதவர்களா காணவில்லை. [யும்,

कूजितं नूपुराणां च काञ्चीनां निखनं तथा ।
स निशम्य ततः श्रापान् सौमित्रिर्द्विजितोऽभवत्

॥ २५ ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமான் குகும்	काञ्चीनां	குட்டியாணாக்களின்
सः	அந்த	निखनं तथा	நுகையையும்
सौमित्रिः	சௌமீதிரன்	निशम्य	கேட்டு,
नूपुराणां	கிணம்புகளின்	ततः	அதனும்
कूजितं च	நுகையையும்	ललितः	வெட்கமடைந்தவராக
		अभवत्	ஆனார்.

रोषवेगप्रकुपितः श्रुत्वा चाभरणस्वनम् । चकार ज्यास्वनं वीरो दिशः शब्देन पूरयन् ॥

वीरः	சூரராகும் அவர்	शब्देन	சூரியர்
आभरणस्वनं	ஆபரண ஓசையை	दिशः	எல்லா திசுக்களிலும்
श्रुत्वा	கேட்டு,	पूरयन् च	கேட்கச்செய்து கொண்டு
रोषवेगप्रकुपितः	{ கோபத்தின் கடுமை யை முன்னின்று மடைந்தவராகி	ज्यास्वनं	சூரியசுவை
		चकार	செய்தார்.

चारित्र्येण महाबाहुरपकृष्टः स लक्ष्मणः । तस्थवैकान्तमाश्रित्य रामकोपसमन्वितः ॥२७॥

रामकोप- समन्वितः	ஸ்ரீராமர் து கோபத் தையே மனதிற்கொ ண்டிருந்த	चारित्र्येण	அங்கு உட்கும் வட வழக்கையால்
महाबाहुः		अपकृष्टः	அருவாய்ப்பற்றவராகி
सः	அந்த	एकान्ते	ஒருவரும்இல்லாத தூரி
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	आश्रित्य	உகந்த, நடந்த
		तस्थौ	காத்திருக்கின்றார்.

तेन चापस्वनेनाथ सुधीवः प्रवगाधिपः । विज्ञायाऽऽगमनं व्रस्तः संवचाल वरासनात् ॥

प्रवगाधिपः	வரவாமன் வஞ்சிய	विज्ञाय	உறிந்த,
सुधीवः	சுதீவன்	वस्तः	கடுத்தி
तेन	அந்த	अथ	உடன்
चापस्वनेन	கிண்பின் ஓசைத்தொடர்	वरासनात्	கிட்டக ஆசைத்தி
आगमनं	அவன் வந்திருப்பதை	संवचाल	செய்தான். [காத்தி]

अङ्गदेन यथा मर्षं पुरस्तात्प्रतिवेदितम् । सुव्यक्तमेव संघातः सौमित्रिभ्रातृवत्सलः ॥२९॥

पुरस्तात्	“முன்பே	एवः	சூழீதா
अङ्गदेन	அங்கதனும்	संघातः	வந்திருக்கின்ற நவர்
मर्षं	மரணம்	भ्रातृवत्सलः	கிண்புறவர்களவராக
प्रतिवेदितं यथा	கேள்விக்கப்பட்ட மரணமே	सौमित्रिः सुव्यक्तम्	சௌமீதிரன் என்றார் மரணம்.

अङ्गदेन समाख्यातो ज्यास्वनेन च वानरः । बुबुधे लक्ष्मणं प्राप्तं मुखं चाख्य व्यशुष्यत ॥

अङ्गदेन	அங்கதனல்	प्राप्तं	பாட்டுரைநீர்ந்துயிரிட்ட
समाख्यातः	முன்னையே ஆறிக் கை செய்ப்பட்ட	बुबुधे	ஆறிந்தான். [வராய்]
वानरः	வானரன்,	च	ஆதனல்
ज्यास्वनेन च	நானேனைசயினாலும்	अख्य	இவனை
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை	मुखं	முகம்
		व्यशुष्यत	வாட்டமுற்றது.

ततस्तारां हरिश्रेष्ठः सुग्रीवः पियदर्शनाम् । उवाच हितमव्ययस्त्राससंभ्रान्तमानसः ॥३१॥

हरिश्रेष्ठः	வானரரேத்தமனாகிய	पियदर्शनां	ஆழகிய
सुग्रीवः	சுரீரீவன்	तारां	நாரையைப் பார்த்து
त्राससंभ्रान्त- मानसः	பயச்சரன் சூழம்பிய மனமுடையவனாய்	हितं	சமயத்திற்க்கேற்ற
ततः			வாறு
अव्ययः	அப்பவும் சமயத்திற்க்கேற்ற படி ஜாக்கிரதைபு டையவனாகி	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

किन्तु तत्कारणं सुभ्रु प्रकृत्या मृदुमानसः । सरोष इव संप्राप्तो येनायं राघवानुजः ॥३२॥

सुभ्रु	"சந்தரி!	सरोषः इव	கேடபத்துடல் கடிய வராகவே
प्रकृत्या	ஸ்வபாவத்தில்	संप्राप्तः येन	காந்திருக்கின்றபடி.
मृदुमानसः	இளகிய மனத்தை	तत्कारणं	ஆதன்காரணம் [யால்]
अयं	இந்த [முடையவரான	किन्तु	என்ன?
राघवानुजः	லக்ஷ்மணர்		

किं पश्यसि कुमारस्य रोपस्थानमनिन्दिते । न खल्वकारणे कोपमाहरेन्नरसत्तमः ॥३३॥

नरसत्तमः	"புருஷோத்தமர் சூ மவர்	कुमारस्य	சகலவர்த்திமக னுக்கு
अकारणे	செய்காரணமாய்	रोपस्थानं	கேடபுமேற்பட்டதற் சூக்காரணத்தை
कोपं आहरेत् न	கேடபக்கொள்ள மாட்	किं पश्यसि	என்னவென கேளிக் கின்றாய்?
खलु	ஆனபடியால் [யால்]		
अनिन्दिते	சுற்றமற்றவனே!		

यदस्य कृतमस्माभिर्वुध्यसे किञ्चिदप्रियम् । तद्बुद्ध्या संप्रधार्याशु शिपमर्हसि भाषितुम् ॥

अस्माभिः	"நம்மால்	नश्	அனை
अस्य	இயுக்கு	आशु	காலதாரநயின்று
अप्रियं	இன்பயில்வாத	बुद्ध्या	நண்ணறிவைக் கொண்டு
किञ्चिद्	எதேனும்என்ற	संप्रधार्या	ஆராய்ந்தறிந்து,
कृतं	செய்யப்பட்டதாய்	शिपं	சீக்கிரம்
बुध्यसे	கவகிடுகின்றாய்;	भाषितुं अर्हसि	பாஷர்கூர் கொள்ள வேண்டும்.
यद्	என்கால்		

अथवा स्वयमेवैनं द्रष्टुमर्हसि भामिनि । वचनैः सान्त्वयुक्तैश्च प्रसादयितुमर्हसि ॥ ३५ ॥

भामिनि	" கட்டிடுகிறேன் !	अर्हसि	வேண்டும்.
अथवा	அல்லது	सान्त्वयुक्तैः	கொபசாத் திணை
स्वयं एव	நீதிய		விசிற விக்கத்தக்க
एनं	இவ்வரை	वचनैः च	வாத்தனைகளாலேயே
द्रष्टुं	நேரில்ய் கொள்	प्रसादयितुं	அருள் புரிய செய்ய
	பார்க்க	अर्हसि	கடவாய்.

त्वदर्शनविशुद्धात्मा न स कोपं करिष्यति । न हि स्त्रीषु महात्मानः क्वचित्कुर्वन्ति दारुणम् ॥

सः	" ஆவர்	महात्मानः	சான்றோர்கள்
त्वदर्शन-	உன்னைப் பார்க்கு	स्त्रीषु	ஸ்திரீகள் கிவறுத்தில்
विशुद्धात्मा }	சாந்தமனத்தினராகி	क्वचित्	ஒருபொழுதும்
कोपं	கிணத்தை	दारुणं	மனம் கொக்கும்
करिष्यति न	கொள்ளார்.		வன்மை
हि	ஏனெனில்	कुर्वन्ति न	கடவார்கள்.

त्वया सान्त्वैरुपक्रान्तं प्रसन्नोन्द्रियमानसम् । ततः कमलपत्राक्षं द्रक्ष्याम्यहपरिन्दमम् ॥ ३७ ॥

कमलपत्राक्षं	" தாமரைக்கண்	उपक्रान्तं	கொபாவெசமொழி
	ணனும்		தவராய்
अरिदमं	சத்துருக்களை ஒழிப்	प्रसन्नोन्द्रिय-	இர்த்தியுக்களும் மன
	பலருமாகிய ஆவரை	मानसं }	மும் தெளிந்தவராய்
त्वया	உன்னால்	ततः	ஆனயின்னர்
सान्त्वैः	சல்ல வார்த்தைக	अहं	என்
	களால்	द्रक्ष्यामि	பார்க்கின்றேன் "

सा प्रसन्नवर्ती मदविह्वलाक्षी प्रलम्बकाक्षीगुणहेमसूत्रा ।

सलक्षणा लक्ष्मणसन्निधानं जगाम तारा नमिताङ्गयष्टिः

॥ ३८ ॥

सा तारा	அந்த தாரை,	नमिताङ्गयष्टिः	குளித்து வணங்கிய
प्रसन्नवर्ती	தன்னாடி நடக்கின்ற		மேனிமரைய
	வராய்		
मदविह्वलाक्षी	{ குடிமயக்கத்தால் கொ	सलक्षणा	{ தான் செய்யவேண்டி
	ருகும் கண்டருற்ற		ய் கடமைக்கு ஆதி
	வராய்,		காரம் பெற்றவனாய்
प्रलम्बकाक्षीगुण-	{ மழுவிக்கிடந்த பொன்	लक्ष्मण-	{ எகத்தமணருடைய என்
हेमसूत्रा	ஒட்டாணமும், பொ	सन्निधानं }	ளிதானத்திற்கு
	ன் குழலும் உடைய	जगाम	போய்ச் செந்தான்.
	வராய்,		

स तां समीक्ष्यैव हरीशपत्नीं तस्थानुदासीनतया महात्मा ।
अवाङ्मुखोऽभून्मनुजेन्द्रपुत्रः स्त्रीसन्निकर्षाद्विनिवृत्तकोपः ॥ ३९ ॥

महात्मा	மகாத்மாவும்	उदासीनतया	} விருப்பும் வெறுப்பு மீள்வாத உதாஸீன குணத்தாலேயே
मनुजेन्द्रपुत्रः	சக்கிரவர்த்தியின் மகனுக்கும்	एव	
सः	அவர்	तस्थी	} பேசாதிருந்தார். ஸ்தீயின் சாமிப்பயத் தலை குனிந்து [தால் கோபமொழிந்தவராய் ஆனார்.
हरीशपत्नीं	வாஸுதமக் கணினி மனைநியாகிய	स्त्रीसन्निकर्षात्	
तां	அவளை	अवाङ्मुखः	} வினியூகிப்ப ஆனார்.
समीक्ष्य	பார்ந்து,	अभूत्	

सा पानयोगाद्विनिवृत्तलज्जा हृष्टिप्रसादाच्च नरेन्द्रसूनोः ।

उवाच तारा प्रणयप्रगल्भं वाक्यं महार्थं परिसान्त्वपूर्वम् ॥ ४० ॥

सा	அந்த	प्रणयप्रगल्भं	} வேண்டுமோளுக்கு மனம் துணிந்ததை நன்குவிளக்கக் காட் டுகிறதும், சிறந்த உயிரையளிக்க வல்லதுமான
तारा	தாரா	महार्थं	
नरेन्द्रसूनोः	சக்கிரவர்த்தியின் மகனனின்	परिसान्त्वपूर्वं	} முற்றிலும் உள்ளம் குவிரக்கெய்வதை உத்தேசமாய் உடை ஒரு சொல்லை [ய பின்வருமாறு மொ ழிந்தார்கள்.
हृष्टिप्रसादाच्च	தெரிவான பார்வைவரலும்	वाक्यं	
पानयोगाच्च च	ஆதாயகிடைத்து கிட்டமைவாலும்	उवाच	
विनिवृत्तलज्जा	காணம் துறந்து		

किं कोपमूलं मनुजेन्द्रपुत्र कस्ते न संतिष्ठति वाङ्निदेशे ।

कः शुष्कवृक्षं वनमापतन्तं दवाग्निमासीदति निर्विशङ्कः ॥ ४१ ॥

मनुजेन्द्रपुत्र	" சக்கிரவர்த்தியின் திருமகனுடைய]	शुष्कवृक्षं	உலர்ந்த மரக்கிளை யு டைய
कोपमूलं	கோபத்திற்குக் கார ணம்	वने	காட்டை
किं	யாது?	आपतन्तं	பற்றியிருக்கும்
ने	தெவிரினது	दवाग्नि	} காட்டுத்தீவை (அதற் கு சமமானமான தே வீணை)
वाङ्निदेशे	திருவாய்க்கிணக்கின் யில்	कः	
कः	எவன்	निर्विशङ्कः	மனக்கவந்தியின் நி ரீண்டுவான் P *
संतिष्ठति न	நிற்காதிருக்கின்றான்?	आसीदति	

स तस्या वचनं श्रुत्वा सान्त्वपूर्वमशङ्कितः । भूयः प्रणयदृष्टार्थं लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥

सः	உந்த ஸந்தமணர்	भूयः	அதற்கு பதிலாய்
तस्याः	அவளுடைய	प्रणयदृष्टार्थं	{ மரியாதையை நன்கு விளக்கக் காட்டுகிற பொருளைக் கூடிய
सान्त्वपूर्वं	மனதை ரன்செய்யிக்கிற கைதூதன் விட்டதாயிடு	वाक्यं	கொள்கை
वचनं	கொல்லை	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொ ழிக்தார்.
श्रुत्वा	கேட்டு,		
अशङ्कितः	மனம் சீசுறுதவராய்		

विषयं कामवृत्तस्ते लुप्तधर्मासंग्रहः । भर्ता भर्ताहिते युक्ते न चैनमवबुध्यसे ॥ ४३ ॥

भर्ताहिते	" கணவனுக்கு நன்னை செய்வதில்	लुप्तधर्मासंग्रहः	{ தர்மம், அர்த்தம், மு யற்சி கணவற்குற யும் முந்நீதும் மறந் திருக்கின்றான்.
युक्ते	ஆசக்தியுடையவனே!	एनं	இவனை
ते	உணர்	किं च	என்னு
भर्ता	கணவனாகும்	अवबुध्यसे न	உள்ளபடி அறியாதி ருக்கின்றனை?
अयं	இவன்		
कामवृत्तः	காமத்திலீடுபட்டவ னாய்		

न चिन्तयति राज्यस्थो ह्यस्माञ्शोकपरायणान् । सामात्यपरिपत्तारे पानमेषोपसेवते ॥

तारे	" தாரே!	चिन्तयति न	கினை யாதிருக்கின்றான்.
राज्यस्थः	ராஜ்யத்திலுள்ள அமைந்த அவன்	सामात्यपरिपत्	பரிபாடலுக்கக்களை
शोकपरायणान्	கோகத்திலுள்ள மீதுற ளக்களையும் [ப்பட்ட	पाने एव	குடிப்புகையே [கூகட சர்வவுயர்ச்சிகளை
अस्मान् हि	எங்களையும் [ப்பட்ட வருக்கின்றான்.	उपसेवते	

स मासांश्चतुरः कृत्वा प्रमाणं प्लवगेश्वरः । व्यतीतांस्तान्मदव्यग्रो विहरन्नावबुध्यते ॥ ४५ ॥

प्लवगेश्वरः	வானரமன்னனாகும்	मदव्यग्रः	குட்டுவநிகொண்ட வனாய்
सः	அவன்	विहरन्	{ சிந்திப்பத்தில் காலத் வாழ்க்கழித்துக்கொ ண்டு
चतुरः	சுரன்கு	तान्	அவைகளை
मासान्	மாநகளை	अप्यतीतान्	கடந்துவிட்டதாய்
प्रमाणं	பரிசீலனாக	न अबुध्यते	அறியாதிருக்கின்றான்.
कृत्वा	வற்பாடு செய்துகொ ண்டி		

न हि धर्मार्थसिद्धयर्थं पानमेवं मशस्यते । पानादर्थश्च धर्मश्च कामश्च परिहीयते ॥ ४६ ॥

एवं	" இப்படி	अर्थः	பொருள்
पानं	கண்ணாடல்	परिहीयते	அழித்து விடுகிறது.
धर्मार्थसिद्धयर्थं	{ தர்மத்தினால் விளைவும் புருஷார் தந்தக்கலை அளிக்கவல்ல ஏற்ற கருவியாக,	धर्मः च	{ தர்மமும் அப்படியே அழித்து விடுகின்றது.
मशस्यते न हि	{ எங்கும் சொல்லப் படவில்லையே.	कामः च	{ புருஷார் தந்தக்கலில் புண்ணுவதாயிய இன் பழம்
पानात्	கண்ணைக் குடிப்பதால்	च	அப்படியே அழித்து விடுகின்றது.

धर्मलोपो महास्तावकृते क्षमतिकुर्वतः । अर्थलोपश्च मित्तस्य नाशे गुणवतो महान् ॥४७॥

कृते	" உதவிபெற்ற விஷயத்தில்	धर्मलोपः	தர்மத்திற்கு அழிவு
क्षमतिकुर्वतः	எகம்மாறு செய்யாத ஒருவனுக்கு	गुणवतः	கிறந்த [ஏற்படும்.
तावत् हि	அக்காரணத் தினாலேயே	मित्तस्य	அன்பனுடைய
महान्	மஹத்தான	नाशे	அழிவில்
		महान्	பெரும்
		अर्थलोपः च	பொருளினழிவும் ஏற்படுமே.

मित्रं धर्मगुणश्रेष्ठं सत्यधर्मपरायणम् । तद्द्वयं तु परित्यक्तं न तु धर्मे व्यवस्थितम् ॥४८॥

धर्मं	" தர்மத்தில்	सत्यधर्म-	சொன்ன சொல் தவ
तु	இவன்மட்டால்	परायणं हि)	குததாகிய தர்மம்
व्यवस्थितं न	பற்றென்பதில்லை.		ஒன்றில் அசஞ்சல
अर्थगुणश्रेष्ठं	{ மீத்திர ஊக்குச்செய்ய வேண்டிய உதவியை செய்யும் குணத்தால் பேசுவையற்றவனும்	मित्रं तु	பக்திபுடையவனும்
		तद् द्वयं	வித்திரன். [தான்,
		परित्यक्तम्	அஸ்விரண்டும் ஒழித்து விட்டது.

तदेवं प्रस्तुते कार्ये कार्यप्रस्माभिरुत्तरम् । यत्कार्यं कार्यतच्चज्ञे तदुदाहर्तुमर्हसि ॥ ४९ ॥

कार्यतच्चज्ञे	" காரியங்களின் உண் மையை உணர்ப்படி அறிந்த மாதே!	अस्माभिः	எங்களால்
तत्	ஆகையால்	उत्तरं	இதற்குரிய
एवं	இப்படியால்	कार्यं	செய்யவேண்டிய
कार्यं	காரியம்	कार्यं	காரியம்
प्रस्तुते	நடைபெற்றிருக் கையில்	यत् तत्	எனவே ஆகை
		उदाहर्तुं अर्हसि	கீறிய சொல்லக் கடவாய், *

सा तस्य भर्माथिसमाधियुक्तं निशम्य वाक्यं मधुरस्वभावात् ।

• तारा गतार्थं मनुजेन्द्रकार्यं विश्वासयुक्तं तमुवाच भूयः ॥ ५० ॥

सा तारा	அந்த தரவா	वाक्यं	சொல்லை
तस्य	அவரது	निशम्य	கேட்டு,
भर्माथिसमाधि- युक्तं	நர்மம், அர் த்தம், சமா தரணம் செய்யும் கட மை தூணைகளை நன் கு வினக்கக் காட்டு கிறதும்,	विश्वामयुक्तं	{ காரியம் கைகட்டுமென நம்பிக்கையுடன் வந் திருக்கும்
मधुरस्वभावं	{ மகவருக்கும் மனம் கொண்டு நடக்கும் வவபாவத்தை நன் கு வினக்கக் காட்டுகி றதுமென	तं गतार्थं मनुजेन्द्रकार्यं	அவரைப்பார்ந்து தாதுபாடுயிருக்கின்ற புருஷோத்தமருடைய காரியத்தலை
		भूयः उवाच	அதற்கு மதினாய் பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

न कोपकालः क्षितिपालपुत्र न चातिकोपः स्वजने विधेयः ।

त्वर्थकामस्य जनस्य तस्य प्रमादमप्यर्हसि वीर सोढुम् ॥ ५१ ॥

क्षितिपालपुत्र	"கோமாளின் கோமகரே	वीर	வீர!
कोपकालः	கொய்திந்கெற்ற	त्वर्थकामस्य अपि	உமது காரியத்தில் கவலைபடவிருக்கும்
न	அன்று. [காலம்	तस्य	உந்.
स्वजने	நன் இனத்தினிடத் தில்	जनस्य	தானருடைய
अतिकोपः च	அதிககொய்து	प्रमादं	குற்றத்தை
विधेयः न	கொள்ளத்தக்கதன்று.	सोढुं भर्हसि	கொடுக்கொடுத்திரு க்கவேண்டும்.

कोपं कथं नाम गुणप्रकृष्टः कुमार कुर्यादपकृष्टसन्धे ।

कस्त्वद्विधः कोपवशं हि गरुडैस्त्रिवावरुद्धस्तापसः प्रसूतिः ॥ ५२ ॥

कुमार	"ராஜகுமார!	सभावरुद्धः	புதுணக்கள் பொ ருத்தி
गुणप्रकृष्टः	உத்தமகுணக்களால் நிறைந்த ஒருவன்	तापसः	பொறமைக்கு
अपकृष्टसन्धे	தாழ்ந்த குணமுடைய வன் கிவரமுத்தின்	प्रसूतिः	பிறப்பிடவாகிய
कोपं	கொய்ததை	कस्त्वद्विधः	உம்பொன்ற
कथं नाम	எப்படித்தான்	कः हि	உவந்தான்
कुर्यात्	உசாஸ்திரிப்பான்	कोपवशं गरुडैस्	கொய்ததிற்காப்படு வான்?

जानामि कोपं हरिवीरबन्धोर्जानामि कार्यस्य च कालसङ्गम् ।

जानामि कार्यं त्वयि यत्कृतं नस्तच्चापि जानामि यदत्र कार्यम् ॥ ५३ ॥

हरिवीर- बन्धोः	} " वाணரவீரனை என கொடுத்துக் காத்த கருணைய கொடுத்ததை நான் அறிவேன். காப்படுத்தினுமைய கொன்ன காலம் தடை பட்டிருப்பதாகவும் நான் அறிவேன். உங்களிடத்தில் எங்களுக்கு	यत्	யாதொரு
कोपं		कार्यं	ஆகவேண்டிய காரியம்
जानामि	कृतं	जानामि	செய்துமுடிக்கப்பட்ட தேச அழைத
कार्यस्य	अत्र	अत्र	இவ்விரண்டிலும்
कालसङ्गं च	यत्	यत्	யாதொன்ற
जानामि	कार्यं च	कार्यं च	செய்கவேண்டுமோ
त्वयि	तत् अपि	तत् अपि	அழைதயும்
नः	जानामि	जानामि	நான் அறிவேன்.

तच्चापि जानामि यथाऽविषष्टं बलं नरश्रेष्ठ शरीरजस्य ।

जानामि यस्मिंश्च जनेऽवबद्धं कामेन सुधीवमसक्तमद्य ॥ ५४ ॥

नरश्रेष्ठ	} " புருஷோத்தமரே ! காமனுடைய வலுவானது எவ்வாறு அடக்கமுடியாதது அழைதயும் [என்ற நான் அறிவேன். கம்பிவரை	यस्मिन्	எந்த
शरीरजस्य		जने	மனிதரிடத்தில்
बलं	अवबद्धं	अवबद्धं	கட்டுண்டு
यथा	अद्य	अद्य	இப்பொழுது
अविषष्टं च	कामेन	कामेन	காமத்தால்
तत् अपि	असक्तं च	असक्तं च	முற்றிலும் ஈறந்து கிடப்பவராகவும்
जानामि	जानामि	जानामि	நான் அறிவேன்.
सुधीव			

न कामतन्त्रे तत्र बुद्धिरस्ति एवं वै यथा मन्युवशं मपन्नः ।

न देशकालौ हि न चार्थधर्माविषेक्षते कामरतिर्मनुष्यः ॥ ५५ ॥

तत्र	} "தேவர்களுக்கு காமத்தால் ஏற்படும் இன்பத்தில் அனுபவம் இல்லை. அக்காரணத்தால் தேவரீர் [நான் கொடாபோலும் கொண் டார்.	कामरतिः	காமத்தில் பற்றுடைய
कामतन्त्रे		मनुष्यः	மனிதன்
बुद्धिः	देशकालौ	देशकालौ	கொட்பாடு, காலம் இவ்விரண்டையும்
अस्ति न	अपेक्षते हि न	अपेक्षते हि न	நினைக்கவேண்டாம்.
यथा वै	अर्थधर्मौ च	अर्थधर्मौ च	பொருள், தர்மம் ஆகிய இவ்விரண்டையும்
त्वं	न	न	அப்படிவே நிலைக்க வே மாட்டான்.
मन्युवशं मपन्नः			

तं कामवृत्तं यम सन्निकृष्टं कामाभियोगाच्च विमुक्तजन्तम् ।

क्षयस्व तावत्परवीरहन्तस्त्वद्भ्रातॄन् वानरर्वशनाथम् ॥ ५६ ॥

परवीरहन्तः	"தந்திரமீரர்களை வெ சொல்லொழிந்தவனே!	सन्निकृष्टं	பக்கலிலிருந்து கொண்டு
वानरवंशनाथं	வானரகுலத்திற்குத் தலைவரும்	कामाभियोगात्	காமவெறியால்
खड्गातरं	{ தங்கவேளாடு கடத்திவ செய்துகொண்ட ஆ ப்த சினைகிறதும்	वियुक्तजनं	வெட்டத்ததைத்
मम	எனது	सायन्	முற்றிலும் [துறந்து
		कामयुजं च	காபத்தின் முடிக்கிட்ட
		ते	ஆலகா [க்கும்
		क्षमस्व	மன்னித்தருள்கிராக.

महर्षयो धर्मतपोऽभिकामाः कामानुकामाः प्रतिवद्धमोहाः ।

अयं प्रकृत्या चपलः कविस्तु कथं न सज्जेत सुखेषु राजा ॥ ५७ ॥

धर्मतपोऽभि- कामाः	} "தந்திரமும், தவத் சீதும் கடுப்பட்ட	चपलः	சஞ்சலமும்
महर्षयः तु		कविः	காவியமும்
कामानुकामाः	மஹர்ஷிகளை !	राजा	மன்னருமாய
प्रतिवद्धमोहाः	காமனின் பத்தைக்கொ ளியகர்த்தராய்	अयं	இவர்
प्रकृत्या	ஆசட்டுத்தனத்தின் மூ ழ்கியிருக்கின்றவன்.	सुखेषु	சுற்றின்பக்களில்
	பிறவியிலேயே	कथं	கண்ணாமல்
		सज्जेत न	முடிக்காமலிருப்பார்

इत्येवमुक्त्वा वचनं महार्थं सा वानरी लक्ष्मणमप्रमेयम् ।

पुनः सखेलं मदविह्वलं च भर्तुर्हितं वाक्यमिदं वभाषे ॥ ५८ ॥

सा	அந்த	मदविह्वलं	{ ததலிட்டவன் தலை கெதிட்டதை கிள க்கொட்டிவிட்டதும்
वानरी	வானரனின் மனைவி	सखेलं	கிசையாத முறக்கும் புறவாய்க்குத்தொடும்
अप्रमेयं	எண்ணுதற்கரிய	भर्तुः	கணவனுக்கு
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணனைப் பார்த்தா	हितं च	நன்மை பயக்கத்தக்க ஆய்விய
इति एवं	மேற்கண்டவாறு	इदं वाक्यं	இந்த வந்த சொந்தைய
महार्थं	அற்புதப்பொருள்	वभाषे	பேசுபேசான்.
वचनं	சொல்லை [பொதிந்த		
उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு.		
पुनः	மீளவும்		

उद्योगस्तु चिराद्गप्तः सुधीवेण नरोत्तम । कामस्यापि विधेयेन तवार्थप्रतिसाधने ॥ ५९ ॥

नरोत्तम	" புருஷோத்தம !	विधेयेन अपि	விடப்பட்டு வந்தகின்ற
अर्थप्रतिसाधने	காரியத்தை முடிக்கும் விவசயத்தில்	सुधीवेण	தக்கவால் [வகாவிய
तव	நீக்கார்த	उद्योगः तु	ஆகவேண்டிய காரிய மும்
कामस्य	காமவிரதை	चिराद्गप्तः	நான்விரையே ஆக்கொடு செய்யப்பட்டது.

आगता हि महावीर्या हरयः कामरूपिणः ।

नानानग- }
निवासिनः }
महावीर्याः
कामरूपिणः

"மகாபாலசூதேவ! சிவந்தலைகளும் மகாபாலசூதேவர்களும் நிகலித்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்"

कोटीशतसहस्राणि नानानगनिवासिनः ॥

हरयः }
कोटीशत- }
सहस्राणि हि }
भागata:

வானர்கள்
கோடிக்கணக்காகவும்
நூற்றுக்கணக்காக
வும் ஆசிரிக்கணக்காக
கவும்
வந்திருக்கின்றார்கள்.

तदागच्छ महाबाहो चारित्रं रक्षितं त्वया ।

महाबाहो }
त्वया }
चारित्रं }
रक्षितं }
सतां }

"மகாபாலசூதேவ! தேவரீரால் நல்லொழுக்கமானது அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. புண்பாக்கொக்களுக்கும்"

अच्छलं मित्रभावेन सतां दारावलोकनम् ॥

मित्रभावेन }
दारावलोकनं }
अच्छलं }
तव }
आगच्छ }

கிணெகிசத்தன்மை
பால்
பிரம் பனைவிமர்சனை
பார்த்தல்
குற்றமாகாது;
ஆணைபால்
உள்ளே வாரும்.

तारया चाभ्यनुज्ञातस्त्वया चापि चोदितः ।

महाबाहुः }
अरिन्दमः }
तारया }
अभ्यनुज्ञातः च }

"மகாபாலசூதேவ! ஜிதேந்திரியருமாரிய தாண்பால் [அவர் அழைக்கப்பட்டவராயும்]

प्रविवेश महाबाहुरभ्यन्तरपरिन्दमः ॥६२॥

त्वया अपि }
चोदितः च }
अभ्यन्तरं }
प्रविवेश }

காரியத்தின் அவசரத்
தால்
தூண்டப்பட்டவர
யான்கைக்குள் [யும்
பிரவேசித்தார்.

ततः सुधीवमासीनं काञ्चने परमासने । महार्हास्तरणोपेते ददर्शादित्यसंनिभम् ॥ ६३ ॥

दिव्याभरणचित्राङ्गं दिव्यरूपं यशस्विनम् ।

दिव्याभरणमाल्याभिः प्रमदाभिः समावृतम् ।

ततः }
महेन्द्रं ह्य }
दुर्जयं }
यशस्विनं }
सुधीवं }
महार्हास्तरणोपेते }
काञ्चने }
परमासने }
आसीनं }
दिव्याभरण- }
चित्राङ्गं }
आदित्यसन्निभं }

அவ்விடத்தில்
இந்திரனைப்போல்
கொல்லுதற்கரிய
புகழ்படைத்த
சகீவனை
விகையுயர்ந்த விரிப்பு
கள் விரிக்கப்பெற்ற
பொன்
சிறந்த ஆசனத்தில்
வீற்றிருக்கின்றவனாக
யும்
அழகிய ஆபரணக்க
ளால் அலங்கரிக்கப்
பட்ட அக்கக்கொய்
டைபலனாகவும்
சூரினை நிகர்த்து

दिव्यमाल्याम्बरधरं महेन्द्रमिव दुर्जयम् ॥

संख्यतररक्ताक्षो बभूवान्तकसंनिभः ॥

दिव्यरूपं }
दिव्यमाल्याम्बरधरं }
दिव्याभरण- }
माल्याभिः }
प्रमदाभिः }
समावृतं }
ददर्शं }
अन्तकसन्निभः }
संख्यतर- }
रक्ताक्षः }
बभूव }

ஒளிகொண்டு விளங்க
குகிறவனாகவும்
திவ்யமான மாலிகளை
யும் ஆடைகளையும்
அணிந்தவனாகவும்
அழகிய ஆபரணக்க
ளையும் மாலிகளையும்
ஸ்திரீகளால் [பூண்ட
சூழப்பட்டவனாகவும்
பார்த்தார்.
எப்பின் நிகர்த்து
முன்னிலையாகிகொள்
கொபக்கொண்டு இ
வந்த வனாகளுந்தவ
ஆயினார். [சாய்

रुमां तु वीरः परिरभ्य गाढं वरासनस्थो वरहेषवर्णः ।

ददर्श सौमित्रिपदीनसत्त्वं विशालनेत्रः सुविशालनेत्रम्

॥ ६६ ॥

वरहेषवर्णः	வரஹேஷவரணன் யவணன்	वरासनस्थः तु	வரஹேஷவரணன் இருக்கின்ற நவணன்களோடு
विशालनेत्रः	அகன்ற கண்ணையுடையவனுமான	सुविशालनेत्रं	அழகிய அகன்ற கண்ணுடைய நவணனும்
वीरः	நூர்நூர்நாயகன்	भर्षीनसत्त्वं	சமீபமாக திண்டாடும் நவணனாக
रुमां	உருமைகளை	सौमित्रि	உசும்பணரை
गाढं	இறங்க	ददर्श	பார்ந்தான்.
परिरभ्य	சமூகிக்கொண்டு,		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे त्र्यस्त्रिंशः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 10742

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 1490

चतुस्त्रिंशः सर्गः—முப்பத்திரண்டுக்காவது ஸர்க்கம் ॥ ३४ ॥

सुग्रीवतर्जनम्—சகீரவண அடட்டுவது.

तमप्रतिहतं क्रुद्धं प्रविष्टं पुरुषर्षभम् । सूर्यावो लक्ष्मणं दृष्ट्वा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥ १ ॥

सुग्रीवः	சகீரவன்	त्	அந்த
अप्रतिहतं	ஒருவராலும் தடுக்கப் படாதவராய்	लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரை
क्रुद्धं	கொள்கொண்டவராய்	दृष्ट्वा	பார்்த்து,
प्रविष्टं	உள்ளே வந்துசேர்ந்த	व्यथितेन्द्रियः	நும்புகள் கனும் சலங்கினவளுக
पुरुषर्षभं	புருஷோத்தமராகிய	बभूव	ஆடுவன்.

क्रुद्धं निःश्वसमानं तं प्रदीप्तमिव तेजसा । भ्रातुर्व्यसनसंतप्तं दृष्ट्वा दशस्थात्मजम् ॥ २ ॥

उत्पपात हरिश्रेष्ठो हित्वा सौवर्णमासनम् । महान्महेन्द्रस्य यथा स्वलंकृत इव ध्वजः ॥३॥

हरिश्रेष्ठः	வரஹேஷத்தமன் (சகீரவன்)	दशस्थात्मजं	தசத்தின் திருக்குமாரகவரை [ராகும்]
तेजसा	தேககாந்தியால்	त्	அவரை
प्रदीप्तं इव	இவளித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நவணனும்	दृष्ट्वा	பார்்த்து,
भ्रातुः	நண்பனது	सौवर्णं आसने	பொன் ஆயாசத்தை
व्यसनसन्तप्तं	{ மனவேதனையால் தயி த்துக்கொண்டிருக்கின்ற நவணனும்	हित्वा	கிட்டு,
क्रुद्धं	கொள்கொண்டு	महेन्द्रस्य	இக்கிரனுடைய
निःश्वसमानं	{ பெருநுச்சிசிறித்து கொண்டிருக்கிற நவணனாக	स्वलंकृतः	அதங்கரிக்கப்பட்ட
		महान्	மஹத்தான
		ध्वजः	தவணம்
		यथा	எவ்வண்ணமோ
		इव	ஆவ்வண்ணமே
		उत्पपात	எழுந்தருளினான்.

शतमश्वानृते हन्ति सहस्रं च गवानृते । आत्मानं स्रजनं हन्ति पुरुषः पुरुषानृते ॥ ९ ॥

புருஷ:	" ஒரு மனிதன்	ச	அப்படியேகெடுத்துக் கொள்ளுகிறான்.
अश्वानृते	ஒரு நூதிகளாக்காகப் பொய் கொல்லில்	पुरुषानृते	ஒரு மனிதனுக்காகப் பொய் கொல்லில்
शतं	நூறு விவாய்க்களை	आत्मानं	தன்மையும்
हन्ति	கெடுத்துக்கொள் குகிறான்.	स्रजनं	தனது இனவர்க்கக் கையல்
गवानृते	ஒரு பசுவிற்காகப் பொய்கொல்லில்	हन्ति	கெடுத்துக்கொள்கிறான்.
सहस्रं	ஆராம் விவாய்க்களை		

पूर्व कृतार्थो मित्राणां न त्वत्प्रतिकरोति यः । कुतश्च सर्वभूतानां स वध्यः प्रवगेश्वर ॥

ஐவகோஷர்	" வானாமன்னு!	मित्राणां	உதவிசெய்த மித் திரர்களுக்கு
यः	எவர்களுடைய	तत्	அதற்கெற்ற கையாறு
पूर्वं	முன்பில்	प्रतिकरोति न	
कृतार्थः	காரியத்தை முடித்துக் கொண்டவனாய்	सः	உவன் [முன்ன]
कुतश्च	செய்கின்றி கொன்ற வனாய்	सर्वभूतानां	சகல உயிருக்கும்
		वध्यः	கொல்லத்தக்கவன்.

गीतोऽयं ब्रह्मणा श्लोकः सर्वलोकमस्कृतः । दृष्ट्वा कुतश्च कुदेन तं निबोध प्रवद्म ॥

ஐவஹம்	" வானாடுண!	सर्वलोक-	எல்லா ஜனங்களிலும்
कुतश्च	செய்கின்றி கொன்ற ஒருவனை	मस्कृतः	
दृष्ट्वा	உத்தேசிக்கிற,	श्लोकः	சொந்தானது
कुदेन	கிணங்கொண்ட	गीतः	பாடப்பட்டது.
ब्रह्मणा	பிரம்புதேவனால்	तं	அதை
अयं	இந்த, கப் பின்னரும்	निबोध	செய்துபொலக்குச் செய்துகொடுத்தக [கேள்].

ब्रह्मणे च सुरापे च चोरे भग्नवते तथा । निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कुतश्च नास्ति निष्कृतिः ॥

सद्भिः	* பொறியோர்க்கான	निष्कृतिः	நிஷ்கிருத்தம்
ब्रह्मणे च	பிரஹ்மணனைக் கொள் றவன் கிடையத்திலும்	विहिता	விசிக்கப்பட்டிருக் கின்றது.
सुरापे च	கண்டாண்டவன் கிடையத்திலும்,	कुतश्च	செய்கின்றி கொள் றவன் கிடையத்தில்
चोरे	தீருடன் கிடையத் திலும்,	निष्कृतिः तथा	பிராயச்சித்தம் என்பதே
भग्नवते	கிடுதல் தவிரினவன் கிடையத்திலும்	अस्ति न	கிடையாது.

अनार्यस्त्वं कृतघ्नश्च मिथ्यावादी च वानर । पूर्वं कृतार्थो रामस्य न तत्प्रतिकरोषि यत् ॥

வானர் " வானரனே !
 த்வ் நீ
 पूर्वं முதலில்
 मिथ्यावादी च பொய் சொல்லியே
 कृतार्थः காரியத்தை முடித்து
 த்கொண்டவனாய்
 कृतघ्नः செய்கின்றி கொண்
 றவனாய்

रामस्य च श्रीरामருக்கே
 तत् प्रतिकरोषि न { அதற்கு வேண்டிய
 கைமாறு செய்யா
 திருக்கின்றன.
 यत् ஆனபடியால்
 अनार्यः மரியாதைக்குரியவ
 னல்லன்.

न्तु नाम कृतार्थेन त्वया रामस्य वानर । सीताया मार्गणे यज्ञः कर्तव्यः कृतमिच्छता ॥

வானர் " வானரனே !
 कृतं பேருதவிய
 इच्छता பிரார்த்தித்து
 कृतार्थेन வேண்டிய காரியத்தை
 கூட்டிவந்தவனாய்

त्वया உன்னால்
 रामस्य श्रीராமருக்கு
 सीतायाः சீதாதேவியை
 मार्गणे தேடும் விவயத்தில்
 यज्ञः முயற்சியானது
 न कर्तव्यः नु नाम செய்யமாட்டவில்லையே !

स त्वं ग्राम्येषु भोगेषु सक्तो मिथ्याप्रतिश्रवः । न त्वां रामो विजानीते सर्वं मण्डूकराविणं ॥

सः " அந்த
 त्वं நீ
 ग्राम्येषु भोगेषु சிற்றின்பங்களில்
 सक्तः மூழ்கிக்கிடக்கின்றவ
 னாய்
 मिथ्याप्रतिश्रवः பொய்நிரதிக்கொ
 செய்கின்றவனுமீன.

रामः श्रीராமர்
 त्वां உன்னை
 मण्डूकराविणं தலினைக்குரனுடைய
 सर्वं சர்ப்பமாக
 विजानीते न கண்டுக்கொள்ளா
 திருக்கின்றார்.

महाभागेन रामेण पापः करुणवेदिना । हरीणां प्रापितो राज्यं त्वं दुरात्मा महात्मना ॥

दुरात्मा " துஷ்டகிரகணையுள்ள
 पापः பரமியாகிய
 त्वं நீ
 करुणवेदिना தன்னைவிட திறித்த
 महाभागेन புண்டா துபரவாகிய

महात्मना கல்ல வண்ணங்கொ
 रामेण श्रीராமரால் [ண்ட
 हरीणां வானரர்களுடைய
 राज्यं 99 ஆயத்தை
 प्रापितः ஆண்டாற்றியபெற்றாய்.

कृतं चेक्षाभिजानीषे रामम्यद्विष्टकर्मणः । सद्यस्त्वं निशितैर्वाणैर्हतो द्रक्ष्यसि वालिनम् ॥

त्वं " நீ
 कृतं ஆடைத்த பேருதவி
 अभिजानीषे न வினைக்கவில்லைய [வய
 चेत् என்கால்
 द्विष्टकर्मणः ஏதையும் பிரயாண
 யின்றி முடிக்கவல்ல
 रामस्य श्रीராமருடைய

निशितैः கூரிய
 वाणैः பாணக்களால்
 सद्यः இப்பொழுதே
 हतः கொல்லப்பட்டவனாய்
 वालिनं வாலிவை
 द्रक्ष्यसि (11) ய் தேரில்
 காண்பாய்.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः । समये तिष्ठ सुधीव मा वालिपथमन्वगाः ॥

सुधीव	“ சகீரீவ!	संकुचितः न	அகட்பட்டுப்போக கில்கை.
येन	எந்த வழியாய்	समये	சொன்னபடி கடப்ப தில்
वाली	வாலி	तिष्ठ	நிலுவப் பில்.
हतः	கொல்லப்பட்ட	वालिपथ	வாலியின் வழியாய்
गतः	சென்றானே,	मा अन्वगाः	நீ பின்பற்றுகிற.
पन्थाः	அந்த வழி		
न	இல் ளாம்		

न नूनमिक्ष्वाकुवरस्य कार्मुकाञ्ज्युताञ्जशरान्पश्यसि वज्रसन्निभान् ।

ततः सुखं नाम निपेवसे सुखी न रामकार्यं मनसाऽप्यवेक्षमे ॥ १९ ॥

इक्ष्वाकुवरस्य	“ தீவந்தவாகு வம்சத் தில் உத்தமருடைய	ततः नाम	ஆகையால்தான்
कार्मुकान्	கொட்கண்டத்திலின், (அ)	सुखी	மனசுகவ்வில்கா தலாய்
ज्युतान्	வெளிகளும்	सुखं	செந்தன்பத்தின்
शरान्	பாணங்களை	निपेवसे	முழு சிக்கிடக்கின் றனை.
वज्रसन्निभान्	வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகர்த்தவைகளாய்	रामकार्यं	ஸ்ரீராமரது காரியத் தை
पश्यसि न	நீ அறிபா திருக்கின் றனை.	मनसा अपि	மனதாலும்
नूनं	இது திண்ணம்.	अवेक्षमे न	கருதா சி ருக்கின் றனை.”

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे चतुर्विंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10761

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1509

पञ्चविंशः सर्गः—முப்பத்திரண்டுதாவது ஸர்க்கம் ॥ १९ ॥

तारया पुनर्लक्ष्मणसान्त्वनम्—தாரா மறுவழிபும் ஸர்க்கம் ஸர்க்கம் ஸர்க்கம் தாரைத் தெய்வது.

तथा ब्रुवार्णं सौमित्रिं प्रदीप्तमिव तेजसा । अर्बुवाल्लक्ष्मणं तारा ताराधिपनिभानना ॥

ताराधिपनिभानना	சக்திரன் போன்ற	ब्रुवार्णं	பேசுகிற
तारा	தாரை [மறுவழிபும்]	सौमित्रिं	சகி தீர தெய்வின் புதல்வனாகிய
तेजसा	கிளத்தால்	लक्ष्मणं	லட்சுமணரை பார்த்து
प्रदीप्तं इव	பெருகுத்தெய்வம் சிறையிலே	अर्बुवा	பிழுவருமாறு பொ ழிந்தார்.
तथा	மேற்கண்டவாறு		

பூதாசா கில சஸகா டச வர்பாணி லக்ஷமண | அஹா டமநயத தர்பாஸா விஸ்வாமித்ரா ஡ஹாஸுனி: ||

லக்ஷமண " லக்ஷ்மணரே!
 ஡ஹாஸுனி: முனிவர் பிபருபா ஡ஹம்
 தர்பாஸா த்மரபுயாஸிப
 விஸ்வாமித்ரா கில லிசுவாமி த்திரரே
 பூதாசா கில கிருதாசியெ஡ஹம் அப்
 வரஸ்த்ரீபரிஸிடத்தில

சஸகா: ஡ோகக்கொண்டு
 தர்பாஸா பத்தூலர்கதற்களை
 அஹ: ஔர திஸாபக
 அமநயத வண்ணிரூர்.

ச ஹி தாஸந் ந ஜானிதே காலக் காலவிதா வர: | விஸ்வாமித்ரா தஹாதேஜா: கி புநய: பூதமந: ||

காலவிதா வர: { " பரம த்மரவை
 உள்ளபடி அநித்தவ
 ரூன் உத்தமரூம்
 தஹாதேஜா: { அளவுகடந்த ஆண்
 ஡ஹ பண்டக்கப்பிப
 த்மரவரூம்
 வ: லலரே,
 ச: அந்த

விஸ்வாமித்ரா: ஹி லிசுவாமி த்திரரே
 தாஸந் { எததைத எப்பிராஸூ
 து செய்யலெண்டிய
 தாகிய
 காலக் சரியான காலத்தை
 ஜானிதே ந அறிவிக்கலை.
 பூதமந: பரமர஡ஹம்
 கி புந: எக்வளமறியமுடியும்?

தேஹதீரீ ததஸ்யாஸ்ய பரிஸ்வாந்தஸ்ய லக்ஷமண | அவிநுஸ்ய காமேஸு காமே ஡ந்நுமிஹிஹிஸி || 9 ||

லக்ஷமண " லக்ஷ்மணரே!
 தேஹதீரீ ஡காரம் தித்திராயா
 கிய உடலியற்கையை
 ததஸ்ய லிசேசகதமாய் கொண்
 ஡ாசிரிதவரூம்
 காமேஸு கிற்றின் பக்களில்

பரிஸ்வாந்தஸ்ய முழுக்
 அவிநுஸ்ய தெனிட்டல் அடை
 அஸ்ய இவருடைய [பாத
 காமே ஡ோகத்தை
 ஹி இடபொழுது
 ஡ந்நு அஹிஸி கதம் த்த முறியோக.

ந ச ரிபவஸா தாத தந்நுமஹிஸி லக்ஷமண | நிஸ்வயாதிமவிஜாய தஹஸா தாகூதா யதா || 10 ||

தாத " ஡கா பூ஡ூயராகிய
 லக்ஷமண லக்ஷ்மணரே!
 தாகூதா: ஔர பரமர஡ஹிதன்
 யதா பிபால்
 நிஸ்வயாதி அகூதெவண்டிய தாரி
 வத்தின் முடிவை

அவிஜாய தவன்யாத, [ம஡ும்
 தஹஸா ச முன்சின் ஆதோசியா-
 ரிபவஸா தந்நு தோபத்திற்ரு தாஸ
 பட்டகரூம் ஆவதற்கு
 அஹிஸி ந தைரீர் திடக்கித
 இக்கக்கடாது.

சத்சயுக்தா ஹி புரூபாஸ்தவிதா: புரூபர்பம | அவிமூத்ய ந ரிபஸ்ய தஹஸா வானித வத்யதாஸு ||

புரூபர்பம " புரூதெவா த்தகா!
 தவிதா: தேவாரீர் ஡ோஸ்த
 சத்சயுக்தா: த்ருணாந்கலாஸாயா
 புரூபா: தாஸரிடர்கல் [பெற்ற
 அவிமூத்ய லிராரித்தநியா ஡ா,

தஹஸா ஆதோசியாது
 ரிபஸ்ய சி஡த்திற்கு
 வத்யதா: ஡டுபட்டு கிடத்தலை
 வானித வஹி அடைவமாட்டார்க
 லண்ணிரூர்.

प्रसादये त्वां धर्मज्ञ सुग्रीवार्थे समाहिता

॥ १२ ॥

धर्मज्ञ "தர்மமறிந்தவனே!
सुग्रीवार्थे "சுக்ரீவர் விஷயத்தில்
समाहिता "பக்திவாய்கொண்ட
நான்

त्वां "உமீ
प्रसादये "அருள் புரிய பிரசாத்
திரக்கின்றேன்.

महान्रोषसमुत्पन्नः संरम्भस्त्यज्यतापयम्

॥ १३ ॥

अयं "இந்த
महान् "அளவுகடந்த

रोषसमुत्पन्नः "கிணத்தால் விரிந்த
संरम्भः "அடிப்பு
त्यज्यताम् "விடப்பட்டும்.

रुमां मां कपिराज्यं च धनधान्यवसूनि च । रामप्रियार्थं सुग्रीवस्त्यजेदिति मतिर्मम ॥ १४ ॥

सुग्रीवः "சுக்ரீவர்
रामप्रियार्थं "ராமருடையமனக்கோ
"ஒன்று நடப்பதற்காக
"தனக்களையும், நான்
"யாங்கொண்டும், செல்லக்
"களையும்,
धनवाण्यवसूनि च {
कपिराज्यं "வரவாராஜ்யத்தையும்

मां "என்றையும்,
रुमां च "உருமைமனையும்,
त्यजेत् "தூறத்தவிருவார்;
इति "என்பது
मम "எனக்கு
मतिः "தெரிந்த விஷயம்.

समानेष्यति सुर्योवः सीतया सह राघवम् ।

शशाङ्कमिव रोहिण्या निहत्वा रावणं रणे ॥

सुर्योवः "சுக்ரீவர்
रणे "போரில்
रावणं "ராவணன்
निहत्वा "கொன்று,
रोहिण्या "ரோகிணியோடு

शशाङ्कं "சந்திரனை
इव "போல
सीतया सह "சினதயோடு
राघवं "ஸ்ரீராமரை
समानेष्यति "சேர்த்துணைப்பார்.

शतकोटिसहस्राणि लङ्कायां किल रक्षसाम् ।

अयुतानि च पद्त्रिंशत्सहस्राणि शतानि च ॥

लङ्कायां "லங்கைமீள்
रक्षसां "அரக்கர்களின்
शतकोटिसहस्राणि "சேரடி நூறுபாலாயும்
पद्त्रिंशत् "முப்பத்தியாறு

अयुतानि च "பதினாயிரவாயும்
सहस्राणि "ஆயிரக்கணக்காகவும்,
शतानि च "நூற்றுக்கணக்காகவும்
किञ्च "இருக்கிறார்களெனக்
கொள்வி.

अहत्वा तांश्च दुर्धर्षान् राक्षसान् कामरूपिणः ।

न शक्यो रावणो हन्तुं येन सा मैथिली हृता ॥

दुर्धर्षान् "வெல்லாதற்கரியரும்,
कामरूपिणः "வேண்டிய உருவமே
"ஒக்க வல்லருமாயின
नान् "அந்த
राक्षसान् च "அரக்கர்களைவிரை
अहत्वा "கொல்லாமல், [கொடும்
सा "அந்த

मैथिली "ஜானகிதவிவார்
येन "எவனால்
हता "திரடிக்கொண்டு போ
"கப்பட்டபோரை,
रावणः "அந்த ராவணன்
हन्तुं "கொல்ல
शक्यः न "முடியாதவனாகான்.

ते न शक्या रणे हन्तुमसहायेन लक्ष्मण । रावणः क्रूरकर्मा च सुग्रीवेण विशेषतः ॥

लक्ष्मण	“ லக்ஷ்மணு !	विशेषतः	முக்கியமாய்
रणे	போரில்	क्रूरकर्मा	கொடிய செயலுற்ற
असहायेन	உதவிபெறாத	रावणः च	ராவணனும்
सुग्रीवेण च	சுகிரீவரொருவரால்	हन्तुं	கொல்ல
ते	அவர்களும், [மட்டும்]	शक्याः न	முடியாதவர்கள்.

एवमाख्यातवान् वाली स अभिज्ञो हरीश्वरः । आगमस्तु न मे व्यक्तः श्रवात्समाह्वीम्यहम् ॥

वाली	வாலி	व्यक्तः	தெரிந்ததாகிய
एवं	மேற்கண்டவாறு	आगमः	விவரம்
आख्यातवान्	சொல்லிச்சொல்லினார்.	न	இல்லை.
हरीश्वरः	நாரணமன்னனாகும்	तस्मान्	அவரிடமிருந்து
सः हि	அவரோ	श्रवात् तु	கேள்வியாளையே
अभिज्ञः	இவ்விஷயங்களைப்பெயர் லாம் நன்கறிந்தவர்.	अहं	நான்
मे	எனக்கு	प्रवीसि	இப்பொழுது சொல்லுகிறேன்.

त्वत्सहायनिमित्तं वै प्रेषिता हरिपुङ्गवाः । आनेतुं वानरान् युद्धे सुवहन्हरियूथपान् ॥२०॥

युद्धे	போரில்	हरियूथपान्	வானர சேனாபதிகளை
त्वत्सहायनिमित्तं वै	உமக்கு உதவியெய் வதற்காக	आनेतुं	அழைத்துவர [யும்]
सुवहन्	அழிவக	हरिपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்
वानरान्	வானரர்களையும்	प्रेषिताः	அனுப்பப்பட்டிருக்கிற ஆர்கள்.

तांश्च प्रतीक्षमाणोऽयं विक्रान्तान् सुमहावलान् । राघवस्यार्थसिद्धयर्थं न निर्याति हरीश्वरः ॥

राघवस्य	ரூராமருடைய	प्रतीक्षमाणः	எதிர்பார்ப்பவராய்
अर्थसिद्धयर्थं	வாரியகித்திக்காக	अयं	இந்த
विक्रान्तान्	விக்காமசாலிகளும்	हरीश्वरः	வானரமன்னர்
सुमहावलान्	பிக்க பலசாலிகளு	निर्याति न	மெகிக்கொம்பர கிருக்கின்றார்.
तान् च	அவர்களையே [மரண		

कृताऽत्र संस्था सौमित्रे सुग्रीवेण यथा पुरा । अद्य तैर्वानरैः सर्वैरागन्तव्यं महाबलैः ॥

सौमित्रे	“ லக்ஷ்மணு !	तैः	அந்த
सुग्रीवेण	சுகிரீவரால்	वानरैः	வானரர்கள்
पुरा	முன்னமேயே	सर्वैः	எல்லோராலும்
अत्र	இவ்விஷயத்தில்	अद्य	இப்பொழுது
कृता	செய்யப்பட்ட	आगन्तव्यम्	வந்தடையப்பட வேண்டும்.
संस्था यथा	உத்தரவுப்படி		
महाबलैः	மகர பலிவீரர்களால்		

ऋक्षकोटिसहस्राणि गोलाङ्गुलशतानि च । अथ त्वामुपवास्यन्ति जहि कोपमरिन्दम ॥

कोट्योनेकास्तु काकुत्स्थ कपीनां दीप्ततेजसाम् ॥ २३ ॥

अरिन्दम	" सत्क्रोधमन्तुना राक्ष	कपीनां	काकुत्स्थ
	राक्ष	अनेकाः	काकुत्स्थ
काकुत्स्थ	काकुत्स्थ	कोट्यः च	काकुत्स्थ
ऋक्षकोटि- सहस्राणि }	शुभ्रि राक्ष	अथ तु	इति
	काकुत्स्थ	जहि	उपवास्यन्ति
गोलाङ्गुलशतानि	शुभ्रि राक्ष	कोपं	जहि
दीप्ततेजसां	दीप्त		

तव हि मुखमिदं निरीक्ष्य कोपाक्षतजानिभे नयने निरीक्षमाणाः ।

हरिवरवनिता न यान्ति शान्तिं प्रथमभयस्य हि शङ्किताः स्य सर्वाः ॥ २४ ॥

तव	" त्व	हरिवरवनिताः	हरिवर
इदं	इदं	सर्वाः हि	हरिवर
मुखं	मुख	शङ्किताः स	हरिवर
निरीक्ष्य	निरीक्ष		
कोपाक्ष	कोपाक्ष	प्रथमभयस्य	प्रथಮಭಯಸ್ಯ
नयने	ನಯನ	ಶಾಂತಿ	ಶಾಂತಿ
क्षतजानिभे	ಕ್ಷತಜಾನಿಭೆ	यान्ति न हि	ಯಾನ್ತಿ ನ ಹಿ
निरीक्षमाणाः	ನಿರೀಕ್ಷಮಾಣಾಃ		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10785

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1533

पट्टविंशः सर्गः—मुपपत्तीं क्रुण्वतु शर्ककम् ॥ ३६ ॥

सुग्रीवेण लक्ष्मणप्रसादनम्—वक्त्रमण्डलं सक्रीवणं समानानाम् चेत्यवतु.

इत्युक्तस्तारया वाक्यं प्रथितं धर्मसंहितम् । मृदुस्वभावः सौमित्रिः प्रतिजग्राह तद्वचः ॥

तारया	ತಾರಯಾ	उक्तः	उक्तः
धर्मसंहिते	ಧರ್ಮಸಂಹಿತೆ	ಮೃದುಸ್ವಭಾವಃ	ಮೃದುಸ್ವಭಾವಃ
प्रथितं	ಪ್ರಥಿತಂ	सौमित्रिः	ಸೌಮಿತ್ರಿಃ
वाक्यं	ವಾಕ್ಯಂ	तद्वचः	ತದ್ವಚಃ
इति	ಇತಿ	प्रतिजग्राह	ಪ್ರತಿಜಗ್ರಾಹ

तस्मिन् प्रतिगृहीते तु वाक्ये हृदिगणेश्वरः । लक्ष्मणालुमहत्तासं वक्षं ह्रिन्निमिवात्यजन् ॥

तस्मिन्	அந்த	सुमहत्	அனவதுகடந்த
वाक्ये	கொல்	तासं	மணக்கலவரத்தையு,
प्रतिगृहीते तु	ஆங்கிகரிக்கப்பட்டவும	ह्रिन्	சா
हृदिगणेश्वरः	நமஸ்கணமணிகளானது மவன்	वक्षं	வல்லிசாத்தையு
लक्ष्मणात्	லக்ஷ்மணரிடத்தி ளரிக்கு	इव	எவ்வண்ணமோ அய் வண்ணமே
		अत्यजत्	சீக்கிரிட்டான்.

ततः कण्ठगतं माल्यं चित्रं बहुगुणं महत् । चिच्छेद् विमदधर्मास्सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥

ततः	அப்பொழுது	बहुगुणं	பலவிதமாய் காமனெ ட்டகைய மிகுவிக்கும்
वानरेश्वरः	வானரமன்னாசிரிய	माल्यं	மாலையை
सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	चिच्छेद्	கழற்றிவிட்டான்.
कण्ठगतं	கழுந்திலணிகதிருந் நகரம்	च	உடனே
महत्	மிக	विमदः	மயக்கத்தெளிந்தவ
चित्रं	ஆழகுலாய்த்தகரம்	अर्थात्	ஆயினான். [ஆய்

स लक्ष्मणं भीमवलं सर्वानरसत्तपः । अब्रवीत्यश्रितं वाक्यं सुग्रीवः संप्रहर्षयन् ॥ ४ ॥

सर्वानरसत्तपः	எல்லா வானரர்களி	संप्रहर्षयन्	உன்னம் குளிரச் செய் கின்றவனாய்
सः	அந்த [ஆக்கமனாகிய	प्रश्रितं	வணக்கத்தடன்
सुग्रीवः	சுக்ரீவன் [ஆடைய	वाक्यं	கொண்ட [கூடிய
भीमवलं	பயங்கரமான ஆற்ற-	अब्रवीत्	பின்வந்தாது மொழி ந்தான்.
लक्ष्मणं	லக்ஷ்மணரைப் பார் ந்து		

प्रमृष्टा श्रीश्च कीर्तिश्च कपिराज्यं च शाश्वतम् । रामप्रसादात्सौमित्रे पुनः प्राप्तमिदं मया ॥

प्रमृष्टा	* மறந்தபொழுது!	इदं च	இது சேர்ந்த எல்லாமும்
श्रीः च	சைவமழவிய	पुनः	மறுமையன்
कीर्तिः च	சாஜ்யவசுத்தியும்,	मया	என்னால்
कपिराज्यं	சீர்த்தியும்	रामप्रसादात्	ராமபிரசாத மூலமாக த்தால்
शाश्वतं	வானர சாஜ்யம், முழுநேரத்தாய்,	प्राप्तम्	பெறப்பட்டது.

कः शक्तस्तस्य देवस्य ख्यातस्य स्वेन कर्मणा । तादृशं विक्रमं वीर प्रतिकर्तुपरिन्दम ॥

अरिन्दम	* சக்தருசம்ஹாரக	देवस्य	தேவருக்கு
वीर	வீரனே! [சாகிய	तादृशं	தகவியெத்தற்கெற்ற
स्वेन	தனது	विक्रमं	பாக்கிரமத்தை[தான
कर्मणा	தொழிலால்	प्रतिकर्तुं	கைமாளாய் செய்ய
ख्यातस्य	புகழ் பெடைத்த	कः	சகன்
तस्य	அந்த	शक्तः	வல்லவன் P

सीतां प्राप्स्यति धर्मात्मा वधिष्यति च रावणम् । सहायमात्रेण मया राघवः स्वेन तेजसा ॥

धर्मात्मा	" தர்மா தீர்மானம்	मया	என்றோடும்
राघवः	பூர்வமர்	रावणं	ராவணனை
स्वेन	தனது	वधिष्याति	கொல்லப்போகிறார்.
तेजसा च	பார்க்கிற மதக்கரணையும்	सीतां	சீதாதேவியையும்
सहायमात्रेण	ஆற்ப பிரயோஜனமர கிய துணையாகிய	प्राप्स्यति	அடைபட போகிறார்.

सहायकृत्यं किं तस्य येन सप्त महाद्रुमाः । शैलश्च वसुधा वैव वाणेनैकेन दारिताः ॥

येन	" உவிரோடுவதால்	वसुधा एव	பூமியும்
एकेन	ஒரு	शरिताः	பிளக்கப் பட்டனவொ,
वाणेन	பாணத்தால்	तस्य	அவருக்கு
सप्त	எழு	सहायकृत्यं	துணையால் வந்த ஒரு வதனால் கருவண்டிய
महाद्रुमाः च	பெரும் மரங்களும்	किम्	என்ன ? [காரியம்]
शैलः च	பர்வதமும்		

धनुर्विस्फारयाणस्य यस्य शब्देन लक्ष्मण । सशैला कम्पिता भूमिः सहायैस्तस्य किं नु वै ॥

लक्ष्मण	" லக்ஷ்மணரே !	भूमिः	பூமி
धनुः	தனுஷ	कम्पिता	குலுக்குகிறதோ,
विस्फारयाणस्य	நாளைற்றுக்கிற	तस्य	அவருக்கு
यस्य	எவருடைய	सहायैः	துணைவர்களால்
शब्देन	சத்தத்தால்	किं नु वै	ஆவதென்ன ?
सशैला	பர்வதங்களுள் ளிட்ட		

अनुयात्रां नरेन्द्रस्य करिष्येऽहं नरर्षभ । गच्छतो रावणं हन्तुं वैरिणं सपुरःसरम् ॥१०॥

नरर्षभ	" புருஷோத்தம !	गच्छतः	எழுந்தருளத் செல்லும்
वैरिणं	எகரியாகிய	नरेन्द्रस्य	புருஷோத்தமரை
रावणं	ராவணனை	अहं	நான்
सपुरःसरं	பர்வதங்களால் பட	अनुयात्रां करिष्ये	பின்பு தொடர்க்கு செல்லவேன்.
हन्तुं	கொல்லுதற்கு		

यदि किञ्चिदतिक्रान्तं विश्वासात्प्रणयेन वा । श्रेयस्य क्षमित्वं मे न कश्चिन्नापराध्यति ॥

श्रेयस्य	" தாசனாகிய	अतिक्रान्तं	ஆகிய மீறிய செய்கை
मे	என்னுடைய	यदि वा	உண்டெனில் அது
विश्वासात्	கொபக்கொள்ளாரொ ளும் நம்பிக்கையாலும்	क्षमित्वं	மன்னிக்கத்தக்கது.
प्रणयेन	ஆனியோன்ய தினைக பரவத்தாலும்	कश्चित्	ஒருவன்
किञ्चित्	எதேனாவொரு சிறு	न अपराध्यति न	சிறு பிழையும் புரிவா மனிரவன்.

इति तस्य ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः । अवबलक्ष्मणः प्रीतः प्रेम्णा चैवमुवाच ह ॥

तस्य	அந்த	प्रीतः	மனசை ஆவடி கொண்
महात्मनः	மகா தீவனவாகிய	अभवत्	ஆயினர்; [டவராக
सुग्रीवस्य	சுகிரீவன்	ह	காண்!
इति	மேற்கண்டவாறு	प्रेम्णा च	பிரியத்தோடேயே
ब्रुवाणस्य	கொண்டபொழுது	एवं	பின்வருமாறு
अवमणः	அவதமணர்	उवाच	பதினாறுத்தார்.

सर्वथा हि मम भ्राता सनाथो वानरेश्वर । त्वया नाथेन सुर्याव प्रथितेन विशेषतः ॥

सुग्रीव	"சுகிரீவ!	प्रथितेन	அடக்கி அடக்கிறவரு
वानरेश्वर	வானரமன்னு!		மான்
मम	எனது	त्वया	உமீயால்
भ्राता	தகையவரை,	सर्वथा	எல்லாறுமும்
नाथेन	ஆயினவரும்,	सनाथः हि	கெண்டய தனயற்ற
विशेषतः	விசேஷமாக		வகிர.

यस्ते प्रभावः सुर्याव यच्च ते शौचमार्जवम् । अहस्त्वं कपिराज्यस्य श्रियं भोक्तुमनुत्तमाम् ॥

सुग्रीव	"சுகிரீவ!	आर्जवं च	பணியை,
ते	உனக்கு	त्वं	அந்த நீ
यः	எப்படிப்பட்டதாகிய	कपिराज्यस्य	வானராஜ்யத்தி
प्रभावः	ஆற்றலோ,	अनुत्तमां	கிறந்த [ஊடைய
ते	உனக்கு	श्रियं	கிருவை
यत्	எப்படிப்பட்டதான	भोक्तुं	ஆடையதற்கு
शौचं	கடவுண்மையோ,	अहः	தக்கவனோ.

सहायेन च सुग्रीव त्वया रामः प्रतापवान् । बधिष्यति रणे शत्रुनचिरान्नात्र संशयः ॥१५॥

सुग्रीव	"சுகிரீவ!	शत्रुन्	சத்தருக்களை
रामः	ராமர்	अचिरात्	சீக்கிரமே
सहायेन	ஆதையாகி	रणे	போரில்
त्वया च	உன்னாலேயே	बधिष्यति	அழிவார்.
प्रतापवान्	மேன்மைபெற்று	अत्र	இங்கே
	விளங்குகின்றார்.	संशयः न	ஐயமில்லை.

धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य संशामेष्वनिवर्तिनः । उपपन्नं च युक्तं च सुग्रीव तव भाषितम् ॥१६॥

सुग्रीव	"சுகிரீவ!	अनिवर्तिनः	மகா அதிபகாவிய
धर्मज्ञस्य	தர்மமறிந்தவரும்	तव	உனது [முகிய
कृतज्ञस्य	கொண்டறி அடக்க	भाषितं	கொல்
	வரும்	युक्तं च	சரியாயிருக்கிறது.
संशामेषु	கொள்கையில்	उपपन्नं च	உடக்கத்திற்காய்
			பிருக்கிறது.

दोषज्ञः सति सामर्थ्ये कोऽन्यो भाषितुमर्हति । वर्जयित्वा मम ज्येष्ठं त्वां च वानरसत्तम ॥

वानरसत्तम	" वानரரோத்தம !	कः	கந்த ஒரு
मम	எனது	दोषज्ञः	அறிவுடைபவன்
ज्येष्ठं	தனம்பெரியவன்	सामर्थ्ये सति	ஆற்றலுக்காரியின்
त्वां च	உன்னையும்	भाषितुं	அழகாய் பேச
वर्जयित्वा	தவிர்த்து,	अर्हति	முடியுமா ?
अन्यः	மீறா		

सदृशश्चासि रामस्य विक्रमेण बलेन च । सहायो दैवतैर्दत्तश्चिराय हरिपुङ्गव ॥ १८ ॥

हरिपुङ्गव	" வானரரோத்தம !	रामस्य च	மூராயருங்கடைய
दैवतैः	தேவதைகளால்	विक्रमेण	ஆக்கமையானும்
चिराय	நெடுகாலத்திற்கு	बलेन च	ஆற்றலானும்
सहायः	தூணியாக [முந்தி]	सह्याः	ஒப்பானவராக
इतः	அதிகப்பட்டீ	असि	இருக்கின்றீர்.

किं तु शीघ्रमितो वीर निष्काम त्वं मया सह । सान्त्वन्य स्ववयस्यं त्वं भार्याहरणकश्चितम् ॥

वीर	" வீர !	निष्काम	புறப்பட்டீ.
किं तु	பேசனது போகட்டும்	त्वं	நீ
	இனியாவது	भार्याहरण-)	மனைவியை திருட்டுக்
त्वं	நீ	कश्चित् }	கொடுத்த மனம்
मया सह	என்னோடுகடவே		கொந்து கிடங்கும்
इतः	இன்னிடத்திலின்று	स्ववयस्यं	உனது தோழனாய்
शीघ्रं	தீவிரவே	भाव्य	கேள்முதல் கொள்.

यच्च शोकाभिभूतस्य भ्रूत्वा रामस्य भाषितम् । मया त्वं परुषायुक्तञ्च त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥

शोकमिभूतस्य	" சோகத்தில் முழுகிக் கிடங்கும்	परुषाणि	கடுங்கொண்டவர்
रामस्य	மூராயருடைய	उक्तः	சொல்லப்பட்டவர்,
भाषितं	சொன்னீ	यत् च	எதுவே
भ्रूत्वा	கலைத்து,	तत् च	அது எல்லா வற்றை
मया	என்னால்	क्षन्तुं	பெறக்க
त्वं	நீ	अर्हसि	கொண்டுள்ளீர்.

इत्यपि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे पञ्चविंशः सर्गः ॥

सप्तविंशः सर्गः—முப்பத்திவாழ்க்கு ஸர்க்கம் || 27 ||

वानरसेनागमनम्—வாணரஸேனாக்களின் வரவு.

एवमुक्तस्तु सुधीवो लक्षणेन महात्मना । हनुमन्तं स्थितं पार्थ्वं सचिवं त्विदमब्रवीत् ॥

महात्मना	மகாத்மாவான	स्थितं	நிலை தடுகொண்டிருந்த
लक्षणेन	லக்ஷணையால்	सचिवं	மந்திரியாகிய
एवं	மேற்கண்டவாறு	हनुमन्तं	ஹனுமனரைப்பார்த்த
उक्तः	சொல்லப்பட்டதற்கு	तु	உடனே
	செவிகாற்றிய	तु	இவ்வியைத்தில்
सुधीवः	சுதீவன்	इदं	இனிவருமாறு
पार्थ्वं	பக்கலில்	अमवीत्	அகற்றாபித்தான்.

महेन्द्रहिमवद्दिग्भ्यकैलासशिखरेषु च । मन्दरे पाण्डुशिखरे पञ्चशैलेषु ये स्थिताः ॥ २ ॥
 तरुणादित्यवर्णेषु भ्राजमानेषु सर्वतः । पर्वतेषु समुद्रान्ते पश्चिमायां तु ये दिशि ॥ ३ ॥
 आदित्यभवने चैव गिरौ सन्ध्याभ्रसन्निभे । पद्मतालवने भीमं संश्रिता हरिपुङ्गवाः ॥ ४ ॥
 अञ्जनांबुदसङ्काशाः कुञ्जरप्रतिभोजसः । अञ्जने पर्वते चैव ये वसन्ति पुत्रङ्गमाः ॥ ५ ॥
 मनःशिलासुहावासा वानराः कनकप्रभाः । मेरुपार्श्वगताश्चैव ये भुञ्जगिरिसंश्रिताः ॥ ६ ॥
 तरुणादित्यवर्णाश्च पर्वते च महारुणे । पिबन्तो मधु मेरेयं भीमवेगाः पुत्रङ्गमाः ॥ ७ ॥
 वनेषु च सुरभ्येषु सुगन्धिषु महत्सु च । तापसानां च रम्येषु वनान्तेषु समन्ततः ॥ ८ ॥
 तांस्तान् समानय क्षिप्रं पृथिव्यां सर्ववानरान् । सामदानादिभिः कल्पैराशु प्रेषय वानरान् ॥ ९ ॥

वानरान्	வாணரர்களை	तरुणादित्यवर्णेषु	தரூணாதித்யவர்களை
आशु	அசுவர்கள்	सर्वतः	எங்குமே
प्रेषय	அனுப்பும்.	भ्राजमानेषु	பிரகாசித்தக்கொண்ட
ये	எவர்கள்	अञ्जनेषु	அஞ்சனத்தில்
महेन्द्रहिमवद्दिग्भ्य- कैलासशिखरेषु च	மகேந்திரமலம், ஹிமமலம், கைலாசத்திவரணம், கைலாச சிவரங்கமலமும்,	पर्वतेषु तु	மலையாளமும்
मन्दरे	மந்தரமலைமலமும்,	सन्ध्याभ्रसन्निभे	சந்திரவாசத்தையுடைய கிளத்த
पाण्डुशिखरे	பாண்டுகிளையிலேயும்,	आदित्यभवने	அதித்யவனம்
पञ्चशैलेषु	பஞ்சமலைகளிலும்	गिरौ च	மலைமலமும்
ये	எந்த	स्थिताः एव	இருக்கிறார்களே,
हरिपुङ्गवाः	ஹரிபுங்கவர்கள்	भीमं	மிகப் பெரிய
पश्चिमायां	மேற்க்கு	पद्मतालवने	பத்தமத்தாலவனத்தில்
दिशि	திக்கில்	संश्रिताः	மகிக்கில் ஸாந்திரிளா,
समुद्रान्ते	சமுத்திரத்தின்மேல்	ये	எந்த

अज्ञानाद्युद- }
 सह्यशाः }
 कुञ्जर- }
 प्रतिमौजसः च }
 पुष्यङ्गमाः
 अज्ञाने
 पर्वते
 वसन्ति एव
 मनःशिला- }
 गुहावासाः }
 कनकप्रभाः
 मेघराश्वगताः
 भुजगिरि- }
 संक्षिप्ताः च }
 वानराः
 तस्मान्निव- }
 र्णाः च }
 महाकणे
 पर्वते च
 सुरभ्येषु

எனையையும் மேகத்தையு
 யும் சிகரத்தவர்களையும்
 பாசினையபிகரத்தவளி
 யுடையவர்களுமான
 வானரர்கள்
 அந்தரண
 பர்வதத்தில்
 வசிக்கின்றார்கள்,
 மனோசிலை குகைகளுக்
 குள் வசிக்கின்றவர்
 களும்
 பொன்னிறமுடைய
 வர்களும்,
 மேருப்பிரதேசத்தி
 லிருப்பவர்களும்,
 நாம்கிரியில் வசிக்
 கின்றவர்களுமான
 வானரர்கள்
 பால்குரியவர்கள்
 முடையவர்களும்,
 மகா குண
 பர்வதத்திலும்
 அழகிய

सुरभिषु
 महत्सु
 यनेषु च
 समन्ततः
 तापसानां
 रम्येषु
 वनान्तेषु च
 भीमवेगाः
 मधु
 सैर्यं
 पिबन्तः
 पुष्यङ्गमाः
 ये एव
 पृथिव्यां
 तान् तान्
 सर्वानरान् च
 सामदानादिभिः
 कर्ष्यैः
 क्षिप्रं
 समानय

சுறுமணக்கமமுடும்
 பெரும்
 வனங்கனிலும்,
 எங்கும்
 தபஸ்விகளுடைய
 அழகிய
 வனங்கனிலும்
 பராக்கிரமசாலிகளைய
 தெனையும் [னையும்
 மைரேஉமெனும் கள்-
 குடித்துக்கொண்டு
 வானரர்கள் [ருக்கும்
 எவர்களோ அவர்க
 உலகில் [னையும்
 அங்கங்கிருக்கும்
 வானரர் எல்லோ
 ரையும்
 நல்ல வர்த்தை கொ
 டுத்தல் முதலிய
 உபாயங்களால்
 கிரைவில்
 வரவழை.

प्रेषिताः प्रथमं ये च मया दूता महाजवाः । त्वरणार्थं तु भूयस्त्वं हरीन् संशेषयापरान् ॥

प्रथमं
 मया
 प्रेषिताः
 दूताः
 ये च
 महाजवाः
 तु

“முந்தியே
 என்னால்
 அனுப்பப்பட்ட
 தூதர்கள்
 எவர்களோ அவர்கள்
 மிக வேகசாலிகள்,
 இருந்தாலும்

त्वं
 भूयः
 त्वरणार्थं
 अपरान्
 हरीन्
 संशेषय

ஈ
 நறுமடியும்
 கிரைந்துவரச்செய்
 யும்பொருட்டு
 இதர
 வானரர்களை
 அனுப்பும்.

ये प्रसक्ताश्च कामेषु दीर्यमूत्राश्च वानराः । इहानयस्य तान् सर्वांश्क्षिप्रं तु मम शासनान् ॥

ये
 वानराः
 कामेषु
 प्रसक्ताः च
 दीर्यमूत्राः च

“எந்த
 வானரர்கள்
 சிந்தின்பங்களில்
 முழுநியவர்களாய்
 எனதையும் காணக்கி
 ண தவணைவைக்கி
 ண வர்களோ,

तान्
 सर्वान् तु
 क्षिप्रं
 मम
 शासनान्
 दृष्ट
 भानयस्य

அவர்கள்
 எல்லோரையும்
 இப்பொழுதே
 எனது
 ஆம்மைகொண்டு
 இவ்விடத்திற்கு
 அழைத்துவரும்.

अहोभिर्दशभिर्ये हि नागच्छन्ति ममाज्ञया । इन्तव्यास्ते दुरात्मानो राजशासनदूषकाः ॥

मम	" எனது	आगच्छन्ति न हि	வருகிறாரே திருக்கின்
आज्ञया	ஆக்களுடையது	ते	அந்த [முக்கினா;
दशभिः	10க்கு	राजशासनदूषकाः	ராஜனது ஆக்களுடைய
अहोभिः	தினங்களில்	दुरात्मानः	துஷ்டர்கள் [நீதிய
ये	எவர்கள்	इन्तव्याः	கொண்டபடிலை
			உயவர்கள்.

शतान्यथ सहस्राणां कोट्यश्च मम शासनात् । प्रयान्तु कपिसिंहानां दिशो मम पते स्थिताः ॥

मम	" எனது	शतानि	நூறுகளும்
मते	எல்ல அழிப்பிரயத்	कोट्यः च	கோடிகளும்
	தில்	अथ	இப்பொழுது
स्थिताः	இருக்கின் தவர்களும்	मम	எனது
	மரண	शासनात्	ஆக்களுடையக்கொண்டு
कपिसिंहानां	வானிரைத்தமர்களும்	दिशः	எங்கா திசுக்கள் மும்
	உடய	प्रयान्तु	புறப்பட்டுப்
सहस्राणां	ஆயிரங்களின்		போகட்டும்.

मेघपर्वतसङ्काशाश्लादयन्त इवाम्बरम् । घोररूपाः कपिश्रेष्ठा यान्तु मच्छासनादितः ॥

घोररूपाः	பயங்கரமான உருக்	अम्बरं इव	ஆகாசத்தைய
	கொண்டவர்களும்	छादयन्तः	மறைப்பவர்களாய்
मेघपर्वतसङ्काशाः	{ மேகத்தையும் பர்வ	मच्छासनात्	எனது ஆக்களுடையக்
	{ தத்தையும் திகர்த்த	इतः	இக்கிரை [கொண்டு
	வர்களும் மரண	यान्तु	புறப்பட்டுச்
कपिश्रेष्ठाः	வானிரைத்தமர்கள்		செல்லட்டும்.

ते गतिज्ञा गतिं गत्वा पृथिव्यां सर्वानराः । आनयन्तु हरीन्सर्वांस्वरिताः शासनान्मम ॥

ते	" அந்த	गतिं	இருக்குமிடத்திற்கு
पृथिव्यां	பூமியில்	गत्वा	சென்ற,
गतिज्ञाः	இருப்பிடங்களை	हरीन्	வானர்கள்
सर्वानराः	வானர்கள் [யறிந்த	सर्वां	எல்லோரையும்
	எல்லோரும்	मम	எனது
स्वरिताः	கொண்டபதஞ்செய்ய	शासनात्	ஆக்களுடையக்கொண்டு
	தவர்களாய்	आनयन्तु	அழைத்துவாட்டும்

तस्य वानरराजस्य श्रुत्वा वायुसुतो वचः । दिक्षु सर्वासु विक्रान्ताः प्रेषयामास वानरान् ॥

वायुसुतः	" வாயுவின் புதல்வர்	विक्रान्तान्	பயங்கரமானவர்களை
तस्य	அந்த	वानरान्	வானர்களை [கிய
वानरराजस्य	வானரமன்னனது	सर्वासु	எல்லா
वचः	ஆக்களுடைய	दिक्षु	திக்குகளுக்கும்,
श्रुत्वा	நினைந்துகொண்டு,	प्रेषयामास	அனுப்பினார்.

ते पदं विष्णुविक्रान्तं पतविज्योतिरध्वगाः । प्रयाताः प्रहिता राज्ञा हरयस्तत्क्षणेन वै ॥

ते	அந்த	विष्णुविक्रान्तं पदं	ஆதர்சமார்ந்தமரய்
हरयः	வானரர்கள்	राज्ञा	ராஜாவால்
पतविज्योति- रध्वगाः	பகலிகள், மலத்தாய்க் கண் இருக்கும் மரக் கத்தைவண்டிதவர் களால்	तक्षणेन वै	அப்பொழுதே
		प्रहिताः	அனுப்பப்பட்டவர் களால்
		प्रयाताः	பெயர்ந்தவர்கள்.

ते समुद्रेषु गिरिषु वनेषु च सरःसु च । वानरा वानरान् सर्वात्रामहेतोरचोदयन् ॥ १८ ॥

ते	அந்த	सरःसु च	பொய்கைகளிலும்
वानराः	வானரர்கள்	वानरान्	வானரர்கள்
समुद्रेषु	சமுத்திரங்களிலும்	सर्वान्	எல்லோரையும்
गिरिषु	பர்வதங்களிலும்	रामहेतोः	ஸ்ரீராமனைக்கரியத்
वनेषु च	வனங்களிலும்	अचोदयन्	ஏகினார்கள். [நிற்காக

मृत्युकालोपमस्याङ्गां कपिराजस्य वानराः । सुग्रीवस्यायसुः श्रुत्वा सुग्रीवभयदर्शिनः ॥

वानराः	வானரர்கள்	आङ्गां	ஆக்களுகைய
मृत्युकालोपमस्य	சாவை வினைவிக்கும் பமனை நிகர்த்தவனும்	श्रुत्वा	கேட்டு,
कपिराजस्य	வானரமன்னனுமான்	सुग्रीवभय- दर्शिनः	சுக்ரீவனிடமிருந்து ஆபத்தை நினைத்த வர்களால்
सुग्रीवस्य	சுக்ரீவனுடைய	आयसुः	

ततस्तोऽञ्जनसङ्काशा गिरेस्तस्मान्महाजवाः । तिस्रः कोट्यः प्लवङ्गानां निर्यस्युर्वत्र राघवः ॥

ततः	அப்பொழுது	ते अञ्जनसङ्काशाः	அந்த அஞ்சனமலையை நிகர்த்தவர்களும்
राघवः	ஸ்ரீராமர்	महाजवाः	மகா வேகமுடைய
यत्र	எங்கிருந்தாரோ அவ்	तिस्रः	மூன்று [வர்களுமான
तस्मात्	அந்த [கிடத்திற்கு	कोट्यः	கோடிகள்
गिरेः	அஞ்சனமலையிலிருந்	निर्यसुः	பிரயாணமாணர்கள்.
प्लवङ्गानां	வானரர்களனுடைய [து		

अस्तं गच्छति यत्रार्कस्तस्मिन्निरिवरे स्थिताः । तप्तहेममहाभासस्तस्मात्कोट्यो दश च्युताः ॥

अर्कः	சூரியபகவான்	तप्तहेम-	உருக்கின பொன்
यत्र	எங்கு	महाभासः	
अस्तं	அஸ்தமனத்தை	तस्मात्	அதிலிருந்து
गच्छति	அணுகிடுகிறது	दश	பத்து
तस्मिन्	அந்த	कोट्यः	கோடிகள்
निरिवरे	கிரிகிரோஷ்டத்தில்	च्युताः	பிரயாணமாணர்கள்.
स्थिताः	இருக்கிறவர்கள்		

कैलासशिखरेभ्यश्च सिंहकेसरवर्चसाम् । ततः कोटिसहस्राणि वानराणामुपागमन् ॥२२॥

सिंहकेसरवर्चसां	சிம்மத்தின் மீடசியின் கொன்ற சூழியுடைய	कैलास-) शिवेभ्यः)	கைலாசரிகைசரங்களில் நின்று
वानराणां	வானரர்களில்	ततः	அப்பொழுது
कोटिसहस्राणि च	ஆசிரமம் கோடிக்கூடும்,	उपागमन्	யிர்பாணமாளர்கள்.

फलमूलेन जीवन्तो हिमवन्तमुपाश्रिताः । तेषां कोटिसहस्राणां सहस्रं समवर्तत ॥ २३ ॥

हिमवन्तं	ஹிமவந்தினால்	जीवन्तः	ஜீவிப்பவர்கள்.
उपाश्रिताः	வசிக்கவர்கள்	तेषां	அவர்களில்
फलमूलेन	கனிமீழ்க்குகைகள் கொண்டு	कोटिसहस्राणां	ஆசிரமம் கோடிக்கையில்
		सहस्रं	ஆசிரமம்
		समवर्तत	புறம்பட்டார்கள்.

अद्भारकसमानानां भीमानां भीमकर्षणाम् । विन्ध्याद्वाणरकोटीनां सहस्राण्यपतन्द्रितम् ॥

अद्भारकसमानानां	கரியை சிவர்ந்த	वाणरकोटीनां	வானரக்கோடிகளில்
भीमानां	பயங்கரத்தோற்றமு டையவர்களும்	सहस्राणि	ஆசிரமங்கள்
भीमकर्षणां	பிமச்செய்கையுடைய வர்களும்	इतं	வினாடில்
		विन्ध्यात्	விந்தியமலையிலிருந்து
		अपतन्	வெளிக்கிளம்பினார்கள்.

क्षीरोद्वेलानिलयास्तमालवनवासिनः । नारिकेलाशनाश्चैव तेषां संख्या न विद्यते ॥२५॥

क्षीरोद्वेला- निलयाः च	பாற்கடலின் கரையில் வசிப்பவர்களும், தமாலவனத்தில் வசிப் பவர்களும்,	नारिकेलाशनाः	தேங்காயை உணவர் சக்தகொண்டவர்கள்;
तमालवन- वासिनः एव		तेषां	அவர்களுடைய
		संख्या	தொகை
		विद्यते न	எண்ண முடியாது.

वनेभ्यो गह्वरेभ्यश्च सरिद्धश्च महाजवाः । आगच्छद्वाणरी सेना पिवन्तीव दिवाकरम् ॥

वनेभ्यः	வனங்களிலிருந்தும்	वाणरी	வானர
गह्वरेभ्यः च	குணங்களிலிருந்தும்	सेना	கொண்டபாளைய
सरिद्धश्च	ஆறுகளிலிருந்தும்	दिवाकरं	நீர்மலையாக
महाजवाः	ஆதிவேகமுடையவர் கள் வந்தார்கள்.	पिवन्ति	உண்ணப்போகிறது
		इव	போலவே
		आगच्छत्	புறம்பட்டது.

ये तु स्वरयितुं याता वानराः सर्ववानरान् । ते वीरा हिमवच्छैलं ददशुस्तं महाद्रुमम् ॥

ये	எந்த	ते	அந்த
वानराः	வானரர்கள்	वीराः	வீரர்கள்
सर्ववानरान्	எல்லா வானரர்களையும்	ते	அந்த
स्वरयितुं	வினாந்து புறப்பட்டுச் செய்ய	महाद्रुमं	மேலுயரங்களடங்கி, ஹிமவந்தினைய
याताः नु	செல்ல நிரந்தரர்களினால்	ददशुः	கொட்டார்கள்.

तस्मिन्निरिवरे रम्ये यज्ञो माहेश्वरः पुरा । सर्वदेवमनस्तोषो बभौ दिव्यो मनोहरः ॥२८॥

तस्मिन्	அந்த	मनोहरः	எல்லாருடைய மனக்களை யும் கவருகிறதும்,
रम्ये	அழகிய	दिव्यः	அமா னுஷ்யமான து
गिरिवरे	பர்வத சிறைநட்டக்கிண	माहेश्वरः	மறைக்கவாடுமென்ப
पुरा	முன்பினுருக்கால்	यज्ञः	யாகமான து
सर्वदेव- मनस्तोषः }	எல்லா தேவதைகளின் உண்டாக்கினையும் கவிப்புறச்செய்கிறதும்	बभौ	நடந்தது.

अन्ननिष्यन्दजातानि मूलानि च फलानि च । अमृतास्वादकल्यानि इदृशुस्तत्र वानराः ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	मूलानि च	கிழக்குகளையும்
वानराः	வானர்கள்	फलानि च	பழக்களையும்
अन्ननिष्यन्द- जातानि }	சேதநினை அன்னக்கறி லிருந்து உண்டான	अमृतास्वाद- कल्यानि }	அமிர்த ருசி போன்ற வைமலாய்
		इदृशुः	கண்டார்கள்.

तदन्नसंभवं दिव्यं फलं मूलं मनोहरम् । यः कश्चित्सकुदश्नाति मासं भवति तर्पितः ॥

यः कश्चित्	எவனே னு மொருவன்	फलं	பழத்தையும்
सकुद	ஒருமுறை	मूलं	கிழக்கையும்
तदन्नसंभवं	அந்த அன்னத்திலிருந்து உண்டானதும்	अश्नाति	புகிக்கின்றானே; அவரை
दिव्यं	அமா னுஷ்யமான தும்	मासं	ஒருமாதம் வரைக்கும்
मनोहरं	மனதைக் கவர்கிறதும்	तर्पितः	பசிதர காரில்லாதவ
	மான	भवति	ஆகிறான். [ஆய்]

तानि मूलानि दिव्यानि फलानि च फलाशनाः । औषधानि च दिव्यानि जगृहुर्हरियूथपाः ॥

फलाशनाः	பழக்களை உணவாய் உடையவர்களான	मूलानि	கிழக்குகளையும்,
हरियूथपाः	வானர இன த்தலைவர்	फलानि च	பழக்களையும்
तानि	அந்த [தன்	दिव्यानि	அமா னுஷ்யமான
दिव्यानि	அமா னுஷ்யமான	औषधानि च	ஔஷதிகளையும்
		जगृहुः	பறித்துக் கொண்டார்கள்.

तस्माच्च यज्ञायतनान्गुण्याणि सुरभीणि च । आनिन्धुर्वानरा गत्वा सुभीवप्रियकारणात् ॥

वानराः	வானர்கள்	गुण्याणि च	புஷ்பங்களையும்
गत्वा	சென்றது,	सुभीवप्रियकारणात्	கனிவளை பரிதினெய்யும் பொருட்டு
तस्मान्	அந்த	आनिन्धुः	எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
यज्ञायतनान् च	யாகசாலைகளிலிருந்த		
सुरभीणि	நல்ல வாசனையுள்ள		

ते तु सर्वे हरिवराः पृथिव्यां सर्वानरान् । संवोदयित्वा त्वरिता यूथानां जग्मुर्द्यतः ॥

ते	ஆந்த	संवोदयित्वा	ஆக்குறாபித்தானிட்டு,
हरिवराः	வரணரோத்தமர்கள்	त्वरिताः	நிவரவாகக் கொண்டு
सर्वे तु	எல்லாரையுமே		கின்றவர்களைய
पृथिव्यां	உலகில்	यूथानां	வாலாயக்களுக்கும்,
सर्वानरान्	வானரர்கள் எல்லாரையும்	अद्यतः	முந்தியே
		जग्मुः	வந்தார்கள்.

ते तु तेन मुहूर्तेन यूथपाः शीघ्रगामिनः । किष्किन्धां त्वरया प्राप्ताः सुग्रीवा यत्र वानरः ॥

ते	ஆந்த	किष्किन्धां	கிழ்க்கிதைதில்
शीघ्रगामिनः	சீக்கிரமே பறக்கவல்ல	सुग्रीवः	சுக்கிரீவ
यूथपाः	வானரத் தலைவர்கள்	वानरः	வானரன் [ஆக்கு
त्वरया तु	ஆகவிரமரகரீவ	यत्र	எங்கிருந்தானே,
तेन मुहूर्तेन	அந்த முகூர்த்தத்தில்	प्राप्ताः	வந்துகொண்டார்கள்.

ते गृहीत्वौषधीः सर्वाः फलं मूलं च वानराः । तं प्रतिग्राहयामासुर्वचनं चेदमब्रुवन् ॥ ३५ ॥

ते वानराः	ஆந்த வானரர்கள்	तं	அதுவரை
औषधीः	ஔஷதிகள்	प्रतिग्राहयामासुः	எடுத்ததுக்கொண்ட
सर्वाः	எல்லாவற்றையும்		கேண்டார்கள்;
फलं	பழத்தையும்	इदं	இதுவரும்
मूलं च	கிழ்க்கையையும்	वचनं च	வாத்தையையும்
गृहीत्वा	கொண்டுவிட்டு,	अब्रुवन्	கொண்டார்கள்.

सर्वे परिगताः शैलाः समुद्राश्च वनानि च । पृथिव्यां वानराः सर्वे शासनादुपयान्ति ते ॥

शैलाः	மலைகளும்	पृथिव्यां	உலகில்
समुद्राः	சமுத்திரங்களும்	वानराः	வானரர்கள்
सर्वे च	எல்லாமும்	सर्वे	எல்லோரும்
परिगताः	எங்களால் தேடப்	ते	தேவரீட
	பட்டன.	शासनात्	சட்டினதிலிருந்து
वनानि च	வனங்களும் அப்படி	उपयान्ति	வந்தகொண்டிருக்க
	யே தேடப்பட்டன.		கின்றார்கள்.

एवं श्रुत्वा ततो हृष्टः सुग्रीवः प्लवगाधिपः । प्रतिजग्राह तर्ह्यातस्तेषां सर्वमुपायनम् ॥ ३६ ॥

प्लवगाधिपः	வானரமன்னனாகிய	तर्ह्यातः	உதர்கரிடத்தில் சந்
सुग्रीवः	சுக்கிரீவன்		கிதாவல்லாததவராய்
एवं	மேற்கண்டவாறு	तेषां	உதர்களுடைய
श्रुत्वा	கேட்டு, (சொல்லியதை)	उपायने	காரணத்தை
ततः	அதனால்	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
हृष्टः	புலிசாடு முழுத்தவராக	प्रतिजग्राह	எடுத்தகொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥

अष्टविंशः सर्गः—முப்பத்திவட்டாவது ஸர்க்கம் || 28 ||

सुग्रीवस्य रामसन्निधौ गमनम्—சுகீர்வன் பூராமனைநிதில் வருவது.

प्रतिगृह्य च तत्सर्वमुपायनमुपाहृतम् । वानरान्सान्त्वयित्वा च सर्वानेव व्यसर्जयत् ॥ १ ॥

उपाहृतं	கொண்டு வரப்பட்ட	सर्वान् एव	என்றெல்லாயும்
उपायनं	காணிக்கையான	सन्त्वयित्वा च	புகழ்ந்து கொண்டாடி
तत् सर्वं च	அது எல்லாவற்றை		விட்டு,
प्रतिगृह्य	வாங்கிக்கொண்டு, [யும்	व्यसर्जयत्	விடைகொடுத்தனப்
वानरान्	வானரர்கள்		பிரான்.

विसर्जयित्वा स हरीञ्छूरांस्तान्कृतकर्षणः । मेने कृतार्थमात्मानं राघवं च महाबलम् ॥

सः	அவன்	आत्मानं	தன்னை
कृतकर्षणः	இட்ட வேலையைச்	कृतार्थं	காரியம் கைகூடப்
वान्	அந்த[செய்துமுடித்த		பெற்றவனாகவும்
शूरान्	சூரர்களான	महाबलं	மகா பரிஷ்டராகிய
हरीन्	வானரர்களை	राघवं च	{ பூராமரை ஆப்படியே
विसर्जयित्वा	விடைகொடுத்தனும்		காரியம் கைகூடப்
	பிட்டு,	मेने	{ பெற்றவனாகவும்
			எண்ணினான்.

स लक्ष्मणो भीमबलं सर्ववानरसत्तमम् । अत्रवीत्प्रश्रितं वाक्यं सुग्रीवं संप्रहर्षयन् ॥

किष्किन्धाया विनिष्काम यदि ते सौम्य रोचते ॥ ३ ॥

सः	அந்த	प्रश्रितं	கவலை ஓழுக்கத்தை வி
लक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	वाक्यं	ளக்கக்காட்டுகிற
भीमबलं	மகா பலராளியும்	अत्रवीत्	கொன்னார்.
सर्ववानरसत्तमं	எல்லா வானரர்களில்	सौम्य	"ஆப்பா !
	உத்தமருமான	ते रोचते यदि	உமக்குப் பிரியமில்ல
सुग्रीवं	சுகீர்வனைப் பார்த்து	किष्किन्धायाः	கிஷ்கிந்தையிலிருந்து
संप्रहर्षयन्	உத்தராகப்படுத்து	विनिष्काम	கீர் புறப்படுமா
	கின்றவராய்		

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्षणस्य सुभाषितम् । सुग्रीवः परमशीतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ४ ॥

सुग्रीवः	சுகீர்வன்	श्रुत्वा	கேட்டு,
तस्य	அந்த	परमशीतः	பிகர் சக்திதவநிலைகள்
लक्षणस्य	லக்ஷ்மணருடைய		தகவறாகி
सुभाषितं	அழகாய்ச் சொல்லப்	एतन्	இனி வரப்போகிற
	பட்ட	वाक्यं ह	சொல்லீனாம்
तद्वचनं	அங்கொழிவு	उवाच	சொன்னார்.

एवं भवतु गच्छावः स्थेयं स्वच्छासने मया

॥ ५ ॥

एवं भवतु "அப்படியே ஆகட்டுள் ;
 गच्छावः "வாழ்குவதும் போ
 मया "என்றான் [மேலும் ;

स्वच्छासने உட்கார்ந்தவிலையில்
 स्थेयम् இருக்கவேண்டியது "

तमेवमुक्त्या सुग्रीवो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ।

विमर्शयामास तदा तारामन्याश्च योषितः ॥

सुग्रीवः "சகீரீவன்,
 शुभलक्षणं உத்தம லக்ஷணங்க
 "எனவாய் பெற்ற
 तं "அந்த
 लक्ष्मणं "லக்ஷ்மணனைப்
 "பார்த்து
 एवं "மேற்கண்டவாறு

उक्त्वा "கொல்லிக்கொண்டு,
 तदा "அப்பொழுது
 तारां "தாரையையும்
 अन्याः "மற்றுமுள்ள
 योषितः च "பணிகொடுக்கின்றபும்
 विमर्शयामास "விமர்சனஞ்செய்தலுள்
 "யினுள்."

पेत्युच्चैर्हरिवरान्सुग्रीवः समुदाहरत् । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरयः शीघ्रमाययुः ॥

बद्धाञ्जलिपुटाः सर्वे ये स्युः स्त्रीदर्शनक्षमाः

॥ ७ ॥

सुग्रीवः "சகீரீவன்
 हरिवरान् "வானரீரத்தமர்களை
 उच्चैः "உரத்த குரலில்
 एत "இங்கு வாருங்கள்"
 इति "என்று
 समुदाहरत् "ஆக்டுராயித்தான்.
 हरयः "வானரர்கள்
 तस्य "அவனது
 तद्वचनं "அந்த ஆணையைய

श्रुत्वा "கொண்டுகொண்டு,
 शीघ्रे "உடனே
 आययुः "வந்து வடினார்கள்.
 स्त्रीदर्शनक्षमाः "ஸ்திரீகளைக் காண்கரிய
 "மக்கப்பட்டவர்கள்
 "எவர்களை அடவர்கள்
 ये "எல்லோரும்
 सर्वे "எல்லோரும்
 बद्धाञ्जलिपुटाः "கைகூப்பிக்கொண்டு
 स्युः "ஆடுகிறார்கள்."

तानुवाच ततः मास्रात्राजाऽर्कसदृशप्रभः । उपस्थापयत् शिवं शिविकां मम वानराः ॥ ८ ॥

अर्कसदृशप्रभः "சூரியன்போன்ற
 "ஒளியுடைய
 राजा "மன்னன் (சகீரீவன்)
 मासान् "அங்கிருந்த
 तान् "அவர்களைப் பார்த்து
 ततः "அப்பொழுது

उवाच "மனவருமாய் ஆக்டு
 "பத்தான்.
 वानराः "வானரர்களை !
 मम शिविकां "எனது பங்கத்தை
 शिवं "செக்கொடு
 उपस्थापयत् "கொண்டு வாருங்கள்."

श्रुत्वा तु वचनं तस्य हरयः शीघ्रविक्रमाः । समुपस्थापयामासुः शिविकां मियदर्शनाम् ॥

हरयः "வானரர்கள்
 तस्य "அவனது
 वचनं "ஆணையைய
 श्रुत्वा तु "கேட்டபொழுது,
 शीघ्रविक्रमाः "விரைவில் கொண்டு வந்தவர்கள்"

वियदर्शनां "கண்டுகொடுக்க
 "தக்க
 शिविकां "பங்கத்தை
 समुपस्थापयामासुः "கொண்டு வந்த
 "ஆக்டு கொடுக்கல்."

तामुपस्थापितां दृष्ट्वा शिविकां वानराधिपः । लक्ष्मणारुहतां शीघ्रमिति सौमित्रिमब्रवीत् ॥

वानराधिपः	வானர அண்டின தலைவர்	सौमित्रि	சைத்தமணரைப் பார்த்து
तां	அந்த	लक्ष्मण	"சைத்தமணரே !
शिविकां	சிகிகையை	शीघ्रं	காலதாமதமின்றி
उपस्थापितां	வந்துசேர்க்கப்பட்டதாக	आरुहतां	எறிக்கொள்ளப்பட
दृष्ट्वा	கவனித்து,	इति	என்று [ட்டும் "
		अब्रवीत्	சொன்னான்.

इत्युक्त्वा काञ्चन यानं सुग्रीवः सूर्यसंनिभम् । बृहद्भिर्हरिभिर्युक्तमारुह सलक्ष्मणः ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	बृहद्भिः	ஆற்றலுடைய
इति	மேற்கண்டவாறு	हरिभिः	வானரர்களால்
उक्त्वा	கொல்லிக்கிட்டு,	युक्तं	வகிக்கப்பெற்றது
सूर्यसंनिभं	சூரியனைப் போன்றதாம்	यानं	சிறிகையில் [மான
काञ्चन	பொன்னுடையதும்	सलक्ष्मणः	சைத்தமணரோடுகூட
		आरुह	எறினான்.

पाण्डुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि । शुक्रैश्च वालव्यजनैर्भूयमानैः समन्ततः ॥ १२ ॥

शङ्खभेरीनिनादैश्च हरिभिश्चाभिनन्दितः । निर्ययौ प्राप्य सुग्रीवो राज्यध्रियमनुत्तमाम् ॥

सुग्रीवः	சுகரீவன்	भूयमानैः	இரட்டப்பெற்ற
अनुत्तमां	மிகச் சிறந்த	शुक्रैः	வேண்
राज्यध्रियं	ராஜ்யங்களையெய்ய	वालव्यजनैः च	சாமரங்களாலும்
प्राप्य	ஆகட்டத்து,	शङ्खभेरीनिनादैः च	சங்கம், பேரி இலைகளில் கோலங்களால்
मूर्धनि	முன்பின்	हरिभिः च	வானரர்களாலும் [ஆம்
ध्रियमाणेन	நிறுத்தப்பட்ட	अभिनन्दितः	உள்ளாகப்பட்டுத்தப் பட்டவனாய்
पाण्डुरेण	பெண்	निर्ययौ	புறப்பட்டான்.
आतपत्रेण	குடைவாலும்		
समन्ततः	எதிரெழும்		

स वानरशतैस्ताक्ष्णैर्वहुभिः शस्त्रपाणिभिः । परिकीर्णो ययौ तत्र यत्र रामो व्यवस्थितः ॥

सः	அகாண்	परिकीर्णः	குழப்பெற்றவனாய்
सीक्ष्यैः	சொகுத்துப்புக	रामः	ராமர்
शस्त्रपाणिभिः	ஆயுதபாணிகளால்	यत्र	எங்கிடத்தில்
बहुभिः	பல	व्यवस्थितः	எழுந்தருளியிருக்கின்
वानरशतैः	வானரக்களால்	नत्र	எங்கே
	வானரக்களாலும்	ययौ	அங்கிடத்திற்கு வந்து

धर्ममर्थं च कामं च यस्तु काले निषेवते । विभज्य सततं वीर स राजा हरिसत्तम ॥२०॥

वीर	" वीर]	विभज्य	பாசுபாடுசெய்து,
हरिसत्तम	வானசோத்தம !	काले	அகற்கு விதிக்கப்ப
यः	எவனெனருவன்		ட்ட காலத்தில்
धर्म	தர்மத்தையும்	निषेवते	ஆசரங்கிணுகூ
अर्थं च	அர்த்தத்தையும்,	सः तु	அவன் தான்
कामं च	காமத்தையும்,	राजा	அரசனாவான்.
सततं	எக்காலத்திலும்,		

हित्वा धर्मं तथाऽर्थं च कामं यस्तु निषेवते । स वृक्षामे यथा सुप्तः पतितः प्रतिबुध्यते ॥

यः	" एवनेருவன்	सः	அவன்
धर्मं	தர்மத்தையும்	वृक्षामे	வாறுளியில்
तथा	அவ்வண்ணமே	सुप्तः	படுத்துறங்கி
अर्थं च	அர்த்தத்தையும்	पतितः	கீழே விழுந்தவன்
हित्वा	தறந்துவிட்டு,	यथा	எப்படியோ அப்படியே
कामं तु	காமத்தில் மட்டும்	प्रतिबुध्यते	கல்லறிவைபடைகி
निषेवते	முழக்கி கிடக்கிறானே		றான்.

अमित्राणां वधे युक्तो मित्राणां संग्रहे रतः । त्रिवर्गफलभोक्ता तु राजा धर्मेण युज्यते ॥

अमित्राणां	" சத்துருக்களின்	त्रिवर्गफल-)	தருமம், அர்த்தம், கா
वधे	வலையில்	भोक्ता तु)	மம் என்ற மூன்று பு
युक्तः	பற்றுள்ளவனும்,		ருவார் தகங்களின் ப
मित्राणां	நண்பர்களே		யின் உள்ளபடி அறி
संग्रहे	நழுவுவிடாது வைத்	राजा	ந்து காப்பாற்றுகிற
	துக்கொள்வதில்	धर्मेण	மன்னன் [வணமான
रतः	யலக்கமுடையவனும்,	युज्यते	தர்மத்தால்
			விளங்குகிறான்.

उद्योगसमयस्त्वेप प्राप्तः शत्रुनिवहण । संचिन्त्यतां हि विद्वेश हरिभिः सह मन्त्रिभिः ॥

शत्रुनिवहण	" படைவலையழிக்க	हि	ஆளபடியால்
	வல்ல	हरिभिः	வானர
विद्वेश	வானரமன்னு !	मन्त्रिभिः सह	மந்திரிமார்களோடு
उद्योगसमयः	முயற்சிசெய்தந்	तु	தீப்பொழுது [கூட
एषः	நூதன [கேற்றகாலம்	संचिन्त्यताम्	ஆலோசனை செய்வப்
प्राप्तः	வந்துவிட்டது.		பட்டிணம்.

देवगन्धर्वपुत्राश्च वानराः कामरूपिणः । स्यैः स्यैः परिवृताः सैन्यैर्वर्तन्ते पथि राघव ॥२९॥

राघव	"ஸ்ரீராம!	वानराः	வானரர்கள்
कामरूपिणः	கிணத்த ரூபரூபிகள் வண்ணவர்களும்	स्यैः स्यैः	தங்கள் தங்கள்
देवगन्धर्व- पुत्राः च	தேவர்களுடையவும், கந்தர்களுடைய வும் புதல்வர்களு டைய	सैवैः	பிசுவைகளால்
		परिवृताः	சூழப்பட்டவர்களாய்
		पथि	வழியில்
		वर्तन्ते	வந்துகொண்டிருக்க கிறார்கள்.

शतैः शतसहस्रैश्च कोटिभिश्च पुवङ्गमाः । अयुतैश्चावृता वीराः शङ्कुभिश्च परन्तप ॥३०॥

अर्बुदैरर्बुदशतैर्मध्येश्चान्तैश्च वानराः । समुद्रैश्च परार्थैश्च हरिभिर्हरियूथपाः ॥३१॥

आगमिष्यन्ति ते राजन्महेन्द्रसप्तविक्रमाः । मेरुमन्दरसङ्काशा विन्ध्यमेरुकृतालयाः ॥३२॥

परन्तप	"சத்துருக்களைத்தாக்க கூடு! [கச்செய்யும்	शतसहस्रैः च	நூற்றுக்கணக்காகவும்,
राजन्		कोटिभिः च	கோடிக்கணக்காகவும்
महेन्द्रसप्तविक्रमाः	{ இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றியுண்டாயவர்க ளும்,	शङ्कुभिः च	வண்டும் கோடிக்கணக் காகவும்,
मेरुमन्दर- सङ्काशाः	{ மேருமலைமையும், மந் தாமலைமையும் கிதர் த்தவர்களும்,	अर्बुदैः	பத்துகோடிக்கணக் காகவும்,
विन्ध्यमेरु- कृतालयाः	{ சிந்தியமலைமையும், மேருமலைமையும் வந் சண்டலமாய்க் கொ ண்டவர்களுமடைய	मध्यैः च	நூறுகோடிக்கணக் காகவும்,
हरियूथपाः	வானரகிணைகளின் தலைவர்களுமடைய	अन्तैः च	ஆயிரம் கோடிக்கணக் காகவும்,
वीराः	கூரர்களைய	समुद्रैः च	இருபதினாயிரம் கோடிக்கணக்காகவும்,
ते	அந்த	परार्थैः च	ஆறுகாஷ்டம்புகோடிந் கணக்காகவும்
पुवङ्गमाः	பறக்கவல்ல	अर्बुदशतैः च	பல பத்துகோடி கணக்காகவும்,
वानराः	வானரர்கள்	हरिभिः	வானரர்களால்
शतैः	நூற்றுக்கணக்காகவும்,	आयुताः	சூழப்பட்டவர்களாய்
अयुतैः च	பதினாயிரக்கணக்காக வும்.	आगमिष्यन्ति	வந்துகொள் போகி றார்கள்.

ते त्वामधिगमिष्यन्ति गक्षमे ये सवान्धवम् । निहत्य रावणं संग्रये क्षानयिष्यन्ति मैथिलीम् ॥

ये	"எவர்களை	रावणं	ராவணனை
ते	அவர்கள்	सवान्धवं	பத்துக்களைகூட
त्वां	தேவர்களை	निहत्य	கொன்று,
अधिगमिष्यन्ति	வந்தையடைய போகின்	मैथिलीं	மைதிலியனை
संग्रये	போகில் [சூர்கள்.	क्षानयिष्यन्ति	அழைத்துவரப் போகிறார்கள் ;
गक्षमे	வாக்களுகிய	हि	இது நிச்சயம் ந,

ततस्तमुद्योगमवेक्ष्य बुद्धिमान्हरिप्रवीरस्य निदेशवर्तिनः ।

वभूव हर्षाद्दिसुधाधिपात्मजः प्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनः

॥ ३४ ॥

बुद्धिमान्	போதிவந்தவனும்	ततः	அப்பொழுது
वसुधाधिपात्मजः	சகரலாத்திரிபின் திருநக குமாரகுமாரிய ஆவர்	अवेक्ष्य	திருவுள்ளத்தில் பற்றி
निदेशवर्तिनः	நிசான்ஹபடி செய்து முடிக்கும்	हर्षान्	மகிழ்ச்சிக்குடையவரால்
हरिप्रवीरस्य	ஹரிவீரத்தமரூ	प्रबुद्धनीलोत्पल-	அழகந்த நிலைத்தவரை
तं	அந்த [ஹைய]	तुल्यदर्शनः	தலைநகரத்த திருநக கண்களையுடையவ
उद्योगं	உற்பாட்டை	वभूव	எனக்கினார். [ராய]

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे अष्टत्रिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10876

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 1624

एकोनचत्वारिंशः सर्गः—முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ३४ ॥

वानरसेनासङ्घानिवेदनम्—வானரஸேனையை கணக்கிட்டுச் சொல்லுதல்.

इति ब्रुवाणं सुर्यावं रामो धर्मभृतां वरः । वाहुभ्यां संपरिव्रज्य प्रन्वुवाच कृताञ्जलिम् ॥१॥

धर्मभृतां	தர்மவரண்களுக்கும்	सुर्यावं	சூரியனை
वरः	உத்தமராகிய	वाहुभ्यां	இரு கரங்களாலும்
रामः	ராமர்	संपरिव्रज्य	சட்டித்தழுவி.
इति	மேற்கண்டவாறு	प्रन्वुवाच	அவ்வாறுக்குறிப்பின்காறும்
कृताञ्जलि	கைகூப்பிக்கொண்டு		
ब्रुवाणं	மொழிகின்ற		

यदिद्रो वर्षते वर्षे न तच्चित्रं भवेद्भुवि । आदित्यो वा सहस्रांशुः कुर्याद्वितिमिरं नभः ॥ २ ॥

इन्द्रः	“இந்திரன்	नभः	ஆகாசத்தை
भुवि	பூமியில்	वितिमिरं	இருவற்றதரக
वर्षे	மழையை	कुर्यात्	செய்கிறான்.
वर्षते	மொழிகின்றான் ;	यत्	இந்த
सहस्रांशुः	ஆரிரண்டு சிவனாலும்	तस् वा	எந்தவான்
आदित्यः	சூரியனாகவான்	चित् भवेत् न	புதிதாய் வியக்கத் தக்கதன்று.

चन्द्रमा रश्मिभिः कुर्यात्पृथिवीं सौम्यं निर्मलाम् । त्वद्दिशो वाऽपि मित्राणां शीतिं कुर्यात्परंतप ॥

सौम्य	" அப்பா !	परन्तप	சத்திரைக்கொடும் தனிச் சக்கச் செய்கிறவனே !
चन्द्रमा:	சந்திரன்	अपि वा	இப்படி சந்திரன்
रश्मिभिः	கிரணங்களால்	त्वद्दिशः	உன்நோக்கியவன்
पृथिवीं	உலகை	मित्राणां	பித்திரர்களுக்கும்
निर्मलां	பிரகாசிக்கிறதாய்	शीतिं	இருட்டமான வகை
कुर्यात्	செய்கிறான் .	कुर्यात्	செய்வார் .

एतत्त्वयि न तच्चित्रं भवेद्यत्सौम्यं शोभनम् । जानाम्यहं त्वां सुग्रीव सततं प्रियवादिनम् ॥

सौम्य	" அப்பா !	सुग्रीव	சக்கிரீவ
यत्	எந்த	त्वां	உன்னை
एतत् शोभनं	இந்த நதிசெயல்	अहं	நான்
त्वयि	உன்னிடத்தில்	सततं	எக்காலத்திலும்
भवेत्	கிடைக்கிறதற்கு,	प्रियवादिनं	ஹித்தவையே சொல்
तत्	இது [என்ற		ஐயவனாக
न चित्रं	விபக்கக்கக்கதன்று.	जानामि	நன்கறியேன்

त्वत्सनाथः सखे संख्ये जेतास्मि सकलानरीन् । त्वमेव मे सुहृन्मित्रं साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥

सखे	" சகலியே !	जेतास्मि	தோற்கடிப்பேன் .
संख्ये	போலில்	त्वं एव	நீதான்
त्वसनाथः	உன்னைத் துணைபாடக் கொண்ட நான்	मे	எனக்கு
सकलान्	எப்படிப்பட்ட	सुहृन्	ஐயத்திலுதவுள்
अरीन्	சத்தூக்கனைபுள்	मित्रे	பித்திரன் ;
		साहाय्यं	வேண்டிய உதவியை
		कर्तुं अर्हसि	செய்யவேண்டும் .

जहारात्मविनाशाय वैदेहीं राक्षसाधमः । वञ्चयित्वा तु पौलोमीमनुह्लादो यथा शचीम् ॥

अनुह्लादः	அஹுதலாசனென்ற அகரன்	यथा तु	எவ்வண்ணமோ அல்லவண்ணமோ
पौलोमी	புலோமினின் புதல்வி	राक्षसाधमः	ராக்ஷஸர் மகன்
शचीं	இத்திரசனியை [பாசிய வஞ்சித்து,	आत्मविनाशाय	தன்னை அழிவுகொடு
वञ्चयित्वा	கிருபுச்சென்றது	वैदेहीं	வைடைகொண்ட [வாயாய்
		जहार	கிருபுகிறுக்கிறான் .

अचिरात्तं वधिष्यापि रावणं निशितैः शरैः । पौलोम्याः पितरं ह्यहं शतक्रतुरेवार्दिहा ॥

से रावणं	அந்த ராவணனை	पुंसं	தலைமொழுக்க
अचिरात्	சீக்கிரமே	पितरं	தந்தையர்
निशितैः शरैः	கடைய பாணங்களால்	ह्य	எவ்வண்ணமோ
अर्दिहा	சத்தூசம்ஹாரகருகிய		அல்லவண்ணமோ
शतक्रतुः	இத்திரன்	वधिष्यामि	ஹன் ; அக்கடன்
पौलोम्याः	இத்திரசனியை		பிடிப்பேன் .

एतस्मिन्नन्तरे चैव रजः समभिवर्तेत । उष्णां तीव्रां सहस्रांशोऽद्वाद्यद्गने प्रभाम् ॥ ८ ॥

एतस्मिन् अन्तरे	இந்த சமயத்தினால்	तीव्रा एव	கடுமையான தூண்டுகள்
रजः	பூகாளி	प्रभा	ஒளியை
गगने	ஆகாயத்தில்	छाद्यन्	மறைத்துக்கொண்டு
सहस्रांशोः	சூரிய பகவரணது	समभिवर्तेत	நினைந்து கிடந்தது.
उष्णां च	உஷ்ணமானவைதாம்		

दिशः पर्याकुलाश्वासव्रजसा तेन मूर्च्छिताः । चचाल च मही सर्वा सशैलवनकानना ॥ ९ ॥

तेन	அந்த	आसन्	ஆயினர்.
रजसा	சூரியரால்	सशैलवनकानना	{ மலைகளையும், காண்க கொடும், சிசுமலைகளையும் புழைந்திட்ட
दिशः ज	இக்குகலிவ்வளவு	मही	பூமி
पर्याकुलाः	எங்கும் நிகழந்தவை களராய்	सर्वा च	எல்லாமும்
मूर्च्छिताः	முடிண்டவைகளாய்	चचाल	நடுங்கிற்று.

ततो नगेन्द्रसंकाशैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाबलैः । कुरूता संख्यादिता भूमिरसंख्येयैः प्रवङ्गमैः ॥ १० ॥

भूमिः	பூமி	तीक्ष्णदंष्ट्रैः	கூரிய பற்களையுடைய வர்க்களும்,
कुरूता	எல்லாமும்	महाबलैः	மகா பலவர்களு
ततः	அப்பொழுது	असंख्येयैः	கணக்கற்ற [மரண வாணர்களால்
नगेन्द्रसङ्काशैः	இமயமலைகளை நிகர்த்த வர்களுமும்,	प्रवङ्गमैः	வாணர்களால்
		संख्यादिता	நிகழ்த்துகமிற்று.

निमेषान्तरमात्रेण ततस्तैर्हरियूथपैः । कोटीशतवृत्तैश्च प्रच्छन्ना कामरूपिभिः ॥ ११ ॥

निमेषान्तरमात्रेण एव	} ஒரு கிமிஷத்திற்கு குன்றையே	तैः	அந்த
कामरूपिभिः		हरियूथपैः	வானர சேனை தலைவர் களால்
कोटीशतवृत्तैः	மரணகொடியவர்கள் சூழ பட்டவர்களால்	ततः	அப்பொழுது
		प्रच्छन्ना च	முடிந்துகொண்டது.

नादेयैः पार्वतेश्च सामुद्रेश्च महाबलैः । हरिभिर्मेघनिर्हादिरन्यथ वनवासिभिः ॥ १२ ॥

तरुणादित्यवर्णैश्च शशिगौरैश्च वानरैः । पञ्चकेसरवर्णैश्च श्वेतैर्मेरुकुतार्यैः ॥ १३ ॥

कोटीसहस्रैर्दशभिः श्रीमान्परिवृतस्तदा । वीरः शतवलिर्नाम वानरः प्रत्यदृश्यत ॥ १४ ॥

धीमान्	புத்தியமான	तदा	அப்பொழுது
वीरः	வீரனுமரன்	नादेयैः	நதகளில் வசிப்பவர் களும்,
शतवलिः	நதுவலி	पार्वतेश्च	பார்வதமலையில் வசிப்ப புகள்களும்,
नाम	என்ற		
वानरः	வானரன்		

சாமுதே: ச கழுத்திரக்களில்
வசிடபவர்களுள்,
வனவாசிமி: வாவக்களில் வசிப்ப
வர்களுள்,
மேகூதாலயே: { மேருபுலையை இருப்பி
டமாய்க் கொண்ட
வர்களுமாவ
ஹிமி: ச வானரர்களாலும்
அந்யே: மற்றுமுள்ள
மஹாபலே: மகா பலவான்களும்
மேயநிர்வே: மேகம்பேரல் கர்ச்சிக
கின்றவர்களும்
தஸாதிஸ்யயே: ச இளஞ்சூரியனது கீற
முடையவர்களும்

ततः काञ्चनशैलभस्ताराया वीर्यवान्पिता ।

காஞ்சனசீலாப: பொன்மலையை
நிகர்த்தவனும்
வீரீயவா: வீரியவானுமாவ
தாராயா: தாரையின்
பிதா: தந்தை

तथाऽपरेण कोटीनां सहस्रेण समन्वितः ।

விபு: மகா சாமர்த்திய
சாலியும்
சுமீரீவஹுர: சுமீரீவன் மீமனூரு
மீன
ஹாயா: உருவாவின்
பிதா: தந்தை

पद्मकेसरसंकाशस्तरुणकिनिभाननः । बुद्धिमान्वानरश्रेष्ठः सर्वानरसत्तमः ॥ १७ ॥

அனாகீவ்ஹுசாஹசீவானராபா சமந்வித: । பிதா ஹுமத: தீமான்கேசரி மல்யஹ்யத ॥ १८ ॥

பஹ்கேசரஸஹாச: தாமரைக் குஞ்சலத்
தை நிகர்த்தவனும்,
தஸுணாக்நிபானந: இளஞ்சூரியனை நிகர்த
த முகமுடையவனும்,
புத்திமான் புத்திமாளும்,
சர்வானரசத்தம: வானரர்கள் எய்கேசரி
னும் உத்தமனும்,
வானரஸ்தே: வானரர்களுக்கும் த
தீமானும், [விவானும்,
தீமானும், [விவானும்,

शशिपौरै: च { சந்திரனை நிகர்த்து
பொன்னிதமாவவர்க
களும்,
पद्मकेसरवणै: च { தாமரைக் குஞ்சலத்
தை நிகர்த்த வர்ண
முடையவர்களும்,
शैले: வெளிநியவர்களுமாவ
पद्मै: பத்து
कोटीसहस्रै: ஆரிரக்கிரடிக்கணக்
கரண
वानरै: வானரர்களால்
परिवृत: சூழப்பட்டவனாய்
प्रत्यृश्यत வந்துதேவன் நிணுன்.

अनेकैर्दशसाहस्रैः कोटिभिः प्रत्यृश्यत ॥

பஹசாஹசீ: பத்தாயிரக்கணக்காக
வும்
கோடிமி: கோடிக்கணக்காகவும்
அனகீ: பலதேரடி
தத: அப்பொழுது
மல்யஹ்யத வந்துதேவன் நிணுன்.

पिता रुमायाः संग्रामः सुग्रीवश्चशुरो विभुः ॥

ததா: அப்படியே
அபரேண: இதர
கோடினா: கோடிகளின்
சஹசுரே: ஆரிரத்தால்
சமந்வித: சூழப்பட்டவனாய்
சங்க்ராம: வந்துதேவன் நிணுன்.

पद्मकेसरसंकाशस्तरुणकिनिभाननः । बुद्धिमान्वानरश्रेष्ठः सर्वानरसत्तमः ॥ १७ ॥

அனாகீவ்ஹுசாஹசீவானராபா சமந்வித: । பிதா ஹுமத: தீமான்கேசரி மல்யஹ்யத ॥ १८ ॥

ஹுமத: ஹனுமாரின்
பிதா: தந்தையுமாவ
கேசரி: கேசரி என்ற
காவான்
வானராபா: வானரர்களின்
பஹசாஹசீ: பல ஆரிரக்கணக்கான
அனகீ: தேனை கதிராடு
சமந்வித: உடியவனாய்
மல்யஹ்யத: வந்து தேவன் நிணுன்.

गोलाङ्गुलमहाराजो गवाक्षो भीमविक्रमः । वृतः कोटिसहस्रेण वानराणामद्भ्यत ॥ १९ ॥

भीमविक्रमः	அஞ்சத்தக்க வாயி யுண்டவானுடம்	वानराणां	வானரர்களில்
गोलाङ्गुलमहाराजः	முகங்களுக்கு மகா ராஜனுமான	कोटिसहस्रेण	ஆயிரம் கோடிக்கணக்க கால்
गवाक्षः	கவாக்ஷன்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		अद्भ्यत	தொன்றினான்.

ऋक्षाणां भीमवेगानां धूम्रः शत्रुनिवर्हणः । वृतः कोटिसहस्राभ्यां द्वाभ्यां समभिवर्तत ॥

शत्रुनिवर्हणः	சத்ருவர் துராக குடிய	ऋक्षाणां	கரடி களினுடைய
धूम्रः	தூர்மன்	द्वाभ्यां	இரண்டு
भीमवेगानां	அஞ்சத்தக்க சக்தி கொண்ட	कोटिसहस्राभ्यां	ஆயிரக்கோடி களால்
		वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		समभिवर्तत	வந்து சென்றான்.

महाचलनिभैर्योरैः पनसो नाम यूथपः । आजगाम महावीर्यस्त्रिसृभिः कोटिभिर्वृतः ॥ २१ ॥

महावीर्यः	மகாவீர்யவானுடம்	योरैः	பயக்கரமான
पनसः	பனசன்	त्रिसृभिः	மூன்று
नाम	என்ற	कोटिभिः	கோடிகளால்
यूथपः	சேனைத்தலைவன்	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
महाचलनिभैः	பெரும் மலைக்கிடை நிகர்த்த	आजगाम	வந்துசென்றான்.

नीलाञ्जनचयाकारो नीलो नामाथ यूथपः । अद्भ्यत महाकायः कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥ २२ ॥

नीलाञ्जनचयाकारः	கருத்த அஞ்சலையினை எய நிகர்த்த	नीलः नाम	நீலநென்பவன்
महाकायः	பெருமுடையுடைய வானுடம்,	दशभिः	பத்து
यूथपः	சேனைத்தலைவனுமான	कोटिभिः	கோடிகளால்
		वृतः	சூழப்பட்டவனாக
		अद्भ्यत	வந்தபொழுது வந்ததென்றினான்.

ततः काञ्चनशैलाभो गवयो नाम यूथपः । आजगाम महावीर्यः कोटिभिः पञ्चभिर्वृतः ॥

ततः	அதற்கு	गवयः नाम	கவயன் என்பவன்
काञ्चनशैलाभः	பொன்மலையை நிகர்த்தவனுடம்,	पञ्चभिः	ஐந்து
महावीर्यः	மகாவீர்யவானுடம்,	कोटिभिः	கோடிகளால்
यूथपः	சேனைத்தலைவனுமான	वृतः	சூழப்பட்டவனாய்
		आजगाम	வந்துசென்றான்.

दरीमुखश्च बलवान्पुयपोऽभ्याययौ तदा । वृतः कोटिसहस्रेण सुग्रीवं समुपस्थितः ॥ २४ ॥

बलवान्	பலவானும்	वृतः च	சூழப்பட்டவனாகவே
पुयपः	கேயபத் தகையனான	तदा	அப்பொழுது
दरीमुखः	தாரீமுகவென்ற	अभ्याययौ	வந்துசேர்ந்தார்.
	வானரன்	सुग्रीवं	சுக்ரீவனை
कोटिसहस्रेण	கோடிரம் கோடிவால்	समुपस्थितः	அணுகிநின்றான்.

मैन्द्रश्च द्विविदश्चोभावभिपुत्रौ महाबलौ । कोटिकोटिसहस्रेण वानराणामदृश्यताम् ॥ २५ ॥

महाबलौ	மகா பலவான்களும்	उभौ	இருவர்களும்
अभिपुत्रौ	அசனினிதேவதைகவரி ன் புதல்வர்களும்	वानराणां	வானரர்களின்
मैन्द्रः च	மெந்தனென்பவனும்	कोटिकोटिसहस्रेण	பல்லாடிரம்கோடி
द्विविदः च	தேவதென்பவனும்		பேரடு
	மாண	अदृश्यताम्	தோன்றினார்கள்.

गजश्च बलवान्वीरः कोटिभिस्तिष्ठभिर्द्वृतः । आजगाम महातेजाः सुग्रीवस्य समीपतः ॥ २६ ॥

महातेजाः	மகா பராக்ஷிமசரீ யும்,	तिष्ठमिः कोटिभिः	முன்று கோடிகளால்
बलवान्	பலவானும்,	वृतः	சூழப்பட்டவனும்
वीरः	வீரனுமாகிய	सुग्रीवस्य	சுக்ரீவனது
गजः च	கதுனென்பவனும்,	समीपतः	சன்னிதிக்கு
		आजगाम	வந்துசேர்ந்தார்.

ऋक्षराजो महातेजा जाम्बवान्नाम नामतः । कोटिभिर्दक्षभिः प्राप्तः सुग्रीवस्य वशे स्थितः ॥

महातेजाः	மகத்தான ஆற்றலு டையவரும்	नामतः	பெயரால்
ऋक्षराजः	கரடிமன்னரும்	जाम्बवान्	ஜாம்பவானென்று
सुग्रीवस्य	சுக்ரீவனது	नाम	பெயர்பெற்ற அவர்
वशे	ஆண்கையில்	इक्षभिः	பத்து
स्थितः	இருந்தவரும்	कोटिभिः	கோடிகளோடு
		प्राप्तः	வந்துசேர்ந்தார்.

रुमण्वान्नाम विक्रान्तो वानरो वानरेश्वरम् । आययौ बलवांस्तूर्ण कोटीशतसमावृतः ॥ २८ ॥

विक्रान्तः	பராக்ஷிமசரீயும்	कोटीशत-	} தூறுகோடியால்
बलवान्	பலவானுமான	समावृतः	
रुमण्वान्	ருமணவான்	वानरेश्वरं	வானரமன்னனை
नाम	என்ற	तूर्णं	வினாவில்
वानरः	வானரன்	आययौ	வந்து அண்டந்தார்.

ततः कोटिमहस्याणां सहस्रेण शतेन च । पृथतोऽनुगतः प्राप्नो हरिभिर्गन्धमादनः ॥

गन्धमादनः	கந்தமாதனன் என்பவன்	सहस्रेण च	ஆந்நூற்றக்கணக்காகவும்
कोटिमहस्याणां	கோடிகள் கோட்டங்களின்	पृथतः	பக்களில்
हरिभिः	வானவர்களுடன்	अनुगतः	பின் தொடர்ந்து வரப் பட்டவனாய்
शतेन	நூற்றூற்றக்கணக்காக வும்	ततः	அப்பொழுது
		प्राप्तः	வந்துசேர்ந்தான்.

ततः पञ्चसहस्रेण वृतः शङ्खशतेन च । युवराजोऽद्भुतः प्राप्तः पितृतुल्यपराक्रमः ॥ ३० ॥

पितृतुल्य- पराक्रमः	} நல்லதைய நிகர்த்த பார்க்கிரமசாலியும்,	पञ्चसहस्रेण च	நான்கொடி கோடி யாலும்
युवराजः		இளவரகமாள	वृतः
अद्भुतः	அக்கதன்	ततः	அப்பொழுது
शङ्खशतेन	நூறுவகலும் கோடியா லும்	प्राप्तः	வந்து சேர்ந்தான்.

ततस्ताराद्युतिस्तारो हरिर्भीमपराक्रमः । पञ्चभिर्हरिकोटीभिर्दूरतः प्रत्यदृश्यत ॥ ३१ ॥

ताराद्युतिः	நகைத்திரம்மே னன்ற ஒளிவொண்டவனும்	पञ्चभिः	ஐந்து
भीमपराक्रमः	அஞ்சாதக்க பார்க் கிரமத்தையுடையவ	हरिकोटिभिः	வானவ கோடிகளோடு
तारः	நாரவென்ற [ஐமாள	दूरतः	வெகுதூரத்தில் நூந்து
हरिः	வானான்	ततः	அய்விடத்திற்கு
		प्रत्यदृश्यत	வந்து கொன்றினான்.

इन्द्रजालुः कपिर्वीरो यूथपः प्रत्यदृश्यत । एकादशानां कोटीनार्षाश्वस्तैः समावृतः ॥ ३२ ॥

वीरः	வீரனும்	एकादशानां	பதின்னொன்று
यूथपः	கோளைத்தலைவனும்	कोटीनां	கோட்களின்
ईश्वरः	பிரபுவமான்	तैः	தவர்களால்
इन्द्रजालुः	இந்திரதூறு வந்து	समावृतः	தூழப்பட்டவனாய்
कपिः	வானான்	प्रत्यदृश्यत	வந்தகொன்றினான்.

ततो रम्भस्त्वनुप्राप्तस्तरुणादित्यसंनिभः । अयुतेनावृतश्चैव सहस्रेण शतेन च ॥ ३३ ॥

तरुणादित्य- सन्निभः	} தினும் சூரியனை நிகர்த்தவனான	अयुतेन एव	பதின்னொன்றுக்கணக்காக வும்
रंभः		ரம்பவென்பவன்	आवृतः तु
शतेन च	நூற்றூற்றக்கணக்காக வும்	ततः	அப்பொழுது
सहस्रेण च	ஆந்நூற்றக்கணக்காகவும்	अनुप्राप्तः	வந்துசேர்ந்தான்.

ततो यूथपतिर्वीरो दुर्मुखो नाम वानरः । मत्सृष्टयत कोटिभ्यां द्वाभ्यां परिवृतो बली ॥

ततः	அதற்குப்பின்	नाम वानरः	என்ற வானரன்
बली	பலவாலியும்	द्वाभ्यां	இரண்டு
वीरः	சூரனும்	कोटिभ्यां	கோடிக்களால்
यूथपतिः	சேனைத்தலைவனுமா	परिवृतः	சூழப்பட்டவனும்
दुर्मुखः	அர்முதகன் [கிய]	मत्सृष्टयत	வந்துசேர்ந்தான்.

कैलासशिखराकारैर्वानरैर्भीमविक्रमैः । वृतः कोटिसहस्रेण हनुमान्मत्सृष्टयत ॥ ३५ ॥

हनुमान्	ஹனுமார்	वानरैः	வானரர்களால்
कैलास- शिखराकारैः	கைலாசமலைமைய நிகர் த்த உருக்கொண்ட வர்களும்	कोटिसहस्रेण	ஆயிரம்கோடிக்கணக்க ளாக
भीमविक्रमैः	அஞ்சத்தக்க பராக்கி ரமகாலிகளுமான	वृतः	சூழப்பட்டவரால்
		मत्सृष्टयत	வந்துசேர்ந்தான்.

नलक्षापि महावीर्यः संवृतो द्रुमवासिभिः । कोटीशतेन संप्राप्तः सहस्रेण शतेन च ॥ ३६ ॥

महावीर्यः	மகா வீர்யவானுலிய	सहस्रेण अपि	ஆயிரக்கணக்காகவும்,
नलक्षः	நளக்	शतेन च	நூற்றுக்கணக்காக வும்,
द्रुमवासिभिः	மரங்களில் வசிப்பவர் களால்	संवृतः	சூழப்பட்டவனும்
कोटीशतेन च	நூறுகோடிக்கணக்க ளாகவும்	संप्राप्तः	வந்துசேர்ந்தான்.

ततो दधिमुखः श्रीमान्कोटिभिर्दशभिर्वृतः । संप्राप्तोऽभिमतस्तस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

श्रीमान्	ஸ்ரீமானும்	दधिमुखः	ததிறுக்கென்பவன்
तस्य	அந்த	दशभिः	பத்து
महात्मनः	மகாத்மாவான	कोटिभिः	கோடிக்களால்
सुग्रीवस्य	சுகரீவகுக்கு	वृतः	சூழப்பட்டவனும்
अभिमतः	இஷ்டஹுமான	ततः	அப்பொழுது
		संप्राप्तः	வந்துசேர்ந்தான்.

शरभः कुमुदो वक्षिर्वानरो रंह एव च । एते चान्ये च बहवो वानराः कामरूपिणः ॥ ३८ ॥

आवृत्य पृथिवीं सर्वां पर्यतांश्च वनानि च । यूथयाः समनुप्राप्तास्तेषां संख्या न विद्यते ॥

आगताश्च विशिष्टाश्च पृथिव्यां सर्ववानराः ॥ ३९ ॥

शरभः	சரபன்	एते च	இவர்களும்
कुमुदः	குமுதன்	पृथिव्यां	பூமியில்
वक्षिः च	வந்தியும்	कामरूपिणः	வினைத்த ரூபமெடுக்க வள்ள
रंहः	ரம்மினென்ற	विशिष्टाः	பெரியோர்களான
वानरः एव.	வானரனும்		

बहवः	பல	सर्वा	எல்லாம்
वानराः च	வானரர்களும்	पर्वान् च	பர்வதக்களை யும்
अन्ये	மற்றுமுள்ள சாதாரண	इमानि च	வணக்களை யும்
सर्ववानराः च	வானரர்கள் எல்லோரும்	आपृत्य	மறைத்துக்கொண்டு,
समनुमासाः	கூட்டுவ வந்த	आगताः	வந்து சேர்ந்தார்கள்.
यूथपाः च	சேனைத்தலைவர்களும்	तेषां	அவர்களுடைய
पृथिवी	புவரை	संज्ञा	குறை
		न विद्यते	எண்ணமுடியாது.

आपृवन्तः पृवन्तश्च गर्जन्तश्च पृवङ्गमाः । अभ्यवर्तन्त सुग्रीवं सूर्यमभ्रगणा इव ॥ ४० ॥

पृवङ्गमाः	வானரர்கள்	सूर्य	சூரியனாகவானை
आपृवन्तः	சூதித்துக்கொண்டும்	अभ्रगणाः	மேகக்கூட்டங்கள்
पृवन्तः च	கத்தாய்க்கொண்டும்	इव	போலவே
गर्जन्तः च	கர்ஜித்துக்கொண்டும்	अभ्यवर्तन्त	சுழிந்துகொண்டார்
सुग्रीवं	சுக்ரீவனை,		என்.

कुर्वाणा बहुशब्दांश्च महृष्टा बलशालिनः । शिरोभिर्वानरेन्द्राय सुग्रीवाय न्यवेदयन् ॥४१॥

बलशालिनः	பலசாலிகளாகிய அவர்கள்	वानरेन्द्राय	வானரமன்னராகிய
महृष्टाः	சந்தோஷமடைந்தவர் களாய்	सुग्रीवाय	சுக்ரீவனுக்கு
बहुशब्दान्	பலவித சப்தங்களை	शिरोभिः	முடிக்களைத் தாழ்த்தி
कुर्वाणाः च	சூடுகின்றவர்களாய்	न्यवेदयन्	நமஸ்கரித்து தெரி வித்துக்கொண்டார் கள்.

अपरे वानरश्रेष्ठाः संयम्य च यथोचितम् । सुग्रीवेण समागम्य स्थिताः प्राञ्जलयस्तदा ॥

तदा	அப்பொழுது	यथोचितं	எதிர்ப்பட
अपरे	மற்றுமுள்ள	संयम्य च	பரியாதசெய்து,
वानरश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்கள்	प्राञ्जलयः	அஞ்சலத்தெய்தர்
सुग्रीवेण	சுக்ரீவரை		என்.
समागम्य	அவசூட்டு,	स्थिताः	காத்தென்கிறார்கள்.

सुग्रीवस्त्वरितो रामे सर्वास्तान् वानरर्षभान् । निवेदयित्वा धर्मज्ञः स्थितः प्राञ्जलिरब्रवीत् ॥

धर्मज्ञः	தர்மக்குணனை	निवेदयित्वा	தெரிவித்துக்கொட்டு,
सुग्रीवः	சுக்ரீவன்	तान्	அந்த
त्वरितः	கவலதாய்தான் செய்ய தவறாய்	वानरर्षभान्	வானரோத்தமர்கள்
प्राञ्जलिः	அஞ்சலி	सर्वान्	எல்லோரையும்
स्थितः	நின்றாகொண்டி		பார்த்து
रामे	ராமரிடமிடமி	अब्रवीत्	பின் வருமாறு
			ஆங்காபித்தான்.

ययासुखं पर्वतनिक्षीरेषु वनेषु सर्वेषु च वानरेन्द्राः ।

निवेशयित्वा विधिवद्भलानि बलं बलज्ञः प्रतिपत्तुमीष्टे

॥ ४४ ॥

वानरेन्द्राः	“ வானரேந்திரமர் களை !	निवेशयित्वा	தங்கியிருக்கச் செய்துவிட்டு,
पर्वतनिक्षीरेषु	மலையருளிகவிழும்	बलज्ञः	தனது ஊன்யத்தை யறிந்தவன்
सर्वेषु च	எல்லா	बलं	தனது ஊன்யத்தை
वनेषु	காடுகளிலும்	विधिवत्	முறைப்படி
ययासुखं	செளகரியப்படி	प्रतिपत्तुं ईष्टे	பாதுகாக்கவேண்டும்.
बलानि	ஊன்யங்களை		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे एकोनचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 10920

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1668

चत्वारिंशः सर्गः—நாற்பதாவது ஊர்க்கம் ॥ ४४ ॥

प्राच्यां विनतप्रेषणम्—சிழக்கு திக்கில் “வினதன்” என்ற வானரணையனுப்புலது.

अथ राजा समृद्धार्यः सुग्रीवः प्लवगेश्वरः । उवाच नरशार्दूलं रामं परबलार्दनम् ॥ १ ॥

अथ	அப்பொழுது	परबलार्दनं	சத்ருஊன்யத்தை அழிக்கும்
समृद्धार्यः	சண்ணம் முற்றப் பெற்றவனும்,	नरशार्दूलं	புருஷோத்தமராகிய
प्लवगेश्वरः	வானரர்களுக்கு சகல சகீவ	रामं	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
सुग्रीवः	[மன	उवाच	மொழிந்தான்.
राजा	உன்னன்		

आगता विनिविष्टाश्च बलिनः कामरूपिणः । वानरा वारणेन्द्राभा ये मद्रिषयवासिनः ॥

वे	“ வரர்கள்	कामरूपिणः	நினைத்த ரூபமெடுக்க வன்னவர்களுடைய
मद्रिषयवासिनः	தனது தேசத்தில் வசிக்கின்றவர்களும்,	वानराः	வானரர்களை ஆவர்கள்
वारणेन्द्राभाः	யானரயரசுகளை சிகர்த் வைகளும்.	आगताः	வந்துவிட்டார்கள்.
बलिनः	பலசரிகளும்,	विनिविष्टाः च	வந்தியால் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

त इमे बहुविक्रान्तैर्हरिभिर्भीमविक्रमैः । आगता वानरा घोरा दैत्यदानवसन्निभाः ॥ ३ ॥

ते	ஆந்த	बहुविक्रान्तैः	அளவுகடந்த ஆற்ற ஜனையவர்களும்
इमे	ஆந்த	भीमविक्रमैः	அளவில்லாத ஆண் வையவர்களும்
घोराः	ஆளுசத்தக்க	हरिभिः	வானரர்களை சிமன வந்திருக்கிறார்கள்.
दैत्यदानवसन्निभाः	தையதானவர்களை சிகர்த்த	आगताः	வந்துவிட்டார்கள்.
वानराः	வானரர்கள்		

ख्यातकर्मापदानाश्च बलवन्तो जितकुमाः । पराक्रमेषु विख्याता व्यवसायेषु चोत्तमाः ॥

ख्यातकर्मा- } "சந்திரேழி னும் எல்லோ
படானா: } டும் கரும் உடைய
வர்கள்;
बलवन्तः } வலியுடன் வவர்கள்;
जितकुमाः } இளைப்பில்லாதவர்
கள்;

पराक्रमेषु } சந்திரேழிக்களைத்தா
विख्याता: } கும் விஷயங்களில்
व्यवसायेषु } பிரசித்தி பெற்றவர்
उत्तमा: च } கள்.
சமயத்திற்கு வேண்ட
டிய உடையவர்களில்
உதர்ந்தவர்கள்.

पृथिव्यम्बुचरा राम नानानगनिवासिनः । कोटयोवाश्च इमे माप्ता वानरास्तव किङ्कराः ॥

पृथिव्यम्बुचरा: } "பூமியிலும் இலக்தி
नानानग- } னும் வசிப்பவர்கள்;
निवासिनः } பல மலைகளிலும்
कोटयोवा: } வசிக்கின்றவர்கள்;
इमे } எத்தனை கோட்ட
वानरा: च } கணக்காக
तव }
किङ्करा: } கணக்காக

माप्ता: } வந்திருக்கின்றார்கள்.
राम } ஸ்ரீராம!
इमे } இந்த
वानरा: च } வானரர்கள் எல்லோ
तव } தெவரிடது [ரும
किङ्करा: } நானா வர்கள்.

निदेशवर्तिनः सर्वे सर्वे गुरुहिते रताः । अभियेतमनुष्ठातुं तव शक्यन्त्यरिन्दम ॥ ६ ॥

अरिन्दम } "சத்ருசம்ஹாரகரோ!
सर्वे } எல்லோரும்
निदेशवर्तिनः } ஆக்கனாப்படி நடப்ப
सर्वे } எல்லோரும் [வர்கள்.
गुरुहिते } எஜமானனுக்கு நன்
மைசெய்வதில்

रता: } ஊக்கமுடையவர்கள்.
तव } தெவரிடது
अभियेत } திருவுணத்
अनुष्ठातुं } திருவள்ளதை
शक्यन्ति } செய்தமுடிக்க
எற்றவர்களாவார்கள்.

यन्मन्यसे नरव्याघ्र प्रासकालं तदुच्यताम् । त्वत्सैन्यं त्वदृशे युक्तमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ७ ॥

नरव्याघ्र } "புருஷோத்தம!
यत् } எனது
प्रासकालं } என்ற காலமாக
मन्यसे } திருவுணத்தில் கொண்
तव } அது [புருக்கிறீரோ
उच्यतां } ஆளுகிச்செய்யப்
படும்.

त्वदृशे } தெவரிடது ஆக்கனா
युक्तं } இருக்கும் [யில்
त्वत्सैन्यं } தெவரிடது வான்
பத்ததை
आज्ञापयितुं } உத்தம சென்ய
अर्हसि } திருவள்ளம் கொள்ள
வேண்டும்.

काममेषामिदं कार्यं विदितं वीर तच्चतः । तथाऽपि तु यथातत्त्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ८ ॥

वीर } "ஔரோ!
इदं कार्यं } இத்தகக் காரியமானது
तच्चतः } உள்ளபடி
एषां } இவர்களுக்கு
विदितं तु } தெரிந்திருக்கிறோ
तथापि } ஆம்மாதிரிகும், உடும்

यथातत्त्व } உத்தமவா
படிய
कामं } திருவள்ளத்தில் எப்ப
आज्ञापयितुं } படியிருக்கிறீர்த
अर्हसि } உடும்படிய
தெவரிடக்க
திருவள்ளம்
கொள்கிறீர். 100.

इति बुध्वाणं सुग्रीवं रामो दशरथात्मजः । बाहुभ्यां संपरिवृज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥

दशरथात्मजः	தசரதரின் புத்தல்வ	बाहुभ्यां	இரண்டு கரங்களால் மூலம்
रामः	ராமர் [ராம]	संपरिवृज्य	சுட்டி, த்தழுவி,
इति	மேற்கண்டவாறு	इदं	இனிவருகிற
सुवाणं	பேசுகிற	वचने	சொல்லில்
सुग्रीवं	சுகிரீவரின்	अब्रवीत्	சொன்னார்.

शायतां सौम्य वैदेहीं यदि जीवति वा न वा । स च देशो महाप्राज्ञ यस्मिन्वसति रावणः ॥

सौम्य	*அப்பா!	यस्मिन्	எவ்விடத்தில்
महाप्राज्ञ	பேரின்புலவர்!	रावणः	ராவணன்
वैदेहीं	இரண்டி	वसति	வசிக்கிறாரு
जीवति यदि वा	உயிரோடு குக்கிருந்தால்	सः देशः च	அந்த தேசமும்
न वा	இல்லையா என்பதும்	शायताम्	அறியப்பட்டும்.

अभिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च । प्राप्तकालं विधास्यामि तस्मिन्काले सह त्वया ॥

रावणस्य	* ராவணனது	काले	காலத்தில்
निलयं च	இருப்பிடத்தைதயும்	प्राप्तकालं	காலத்திற்கேற்றவைத
वैदेहीं तु	இரண்டிலையப் பற்றியும்	त्वया	உன்னோடு
अभिगम्य	அறிந்தபின்,	सह	கூட
तस्मिन्	அந்த	विधास्यामि	ஆடுவதாகவே செய்க்கிறேன்.

नाहमस्मिन्मभ्युः कार्ये वानरेश न लक्ष्मणः । त्वमेव हेतुः कार्यस्य प्रभुश्च पूवगोश्वर ॥ १२ ॥

वानरेश	* வானரமன்னர்!	लक्ष्मणः न च	லக்ஷ்மணனும் இல்லை;
अस्मिन्	இந்த	पूवगेश्वर	வானரமன்னர்!
कार्ये	காரியத்தில்	कार्यस्य	காரியத்தை
प्रभुः	ஆளுபவர்களுள் உயி கையற்றவர்	प्रभुः	ஆளுபவர்களும்திகார முடைய
अहं	நானும்	हेतुः	காரணி
न	இல்லை;	त्वं एव	நீயே.

त्वमेवाज्ञापय विभो मम कार्यविनिश्चयम् । त्वं हि जानासि यत्कार्यं मम वीर न संशयः ॥

विभो	* மன்னர்!	मम	எனக்கு
मम	எனது	यत् कार्यं	ஆடுவண்டிய காரியம்
कार्यविनिश्चयं	காரியத்தில் செய்ய	त्वं हि	எனவே அதை
त्वं एव	நீயே [விண்ணடியதை	जानासि	நீயே
आज्ञापय	கட்டினாசீடு.	संशयः न	என்றாய் அறியீர்;
वीर	ஞானி!		இதில் சந்தேகமில்லை.

सुहृद्द्वितीयो विक्रान्तः प्राज्ञः कालविशेषवित् । भवानस्मद्धिते युक्तः सुकृतार्थोऽर्थवित्तमः ॥

भवान्	"ஐ	अस्मद्धिते	எனக்கு நன்மை செய்வதில்
सुहृद्द्वितीयः	சிறித்கிதர்களைக் கைவிடாத துணைவன் ;	युक्तः	ஆணத்தியுடையவன் ;
विक्रान्तः	ஆண்மைபுள்ளவன்,	सुकृतार्थः	நன்கு ஆராய்ந்து காறியக்களை செய்கிறவன் ;
प्राज्ञः	எல்லாமறிந்தவன் ;	अर्थवित्तमः	"காரியங்களின் துட்பங்களின் ஆறித்தவர்களில் சிறந்தவன்."
कालविशेषवित्	காலத்திற்கெற்றவைகளை ஆறித்தவன்.		

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो विनतं नाम यूथपम् । अत्रर्वाद्रामसाक्षिभ्ये लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥
शैलामं मेघनिर्घोषमूर्जितं प्लवगेश्वरः ॥ १५ ॥

एवं	இவ்வாறு	शैलामं	மலைபோன்றவனும்,
उक्तः	ஆகவந்தபற்ற	मेघनिर्घोषं	மேகம்தோல் கர்ஜித்கின் நளனும்,
प्लवगेश्वरः	கவளமன்னனான	ऊर्जितं	ஆகிக் கூற்றலுடையவனும்,
सुग्रीवः तु	சுகிரீவனை	यूथपं	சேனைத்தலைவனுமான
रामसाक्षिभ्ये	ராமசாட்சிய முன்னிலையில்,	विनतं नाम	வினத்தென்பவனைப் பார்ந்து
धीमतः	புத்தியானாகிய	अश्वीन	பின்வந்தபற்ற ஆகவந்தபற்ற
लक्ष्मणस्य च	லக்ஷ்மணருடைய முன்னிலையில்,		

सोमसूर्यात्मजैः सार्धं वानरैर्वानरोत्तम । देशकालनयैर्युक्तः कार्याकार्यविनिश्चये ॥ १६ ॥
वृत्तः शतसहस्रेण वानराणां तरस्यिनाम् । अधिगच्छ दिशं पूर्वां सशैलवनकाननाम् ॥

वानरोत्तम	"வானரோத்தம"	कार्याकार्य-)	செய்யக்கூறாத,
सोमसूर्यात्मजैः	{ சுகிரீவன் சூரியன் ஆயர்களின் புதல்வர்களாகிய	विनिश्चये)	செய்யக்கூறாதது இவைகளை ஆராய்க்கொடுக்க
		देशकालनयैः	தேசம், காலம், உபாய இவைகளைப்பற்றி
वानीरैः	வானரர்களைப்பற்றி	युक्तः	உபாயப்பவனாகவும்
सार्धै	கூட	सशैलवनकाननां	பகை, காடு. சேனைகள் இவைகளைப்பற்றி
तरस्यिनां	பயகாலங்களையான	पूर्वां	கிழக்கு
वानराणां	வானரர்களின்	दिशं	திக்குக்கு
शतसहस्रेण	நூறு ஆயிரத்தால்	अधिगच्छ	செல்.
वृत्तः	சூழப்பட்டவனும்		

तत्र सीतां च वैदेहीं निलयं रावणस्य च । मार्गध्वं गिरिदुर्गेषु वनेषु च नदीषु च ॥१८॥

नदीं भागीरथीं रम्यां यामुनं च महागिरिम् ॥ १९ ॥

सरस्वतीं च सिन्धुं च शोणं मणिनिभोदकम् । महीं कालमहीं चैव शैलकाननशोभिताम् ॥

ब्रह्मपालान्विदेहांश्च मालवान् काशिकोसलान् । मागधांश्च महाप्रामान् पुण्ड्रान्वह्नांस्तथैव च ॥

पत्तनं कोशकाराणां भूमिं च रजताकराम् ॥ २१ ॥

तत्र	“அக்கு	வஹமாலாந்	பிரம்மபாலவிமென் னும்
गिरिदुर्गेषु	மலைகளிலும் குகைகளிலும்	चिंहान् च	தேசங்களிலும்
वनेषु च	வனங்களிலும்,	मालवान्	விதேசத்தேசங்களிலும்
नदीषु च	நதிகளிலும்,	काशिकोसलान्	மாலாவதி, தேசங்களிலும்
रम्यां	அழகிய		காசி, கோஸல
भागीरथीं	பாஹிரதி	मागधान् च	தேசங்களிலும்
नदीं	நதிரிலும்	पुण्ड्रान् च	பாதநாடிகளிலும்
यामुनं	யாமுனமென்ற	वह्नान् एव	புண்டரீகாடுகளிலும்
महागिरिं	மகா பர்வதத்திலும்	कोशकाराणां	காக்காடுகளிலும்
सरस्वतीं च	சர்வஸுவதி நதிரிலும்,		கோசகாரரின் கன்
सिन्धुं च	சின்டூஸ்திரிலும்	पत्तनं	னும் பாஜாங்கநாட்டைய
मणिनिभोदकं	மணிக்கத்தைய நிகர்த்த	रजताकरां	பட்டணத்திலும்
	த ஆலத்தையுடைய	भूमिं च	ரஜதாகாசிரிமென் னும்
शोणं	சோணநதிரிலும்	तथा	பிரதேசத்திலும்
शैलकानन-}	மலைகளாலும் வனங்க	महाप्रामान्	ஆன்வண்ணமெ
शोभितां }	ளாலும் அழகுமாய்		பொருளும் கிராமங்களி
	நது விளங்கும்	वैदेहीं	லும்
महीं च	மஹி என்னும் நாட்டிலும்	सीतां च	விதேசமென்னின்
कालमहीं एव	காலமஹி என்னும்	रावणस्य	புதல்வியாகிய
	நாட்டிலும்	निलयं च	சிதாதேவியையும்
		मार्गध्वम्	ராவணனுடைய
			இருப்பிடத்தைப்பம்
			தேடுங்கள்.

सुमेतद्विचेतव्यं मृगर्यास्ततस्ततः । रामस्य दयितां भार्यां सीतां दशरथस्नुषाम् ॥२२॥

दशरथस्नुषां	தசரதரின் மருமியும்	सीतां	சிதாதேவியை
रामस्य	ராமனுடைய	ततस्ततः	அக்கக்கு
दयितां	அன்பிதற்கு பாத்திர	मृगर्याः	தேடுகின்ற உங்கனால்
	மாகிய	एतत् सर्वं	குடெல்லாமும்
भार्या	மனைவியுமான	विचेतव्यम्	தேடத்தக்கது.

समुद्रमवगाह्यं पर्वतान्यत्तनानि च । मन्दरस्य च ये कोटिं संश्रिताः केचिदायताम् ॥

कर्णमावस्थाशैव तथा चाप्योष्ठकर्णकाः । घोरलोहमुखाश्चैव जवनाईकपादकाः ॥ २४ ॥

अक्षया कलवन्तश्च पुरुषाः पुरुषादकाः । किराताः कर्णचूडाश्च हेमाङ्गाः प्रियदर्शनाः ॥

आममीनाशनास्तत्र किराता द्वीपवासिनः । अन्तर्जलचरा घोरा नरव्याघ्रा इति श्रुताः ॥
एतेषामालयाः सर्वे विचेयाः काननौकसः ॥ २६ ॥

समुद्रं	" समुद्रத்தீரத்தையும்
अवगाढान्	நகரத்த ஐடங்களை
पर्वतान्	பர்வதக்களையும் [யும்
पशुनानि च	பட்டணங்களையும்
मन्द्रस्य	மந்தரபவிலையினது
आयतां	பெருத்த
कोटिं च	கொடுமுடிவையும்
ये केचित्	எத்தோ சிலர்
संश्रिताः	ஆடைத் திருக்கிணியர் கள்.
कर्णप्रावरणाः च	கர்ணப்பிராவுணர் கள் என்பவர்களும்
ओष्ठकर्णकाः च	ஔஸ்டகர்ணகர் என்ப வர்களும்
घोरलोहमुखाः च	கொரலோகமுககொன் பவர்களும்
जवनाः च	ஐவனர்கள் என்பவர் களும்
एकपादकाः च	ஒகபாதகர்கள் என்ப வர்களும்
अक्षयाः एव	அக்ஷயாவைப்பவர் களும்
घलवन्तः	பலவரவிகலரவிய
पुरुपादकाः	புருவாதகர்கள் என்னும்

पुराणाः च	புராணிகளும்
किराताः तथा	கிராதர் என்பவர்களும்
कर्णचूडाः च	கர்ணமுடர்கள் என்ப வர்களும்
मिषदर्शनाः	அழகிய கொற்றமு டைய
हेमाङ्गाः	ஹேமாங்கள் என்பவர்
नख	அங்கை [களும்
द्वीपवासिनः	தீவீபவசினர் வசிக்கும்
आममीनाशनाः	பச்சைமீன் களை தீவீன் னும்
किराताः एव	கிராதர் என்பவர் களும்
नरव्याघ्राः	நரவியாக்கிரர்கள் என்று
इति	ஆழைக்கப்படும்
श्रुताः	பயங்கரமான
घोराः	ஐவத்தினும் வசிப்பவர் களுமாகிய இவர்கள்
अन्तर्जलचराः अपि	வன்வாலிகள்
काननौकसः	இவர்களையுடைய
एतेषां	இருப்பிடங்கள்
आलयाः	எல்லாமும்
सर्वे	தேடத்தக்கவைகள்.
विचेयाः	

गिरिभिर्ये च गम्यन्ते प्लवनेन प्लवेन च । रत्नवन्तं यवद्वीपं सम्राज्योपशोभितम् ॥

सुवर्णकुण्ड्यकं चैव सुवर्णाकरमण्डितम् ॥ २७ ॥

यवद्वीपमतिक्रम्य शिशिरो नाम पर्वतः । दिवं स्पृशति शृङ्गेण देवदानवसेवितः ॥ २८ ॥

एतेषां गिरिदुर्गेषु प्रभूतेषु वनेषु च । मार्गध्वं सहिताः सर्वे रामपर्वा यशस्विनीम् ॥ २९ ॥

यवद्वीपं	" யவத்தீபத்தை
अतिक्रम्य	தாண்டி;
शिशिरो नाम	சிசிரமென்ற
पर्वतः	ஒரு மகியிருக்கிறது.
देवदानवसेवितः	{ தேவர்களை ஊம் அசு ரர்களை ஊம் வசிக் கப்பெற்றது.

दिवं	ஆகாயத்தை
शृङ्गेण	கொடுமுடியால்
स्पृशति	கொடுமுடித்து.
ये	எவைகள்
प्लवनेन	பறந்தே
प्लवेन च	பாய்த்தே.
गिरिभिः च	மலைகளில் தங்கியோ

गम्यन्ते	अण्डयत्तुसिन्धु नवेरा,	सप्तशोष- शोभितं	} एतु राशुयत्तुसिन्धु अण्डयत्तुसिन्धु नवेरा,
एतेषां गिरिदुर्गेषु प्रभूतेषु वनेषु च सर्वे सहिताः	इण्डयत्तुसिन्धु मण्डयत्तुसिन्धु नवेरा वनेषु च सर्वे सहिताः	रवन्तं	
यशस्विनीं रामपत्नीं मार्गश्वं	यशस्विनीं रामपत्नीं मार्गश्वं	यशस्विनीं सुवर्णाकरमण्डितं	यशस्विनीं सुवर्णाकरमण्डितं

ततो रक्तजलं शोणमगाधं शीघ्रगामिनम् । गत्वा पारं समुद्रस्य सिद्धचारणसेवितम् ॥
तस्य तीर्थेषु रम्येषु विचित्रेषु वनेषु च । रावणः सह वैदेया मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥३१॥

समुद्रस्य सिद्धचारण- सेवितं	समुद्रस्य सिद्धचारण- सेवितं	गवा तस्य रम्येषु तीर्थेषु विचित्रेषु वनेषु च रक्तजलः रावणः वैदेया सह मार्गितव्यः	गवा तस्य रम्येषु तीर्थेषु विचित्रेषु वनेषु च रक्तजलः रावणः वैदेया सह मार्गितव्यः
-----------------------------------	-----------------------------------	--	--

पर्वतप्रमथा नद्यः सुरम्या बहुनिष्कृताः । मार्गितव्या दर्शयन्तः पर्वताश्च वनानि च ॥३२॥

पर्वतप्रमथाः नद्यः सुरम्याः बहुनिष्कृताः	पर्वतप्रमथाः नद्यः सुरम्याः बहुनिष्कृताः	पर्वताः मार्गितव्याः वनानि	पर्वताः मार्गितव्याः वनानि
---	---	----------------------------------	----------------------------------

ततः समुद्रतीपांश्च सुभीमान्द्रष्टुमर्हथ ॥ ३३ ॥

ऊर्मिमन्तं समुद्रं च क्रोशन्तमनिलोद्गतम् ॥ ३४ ॥

ततः अनिलोद्गते क्रोशन्तं ऊर्मिमन्तं	ततः अनिलोद्गते क्रोशन्तं ऊर्मिमन्तं	समुद्रं च सुभीमान् समुद्रतीपान् च द्रष्टुमर्हथ	समुद्रं च सुभीमान् समुद्रतीपान् च द्रष्टुमर्हथ
--	--	---	---

तत्रासुरा महाकायाः शूराः मृहन्ति नित्यशः । ब्रह्मणा समनुज्ञाता दीर्घकालं बुभुक्षिताः ॥

தல	அசூரர்களில்	சமனுஜ்ஜாதா:	அனுக்கிரகிக்கப்
महाकायाः	பெருவாய்ப்புண்டைய		பெற்றவர்களாய்
असुराः	ஆசூரர்கள்	नित्यशः	எப்பொழுதும்
दीर्घकालं	நெடுங்காலம்	शूरा	சீமனை
बुभुक्षिताः	பசிசென்றவர்களாய்	मृहन्ति	பதீரிசூக்கிரர்கள்.
ब्रह्मणा	பிரம்மதேவரால்		

तं कालमेघप्रतिमं महोरगनिषेधितम् । अभिगम्य महानादं तीर्थेनैव महोदधिम् ॥ ३६ ॥
ततो रक्तजलं भीमं लोहितं नाम सागरम् । गता द्रक्ष्यथ तां चैव बृहतीं कूटशाल्मलीम् ॥

कालमेघप्रतिमं	காலமேகம் போன்ற	लोहितं नाम	லோகிதமென்ற
	தும்	सागरं	சமுத்திரத்தை
महोरगनिषेधितं	பெருமீனம்புகளால்	तीर्थेन एव	ஏற்ற உபாயத்துட
	வசிக்கப்பெற்றதும்,		னையே
महानादं	பேரிடையையது	गताः	சென்றவர்களாய்
तं	அந்த	तां	அந்த
महोदधि	சமுத்திரத்தை	बृहतीं	பெரிய
अभिगम्य	ஆண்டது,	कूटशाल्मली	} பிரதானமான இடம்
ततः	அதிலிருந்து	एव च	
रक्तजलं	சிவந்த நீரையுடயதும்	द्रक्ष्यथ	பார்ப்பீர்கள்.
भीमं	ஆபாயகரமானதும்		

मृहं च वैनतेयस्य नानारत्नोपशोभितम् । तत्र कैलाससङ्काशं विहितं विश्वकर्मणा ॥३८॥

तल च	அங்கேய	वैनतेयस्य	வெனதேயரது
कैलाससङ्काशं	கைலாச பர்வதத்	मृहं	மூஹம்
	தை நிகர்த்த	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மானினால்
नानारत्नोप-	} காணாத ரத்னங்க	विहितम्	விதிக்கப்பட்டிருக்கி
शोभितं		ளாய்வுகொண்டது	றது.
	நிலங்குகிறதுமாம்		

तत्र शैलनिभा भीमा मन्देहा नाम राक्षसाः । शैलशृङ्गेषु लम्बन्ते नानारूपा भयावहाः ॥

तत्र	அங்கே	नानारूपाः	நானா வகையிலுள்ள
शैलनिभाः	மலை போன்றவர்களுள்	भयावहाः	அச்சத்தை விளைவிக்க
भीमाः	பெரியவர்களுள்		ஆண்டவர்களாய்
मन्देहाः नाम	மந்தேகாக்கள்	शैलशृङ्गेषु	மலைச்சிகரங்களில்
राक्षसाः	ஆசூரர்கள்	लम्बन्ते	நெட்டிநிலைநூர்கள்.

ते पतन्ति जले नित्यं सूर्यस्योदयनं प्रति । निहता ब्रह्मतेजोभिरहन्यहनि राक्षसाः ॥
 अभितप्तान्च सूर्येण लम्बन्ते स्म पुनः पुनः ॥ ४१ ॥

ते	அந்த	சூர்ய	சூர்யபகவானுடைய
राक्षसाः	அரக்கர்கள்	अभितप्ताः च	தகிக்கப்பட்டவர் களையும்
सूर्यस्य	சூர்யபகவானது	नित्यं	பிரதிதினமும்
उदयनं प्रति	உதயத்தின் நோக்கிய	जले	ஐந்தில்
अहनि अहनि	பிரதிதினமும்	पतन्ति	விழுவின்றார்கள்
ब्रह्मतेजोभिः	காயத்ரி பிரபலவந்த வரல்	पुनः पुनः	பெயர், தனும் பெயர், தனும்
निहताः	தூறத்தப்பட்டவர் களையும்	लम्बन्ते स्म	தொக்கிக்கொண்ட நுக்கின்றார்கள்.

ततः पाण्डुरमेघाभं क्षीरोदं नाम सागरम् । गता द्रक्ष्यथ दुर्धर्षा मुक्ताहारमिवोर्मिभिः ॥

दुर्धर्षाः	எதற்கும் சலியாத வர்களே !	इव	போலிருக்கிறதும்,
ततः	அங்கிடத்திலிருந்து	पाण्डुरमेघाभं	வெள்ளிமேகம் போன்ற நதுமான
गताः	சென்றவர்களாய்	क्षीरोदं नाम	க்ஷீரோதமென்ற
कर्मिभिः	அலைகளால்	सागरं	கடலை
मुक्ताहारं	முத்துபாலை	द्रक्ष्यथ	காண்பீர்கள்.

तस्य मध्ये महाब्धेन ऋषभो नाम पर्वतः । दिव्यगन्धैः कुसुमितै राजतैश्च नगैर्वृतः ॥ ४२ ॥

तस्य	அதன்	मौः	மலைகளால்
मध्ये	மத்தியிலே	पुलः	நுழப்பிறந்ததும்
दिव्यगन्धैः	திருவந்தையினால்	महान्	பெரிய
कुसुमितैः	புகழ்பந்தையினால்	श्वेतः	வெள்ளிய
राजतैः च	வெள்ளியினால்	ऋषभः नाम	விருஷபமென்ற
		पर्वतः	பர்வதிலிருக்கிறது.

सरश्च राजतैः पर्वैर्ज्वलितहैमकेसरैः । नाम्ना सुदर्शनं नाम राजहंसैः समाकुलम् ॥ ४४ ॥

ज्वलितैः	ஐந்திலிருந்து	समाकुलं	விநைததுள்ளதும்
हैमकेसरैः	வெள்ளி கையினால்	नाम्ना	பெயரால்
राजतैः	வெள்ளி	सुदर्शनं नाम	கந்திரவமென்ற பெயர் பெற்ற
पर्वैः	தாமரைகளால்	मः	இப் பெயர்களை
राजहंसैः	அரசவண்டிகள் களால்	च	ஆய்றிய இருள் பொருள்.

विबुधाश्चारणा यक्षाः किन्नराश्चाप्सरोगणाः । हृष्टाः समभिगच्छन्ति नलिनीं तां रिरंसवः ॥

विबुधाः	" தேவர்களும்	हृष्टाः	சந்தேதாஷ்டமடைத்தவர் களாய்
चारणाः	சரணர்களும்	रिरंसवः	{ உல்லாசமாய்க்காவும் கழிக்க எண்ணக் கொண்டவர் களாய்
यक्षाः	யக்ஷர்களும்	तां	அந்த
किन्नराः	கின்னரர்களும்	नलिनीं	ஊடைக்கு
अप्सरोगणाः च	அப்சரர்கூட்டக் களும்	समभिगच्छन्ति	வருகின்றார்கள்.

क्षीरोदं समतिक्रम्य गता द्रक्ष्यथ वानराः । जलोदं सागरश्रेष्ठं सर्वभूतभयावहम् ॥ ४६ ॥

वानराः	" வானர்களே !	सर्वभूतभयावहं	{ உயிர்கூட்டக்கொல்ல வதற்கையும் அந்த சச்செய்யும்
क्षीरोदं	க்ஷீரோதமென்றும் சமுத்திரத்தை	सागरश्रेष्ठं	சமுத்திரங்களில் சிறந்ததாகிற
समतिक्रम्य	கடந்து	जलोदं	ஊலைதமென்பதை
गताः	அப்பால் சென்றவர் களாய்	द्रक्ष्यथ	காண்பீர்கள்.

तत्र तत्कोपजं तेजः कुतं ह्यमुखं महत् । अस्याद्भुतं महाविगमोदनं सचराचरम् ॥ ४७ ॥

तस	" அங்கிடத்தில்	ह्यमुखं	குதிராமுகத்துடனி சுக்கிரதாரை
तत्	{ அந்தப்பிராணீத்தமா ன (அகாவது ஊர் வழுவிவரது கோப த்தால் விளைந்த)	तेजः	படவாகன்
कोपजं	கோபத்தால் விளைந் ததும்	कुतं	வைக்கப்பட்டிருக்
अद्भुतं	ஆச்சரியகரமானதும்	अस	இதற்கு [சிறவு.
महत्	உக்கிரமானதும்	महाविगं	மகாவேகத்துடன் வரும்.
		सचराचरं	சாசரமுள்ளிட்ட அ வணவும். [னைத்தும்
		ओदनम्	

तत्र विक्रोशतां नादो भूतानां सलिलौकसाम् । श्रूयते च समर्थांनां दृष्ट्वा तद्दडवामुखम् ॥

तत्र	" அங்கிடத்தில்	समर्थांनां	வனுக்கொண்டவை களும்
तत्	அந்த	विक्रोशतां	கசறம்
दडवामुखं	படவாமுகக்கனியை	भूतानां	பிராணிகளுடைய
दृष्ट्वा	கண்டு.	नादः च	சுந்தமும்
सलिलौकसं	ஊலக்சில் வசிக்கிற கொண்டவை	श्रूयते	கேட்டம்படுகிறது.

जलदस्योत्तरे तीरे योजनानि त्रयोदश । जातरूपशिलो नाम महान्कनकपर्वतः ॥ ४९ ॥

जलदस्य " ஜலதொடராவும் சமுத்திரத்திற்கென்று
उत्तरे तीरे } கடல்கரையில்
सयोदश } பதிமூன்று யோஜனை
योजनानि } தூரத்தில் (தூற்று நூற்று கைமல் தூரத்திற்குப்பால்)

महान् பெரிய
जातरूपशिलः नाम ஜா தரூபசிலமென்ற
कनकपर्वतः பொன்மலைபிருக்கி
றது.

तत्र चन्द्रप्रतीकाशं पद्मगं घर्णीधरम् । पद्मपत्रविशालाक्षं ततो द्रक्ष्यथ बानराः ॥ ५० ॥

आसीनं पर्वतस्याग्रे सर्वदेवनमस्कृतम् । सहस्रशिरसं देवमनन्तं नीलवाससम् ॥ ५१ ॥

बानराः " बाணரர்கள் !
तत्र அங்கே
पर्वतस्य மலையின்
अग्रे உச்சியில்
आसीनं எழுந்தருளியிருக்கிற
चन्द्रप्रतीकाशं சந்திரன்போன்ற பிர
घर्णीधरं உலகைத்தாக்குகிற
पद्मपत्र- } தாமரைபிதழ்போன்ற
विशालाक्षं } ற அகன்ற கண்களை
युग्मद्वयமும்,

सर्वदेवनमस्कृतं { தேவர்கள் எல்லோரார
ஆம் வணங்கப்படுகி
றவரும்,
सहस्रशिरसं ஆயிரம் தலைகளை
युग्मद्वयमும்,
नीलवाससं நீல ஆடை தரித்த
वक्रमाल
अनन्तं அனந்தரென்ற
पद्मगं देवं பன்னகக்கடவுளை
ततः அப்பொழுது
द्रक्ष्यथ காண்பீர்கள்.

विशिराः काञ्चनः केतुस्तालस्तस्य महात्मनः । स्थापितः पर्वतस्याग्रे विराजति सवेदिकः ॥

पर्वतस्य " மலையின்
अग्रे உச்சியில் [அதும்
विशिराः சூண்டுகலை யுடை
काञ्चनः பொன்னுலகையும்
सवेदिकः சேவதிபுடையிருக்கிற
மலை

तालः ஓர் பனைமரமானது
स्थापितः ஸ்தாபிக்கப்பட்ட
महात्मनः மகாத்மாவான
तस्य அவருக்கு
केतुः கொடியாக
विराजति விளங்குகிறது.

पूर्वस्यां दिशि निर्माणं कृतं तप्तिदशेश्वरैः ॥ ५३ ॥

तत्र " அது
विदिशेश्वरैः தேவோத்தமர்களால்
पूर्वस्यां கிழக்கு

दिशि திசையில்
निर्माणं எல்லையாக
कृतम् செய்கப்பட்டது.

ततः परं हेमपयः श्रीमानुदयपर्वतः । तस्य कांदिदिवं सृष्ट्वा शतयोजनमायता ॥ ५४ ॥

जातरूपमयी दिव्या विराजति सवेदिका । सालस्तालिस्तामालैश्च कर्णिकारैश्च पुष्पितैः ॥

जातरूपमयैर्दिव्यैः शोभते सूर्यसन्निभैः ॥ ५६ ॥

ततः परं	அதற்கப்பால்	सूर्यसन्निभैः	சூரியனை நிகர் சீத
हेममयः	பெண்கொடியாகிய	दिव्यैः	அவகளுமீ
श्रीमान्	அழகிய	जातरूपमयैः	அயலாணுந்தயமான
उदयपर्वतः	உ. உயர்வந்தாயிருந்த	पुष्पितैः	அவகளுமீ
तस्य	அதன் [மது.	सालैः	பொன்மயமான
संघट्टिका	வேகியுடனிருக்கும்	तालैः	அவகளுமீ
कोटिः	கொடுமுடியானது	तमालैः च	நன்சூழந்தலைகளு
दिवं	சூகாசத்தை	कर्णिकारिः च	மரண
स्पृष्टा	அளர விக்கொண்டு,	शोभते	ஆச்சாமாக்களா லும்
दिव्या	அழகுந்தாய்		பனைமரக்களா லும்
जातरूपमयी	பொன்மயமாய்		பச்சிலை மரக்களா லும்
शतयोजनं	நூறுயோசனை		கொண்டை மரக்களா லும்
आयता	வின்றாரமுள்ளதாய்		
धिराजति	விளக்குகிறது.		

तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं शतयोजनम् । शृङ्गं सौमनसं नाम जातरूपमयं ध्रुवम् ॥ ५७ ॥

तस्य	"அவ்விடத்தில்	ध्रुवं	நாசுவதமானதும்
योजनविस्तारं	ஒரு யோசனை அகல	जातरूपमयं	பொன்மயமானது
	முள்ளதும்	सौमनसं नाम	மரண
शतयोजनं	நூறுயோசனை	शृङ्गम्	சென்மணியென்ற
उच्छ्रितं	உயரமுள்ளதும்		கொடுமுடியிருக்
			கிறது.

तत्र पूर्वं पदं कृत्वा पुरा विष्णुस्त्रिविक्रमे । द्वितीयं शिखरे मेरोश्चकार पुरुषोत्तमः ॥

पुरा	"முற்காலத்தில்	पदं	அடைய
पुरुषोत्तमः	புருஷோத்தமராகும்	कृत्वा	வைத்து.
विष्णुः	விஷ்ணுபகவான்	द्वितीयं	இரண்டாம்நாள்
त्रिविक्रमे	திருவிக்கிரம அலகா	मेरोः	போருவினது
तस्य	அதில் [மத்தில்	शिखरं	நிகரத்தில்
पूर्वं	முதல்	चकार	வைத்தார்.

उत्तरेण परिक्रम्य जम्बूद्वीपं दिवाकरः । दृश्यां भवति भूमिर्हृत् शिखरं तन्महोच्छ्रितम् ॥

दिवाकरः	"சூரியபகவான்	महोच्छ्रितं	மிக உயர்ந்த
जम्बूद्वीपं	ஜம்பூதீபை	शिखरं	சிகரத்தையடுத்து
उत्तरेण	வடபுறமாக	भूमिष्ठे	நன்கு
परिक्रम्य	சுற்றி	दृश्यः	காணப்படுகிறவராய்
तन्	அந்த	भवति	ஆகிறது.

तत्र वैखानसा नाम बालविल्या महर्षयः । प्रकाशमाना दृश्यन्ते सूर्यवर्णास्तपस्विनः ॥

तत्र	" அங்கிடத்தில்	तपस्विनः	தபாசு தவர்களாய்
वैखानसाः नाम	வைகாணசர் என்ற	सूर्यवर्णाः	சூரியவண்ண ஓளி
बालविल्याः	பெயருடைபவர் களும்	प्रकाशमानाः	மெல்லுடவர்களாய்
महर्षयः	வாஸகியர்களைன்ற	दृश्यन्ते	தேஜோபவமாய் கிளங்க
	பெயருடையவருமான		சூகின் தவர்களாய்
	மகரிஷிகள்		காணப்படுகின்றனர்

अयं सुदर्शनो द्वीपः पुरो यस्य प्रकाशते । यस्मिन्नेजश्च चक्षुश्च सर्वप्राणभृतामपि ॥ ६१ ॥

सर्वप्राणभृतां अपि	" எல்லா உயிர்களுக்கும்	यस्य	எந்த அதற்கு
यस्मिन्	எதில் [கும்	पुरः	முன்னிலையில்
तेजः च	வெளிச்சமும்	सुदर्शनः	சுதர்சனமென்ற
चक्षुः च	பார்க்கும் சக்தியும்	अयं	இந்த
	உண்டாகிறதோ	द्वीपः	தீவு
		प्रकाशते	கிளங்குகிறது.

तस्य शैलस्य कुक्षेषु कन्दरेषु वनेषु च । रावणः सह वैदेया मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ६२ ॥

तस्य	" அந்த	ततस्ततः	எல்லா கிடங்கனி லும்
शैलस्य	மலையினது	रावणः	ராவணன்
कुक्षेषु	புதர்களிலும்	वैदेया	சீதாதேகியோடு
कन्दरेषु	குடைகளிலும்	सह	கூட
वनेषु च	காடுகளிலும்	मार्गितव्यः	தேடத்தக்கவன்.

काञ्चनस्य च शैलस्य सूर्यस्य च महात्मनः । आविष्टा तेजसा सन्ध्या पूर्वा रक्ता प्रकाशते ॥

पूर्वा	" காலை	सूर्यस्य च	சூரியபகவா லுடைய
सन्ध्या	சாதினய	तेजसा	தேஜுவிலும் [வும்
काञ्चनस्य	பொன்	आविष्टा	ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட
शैलस्य च	மலையிலுடையவும்		டதாய்
महात्मनः	மகாத்மாவான்	रक्ता	செந்நிறமுடையதாக
		प्रकाशते	கிளங்குகின்றது.

पूर्वमेतत्कृतं द्वारं पृथिव्या भुवनस्य च । सूर्यस्योदयने चैव पूर्वा शेषा दिशुच्यते ॥ ६४ ॥

पूर्व	" பூர்வத்தில்	उच्यते	உதிக்குமிடமாக
एतत्	இது	च	அப்படியே ஏற்படுத்
पृथिव्याः	பூமிக்கும்		தப்பட்டது.
भुवनस्य च	கிண்குளங்கிற்கும்	दि	சூகையால்
द्वारं	வாய்க்க	पूर्वा	இது
कृतं	செய்யப்பட்டது.	पूर्वा	பூர்வ
सूर्यस्य एव	சூரியபகவா லுக்கும்	दिक्	திக்கு என்று
		उच्यते	கொல்லப்படுகிறது.

तस्य शैलस्य पृष्ठेषु निर्झरेषु गुहासु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ६५ ॥

तस्य	"அந்த	ततस्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்
शैलस्य	மலைகளினாலும்	रावणः	ராவணன்
पृष्ठेषु	அடிவளங்களுக்கும்	वैदेह्या	விதேகையோடு
निर्झरेषु	அருகுகளிலும்	सह	கூட
गुहासु च	குகைகளிலும்	मार्गितव्यः	இதேத்தற்கவன்.

ततः परमम्या स्यादिवपूर्वा विदशावृता । रहिता चन्द्रसूर्याभ्यान्दृश्या तिमिरावृता ॥

ततः परं	"அதற்குமேல்	अवृश्या	பாவிடர்களுக்கு
पूर्वा दिक्	கிழக்குகிடை		கட்புலனாகாதது.
अम्या	சொல்லமுடியாததாக	चन्द्रसूर्याभ्यां	சந்திர சூரியர்களால்
स्यात्	இருக்கிறது.	रहिता	அனுகூலப்படாதது.
विदशावृता	இதையர்களால் கசிக்கப் பெற்றது.	तिमिरावृता	இருளடர்த்தது.

शैलेषु तेषु सर्वेषु कन्दरेषु वनेषु च । ये च नोक्ता मया देशा विचेया तेषु जानकी ॥

शैलेषु	"அந்த	देशाः	பிரதேசங்கள்
तेषु	மலைகளிலும்	ये	எவைகளினால்
कन्दरेषु	குகைகளிலும்	तेषु	அந்த
वनेषु च	வனங்களிலும்	सर्वेषु च	எல்லாவிடங்களிலும்
मया	என்னால்	जानकी	ஜானகியோடு
नोक्ता	குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத	विचेया	தேடப்படவேண்டியவர்.

एतावद्दानरैः शक्यं गन्तुं वानरपुङ्गवाः । अभास्करममयादं न जानीमस्ततः परम् ॥ ६८ ॥

वानरपुङ्गवाः	"வானரோகத்தமர்களினால்	अमयादं	சந்திரேகப்பொய்யிட
दानरैः	வானரர்களால்	ततः परं	அதற்குமேல் [டது
गन्तुं शक्यं	போகக்கூடியது	अभास्करं	சூரியனினால்தது.
एतावत्	இதுவரைவந்தான்.	जानीमः न	எனக்குமேல்.

अधिमम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च । मासे पूर्णे निवर्तन्ध्वमुदयं प्राप्य पर्वतम् ॥ ६९ ॥

अधिमम्य	"உதய	अधिमम्य	தேரித்தகொண்டு
तु	மலைவரைக்கும்	मासे	ஒரளர்தம்
वैदेहीं	கொண்டு	पूर्णं	முழுதற்குள்
निलयं च	ராவணனுடைய	निवर्तन्ध्वम्	கிடைக்கின்றதும்பி வந்து
रावणस्य	இருப்பிடத்தைகயார்		கொடுவண்டும்.
निलयं च	வனத்தையினால்		
वैदेहीं तु	பற்றியும்		

ऊर्ध्वं मासान् वस्तव्यं वसन्ध्वयो भवेन्मम । सिद्धार्थाः सन्निवर्तध्वमधिगम्य च मैथिलीम् ॥

ऊर्ध्वं मासान्	"ஒரு மாதத்திற்குமேல்	भवेत्	ஆகுமான்.
वसन्ध्वं न	தாமதிக்கக்கூடாது.	मैथिली च	மைதிலியாணையாற்றி
वसन्	அப்படி தாமதிக்கிற	अधिगम्य	அதிக் துகொண்டு
	வன்	सिद्धार्थाः	கரியத்தை முடித்த
मम	எனது		வர்களால்
वध्यः	மரணகண்டையைய	सन्निवर्तध्वम्	நீங்கள் திருக்கூடி வந்து
	பெற்றவனாகி		சேருங்கள்.

महेन्द्रकान्तां वनषण्डमण्डितां दिशं चरित्वा निपुणेन वानराः ।

अवाप्य सीतां रघुवंशजप्रियां ततो निवृत्ताः सुखिनो भविष्यथ ॥ ७१ ॥

वानराः	"வானரர்களை !	सीतां	சிதாதேவியை
महेन्द्रकान्तां	இந்திரனுக்குப் பிரிய	निपुणेन	சாமர்த்தியத்தால்
	மானதும்	अवाप्य	ஆடைந்து,
वनषण्डमण्डितां	வனசூகங்களைக்	निवृत्ताः	திரும்பிவந்தவர்
	கிறந்த துமான		களால்
दिशं	திக்கில்	सुखिनः	மனசந்துஷ்டியுடைய
चरित्वा	செடித்திரிந்து,		வர்களால்
ततः	அக்கு	भविष्यथ	ஆகுவிர்களாக.
रघुवंशजप्रियां	ரகுலம்சத்தில் பிரந்த		
	வரின் மனைவியாகிய		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 10991

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 1739

एकचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திலன்றாவது ஷங்ககம் ॥ ४१ ॥

दक्षिणस्यां हनुमन्प्रेषणम्—தென் திக்கு "ஹனுமாறை" யனுப்புவது.

ततः प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तन्महद्वानरं बलम् । दक्षिणां प्रेषयामास वानरानभिलक्षितान् ॥

सुग्रीवः	சுகிரீவன்	ततः	அதன்மேல்
तत्	அந்த	अभिलक्षितान्	பொறுக்கியெடுக்கப்
महत्	பெரிய		பட்ட
वानरं	வானர	वानरान्	வானரர்களை
बलं	செலையை	दक्षिणां	தென் திக்குக்கு
प्रस्थाप्य	அனுப்பிக்கட்டு,	प्रेषयामास	அனுப்ப துற்றான்.

नीलमधिसुतं चैव हनुमन्तं च वानरम् । पितामहसुतं चैव जाम्बवन्तं महाबलम् ॥ २ ॥

सुहोत्रं च शरारिं च शरगुल्यं तथैव च । गजं गवाक्षं गवयं सुपेणमृषभं तथा ॥ ३ ॥

मैन्दं च द्विविदं चैव शरभं गन्धमादनम् । उल्कासुखमसङ्गं च हुताशनमुतावुभौ ॥ ४ ॥
अङ्गदम्मुखान् वीरान् वीरः कपिगणेश्वरः । वेगविक्रमसम्पन्नान् सन्दिदेश विशेषवित् ॥

विशेषवित्	வல்லவ இடங்கனிதும் பரிசயமுள்ள	मुहोत्तं च	உலகா த்திரையுமும்,
वीरः	வீரகுதிய	शरभं च	சரபரிசயமும்,
कपिगणेश्वरः	கபிகுணமணன்	शरभुत्तं तथा	சரபுத்தமையுமும்,
वेगविक्रमसम्पन्नान्	வேகமும் ஆண்மைமும் நிறைந்தவர்கள்	गजे एव	கஜையுமும்,
वीरान्	வீரர்களுமும்	गवाक्षं च	கவாஷையுமும்,
अङ्गदम्मुखान्	ஆங்கதமிகத் தலைவனு கம்பிகை வாடவர் களு டவன்	गवयं	கவயையுமும்,
		सुषेणं	சுசேணையுமும்,
अभिसुतं	அப்சுதி புதல்வனுமண	अशभं तथा	அசபையுமும்,
मीलं च एव	நிலையுமும்,	मैन्दं च	மையகையுமும்,
वासरं	வாசரராகிய	द्विविदं च	த்விவிதையுமும்,
हनुमन्तं च	ஹனுமனரையும்,	शरभे एव	சரபையுமும்,
पितामहसुतं	பிரம்பம்தவரிக் புதல்வரான	गन्धमादनं	கந்தமா தனையுமும்,
महाबलं च	அளவுகடந்த ஆற்ற துடைய	उभौ	இரு
जाम्बवन्त एव	ஜம்பவனையுமும்,	हुताशनमुती	அதனிக் புதல்வர் காரண
		उल्कासुखं	உலகா முகையுமும்,
		असङ्गं च	அசங்கையுமும்
		सन्दिदेश	பின்புறமுத உத்தேசிக்கல்.

तेषामधेसरं चैव महाबलपथाङ्गदम् । विधाय हरिवाराणापादिशदक्षिणां दिशम् ॥ ६ ॥

तेषां	அந்த	विशय च	விடயத்தையுமும்,
हरिवाराणां	வாசரவீரர்களுக்கு	दक्षिणां	தென்பு
महाबलं	அளவுகடந்த ஆற்ற துடைய	दिशं	திக்கையுமும்
अङ्गदं एव	ஆங்கதமிகையு	आदिशन्	அதிராமல் தென்பு ஆற்றல்.
अधेसरं	தலைவனுத		

ये केचन समुदेशास्तस्यां दिशि सुदुर्गमाः । कपीशः कपिमुख्यानां स तेषां तानुदाहरत् ॥

कपीशः	கபிமண்களுக்குமும்	ये केचन	ये கேசன
सः	அவன்	समुदेशाः	சமுதேசம்
कपिमुख्यानां	கபிகுணமணன் காரணிய	सुदुर्गमाः	செய்தகந்தகரியணவா விசுக்குமேல்,
तेषां	அவர்களுக்கு	तान्	தனையகையு
तस्यां	அந்த	उदाहरत्	உதாஹரத் நெய்முறையு விசுத்த குணத்தவன்.
दिशि	திக்கிம்		
अथ	அதற்குமுதலும்		

सहस्रशिखरं विन्ध्यं नानाद्रुमलतायुतम् । नर्पदां च नदीं दुर्गां महोरगनिषेविताम् ॥ ८ ॥
 ततो भोगवतीं रम्यां कृष्णवैर्षीं महानदीम् । वरदां च महाभागां महोरगनिषेविताम् ॥
 मेखलासुत्कलां चैव दशार्णनगराण्यपि । अश्ववन्तीमवन्तीं च सर्वमेवानुपश्यत ॥ १० ॥

नानाद्रुमलतायुतं	{ 4. பலவித மரங்களும், கொடிகளும் செழிக் சதம், அநேக சிவகங்களை புண்டல துமர ன விநதிய த்தையும், பெரும்பாம்புகளால் வசிக்கப்பெற்ற தும் கடப்பதற்கரிய து கர்மனை [மர ன நதியையும், அதன்மேல் அழகிய போகவ த்தியையும், மகாநதியாகிய கிருஷ்ணவேணியை யும்	महोरगनिषेवितां	பெரும்பாம்புகள் வசிக்கப்பெற்றதும்
सहस्रशिखरं		अश्ववन्ती	மகா பாவனமானது மர ன
विन्ध्यं	वददां च	वरदा	வரதையையும், மேகலை என்னும்
महोरगनिषेवितां	मेखला च	மேகலை	நகர த்தையும், உத்தலை என்னும்
दुर्गा	उत्कला एव	உத்தலை	நகர த்தையும், நகர ண்டிமென்னும்
नर्मदा	दशार्णनगराणि	தசர் ண்டிமென்னும்	நகரங்களையும், அசுவவந்தி நகரையும், அவந்தி நகரையும், இவை எல்லாவற்றை யும்
नदी च	अपि	அபி	
ततः	अश्ववन्ती	அசுவவந்தி	நகரையும், அவந்தி நகரையும், இவை எல்லாவற்றை யும்
रम्यां	अवन्ती च	அவந்தி	நகரையும், இவை எல்லாவற்றை யும்
भोगवती	सर्व एव	சர்வ	இவை எல்லாவற்றை யும்
महानदी	अनुपश्यत	அனுபச்யத	கவனமாய்த் தேடிப்பாருங்கள்.
कृष्णवैर्षीं			

विदर्भानृषिकांश्चैव रम्यान्माहिषकानपि । तथा वङ्गकलिङ्गांश्च कौशिकांश्च समन्ततः ॥
 अन्वीक्ष्य दण्डकारण्यं सपर्वतनदीगुहम् । नदीं गोदावरीं चैव सर्वमेवानुपश्यत ॥
 तथैवान्ध्रांश्च पुण्ड्रांश्च चोलान् पाण्ड्यान् संकरलान् ॥ १२ ॥

तथा	अप्यप्यथैव	दण्डकारण्यं च	தண்டகாரணய த்தை அப்படியே [யும்
विदर्भान् च	विदर्भान्	தா	அப்படியே [யும்
ऋषिकान् एव	ऋषिकान्	ரீஷிகா	கோதாவரி நதியையும்
रम्यान्	अप्यप्यथैव	அப்படியே	ஆந்திர நாடுகளையும் புண்டர நாடுகளையும்
माहिषकान् अपि	माहिषकान्	மஹிஷகா	கோளத்தெயங்களை யும்
वङ्गकलिङ्गान् च	वङ्गकलिङ्गान्	வங்ககலி	கோளத்தெயங்களை யும்
कौशिकान् च	कौशिकान्	கௌசிகா	கோளத்தெயங்களை யும்
समन्ततः	समन्ततः	சமந்த	எங்கும்
अन्वीक्ष्य	अन्वीक्ष्य	அன்வீக்ஷ்ய	பார்த்துவிட்டு
सपर्वतनदीगुहं	सपर्वतनदीगुहं	சபர்வத	பலைகள், நதிகள், கு கைகளினால்கூடிய
		पाण्ड्यान् च	பாண்ட்யநாடுகளையும்
		सर्व एव	எல்லாவற்றையும்
		अनुपश्यत	நவனமாய்த் தேடிப் பாருங்கள்.

अयोमुखश्च गन्तव्यः पर्वतो धातुमण्डितः । विचित्रशिखरः श्रीमान्विचित्रपुष्पितपादपः ॥

धातुமण्डித:	தாதும்கள் விணநந்த தும்,	अयोमुख:	அயோமுுகம் அல்லது மலயமலை என்ற
विचित्रशिखर:	அழகிய சிகரக்களை புண்டயதும்,	पर्वतः च	மலையம்
श्रीमान् विचित्रपुष्पित- पादपः	புண்டயமானதும், அழகாய்ப் பூக்கமரக் களுடையதுமான	गन्तव्यः	பெரிய அண்டயத் தக்கது.

स चन्द्रनवनोद्देशो मार्गितव्यो महागिरिः ॥ १४ ॥

चन्द्रनवनोद्देशः	சந்தனமரக்களால் செறித்ததும்	सः	சது
महागिरिः	பெரும் பர்வதமுடைய கி	मार्गितव्यः	தேடத்தக்கது.

ततस्तापामणां दिव्यां प्रसन्नसलिलां शिवाम् । तत्र दृश्यथ कावेरीं विहितामस्रगर्गः ॥

ततः	அதன்மேல்	विहितां	பூக்கப்படுகிறது
दिव्यां	அழகியதும்	सां	அந்த [மரண
प्रसन्नसलिलां	செளிந்த ஜலமுடைய	कावेरीं	காவேரி
शिवाम्	புண்டயமானதும் [தும்	आपणां	நதனை)
अस्रगर्गः	அப்ஸரஸ்திரீகளைக் களால்	तत्र	அங்குடத்தில்
		दृश्यथ	காண்பீர்கள்.

तस्यासीनं नगस्थाप्रे मलयस्य महौजसम् । दृश्यथादित्यसङ्काशमगस्त्यम् पिसत्तपम् ॥

तस्य	அந்த	आदित्यसङ्काशं	சூரியசகாசம் செய்தது
मलयस्य	மலய	महौजसं	மிகுந்த ஜலம்
नगस्य	நகரிலேது	अगस्त्यं	அகஸ்திய [கிரகமும்
अप्रे	உச்சிரில்	पिसत्तपम्	முனிவர் பெருமலை காண்பீர்கள்.
आसीनं	விந்நிருக்கிறவரும்	दृश्यथ	

ततस्तेनाभ्यनुज्ञाताः प्रसन्नेन महात्मना । ताम्रपर्णीं महाप्राहां तरिष्यथ महानदीम् ॥

ततः	அங்குடத்தில்	महाप्राहां	பெரும் முகைகள் சென்றது
प्रसन्नेन	சிறுவுள்ள முயக்க அந்த	महानदीं	பெரும் நதியாகிய
तेन	அந்த	ताम्रपर्णीं	சாம்பர்ணியாகிய
महात्मना	மகாத்மாவிலிருந்து	तरिष्यथ	தரிசுபார்க்கும்.
अभ्यनुज्ञाताः	விண்டயலிக்காரர்கள் வர்களை		

सा चन्दनवनैर्दिव्यैः प्रच्छन्ना द्वीपशालिनी । कान्तेषु युवती कान्तं समुद्रमवगाहते ॥

द्वीपशालिनी	மணல் திட்டுகள் கிணரத்ததும்	युवती	கிறந்த
दिव्यैः	அழகிய	कान्ता	காதலி
चन्दनवनैः	சந்தனவனங்கடையால்	कान्तं	காதலனை
प्रच्छन्ना	மறைக்கப்பட்ட	इव	எப்படியென அப்ப
सा	அது	समुद्रं	சமுத்திரத்தை [முடிவ]
		अवगाहते	அடைகிறது.

ततो हेममयं दिव्यं मुक्तामणिनिषेवितम् । युक्तं कवाटं पाण्ड्यानां गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥

वानराः	“ வானரர்களை !	युक्तं	எற்றதும்,
ततोः	அவ்விடத்திலிருந்து	मुक्तामणि-	முத்துக்களாலும் ரத்
गताः	சென்றவர்களால்	निषेवितं)	னக்களாலும் இழை
पाण्ड्यानां	பாண்டியநாடுகளுக்கு		க்கப்பெற்றதுமான
हेममयं	பொன்மயமானதும்,	कवाटं	எட்டிலும் காவிரின்
दिव्यं	அழகானதும்,	द्रक्ष्यथ	காண்பீர்கள். [கதவை]

ततः समुद्रमासाद्य संप्रधार्यार्थनिश्चयम् । अगस्त्येनान्तरे तत्र सागरे विनिवेशितः ॥ २० ॥

चित्रनानानगः श्रीमान्महेन्द्रः पर्वतोत्तमः । जातरूपमयः श्रीमानवगाहो महार्णवम् ॥ २१ ॥

ततः	அவ்விடத்திலிருந்து	चित्रनानानगः	அழகிய பல மாக்க
अर्थनिश्चयं	காரியத்திற்கு வேண்டியதை		எடர்ந்ததும்
संप्रधार्यं	உறுதிசெய்து கொண்டு,	श्रीमान्	அழகிய
समुद्रं	சமுத்திரத்தை	जातरूपमयः	பொன்மயமானதும்,
आसाद्य	அடைந்து,	पर्वतोत्तमः	மலைகளில்
तत्र	அந்த		கிறகத்தென
सागरे	சாகரத்தின்	श्रीमान्	திரிலோகப் பிரஸித்தி
आन्तरे	மத்தியில்		பெற்றதுமான
अगस्त्येन	அகஸ்தியரால்	महेन्द्रः	மகேந்தரமெனும்
विनिवेशितः	வைக்கப்பட்டதால்,		பர்வதம்
		महार्णवम्	பெருக்கடலில்
		अवगाहः	முழிக்கிடக்கின்றது.

नानाविधैर्नगैः फुल्लैर्यताभिश्चापशोभितम् । गन्धर्व्यसप्तवरैरप्सरसोभिश्च शोभितम् ॥ २२ ॥

सिद्धचारणसर्वैश्च प्रकार्णं सुमनोहरम् । तमुर्षति सहस्राक्षः सदा पर्वसु पर्वसु ॥ २३ ॥

सहस्राक्षः	இத்தனை எப்பொழுதும்	नानाविधैः	பல
सदा	நெருங்காது பருவ	नगैः	மாக்களாலும்
पर्वसु पर्वसु	தினத்தினும் என்கு முதல்	सप्तभिः च	கொடி களாலும்
		उपशोभिन्	அருளுவதற்கு பிரகங்குறிததும்

गन्धर्वैः } यक्षप्रवृत्तैः }	கந்தர்வர்கள், கந்தர்வர்கள் யக்ஷப்ருத்தர்கள், யக்ஷப்ருத்தர்கள்	विह्वलरागाग्निः	{ கிழங்குகள் சாறாக்கப்பட்ட கிழங்குகளின் சாறு போன்ற கொள்ளி கொள்ளி ஆகியவை ஆகும் பெரிசூகாபாபா ஆகியவை ஆகியவை.
अप्सरोभिः च	அப்ஸரோபி ச ஆயுள்	वकीर्णं सुमनाहरे च तं उपति	கொள்ளி ஆகியவை ஆகும் பெரிசூகாபாபா ஆகியவை ஆகியவை கொடுகிறார்கள்.
शोभितं	சொப்பிதம் கொள்ளி		

द्वीपस्तस्यापरि पारे शतयोजनविस्तृतः । अगम्यो मानुषेर्दीपस्तं मार्गध्वं समन्ततः ॥२४॥

तस्य	அதன் அதன்	अगम्यः	அகமய அகமய
अपरि	அபரி அபரி	दीपः	தீபம் தீபம்
पारे	பாரை பாரை	द्वीपः	தீபம் தீபம்
शतयोजनविस्तृतः	சதயோஜனவிஸ்தர்த முனை ஆகும்	तं	அதன் [தீபம்]
मानुषैः	மானுஷை மானுஷை	समन्ततः	சமந்தம் சமந்தம்
		मार्गध्वम्	மார்டுவம் மார்டுவம்

॥ २५ ॥

तत्र सर्वात्मना सीता मार्गितव्या विशेषतः

तत्र	அதில் அதில்	सीता	சீதாதேவி சீதாதேவி
विशेषतः	முக்கியமாகம் முக்கியமாகம்	मार्गितव्या	மார்டுவாகிய மார்டுவாகிய
सर्वात्मना	கொழு பிரதானமாகியேனது கொழு பிரதானமாகியேனது		

स हि देशस्तु वध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः । राक्षसाधिपतेर्वासः सहस्राक्षसमच्युतेः ॥२६॥

हि	ஹி ஹி	राक्षसाधिपतेः	ராட்சசாதிபதையின் ராட்சசாதிபதையின்
सः	அசு அசு	वध्यस्य	வத்யச்ய வத்யச்ய
देशः तु	தேசம் து தேசம் து	दुरात्मनः	தூராத்மனின் தூராத்மனின்
सहस्राक्षसमच्युतेः	சஹசிராக்ஷசமச்யுதையின் சூற்ற தூராத்மனையின்	वासः	வாசம் வாசம்

दक्षिणस्य समुद्रस्य मध्ये तस्य तु राक्षसी । अङ्गारकेति विख्याता लायापाकृष्य भोजनी ॥

तस्य	அதன் அதன்	आकृष्य	ஆகர்ஷ்ய ஆகர்ஷ்ய
दक्षिणस्य	தெற்கு தெற்கு	भोजनी	பொஜனிய பொஜனிய
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தின் சமுத்திரத்தின்	अङ्गारका	அங்காரகா அங்காரகா
मध्ये तु	மடுகிடுகியேனது மடுகிடுகியேனது	इति	இதி இதி
रायां	ராயின் ராயின்	विख्याता	விசுவாசமாகிய விசுவாசமாகிய
		राक्षसी	ராட்சசியி ராட்சசியி

एवं निस्संशयान्कृत्वा संशयान्प्रसंशयाः । सुगन्धं नरेन्द्रस्य परीक्षिततेजसः ॥ २८ ॥

एवं	ஆய்வாய் ஆய்வாய்	अमिततेजसः	அமிததேசம் அமிததேசம்
संशयान्	செய்யாமை செய்யாமை	नरेन्द्रस्य	நரேந்திரச்ய நரேந்திரச்ய
निःसंशयान्	நிசெய்யாமையாகிய நிசெய்யாமையாகிய	परी	பரி பரி
कृत्वा	செய்து, செய்து செய்து, செய்து	सुगन्धम्	சூகந்தம் சூகந்தம்
प्रसंशयाः	பிரசம்சயாகிய பிரசம்சயாகிய		

तप्तिक्रम्य लक्ष्मीवान्समुद्रे शतयोजने । गिरिः पुष्पितको नाम सिद्धचारणसेवितः ॥२९॥

तं	அந்த	सिद्धचारण- सेवितः	சித்தர்களாலும், சாரணர்களாலும் கொண்டு பாடப்பெற்ற
अतिक्रम्य	கடந்துகொண்டு,	लक्ष्मीवान्	அழகியதுமான
समुद्रे	சமுத்திரத்தில்	पुष्पितकः नाम	புகழ்பிதகம் என்ற
शतयोजने	அறுபொதுளை அரத்தில்	गिरिः	மகிஷனது.

चन्द्रसूर्याशुसङ्काशः सागराम्बुसमावृतः । भ्राजते विपुलैः शृङ्गेरम्बरं विलिखन्निव ॥३०॥

चन्द्रसूर्याशु- सङ्काशः	} சந்திரன், சூரியன் வர்களுடைய ஒளி மைய சிகர்த்ததாய்	शृङ्गेः	கொடி முடி களால்
सागराम्बु- समावृतः		भ्राजते	ஆகாயத்தை
विपुलैः	சமுத்திரஜலத்தால் சூழப்பட்ட, தாழிய பெரும்	विलिखन्	அளர் வுகிறதூ
	[அது	इव	போன்றதாய்
		भ्राजते	விளங்கிக்கொண்டி- ருக்கிறது.

तस्यैकं काञ्चन शृङ्गं सेवते यं दिवाकरः । श्वेतं राजतमेकं च सेवते यं निशाकरः ॥३१॥

तस्य	அந்த	सेवते	தங்குகிறான்.
यं	எந்த அந்த	निशाकरः च	சந்திரனும்
काञ्चनं	பொன்	यं	எந்த அந்த
शृङ्गं	கொடிமுடியாகிய	राजतं	வெள்ளி
एकं	ஒன்றில்	श्वेतं	வெள்ளிய
दिवाकरः	சூரியன்	एकं	ஒன்றில்
		सेवते	தங்குகிறான்.

न तं कृतघ्नाः पश्यन्ति न वृशंसा न नास्तिकाः । प्रणम्य शिरसा शैलं तं विमार्गत वानराः ॥

तं	அந்த	न	பார்க்கமாட்டார்கள்.
कृतघ्नाः	நன்றிகொன்றவர்கள்	वानराः	வானரர்களை!
पश्यन्ति न	பார்க்கமாட்டார்கள்.	तं	அந்த
वृशंसाः	கொடியவர்கள்	शैलं	மலையை
न	பார்க்கமாட்டார்கள்.	शिरसा	தலையால்
नास्तिकाः	நாஸ்திகர்கள்	प्रणम्य	வணங்கி,
		विमार्गत	கேடுக்கள்.

तप्तिक्रम्य दुर्धर्षाः सूर्यवान्नाम पर्वतः । अध्वना दुर्विगारेण योजनानि चतुर्दश ॥ ३३ ॥

दुर्धर्षाः	"எதற்கும் சண்டை வர்களே!	योजनानि	பொசளைகளுக்கும்
तं	அதற்கு	अतिक्रम्य	அப்பால்
दुर्विगारेण	புகுவதற்கரிய	सूर्यवान्	சூரியவான்
अध्वना	வழியால்	नाम	என்ற
चतुर्दश	பதின்னாறு	पर्वतः	பர்வதமொன்றிருக்- கிறது.

ततस्तमप्यतिक्रम्य वैद्युतो नाम पर्वतः । सर्वकामफलैर्छलैः सर्वकालमनोहरैः ॥ ३४ ॥

ततः	"அதன்மீதல்	सर्वकालमनोहरैः	எக்காலத்திலும்பார்க்க கமையினுரைமாரிசூக் கின்றவைகளுமாள மரம்புகளைநடு
नं अपि अतिक्रम्य	ஆகையுடன் கடந்தது,		
सर्वकामफलैः	{ வினும்பியபழக்கினால் வாசுந்தரநாடிமலிங்க வல்லவைகளுக்கும்	वृक्षैः	மரம்புகளைநடு
		वैद्युतः नाम	வைத்தியுதம் என்த
		पर्वतः	ஒரு மலைபுளது.

तत्र भुक्त्वा महाहोणि मूलानि च फलानि च । मधुनि पीत्वा मुख्यानि परं गच्छत वानराः ॥

वानराः	"வானரர்களை !	भुक्त्वा	புகித்தது,
तस	அவ்வரிடத்தில்	मुख्यानि	கிறந்த.
महाहोणि	{ குளி இத்தன்மைய தென்று மிகவும்மு டிபடாத	मधुनि	தேன்களை
मूलानि च	கிழக்குகளையும்	पीत्वा	குடித்துவிட்டு,
फलानि च	பழக்களையும்	परं	அப்பால்
		गच्छत	செல்லுங்கள்.

तत्र नेत्रमनःकान्तः कुञ्जरो नाम पर्वतः । अगस्त्यभवेन यत्र निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ ३५ ॥

यस	"எதுவோ	पर्वतः	மலைபுளது.
तस	அதில்	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாளினால்
नेत्रमनःकान्तः	கண்ணிற்கும் மனதிற்கும் இனியதாகிய	अगस्त्यभवेन	அகஸ்தியருக்கு ஒரு மாளிகை
कुञ्जरः	குஞ்சரம்	निर्मितम्	செய்யப்பட்ட குக்கிரத.
नाम	என்ற		

तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं दशयोजनम् । शरणं काञ्चन दिव्यं नानारत्नविभूषितम् ॥

तत्र	"அதில்	उच्छ्रितं	உயர்ந்தது.
शरणं	மாளிகையானது	काञ्चन	பொன்னானது.
योजनविस्तारं	ஒரு யோஜனை மகந்த து.	नानारत्न- विभूषितं	மரபுகளைக்கொண்டு அழகுபடுத்தப்பட்டு
दशयोजनं	பத்து யோஜனை	दिव्यम्	அருகானது.

तत्र भोगवती नाम सर्पाभामालयः पुरी । विशालकक्ष्या दुर्धर्षा सर्वतः परिरक्षिता ॥ ३८ ॥

तत्र	"அதில்	विशालकक्ष्या	விசாலமான கட்டுகளை புடைபது.
सर्पाणां	பாம்புகளின்	दुर्धर्षा	பெறுபவராதது.
आलयः	இரும்பிடமாளிகை	सर्वतः	எல்லாப்பக்கங்களிலும்
भोगवती	போகவதி	परिरक्षिता	களுக்கு காக்கப்பட்ட குக்கிரத.
नाम	என்ற		
पुरी	ஒரு நகரமிருக்கிறது.		

रक्षिता पद्मगैधोरिस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाविषैः ॥ ३९ ॥

तीक्ष्णदंष्ट्रैः	கூழிய உத்களையுடைய வைகளும்	धोरैः	கொடியவைகளுடைய பாம்புகளால்
महाविषैः	கடும் விஷமுடைய வைகளும்	पद्मगैः	பாம்புகளால்
		रक्षिता	பாதுகாக்கப்பட்டது.

सर्पराजो महाघोरो यस्यां वसति वासुकिः । निर्याय मार्गितव्या च सा च भोगवती पुरी ॥

यस्यां	எந்த ஆதில்	सा	ஆந்த
महाघोरः	மிகக்கொடியதாகிய	भोगवती	போகவதி
वासुकिः	வாஸுகி என்ற	पुरी च	நகரமும்
सर्पराजः	பாம்பரசு	निर्याय च	திரிந்து சென்று,
वसति	வசிக்கிறது.	मार्गितव्या	மீதடந்தக்கது.

तत्र चानन्तरा देशा ये केचन सुसंवृताः ॥ ४१ ॥

तत्र	அங்கிடத்தில்	देशाः च	தேசங்களும்
अनन्तराः	பின்பு	सुसंवृताः	மறைந்திருக்கின்றன.
ये केचन	ஏதோ சில		

तं च देशमतिक्रम्य महानृपभसंस्थितः । सर्वरत्नमयः श्रीमानृषभो नाम पर्वतः ॥ ४२ ॥

तं	அந்த	श्रीमान्	ஆழ்கியதும்
देशं च	தேசத்தையும்	ऋषभः	இடபம் என்ற
अतिक्रम्य	கடந்து,	नाम	பெயருடையதுமான
नृपभसंस्थितः	இடபம்பேரன்றதும்	महान्	பெரிய
सर्वरत्नमयः	எல்லா ரத்தனங்களால் நிறைந்ததும்	पर्वतः	மலைநிலிருக்கிறது.

गोशीर्षिकं पद्मकं च हरिश्यामं च चन्दनम् । दिव्यमुत्पद्यते यत्र तत्रैवाग्निसमप्रभम् ॥ ४३ ॥

तत्र	அந்த	च	அப்படியே ஆதில்
अशिसमप्रभं	அர்சினைய நிகர்க்க நீரமுண்டலதும்	पद्मकं	உண்டாகிறது. பத்மகமெனும் சந்த னம்
दिव्यं	திவ்யமான துமான	च	அப்படியே ஆதில்
चन्दनं	சந்தனம்		உண்டாகிறது.
यत्र	ஆதில்	हरिश्यामं पृथ	நாரிச்சயாமம் எனும் சந்தனம்
उत्पद्यते	உண்டாகிறது.	च	அப்படியே ஆதில்
गोशीर्षिकं	கொசீர்ஷிகமெனும் சந்தனம்		உண்டாகிறது.

न तु तच्चन्दनं दृष्ट्वा स्फुटव्यं च कदाचन । रोहिता नाम गन्धर्वा घोरा रक्षन्ति तद्वनम् ॥

तत् चन्दनं च	அந்த சந்தனத்தையும்	घोराः	கொடியவைகளாகிய
दृष्ट्वा तु	பார்த்து,	रोहिताः	ரோஹிதர்கள்
कदाचन	ஒருக்காலும்	नाम	என்ற
स्फुटव्यं च	தொடந்தக்கநன்று.	गन्धर्वाः	கந்தர்களைகள்
तत् वनं	அந்த வனத்தை	रक्षन्ति	காங்கிண்துள் அவர்.

तत्र गन्धर्वपतयः पञ्च सूर्यसमप्रभाः । कैटूषो घातर्षाः शिशुः शुभ्रो वभ्रुस्तथैव च ॥४५॥

तत्र	அதில்	समप्रभाः	கிராமணி
सूर्यसमप्रभाः	சூரியனை நிகர்த்த ஒளியுடைய	शिशुः	கிக்குரு
पञ्च च	ஐவர்கள்	शुभ्रः	சுப்பிரன்
शैल्यः	காடு மூலதின்	वभ्रुः तथैव	பப்புவும்
		गन्धर्वपतयः	கந்தர்வத் தலைவர்கள்.

रविसोमाशिवपुषां निवासः पुण्यकर्मणाम् । अन्ते पृथिव्या दूर्धर्पास्तत्र स्वर्गजितः स्थिताः ॥

पृथिव्याः	பூமியின்	निवासः	இருப்பிடம்
अन्ते	எல்லையில்	तत्र	அங்கு
रविसोमाशि- वपुषां	சூரியன், சக்திரன், அக்னி இவர்கள் ஓ ளிகொண்ட	दूर्धर्पाः	எண்ண தீர்ப்பவர்களா கிய
पुण्यकर्मणां		புண்ணியம் செய்தவர் களுடைய	स्वर्गजितः
		स्थिताः	வசிக்கின்றார்கள்.

ततः परं न वः सेव्यः पितृलोकः सुदारुणः । राजधानी यमस्यैषा कष्टेन तपसा वृता ॥

ततः परं	அதற்குப்பால்	कष्टेन	உள்ளத்தேய உச்சுத் தை விடாவிக்கின்ற
सुदारुणः	யிகக் கொடிய	तपसा	இருதால்
पितृलोकः	பிதிருகோகமண்டல	वृता	குழப்பப்பட்டாகிய
वः	உங்களுக்கு	यमस्य	யமனுடைய
सेव्यः न	பொருத்தக்கதன்று.	राजधानी	பாதுகாணி.
एषा	இது		

एतावदेव युष्माभिर्वीरा वानरपुङ्गवाः । शक्यं विचेतुं गन्तुं वा नातां गतिपथां गतिः ॥४६॥

आनरपुङ्गवाः	நான்கு வீர தீர்தமர்களை !	विचेतुं वा	செல்லவா துண
वीराः	சூரர்களை !	शस्यं	சாத்தியம்,
युष्माभिः	உங்களால்	गतिमतां	பாதைகளை செல்லத்த வாக்குக்கும்
एतावदेव	இதுவரைபின்போல்	अतः	அதற்குப்பால்
गन्तुं	செல்லவதற்கும்	गतिः न	செல்லவதற்குடையத.

सर्वमेतत्समालोक्य यच्चान्यदपि दृश्यते । गतिं विदित्वा वैदेहाः सन्निवर्तितुमर्हथ ॥ ४७ ॥

यत्	எது	समालोक्य	பார்த்துக்கொண்டு,
अन्यत्	கொல்லப்படாததால்	वैदेहाः	கைகேசியர்கள்
दृश्यते अपि	காணப்படுகிறதுடன்	गतिं	இருப்பிடத்தை
	பாதுகாணி.	विदितां च	காண்கொண்டும்,
एतत्	இது	सन्निवर्तितुं	திரும்பிவர
सर्वं	எல்லாவற்றையும்	अर्हथ	கூடுகிறது.

यस्तु मासाच्चिह्नोऽथे ह्यष्टा सीतेति वक्ष्यति । मत्तुल्यविभवो भोगैः सुखं स विहरिष्यति ॥

यः	எவன்	वक्ष्यति तु	சொல்லுவானோ,
सीता	' சீதை	सः	அவன்
दृष्टा	காணப்பெட்டான் '	भोगैः	பொகக்களால்
हति	என்று	मत्तुल्यविभवः	என்னோடு நிகர்த்த பெரு மைபுற்றவனாய்
मासाद् अथे	ஒரு மாதத்திற்கு முத்தியே	सुखं	மனக்குறைமயில்லாது
निवृत्तः	திரும்பிவந்தவனாய்	विहरिष्यति	காலங்கழிப்பான்.

ततः प्रियतरो नास्ति मम माणाद्विशेषतः । कृतापराधो बहुशो मम बन्धुर्भविष्यति ॥ ५१ ॥

मम	எனக்கு	अस्ति म	ஒருவரும் இல்லை
माणान्	உயிரினும்	बहुशः	பலவாறு
विशेषतः	பேய்ப்பட்டவனானான்.	कृतापराधः	குற்றங்களைச் செய்த
ततः	அவனினும்	मम	எனக்கு [வனாயினும்
प्रियतरः	அநிகப்பிரியத்திற்கு பாத்திரமானவன்,	बन्धुः	ஆய்த நண்பனாக
		भविष्यति	இருப்பான்.

अमितवल्लपराक्रमा भवन्तो विपुलगुणेषु कुलेषु च प्रसूताः ।

मनुजपतिमुतां यथा लभध्वं तदधिगुणं पुरुषार्थमारभध्वम् ॥ ५२ ॥

भवन्तः	* நீங்கள்	प्रसूताः	பிறந்தவர்கள்.
अमितवल- पराक्रमाः	அனடிக்காத ஆற்ற லும் ஆண்மைபும் உடையவர்கள்.	मनुजपतिमुतां	மன்னரின் மகளை
विपुलगुणेषु	மகத்தான உத்தம கு ணங்கள் விளக்கும்	यथा	எப்படிச்செய்தால்
कुलेषु च	மீள குலங்களிலேபே	लभध्वं	அடைவீர்களே
		तदधिगुणं	அதற்கேற்றதாகிய
		पुरुषार्थं	முயற்சியை
		आरभध्वम्	செய்யக்கூடவீர்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदिः श्लोकाः 11043 किष्किन्धाकाण्डे आदिः श्लोकाः 1791

द्विचत्वारिंशः सर्गः—காற்பத்திராண்டாவது ஸர்க்கம் ॥ ४२ ॥

प्रतीच्यां सुपेणप्रेषणम्—மெய்க்கு திக்கில் ஸுபேணையனுப்புவது.

अथ प्रस्थाप्य सुधीवस्तान्दरीन्दक्षिणां दिशम् । अवर्षान्मेघसङ्काशं सुपेणं नाम यूथपम् ॥

सुधीवः	சக்கிரீவன்	प्रस्थाप्य	அனுப்பிக்கட்டு,
सान्	ஆந்த	मेघसङ्काशं	மெய்க்காச நிறம் த்த
दक्षिणां	வடவாசலை	सुपेणं नाम	கவிவநணலின் உபயோக
दिशं	தகதிணை	यूथपं	செனை த்தலைவரில்
अथ	திக்குக்கு	अवर्षान्	ஒருவரின் உ த்திரவாழ்க்குத் தெளி யப்படுத்துகின்றான்.

தாராயா: பிதரீ ராஜா ஶசூரீ பீமபிவகமபு | அஶ்வீத்யாஶ்ஜலிவாக்யபபிஶமய்ய ப்ரமய்ய ச ||

ராஜா	ராஜா (சகரீகாண்)	அஶிமய்ய	கிட்பு,
பீமபிவகம	மகா ஆண்மைபுற்ற வலும்	ப்ரமய்ய	காமலகரித்து,
ஶசூரீ	மாமனுசுமகிய	பாஶுலி:	கைகப்பிடுக்கொண்டு
தாராயா:	தாராயரின்	வாக்ய ச	வந்தேதர ஶுரு சிவகல்கி யும்
பிதரீ	தந்தைய	அஶ்வீந்	சொன்னுண்.

மரீசிபுத்ரீ மரீசிமர்சிஶ்மந்தீ மஹாகபிம | ஶூதீ கபிவரீ: சூரீமஹேந்ரஸத்யுதிம || 3 ||

சுஶிவிகமஸ்ப்ரீ வீனதேயஸமயுதிம | மரீசிபுத்ரீந்மரீசானிர்சிமாலாந்மஹாவலாந் ||

கபிபுத்ரீத்ரீ தானஸர்வாந்மரீசிமாதிசாதிசம || 4 ||

மரீசிபுத்ரீ	மரீசிபின் புத்திரன கிய	மஹாகபி	பெயர்வெந்த வானர ஶுமகிய
மரீசிம	மரீசினையும்,	அஶிமந்தீ	ஆர்ச்சிக்கலையும்,
கபிவரீ:	கிறந்த வானரர்களான	மரீசிபுத்ரீ	மரீசிபின் புதல்வர்க ளாகிய
சூரீ:	சூரர்களால்	மரீசிவாந்	மரீசிசர்க்கலையும்,
சுரீ	சூழப்பட்டவலும்	மஹாவலாந்	மகா பலசகலிகளாகிய
மஹேந்ரஸத்யுதி	சூரதிரிகை திகர்த்த ஶூரீயுடையவலும்	அர்சிமாலாந்	ஆர்ச்சியாஸர்க்கலையும்,
சுஶிவிகமஸ்ப்ரீ	புத்தியும், ஆண்மை யும் கிறந்தவலும்,	நாந்	ஆந்த
வீனதேயஸமயுதி	{ கருடலும்சூர் சமரண மகா பெருமையடை யவலும்,	ஸர்வாந்	எல்லா
		கபிபுத்ரீந் ச மரீசிமாதிசா	கபிபுத்திரர்க்கலையும், மேற்கு கிக்குக்கு கட்டினாதிட்டான்.

தூஶ்யா சதஸஹஸ்யா கபீநா கபிஸத்தமா: | சுபேஷமஸூதா யூயீ வீதேஹீ பரிமாரீத || 5 ||

கபிஸத்தமா:	காணதிரீ தந்தமர்களை!	கபீநா	காணர்களின்
சுபேஷமஸூதா:	ஸூயீயைகளை தந்த மைபாங்கொண்ட	தூஶ்யா	தூயீ
யூயீ	தீயின	சதஸஹஸ்யா	தாருயீகர்க்கொண்டு
		வீதேஹீ	கிதாசெய்ய
		பரிமாரீத	கிசுடுக்கல்.

சுராஶ்ரானஸஹவாஶ்யீகாந் சூரான்மீமாஸ்தீவ ச | ஶுஶிதாஶ்ஜநபதாஶ்ரமய்யாந்விபுலானி புராணி ச ||

புஶ்ராமஹந் குஶி வகூலாஶாலகாகூலம் | தயா கீதகபஶாஶ் சாரீஷ் ஶரிபுதயா: || 6 ||

ப்ரத்யக்ஷாதோமாதீவ நய: சீதஜலா: ஶிவா: | தாபஸானாமரணயானி கான்தாரா கிரயக்ஷ யே ||

ஶரிபுதயா:	காணதிரீ தந்தமர்களை!	ஶஶாஶீகாந்	ஶ்ரான்கிதர்க்க
சுராஶ்ரான்	சுராஶ்ரந்திரீதசகக் காயும்,	சூரான் ச	சூரான்கூடகி புரீகமகலிகளால்,

भीमान् एव
रम्यान्
रक्षीतान्
जनपदान् तथा
विशालानि
पुराणि च
पुञ्जागहनं

शकुलोद्दालकाकुलं
कुक्षिं तथा
केतकपर्णान् च
प्रत्यभ्रान्तोगमाः

பீமதேசங்களையும்,
அழகிய
செழித்த
நாடுகளையும்,
விசாலமான
நகரங்களையும்,
புண்ணுகமரங்கள்
செறிந்த
மகிழ், உத்தாலகம் இ
வைகள் நிறைந்த
குளியீதசத்தையும்,
தாசுபழவணங்களையும்,
மேற்கு நோக்கி ஓடு
கின்றவைகளும்,

शिवाः
शीतजलाः
नद्यः
तापसानां
अरण्यानि
कान्ताराः
गिरयः
ये च

मार्गध्वम्

புள்ளாநாளைகளும்,
குளிர்த்த ஜலமுடைய
வைகளும்,
நதிகளையும்,
ரிஷிகளுடைய
ஆர்மலானங்களையும்,
காடுகள்
மலைகள்
எவைகளை அனை
களையும்
திரிந்து தெடுவீர்க
ளாக.

ततः स्थलीं पश्चिमामत्युच्चशिरसः शिलाः । गिरिजालावृतां दुर्गो मार्गित्वा पश्चिमां दिशम् ॥
ततः पश्चिमपासाद्य समुद्रं द्रष्टुमर्हथ । तिमिनकायुतजलमक्षोभ्यमथ वानराः ॥ १० ॥

वानराः
ततः
मरुपायां
स्थलीं
अयुच्चशिरसः

शिलाः
गिरिजालावृतां

दुर्गो

पश्चिमां

வானர்களே !
அதன்மேல்
நீரற்ற உலட்டு
பிரதேசத்தையும்,
யுச்சியுந்த கொடி
முடிக்கையுடைய
மலைகளையும்,
மலைத்தொடர்களுற்ற
தும்
புகழத்தகுரியது
மன
மேற்கு

दिशं
मार्गित्वा
ततः

तिमिनकायुतजलं
क्षोभ्यं
पश्चिमं
समुद्रं
पासाद्य
अथ
द्रष्टुमर्हथ

திக்கை
தேடிவிட்டு,
அதன்மேல்
திமிங்கலம், முத்தலை இ
வைகள் நிறைந்த ஜல
முடைய தும்,
கம்பீரமான துமரான
மேற்கு
சமுத்திரத்தை
அடைந்து,
அப்பொழுது
பார்க்கக்கடவீர்கள்.

ततः केतकपर्णेषु तमाचगहनेषु च । कपयो विहरिष्यन्ति नारिकेलवनेषु च ॥ ११ ॥

ततः
केतकपर्णेषु
समालगहनेषु च

அவ்விடத்தில்
தாசுபழவணங்களிலும்,
பச்சிலைவாணங்களிலும்,

नारिकेलवनेषु च
कपयः
विहरिष्यन्ति

தென்குச்சிலைகளி
வானர்கள் [தும்,
உத்தாலகமால் காணும்
கழிப்பார்கள்.

तत्र सीतां च मार्गध्वं निलयं रावणस्य च । चेत्प्रातटनिविष्टेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥ १२ ॥
मूर्च्छापत्तनं चैव रम्यं चैव जटापुरम् । अचर्तामह्लोपां च तथा चालक्षितं वनम् ॥
राष्ट्राणि च विशालानि पत्तनानि ततस्ततः ॥ १३ ॥

தல	அவ்வரிடத்தில்
வேளாத- நிவிடேபு } பவ்னேபு வனேபு } சுரவீபவனே } சய்ய } சரீபுர } அவநீ } அஹலிபா } பவ	புறத்திரங்கரைபுற மிருக்கின்ற பவ்னேபவ்னே வனவ்னே முரவீபவ்னே அபுசிய [தினம் சுரவீபவ்னே அவநீபுரீபுரீ அஹலிபாபுரீ புரத்தினம்

தथा	அவ்வகண்மை
அவநீ	அவநீபுரீபுரீ
வனே	வனவ்னே
விவாநி	விவாநிபுரீ
ராஹி	ராஹிபுரீ
பவநி	பவநிபுரீ
தவநி	தவநிபுரீ
சாபவ	சாபவபுரீ
நிவ	நிவபுரீ
சீபா	சீபாபுரீ
சாபவ	சாபவபுரீ

சிந்துசாசரயோஷ்வ சஹ்மே தவ பவ்னே: | மஹாநீபமரிநாப சநசுஹ்மே பவாஹ்ம: || 15 ||

தல	அந்த
சிந்துசாசரயோ:	வரிசுதவநிபுரீபுரீ சாக ரத்திபுரீபுரீ
சஹ்மே	சேநுமிடத்தில்
மஹாநீ	பெரியதம்
சநசுஹ்மே:	சுரவீபவ்னே புரவ்னே

மஹாஹ்ம:	பெரிய மஹாஹ்ம
ஹ்மரி:	ஹ்மரிபுரீ
நாப	நாப
பவ்னே:	பவ்னேபுரீ

தவய பவ்னேபு ரவ்யேபு சிஹா: பவ்னேம: சிவதா: | திபிமவ்னேமவாநீவ நோநவ்யாநிபவநி தி ||

தவய	அதவ
ரவ்யேபு	அபுசிய
பவ்னேபு	தவ்னேபவ்னே
பவ்னேம:	பவ்னேம
சிஹா:	சிஹா
சிவதா:	சிவதா

திபிமவ்னேமவாநீவ	திபிமவ்னேமவாநீவ
நோநவ்யாநிபவநி	நோநவ்யாநிபவநி
தி	தி
அரோபவநி	அரோபவநி

தாநி நோநவ்யாநி சிஹாநாநி மரிசுஹ்மதாதே யி | தவாசுநவ்யாநி மாதவ்யாநிபவநிபவநி: ||

தாநி	தாநி
நோநவ்யாநி	நோநவ்யாநி
சிஹாநாநி	சிஹாநாநி
மரிசுஹ்மதாதே	மரிசுஹ்மதாதே
யி	யி
தவாசுநவ்யாநி	தவாசுநவ்யாநி
மாதவ்யாநிபவநிபவநி:	மாதவ்யாநிபவநிபவநி:

தவாசுநவ்யாநி	தவாசுநவ்யாநி
மாதவ்யாநிபவநிபவநி:	மாதவ்யாநிபவநிபவநி:
தி	தி
சமவநி:	சமவநி
தோபவ்னே	தோபவ்னே
பிவாநி	பிவாநி
அபிநி	அபிநி
தாநி	தாநி
நோநவ்யாநி	நோநவ்யாநி
பிவாநி	பிவாநி

तस्य शृङ्गं दिवस्पर्शं काञ्चनं चित्रपादपम् । सर्वमाशु विचेतव्यं कपिभिः कामरूपिभिः ॥

तस्य	அதனது	शृङ्गं	கொடுமுடிபரிணாமம்
दिवस्पर्शं	ஆகாயத்தை யளர்வு கிறதும்,	सर्वं	எல்லாவிடங்களிலும்
चित्रपादपं	அழகிய மாக்காடல் கியதும்,	कामरूपिभिः	வேண்டிய உருவெடுக்க
काञ्चनं	பொன்மயமானது மான	कपिभिः	வானரர்களால் [கவல்ல]
		आशु	விரைவில்
		विचेतव्यम्	தேடத்தக்கது.

कोटिं तत्र समुद्रेऽथ काञ्चनीं शतयोजनाम् । दुर्दर्शां पारियात्रस्य गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥

अथ	அதன்மேல்	शतयोजनां	நூறு பொதுகளை விடும்
तत्र	அந்த	दुर्दर्शां	தரமுள்ளதும், கண்கொண்டுபார்க்க
समुद्रे	சமுத்திரத்தில்	कोटिं	வெண்ணூறு தூமான
वानराः	வானரர்களே!	गताः	கொடுமுடிக்கு
पारियात्रस्य	பரியாத்திரமெனும் பகையினது	द्रक्ष्यथ	சென்ற வானரர் காண்பீர்கள். [களங்க
काञ्चनीं	பொன்மயமானதும்,		

कोट्यस्तत्र चतुर्विंशद्गन्धर्वाणां तरस्विनाम् । वसन्त्यग्निनिशाशानां घोराणां पापकर्मणाम् ॥

तत्र	அங்கிடத்தில்	पापकर्मणां	பாபக்செயலுற்றவர் களுமான
तरस्विनां	பலசரலிகளும்	गन्धर्वाणां	கந்தர்வர்களின்
अग्निनिशाशानां	அகனியை நிகர்த்தவர் களும்,	चतुर्विंशत्	இருபத்தான்கு
घोराणां	கொடியவர்களும்,	कोट्यः	கொடிகள்
		वसन्ति	வசிக்கிறார்கள்.

पावकाचिःप्रतीकाशाः समवेताः सहस्रशः । नात्यासादयितव्यास्ते वानरैर्भीमविक्रमैः ॥

सहस्रशः	ஆயிரக்கணக்காய்	भीमविक्रमैः	மகா ஆண்மைபுற்ற
समवेताः	உட்பிடுக்கிறவர்களும்	वानरैः	வானரர்களால்
पावकाचिः-)	அகனியை நிகர்த்த	नात्यासादयितव्याः	கொஞ்சமும் அணுகத் தகாதவர்கள்.
प्रतीकाशाः)	வர்களான		
ते	அவர்கள்		

नादेयं च फलं तस्मादेशान्किचिद्वृद्धमैः । दुरासदा हि ते वीराः सन्वयन्तो महाबलाः ॥

तस्मात्	அந்த	महाबलाः	மகா பலசரலிகளும்,
देशान्	தேசத்திலிருந்து	सन्वयन्तः	ஆண்மைபுண்டியவர் களும்,
शुद्धमैः	வானரர்களால்	वीराः	ஞரர்களான
किञ्चित्	ஏதாவதொரு	ते	அவர்கள்
फलं च	பழமும்	दुरासदाः	அணுகமுடியாத வர்கள்
आदेयं न	எடுக்கத்தக்கதன்று.		
हि	ஏனெனில்		

फलमूलानि ते तत्र रक्षन्ते भीमविक्रमाः । तत्र यदथ कर्तव्यो मार्गितव्या च जानकी ॥
न हि तैभ्यो भयं किञ्चित्कपित्वमनुवर्तताम् ॥ २३ ॥

भीमविक्रमाः	மகா ஆண்க்காமபுண்டர அவர்கள்	भयं	பயம்
ते		किञ्चित् च	கி ஞ் சி த் த் த்
फलमूलानि	பழங்க்கொடியம் கிழங்கு கொடியம்	न	இல்லை.
रक्षन्ते	பாதுகாக்கின்றார்கள்.	तत्र च	அங்கிடத்திலும்
कविष्व	வானரத்தண்டையவை	जानकी	சிதாதேவியார்
अनुवर्ततां	பற்றிடுவதற்கும் உங்களுக்கு	मार्गितव्या	தேடப்படவேண்டியவள்.
नेभ्यः	அவர்களிடமிருந்து	यवः हि	கொஞ்சு இரக்கிரகத்த பாகவீரத்தல்
		कर्तव्यः	கொடுக்கத்தக்கது.

तत्र वैदूर्यवर्णाभो वज्रसंस्थानसंस्थितः । नानाद्रुमलताकीर्णो वज्रो नाम महागिरिः ॥
श्रीमान्समुद्रितस्तत्र योजनानां शतं समम् ॥ २४ ॥

तत्र	அங்கிடத்தில்	वज्रः नाम	வஜர வானர
वैदूर्यवर्णाभः	வைபுரிய கார்த்தியை சிகரத்தடும்	महागिरिः	நர் பர்வதமீசுக்கி
वज्रसंस्थान- संस्थितः	வஜர புதத்தின் உறு திடேபான்ற உறுதி யுள்ளடும்	तत्र	அங்கிடத்தில் [மது.
नानाद्रुमलतायुतः	பல மரக்களுக்கொடிச ளும் சிவறந்த தாமரை	योजनानां	தொலைவளன்
		शतं	சத
		समं	ஸமமம்
		श्रीमान्	அழகுநீடி
		समुद्रितः	விளங்குகிறது.

गुहास्तत्र विचेतव्याः प्रयत्नेन प्लवङ्गमाः ॥ २५ ॥

प्लवङ्गमाः	வானரங்களை !	गुहाः	குகைகள்
तत्र	அங்கிடத்தில்	प्रयत्नेन	நாச்சி; கடைபாடு
		विचेतव्याः	தெடத்தக்கவைகள்.

चतुर्भागे समुद्रस्य चक्रवान्नाम पर्वतः ॥ २६ ॥

समुद्रस्य चतुर्भागे	சமுத்திரத்தில் சென்னை வது பாகத் திலே	चक्रवान् नाम	சக்கரவானர வந்த
		पर्वतः	புறக்கொடுக்கி.

तत्र चक्रं सहस्रारं निर्मितं विश्वकर्मेणा ॥ २७ ॥

तत्र	அதில்	विश्वकर्मेणा	விசுவகர்ம கிரகன்
सहस्रारं	சாக்கரம் (சிறை)	निर्मितम्	உருவாக்கப்பட்டிருக்க
चक्रं	சக்கரம் (வானர)		கிறது.

तत्र पञ्चजनं हत्वा हयग्रीवं च दानवम् । आजहार ततश्चक्रं शङ्खं च पुरुषोत्तमः ॥ २८ ॥

तत्र च	அவ்விடத்தில் தான்	हत्वा	கொண்டு,
पुरुषोत्तमः	சூழ்மகர விஷ்ணு	ततः	அதன்மேல்
पञ्चजनं	பஞ்சஜனன் என்ற அகரணியும்,	चक्रं	சக்கர சீலைதயும்
हयग्रीवं	ஹயகீவன் என்ற	शङ्खं च	சங்கையும்
दानवं च	அகரணியும்	आजहार	ஊகப்பற்றினார்.

तत्र सानुषु चित्रेषु विशालासु गुहासु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	गुहासु च	குகைகளிலும்
चित्रेषु	அழகிய	ततस्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்
सानुषु	தாழ்வகைகளிலும்	रावणः	ராவணன்
विशालासु	பெரிய	वैदेह्या सह	விதேகவிதேயாடுகூட
		मार्गितव्यः	தேடத்தக்கவன்.

योजनानां ततः षष्टिवराहो नाम पर्वतः । सुवर्णशृङ्गः सुश्रीमानगाधे वरुणालये ॥ ३० ॥

ततः	அதன்மேல்	योजनानां	யோசனைகளின்
अगाधे	மிக ஆழமான	षष्टिः	அறுபதுள்ள
वरुणालये	சமுத்திரத்தில்	वराहः नाम	வராகம் என்ற
सुवर्णशृङ्गः	பொற்கொடுமுடிக்கை புடையதும்,	पर्वतः	பர்வதமொன்று இருக்கிறது.
सुश्रीमान्	மிக அழகியதும்,		

तत्र प्राज्योतिषं नाम जातरूपमयं पुरम् । यस्मिन्वसति दुष्टात्मा नरको नाम दानवः ॥

तत्र	அதில்	यस्मिन्	எதுவோ அதில்
जातरूपमयं	பொன்மயமான	दुष्टात्मा	தூஷ்டனாகிய
प्राज्योतिषं नाम	பிராஜ்யோதிஷம் என்ற	नरको	நரகன்
		नाम	என்ற
पुरं	ஒரு நகரமிருக்கிறது.	दानवः	அகரண
		वसति	வசிக்கிறான்.

तत्र सानुषु रम्येषु काननेषु गुहासु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ३२ ॥

तत्र	அவ்விடத்தில்	ततस्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்
रम्येषु	அழகிய	वैदेह्या सह	விதேகவிதேயாடுகூட
सानुषु	தாழ்வகைகளிலும்,	रावणः	ராவணன்
काननेषु	காடுகளிலும்,	मार्गितव्यः	தேடத்தக்கவன்.
गुहासु च	குகைகளிலும்,		

तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं काञ्चनान्तरनिर्दरः । पर्वतः सर्वसौवर्णो धाराप्रसवणायुतः ॥ ३३ ॥

ते	அந்த	धाराप्रसवणायुतः	{ எப்பொழுதும் பிரவா க்கொடுத்தோடும் பசை யருகிலே விடுகடின துமரன ஸர்வநிலை வர்ணம் என்னும் ஒரு பரையிருக்கிறதா. }
शैलेन्द्रं	மலைமாரரை		
अतिक्रम्य	தாண்டி	सर्वसौवर्णः	
काञ्चनान्तरनिर्दरः	{ பொன்மயமான உள்பி ரதேசத்திலுள்ள கு னைகளை புடைத்தும் }	पर्वतः	

तं गजाश्च वराहाश्च सिंहा व्याघ्राश्च सर्वतः । अभिगर्जन्ति सततं तेन शब्देन दर्पिताः ॥

तं	அதில்	सर्वतः	எங்கும்
सततं	எக்காளத்திலும்	दर्पिताः	செருக்குற்றவைக
गजाः च	யானைகளும்,	तेन	ஆக்க [நாய]
वराहाः च	பன்றிகளும்,	शब्देन	சத்தத்தால்
सिंहाः	சிங்கங்களும்,	अभिगर्जन्ति	கர்ஜிக்கின்றன.
व्याघ्राः च	புலிகளும்		

यस्मिन्हरिहयः श्रीमान्महेन्द्रः पाकशासनः । अभिषिक्तः सुरै राजा मेघवाचाप पर्वतः ॥

यस्मिन्	எந்த அதில்	सुरैः	தேவர்களால்
हरिहयः	பச்சைக்குதிரைகளை	राजा	மன்னனாக
	புடைபவளும்	अभिषिक्तः	முடிசூட்டப்பட்டான்
पाकशासनः	பாகாலை - ரனைக் கொ	पर्वतः	மலை
	ள் தவளும்	मेघवान्	மேகவான்
श्रीमान्	ஸ்ரீமன்னமாயி	नाम	நாமப்பெயருடனும் உ
महेन्द्रः	இந்திரன்		தங்கப் பெயருடனும்

तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं महेन्द्रपरिपालितम् । षष्टि गिरिहस्त्याणि काञ्चनानि गमिष्यथ ॥ ३६ ॥

तरुणादित्यवर्णानि भ्राजमानानि सर्वतः । जातरूपमयैर्वृक्षैः शोभितानि सुषुप्तिः ॥ ३७ ॥

महेन्द्रपरिपालितं	இந்திரனும் பரிபாஸிக்	सर्वतः	எங்கும்
ते	அந்த	सुषुप्तिः	சுருக்கு
शैलेन्द्रं	மலைமாரரை	जातरूपमयैः	விலாள் மடமர
अतिक्रम्य	தாண்டி	वृक्षैः	மரங்களால்
काञ्चनानि	பொன்மயமானவை	शोभितानि	அழகுடன் விளங்கு
	களும்		கொடுக்கின்றன
तरुणादित्यवर्णानि	நீல நெஞ்சிலான	षष्टि	எட்டு
	ஒளி கொடுக்க	गिरिहस्त्याणि	மலைகளை
भ्राजमानानि	விளங்குகின்றன	गमिष्यथ	புடைபவர்கள்

तेषां मध्ये स्थितो राजा मेरुत्तरपर्वतः । आदित्येन प्रसजेन शैलो दत्तवरः पुरा ॥

तेषां	அனவகளில்	स्थितः	இருக்கிறது.
मध्ये	நடுவில் [மும்	पुरा	முன்னொருக்கால்
उत्तरपर्वतः	பிகக் கிதந்த பர்வத-	शैलः	பர்வதமானது
राजा	எல்லாவற்றிலும்	प्रसजेन	உள்வய்க்குளிர்ந்த
	பெரிதமாகிய	आदित्येन	சூரியபகவானால்
मेरुः	{ பெருவெளும் பர்வ தம் (இது வேறொரு மேருபர்வதம்)	दत्तवरः	பின்சண்ட வரத்தையப் பெற்றது.

तेनैवमुक्तः शैलेन्द्रः सर्व एव त्वदाश्रयाः । मत्प्रसादाद्भविष्यन्ति दिवा रात्रौ च काञ्चनाः ॥

शैलेन्द्रः	மலைபரசு	सर्वे एव	எல்லாருமே
तेन	அவரால்	दिवा रात्रौ च	பகலிலும் இரவிலும்
एव	பின்சண்டபடி	काञ्चनाः	பொன்னுக
उक्तः	வாய்விக்கப்பட்டது.	मत्प्रसादात्	என்னுடைய ஆருளி ஆனால்
त्वदाश्रयाः	உள்ளையடைந்திருக்கும்	भविष्यन्ति	ஆகக்கூடவன.

त्वयि ये चापि वस्यन्ति देवगन्धर्वदानवाः । ते भविष्यन्ति रक्ताश्च प्रभया काञ्चना इव ॥

ये	எத்த	ते च	அவர்களும்
देवगन्धर्व- } दानवाः च }	தேவர்களும், கந்தர் வர்களும் தானவர்	प्रभया	ஐயால்
त्वयि	உன்மீது [களும்	काञ्चनाः इव	பொன்னினவை
वस्यन्ति अपि	வசிக்கின்றார்கள்	रक्ताः	சிவந்தவர்களால்
		भविष्यन्ति	இருப்பார்கள்.

विश्वे देवाश्च मरुता वसवश्च दिवोकसः । आगम्य पश्चिमां सन्ध्यां मेरुमुत्तरपर्वतम् ॥ ४१ ॥

आदित्यमुपतिष्ठन्ति तैश्च सूर्योऽभिपूजितः । अदृश्यस्सर्वभूतानामस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

विश्वे देवाः च	விசுவதேவர்களும்,	उपतिष्ठन्ति	புதுக்கிண்டியார்கள்.
मरुताः	மருத்துக்களும்,	तैः	அவர்களால்
वसवः च	வசவர்களும்,	अभिपूजितः	புஜிக்கப்பட்ட
दिवोकसः	தேவர்களும்	सूर्यः	சூரியபகவான்
उत्तरपर्वत	கிதந்த பர்வதமாகிய	सर्वभूतानां च	பிராணிகளெனவைக ளும்
मेरु	மேருவய்க்கு	अदृश्यः	உட்புலனுக்காதவரால்
आगम्य	வந்து,	अस्तं	அஸ்த
आदित्य	சூரியபகவானை	पर्वत	பிடுகைய
पश्चिमां	கடையக்கால்	गच्छति	ஆடைகொள்.
सन्ध्यां	கந்திரிமீ		

யோজনானாं सहस्राणि शतानि च दिवाकरः । मुहुर्ताधिने तं शीघ्रमस्तं याति शिल्पोचयम् ॥

दिवाकरः	சூரியபகவானர்	योजनानां	யோஜனைகளின்
तं	அந்த	शतानि	...ம்
अस्तं	அஸ்த	सहस्राणि च	ஆயிரக்களைவும்
शिल्पोचयं	சிறந்த மலையை	शीघ्रं	விரைவில்
मुहुर्ताधिने	ஒரு ஆகார முகூர்த் தத்திற்குள்மேயே	याति	கடந்தடைகிறான்.

शृङ्गे तस्य महद्दिव्यं भवनं सूर्यसन्निभम् । प्रासादगणसंवाद्यं विहितं विश्वकर्मणा ॥ ४४ ॥
शोभितं तरुभिश्चित्रैर्नानापक्षिसमाकुलैः । निकेतं पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥ ४५ ॥

तस्य	அதனது	नानापक्षिसमाकुलैः	பலவித பகிரிகளால்
शृङ्गे	கொடிமுடியில்	तरुभिः	மரக்களால் [விநயந்த
महत्	பெரியதும்	शोभितं	அழகுநாய்தது விளக்குகின்றதும்
दिव्यं	அழகானதும்	महात्मनः	மகாத்மாவும்
सूर्यसन्निभं	சூரியனை நிகர்த்ததும்	पाशहस्तस्य	பாசநுஸ்தலமான
प्रासादगण- संवाद्यं	பல மாளிகைகளால் விநயந்துள்ளதும்	वरुणस्य	வரூணபகவானுக்கு
विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவினால்	निकेतं	இருப்பிடமாகிய
विहितं	நிர்மிக்கப்பட்டதும்	भवनम्	ஒரு மாளிகை இருக்கிறது.
चित्रैः	அழகிய		

अन्तरा मेष्मस्तं च तालो दशशिरा महान् । जातरूपमयः श्रीमान् भ्राजते चित्रवेदिकः ॥

मेरुं	மேருகிரிக்கும்	महान्	பெரிய
अस्तं च	அஸ்தகிரிக்கும்	तालः	ஒரு பனைமரம்
अन्तरा	இடையில் [இடையதும்	चित्रवेदिकः	அழகிய சிவன்கொட்டின் மீது கட்டப்பட்டதாய்
दशशिराः	பத்து கிரிகளைடையு-	श्रीमान्	அழகுநீர்தாய்
जातरूपमयः	பொன்மயமானது [மரம்]	भ्राजते	விளக்குகிறது.

तेषु सर्वेषु दुर्गेषु सरस्सु च सरित्सु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ४७ ॥

तेषु	அந்த	सरित्सु च	சரிகாட்டாய்
दुर्गेषु	கூர்ம்கள்கள்	ततस्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்
सर्वेषु	எல்லாவற்றிலும்	रावणः	ரா.வாணன்
सरःसु च	பொன்மயமானவையுடன்	वैदेह्या सह	விதாய்ச் சீயோடு கூட
		मार्गितव्यः	மேல்தேக்கவால்.

यत्र तिष्ठति धर्मस्तपसा स्वेन भावितः । मेरुसावर्णिस्त्येव ख्यातो वै ब्रह्मणा सप्तः ॥

यत्र	எங்க ஊகில்	भावितः एव	பிரதி, திபெற்றவை
ब्रह्मणा	பிரமணத்தையால்		எனவே
सप्तः	ஐக்கொழுந்	मेरुसावर्णिः	மேற்குணவர்க்கு
धर्मतः	தர்மத்தித்தையும்	इति वै	என்றே
स्वेन	தனது	ख्यातः	பெயர்பெற்றவர்
तपसा	தவப்பொழுவல்	तिष्ठति	இருக்கிறார்.

प्रष्टव्यो मेरुसावर्णिर्महर्षिः सूर्यसन्निभः । प्रणम्य शिरसा भूमौ प्रवृत्ति मैथिलीं प्रति ॥

सूर्यसन्निभः	சூரியப்போல சிகர்த்த	मैथिलीं प्रति	மைதிலியரைப் பற்றிய,
महर्षिः	மூன்றாய்பெருமானு	प्रवृत्ति	{ சிக்கல் எடுத்துக்கொ ள்ளவேண்டிய முயற் செய்யப்பற்றி
मेरुसावर्णिः	மேற்குணவர்க்கு [கிய	प्रष्टव्यः	கேட்கப்படவேண்டிய வார்.
भूमौ	தரைமீல்		
शिरसा	தலையில்		
प्रणम्य	வணக்கி நமஸ்கரித்து,		

एतावर्जावलोकस्य भास्करो रजनीक्षये । कृत्वा वितिपरं सर्वमस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

भास्करो	சூரியன்	वितिमिरे	இருளற்றதாக
जीवलोकस्य	உலகிற்கு	कृत्वा	செய்துகிட்டு,
एतावत्	இதுவரைக்கும்தான்	अस्तं	ஆஸ்த
सर्वं	எல்லாவற்றையும் [து	पर्वतं	பிர்வை
रजनीक्षये	இரவு கழிந்த பொழு-	गच्छति	அடைகிறார்.

एतावद्वाனர்ः शक्यं गन्तुं वानरपुङ्गवाः । अभास्करमयादं न जानीमस्ततः परम् ॥५१॥

वानरपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்க்கு!	अभास्करं	சூரியனில்லாதது
वाனர்ः	வானர்களால்	अमयादं	நாலிலில்லாததுமான்
एतावत्	இதுவரைவந்தான்	ततः परं	ஆதற்குமேல்
गन्तुं	போக	न जानीमः	நாமறியோம்.
शक्यं	முடியும்.		

अधिम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च । अस्तपर्वतमासाद्य पूर्णं मासे निवर्तत ॥५२॥

अस्तपर्वतं	ஆஸ்தபர்வதம் வரைக்	अधिम्य	அமாயாரம் தெரிந்து
आसाद्य	சென்றது, [கும்		கொண்டு,
रावणस्य	ராவணனுடைய	मासे	ஒரு மாதம்
निलयं च	இருள்மீடத்தையும்	पूर्णं	முடியுமுன்
वैदेहीं तु	வைதேதிலியரைப் பற்றியும்	निवर्तत	திருப்பி வந்துசென்ற வார்.

ऊर्ध्वं मासान् वस्तव्यं वसनं वयसो भवेन्मम ॥ ५३ ॥

ऊर्ध्वं मासान्	ஒரு மாதத்திற்குமேல்	मम	என் ஆண்டில்
वस्तव्यं न	தாமதிக்காமல்	वयसः	மனம் தண்டனை
वसनं	ஆய்வுக்கு தாமதப்ப		பித்திக்கப்பட்டாலும்கூட
	வன்	भवेत्	ஆகாமை.

सहैव शूरो युष्माभिः श्वशुरो मे गमिष्यति । श्रोतव्यं सर्वमेतस्य भवद्भिर्दिष्टकारिभिः ॥

युष्माभिः सह एव	உங்களுடன் கூடவே	भवद्भिः	உங்களால்
शूरः	சூரராகிய	एतस्य	இவனுடைய
मे	எனது	सहै	கூடுதலாக, எதுவுமே
श्वशुरः	மாமனார்	श्रोतव्यम्	சொல்லவேண்டியது
गमिष्यति	வருவார்.		
दिष्टकारिभिः	மனங்கொண்டு நான் கினை நலங்களை கிழ		கொண்ட

गुरुरेष महाबाहुः श्वशुरो मे महाबलः । भवन्तश्चापि विक्रान्ताः प्रमाणं सर्वकर्मसु ॥ ५४ ॥

महाबलः	மகா பலகாஸியும்	विक्रान्ताः	விரகிதமானவர்களாகிய
महाबाहुः	மகாபாஹுவும்	भवन्तः अपि	உள்ளவரும்
गुरुः	பெரியவரும்	सर्वकर्मसु	எல்லாவிதங்களிலும்
मे	எனது	प्रमाणम्	பரிகாசம், உதாரணம்
श्वशुरः	மாமனாரும்		
एव च	இவரும்		

प्रमाणमेनं संस्थाप्य सर्वतः पश्चिमां दिशम् । भवन्तः परिपश्यन्तु यथा दृश्येत जानकी ॥

जानकी	ஜானகியார்	पश्चिमां	பின்புறம்
यथा	எப்படியுச்செய்தால்	दिशं	திசை
दृश्येत	காணப்படுகாவிடின்	सर्वतः	எல்லாவிடிலும்
एनं	இவரை [ஆய்வுக்கு]	भवन्तः	உள்ளவர்கள்
प्रमाणं	பரிகாசம், உதாரணம்	परिपश्यन्तु	பார்ப்பதற்காக, பார்ப்பதற்காக
संस्थाप्य	கைவந்தக்கொண்டு,		

दृष्टायां तु नरेन्द्रस्य पत्न्याममिततेजसः । कृतकृत्या भविष्यामः कृतस्य प्रतिकर्मणा ॥

अमिततेजसः	மகா தீவிரஸகியாகிய	कृतस्य	செய்த பாவங்களுக்கு
नरेन्द्रस्य	புத்திரனாக, தந்தையார்	प्रतिकर्मणा	செய்த பாவங்களுக்கு
पत्न्यां	பத்தினி [அம்மா]	कृतकृत्याः	செய்த பாவங்களுக்காக
दृष्टायां तु	காணப்படுகாவிடின்	भविष्यामः	உண்டாகுவோம்.

अतोऽन्यदपि यत्किञ्चित् कार्यस्यास्य हिते भवेत् । संप्रधार्य भवद्भिश्च देशकालार्थसंहितम् ॥

अतः	இனக்கக் காட்டி இம்	भवद्भिः	உக்கனரல்
यत् किञ्चित्	யாதேனுலொரு	देशकालार्थे-	} தேசம், காலம், ஆர்த்
अन्यत्	வேறொன்று	सहितं	
अस्य	இயத	संप्रधार्य	ஏற்றவண்ணமாய்
कार्यस्य	நமது காரியத்திற்கு		நிற்காவினசனை
हितं	நலிதமானதாக	च	செய்து,
भवेत् अपि	ஆகுமாறின்		அப்படியே செய்வத்
			தக்கது.

ततः सुपेणप्रमुखाः प्लवङ्गयाः सुर्याववावयं निपुणं निशम्य ।

आमन्त्र्य सर्वे प्लवगाधिपास्ते जम्बुदिशं तां वरुणाभिगुप्ताम् ॥ ५९ ॥

ततः	அப்பெயர்ப்புது	सुर्याववाक्यं	சூர்யவாது சொல்லி
ते	அந்த	निशम्य	கேட்டு,
सुपेणप्रमुखाः	{ சுவேணனைத் தலைமை யாகம் கொண்டவர்க ளும்	आमन्त्र्य	கிண்டபெற்றுக் கொண்டு
प्लवगाधिपाः		வானரப்பெரியோர்க	वरुणाभिगुप्तां
प्लवङ्गयाः	வானரர்கள் [குமான்	तां	அந்த
सर्वे	எல்லோரும்	दिशं	திக்குக்கு
निपुणं	யுத்திவுந்தமான	जम्बुः	பிரயானமொன்றாகல்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 11102

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 1850

त्रिचत्वारिंशः सर्गः—நாற்பத்திமுன்றாவது ஸர்க்கம் ॥ ५९ ॥

उदीच्यां शतवलिप्रेषणम्—வடதிக்கில் "சதபலி"யை அனுப்புவது.

ततः संदिश्य सुर्यावः श्वशुरं पश्चिमां दिशम् । वीरं शतवलिं नाम वानरं वानराधिपः ॥

उवाच राजा सर्वज्ञः सर्ववानरसत्तमः । वाक्यमात्महितं चैव रामस्य च हितं तथा ॥ २ ॥

वानराधिपः	வானரர்களுக்கு ஏதமானும்	वीरं	ஞானன்
सर्वज्ञः	எல்லா விவரங்களையும் நன்கறித்தவனும்	शतवलिं नाम	சதபலி என்ற
सर्ववानरसत्तमः	எல்லா வானரர்களினு த்தமனுமான	वानरं	வானரனைப் பார்த்து
सुर्यावः राजा	சூர்யவண்ணன்	आत्महितं च	தனக்கு நன்மை பயக் கத்தக்கதும்
श्वशुरं	மாமனான	तथा	அப்படியே
पश्चिमां दिशं	மேற்குதிக்குக்கு	रामस्य च	ஸ்ரீராமருக்கும்
संदिश्य	கட்டினகிட்டுகிட்டு,	हितं एव	நன்மை பயக்கத்தக் கதுமான
ततः	அதன்மேல்	वाक्यं	பின் வரும் சொல்லை
		उवाच	சொன்னான்.

वृत्तः शतसहस्रेण त्वद्विधानां वनौकसाम् । वैवस्वतमुनेः सार्धं प्रतिष्टस्व स्वमन्त्रिभिः ॥३॥

त्वद्विधानां) " ந. வர்ணனைப்பின்பின்பு
 வனௌகசாமில் ,
 शतसहस्रेण) வகைத்தொகு
 वृत्तः) குழுவப்பட்டவகுப்பும்

वैवस्वतमुनेः) யமன் புத்திரர்களுடைய
 स्वमन्त्रिभिः) தனது மந்திரிகளோடு
 सार्धं) கூட
 प्रतिष्टस्व) புறப்படு.

दिशं ह्युदीचीं विक्रान्तां हिमशैलावतंसकाम् । सर्वतः परिमार्गध्वं रामपत्नीमनिन्दिताम् ॥

विक्रान्तां) " விட விரகவழிவந்த
 हिमशैलावतंसकां) இடையமலைமைய தலைநி
 हि) ிணையாய்க் கொண்ட
 उदीची) வடக்கு
 दिशं) திசுநிலம்

सर्वतः) எல்லா இடங்களிலும்
 अनिन्दितां) குற்றமில்லாத
 रामपत्नीं) ஸ்ரீராமருடைய
 परिमार्गध्वम्) நன்கு தேடக்கடவீர்
) பதவிகைய
) களாக.

अस्मिन्कार्ये विनिर्वाचे कृते दाक्षरथेः प्रिये । ऋणान्मुक्ता भविष्यामः कृतार्थार्थविदां वराः ॥

दाक्षरथेः) " ஸ்ரீராமருடைய
 प्रिये) இஷ்டம்
 कृते) கைகூடப்பெற்று
 अस्मिन्) இத்த
 कार्ये) காரியம்
 विनिर्वाचे) ஸ்ரீத்தியாகில்

ऋणात्) கடனினின்று
 मुक्ताः) நிக்சியவர்களாய்
 कृतार्थार्थविदां) { கிருதர்த்ததர்களுடைய
) பயனில் னட்பத்
) கையநிந்தவர்களில்
 वराः) திறத்தவர்களாய்
 भविष्यामः) ஆகுமோம்.

कृतं हि प्रियमस्माकं राघवेण महात्मना । तस्यैतत्प्रतिकारोऽस्ति सफलं जीवितं भवेत् ॥

महात्मना) " மகா தீமாவான
 राघवेण) ஸ்ரீராமரால்
 अस्माकं) நமக்கு
 प्रियं) பேருதவி
 कृतं) செய்யப்பட்டிருக்
) சிறது.

तस्य) அவருக்கு
 एतत्) இது
 प्रतिकारः) ஏற்ற கைமாறுக
 अस्ति) இருக்கிறது.
 जीवितं) வாழ்க்கை
 सफलं) பயனடைந்ததாக
 भवेत्) ஆகும்.

अर्थिनः कार्यनिर्वृत्तिमकर्तुरपि यश्चेत् । तस्य स्यात्सफलं जन्म किं पुनः पूर्वकारिणः ॥

पः) " எய்யின் னுடொரு
 अकर्तुः) ஒரு உதவியும்
) செய்யாத
 अर्थिनः) யாதிக்குமொருவ
) னுக்கு
 कार्यनिर्वृत्ति) அபேகவிதத்தின்
) ஸ்ரீத்தியை
 चरेत् अपि) மரண விக்சினை யும்
) என்ருமல்

तस्य) அவருடைய
 जन्म) தன்மம்
 सफलं) பயனடைந்ததாக
 स्यात्) ஆகும்.
 पूर्वकारिणः) ஏற்கனவே நன்றி செ
) ய்தவனுக்கு என்ருல்
 किं पुनः) அவளவு பயனடைந்த
) தாகும்.

एतां बुद्धिमवस्थाय दृश्यते जानकी यथा । तथा भवद्भिः कर्तव्यमस्मत्प्रियहितैषिभिः ॥

अस्मद्विष- हितैषिभिः)	" எனக்கு பிரிபத்தை யும் நரீதத்தையும் கொளும்	अवस्थाय जानकी दृश्यते यथा तथा	ஸ்திரமாய்க்கொண்டு, ஜானகிதெய்வம் [அ, கண்டுபிடிக்கப்படுகிற- எப்படிச் சொல்வதால் ஆ குடும்ப அவ்வண்ணமே சொல்லத்தக்கது.
भवद्भिः	உங்களால்		
एतां	இந்த		
बुद्धि	அறிவு/பிராயத்த	कर्तव्यम्	

अयं हि सर्वभूतानां मान्यस्तु नरसत्तमः । अस्मासु चागतधीती रामः परपुरञ्जयः ॥ ९ ॥

अयं	" இந்த	अस्मासु तु	நமதுகிறதயத்திலே
रामः हि	ஸ்ரீராமரெனின	आगतधीतिः	பேரன்புவைத்தவர்.
नरसत्तमः	புருஷோத்தமர்.	च	அன்றியும்
सर्वभूतानां	எல்லா உயிர்களுக்கும் குள்ளும்	परपुरञ्जयः	{ எனினும் தானே வெந் றிபெற்று விளங்குகி றவர்.
मान्यः	பூஜ்யம்.		

इमानि वनदुर्गाणि नद्यः शैलान्तराणि च । भवन्तः परिमार्गन्तु बुद्धिविक्रमसंपदा ॥१०॥

भवन्तः	" நீங்கள்	नद्यः	நதிகள்
बुद्धिविक्रमसंपदा	உணக்கத்தையும் ஆண் மைமையும்கொண்டு	शैलान्तराणि च	மலைப்பிரதேசங்கள் ஆகிய
वनदुर्गाणि	வனங்கள், தூர்க்கக் கள்;	इमानि	இவைகளில்
		परिमार्गन्तु	திரிந்து தேடுங்கள்.

तत्र म्लेच्छान्पुलिन्दांश्च शूरसेनांस्तथैव च । मस्थलान्परतांश्चैव कुसुंश्च सह मदकैः ॥११॥
 काम्बोजान्यवनांश्च शकानारङ्कानपि । बाह्लीकानृषिकांश्चैव पौरवानथ रङ्गणान् ॥१२॥
 चीनान्परमचीनांश्च निहारांश्च पुनः पुनः । अन्विष्य दरदांश्चैव हिमवन्तं विचिन्वथ ॥१३॥

तत्र	" அவ்கிடத்தில்	आरङ्कान् अपि	ஆரட்டகநாடுகளையும்,
म्लेच्छान्	மீலேச்சகாடுகளையும்,	बाह्लीकान् च	பாஹ்லீகநாடுகளையும்,
पुलिन्दान् च	புலிந்தகாடுகளையும்,	ऋषिकान् एव	ரிஷிகநாடுகளையும்.
तथा	ஆப்படியே	पौरवान् अथ	பொரவநாடுகளையும்,
शूरसेनान् च एव	சூரஸேனநாடுகளையும்,	रङ्गणान् च	டங்கணநாடுகளையும்,
मस्थलान् च	மஸ்தலநாடுகளையும்,	चीनान्	சீனநாடுகளையும்,
भरतान् एव	பரதநாடுகளையும்,	परमचीनान् च	பரமசீனநாடுகளையும்,
मदकैः सह	மதர்கமென்ற நாடுக ளோடுகூடவே	निहारांश्च	நிஹாரநாடுகளையும்,
कुसुंश्च	குசுநாடுகளையும்,	दरदान् च	தரதநாடுகளையும்
काम्बोजान् च	காம்போஜநாடுகளையும்,	पुनः पुनः	பெயர்ந்து பெயர்ந்து
		अन्विष्य एव	தேடி விட்டே,
यवनान् एव	யவநாடுகளையும்,	हिमवन्तं	இமயமலையில்
शकान्	சகநாடுகளையும்,	विचिन्वथ	தேடக்கடவிர்த்தவாக,

लोध्रपत्रकपर्णेषु देवदारुवनेषु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ १४ ॥

लोध्रपत्रकपर्णेषु	{ வள்ளொர லுத்தி, சந்த வம் த்ரிவைககளின் வ னங்களிலும், தேவதரணு வான்க்க ளிலும்.	ततस्ततः	என்றா விடக்களி லும்
		रावणः	ராவணன்
देवदारुवनेषु च		वैदेह्या सह	விதேவையோடுகூட
		मार्गितव्यः	தேடத்தக்கவன்.

ततः सोमाश्रयं गत्वा देवगन्धर्वसेवितम् । कालं नाम महासातुं पर्वतं तु गमिष्यथ ॥ १५ ॥

देवगन्धर्वसेवितं	{ “தேவர்களும், கந்தர் வர்களும் வளிக்கப் பட்டதான சோம அரங்கத்தை ஆடைந்து, அதன் பின்னர்	महासातुं	பெரிய தாழ்வரைகளை புகைய
		कालं	காலம்
सोमाश्रयं		नाम	என்ற
गत्वा		पर्वतं तु	பர்வதத்தையும்
ततः		गमिष्यथ	ஆடையக்கடலீர்கள்.

महत्सु तस्य शैलस्य निर्दरेषु गुहासु च । विचिनुध्वं महाभागां रामपर्वां ततस्ततः ॥ १६ ॥

तस्य	“அந்த	महाभागां	மதரா புண்டவகி யாகிய
शैलस्य	மலைவின்	रामपर्वां	ராமராமாது பத்னியை
महत्सु	பெரிய	ततस्ततः	எங்கும்
निर्दरेषु	ஆளுககளிலும்,	विचिनुध्वम्	தேடக்கடலீர்கள்.
गुहासु च	குகைகளிலும்		

तप्तिक्रम्य शैलेन्द्रं हेमगर्भं महागिरिम् । ततः सुदर्शनं नाम गन्तुपर्हथ पर्वतम् ॥ १७ ॥

तं	“அந்த	हेमगर्भं	மொன்-திதியுடையது
शैलेन्द्रं	மலைபரசை	सुदर्शनं	சுதர்சனம் [மான்
अतिक्रम्य	தாண்டி,	नाम	என்ற
ततः	அதன் பின்னர்	पर्वतम्	பர்வதத்திற்கு
महागिरिं	மலைகளில் சிறந்ததும்	गन्तुं	போவதற்கு
		अर्हथ	கடலீர்கள்.

ततो देवसख्यो नाम पर्वतः पतगालयः । नानापक्षिगणाकीर्णो विविधद्रुमभूपितः ॥ १८ ॥

ततः	“ஆங்கடத்தில்	विविधद्रुम- भूपितः	பலவிதமான வரங்க களில் அழகுற்று வி ளக்குகிறதுமான
नानापक्षि- गणाकीर्णः	பலவிதமான பட்சிகளால் கிடைக்க பலவிதமான பட்சிகளால்		
पतगालयः	பலவிதமான பட்சிகளால் பலவிதமான பட்சிகளால்	देवसख्यः नाम	தேவசக்யம் என்ற
		पर्वतः	பர்வதமொன் திருக் கிறது.

तस्य काननषण्डेषु निर्झरेषु गुहासु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ १९ ॥

तस्य	" அதனது	तसस्ततः	எங்கும்
काननषण्डेषु	வனசமுடகங்களிலும்	रावणः	ராவணன்
निर्झरेषु	ஆறுவிகளிலும்	वैदेह्या सह	வீதாதேவியோடுகூட
गुहासु च	குகைகளிலும்	मार्गितव्यः	தேடத்தக்கவான்.

तमतिक्रम्य चाकाशं सर्वतः शतयोजनम् । अपर्वतनदीवृक्षं सर्वसच्चविवर्जितम् ॥ २० ॥

तं	" அதை	अपर्वत-	} மலை, மதி, விழுமடிம்
अतिक्रम्य	தாண்டி,	नदीवृक्षं	
सर्वतः	எங்கும்புறங்களிலும்,	सर्वसच-	} உயிர்ப்பிராணிகள் எதுவுமில்லாததுமான
शतयोजनं	நூறு யோஜனை	विवर्जितं च	
	நீண்டதும்	आकाशम्	

तं तु शीघ्रमतिक्रम्य कान्तारं रोमहर्षणम् । कैलासं पाण्डुरं शैलं प्राप्य हृष्टा भविष्यथ ॥

तं	" அந்த	पाण्डुरं	வெள்ளிய
रोमहर्षणं	} கண்டோர் மயிர்ச்சிவிக்கும்வண்ணம் பயந்தாமான	कैलासं	கைலாச
कान्तारं तु		வனப்பிரதேசத்தை	शैलं
शीघ्रं	விரைவில் [யும்	प्राप्य	அடைந்து,
अतिक्रम्य	கடந்து,	हृष्टाः	உள்ளம்-பூரித்தவர்கள்
		भविष्यथ	ஆகுவிர்கள்.

तत्र पाण्डुरमेघाभं जाम्बूनदपरिष्कृतम् । कुबेरभवनं रम्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ २२ ॥

तत्र	" அங்கு	विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவால்
पाण्डुरमेघाभं	வெள்ளியமேகத்தை	रम्यं	அழகாய்
जाम्बूनदपरिष्कृतं	பெண்ணூல் குதறலின்	निर्मितं	நிர்மிக்கப்பட்டதாய்
	தி செய்வப்பட்டதும்,	कुबेरभवनम्	குபேரனுடைய மாளி
			வைப்பிருக்கிறது.

विशाला नलिनी यत्र प्रभूतकमलोत्पला । हंसकारण्डवाकीर्णा ह्यप्सरोगणसेविता ॥ २३ ॥

यत्र हि	" எதுமேய	हंसकारण्डवाकीर्णा	} ஆண்ணங்கள், நீர்க்காக்கை இவைகளால் திவறந்துள்ளதும்
विशाला	விரைவான [உளது.	अप्सरोगणसेविता	
नलिनी	ஒரு தாமரை ஓடை-		
प्रभूतकमलोत्पला	தாமரை, ஆம்பல் இவைகளால் நிறைந்ததும்,		

तत्र वैश्रवणो राजा सर्वभूतनमस्कृतः । धनदो रमते श्रीमान् गुह्यकैः सह यक्षराट् ॥ २४ ॥

तत्र	“ஆதிகன்	वैश्रवणः	விசுவாணன்
यक्षराट्	யாக்களர்களுக்கும்	धनदः	சுதையன்
	மன்னன்	राजा	மன்னன்
श्रीमान्	புருஷன்	गुह्यकैः सह	செய்துள்ளவர்களுடன்
सर्वभूतनमस्कृतः	எல்லா உயிர்களையும் மூலம் நமஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற வாரும்,	रमते	மகிழ்க்கிறான்.

तस्य चन्द्रनिकाशेषु पर्वतेषु गुहासु च । रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यम्नतस्ततः ॥ २५ ॥

तस्य	அதனது	ततस्ततः	எங்காங்கிடங்கொண்டும்
चन्द्रनिकाशेषु	சந்திரனை விகர்ந்த	रावणः	ராவணன்
पर्वतेषु	சூன் றுகளிலும்,	वैदेह्या सह	விதேகி தேவியுடன்
गुहासु च	குறைககளிலும்	मार्गितव्यः	செய்துக்கொண்டான்.

क्रौञ्चं तु गिरिमासाद्य विलं तस्य सुदुर्गम् । अग्रमत्तैः प्रवेष्टव्यं दुष्पवेशं हि तत्स्मृतम् ॥

क्रौञ्चं	கிரைவான்களிடையே	अग्रमत्तैः	முன்பு நோக்கி வந்தவர்கள்
गिरिं	மலைகளை	प्रवेष्टव्यं	செருக்குமுக்கொண்டால்
आसाद्य	ஆகாடந்து,	दुष्पवेशं	புகத்தெரிந்து.
तस्य	அதனது	हि	எனினால்
सुदुर्गम्	மிகவும் புகுதற்கரிய	तत्	அது
	தான்	दुष्पवेशं	புகுத்தொய்தெண்ட
विलं तु	குறைகயும்	स्मृतम्	உரையெழுந்திருக்கிறது.

वसन्ति हि महात्मानस्तत्र सूर्यसमप्रभाः । देवैरर्पयिताः सम्यग्देवस्था महर्षयः ॥ २७ ॥

वसन्ति	அதில்தான்	सम्यक्	பத்தியுடன்
हि	சூரியனைப்போல	अर्पिताः	முனிவர்களுடன்
महात्मानः	மரியுடைய தீபர்களும்		சுருஷர்கள்
सूर्यसमप्रभाः	தேவகுபமுடையவர்கள்	महात्मानः	மதுரைத்தீபர்களைய
देवैः अर्पि	தேவர்களால்	महर्षयः	மகரிவர்கள்
	ஆம்	वसन्ति	வசிக்கிறார்கள்.

क्रौञ्चस्य तु गुहाश्वान्याः सानूनि शिखराणि च । निर्झराश्च नितम्बाश्च विचेतव्यास्ततस्ततः ॥

क्रौञ्चस्य	கிரைவான்களிடையே	शिखराणि च	நிசாராறுகளும்
अश्वान्याः	மதுரைத்தீபம்	निर्झराः च	மழைசூழிகளும்
गुहाः च	குறைகளுடன்	नितम्बाः च	புதுவரைகளும்
सानूनि	சானூனிகளும்	ततस्ततः तु	எங்காங்கும்
		विचेतव्याः	தெரிக்கக்கொண்டார்கள்.

क्रौञ्चस्य शिखरं चापि निरीक्ष्य च ततस्ततः । अवृक्षं कामशीलं च मानसं विहगालयम् ॥
न गतिस्तत्र भूतानां देवदानवरक्षसाम् । स च सर्वैर्विचेतव्यः पर्वतो बहुकन्दरः ॥३०॥

क्रौञ्चस्य	கிரௌஞ்சபர்வதத் தினது	सः	அந்த
शिखरं च	சிகரத்தையும், மரபிர்வாத	पर्वतः च	பர்வதமும் (கிரௌஞ்ச பர்வதமும்)
अवृक्षं	மரபிர்வாத	सर्वैः	தங்கமெனக்கேளா ரா லும்
कामशीलं च	காமபர்வதத்தையும், பகடிகளிருப்பிட	ततस्ततः	எங்கும்
विहगालयं	மாசிய	विचेतव्यः	தேடத்தக்கது.
मानसं अपि	மனஸஸிமஸ லும் ஸரஸ்ஸமஸம்	तत्र	அதில்
निरीक्ष्य च	பார், க் து கிட்டு,	भूतानां	பிராணிகளுக்கும் தேவர்கள், தானவர்கள், கல், ராகுதவர்கள் இவர்களுக்கும்
बहुकन्दरः	பல குகைகளையுடைய	गतिः न	உட்புகுதல்முடியாதது.

क्रौञ्चं गिरिमतिक्रम्य मैनाको नाम पर्वतः । मयस्य भवनं तत्र दानवस्य स्वयं कुतम् ॥

क्रौञ्चं	கிரௌஞ்ச	दानवस्य	தானவனுடைய
गिरि	மலைக்கு	मयस्य	மயனுடைய
अतिक्रम्य	அப்பால்,	भवनं	மாளிகை
मैनाकः नाम	மைனாகமென்ற	स्वयं	தன்னிடையே
पर्वतः	பர்வதமிருக்கிறது.	कुतम्	செய்யப்பட்டிருக்க கிறது.
तत्र	அதில்		

मैनाकस्तु विचेतव्यः ससानुपस्थभूतलः । स्त्रीणामश्वसुर्वानां च निकेतास्तत्र तु ॥

तत्र तत्र तु	அதில் அக்கங்கேதில்	मैनाकः तु	மைனாகபர்வதமும்
अश्वसुर्वानां	கிண்ணா	ससानुपस्थ- भूतलः च	தாழ்வரைகள் மைபூ மிகள் பூப்பிரதேசங் கள் இவைகளுடன்
स्त्रीणां	ஸ்த்ரீகளுடைய	विचेतव्यः	தேடத்தக்கது.
निकेताः	விடுகளுக்கிற்றவை.		

तं देशं समतिक्रम्य आश्रयं सिद्धसेवितम् । सिद्धा वैखानसास्तत्र बालखिल्याश्च तापसाः ॥

तं	அந்த	तत्र च	அதிலும்
देशं	பிரதேசத்தை	सिद्धाः	சித்தர்கள்
समतिक्रम्य	தாண்டி,	वैखानसाः	வைகானாஸர்கள்
आश्रयं	சித்தர்கள் வசிக்கின்ற நன் பூச்சாலை இரும்	बालखिल्याः	வாலகிலியர்கள் என்ற
	கிறது.	तापसाः	தாண்டிகள் வசிக்கின் முள்ளர்.

बन्धास्ते तु तपःसिद्धास्तपसा धीतकल्मषाः । षष्ठ्या चापि गीतायाः षष्ठ्यर्चिर्विनयान्वितैः ॥

तपःसिद्धाः	தவத்தால் சித்தி பெற்றவரும்	बन्धाः	வேளிக்கப்பட்டவண் டு யவர்கள்.
तपसा	தவத்தால்	गीतायाः	சித்தியிழிந்துண்டய
धीतकल्मषाः	பாபமொழிந்தவர்களு டிரவர்	षष्ठ्याः अपि च	தற்காலகாலமையும்
ते तु	அவர்களும்	विनयान्वितैः	வினயத்திற்காகியவ டுடக்களால்
		षष्ठ्या	செட்டியத்தக்கது.

हेमपुष्करसंछन्नं तस्मिन्वैखानसं सरः । तद्व्यादित्यसङ्काशैर्हंसैर्विचारितं शुभैः ॥ ३५ ॥

तस्मिन्	அதில்	शुभैः	அழகிய
हेमपुष्करसंछन्नं	பொற்கொண்டனால் மலர்ந்தப்பட்டதும்	हंसैः	நறம்பலக்களால்
तद्व्यादित्यसङ्काशैः	பாலகூரியனை நிகர்த்த ததும்	विचारितं	கவியகாசம் துமான
		वैखानसं	வைகானசம். என்கிற
		सरः	சரம் திருக்கிறது.

औपवाह्यः कुवेरस्य सार्वभौम इति श्रुतः । गजः पयंति तं देशं सदा सह करेणुभिः ॥

कुवेरस्य	கூபேரனுடைய	सदा	எப்பொழுதும்
औपवाह्यः	வாழ்ந்துள்ள	करेणुभिः	பெண்மாரைக்கொண்டு
सार्वभौमः	சார்வபௌமம்	सह	கூட
इति	என்று	तं	அந்த
श्रुतः	அழைக்கப்படுவர்	देशं	பிரதேசத்தின்
गजः	யானை	पयंति	செல்கிறது.

तत्सरः समतिक्रम्य नष्टचन्द्रदिवाकरम् । अनक्षलगणं व्याप्तं निष्पयोदमनादिमन् ॥३७॥

तत्	அந்த	अनक्षलगणं	அனக்சலகண் டிவார்த்ததும்,
सरः	சரம்	निष्पयोदं	பெகாட்டிலாதத்ததும்,
समतिक्रम्य	தொண்டி	अनादिमन्	ஆரம்பம் இடென்று தெரியாததுமாகிய
नष्टचन्द्रदिवाकरं	சந்திரகூரியனில்லாத ததும்.	व्याप्तं	ஆகாசம் திருக்கிறது.

गभस्तिभिरिवार्कस्य स तु देवाः प्रकाशते । विश्राम्यन्तिस्तपःसिद्धैर्देवकल्पैः स्वयंप्रभैः ॥

सः	அந்த	तपःसिद्धैः	தவத்தால் சித்தியுண்ட
देवाः	பிரதேசமானது		அதவர்களால்
स्वयंप्रभैः	தங்கன் ஒளியால் பிரகாசிக்கும்	अकंस्य	கூரியபகவானது
देवकल्पैः	தேவர்களை நிகர்த்த வர்களும்	गभस्तिभिः	கிரணக்களால்
विश्राम्यन्तिः	விசும்பம் அநிலிக்காண் டு திருக்கிறவர்களுடைய	इव तु	எவ்வண்ணிடே
		प्रकाशते	பிரகாசிக்கிறது.

ते तु देशमतिक्रम्य शैलोदा नाम निम्नगा

॥ ३९ ॥

ते
देशं तु

அந்த
பிரதேசத்தைப் பற்றும்

अतिक्रम्य
शैलोदा नाम
निम्नगा

தரண்டி,
சாஸனோதர வன்ற
கதியிருக்கிறது.

उभयोस्तीरयोस्तस्याः कीचका नाम वेणवः । तैश्च यान्ति परं पारं सिद्धान्मत्यानयन्ति च ॥

तस्याः
उभयोः
तीरयोः
कीचकाः नाम
वेणवः
तैः च

அதன்
இரு
கரைகவி லுமிருக்கி
கிசகமென் லும் [ன்ற
முக்கின்கள்
அவர்களைடுகடவே

परं पारं
यान्ति
सिद्धान्
प्रत्यानयन्ति च

அக்கரைக்கு
வரைந்து செல்லுகின்
றன.
சித்தர்களை
திரும்பவும் கொண்டு
வந்து செர்க்கின்றன.

उत्तराः कुरवस्तत्र कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ४१ ॥

उत्तराः
कृतपुण्यप्रतिश्रयाः

புண்யம்செய்தவர்க
ளுக்கிருப்பிடமாயிய
உத்தர
உத்தர

कुरवः
तत्र

குருதேசங்கள்
அவ்விடத்திலிருக்
கின்றன.

ततः काञ्चनपद्माभिः पद्मिनीभिः कृतोदकाः । नीलवैदूर्यपद्माभिर्नद्यस्तत्र सहस्रशः ॥ ४२ ॥

ततः
काञ्चनपद्माभिः
नीलवैदूर्यपद्माभिः

அதற்கப்பால்
பொற்குண்டையுள்
ளவைகளும்
இந்திரநீலம் வைநீல
பிவைகளாலான இவை
களைபுண்டையுமான

पद्मिनीभिः
कृतोदकाः
नद्यः
तत्र
सहस्रशः

தாமரை ஓடைகளால்
பெருக்கெடுத்திதாடு
நதிகள் [கின்ற
அங்கு
ஆயிரக்கணக்காக
இருக்கின்றன.

रक्तोत्पलवनैश्चात्र मण्डिताश्च हिरण्मयैः । तरुणादित्यसहस्रैर्भान्ति तत्र जलाशयाः ॥ ४३ ॥

तत्र
अत्र
हिरण्मयैः
तरुणादित्यसहस्रैः

அந்த
இதில்
பொன்மயமான
பரணாதித்யசைகர்த்த

रक्तोत्पलवनैः च
मण्डिताः
जलाशयाः च
भान्ति

செக்கழுநீர் சுழகக்க
ளா லும்
அழகுலாய்ந்து விளக்
மடுக்கள் [குறி
விளக்குகின்றன.

महार्हमणिपर्वश्च काञ्चनप्रभकेसरैः । नीलनीरजपण्डैश्च स देशः सर्वतो वृतः ॥ ४४ ॥

सः
देशः
सर्वतः
महार्हमणिपर्वैः च

அந்த
பிரதேசமாகிறது
எங்கும்
மிகச் சிறந்த சத்தன இ
வைகளைபுண்டையவைக
ளும்

काञ्चनप्रभकेसरैः च
नीलनीरजपण्डैः च
वृतः

பொன்னிறமான கிஞ்
சல்க்கக்களைபுண்டைய
வைகளுமான
கருநெய்தல் சுழகக்க
ளால்
விளக்குகிறது.

निस्तुलाभिश्च मुक्ताभिर्षणिभिश्च महाधनैः । उद्भूतपुलिनास्तत्र जातरूपैश्च निम्नगाः ॥
सर्वरत्नप्रमयैश्चित्रैरवगाढा नगोत्तमैः । जातरूपमयैश्चापि हुताशनसमप्रमैः ॥ ४६ ॥

नव	அங்கிடத்தில
उद्भूतपुत्रिणाः	உயர்ந்த மனைத் திட்டு
निद्रागाः	நிதிகள் [களை யுடைய
निस्तुलाभिः	உருண்ட
मुक्ताभिः च	முத்த அணிகளாலும்
महाधनैः	கிறந்த
मणिभिः च	மாணிக்கங்கலாலும்
जातरूपैः च	தரங்கங்களாலும்

हुताशनसमप्रभैः	ஹர்ஷணய நிகர்த்த ஓ
	அரிய உடையவைகளால்
सर्वरत्नमयैः	சர்வ ரத்ன மயமான
	வைகளும்
जातरूपमयैः च	தர ண்டையானவை
चित्रैः	அழகிய [கருமான
नगोत्तमैः अपि	நிதந்த மனைகளாலும்
अवगाढाः	கிறந்த தூ கிளங்கு
	கிள்தன.

नित्यपुष्पफलास्तत्र नगाः पत्रशकुन्त्याः ।

नव	அங்கிடத்தில
नगाः	நிழுகத்தங்கள்
नित्यपुष्पफलाः	{ ணக்காலத்திலும் புஷ்ப பக்களையும் பழக்க யும் தருகின்றன.

दिव्यगन्धरसस्पर्शाः सर्वकामान् स्रवन्ति च ॥

पत्रशकुन्त्याः	பசுவிகள் திணறயப்
	பெற்றவைகள்.
दिव्यगन्धरसस्पर्शाः	திருந்த காத்தம் சனை
	வாறு உடைபவைகள்.
सर्वकामान् च	இவண்ட யனைகளினல்
	வாய்த்தாயும்
स्रवन्ति	அளிக்கின்றன.

नानारूपाणि वासांसि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः

अन्ये	வேறுகில
नगोत्तमाः	நிதந்த மரங்கள்

॥ ४८ ॥

नानारूपाणि वासांसि	பலவித ஆடைகளை
फलन्ति	உதர்க்கின்றன.

महार्हाणि च चित्राणि हैमान्यन्ये नगोत्तमाः ।

अन्ये	வேறுகில
नगोत्तमाः	நிதந்த மரங்கள்
महार्हाणि च	நிதந்தவைகளும்
चित्राणि	அழகியவைகளும்

शयनानि प्रसूयन्ते चित्रास्तरणवन्ति च ॥

हैमानि	பொன்மயமானவை
	களும்
चित्रास्तरणवन्ति च	அழகிய கிருப்புகளை
	யுடையவைகளும்மரண
शयनानि	படுக்கைகளை
प्रसूयन्ते	உண்டாக்குகின்றன.

मनःकान्तानि माल्यानि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः । मुक्तावैडूर्यचित्राणि भूषणाणि तथैव च ॥

अन्ये	வேறுகில
नगोत्तमाः	நிதந்த மரங்கள்
मनःकान्तानि	மன தீர்க்கிறிய
माल्यानि च	மலிகளை யும்
तथा	அப்படியே
मूर्त्तानां च	மூர்த்திகளும்
तथा एव	அப்படியே
पुरुषाणां अपि	புருஷர்களும்
अनुरूपाणि	அந்நினைவுகளான
मुक्तावैडूर्य-	முத்த அணிகளும்
चित्राणि च	கிளங்குமியைபுக்கல்
	பண்ட

सर्वतुसुखसेव्यानि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः ॥

भूषणानि एव	பூஷணங்களை யும்
फलन्ति	உதர்க்கின்றன.
अन्ये	வேறுகில
नगोत्तमाः	நிதந்த கிருத்தங்கள்
सर्वतुसुखसेव्यानि	சர்வ துஷ்டங்களிலும்
	சந்தைகத்தருகின்ற
पानानि च	பானங்களை யும்
महार्हाणि	நிதந்த
विविधानि	பல
भक्ष्याणि च	பக்தணங்களை யும்
फलन्ति	கொடுக்கின்றன.

स्त्रियश्च गुणसम्पन्ना रूपयौवनलक्षिताः । गन्धर्वाः किन्नराः सिद्धाः नागा विद्याधरास्तथा ॥
 रमन्ते सहितास्तत्र नारीभिर्भास्करप्रभाः ॥ ५२ ॥

तत्र अत्र
 गुणसंपन्नाः सிறிசூண்டலமந்தவர்களுமும்,
 रूपयौवनलक्षिताः அழகுமும் பெளவணமும் வாய்க்கந்த
 स्त्रियः च பெண்களும்,
 भास्करप्रभाः சூரியபகவானது ஒளி கொண்ட
 गन्धर्वाः கந்தர்வர்களும்

किन्नराः கின்னர்களும்,
 नागाः நாடகர்களும்,
 सिद्धाः சித்தர்களும்,
 विद्याधराः तथा வித்யாதரர்களும்
 नारीभिः महीना नारीभिर्करीणादि
 सहिताः கூடினவர்களாய்
 रमन्ते காலம் கழிக்கின்றனர்

सर्वे सुकृतकर्माणः सर्वे रतिपरायणाः । सर्वे कामार्थसहिता वसन्ति सहयोपितः ॥ ५३ ॥

सर्वे எல்லோரும்
 सुकृतकर्माणः கந்தகிரம்கையுள்ளவர்
 सर्वे எல்லோரும் [கள்.
 रतिपरायणाः { மனத்திருப்தியை சர்வமுறையில்கொண்டவர்கள்.

सर्वे எல்லோரும் [கூட
 सहयोपितः மனைவிமயர்களிடம்-
 कामार्थसहिता { மனோதகங்களின் புகள்களோடுகூடினவர்களாய்
 वसन्ति வசிக்கின்றனர்.

गीतवादित्रनिर्घोषः सोत्कृष्टहसितस्वनः । श्रूयते सततं तत्र सर्वभूतमनोहरः ॥ ५४ ॥

तत्र அங்கிடத்தில்
 सततं எக்காலத்திலும்
 सोत्कृष्टहसितस्वनः சிறந்த சிரிப்பினொளி யொடுக்கலுண்டாம்

सर्वभूतमनोहरः { எல்லாப்பிராணிகளின் மனத்தைக் கவருகிற ஆமான
 गीतवादि- } கீதவாதகியத்தின்
 निर्घोषः } ஒலியானது
 श्रूयते கேட்கப்படுகிறது.

तत्र नामुदितः कश्चिन्नास्ति कश्चिदसत्प्रियः । अहन्यहनि वर्धन्ते गुणास्तत्र मनोरमाः ॥

तत्र அங்கிடத்தில்
 अमुदितः அனாத்கிருப்தியில்லா
 कश्चित् ஒருவனும் [கவன் இல்லை.
 न कश्चियमिहैवास्ति कश्चि यத்தில் மனளுகிச லுத்துகிறவன்

अहन्यहनि वर्धन्ते ஒருவனும் இல்லை.
 तत्र அங்கிடத்தில்
 मनोरमाः மனனைதக் கவரும்
 गुणाः நற்குணங்கள்
 अहनि अहनि எக்காலத்திலும்
 वर्धन्ते விகழ்கின்றன.

समतिक्रम्य तं देशमुत्तरः पयसां निधिः ॥ ५६ ॥

तं அந்த
 देशं பிரித்தசுவைத
 समतिक्रम्य காண்டி.

उत्तरः வடக்கு
 पयसां निधिः சமுத்திரம் தூருக்கிறது.

तत्र सोमगिरिर्नाम पश्ये हेमपयो महान् । इन्द्रलोकगता ये च ब्रह्मलोकगताश्च ये ॥
 देवास्तं समवेक्षन्ते गिरिराजं दिवं गतम् ॥ ५७ ॥

तस्य	ஆதின்
मध्ये	மடுவில்
हेममयः	ஹேமம்மாலை நிறம்
महान्	பெரிய தூமான்
सोमगिरिः नाम	சோமகிரியென்ற மலை
ये	எவர்கள் [நின்றுக்கின்றது,
इन्द्रलोक-	இந்திரமலைக்கதை
गताः च	யடைந்தவர்களேனா ஆவர்களும்,

ये	எவர்கள்
वहलोक-)	பிரம்மமலைக்கதை
गताः च)	யடைந்தவர்களேனா ஆவர்களும்,
देवाः च	தேவர்களும்,
दिवं गतं	ஆகாயத்தைவளரவிய
ते	அந்த
गिरिराजं	மலையரசர்
समवधन्ते	பார்க்கின்றார்கள்.

स तु देशो विमूर्योऽपि तस्य भासा प्रकाशते । सूर्यलक्ष्म्याभिविज्ञेयस्तपतेव विवस्वता ॥

सः	அந்த
देशः	பிரதேசம்
विमूर्योः अपि	குறிப்பளவில்லாதிருக்கின்றது என்கிறதும்
तपता	பிரகாசிக்கும்
विवस्वता	குறிப்பதவானும்

सूर्यलक्ष्म्या	சூரியனது ஜனியினும்
अभिविज्ञेयः	அறிவப்படுகிறது,
इव	எப்படியோ அப்
तस्य	அதனது [படியே
भासा तु	ஜனியினுடைய
प्रकाशते	பிரகாசிக்கின்றது.

भगवांस्तत्र विश्वात्मा शम्भुरेकादशात्मकः । ब्रह्मा वसति देवेशो ब्रह्मर्षिपरिवारितः ॥५९॥

तस्य	அவ்விடத்தில்
विश्वात्मा	எங்கும் எதிலுமுணர்
एकादशात्मकः	பதின்னாறு குக்கிரமூர் த்தகவாய் அவதரித்த தவரும்,
भगवान्	என்னைவர" ளும் பூஜிக் கப்பட்டவரும்,

ब्रह्मा	பிரம்மாவென தூர் பெ யர்கொண்டு விளங்க குக்கின்றவரும்,
देवेशः	தேவர்களுக்கிரமூ
शंभुः	சம்பபெருமான் [மான்
ब्रह्मर्षिपरिवारितः	பிரம்மர்ஷிகளால் குழப்பட்டவரால்
वसति	வசிக்கின்ற தூர்

न कथञ्चन गन्तव्यं कुरुणामुत्तरेण वः । अन्येषामपि भूतानां नातिक्रामति वै गतिः ॥

कुरुणां	குளுமேசர்களுக்கு
उत्तरेण	கடக்கில்
वः	உங்களுக்கு
कथञ्चन	கொஞ்சமும்
गन्तव्यं	செல்லத்தக்கது
न	ஆகாது.

अन्येषां	இதர
भूतानां अपि	பிராணிகளுக்கும்
गतिः वै	மார்த்தகாலவது
अतिक्रामति न	தொடங்கி செல்லவளில்லை.

स हि सोमगिरिर्नाम देवानामपि दुर्गमः । तमालोक्य ततः क्षिप्रमुपावर्तितुमर्हथ ॥ ६१ ॥

सोमगिरिः नाम	சோமகிரியென்ற
सः हि	அதுவே
देवानां अपि	தேவர்களுக்கும்பட்ட
दुर्गमः	புறமுடிவாக அது
ते	அவர்க

आलोक्य	பார்க்குகண்டு,
ततः	அதிலிருந்து
क्षिप्रं	சிரிசரவில்
उपावर्तितुं	திரும்பிவிட
अर्हथ	கடவீர்கள்.

एतावद्दानैः सक्यं गन्तुं वानरपुङ्गवाः । अभास्करमपर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥ ६२ ॥

वानरपुङ्गवाः	வானரர்களே !	अभास्कर	அபாஸ்கரன்
वानरैः	வானர்களால்	अपर्यादं	அபர்யாதம்
एतावत्	இதாவளையில்		மீறா
गन्तुं	போக	ततः परं	அதற்கு மேலும் வானர
सक्यं	முடியும்.	जानीमः न	காண்போமா.

सर्वमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् । यदन्यदपि नोक्तं च तत्रापि क्रियतां मतिः ॥ ६३ ॥

यत्	எது	न उक्तं च	செல்லவில். உதாரம்
मया	என்னால்	अन्यत् अपि	இதனால் மேல
परिकीर्तितं	செல்லப்பட்டதே,	सत्रापि	அதிலும்
एतत् सर्वं	இது எல்லாமும்	मतिः	கவனம்
विचेतव्यं	தேடத்தக்கது.	क्रियताम्	வைக்கப்படும்.
यत्	எது		மேலென்பது.

ततः कृतं दाशरथेर्महत्प्रियं महत्तरं चापि ततो मम प्रियम् ।

कृतं भविष्यत्यनिलानलोपमा विदेहजादर्शनजेन कर्मणा ॥ ६४ ॥

अनिलानलोपमाः	{ காந்திற்ரும் அகன்றும் சமமானவர்களே !	प्रियं	உதவி
विदेहजादर्शनजेन	வைத்தகையை நிரிசிப்பதார்த்தேற்படும்	कृतं	செய்யப்பட்டது
कर्मणा	செய்கையால்	ततः	அதனால் [கவும்]
ततः	அதிலிருந்து	मम अपि	எனக்கும்
दाशरथेः	சூரிசரணற்கு	महत्तरं	அதைவிட பெரிய
महत्	பெரும்	प्रियं	உதவி
		कृतं च	செய்யப்பட்டது
		भविष्यति	ஆகும்.

ततः कृतार्थाः सहिताः सवान्धवा मयार्चिताः सर्वगुणैर्मनोरमैः ।

चरिष्यथोर्वी प्रतिशान्तशत्रवः सहप्रिया भूतधराः पुवङ्गमाः ॥ ६५ ॥

पुवङ्गमाः	வானர்களே !	सहिताः	சேர்ந்திருக்கின்றவர்கள்
भूतधराः	வாக்களித்ததை நினைவேற்றியவர்கள்	प्रतिशान्तशत्रवः	சத்திரூக்களில்லாதவர்களால்
ततः	அதனால்	मनोरमैः	மனதிற்கெரிய
कृतार्थाः	செய்யப்பட்டதென்பவர்களால்	सर्वगुणैः	சகல குணங்களையுடைய
सवान्धवाः	பகளுக்களோடு கூடவும்,	मया	என்னால்
सहप्रियाः	மனைவிமார்களோடு கூடவும்	अर्चिताः	பொருமைபடாதிக்கப்பட்டவர்களால்
		उर्वी	பூமியில்
		चरिष्यथ	காலக்கழிப்பிடுகுவார்கள.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे त्रिचत्वारिंशः सर्गः ॥

चनुधत्वारिणः सर्गः—காழ்ப்பத்திசாங்காவது ஸர்க்கம் || ४४ ||

हनुमदस्तेऽङ्गुलीयकदानम् - ஹனுமாதம் கங்குலாயுதையக் கொடுப்பது.

विशेषेण तु सुग्रीवो हनुमत्पर्यमुक्तवान् । स हि तस्मिन्दरिश्येष्टे निश्चितार्थोऽर्थसाधने ॥ १ ॥

सस्मिन् अर्थसाधने	ஆந்த காரியம் முடிபடும் விஷயத்தில்	हरिश्रेष्ठे हनुमति हि	வாஸுதேவ தந்திர சிவ ஹனுமாதம்-த்தில் ம' தந்திரம்
निश्चितार्थः	காரியத்தில் ஒரு தீர் மரணம் கொண்டு ஒரு த	विशेषेण अर्थ उक्तवान्	எனவே மரணம் பேசினான்.
सः सुग्रीवः तु	ஆந்த சுகிரீவனும்		

अब्रवीच्च हनुमन्तं विक्रान्तमनिष्ठात्मजम् । सुग्रीवः परमवीर्यः प्रभुः सर्ववनीकसाम् ॥ २ ॥

सर्ववनीकसाम्	வானரர்கள் எங்கிலை ருக்கும்	अनिकान्मते	வாய்பாசுவரனின் புதல்வரும்
प्रभुः	சகலரளுகிய	विक्रान्तं च	மஹா பரவீரம் சாகியுமான
सुग्रीवः	சுகிரீவன்	हनुमन्ते	ஹனுமாதரப்பார் தது
परमवीर्यः	மிக சந்திரைவமடைந் துவனும்	अब्रवीत्	பின் வருமா து மொழிந்தான்.

न भूमौ नान्तरिक्षे वा नाभ्वरे नामरालये । नाप्सु वा गतिसङ्गं ते पर्याप्ति हरिपुङ्गव ॥

हरिपुङ्गव ते गतिसङ्गं	"வாஸுதேவ தந்திர ! உனது சஞ்சாரத்திற்கெவர் தடையை	न अभ्वरे	உறிந்திலைன். வாயுசஞ்சரிக்கு மரணத்திலும்
भूमौ	பூமியில்	न अमरालये	உறிந்திலைன். தேவகுளிகிலும்
पर्याप्ति न अन्तरिक्षे वा	நானறிந்திலைன். மேகங்களை மீட்டும். ஆகாயத்திலும்	न आप्सु वा	உறிந்திலைன். உனதீர்தாய் உறிந்திலைன்.

सासुराः सहगन्धर्वाः सनागनरदेवताः । विदिताः सर्वलोकान्ते ससागरधराधराः ॥ ४ ॥

सासुराः	"ஆசுரர்கள் உள்லிட்ட உணவகனும், சக்தர்வர்கள் உள்லிட்ட உணவகனும்,	सनागरधराधराः	{ சமுத்திரங்கள், மலை கல் உள்லிட்டணவக குழாய்
सहगन्धर्वाः		सर्वलोकान्ते	உலகங்களை எல்லா பூம உணக்கு
सनागनरदेवताः	{ ஊசுரர்கள், மரலிட்ட கள், தேவர்கள் உள் லிட்ட உணவகனும்,	ते विदिताः	தெரிந்தவைகள்.

गतिर्वैगश्य तेजश्च लाघवं च महाकपे । पितुस्ते सदृशं वीर भारतस्य महौजसः ॥ ५ ॥

महाकपे	"வானரோத்தகம்!	लाघवं च	எதையும் அநுபாச
वीर	நீரணை!		மாய் முடித்தலும்,
ते	உனது	च	ஆகிய இது
गतिः	தடைபடாது எங்கும் செல்லும் சக்தியும்,	महौजसः	மகா பிரபாகரணியும்
वेरः	ஆற்றலும்,	पितुः	தந்தையுமாகிய
तेजः च	ஆண்மைபும்,	भारतस्य	வாய்ப்பகவா னுக்கு
		सदृशम्	பிதராகிருக்கிறதா.

तेजसा वापि ते भूतं समं भुवि न विद्यते । तद्यथा लभ्यते सीता तत्त्वमेवोपपादय ॥ ६ ॥

तेजसा अपि वा	"ஆற்றலினாலேயோ	सीता	பிரதாதேவி
ते	உனக்கு	लभ्यते यथा	உடைபய்ப்படுகிறது
समं	சுடராக		எப்படியோ
भूतं	பிரபலம்	तद्य	அதைப்பற்றி
भुवि विद्यते न	உனகில் இல்லை.	त्वं एव	கீழே
तत्	ஆகையால்	उपपादय	முயற்சி செய்.

त्वय्येव हनुमन्सि बलं बुद्धिः पराक्रमः । देशकालानुवृत्तिश्च नयश्च नयपण्डित ॥ ७ ॥

नयपण्डित	"எனது தனக்கிடையே!	नयः च	{	தருமகொறி வழுவாது
हनुमन्	ஹனுமாரணை!			
बलं	ஆற்றலும்,	च	{	லும்,
बुद्धिः	அறிவும்,			
पराक्रमः	ஆண்மைபும்.	त्वयि एव	{	வொன்றும்
देशकालानुवृत्तिः	{			
		देशकालानुवृत्तिः	தேசத்திற்கும் காலத் திற்கும் எற்றபடி மடத்தலும்,	முடி கொண்டு முக் கிறது".

ततः कार्यसमाप्तमवगम्य हनुमति । विदित्वा हनुमन्तं च चिन्तयामास राघवः ॥ ८ ॥

राघवः	ஹீராயர்	हनुमन्तं च	ஹனுமாரணையும்	
ततः	அப்பொழுது	विदित्वा	உள்ளபடி அறிந்து	
हनुमति	ஹனுமாரிடத்தில்		கொண்டு,	
कार्यसमाप्तम्	காரியம்செய்தபின்னரே	चिन्तयामास	{	பின் வழுமாது தனக் குள்ளேயே கிந்திக்க வானார்.
अवगम्य	கண்டுபிடிக்காண்டு,			

सर्वथा निश्चितार्थोऽयं हनुमति हरीश्वरः । निश्चितार्थकरश्चापि हनुमान्कार्यसाधने ॥ ९ ॥

भवे	இந்த	हनुमान्	ஹனுமாரன்
हरीश्वरः	வானரர் அணை	कार्यसाधने च	காரியத்தை முடிக்கும்
हनुमति	ஹனுமாரிடத்தில்		விஷயத்தில்
सर्वथा	எல்லாம் விதத்திலும்	निश्चितार्थः } अपि }	காரியத்தை நிச்சயிக் கப்பட்டவண்ணமே
निश्चितार्थः	{		
		निश्चितार्थः	காரியத்திற்கு ஒன்றித நிச்சயம் கொண்டு யிட்டார்.

तदेवं प्रस्थितस्यास्य परिज्ञातस्य कर्मभिः । भर्ता परिगृहीतस्य ध्रुवः कार्यफलोदयः ॥१०॥

तत्	ஆங்கையால்	परिज्ञातस्य	கொயர் கொற்றவனாலும்
एवं	இப்படியால்	प्रस्थितस्य	நிர்வஹணப்பயன்படுத்திட்டு
भर्ता	சாஸ்திர வகையால்		டவனுமாயினான்
परिगृहीतस्य	கிதிகிட்டுத்தடுக்கப்பட்ட டவனுமாய்	अस्य	திரிபுலகர்த்து
		कार्यफलोदयः	சார்யகலத்தெ
कर्मभिः	தன் தொழில்களால்	ध्रुवः	பிரகலகாரன்

तं समीक्ष्य महातेजा व्यवसायोत्तरं हरिम् । कृतार्थ इव संवृत्तः प्रहृष्टन्द्रियमानसः ॥११॥

महातेजाः	மகா ஆண்மைபுடைய	समीक्ष्य	சீராய்க்கி
हरिं	ஹராராகிய [அருள்]	कृतार्थः इव	கருகார்த்தகரகரிக
तं	அவரை	प्रहृष्टन्द्रियमानसः	முன்புண்களும் உலர்நா முழுமுன்களென்றாய்
व्यवसायोत्तरं	காரிய துட்பத்தில் கிதிக் தவராக	संवृत्तः	வினைகளை

ददौ तस्य ततः प्रीतः स्वनामाङ्कोपशोभितम् । अङ्गुलीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परंतपः ॥
अनेन त्वां हरिश्रेष्ठ चिह्नेन जनकात्मजा । मत्सकाशादनुप्राप्तमनु द्विमाऽनुपश्यति ॥ १३ ॥
व्यवसायश्च ते वीर सत्वसुक्तश्च विक्रमः । सुग्रीवस्य च सन्देशः सिद्धि कथयताव मे ॥

हरिश्रेष्ठ	“ஹராரைத்தம!	विक्रमः	ஆண்மைபுடைய
त्वां	உன்னை	च	ஆகிய தூத
अनेन	இந்த	सिद्धिं	காரிய முடிவை
चिह्नेन	அடையாளத்தால்	मे	நனகீது
जनकात्मजा	ஆண்கி	कथयति	கூறிக்கொடுக்க
मत्सकाशात्	என்னைபிடிநுக்கு	इव च	இவ்வாறு வரன்று
अनुप्राप्तं	வந்தவனாக	ततः	உத்தரிலை [விட்டி]
		परंतपः	சக்தவருக்கினை தருதி சர்க்கரப்புகவர்
अनुद्विमा	{ உள்ளத்திடுகின்ற வரும் சக்திகாரின் வந்தவனாய்	प्रीतः	கவனத்திட்டுகின்ற டவராய்
अनुपश्यति	கண்டுகொண்டான்.	स्वनामाङ्कोप-	தனது திருநாமம் வ
वीर	நேரகை!	शोभितं	காண்புகொற்று அழ
सुग्रीवस्य	சுகீரவனுடைய		குற்று கிளக்கும்
सन्देशः	ஆக்கினைபும்	अङ्गुलीयं	கொதிருக்காத
ते	உனது	राजपुत्र्याः	மன்னர்மகளுக்கு
व्यवसायः च	நிர்வஹணமுள்	अभिज्ञानं	அடையாளமாத
सत्वसुक्तः	ஆற்றலுடன் கூடிய	तस्य दूरी	அவரிடமிருந்துதான்.

स तं गृह्य हरिश्रेष्ठः स्थाप्य मूर्ध्नि कृताञ्जलिः । वन्दित्वा चरणौ चैव प्रस्थितः पुत्रगोत्तमः ॥

புவகோத்தம: ச	பாய்ந்து செல்பவர்க ளில் உக்தமாரகிய	மூர்்த்தி	தலைமீல்
सः	அந்த	स्थाप्य एव	வைத்துத் தூர்கொண்டே,
हरिश्रेष्ठः	வானரோத்தமர்	चरणौ	திருவடிகளில்
तं	அதை	वन्दित्वा	விழுந்து செவித்து
गृह्य	பெற்றுக்கொண்டு,		விட்டு,
कृताञ्जलिः	அஞ்சலிசெய்தவராய்	प्रस्थितः	பிரயாணமாளார்.

स तल्पकर्पण्डहरिणां बलं महद्भूव वीरः पवनात्मजः कपिः ।
गताम्बुदे व्योम्नि विशुद्धमण्डलः शशीव नक्षत्रगणोपशोभितः ॥ १६ ॥

वीरः	வீரரும்,	गताम्बुदे	மேகம் நீங்கிய
पवनात्मजः	வாய்குமாரரும்	व्योम्नि	ஆகாசத்தில்
कपिः	வானரரும் கிய	नक्षत्रगणोप- शोभितः	நக்சத் திரகணங்க ளால் அழகுற்று
सः	அவர்		விளங்குகிறவனும்
तत्	அந்த	विशुद्धमण्डलः	மூர்த்த மண்டலமு டையவனுமாவ
महत्	பெரும்	शशी	சத்திரன்
हरिणां	வானரர்களின்	इव	என
बलं	கைவலத்தை	यभूव	விளங்கினார்.
प्रकर्षन्	அழைத்துச் செல்பவ ராய்,		

अतिबल बलमाश्रितस्तवाहं हस्विवरविक्रम विक्रमैरनल्पैः ।
पवनसुत यथाभिगम्यते सा जनकसुता हनुमस्तथा कुरुष्व ॥ १७ ॥

अतिबल	* மிக பலமாக வியாய்	आश्रितः	உம்பியிருக்கிறேன்.
हरिवरविक्रम	கிறந்த சங்கத்தில் ஆற்றலுடையவனே!	सा	அந்த
पवनसुत	வாய்குமார!	जनकसुता	ஜனகரின் திருமகள்
हनुमन्	ஹனுமனே!	यथा	எப்படி செய்தால்
अहं	நான் (ஆற்றலர்)	अभिगम्यते	காணப்படுவானோ
तव	உவன	तथा	அவ்வண்ணமே
बलं	சக்தியை	अनल्पैः विक्रमैः	விடாருவந்தியால்
		कुरुष्व	செய்வரவாக.

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे चतुश्चत्वारिंशः सर्गः ॥

पञ्चचत्वारिंशः सर्गः—பாற்பத்தன்தரதாவது ஸர்க்கம் || 14 ||

सीता-वेषणाय वानरसेनाप्रस्थानम्—ஸீதைதனயத் தேட வானரசேனை புறப்பவேது.

सर्वांश्चाहूय सुग्रीवः प्लवगान्प्लवगर्षभः । समस्तानब्रवीद्भूयो रामकार्यार्थसिद्धये ॥
एवमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् ॥ १ ॥

புலகர்ஷப:	வானரசேனா த்தமஸூரிய	भूयः	மீனவும்
सुग्रीवः	சுமீரீவன்	अमवीव	பின் வருமாறு மொழி கதான்.
प्लवगान्	வானர்கள்	यन्	“எது
सर्वान्	எல்லோரையும்	मया	என்றால்
आहूय	அழைத்தது.	परिकीर्तितं	கொல்லப்பட்டதோ
समस्तान् च	ஒன்றுசேர்க்குது எல் லோரையும் பார்த்து	एतन्	இது
रामकार्यार्थ- सिद्धये	ஸ்ரீராமநுடைய காரி யம் சித்திபெறும் பொருட்டு	एवं	அப்படியே
		विचेतव्यम्	தேடத்தக்கது”.

तदुग्रशासनं भर्तुर्विज्ञाय हरिपुङ्गवाः । शलभा इव संछाय मेदिनीं संप्रतस्थिरं ॥ २ ॥

हरिपुङ्गवाः	வானரசேனா த்தமர்கள்	विज्ञाय	சிரமேற்கொண்டு
भर्तुः	இறைவனது	मेदिनीं	பூமியை
तद्	அந்த	शलभाः इव	விட்டிற்றுச்சிவனொல
उग्रशासनं	சிறந்த ஆக்கிணையை	संछाय	மறைத்துக்கொண்டு
		संप्रतस्थिरं	பிரயாணமாணர்கள்.

रामः प्रसवणे तस्मिन् न्यवसत्सहलक्ष्मणः । प्रतीक्षमाणस्तं मासं यः सीताधिगमे कृतः ॥

रामः	ஸ்ரீராமர்	मासं	ஒரு மாதத்தை
सीताधिगमे	சீதைதனய கண்டுபிடித் தும் விஷயத்தில்	प्रतीक्षमाणः	எதிர்பார்த்துக் கொண்டு
यः	எது	तस्मिन्	அந்த
कृतः	எல்லையாய் வைக்கப் பட்டதோ	प्रसवणे	பிரசவகூல மலையில்
तं	அந்த	सहलक्ष्मणः	எகத்தமணிரேரடுகூட
		न्यवसत्	வசிக்கார்.

उत्तरां तु दिशं रम्यां गिरिराजसमावृताम् । प्रतस्थे सहसा वीरो हरिः शतवलिस्तदा ॥ ४ ॥

उत्तरां	அப்பொழுது	रम्यां तु	அழகியதுமான
वीरः	சூரனாகிய	उत्तरां	கடக்கு
शतवलिः	சதபலியென்ற	दिशं	திக்குக்கு
हरिः	வானரன்	सहसा	உடனே
गिरिराजसमावृतां	இமயமலையால் மறைக் கப்பட்டதாம்	प्रतस्थे	புறப்பட்டுச் சென் றான்.

पूर्वा दिशं प्रति ययौ विनतो नाम यूथपः । ॥ ५ ॥

வினத:	வினதன்	पूर्वा	கிழக்கு
नाम	என்ற	दिशं प्रति	தெக்கை நோக்கி
यूथपः	சேனைத் தலைவர்	ययौ	சென்றான்.

अगस्त्यचरितामाशां दक्षिणां हरियूथपः । ताराङ्गदादिसहितो हनुमान् मारुतात्मजः ॥ ६ ॥
पश्चिमां तु मृशं घोरां सुपेणः प्रवगेश्वरः । प्रतस्थे हरिशार्दूलो दिशं वरुणपालिताम् ॥ ७ ॥

हरियूथपः	வானரச்சேனைத் தலைவரும்	प्रवगेश्वरः	வானரசர்களுக்கு எழு மரண இடமான
मारुतात्मजः	வாயுமாராருமாகிய	सुपेणः	சுபேணன்
हनुमान्	ஹனுமான்	मृशं	மிகவும்
ताराङ्गदादि- सहितः	தாரன், அக்கதன் மு தலையவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு	घोरां	பயக்கரமானதும்
अगस्त्यचरितां	அகன் தியமுனிவர்	वरुणपालितां	வருணபகவானால் பாதுகாக்கப்பட்டது மரண
दक्षिणां	தெற்கு [வசிக்கும்]	पश्चिमां	மேற்கு
भाशां	திக்கிற்கு	दिशं	திக்குக்கு
प्रतस्थे	புறப்பட்டுச்சென்றார்.	तु	அப்படியே புறப் பட்டுச்சென்றான்.
हरिशार्दूलः	வானரோத்தமனும்		

ततः सर्वा दिशो राजा चोदयित्वा यथातथम् । कपिसेनापतीन्मुख्यान्सुमोद सुखितःसुखम् ॥

राजा	மன்னன் (சுக்ரீவன்),	ततः	அதனால்
मुख्यान्	சிறந்த	सुखितः	மனத்திருப்திகொண்டவராய்
कपिसेनापतीन्	வானரச்சேனைத்	सुखं	மனக்கவலை எதுவுமின்றி
सर्वाः	எல்லா [தலைவர்களை]	सुमोद	சந்தேகநீங்காராகத் தான்.
दिशः	திக்குகளுக்கும்		
यथातथं	எக்கனமெதுவுமின்றி		
चोदयित्वा	அனுப்பிவிட்டு,		

एवं संचोदिताः सर्वे राज्ञा वानरपुङ्गवाः । स्वां स्वां दिशमभिप्रेत्य त्वरिताः संप्रतस्थिरे ॥

राज्ञा	ராஜாவினால்	स्वां स्वां	அவரவர்களது
एवं	இப்படி	दिशं	திக்கை
संचोदिताः	ஆக்குமாடுக்கப்பட்ட	अभिप्रेत्य	நோக்கி,
वानरपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	त्वरिताः	விவரத்து
सर्वे	எல்லோரும்	संप्रतस्थिरे	சென்றார்கள்.

नदन्तश्चोन्नदन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गयाः । इवेकन्तो भावमानाश्च ययुः प्रवगसत्तमाः ॥
आनयिष्यामहे सीतां हनिष्यामश्च रावणम् ॥ १० ॥

புவகஸவமா:	வானரர்கள்	उचदन्तः च	ஆர்ஜிட்டுக்கொண்டும்,
पुवङ्गमाः	வானரர்கள் [வானர]	गर्वन्तः च	ஆட்டகாசந்தெய்து
सीतां	சீதாதேவியை		கொண்டும்,
आनयिष्यामहे	கொண்டுவருவோம் ;	इवलन्तः	குதித்துக்குதித்துத்
रावणं	ராவணனை		தாணிக்கொண்டும்,
हयिष्यामः च	கொண்டுநிறுவோம் என்று	धावमानाः च	பாய்ந்து பாய்ந்து
नदन्तः च	கொண்டலிக்கொண்டும்,	ययुः	சென்றுகொண்டும் சென்றார்கள் .

अहमेको वधिष्यामि प्राप्तं रावणमाहवे ॥ ११ ॥
 ततश्चोन्मध्य सहसा हरिष्ये जनकात्मजाम् ॥ १२ ॥
 वेपमानां श्रमेणाद्य भवद्भिः स्थीयतामिति । एक एवाहरिष्यामि पातालादपि जानकीम् ॥
 विमथिष्याम्यहं वृक्षान्दारयिष्याम्यहं गिरीन् । धरणीं दारयिष्यामि क्षोभयिष्यामि सागरान् ॥
 अहं योजनसङ्ख्यायाः प्लविता नात्र संशयः । शतं योजनसङ्ख्यायाः शतं समधिकं बृहम् ॥
 भूतले सागरे वाऽपि शैलेषु च वनेषु च । पातालस्यापि वा मध्ये न ममाच्छिद्यते गतिः ॥
 इत्येकैकं तदा तत्र वानरा बलदर्पिताः । ऊचुश्च वचनं तस्मिन् हरिराजस्य सन्निधौ ॥१७॥

ततः	அப்பொழுது	सहसा	உடனே
तदा	அச்சமயத்தில் புறப் படுமுன்	हरिष्ये	கொண்டுசொல்போகி றேன் .
हरिराजस्य	வானரமன்னனது	इह	இன்னிடத்திலேயே
तस्मिन्	அந்த	भवद्भिः	உங்களால்
सन्निधौ	சன்னிதியில்	स्थीयतां	தாமதிக்கப்படுத்தும்
बलदर्पिताः	ஆற்றலால் கொடுத் குற்ற	श्रमेण	மனலேசனயால்
वानराः	வானரர்கள்	वेपमानां	பதறிக்கொண்டிருக் கும்
एकैकं च	ஒன்றுமேனும்	जानकीं	ஆனசீதையாரை
इति	பின்னாலும்	पातालात् अपि	பாதாளத்திலிருந்தும்
वचनं	சொல்லை	एकः एव	ஒருவனாகவே
ऊचुः	கொண்டார்கள் .	अद्य	ஆப்பொழுது
अहं	"நான்	आहरिष्यामि	கொண்டுவந்து செர்ப்பேன் .
एकः	ஒன்றுமேனும்	अहं	நான்
आहवे	போலில்	वृक्षान्	மரங்களை
प्राप्तं	வந்தெத்கீர்க்கும்	विमथिष्यामि	முறித்துத்தள்ளப்
रावणं	ராவணனை	अहं	நான் [போகிறேன் .
वधिष्यामि	கொண்டல் நிறுவேன்	गिरीन्	மலைகளை
उन्मथ्य	கொண்டுநீட்டு,	दारयिष्यामि	பொடிபாக்கப் போகி றேன் .
ततः	அதற்குப் பின்		
जनकात्मजां च	ஆனகமீதாரியை		

धरणी	பூமியை	शतं	நூற்று
दारयिष्यामि	பிரிக்கப்படுபாக்கிறேன்.	हि	தான் பிரிக்கப்படும்.
सागरान्	சமுத்திரங்களை	मम	என் னுடைய
क्षोभयिष्यामि	கலக்கிவிடப்போகிறேன்.	गतिः	சஞ்சாரமானது
अहं	நான்	भूतले	பூமியில் தானாகட்டும்
भोजनसंख्यायाः	நூறு யோஜனையானது	सागरं अपि वा	சமுத்திரத்தின் தானாகட்டும்
प्रविता	தாண்டிப்பவன்.	शैलेषु च	மலைகளில் தானாகட்டும்
अत्र	இதில்	वनेषु च	வனங்களில் தானாகட்டும்
संशयः न	ஐயமில்லை.	पातालस्य	பாதாளத்தினது
अहं	நான்	मध्ये अपि वा	மத்தியப்பிரதேசத்தில் தானாகட்டும்
शतं	நூறு	आशिश्रयते	தடைபடுகிறது
योजनसंख्यायाः	யோஜனையளவுக்கு	न	நூறில்.
समधिकं	அகலவளவே அதிகமாக		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चचत्वारिंशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11201

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 1949

पञ्चचत्वारिंशः सर्गः—வாற்பத்தி ஆறுவது ஊர்க்கம் ॥ 19 ॥

भूवलयविज्ञानकारणकथनम्—பூகோளத்தினர்வுக்கு காரணம் சொல்வது.

गतेषु वानरेन्द्रेषु रामः सुश्रीवमब्रवीत् । कथं भवान् विजानीते सर्वं वै षण्डलं भुवः ॥ १ ॥

वानरेन्द्रेषु	வானரோத்தமர்கள்	भवान्	“நீ
गतेषु	சென்றபின்	भुवः	உலகின் து
रामः	ஸ்ரீராமர்	षण्डलं	அணைப்பு
सुश्रीव	சுசீரீவரைப் பார்த்து	सर्वं वै	முழுமையும்
अब्रवीत्	பின்வருமாறு வினாவினார்.	कथं	எப்படி
		विजानीते	அறிந்திருக்கின்றனை.”

सुश्रीवस्तु ततो राममुवाच प्रणतात्मवान् । श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये विस्तरेण नरर्षभ ॥ २ ॥

सुश्रीवः	சுசீரீவன்	नरर्षभ	“புருஷேசரத்தயே !
रामं तु	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து	विस्तरेण	விஸ்தரமாக
प्रणतात्मवान्	வணக்கத்தால் மனம் சீதருநவனாகி	सर्वं	எல்லா வற்றையும்
ततः	அதன்மேல்	अख्यास्ये	சொல்லுகிறேன் ;
उवाच	பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்.	श्रूयताम्	சொல்காற்றப்பட்டும்.

यदा तु दुन्दुभि नाम दानवं महिषाकृतिम् । परिकालयते वाली मलयं प्रति पर्वतम् ॥
तदा विवेश महिषो मलयस्य गुहां प्रति ॥ ३ ॥

வாலி
யதா
மஹிஷாக்ர்தி
துந்துபி
நாம
தானவ்
மலய்
பர்வதம்

வாலி
எப்பொழுது
எருமைபுகுவமெடுத்
தூர் தூசி [தாவந்த
என்ற
அகரணை
மலய
பர்வதத்தை

प्रति
परिकालयते तु
तदा
महिषः
मलयस्य
गुहां प्रति
विवेश

கேரக்கி
தூரத்திற்கொண்டு
போனானை
அப்பொழுது
தூர் தூசி
மலயபர்வதத்தினது
குவாகங்குள்
புகுந்துவிட்டான்.

विवेश वाली तत्रापि मलयं तज्जिघांसया

तत्र
वाली अपि

அப்பொழுது
வாலியும்

॥ ४ ॥

तज्जिघांसया
मलयं
विवेश

அவனை கொல்லவேண்
டுமெனும்வாறினால்
மலய பர்வதத்தினுள்
புகுந்துவிட்டான்.

ततोऽहं तत्र निक्षिप्तो गुहाद्वारि विनीतवत्

तत्र
ततः
अहं

அவ்விடத்தில்
அப்பொழுது
நான்

॥ ५ ॥

गुहाद्वारि
विनीतवत्
निक्षिप्तः

குகாவின் வாயில்
தனிமையில்
வைக்கப்பட்டேன்.

न च निष्क्रमते वाली तदा संवत्सरे गते

तदा
संवत्सरे

அப்பொழுது
ஒரு வருஷம்

॥ ६ ॥

गते च
वाली
निष्क्रमते न

ஆகியும்
வாலி
வெளியில் வரவில்லை.

ततः क्षतजवेगेन आपुपूरे तदा विलम् । तदहं विस्मितो दृष्ट्वा भ्रातृशोकविषादितः ॥
अथाहं गतबुद्धिस्तु सुव्यक्तं निहतो गुरुः ॥ ७ ॥

तदा
क्षतजवेगेन
विलं
आपुपूरे
अहं
तत्
दृष्ट्वा
ततः
विस्मितः

அப்பொழுது
ரத்தப்பிரவாகத்தால்
சுருகையானது
நிறைந் துவிட்டது.
நான்
அதை
பார்த்து,
அதனால்
கலங்கமடைந்தவனாய்

भ्रातृशोक-
विषादितः
अथ
अहं
गुरुः
सुव्यक्तं
निहतः तु
गतबुद्धिः

தமயனது கிசயரமா
கிய விஷம் தலைக்கே
றியவனாகினான்.
அப்பொழுது
நான்
தமயன்
ரிச்சயமாய்
கொல்லப்பட்டா
னென்று
ரிச்சயங்கொண்டு
விட்டேன்.

शिला पर्वतसङ्काशा विलद्वारि कृता मया । अशत्रुवन्निष्क्रमितुं महिषो विनशिष्यति ॥

மயா
விலத்வாரி
பவீதஸங்காசா
ஸிலா
ஸஹிப:
என்று
சுக்கப்பின் வாரிசில்
மகிஷிகர், தக
ஊர் பாசுத
'தூந்துடி

நிஷ்ஹிதும்
அஸத்ருவந்
விநசிஷ்யதி
ஹிஸா
வெளிவர
முடிவா தவனாய்
மாண்டுபோவான்
என்று கவக்கப்
பட்டது.

ततोऽहमागो किष्किन्धां निराशस्तस्य जीविते । राज्यं च सुमहत्याप्तं तारया स्मया सह ॥

தத:
அஹ்
நஸ்ய
ஜீவிதே
நிர்ஹா:
கிஷ்கிந்தா
அதன் பின்
என்
அவனது
உயிருடனிருக்கும்
விவரத்தில
அசையாதவனாய்
கிஷ்கிந்தைக்கு

ஆராய்
சுமஹ்
ராத்ய்
தாரயா
ஹ்யா சஹ்
பாஸம்
திரும்பிவந்தேன்.
பிக் பெரிய
ராஜ்யமும்
தாரையோடுகூடவும்,
சுமயோடுகூடவும்
அவையப்பட்டது.

मित्रैश्च सहितस्तत्र वसामि विगतस्वरः ॥ १० ॥

ஸ
விஹதஸ்வர:
அப்பொழுது
துக்கத்தை மறந்தவ
னாய்

மித்ரீ:
ஸஹித:
வஸாமி
நண்பர்களை
கூட்டுவ
வளித்துவந்தேன்.

आजगाम ततो वाली हत्वा तं दानवर्षभम् ॥ ११ ॥

தத:
வாலீ
தீ
அப்பொழுது
வா-ரி
அந்த

தானவர்ப்
ஹ்வா
ஆஜகாம
தானவோத்தமனை
கொன்றுவிட்டு,
திரும்பிவந்தான்.

ततोऽहमदद्रां राज्यं गौरवाद्भयवन्त्रितः ॥ १२ ॥

தத:
அஹ்
ராத்யம்
கௌரவாத்
அதனும்
காண்
ராஜ்யத்தை
பெரியவர் என்ற
கொளையத்தாலும்

அஹயந்நித:
அததாம்
அதரத்தால் கட்டுண்
டவனாய்
திரும்பிக்கொடுத்
தேன்.

स मां जिघांसुर्दुष्टात्मा बाला प्रव्यथितेन्द्रियः । परिकल्पयते क्रोधाद्भावन्तं सचिवैः सह ॥

துஷாஸா
ஸ:
வாலீ
மவ்யதிலேந்திரிய:
ஸசிவீ:
சஹ்
துஷ்டாத்தமாவான
அந்த
வாலை
புள்ளிகள், கவந்தியவ
ராய்
மகிஷிகர் தரிசனத்துடன்

பாவந்
மா
ஜிஹாஸு:
கோபாந்
பரிஹலயந்
தும்
என்னை
கொண்டுவந்தந்தெண்
னைய அகாண்
கொண்டிகாண்டு
அட்டித்துவந்திருக்
கொண்டே வந்தான்.

ததௌஹ் வாலினா தீன சானுவந்ஹ: ப்ரஹ்வித: | நதீசுத் திவிதா: பஹ்யந் வநானி நகரானி ச ||

தத:	அப்பொழுது	வநானி	வனங்களையும்,
சானுவந்ஹ:	மந்திரிமார்சுரை	நகரானி ச	நகரங்களையும்,
அஹ்	நான் [இருந்த	பஹ்யந்	பார்ச்சுண்டவனாய்
திவிதா:	பல	தீன	அந்த
நதீ: ச	நதிகளையும்,	வாலினா	வாலியால்
		ப்ரஹ்வித:	தூதத்தப்பட்டேன்.

அதர்சீதலசஹ்ஷா தநா வை பூதிவீ மயா | அஸ்தாதசக்ரபதிமா ஹ்ஷா கோஷ்டவததா || 15 ||

ததா	அப்பொழுது	அதர்சீதலசஹ்ஷா	கண்ணாடியை நிகர்த்த
தத:	அதனால்		ததாய்
பூதிவீ வை	பூமியானது	கோஷ்டவத	மாட்டுக்குளம்படி
மயா	என்றால்		போல
அஸ்தாதசக்ர- பதிமா)	கொள்ளியிட்டப்பொ- ல் சுழன்றுகொண்- டிருப்பதாய்,	ஹ்ஷா	பார்ச்சுப்பட்டது.

பூர்வா திசம் ததௌ பஹ்யாமி திவிதான் டுமான | பர்வதாஸு நதீ ரம்யா: சரஸி திவிதானி ச ||

தத:	அப்பொழுது	பர்வதாஸு	பர்வதங்களையும்,
பூர்வா	கிழக்கு	ரம்யா:	அழகான
திசம்	திசையை	நதீ:	நதிகளையும்
ததௌ	அண்டந்து,	திவிதானி	பல
திவிதான்	பலவித	சரஸி ச	குளங்களையும்
டுமான	மாங்களையும்,	பஹ்யாமி	பார்ச்சுகிருக்கிறேன்.

அத்யம் தத்ர பஹ்யாமி பர்வதம் தாதுமபிஹ்தம் | ஶீரேஹ் சாஹர் சாபி நித்யம் ப்ரஸரமாலயஸு ||

பரிசாலயமானஸ்து வாலினாஸிஹ்ஹுதஸ்ததா || 16 ||

ததா	அப்பொழுது	அத்யம்	உதய
வாலினா	வாலியினால்	பர்வதம்	பர்வதத்தையும்,
பரிசாலயமான:	தூதத்தப்பட்டு	நித்யம்	எப்பொழுதும்
அஹ்ஹுத: து	பயந்தோடுகின்றவ்	ப்ரஸரமாலயஸு	உள்வரங்களின்
	குறையை		இருப்பிடமான
தத்ர	அவ்விடத்தில்	ஶீரேஹ்	ஶீரேஹ்
தாதுமபிஹ்தம்	தாதுக்கல் நிறைந்த	சாஹர் அபி	கடையால்
		பஹ்யாமி	பார்ச்சுகிருக்கிறேன்.

புநராவ்ரத்ய சஹ்ஸா ப்ரஸ்திதௌஹ் ததா திவோ | புநராவ்ரதமானஸ்து வாலினாஸிஹ்ஹுதௌ துதம் ||

திவோ	பிரபுவே!	துதம்	கொடுக்கி
சஹ்ஸா புநராவ்ரத்ய	கிரஹணத்திரும்பி	அஹ்ஹுத:	தூதத்தப்பட்டவனாய்
ததா து	அப்பவயம்	புநராவ்ரதமான:	கிரும்பியவனாகவே
வாலினா	வாலியினால்	அஹ்	நான்
		ப்ரஸ்தித:	கொண்டேன்.

दिशस्त्वस्यास्ततो भूयः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ।
विन्ध्यपादपसङ्कीर्णां चन्दनद्रुमशोभिताम्

॥ १९ ॥

ततः	அதன்பின்னால்	चन्दनद्रुम- शोभितां }	சந்தனமரக்களரால் அழகுற்று விளங்கு
भूयः	இந்த		நிறதுமான
दिशः	திக்கிலிருந்து	दक्षिणां	தெற்கு
भूयः	திரும்பி	दिशं तु	திக்கை கோக்கியே
विन्ध्यपादपसङ्कीर्णां	விந்தியமலை மரங்கள் செறிந்ததும்.	प्रस्थितः	சென்றேன்.

द्रुमशैलांस्ततः पश्यन् भूयो दक्षिणतोऽपरान् । पश्चिमां तु दिशं प्राप्तो वालिना समभिद्रुतः ॥
संपश्यन् विविधान् देशानस्तं च गिरिसत्तमम् ॥ २० ॥

ततः	அவ்விடத்தில்	समभिद्रुतः	செருக்கித் தூர்த்தப்
अपरान्	மற்றுமுள்ள	विविधान्	பல [பட்டவனாய்]
द्रुमशैलान्	மரக்களையும் மலைகளையும்	देशान्	தேசங்களையும்
		गिरिसत्तमं	மலைகளில் நிறந்த
पश्यन्	பார்க்கின்ற தவனாய்	अस्तं च	அஸ்தகிரியையும்
दक्षिणतः	தெற்கிலிருந்து	संपश्यन्	பார்க்கின்ற தவனாய்
भूयः	மறுபடியும்	पश्चिमां	மேற்கு
वालिना	வாலினால்	दिशं तु	திக்கையும்
		प्राप्तः	அடைந்தேன்.

प्राप्य चास्तं गिरिश्रेष्ठमुत्तरां संप्रभावितः । हिमवन्तं च मेरुं च समुद्रं च तथोत्तरम् ॥

गिरिश्रेष्ठं	மலைபாசாகிய	तथा	அப்படியே
अस्तं	அஸ்தகிரியை	उत्तरं	வடக்கு
प्राप्य च	அடைந்தபின்னரும்	समुद्रं	சமுத்திரத்திலும்
हिमवन्तं च	ஹிமவலையிலும்	उत्तरां च	வடக்குதிக்கிலெங்கும்
मेरुं च	மேரு மலைகளும்	सम्प्रभावितः	தூர்த்தப்பட்டேன்.

यदा न विन्दे शरणं वालिना समभिद्रुतः । तदा मां बुद्धिसम्पन्नो हनुमान् वाक्यमब्रवीत् ॥

वालिना	வாலினால்	तदा	அப்பொழுது
समभिद्रुतः	செருக்கி தூர்த்தப் பட்டான்	बुद्धिसम्पन्नः	அண்ண நிகரான குகிய
		हनुमान्	ஹனுமார்
शरणं	புகலிடமொன்றை	मां	என்னைப்பார்க்கு
यदा	எப்பொழுது	वाक्यं	பிங்குளும் சொல்லி
न विन्दे	காணுகிறதேனோ	अब्रवीत्	சொன்னார்.

इदानीं मे स्मृतं राजन्यथा वाली हरीश्वरः । मतङ्गेन तदा शप्ते अस्मिन्नाश्रमण्डले ॥

राजन्	“ ‘ஆரவீர!'	तदा	ஒருகாலத்தில்
हरीश्वरः	வாசனாமன்னாது	मत्ङ्गेन	மதங்க முனிவரால்
वाली	‘வாலி	शप्तः	சமீக்கப்பட்டவனுயிரு
अस्मिन्	இந்த	यथा	என்பது [க்கின்றான்’.
आश्रमण्डले	ஆசிரமப்பிரதேசத்	इदानीं हि	இப்பொழுதுதான்
	தில்	मे	எனக்கு
		स्मृतम्	சொபகத்திற்குவந்தது.

प्रविशेद्यदि वै वाली मूर्धाऽस्य शतधा भवेत् । तत्र वासः सुखोऽस्माकं निरुद्दिप्तो भविष्यति ॥

वाली	“ வாலி	अस्माकं	எமக்கு
प्रविशेत्	புகுகின்றான்	तत्र	அங்கிடத்தில்
यदि वै	என்றால்	वासः	வாசமானது
अस्य	இவனது	निरुद्दिप्तः	அச்சமற்றதாகவும்
मूर्धा	தலை	सुखः	சுகமாகவும்
शतधा	நூறு அண்டுகளாக	भविष्यति	இருக்கும்.’
भवेत्	பிளந்துபோகும்.		

ततः पर्वतमासाद्य ऋश्यमूकं नृपात्मज । न विवेश तदा वाली मतङ्गस्य भयात्तु सः ॥

नृपात्मज	“ சக்கிரவர் த்தியின்	ततः तु	அதன்மேலும்
	திருமகனாரே!	सः	அந்த
तदा	அப்பொழுது	वाली	வாலி
ऋश्यमूकं	நிசியமூக	मतङ्गस्य	மதங்கமுனிவரிடத்தி
पर्वतं	பர்வதத்தை	भयात्	அச்சத்தால் [அள்ள
आसाद्य	ஆடைத்தா,	न विवेश	புகவில்லை.

एवं मया तदा राजन् प्रत्यक्षमुपलक्षितम् । पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं गुह्यामस्यागतस्ततः ॥

राजन्	“ சக்கிரவர் த்தியே!	प्रत्यक्षं	கண் கூடாக
तदा	அப்பொழுது	उपक्षितं	பார்க்கப்பட்டது.
मया	என்னால்	ततः	அதன்மேல்
एवं	இப்படியாய்	अस्य	இதனுடைய
पृथिवीमण्डलं	பூப்பிரதேசம்	गुहां	குகைக்கு
कृत्स्नं	எல்லா முள்	आगतः	வந்தேன்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥

ससत्त्वार्थिः सर्गः—காற்பத்தியேழாவது ஸர்க்கம் ॥ ४७ ॥

पूर्वोत्तरपश्चिमदिग्भ्यो वानरसेना प्रत्यागमनम्—கிழக்கு, வடக்கு, மேற்க்கு திக்குகளிலிருந்து வானரசேனைகள் திரும்பி வருவது.

दर्शनार्थं तु वैदेहाः सर्वतः कपियूथपाः । न्यादिष्टाः कपिराजेन यथोक्तं जग्मुर्ज्वला ॥

कपिराजेन	வானரமன்னனால்	सर्वतः	எங்கும்
न्यादिष्टाः	ஆக்ஷேபிக்கப்பட்ட டவர்களான	वैदेहाः	வைதேஹியரை
कपियूथपाः	வானரத்தலைவர்கள்	दर्शनार्थं	காணவேண்டி.
यथोक्तं तु	ஆக்கைபெற்றபடியே	ज्वला	தீக்கிரமாக
		जग्मुः	சென்றார்கள்.

सरांसि सरितः कक्षानाकाशं नगराणि च । नदीदुर्गास्तथा शैलान् विचिन्वन्ति समन्ततः ॥

सरांसि	பொய்கைகளிலும்,	तथा	அப்படியே
सरितः	நதிகளிலும், [நிலும்,	नदीदुर्गान्	நதிகளால் புறமுடி.
कक्षान्	இருளடர்ந்த வளங்க-	शैलान्	மலைகளிலும் [யாத
आकाशं	வெளிகளிலும்,	समन्ततः	எங்கும்
नगराणि च	பட்டணங்களிலும்,	विचिन्वन्ति	தேடினார்கள்.

सुग्रीवेण समाख्यातान् सर्वे वानरपुङ्गवाः । प्रदेशान् प्रविचिन्वन्ति सशैलवनकाननान् ॥

वानरपुङ्गवाः	வானரோத்தமர்கள்	सशैलवनकाननान्	{ பர்வதங்கள் வளங்கள் சேலைகள் உள்ளிட டவைகளுமான
सर्वे	எல்லோரும்		
सुग्रीवेण	சுகிரீவனால்	प्रदेशान्	பிரதேசங்களை
समाख्यातान्	விவரிப்பதாய் குறிப் பிடப்பட்டவைகளும்	प्रविचिन्वन्ति	தேடினார்கள்.

विचित्य दिवसं सर्वे सीताधिगमने धृताः । समायान्ति स्म मेदिन्यां निशाकालेषु वानराः ॥

वानराः	வானரர்கள்	दिवसं	பகலில்
सर्वे	எல்லோரும்	मेदिन्यां	மேயியில்
सीताधिगमने	சிதாதேவியை கண்டு பிடிப்பதில்	विचित्य	தேடித்திரிந்து
धृताः	ஊக்கமுடையவர் களாய்	निशाकालेषु	இரவுகளில்
		समायान्ति स्म	ஒரடத்தில் கூடியிருப் பார்கள்.

सर्वतुकामान् देशेषु वानराः सफलद्रुमान् । आसाद्य रजनीं शय्यां चक्रुः सर्वेष्वहस्यु ते ॥

ते	அந்த	सर्वतुकामान्	{ எல்லா குறுக்ககளிலும் வேண்டியவைகளை பளிக்கவல்ல
वानराः	வானரர்கள்		
सर्वेषु	எல்லா	सफलद्रुमान्	பழக்கள் செறிந்த
देशेषु	தேசங்களிலும்	रजनीं	இரவில் [மரங்களை
अहस्यु	ஒவ்வொரு தினக்க ளிலும்	आसाद्य	ஆடைந்து
		शय्यां चक्रुः	உறக்கினார்கள்.

तदहः प्रथमं कृत्वा मासे प्रसवणाद्ये । कपिराजेन संगम्य निराशाः कपियूथपाः ॥ ६ ॥

कपियूथपाः	கபியூதபாக்கள்	मासे	ஒரு மாதத்தில்
तत्	அந்த (அவர்கள் புறப்பட்டு.)	प्रसवणाद्ये	பிரஸவணமலையில்
अहः	கிண்கல	कपिराजेन	கபிராஜனிடே
प्रथमं	முதல்சிலைமார்	सङ्गम्य	கூடி,
कृत्वा	என்கொண்டென்கொண்டி,	निराशाः	ஆகாசியெழிந்தவர்கள் என்னார்கள்.

विचित्य तु दिशं पूर्वां यथोक्तां सचिवैः सह । अद्भुता विन्तः सीतामाजगाम महाबलः ॥

महाबलः	மகாபலன்	सीतां	சீதாதேவியை
विन्तः	கிண்கல	अद्भुता	கொணுது,
यथोक्तां	குறிப்பிடப்பட்ட	सचिवैः	மக்திரியர்களை
पूर्वां	கிழக்கு	सह	கூடவே
दिशं	திக்கில்	तु	அப்பொழுது
विचित्य	தேடிவிட்டு,	आजगाम	வந்துசென்றார்.

उत्तरां तु दिशं सर्वां विचित्य स महाकपिः । आगतः सह सैन्येन वीरः शतवलिस्तदा ॥

सः	அந்த	सर्वां	எங்கும்
महाकपिः	பிரவலத்திபெற்ற வானரனும்	विचित्य	தேடிவிட்டு,
वीरः	குரனுமான்	सैन्येन	சைன்யத்தோடு
शतवलिः तु	சதபலியும்	सह	கூடவே
उत्तरां	வடக்கு	तदा	அப்பொழுது
दिशं	திக்கு	आगतः	திரும்பிவந்து சென்றார்.

सुषेणः पश्चिमामाशां विचित्य सह वानरैः । समेत्य मासे संपूर्णं सुधीवपुपचक्रमे ॥ ९ ॥

सुषेणः	ஸுஷேணன்	संपूर्णं	முடிந்ததும்
पश्चिमां	பேயற்கு	वानरैः	வானரர்களை
आशां	திக்கை	सह	கூட
विचित्य	தேடிவிட்டு,	सुधीव	சுதீவனை
मासे	ஒருமாதம்	समेत्य	அடைந்து
		उपचक्रमे	காத்தாகின்றான்.

तं प्रसवणपृष्ठस्थं समासाद्याभिवाच्य च । आसीनं सह रामेण सुधीवमिदमब्रुवन् ॥ १० ॥

प्रसवणपृष्ठस्थं	{ பிரஸவணத்தின் தாழ்வரைவிசிறுக் கிண்கலனும்	सुधीव	சுதீவனை
रामेण	ராமனோடு	समासाद्य	கிட்டி,
सह	கூட	अभिवाच्य च	செவித்துவிட்டு, அதன் பின்னர்
आसीनं	அந்நின்றுகொண்ட	इदं	பின்வருமாறு
तं	அந்த [மரண	अब्रुवन्	தெரிவித்துக்கொண்ட டார்கள்.

विचिताः पर्वताः सर्वे वनानि गहनानि च । निभ्रगाः सागराश्चैव सर्वे जनपदास्तथा ॥

पर्वताः	“பர்வதங்கள்	सागरा च	சமுத்திரக்கொடும்
सर्वे	எல்லாமும்,	जनपदाः	தேசங்கள்
वनानि	வனங்களும்,	सर्वे एव	எல்லாமும்,
गहनानि	குறைகளும்,	तथा च	அப்படியே பர்வதும்
निभ्रगाः	நதிகளும்,	विचिताः	தேடப்பட்டன.

शुद्धाश्च विचिताः सर्वास्त्वया याः परिकीर्तिताः । विचिताश्च महागुल्मा लतावितसंतताः ॥

त्वया	“தேவீரால்	विचिताः	தேடப்பட்டன.
याः	எவைகள்	लतावितसंतताः	கொடிகள் படர்ந்த முடிக்கிடந்த
परिकीर्तिताः	குறிப்பிட்டுச்சொல்ல ப்பட்டனவோ அந்த	महागुल्माः च	பெரும் புதர்களும்
गुहाः च	குறைகள்	विचिताः	தேடப்பட்டன.
सर्वाः	எல்லாமும்		

गहनेषु च देशेषु दुर्गेषु विषमेषु च । सन्वान्यतिप्रमाणानि विचितानि हतानि च ॥ १३ ॥

गहनेषु	“அடர்ந்த காடுகளி	सन्वान्यतिप्रमाणानि	பிகப் பெரிய
देशेषु च	தேசங்களிலும், [ஆம்,	सन्वानि	பிராணிகள்
दुर्गेषु च	அகற்று முதலிய புகழ் பலாத இடங்களிலும்,	विचितानि	சுவனித்து விசா ரிக்கப்பட்டன.
विषमेषु च	மேடுபள்ளங்களிலும்,	हतानि	துன்புறுத்தப்பட்டன.

ये चैव गहना देशा विचितास्ते पुनः पुनः ॥ १४ ॥

गहनाः	“புகக் கஷ்டமாபிழைத்	ते एव	அவைகளும்
देशाः	தேசங்கள் [கின்ற	पुनः पुनः	பெயர் த்தும் பெயர் த்
ये च	எவைகளோ	विचिताः	தேடப்பட்டன. [ஆம்

उदारसन्वाभिजनो महात्मा स मैथिलीं द्रक्ष्यति वानरेन्द्रः ।

दिशं तु यामेव गता तु साता तां प्रस्थितां वायुसुतो हनुमान् ॥ १५ ॥

यां	எந்த	उदारसन्वाभिजनः	சிறந்த நற்குணபிறவி பற்றவரும்,
दिशं	திக்கை	महात्मा	மகா தீமா லும்,
सीता	சீதா தேவியார்	वानरेन्द्रः	வானரோத்தமரூ
गता तु	அண்டை திருக்கிறுவனோ	सः	அந்த [மாதிரி
तां तु	அத்திசை	हनुमान् एव	நம் நுமான் தான்
प्रस्थितः	சென்றிருக்கிறவரும்,	मैथिलीं	சீதா தேவியாரை
वायुसुतः	வாய்புகவானின் புதல் வரும்,	द्रक्ष्यति	காணப்பெறவார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥

अष्टचत्वारिंशः सर्गः—காற்பத்தியெட்டாவது ஸர்க்கம் || 42 ||

विन्ध्यगुहासु सीतान्वेषणम्—விந்தியமலைகுகைகளில் ஸீதைையை தேடுவது.

सह ताराङ्गदाभ्यां तु स गत्वा हनुमान्कपिः । सुग्रीवेण यथोद्दिष्टं तं तं देशं प्रचक्रमे ॥१॥

सः	அந்த	सुग्रीवेण	சுகிரீவனால்
कपिः	வானரனாகும்	यथोद्दिष्टं	எப்படி குறிப்பிடப்
हनुमान्	ஹனுமார்		பட்டதோ அப்படியே
ताराङ्गदाभ्यां तु	தாராணிடும் அங்கத	तं तं	அந்தந்த
सह	கூடவே [ணிடும்	देशं	இடத்தில்
गत्वा	சென்று,	प्रचक्रमे	தேடித்திரிந்தார்.

स तु दूरमुपागम्य सर्वैस्तैः कपिसत्तमैः । विचिनोति स विन्ध्यस्य गुहाश्च गहनानि च ॥

पर्वताग्रान्नदीदुर्गान्सरांसि विपुलान्द्रुमान् । वृक्षपण्डांश्च विविधान्पर्वतान् घनपादपान् ॥३॥

सः	அவர்	पर्वताग्रान्	பர்வதங்களின்
कपिसत्तमैः	வானரோத்தமர்		சிகரங்களிலும்
तैः	அந்த [வானரசிய	सरांसि	பொய்கைகளிலும்
सर्वैः तु	எல்லோரோடும்	विपुलान्	பெரும்
दूरं उपागम्य	வெகுதூரம் சென்று	द्रुमान्	மரங்களிலும்
विन्ध्यस्य	விந்தியமலையினது	विविधान्	பல
गुहाः च	குகைகளிலும்	वृक्षपण्डान् च	மரக்காடுகளிலும்
गहनानि च	ஆடர்ந்த காடுகளிலும்	घनपादपान्	மரங்கள் செறிந்த
नदीदुर्गान्	நதிகளால் கடக்க முடியாத	पर्वतान्	மலைகளிலும்
		विचिनोति स	தேடினார்.

अन्वेषमाणास्ते सर्वे वानराः सर्वतो दिशम् । न सीतां ददृशुः सर्वे मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥

वानराः	வானரர்களான	अन्वेषमाणाः	தேடுகிறவர்களால்
ते	அவர்கள்	मैथिलीं	மிதிலை நகரில் ஆயிர்
सर्वे	எல்லோரும்		பளித்தவரும்
सर्वतोः	எல்லா	जनकात्मजां	ஜனகரின் திருமகளு
दिशं	திக்கிலும்	सीतां	சிதாதேவியை [மான
सर्वे	எல்லோருமாக	ददृशुः न	காணவில்லை.

ते भक्षयन्तो मूलानि फलानि विविधानि च । अन्वेषमाणा दुर्धर्षा न्यवसंस्तत्र तत्र ह ॥

स तु देशो दुर्न्वेषो गुहागहनवान्महान् ॥ ५ ॥

दुर्धर्षाः	எதற்கும் சலியாத	न्यवसन्	காலங்கழித்தார்கள்.
ते	அவர்கள்	सः देशः तु	அந்த பிரதேசமே
विविधानि मूलानि	பல சிற்றுகளையும்	गुहागहनवान्	குகைகளும் ஆடர்ந்த
फलानि च	பழங்களையும்		காடுகளும் நிறைந்த
भक्षयन्तः	உணவாய்வகினைண்டு	सहान्	சிஸ்தாரமாய் [தாய்
तत्र तत्र ह	அங்கங்கூட எங்குமே	दुर्न्वेषः	தேடுவது கஷ்டமா
अन्वेषमाणाः	தேடுகிறவர்களால்		யிருந்தது.

निर्जलं निर्जनं शून्यं गहनं रोमहर्षणम् । त्यक्त्वा तु तं तदा देशं सर्वे वै हरियूथपाः ॥६॥

तादृशान्यप्यरण्यानि विचित्य भृशपीडिताः । देशान्यं दुराधर्षं विविशुश्चाकुतोभयाः ॥

हरियूथपाः	வானரத்தலைவர்கள்	अरण्यानि अपि	காடுகளிலும்
सर्वे वै	எல்லோரும்	विचित्य	தேடிவிட்டு,
निर्जलं	இலமகப்பட்டாதடும்	भृशपीडिताः	மிகவும் மனக்கவலை புற்றவர்களால்
निजनं	இனமில்லாதடும்	अन्यं	மற்றொரு
रोमहर्षणं	கண்டவர் மயிர் கிளிக்க	दुराधर्षं	புரக் கஷ்டமான
शून्यं	பாலூய் [சும்படி]	देशं च	தேசத்தையும்
गहनं	புகழமுடியாத	अकुतोभयाः तु	எதற்கும் சரியாதவர் களால்
तं	அந்த	तदा	அப்பொழுது
देशं	பிரதேசத்தை	विविशुः	புகுந்தார்கள்.
त्यक्त्वा	விட்டு,		
तादृशानि	அதபோன்ற		

यत्र वन्ध्यफला वृक्षा विपुष्पाः पर्णवर्जिताः । निस्तोयाः सरितो यत्र मूलं यत्र सुदुर्लभम् ॥

वन्ध्यफलाः	பழங்களைத் தராத வைகளால்	निस्तोयाः	இலமே இல்லாதவை
विपुष्पाः	புஷ்பங்களைத் தராத வைகளால்	सरितः	நதிகள் [கனாகிய எதிரிருக்கின்ற நனவோ
पर्णवर्जिताः	இலைகளில்லாதவை	यत्र	மிகுக்கு [அது இது- எதில்
यत्र	எதில் [கனாய்	मूलं	கிடைப்பதரிதோ
वृक्षाः	பரக்களிரும்பின் நன வோ அது இது.	सुदुर्लभम्	அது இது.

न सन्ति महिषा यत्र न मृगा न च हस्तिनः । शार्दूलाः पक्षिणो वाऽपि ये चान्ये वनगोचराः ॥

यत्र	எதுவோ அதில்	वनगोचराः	வனத்தில்சந்துசரிக்கும்
महिषाः	எருமைகள்	ये	எவைதனோ அந்த
न सन्ति	இல்லை;	हस्तिनः च	யான்களும்,
मृगाः	மாண்கள்	शार्दूलाः च	புலிகளும்,
न	இல்லை;	पक्षिणः अपि वा	பகலிகளும்கூட
अन्ये	மற்ற	न	இல்லை.

न यत्र वृक्षा नौषध्यो न बृहद्यो नापि वीरुधः ॥ १० ॥

यत्र	எதுவோ அதில்	बृहद्यः	கொடிகள்
वृक्षाः न	மாண்களில்லை	न	இல்லை.
नौषध्यः	பச்சிலைகள்	वीरुधः अपि	பூண்டுகளும்கூட
न	இல்லை.	न	இல்லை.

स्निग्धपत्राः स्थले यत्र पक्षिन्यः फुल्लपङ्कजाः । प्रक्षणायाः सुगन्धाश्च भ्रमरैश्च विवर्जिताः ॥

कण्डुर्नापि महाभागः सत्यवादी तपोधनः । महर्षिः परमार्थी नियमैर्दुष्प्रथेणः ॥ १२ ॥

यस्य	எந்த அந்த	महाभागः	மகா புகழ்பெற்றவரின்,	
स्थले	ஸ்தலத்தில்	तपोधनः	{ தலத்தையே தனிக் கொல்லமாய்க்கொண் டவரும்,	
स्निग्धपदाः	ஆழ்விய இளைக்களை புணையவைகளும்,	मन्ववादी	மெய்யானவொழிய ரும்,	
पुष्पपद्मजाः	{ மலர்க்கூவிரிந்த தாம ரை புஷ்பங்களைபு ண்டவைகளும்,	परमार्थी	விடா முயற்சியுடை யவரும்,	
सुगन्धाः	நறமணம் கமழ்கின் றவைகளும்,	नियमैः	விநயக்களினால்	
प्रेक्षणीयाः	கண்ணாரப்பார்க்கத் தக்கவைகளும்,	दुराधर्म्यः	ஆறாக்காரியாதக ரும்,	
भ्रमरैः	} வண்டுகளை நில்லாத வைகளாலான ஒடைகள் மட்டும் இருக்கன.	महर्षिः	முனிவர்களை நுமான் கண்டு [முகிய என்று ஒருவர் இருக்கார்.	
विवर्जिताः च			कण्डूः	
पशिन्यः च			नाम	

तस्य तस्मिन्वने पुत्रो बालः षोडशवार्षिकः । प्रनष्टो जीवितान्ताय क्रुद्धस्तत्र महामुनिः ॥

तस्मिन्	"அந்த	जीवितान्ताय	வாழ்வுதான் முடிவு காணாமாய்
वने	வனத்தில்	प्रनष्टः	மாண்டார்.
तस्य	அவரது [கனும்	नव	அல்லியத்தின்
षोडशवार्षिकः	பதினாறுவயதுடைய-	महामुनिः	முனிவர் பெருமான்
बालः	இளமைப்பருவத்தி லிருந்தவனுமான	क्रुद्धः	சினங்காண்டவர் ஆனார்.
पुत्रः	புதல்வன்		

तेन धर्मात्मना शप्तं क्रुद्धं तत्र महद्गन्म । अशरण्यं दुराधर्मं मृगपशिविवर्जितम् ॥ १४ ॥

तव	"அப்பொழுது	दुराधर्मं	அறாக்காரியாத தாயும்,
महत्	சிறந்த	मृगपशि-	} மிருகங்கள், பகவிகள் இல்லாததாயும்,
वन्	வனம்	विवर्जितं	
क्रुद्धं	முழுமையும்	धर्मात्मना	சீராதவாகிய
अशरण्यं	நாதிக்க அனர்த்த மாயும்,	तेन	அவரால்
		शप्तम्	நாதிக்கப்பட்டது."

तस्य ते काननान्तांश्च गिरीणां कन्दराणि च । प्रभवानि नदीनां च विचिन्वन्ति समाहिताः ॥

ते	அவர்கள்	गिरीणां	மலைகளுடைய
समाहिताः	பிசு வளக்கமுடையவர்	कन्दराणि च	குளக்களினும்,
तस्य	அந்த [கனாம்	नदीनां	நதிகளின்
काननान्तान् च	காட்டுப்பிசுதேசங்க கொல்லவற்றினும்	प्रभवानि च	உற்பத்திஸ்தானங்க
		विचिन्वन्ति	பிசுதேசங்கள்.* [வினும்

तत्र चापि महात्मानो नापश्यञ्जनकात्मजाम् । हतारं रावणं चापि सुग्रीवमियकारिणः ॥

சுமீவ- } சுமீவனிடத்தில் அகி
மியகாரி: } க. ப. த். சிவமகொண்ட
மஹாத்மான்: } மகா க்ஷா த். க. ர. குமர்.
அவர்கள்

जनकात्मजां च हतारं रावणं अपि च अपश्यन् न
இரணகிதேவனையயும்
திருடிச்சென்ற
ராவணனையும்
நாணவில்லை.

तत्र अपि अश्विनीदत्तिलुप्तम्

ते प्रविश्य तु तं भीमं लतागुल्मसमावृतम् । दृष्टुः क्रूरकर्माणमसुरं सुरनिर्भयम् ॥ १७ ॥

தே } அடிகள்
லதாஹுல- } கொடிகளும் புதர்க
ஸமாஹுத } ளும் சீதைத்த
மீஸ } ப. ப. க். க. ர. ர. ன
தே } அ. த. தி. குமர். குமர்.
ப்ரவிய } அ. த. தி. குமர். குமர்.

सुरनिर्भयं क्रूरकर्माणं असुरं दृष्टुः
தேவர்களுக்கும்
அஞ்சாத
கூசுமாண
கொடிய செயலுற்ற
அசுர்
ஓர் அசுரனை
தூது:
கண்டார்கள்.

तं दृष्ट्वा वानरा घोरे स्थितं शैलमिवापरम् ।

வானரா: } வானர்கள்
஘ோர் } பயங்கரமாய்
அபர் } மறிஞ்சு
சீலம் ஐவ } மலையெனவே
ஸ்திதம் } இருக்கும்
தே } அவனை
தூது } பார்த்து,

गाहं परिहिताः सर्वे दृष्ट्वा तं पर्वतोपमम् ॥

சர்வே } எங்கிலாரும்
தே } அவனை
பர்வதோபம் } மலைக்குச் சமமானமாய்
இருப்பவனாக
தூது } கவனித்து,
காஹ் } இறுக்கி
பரிஹிதா: } ஒருவனை ஒருவன் கட்டி
கொண்டார்கள்.

सोऽपि मारीचतनयः सद्यः प्राप्तानमन्यत ।

மாரீசதனய: } மாரீசனின் புதல்வ
குடிய
ஸ: அபி } அவனுள்
ஸத: } ஏககாலத்தில்
பாஸ்தான் } கய்யில் சிக்கிரிநகரனை
பவர்களாய்
அமந்யத } எண்ணினான்.

अथैतान् त्रासदीक्षाक्षान् समवेतानभिद्रवत् ॥

அத } அதனால்
வாஸதீஸாஸ்தான் } பயத்தால் ஜுவலிக்கும்
கண்களையுடையவர்க
ளாய்
ஸமவீதான் } ஒன்றுசேர்க்கிறுக்கும்
ஏநான் } இவர்களை
அமிதிரவ } கிட்டி ஒடினான்.

सोऽपि तान्वानरान्सर्वांश्चाः स्थेत्यत्रवीड्वली

வலி } பவான வியா கிய
ஸ: அபி } அவனுள்
தான் } அந்த
வானரான் } வானர்களை [அ
ஸர்வான் } எல்லொரையும்பார்த்த-
'கீக்கள் செத்தீர்கள்'
மத: ஸ } என்று
ஐதி }

अभ्यभावत संक्रुद्धो मुष्टिसुबन्धुस्य संहितम् ॥

அப்யாவத } கொள்ளான்.
ஸங்க்ரு: } மிகச் சிலக்கொண்
முஸ்தி } முக்தியை [அவனுள்
ஸஹிதம் } பொத்திக்கொண்டு
தஸந்ய } உயர்த்துக்கிக்
கொண்டு,
அப்யாவத } விவாங்கொடியவந்தான்

एकोनपञ्चाशः सर्गः—காற்பத்தினுன்பதாலது எங்க்கம் || ௪௨ ||

अङ्कद्वयया रजतपर्वतादिष्वन्वेषणम्—அங்கதலின் குட்டையால்
ரஜதமலைமுதலியவற்றில் தேவேது.

अथाङ्कदस्तदा सर्वान्वानरानिदमब्रवीत् । परिश्रान्तो महाप्राज्ञः समाश्वास्य शनैर्वचः ॥१॥

तदा	அப்பொழுது	सर्वान्	எல்லோரையும்
परिश्रान्तः	விடர முயற்சியுடைய வனம்	समाश्वास्य	தேற்றரசவுபடுத்தி,
महाप्राज्ञः	பேரறிவாளனுமாகிய	इदं	பின்வரும்
अङ्कद्वयः	அங்கதன்	वचः	மொழியை
वानरान्	வானரர்கள்	शनैः अथ	உள்ளக் குளிரும்வண் ணமாகவே
		अब्रवीत्	மொழிந்தான்.

वनानि गिरयो नद्यो दुर्गाणि गहनानि च । दरीगिरिगुहाश्चैव विचितानि समन्ततः ॥२॥
तत्र तत्र सहास्राभिर्जानकी न च दृश्यते । तदा रज्ञो हता येन सीता सुरसुतोपमा ॥३॥

अस्माभिः	“ நம்மால்.	विचितानि	தேடப்பட்டன.
सह	கூடவே	जानकी	ஜானகிதேவியார்
वनानि	வனங்களும்	दृश्यते न	காணப்படவில்லை.
गिरयोः	பசைகளும்	सुरसुतोपमा	தெய்வப்பெண்ணொண னினங்கும்
नद्यः	நதிகளும்	सीता	சிதாதேவியார்
दुर्गाणि	தூர்க்கள்களும்	येन	எவனால்
गहनानि च	குடைகளும்	इता	திரும்பப்போகப்பட்ட
दरीगिरिगुहाः	மலையகுளிகளும் மலைக்	तत्र	அந்த [எனோ
एव च	குடைகளும் ஆகிய தீவனங்கள்	रक्षः वा	அரக்களும்
तत्र तत्र	அங்கங்கே	च	அப்படியே
समन्ततः	முற்றும்		காணப்படவில்லை.

कालश्च नो महान्यातः सुश्रीवशोऽशसनः । तस्माद्भवन्तः सहिता विचिन्वन्तु समन्ततः ॥

नः	நமக்கு	उशशासनः	மிகுடிய தண்டனை வி
कालः च	தவணையல் வரையல் பட்டிருந்த காலமோ	तस्मान्	ஆகையால் [கிண்கிறவர்.
महान्	வெகுமீயல்	समन्तः	பிண்கள்
यातः	கடந்துவிட்டது.	सहिताः	ஒன்றாகடி
सुश्रीवः च	சுசிரீவரோ	समन्ततः	எங்கும்
		विचिन्वन्तु	தேடக்கடவீர்கள்.

विहाय तन्त्रीं शोकं च निद्रां चैव समुत्थिताम् । विचिनुध्वं यथा सीतां पश्यामो जनकात्मजाम् ॥

तन्त्रीं च	மணக்களைப்பைபடிபும்,	जनकात्मजां	ஜனகர் திருமகனாகிய
शोकं च	மணத்தூயாச்சுந்தையும்,	सीतां	சீதாதேவியை
समुत्थितां	இப்பொழுது உண் டாவிருக்கும்	यथा पश्यामः	{ எப்படிச்செய்தால் நாம் காணப்பெறலா மேலாய்ப்படி
निद्रां एव	மண ஏக்கத்தைபும்	विचिनुध्वम्	நீங்கள் தேடக்கூட வீர்கள்.
विहाय	விட்டுடாழித்து,		

अनिर्वेदं च दाक्ष्यं च मनसश्चापराजयम् । कार्यसिद्धिकराण्याहुस्तस्मादेतद्विधीम्यहम् ॥६॥

अनिर्वेदं च	மனந்தளராதிருத்த லையும்,	कार्यसिद्धिकराणि	காரியசिத்தியை விளை விக்கின்றவைகளாய்
दाक्ष्यं च	{ இக்கட்டுகளிலேற்ற உ பாயக்களை யனுக்கடிக்க குத் தன்மையையும்,	आहुः	பெரியோர்கள் சொல் லிக்கிருக்கிறார்கள்.
मनसः	மனதை	तस्मात्	ஆகையால்
अपराजयं च	பீறவிடாது ஆடக்கும் சக்தியையும்	अहं	நான்
		एतत्	இதை
		विधीमि	சொல்லுகிறேன்.

अद्यापि तद्वनं दुर्गं विचिन्वन्तु वनौकसः । खेदं त्यक्त्वा पुनः सर्व्वेनमेतद्विधीयताम् ॥७॥

अद्यापि	இன்னும்	एतत् वनं	இந்த வனமானது
वनौकसः	வானர்கள்	पुनः	இன்னொருதரம்
तत्	அந்த	खेदं	மனச்சொர்வை
दुर्गं	புகவரிய	त्यक्त्वा	விட்டுடாழித்து
वनं	வனத்தை	सर्व्वेः	நாம் எல்லோராலும்
विचिन्वन्तु	தேடவேண்டும்.	विधीयताम्	தேடப்படவேண்டும்.

अवश्यं क्रियमाणस्य दृश्यते कर्मणः फलम् । अलं निर्वेदमागम्य न हि नोन्मीलनं क्षमम् ॥

अवश्यं	எந்த இக்கட்டு வற்படினும்	दृश्यते	காணப்படுகிறது.
क्रियमाणस्य	காரியத்தை விடாது செய்யப்படும்	निर्वेदं	மனத்தளர்ச்சியை
कर्मणः	ஒரு காரியத்தின்	आगम्य अलं	அடைந்தது போதும்.
फलं	பயன்	नोन्मीलनं हि	கண்களை மூடிக்கொள் ளுதலென்பதே
		न क्षमम्	தகாது.

सुग्रीवः कोपनो राजा तीक्ष्णदण्डश्च वानरः । भैतव्यं तस्य सततं रामस्य च महात्मनः ॥

वानरः	வானரனாகிய	सततं	எப்பொழுதும்
सुग्रीवः	சுக்ரீவ	तस्य च	அவனுக்கும்
राजा	மன்னர்	महात्मनः	மகா தபாவாகிய
कोपनः	கொடுங்குபவர்.	रामस्य च	ராமனுக்கும்
तीक्ष्णदण्डः	கொடிய தண்டனை விடுக்கின்றவன்.	भैतव्यम्	பயப்படவேண்டியது

हितार्थमेतदुक्तं वः क्रियतां यदि रोचते । उच्यतां वा क्षमं यन्नः सर्वेषामेव वानराः ॥१०॥

वानराः	“ வானரர்களோ !	क्रियतां	அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
वः	உங்களது	वा	இன்றையாகில் [இம்.
हितार्थं	நன்மைக்காக	नः सर्वेषां	கம் எல்லோருக்கும்
एतन्	இது	क्षमं	எற்றதாயிருக்கிறது
उक्तं	சொல்லப்பட்டது.	यन् एव	எதுவேய அது
रोचते यदि	இப்படமானால்,	उच्यताम्	சொல்லப்பட்டும்.

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा वचनं गन्धमादनः । उवाचान्यक्तया वाचा पिपासाश्रमखिन्नया ॥११॥

गन्धमादनः	கந்தமாதனனென்ப	अन्यक्तया	செவ்வென புலப்படா
अङ्गदस्य	அங்கதனது [வன்		திருக்கிறதுமான
वचः	சொல்லை	वाचा	சொற்கொண்டு
श्रुत्वा	கேட்டு,	वचनं	ஒரு மொழியை
पिपासा- श्रमखिन्नया	தாகத்தாலும், சிசமத் தாலும் மனத்தளற் செயை மன்குறிமந் கக்காட்டுகிறது	उवाच	பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

सदृशं खलु वो वाक्यमङ्गदो यदुवाच ह । हितं चैवानुरूपं च क्रियतामस्य भाषितम् ॥१२॥

वः	“ உங்களருக்கு	अनुरूपं च	காரியத்திற்கேற்றது.
अङ्गदः	அங்கதன்	हितं एव	நற்பயனையளிக்கத்
यत्	எனது ஒரு	अस्य	இவனது [தக்கது.
वाक्यं	சொல்லை	भाषितं	சொல்
उवाच ह	சொன்னானே அது	खलु	எப்படியும்
सदृशं च	அவனுக்கேற்றது.	क्रियताम्	செய்யப்பட்டும்.

पुनर्गामां महै शैलान्कन्दरांश्च दरींस्तथा । काननानि च शून्यानि गिरिप्रस्रवणानि च ॥

पुनः	மீளவும்	शून्यानि	மாதிரி
शैलान्	மலைகளிலும்,	काननानि च	காடுகளிலும்,
कन्दरान् च	குடைகளிலும்,	गिरिप्रस्रवणानि च	மலையருவிகளிலும்,
दरीः तथा	பள்ளத்தாக்குகளிலும்,	मार्गामहै	காம் தேடுவோம்.

यथोद्दिष्टानि सर्वाणि सुर्यवेण महात्मना । विचिन्वन्तु वने सर्वे गिरिदुर्गाणि सर्वशः ॥

सर्वे	எல்லோரும்	सर्वाणि	எல்லாவற்றிலும்
महात्मना	மகாத்மாவாகிய	वने	காட்டிலும்,
सुर्यवेण	சூரியனாலும்	गिरिदुर्गाणि	மலைகளிலும், நூற்களங்
यथोद्दिष्टानि.	குறிப்பிட்டபடியாவ	सर्वशः	எங்கும் [காட்டிலும்,
		विचिन्वन्तु	தேடவேண்டும்.

ततः समुत्थाय पुनर्वानरास्ते महाबलाः । विन्ध्यकाननसङ्कीर्णां विचेरुर्दक्षिणां दिशम् ॥

महाबलाः	மகா பலகாரிகளான	समुत्थाय	எழுந்து,
ते	அந்த	विन्ध्यकानन- सङ्कीर्णां	விந்தியமலை காடுகள் நினைந்த
वानराः	வானரர்கள்,	दक्षिणां	தெற்கு
पुनः	மீளவும்	दिशं	திக்கில்
ततः	அவ்விடத்திலிருந்து	विचेरुः	தேடித்திரிந்தவர்கள்.

ते शारदाभ्रप्रतिभं श्रीमद्रजतपर्वतम् । शृङ्खन्तं दरीमन्तमधिरुह्य च वानराः ॥ १६ ॥

तत्र लोध्रवनं रम्यं सप्तपर्णवनानि च । व्यचिन्वंस्ते हरिवराः सीतादर्शनकाङ्क्षिणः ॥ १७ ॥

ते	அந்த	सीतादर्शन- काङ्क्षिणः	சிதாதேவியை தரிசிக்க கருவண்டுமென்ற அ வாங்கொண்டிருந்த
वानराः	வானரர்கள்,	ते	அந்த
शारदाभ्रप्रतिभं	சரத்காலமேகத்திற் கொப்பானதும்,	हरिवराः	வானரோத்தமர்கள்
शृङ्खन्तं	கொடுமுடிக்கையுடைய தும்,	तत्र	அவ்விடத்தில்
दरीमन्तं	குகைகளுடையதும்,	रम्यं	அழகிய
श्रीमत्	அழகியதுமான	लोध्रवनं	வெள்ளொலுத்தி வனத்திலும்,
रजतपर्वतं	ரஜதமலையென்பதில்	सप्तपर्णवनानि च	எழிலப்பாலை வனக்க தேடினார்கள். [வினும்,
अधिरुह्य	ஏறி.	व्यचिन्वन्	
च	அதன்பின்னர்		

तस्याग्रमधिरुह्यास्ते श्रान्ता विपुलविक्रमाः । न पश्यन्ति स्म वैदेहीं रामस्य महिषीं प्रियाम् ॥

विपुलविक्रमाः	அளவுகடந்த ஆண் மைவடைய	श्रान्ताः	ஏக்கம்பிடித்தவர்க
ते	அவர்கள்	रामस्य	ஸ்ரீராமருடைய [வாய் பிரிய
तस्य	அதன்	प्रियां	மனைவியாகிய
अग्रं	உச்சித்தில்	महिषीं	ஜானகிதேவியாரை
अधिरुह्याः	ஏறினவர்களாய்	वैदेहीं	காணவில்லை.
		पश्यन्ति स्म न	

ते तु दृष्टिगतं कृत्वा तं शैलं बहुकन्दरम् । अवरोहन्त हरयो वीक्षमाणास्ततस्ततः ॥ १९ ॥

ते	அந்த	दृष्टिगतं कृत्वा	நன்கு தேடிவிட்டு,
हरयः	வானரர்கள்,	तु	இன்னும்
बहुकन्दरं	பல குகைகளுற்றி	ततस्ततः	எங்கும்
तं	அந்த	वीक्षमाणाः	தேடிப்பார்த்துக் கொண்டு
शैलं	பர்வதத்தை	अवरोहन्त	இறங்கினார்கள்.

अवस्था ततो भूमिं श्रान्ता विगतचेतसः । स्थित्वा मुहूर्ते तत्राथ वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥२०॥

ततः	அவ்விடத்திலிருந்து	श्रान्ताः	விளைப்புற்றவர்களாய்
भूमिं	சமபூமியில்	स्थित्वा	தங்க்கிட்டு,
अवस्था	இறக்கி,	अथ	அதன்பின்னர்
तत्र	அங்கேயே	वृक्षमूलं	ஞர் மரத்தடியை
मुहूर्ते	ஒரு முகூர்த்த காலம்	उपाश्रिताः	அடைந்தார்கள்.
विगतचेतसः	மனமிழந்தவர்களாய்		

ते मुहूर्ते समाश्रस्ताः किञ्चिद्भ्रमपरिश्रमाः । पुनरेवोद्यताः कृत्वा मार्गितुं दक्षिणां दिशम् ॥

ते	அவர்கள்	दक्षिणां	தென்
मुहूर्ते	ஒரு முகூர்த்த காலம்	दिशं	திக்கை
समाश्रस्ताः	இளைப்பாறியவர்கள்	कृत्वा एव	முழுவுடைதயமே
किञ्चित्	சிறிது [களாய்	पुनः	இன்னும்
भ्रमपरिश्रमाः	சிரமம் தீர்த்தவர்கள்	मार्गितुं	தேடுவதற்கு
	களாய்	उद्यताः	செம்பினார்கள்.

हनुमत्प्रमुखास्ते तु प्रस्थिताः पुवर्गर्षभाः । विन्ध्यमेवादितस्तावद्विचेरुस्ते ततस्ततः ॥२१॥

ते	அந்த	विन्ध्यं	வீந்தியமலைக்கு
हनुमत्प्रमुखाः	ஹனுமாதர் தலை	प्रस्थिताः	புறப்பட்டுச் சென்
	வாய்க்கவுடைய	ते	அவர்கள் [ஞர்கள் ;
पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	ततस्ततः	எக்கும்
तु	அப்பொழுது	तत्र एव	ஒன்றையும் விடாது
आदितः	முதலில்	विचेरुः	தேடித்திரிந்தார்கள்.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाण्डे

किष्किन्धाकाण्डे एकोनपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11289

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2037

पञ्चाशः सर्गः—ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ ௨௦ ॥

ऋक्षविलप्रवेशः स्वयंप्रभादशनं च—ऋक्षविलத்தில் பிரவேசிப்பதும்,
ஸ்வயம்பிரபாய காண்பதும்.

सह ताराङ्गदाभ्यां तु सङ्गम्य हनुमान्कपिः । विचिनोति स्म विन्ध्यस्य गुहाश्च महनानि च ॥

सिंहशार्दूलजुष्टेषु शिलाश्च सरितस्तथा । विपमेषु नगोन्द्रस्य महाप्रसवणेषु च ॥ २ ॥

कपिः	காசாராகும்	सङ्गम्य	சென்று,
हनुमान्	ஹனுமாதர்,	विन्ध्यस्य	வீந்திய பர்வதத்தினு
ताराङ्गदाभ्यां	தரண் அங்கதன்	गुहाः च	குகைகளிலும் [வடய
	இவர்களிடமிரு	महनानि च	காடுகளிலும்
सह तु	கூட்டுவ	शिलाः च	பாறைகளிலும்

தபா	அப்படியே
சரீ:	நகரிலும்
நமோஸ்ய	சிறந்த மலைகளை
விஹாஸ்யுஷே	சிக்கல்கள் புளிகள் வசிக்கப்பெற்ற

விபமே	புகழடியாப் பிரதே சங்கரிலும்
மஹாபவணே	பெரும் மலையருக லிலும்
விசினோதி ச	தேடினார்.

आसेदुस्तस्य शैलस्य कोटिं दक्षिणपश्चिमाम् । तेषां तत्रैव वसतां स कालोऽप्यत्यवर्तत ॥

तस्य	அந்த
शैलस्य	மலையினுடைய
दक्षिणपश्चिमां	தென்மேற்கு
कोटिं	சிகரத்தை
आसेदु:	அடைந்தார்கள்.

तस्य एव	அங்கிடத்திலேயே
वसतां	காலங்கழிக்கும்
तेषां	அவர்களுக்கு
सः	அந்த
कालः अपि	நவனைக்காலமும்
अत्यवर्तत	கழிக்குவிட்டது.

॥ ४ ॥

स हि देशो दुरन्वेषो गुहागहनबान्महान् ।

हि	எனினன்றால்
सः	அந்த
देशः	இடமானது

दुरन्वेषः	தேடக்கூடமானது.
गुहागहनबान्	குகைகளும் காடுகளு மடந்தது.
महान्	மிகப்பெரியது.

तत्र वायुसुतः सर्वं विचिनोति स पर्वतम् । परस्परेण हनुमानन्योन्यस्याविदूरतः ॥ ५ ॥

तत्र	அப்பொழுது
वायुसुतः	வாயுவின் புதல்வ
हनुमान्	ஹனுமார் [ராகிய
पर्वतं	மலை

सर्वं	எல்லாவற்றையும்
परस्परेण अन्योन्यस्य	ஒருவரைவிட்டுடொரு
अविदूरतः	பிரியாதபடி [வர்
विचिनोति स	தேடினார்.

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः । मैन्द्रश्च द्विविदश्च सुपेणो जाम्बवान् ॥ ६ ॥

अङ्गदो युवराजश्च तारश्च वनगोचरः । गिरिजालावृतान्देशान्मार्गित्वा दक्षिणां दिशम् ॥

विचिन्वन्तस्ततस्तत्र ददृशुर्विवृतं विलम्

॥ ७ ॥

गजः	கஜனும்,
गवाक्षः	கவாக்ஷனும்,
गवयः	கவயனும்,
शरभः	சரபனும்,
गन्धमादनः	கந்தமாதனனும்,
मैन्द्रः च	மைந்தனனும்,
द्विविदः च	துவிவிதனனும்,
सुपेणः एव	சுவேணனும்,
जाम्बवान्	ஜாம்பவானும்,
नलः	நலனும்,
युवराजः	யுவராஜனாகிய
अङ्गदः च	அங்கதனும்,

वनगोचरः	வானாராகிய
तारः च	தாரனும்,
गिरिजालावृतान्	மலைத்தொடர்கள் புகைநந்த
देशान्	தேசங்களிலும்
मार्गित्वा	தேடி,
दक्षिणां दिशं	தென் திசையில்
तस्य ततः	எல்லாவிடங்களிலும்
विचिन्वन्तः	தேடுகின்றவர்களாய்
विवृतं	வாய்திறந்திருந்த
विलं	ஓர் குகையை
ददृशुः	கண்ணுற்றனர்.

दुर्गमृशविलं नाम दानवेनाभिरक्षितम् । धुत्पिपासापरीतास्तु श्रान्ताथ सलिलार्थिनः ॥
अवकीर्णं लतावृक्षैर्ददृशुस्ते महाविलम् ॥ ८ ॥

धुत्पिपासापरीताः	பசிவும் தாகமும்
ते	அவர்கள் [கொண்ட
श्रान्ताः च	களைப்புற்று
सलिलार्थिनः	தாகலிடாய்கொண்ட வர்களால்
तु	உய்விடாது
दुर्गं	புகமுடியாத,
दानवेन	அசரனால்

भिरक्षितं	பாதுகாக்கப்பட்ட
कक्षविलं	நிகழ்வினம்
नाम	என்ற
महाविलं	பெரிய குறைகைய
लतावृक्षैः	கொடிகளாலும் மரங் களாலும்
अवकीर्णं	நினைந்ததாய்
दृशुः	கண்டார்கள்.

ततः क्रौञ्चाश्च हंसाश्च सारसाश्चापि निष्क्रमन् । जलार्द्राश्चक्रवाकाश्च रक्ताङ्गाः पद्मरेणुभिः ॥

ततः	பிதகு
पद्मरेणुभिः	தாமரைத்தாதுக்க வால்
रक्ताङ्गाः	சிவந்த உடலுடைய
क्रौञ्चाः च	கிரௌஞ்சபகழிகளும்,

हंसाः च	அன்னக்களும்,
सारसाः च अपि	ஸாரஸங்களும்,
चक्रवाकाः च	சக்கிரவாகங்களும்,
जलार्द्राः	ஜலத்தால் நனைந்தவை
निष्क्रमन्	வெளிவந்தன. [களாய்

ततस्तद्विलमासाद्य सुगन्धि दुरतिक्रमम् । विस्मयव्ययमनसो बभूवुर्वानरर्षभाः ॥ १० ॥

वानरर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்
तत्	அந்த
विलं	குறைகைய
दुरतिक्रमं	புகக் கவ்டமான தாகவும்,

सुगन्धि	சுருமணம் கமழ்ச்சின்ற
आसाद्य	கண்டு, [தாகவும்
ततः	அதனால்
विस्मयव्ययमनसः	ஆச்சரியத்தினிடுபட் ட மனத்தினர்களால்
बभूवुः	ஆனார்கள்.

संजातपरिशङ्कास्ते तद्विलं प्रवगोत्तमाः । अभ्यपद्यन्नसंहृष्टास्तेजोवन्तो महाबलाः ॥ ११ ॥

नानासत्त्वसमार्कार्णं दैत्येन्द्रनिलयोपमम् । दुर्दशमतिघोरं च दुर्विगाहं च सर्वशः ॥ १२ ॥

ते	அந்த
तेजोवन्तः	தேஜஸ்வர்களும்
महाबलाः	மகா ஆற்றலுடைய வர்களினால்
प्रवगोत्तमाः	வானரோத்தமர்கள்
नानासत्त्वसमार्कार्णं	பலவகை உயிர்க்கட் டங்கள் நிறைந்ததும்
दैत्येन्द्रनिलयोपमं	அசுரனது மாளிகை போன்றதும்
दुर्दशं	கண்கொண்டு பார்க் கக்கடாது

अतिघोरं च	மிக அச்சத்தைத் தருவதும்
सर्वशः	எவ்வாற்றாலும்
दुर्विगाहं च	உட்புக முடியாதது
तत्	அந்த [மான
विलं	பிலத்தை
संजातपरिशङ्काः	கவலாம் கொண்டவர் களால்
असंहृष्टाः	உதேசாகம் சூன்றிய வர்களால்
अभ्यपद्यन्	அண்டிந்தார்கள்.

ततः पर्वतकूटामो हनुमानपवनात्मजः । अब्रवीद्दानरान्सर्वान्कान्तारवनकोविदः ॥ १३ ॥

ततः	அவ்வாறிடத்தில்	हनुमान्	ஹனுமான்
पर्वतकूटामः	பர்வத கிசுரத்வக கிசுரத்தவரும்	वानरान्	வானரர்கள்
पवनात्मजः	வாயு சூமராரும்	सर्वान्	எல்லோரையும் பார்ந்து
कान्तारवनकोविदः	{ குகைகளைப்பும் வானங் கையும் நன்கறிந்தவ ருமாய	अब्रवीत्	பின்வருமாறு சொன்னார்.

गिरिजालावृतान्देशान्मार्गित्वा दक्षिणां दिशम् । वयं सर्वे परिश्रान्ता न च पश्याम मैथिलीम् ॥

दक्षिणां	“ தென்	सर्वे	எல்லோரும்
दिशम्	திக்கில்	परिश्रान्ताः	களைப்படைந்துவிட்
गिरिजालावृतान्	மலைத்தொடர்கள்	च	ஆகிலும் [டொம்.
देशान्	இடங்களை [கிடைந்த	मैथिलीं	ஐரணகிதேவிபாரை
मार्गित्वा	தேடிவிட்டு,	पश्याम न	நாம் காணப்பெற வில்லை.
वयं	நாம்		

अस्माच्चापि विलाहसाः कौश्याश्च सह सारसैः । जलाद्राश्वक्रवाकाश्च निष्पतन्ति स्म सर्वशः ॥

अस्तान्	“ இந்த	जलाद्राः	இலத்தால் நனைந்த
विलाह अपि	பிலத்தினிருந்தோ	हंसाः	ஹம்ஸங்களும்
सारसैः सह च	ஸாரஸைக்களோடு கூடவே	कौश्याः च	கிரௌஞ்சங்களும்
सर्वशः	நாற்புறத்தினின்றும்	चक्रवाकाः च	சக்கிரவாகங்களும்
		निष्पतन्ति स्म	வெளியில்வருகின்றன.

नूनं सलिलवानत्र कूपो वा यदि वा हृदः । तथा चेमे विलहारे स्निग्धास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥

अथ	இதில்	नूनं	நீச்சயம்.
सलिलवान्	கிண்கள	तथा च	ஆகலாற்சார்
कूपः वा	ஒரு கிணறோ	विलहारे	பிலத்தின் வாயிலில்
यदि वा	அல்லது	हमे पादपाः	இந்த கிருஷ்டங்கள்
हृदः	ஒரு மடுவோ இருக் கிறது.	स्निग्धाः	செழித்தவைகளாய்
		तिष्ठन्ति	இருக்கின்றன.

इत्युक्त्या तद्विलं सर्वे विविशुस्तिपिरावृतम् । अचन्द्रसूर्य हरयो दृशु रोमहर्षणम् ॥१७॥

हरयः	வானரர்கள்	विविशुः	புகுந்தார்கள்.
सर्वे	எல்லோரும்	रोमहर्षणं	மயிர்க்கச்செறியும்படி பயந்தருவதாய்
इति	மேற்சொல்லியதை	अचन्द्रसूर्यं	சந்திர சூரியர்களில் லாது
तत्तवा	ஆலோசித்து,	तिमिरावृतं	இருளடர்ந்ததாய்
तन्	அங்க	दृशुः	கவனித்தார்கள்.
विलं	பிலத்தினுள்		

निशाम्य तस्मात्सिंहांश्च व्याघ्रान् च मृगपक्षिणः । प्रविष्टा हरिशार्दूला विलं तिमिरसंवृतम् ॥

तस्मात्	அவ்விடத்திலிருந்து	निशाम्य	பார், த்துக்கொண்டே,
हरिशार्दूलाः	வானரோத்தமர்கள்	तिमिरसंवृतं	இருள்மூடிய
सिंहान्	சிங்கங்களையும்	विलं	பிலத்தினுள்
व्याघ्रान् च	புலிகளையும்	प्रविष्टाः	சென்றார்கள்.
मृगपक्षिणः च	மிருகங்களையும் பகி களையும்		

न तेषां सज्जते चक्षुर्न तेजो न पराक्रमः । वायोरिव गतिस्तेषां दृष्टिस्तमसि वर्तते ॥ १९ ॥

तेषां	அவர்களுக்கு	तेषां	அவர்களுடைய
चक्षुः	கண்பார்வைபலனது	गतिः	சஞ்சாரமோ
सज्जते न	தடைபடவில்லை.	वायोः	வாயுவினது
तेजः	ஒளியும்	इव	போலிருந்தது.
न	தடைபடவில்லை.	तमसि	இருளில்
पराक्रमः	ஆண்மையும்	दृष्टिः	கட்புணுக்கு வெ ளிச்சமமானது
न	தடைபடவில்லை.	वर्तते	இருக்கிறது.

ते प्रविष्टास्तु वेगेन तद्विलं कपिकुञ्जराः । प्रकाशमभिरामं च ददृशुर्दृशमुत्तमम् ॥ २० ॥

ते	அந்த	वेगं	ஒரிடத்தை
कपिकुञ्जराः	வானரோத்தமர்கள்	उत्तमं	சிறந்ததாய்
वेगेन तु	தைரியத்தோடேயே	प्रकाशं	வெளிச்சமாயிருப்ப தாய்
तत्	அந்த	अभिरामं च	அழகாயிருப்பதாயும்
विलं	பிலத்தினுள்	दृशुः	பார்த்தார்கள்.
प्रविष्टाः	சென்றவர்களாய்		

ततस्तस्मिन्विले दृगे नानापादपसंकुले । अन्योन्यं संपरिष्वज्य जम्बुर्वोजनमन्तरम् ॥ २१ ॥

ततः	அதற்கப்பால்	विले	பிலத்தில்
नानापादपसंकुले	பலவகை மரங்கள் கிடைந்த	योजनं मन्तरं	எட்டுமைல் தூரம்
दृगे	புதுவது கட்டடம் யிருந்த	अन्योन्यं	ஒருவரை ஒருவர்
तस्मिन्	அந்த	संपरिष्वज्य	இறக்கக் கட்டிக் கொண்டு,
		जम्बुः	சென்றார்கள்.

ते नष्टसंज्ञास्तृपिताः संभ्रान्ताः सलिलार्थिनः । परिपेतुर्विले तस्मिन् कश्चित्कालमत्तन्द्रिताः ॥

ते	அவர்கள்	कश्चित्	சிறிது
नष्टसंज्ञाः	அறிவிழந்து	कालं	காலம்
तृपिताः	தாசமுற்று	अतन्द्रिताः	வேண்டிய முயர்க்கி
संभ्रान्ताः	கவலாப்பட்டி	तस्मिन्	அந்த [கொண்டு]
सलिलार्थिनः	நீர்த்தந்தை வேண்டி பவர்களாய்	विले	பிலத்தில்
		परिपेतुः	சென்றார்கள்.

ते कृशा दीनवदनाः परिश्रान्ताः प्रवङ्गवाः । आलोकं ददृशुर्वीरा निराशा जीविते तदा ॥

கூசா:	துவண்டு	பரிசுரான்தா:	களைப்படைந்திருந்த
தீனவதனா:	முகம்வரடி.	தே	அந்த
ததா	அப்பொழுது	ஸ்வங்மா:வீரா:	வானர வீரர்கள்
ஜீவிலே	உயிரில்	ஆலாக்	ஒர் ஒளியை
நிராசா:	ஆசையை ஒழித்து	வங்மு:	கண்டார்கள்.

ततस्तं देशमागम्य सौम्यं वित्तिमिरं वनम् । ददृशुः काञ्चनानृक्षान्दीप्तवैश्वानरप्रभान् ॥
 सालांस्तालांश्च पुन्नागान्ककुभान्वञ्जुलान्ववान् । चम्पकान्नामवृक्षांश्च कर्णिकारांश्च पुष्पितान् ॥
 स्तवकैः काञ्चनैश्चिन्नै रक्तैः किसलयैस्तथा । आपीडैश्च लताभिश्च हेमाभरणभूषितान् ॥
 तरुणादित्यसङ्काशान्वैदूर्यमयवेदिकान् । विभ्राजमानान्वपुषा पादपांश्च हिरण्मयान् ॥
 नीलवैदूर्यवर्णाश्च पद्मिनीः पतगावृताः । महद्भिः काञ्चनैः पद्मैर्वृता वालार्कसन्निभैः ॥२८॥

தத:	அப்பொழுது	லநாமி: ச	கொடிகளாலும்
த	அந்த	வபுஷா	ஒளிக்கொண்டு
சௌம்யம்	அழகியதும்	விபுராஜமானாந்	பிரகாசிக்கின்றவைகளும்,
வித்திமிரம்	இருள்நிறதுமான	ஹேமாபரண- }	பொன்னுபரணங்கள்
வநம்	வன	பூஷிதாந் }	பூண்டவைகளும்,
தேசம்	பிரதேசத்தை	தரூநாதித்ய- }	உதய சூரியனை
ஆராம்யம்	அடைந்து	சங்காஷாந் }	நிகர்த்தவைகளும்
தீபஸ்வீசுவாநரஸ்ரபாந்	ஐவலிக்கும் அக்னி யை நிகர்த்த	வீஹூர்யமய- }	வைநிர்யரத்தமயமா
காஞ்சநாந்	பொன்	வேதிகாந் }	மான மேடைகளுந் றவைகளுமான
வூக்ஷாந்	மரங்களையும்,	ஹிரண்மயாந்	காதுகள
சாலாந்	ஆச்சரமரங்களையும்,	பாடபாந் ச	மரங்களையும்
தாலாந் ச	பனைமரங்களையும்,	வாலார்க்சந்நிபை:	பாடசூரியனை நிகர்த்த
புந்நாగాந்	புண்ணைமரங்களையும்,	காஞ்சநை:	பொன்பயமான
ககூபாந்	மருதுமரங்களையும்,	மஹத்தி:	கவழிக்க
வஞ்ஜலாந்	மகிழ்மரங்களையும்,	பத்மை:	காசினக்களால்
பவாந்	தவமரங்களையும்,	வூதா:	ஹைறயப்பெற்றவை களும்
சம்பகாந்	சம்பகமரங்களையும்,	நீலவேஹூர்ய-)	துந்திரநீலம் வைநிர்
நாசவூக்ஷாந் ச	சிறுநாசமரங்களையும்,	வணா: ச)	யம் இவைகள் காந்தி கொண்டவைகளும்
புஷ்பிதாந்	பூத்த	பதகாஹூதா:	புள்ளினங்கள் பொலி ந்தவைகளுமான
கர்ணிகாராந் ச	சரக்கொண்டைமரங்க	பத்மிநீ:	தாமரைபோடாக னையும்
சிந்நி:	அழகிய [னையும்,	வஹூர்ய:	கண்ணுற்றவர்.
காஞ்சநை:	பொன்		
ஸ்தவகை:	பூக்கொத்தாக்கள		
ரக்தை:	செவ்விய [னும்,		
கிசலயை: ததா	நளிரவரதும்,		
ஆபீடீ: ச	மரங்களாலும்,		

जातरूपमयैर्मत्स्यैर्गह्विश्च सकच्छपैः । नलिनीस्तत्र ददृशुः प्रसन्नसखिलायुताः ॥ २९ ॥

तस्य	ஆய்க்கிடத்தின்	सहस्रिः	பெரிய
सकच्छपैः	ஆகாசகரணம் (2) கட்டி	सस्यैः	நிலிகளாக
	வைககுளம்	प्रसन्नसखिलायुताः	மகிழ்ந்த நண்பருகைய
जातरूपमयैः च	பொருள்படும்படி	नलिनीः	தரநிலைநீர்நிலைகளின்
	கருகூற	ददृशुः	கண்டார்கள்.

काञ्चनानि विमानानि राजतानि तथैव च । तपर्नायगवाक्षाणि मुक्ताजालावृतानि च ॥
 हैमराजतभौमानि वैदूर्यमणिमन्ति च । ददृशुस्तत्र हरयो गृहमुख्यानि सर्वशः ॥ ३१ ॥

हरयः	காண்டார்கள்	मुक्ताजालावृतानि च	{ முத்துமடக்கள் தொக்கவிடப்பட்ட வைககுளம்
तस्य	ஆய்க்கிடத்தின்	विमानानि च	கிடைநகங்கிளையும்
सर्वेषां	எல்லாம்	हैमराजत- भौमानि }	சங்கத்தாலும் வெள்ள கிடை ஆளான மரணிகை களின் ஆடுக்குள் வைககுளம்
काञ्चनानि	கொண்டபடி	वैदूर्यमणिमन्ति	வைகிழ்ப்பங்கற்படுத்தும் பட்டவைககுளம்
तथा एव	ஆய்ப்படி	गृहमुख्यानि च	நிழந்த மரணிகைகளின்
राजतानि	வெள்ளநிலையானவை	ददृशुः	கண்டார்கள். [105]
तपर्नाय- गवाक्षाणि }	பொருளற்ற செய்த மலகண்களையுடைய வைககுளம்		

पुष्पितान्फलिनां वृक्षान्यवाल्मीकिर्निभान् । काञ्चनभ्रमरांश्चैव वभूनि च समन्ततः ॥ ३२ ॥
 मणिकाञ्चनचित्राणि शयनान्यासनानि च । महार्हाणि च यानानि ददृशुस्ते समन्ततः ॥
 हैमराजतकांस्यानां भाजनानां च सञ्चयान् । अग्ररूपां च दिव्यानां चन्द्रनानां च सञ्चयान् ॥
 शुर्चान्यभ्यवहायाणां मृत्यानि च फल्यानि च । महार्हाणि च पानानि वभूनि रसवन्ति च ॥
 दिव्यानामम्बराणां च महार्हाणां च सञ्चयान् । कम्बलानां च चित्राणामणिनानां च सञ्चयान् ॥

समन्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்	वृक्षान् च	விலங்குகளையுடைய
ते	அவைகள்	काञ्चनभ्रमरांश्च एव	கொண்டவைகளையுடைய
पुष्पितान्	பூக்கொட்டும்படி	वभूनि च	நிழல்பெறவைகளையுடைய (ஆய்க்கிடத்தின்)
फलिनः	பழங்கொட்டும்படி		

समन्ततः	எல்லா நோக்கிலும்	अभ्यवहारयोगि	உணவுக்கு யோக்கியமான
मणिकान्त- चित्तानि	} மணிகாந்த- சித்தானி } பொன்னொலி என பல நலன்களான	मूलानि च	கிழங்குகளையும்
शयनानि च	படுக்கைகளை யும்	फलानि च	பழங்களையும்
आसनानि	ஆசனங்களை யும்	महार्हाणि	இறந்த
महार्हाणि	மிக விலையுயர்ந்த	पानानि च	பானங்களை யும்
यानानि च	வாகனங்களை யும்	रसवन्ति	இறைய
हैमराजतकास्यानां	{ பொன்னினும் வெண் கரியானும் வெண்க லத்தினுள்ளுமான	मधूनि च	தேன்களை யும்
भाजनानां	பாத்திரங்களுடைய	दिव्यानां	சுவயமான
सञ्चयान् च	சூரியல்களையும்	महार्हाणां च	மிக விலையுயர்ந்த
अगरुणां च	ஆகில்களுடையவும்	अम्बराणां	ஆடைகளின்
दिव्यानां	திவ்வியமான	सञ्चयान् च	சூரியல்களையும்,
चन्दनानां	சந்தனங்களுடைய	चित्तानां	அழகிய
सञ्चयान् च	சூரியல்களையும்	कमलानां च	கம்பலங்களுடைய வும்
शुचीनि	பரிசுத்தமானவை களும்	अजिनानां	இதரல்களுடையவும்
		सञ्चयान्	சூரியல்களையும்
		ददृशुः	பார்த்தார்கள்.

तत्र तत्र च विन्वस्तान्दीप्तान्वैश्वानरोपमान् । ददृशुर्वानराः शुभ्राज्जातरूपस्य सञ्चयान् ॥

वानराः	வானரர்கள்	शुभ्रान्	சுத்தபானவகளு மான
तत्र तत्र च	அங்கங்கடிக	जातरूपस्य	சூரியல்களையும்
विन्वस्तान्	வைக்காமாட்டி குழாய்கள்	सञ्चयान्	சூரியல்களையும்
वैश्वानरोपमान्	ஆய்வகையாகிகர்த்த	ददृशुः	கண்டார்கள்.
दीप्तान्	இளமையானவை		

तत्र तत्र विचिन्वन्तो विले तस्मिन्महाबलाः । ददृशुर्वानराः शूराः स्त्रियं काञ्चिद्दूरतः ॥

तत्र तत्र	அங்கங்கடிக	शूराः	வீரர்களான
तस्मिन्	அங்க	वानराः	வானரர்கள்.
विले	விலகலில் இயங்கினார்.	अदूरतः	அதிக தூரில்
विचिन्वन्तः	பிடித்துக்கொள்வதற்கு ஆய்வகையாகிகர்த்த	काञ्चिन्	சிலந்தி ஒருது
महाबलाः	ஆளவழிவகடிக ஆய்வ கண்டவர்கள்	स्त्रियं	வாக்கியவ
		ददृशुः	கண்டார்கள்.

तां दृष्ट्वा हरयस्तत्र चीरकुष्णाजिनाम्बराम् । तापसीं नियताहारां ज्वलन्तीमिव तेजसा ॥
विस्मिता हरयस्तत्र व्यवातिष्ठन्त सर्वशः ॥ ४० ॥

ता	ஆல்கிடத்தில்	ज्वलन्ती इव	எரிக்கின்றவள் போலி
हरयः	காணர்கள் •	दृष्ट्वा	கண்டு, [ருக்கிறவளால்
तां	அவளை	तस्य	அப்பொழுது
चीरकुष्णाजिनाम्बरां	மரவுரினையும் மான் தேயியெழுந்தவ ளால்	हरयः	காணர்கள்
तापसीं	அறகிவால்	सर्वशः	எல்லோருமே
नियताहारां	உணவைச் சரக்கி	विस्मिताः	ஆச்சரியமடைந்தவர் களால்
तेजसा	ஒளியால்	व्यवातिष्ठन्त	அசையாது நின்று விட்டார்கள்.

ततो हनुमान् गिरिसन्निकाशः कृताञ्जलिस्तामभिवाद्य वृद्धाम् ।

पपच्छ का त्वं भवनं विलं च रत्नानि चैतानि वदस्व कस्य ॥ ४१ ॥

ततः	அப்பொழுது	त्वं	" நீயீர்
गिरिसन्निकाशः	மலையை நிகர்த்த	का	யார் ?
हनुमान्	ஹனுமார்	भवनं	மாளிகையும்
कृताञ्जलिः	கைகடப்பிக்கொண்டு	विलं च	பிலமும்
वृद्धां	வயது முதிர்ந்த	एतानि	இந்த
तां	அவளை	रत्नानि च	ரத்தனங்களும்
अभिवाद्य	சேவித்து,	कस्य	உருண்டபது.
पपच्छ	பின் வருமாறு	वदस्व	பதில்சொல்லி அருள்வீராக "

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे पञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 11330

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 2078

इति पुरा कुशलवास्यां श्रीरामसन्निधावश्वमेधयज्ञवाटे गीते

श्रीमद्रामायणे पञ्चदशोऽह्नि वर्तमानकथाप्रसङ्गः

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் வவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸன்னிதியில் அக்வமேத
யாகசாலையில் காணம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 15-ாம்நாள்
காணம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவுபெற்றது.

[पुरा कुशलवाभ्यां श्रीरामसन्निधौ अश्वमेधयज्ञवाटे षोडशेऽह्नि किष्किन्धाकाण्डे
 एकपञ्चाशत्सर्गमारभ्य सप्तपष्टितमसर्गपर्यन्तं (11331—11790 श्लोकाः)
 गीतम् । तस्मिन् दिने गीताः श्लोकाः 460.]

[ஆதியில் குசன் வயன் இவர்களால் ஸ்ரீராமஸன்னிதியில் அசுவமேதயாகசாலைமீது
 பதினாறுவது தினத்தில் கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் 51 முதல் 67-ாவது ஸர்க்கம்
 முடிய (11331—11790) காணம் செய்யப்பட்டது. ஆன்று காணம்
 செய்யப்பட்ட கலோகசங்கியை 460.]

एकपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தொன்றாவது ஸர்க்கம் || ௨௨ ||

स्वयंभाकृतमातिथ्यम्—ஸ்வயம்பீரபை செய்த ஸத்காரம்.

इत्युत्त्वा हनुमांस्तत्र पुनः कृष्णाजिनाम्बराम् । अवर्षीत्तां महाभागां तापसीं धर्मचारिणीम् ॥

हनुमान्	ஹனுமார்	धर्मचारिणी	தருமவழியினொழு
इति	மேற்கண்டவாறு	महाभागां	கருளை நிறைந்த [கும்
उत्त्वा	வினாவி,	तापसीं	தரபவியான
तत्र	அப்பொழுது	तां	அவளைப் பார்த்து
कृष्णाजिनांबरं	கருமான்தோல்	पुनः	மீளவும்
	கரித்த	अवर्षीत्	சொன்னார்.

इदं प्रविष्टाः सहसा बिलं तिमिरसंवृतम् । क्षुत्पिपासापरिश्रान्ताः परिस्विन्नाश्च सर्वशः ॥

इदं प्रविष्टाः	“நான பக்கங்களிலும்	धरण्याः	பூமியின்
सर्वशः	சென்றவர்களாய்	विवरं	மலுக்காய்சஞ்சாரமற்ற
प्रविष्टाः	புகுதாம்கும்மேலிட்டதா	तिमिरसंवृतं	இருண்டந்த
क्षुत्पिपासा-	ல் மிகக் களை த்தவர்க	महत्	பெரிய
परिश्रान्ताः	ளாய்	इदं	இந்த
परिस्विन्ताः	கொந்தவர்களாய்	बिलं	பிடித்துள்
च	ஆதினால்	सहसा	திகடுன
पिपासिताः	{ தாகம் தணித்துக்	प्रविष्टाः स	புகுந்தோம்.
	கொள்ளவேண்டிய		
	வர்களாய்		

इमांस्त्वेवंविधान्भावान्विविधानद्भुतोपमान् । दृष्ट्वा वयं प्रव्यथिताः संभ्रान्ता नहृचेतसः ॥

इमान्	“இந்த	दृष्ट्वा	பார்த்து,
विविधान्	விதவிதங்களான	वयं	நாங்கள்
अद्भुतोपमान्	உவமைச்சொல்லாதற்	प्रव्यथिताः	மிகக் திடுக்கிடந்த
	கரியனவான		வர்களாய்
एवंविधान्	இதனவையில் டார்த்	संभ्रान्ताः	தலை கிடுகிடுவென்று
	திராக		சுற்றினவர்களாய்
भावान्	பதார்த்தங்களின்,	नहृचेतसः	ஆறிவிழுந்தவர்களா
वु	அப்பொழுது		இனும்.

कस्येमे काञ्चना वृक्षास्तरुणादित्यसन्निभाः । इमे जाम्बूनदमयाः पादपाः कस्य तेजसा ॥
शुचीन्यभ्यवहार्याणि मूलानि च फलानि च । काञ्चनानि विमानानि राजतानि गृहाणि च ॥
तपनीयगवाक्षाणि मणिजालावृतानि च । काञ्चनानि च पद्मानि जातानि विमले जले ॥

तरुणादित्यसन्निभाः "உசித்த சூர்யனுக்கு
கிரான

इमे
काञ्चनाः
वृक्षाः
कस्य
च
इमे
जाम्बूनदमयाः
पादपाः
शुचीनि
अभ्यवहार्याणि
मूलानि च
फलानि च
काञ्चनानि

இந்த
பிரகாசிக்கும்
மரங்கள்
யாருடையன ?
மேலும்,
இந்த
தங்கத்தால் செய்யப்
பட்ட
விருஷங்களும்
பரிசுத்தங்களான
உணவிற்குரியவைகளான
கிழங்குகளும்,
பழங்களும்
பொன்மயமான

विमानानि
मणिजालावृतानि
तपनीय-
गवाक्षाणि
राजतानि
गृहाणि च
विमले
जले
काञ्चनानि
पद्मानि च
कस्य
तेजसा
जातानि

விமானங்களும்
இரத்தின வலைகள்
கட்டின
கண்களைப் பறிக்கக்
கூடிய கரந்தி பொ
ருத்திய பொற்பலக
ணிகளையுடைய
கொள்விமயமான
கீடுகளும்
நிர்மலமான
ஐந்தில்
பொன்மயமான
தாமரைகளும்,
யாருடைய
தெய்வசக்தியால்
உண்டாயின !

कथं पत्स्याश्च सौवर्णाश्चरन्ति सह कच्छपैः

॥ ७ ॥

कच्छपैः सह
पत्स्याः च

ஆமைகளைராடு
மீன்களும்

सौवर्णाः
कथं
चरन्ति

பொன்மயமாகி
எப்படி
எஞ்சுகிறீர்களென்றன.

आत्मानमनुभावं च कस्य चैतत्तपोबलम् । अजानतां नः सर्वेषां सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ ८ ॥

पुत्र
कस्य
तपोबलं
आत्मानं च
अनुभावं च
अजानतां

இது
யாருடைய
தடையெலும்,
உக்களையுள்
உறியையையும்
தெரியாதவர்களான

नः
सर्वेषां
सर्वं
आख्यातुमर्हसि

எங்கள்
எங்கோருக்கும்
எல்லாவற்றையும்
விவரித்துச் சொல்ல
வேண்டும்.

एवमुक्त्वा हनुमता तापसी धर्मचारिणी । प्रत्युवाच हनुमन्तं सर्वभूतहिते रता ॥ ९ ॥

सर्वभूतहिते
रता
धर्मचारिणी
तापसी

"எல்லா பிரதானிகளின்
கன்மைவிலேயே
ஆலக்தியை உடைய
வனான
தர்மநூல்தரன
முன்னவனான
தபஸி

हनुमता
एवं
उक्त्वा
हनुमन्तं
प्रत्युवाच

ஹனுமாரினால்
இப்படி
வினாவுப்பட்டவளாய்
ஹனுமாரைப்
பார்த்து
கின்வருமாறு பதில்
உரைத்தவள்.

मयो नाम महातेजा मायावी दानवर्षभः । तेनेदं निर्मितं सर्वं मायया काञ्चनं वनम् ॥१०॥

दानवर्षभः	“அகாசகிரேந்திரன்	इदं	இந்த
मयः नाम	மயவெண்பவன்	काञ्चनं	பொன்மயமான
महातेजाः	மஹாதேஜனாகி.	वने	காடு
मायावी	மாயாபதவரின் வான்.	सर्वं	முற்றமுள்ள எல்லாம்
तेन	அவனால்	मायया	மாயாநிலையே
		निर्मितम्	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.

पुरा दानवमुख्यानां विश्वकर्मा बभूव ह । येनेदं काञ्चनं दिव्यं निर्मितं भवनोत्तमम् ॥११॥

पुरा	“முன்பு	येन	எவனுலோ அவன்
इदं	இந்த	दानवमुख्यानां	கிறந்த அரக்கர்களுக்கெல்லாம்
काञ्चनं	பொன்மயமான	विश्वकर्मा	விசுவகர்பாவாக
दिव्यं	தேவர்களுக்கூடுதல	बभूव ह	ஆனான்.
भवनोत्तमं	கிறந்த மானிடம்		
निर्मितं	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.		

स तु वर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महावने । पितामहादूरं लेभे सर्वमौशनसं धनम् ॥ १२ ॥

सः	“அவன்	औशनसं	{ உசுநன் என்பவரால் செய்யப்பட்ட கிற்ப சாண்டிரக்கல்லியாகிற கிறந்தபொக்கிரத்ததை எல்லா வற்றையும்
महावने	பெருங்காணில்	धनं	வசமாக
वर्षसहस्राणि	ஆயிரம் வருஷங்கள்	सर्वं तु	அடைந்தான்.
तपः	தவத்தை	वरं	
तप्त्वा	இயற்றி,	लेभे	
पितामहात्	பிாமாதேவரிடமிருந்து		

वनं विधाय बलवान्सर्वकामेश्वरस्तदा । उवास सुखितः कालं कञ्चिदस्मिन्महावने ॥१३॥

बलवान्	“சக்திபெற்றவனாய்	तदा	அப்பொழுது
सर्वकामेश्वरः	எல்லா பொக்களங்களுக்கெல்லாம்	विधाय	எப்படுத்திக்கொண்டு
अस्मिन्	இந்த [தும்] சகவானாய்	कञ्चित् कालं	கொஞ்ச காலம்
महावने	பெருங்காணில்	सुखितः	இன்பமுற்றவனாய்
वनं	இருப்பிடத்தை	उवास	வாழ்க்கான்.

तमप्सरसि हेमायां सक्तं दानवसत्तमम् । विक्रम्यैवाशनिं गृह्य जवानेशः पुरन्दरः ॥ १४ ॥

दानवसत्तमं	“அகாசகிரேந்திரன்	पुरन्दरः	இந்திரன்
हेमायां	ஹேமா என்ற	गृह्य	ஆதிந்துகொண்டு,
अप्सरसि	தெய்வப்பெண்களின்	अशनिं एव	கஞ்சாயுதத்தையே
	இடம்	विक्रम्य	ஆரோபித்து,
सक्तं	ஆண்கொண்டவனாக	तं	அவனை
ईशः	நீயிலாக நி. / சிவான	जवान	கொண்டு.

इदं च ब्रह्मणा दत्तं हेमायै वनमुत्तम् । शाश्वताः कामभोगाश्च गृहं चेदं हिरण्यम् ॥ १५ ॥

इदं	" இந்த	शाश्वताः	எல்லா
हिरण्यम्	பெரியவையான	कामभोगाः च	காமப் புகழ்களும்
गृहं च	கீழும்	ब्रह्मणा	பிரம்மனினால்
इदं	இந்த	हेमायै	தேறவைக்கு
उत्तमं	உத்தமமான	वत्तम्	கொடுக்கப்பட்டது.
वनं च	சேரையும்.		

दुहिता मेरुसावर्णेरेहं तस्याः स्वयंप्रभा । इदं रक्षामि भवनं हेमाया वानरोत्तम ॥ १६ ॥

दुहिता	"வானர சிரேஷ்டரே !	तस्याः	இந்த
वानरोत्तम	கான்	हेमायाः	தேறமயினுடைய
अहं		इदं	இந்த
मेरुसावर्णेः	மேருசாவர்ணியின்	भवनं	மாளிகையை
स्वयंप्रभा	ஸ்வயம்ப்ரபா என்ற	रक्षामि	காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.
दुहिता	பெண் ;		

मम प्रियसखी हेमा नृत्तगीतविशारदा । तथा दत्तवरा चास्मि रक्षामि भवनोत्तमम् ॥ १७ ॥

नृत्तगीतविशारदा	"நர்த்தனம் கீதம் இவற்றில் வல்லவளான	दत्तवरा अस्मि	கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டவளாக ஆகிறேன்.
हेमा	தேறவை	च	அதனால் [கைய
मम	எனது	भवनोत्तमं	அழகான மாளிகை
प्रियसखी	உயிர்த் தொழி.	रक्षामि	காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.
तथा	அவளாலே		

किं कार्यं कस्य वा हेतोः कान्ताराणि प्रपश्यथ । कथं चेदं वनं दुर्गं युष्माभिरुपलक्षितम् ॥

किं	" என்ன	कथं च	எப்படித்தான்
कार्यं	காரியம் ?	इदं	இந்த
कस्य	எவனுடைய	दुर्गं	அழகுவதற்கரிய
हेतोः वा	கிமித்தமாய்	वनं	காடு
कान्ताराणि	காடுகளை	युष्मभिः	உங்களால்
प्रपश्यथ	கற்றிச்சுற்றிப் பார்த்தீர்கள் ?	उपलक्षितम्	கண்டுபிடிக்கப்பட்டது ?

इमान्यभ्यवहार्याणि मूलानि च फलानि च । भुक्त्या पीत्वा च पानीयं सर्वं मे वक्तुमर्हथ ॥

इमानि	" இந்த	पीत्वा	பருகி
अभ्यवहार्याणि	உண்ணத் தகுந்த	सर्वं	எல்லா வற்றையும்
मूलानि च	கிழக்குகளையும்	च	நிச்சயமாய்
फलानि च	பழக்களையும்	मे	எனக்கு
भुक्त्वा	புகித்து,	वस्तु	சொல்ல
पानीयं	பருகத் தகுந்ததையும்	अर्हथ	கடவிட்கள் "

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे एकपञ्चाशः सर्गः ॥

द्विपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்திரண்டாவது எப்க்கம் || ५२ ||

विलम्बवेशकारणकथनम्—குணையினுள் வந்த காரணத்தைச் சொல்வது.

अथ तानब्रवीत्सर्वांन्विश्रान्तान् हरियूथपान् । इदं वचनमेकाया तापसी धर्मचारिणी ॥१॥

एकाया	ஒருப்பட்ட மனைந்தை புண்டையவளாய்	तान्	அந்த
धर्मचारिणी	தர்பவெற்றியில் நடப்ப வளவள	सर्वान्	எல்லா
तापसी	தரபவளி	हरियूथपान्	வானரோத்தமர்களை
विश्रान्तान्	விசாரத்தியடைந்த	इदं	இனி வரப்போகிற
		वचनं अथ	சொல்லையும்
		अब्रवीत्	சொல்லினுள்.

वानरा यदि वः खेदः मनष्टः फलभक्षणात् । यदि चैतनमया श्राव्यं श्रोतुमिच्छामि कथ्यताम् ॥

वानराः	"வானரர்கள் !	एतन्	இது
फलभक्षणात्	பழம் சாப்பிட்டதால்	मया	என்னால்
वः	உங்களுடைய	श्राव्यं	சேட்கத்தகுந்ததாக
खेदः	களைப்பு	यदि च	இருக்கும்படித்தில்
मनष्टः	தீர்த்துவிட்டதாக	श्रोतुं	அறிந்துகொள்ள
यदि	ஆகில்	इच्छामि	விரும்புகிறேன் ;
		कथ्यताम्	சொல்லுங்கள்."

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान्मारुतात्मजः । अर्जुनेन यथातत्प्रमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥

तस्याः	அவளது	हनुमान्	நறனுமார்
तव	அந்த	अर्जुनेन	அடக்கமாய்
वचनं	சொல்லை	यथातत्	உள்ளபடி
श्रुत्वा	கேட்டு,	आख्यातुं	சொல்ல
मारुतात्मजः	வாயு குமாரராகிய	उपचक्रमे	துடங்கினார்.

राजा सर्वस्य लोकस्य महेन्द्रवरुणोपमः । रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ॥ ४ ॥

सर्वस्य	"எல்லா	रामः	ராமர்,
लोकस्य	லகைத்திற்கும்	भ्रात्रा	படன்பிறந்தவரான
राजा	அரசரான	लक्ष्मणेन सह च	லக்ஷ்மணரோடும்
महेन्द्रवरुणोपमः	இந்திரனைப்பும் னுருண கையும் ஒத்த	वैदेह्या	விதேஹதேசமன்ன ரின் பெண்ணான
दाशरथिः	தரபதராகிய	भार्यया अपि	மனைவியோடும்
श्रीमान्	சீரமான	दण्डकावनं	தண்டகவனத்திற்கு
		प्रविष्टः	வந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाद्रावणेन हृता बलात् ॥ ५ ॥

तस्य	"அவருடைய	रावणेन	ரா வணனினால்
भार्या	மனைவி	बलात्	கீழ்ப்பக்தமால்
जनस्थानात्	ஜனஸ்தானத்திலி	हृता	திருடிக்கொண்டு
	முந்த		போகப்பட்டால்.

वीरस्तस्य सखा राज्ञः सुग्रीवो नाम वानरः । राजा वानरमुख्यानां येन प्रस्थापिता वयम् ॥

सुग्रीवः नाम	"சுக்ரீவர் என்ற	वानरमुख्यानां	வானரமுக்யானா
वानरः	வானர்		குக்கு
वीरः	வீரர்	राजा	ஆசை.
तस्य	அந்த	येन	ஆவால்
राज्ञः	அரசருக்கு	वयं	நங்கள்
सखा	ஆன்பர்.	प्रस्थापिताः	அனுப்பப்பட்டவர்கள்.

अगस्त्यचरितामाशां दक्षिणां यमरक्षिताम् । सहैभिर्बानरैर्मुख्यैरङ्गदप्रमुखैर्वयम् ॥ ७ ॥
 रावणं सहिताः सर्वे राक्षसं कामरूपिणम् । सीतया सह वैदेया मार्गध्वमिति चोदिताः ॥

एभिः	"இந்த	कामरूपिणे	காமரூபிண
अङ्गदप्रमुखैः	அங்கதனைத் தலைமை		மெடுக்கவல்ல
	பாசவுடைய	रावणं	ராவணனை
मुख्यैः	பிரதானரான	राक्षसं	ராட்சதனையும்
बानरैः	வானரர்களோடு	मागध्वे इति	மேடக்கடவீர்களினால்
सह	கூட	अगस्त्यचरितां	அகஸ்தியர் வசிப்ப
वयं	நங்கள்		தரயும்
सर्वे	எல்லோரும்	यमरक्षितां	யமனது கரவலியுள்
सहिताः	ஒன்றிசேர்க்குவர்		வாதுமான
	களாய்	दक्षिणां	தென்
वैदेया	விதேக மன்னரின்	आशां	தீக்குக்கு
	பெண்ணின	चोदिताः	ஆக்குபிக்கப்பட்ட
सीतया सह	விதைபோடுகூட		வர்கள்.

विचित्य तु वयं सर्वे समग्रां दक्षिणां दिशम् । वृक्षमिताः परिश्रान्ता वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥

वयं	"நங்கள்	वृक्षमिताः	படுகொண்டவர்களாய்
सर्वे	எல்லோரும்	परिश्रान्ताः	யிகக் களைத்தவர்
दक्षिणां	தென்		களாய்
दिशं	திசையை	तु	அந்த ஸ்தலிலும்
समग्रां	முழு வகையையும்	वृक्षमूलं	குரு மூத்தினையும்
विचित्य	தேடி	उपाश्रिताः	ஆண்டுகொண்ட

विवर्णवदनाः सर्वे सर्वे ध्यानपरायणाः । नाधिगच्छामहे पारं मन्नाश्चिन्तामहार्णवे ॥ १० ॥

सर्वे विवर्णवदनाः	" எல்லோரும் முகம் வாடினவர்க ளாக ஆனோம்.	चिन्तामहार्णवे	கவலைப் பெருக்கடலில்
सर्वे ध्यानपरायणाः	எல்லோரும் சின்தை மேலிட்டவர் களாக ஆனோம்.	मन्नाः	முழுகினவர்களாய்
		पारं	முடிவை
		अधिगच्छामहे न	காணுகிருந்தோம்.

चारयन्तस्ततश्च बुद्धवन्तो वयं विलम् । लतापादपसंचञ्चनं तिमिरेण समावृतम् ॥ ११ ॥

चतुः	" கண்களை	लतापादपसंचञ्चनं	கொடிக்களையும் மரக்க ளையும் சூழப்பட்ட
चारयन्तः	அங்குமிக்கும் செலுத்திய	तिमिरेण	இருளால்
वयं	நாங்கள்	समावृतं	நிறைந்துள்ள
ततः	அப்பொழுது	विलं	பிலத்தை
		बुद्धवन्तः	கண்டவர்களாக ஆனோம்.

अस्माद्दंसा जलक्रिन्नाः पक्षैः सलिलविस्रवैः । कुरराः सारसाश्चैव निष्पतन्ति पतत्रिणः ॥

हंसाः च कुरराः	" உறும்ஸக்களும், மீன் குத்திப்பறவை களும்,	सलिलविस्रवैः	நீரை ஒழுகவிடும்
सारसाः	சூளத்திலிருப்பவைக ளாய்	पक्षैः	இறகுகளோடு
पतत्रिणः एव	பகலிகளும்,	जलक्रिन्नाः	அலத்தில் களைத்தவை களாய்
		अस्मान्	இவ்விடமிருந்து
		निष्पतन्ति	கொள்பட்டுகந்தனர்.

साध्वत्र प्रविशामेति मया कृत्वाः पुवङ्ग्याः ॥ १३ ॥

साधु अथ प्रविशाम इति	' சல்லது இதில் புகுவோம்' என்று	पुवङ्ग्याः	வானர்கள்
		मया	என்னால்
		तु	இப்பொழுது
		उक्त्वाः	சொல்லப்பட்டார்கள்.

तेषामपि हि सर्वेषामनुमानमुपागतम् । गच्छाम प्रविशामेति भर्तृकार्यस्वरान्विताः ॥ १४ ॥

भर्तृकार्य- स्वरान्विताः हि तेषां सर्वेषां अपि	" எஜமானன் காரியத் தில் துணையோடு உட ஆகலால் [ணவர்கல் ஆக்த உள்ளவர்கள்]	गच्छाम प्रविशाम इति अनुमानं उपागतम्	'கொடுவோம்'; 'புகுவோம்', என்ற அபிப்பிராயம் உள்ளவாற்றினால்
--	---	---	--

ततो गाढं निपतिता गृह्य हस्तौ परस्परम् । इदं प्रविष्टाः सहसा विलं तिमिरसंवृतम् ॥

ततः	“ अகிண்மேல்	तिमिरसंवृतं	இருள்முடிய
परस्परं	ஒருவருக்கொருவர்	इदं	இந்த
हस्तौ	கைகளை	विलं	பிழத்தை
गाढं	கெட்டியாய்	सहसा	உடனே
गृह्य	பற்றிக்கொண்டு,	प्रविष्टाः	நுழைந்தவர்களாக
निपतिताः	இறங்கினவர்களாய்		ஆகிறோம்.

एतन्नः कार्यमेतेन कृत्येन वयमागताः ॥ १६ ॥

एतन्नः	“ இது	एतेन	இந்த
कार्यमेतेन	எங்கொது	कृत्येन	காரியத்தோடு
वयमागताः	கார்பம்	वयं	நாம்கள்
		आगताः	வந்தவர்கள்.

आतिथ्यधर्मदत्तानि मूलानि च फलानि च । अस्माभिर्यमुक्तानि बुभुक्षापरिपीडितैः ॥

आतिथ्यधर्म- दत्तानि	“ அதிதிபூஜையின் தர் மத்தால் கொடுக்கப் பட்ட	अस्माभिः	எங்களால்
मूलानि च	கிழங்குகளும்	यमुक्तानि	திரும்பியாய் புகிக்கப் பட்டன.
फलानि च	பழக்களும்		

यन्वया रक्षिताः सर्वे भ्रियमाणा बुभुक्षया । बृहि प्रत्युपकारार्थं किं ते कुर्वन्तु वानराः ॥

यन्वया	“ உம்மால்	यत्	ஆனதால்
रक्षिताः	பசியினால்	ते	உமக்கு
सर्वे	உயிர்மாய்ந்திருக்கும்	वानराः	வானரசர்கள்
भ्रियमाणा	எல்லோரும்	प्रत्युपकारार्थं	பரம்புபகாரமாக
बृहि	காப்பாற்றப்பட்டவர் களாக ஆகிறோம்	किं	யாது
		कुर्वन्तु	செய்யவேண்டும்,
		बृहि	சொல்லும்”.

एवमुक्त्वा तु सर्वज्ञा वानरस्तैः स्वयंप्रभा । प्रत्युवाच ततः सर्वानिदं वानरयूथपान् ॥ १७ ॥

तैः	அந்த	ततः	அப்பொழுது
वानरैः	வானரசர்களால்	वानरयूथपान्	வானரசகிரேஷ்டர்கள்
एवं	மேற்கொள்ளியவாறு	सर्वान्	எல்லோரையும் பார்த்து
उक्त्वा	கொண்டவாறும்	इदं तु	பின்வருவாதையே [து
सर्वज्ञा	எல்லாம் அறிந்த	प्रत्युवाच	பதிலாக மொழிந் நனவர்.
स्वयंप्रभा	ஸ்தலம்		

तस्मात्सुग्रीववचनादतिक्रान्तान्गतायुषः । त्रातुर्महसि नः सर्वान्सुग्रीवभयशङ्कितान् ॥ ४ ॥

तस्मात्	“அந்த	गतायुषः	பிரானைப் போன பிரா
सुग्रीववचनात्	சுக்ரீவர் ஆக்களுரில்		யமாக இருக்கின்ற
अतिक्रान्तान्	மீறி கடந்த [கின்ற]மம்	नः	எங்களை
सुग्रीवभयशङ्कितान्	சுக்ரீவருடைய பயத் தால் திகில்கொண்ட	सर्वान्	எல்லோரையும்
		त्रातुं महसि	காப்பாற்றவேண்டும்.

महच्च कार्यमस्माभिः कर्तव्यं धर्मचारिणि । तच्चापि न कृतं कार्यमस्माभिरिह वासिभिः ॥

धर्मचारिणि	“அறவொழுக்க முடையவர்!	इह	இங்கு
अस्माभिः	எங்களால்	वासिभिः	காலங்கழிக்கிற
कर्तव्यं	செய்யவேண்டிய	अस्माभिः	எங்களால்
कार्यं च	காரியமே	तत्	அந்த
महत्	மிகப் பெரியது.	कार्यं	காரியம்
		अपि	இன்னும்
		न कृतं च	செய்யப்படவேவில்லை.

एवमुक्त्वा हनुमता तापसी वाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥

हनुमता	ஹனுமாரால்	तापसी	தாபஸி
एवं	இவ்விதம்	वाक्यं	வாய்மையை
उक्त्वा	சொல்லப்பட்ட	अब्रवीत्	சொன்னார்.

जीवता दुष्करं मन्ये शविष्टेन निवर्तितुम् ॥ ७ ॥

प्रविष्टेन	“புகுந்தவனுடைய	निवर्तितुं	திரும்புவதற்கு
जीवता	உயிருடன்	दुष्करं	அசாத்யமென்று
		मन्ये	அறிவேன்.

तपसस्तु प्रभावेन नियमोपार्जितेन च । सर्वानिव शिलादस्मादुद्धरिष्यामि वानरान् ॥ ८ ॥

सर्वान्	“எல்லா	नियमोपार्जितेन	நியமங்களைச் சம்பா தித்த
वानरान् च	வானரர்களையும்	प्रभावेन तु	பிரபாவத்தினாலேயே
अस्मात्	இந்த	एव	இந்த சூழ்நிலைமே
शिलात्	குடைகடிகின்ற		நான் வெளியில் கொ ண்டிப்போய்ச் சேர்க்க கிறேன்.
तपसः	தவத்தினுடைய	उद्धरिष्यामि	

निमीलयत चक्षुषि सर्वे वानरपुङ्गवाः । न हि निष्कर्मितुं शक्यमनिमीलितलोचनैः ॥ ९ ॥

वानरपुङ्गवाः	“வானரக்கிள்ளிகள்!	हि	ஆனதால்
अनिमीलित- लोचनैः	} மூடாத கண்களையு டையவர்களால்	चक्षुषि	கண்களை
निष्कर्मितुं		सर्वे	எல்லோரும்
न शक्यं	முடியாது.	निमीलयत	முடிந்தவர்கள் குறுக்கால்.

ततः समीक्षिताः सर्वे सुकुमाराङ्गुलैः करैः । सहसाऽपिदधुर्दृष्टिं हृष्टा गमनकाङ्क्षिणः॥१०॥

ततः	அதிலிருந்து	समीक्षिताः	இடைக்காலத்தில் குறுகுக்
सहसा	அந்த கஷ்டங்கடிகே		கொண்ட வர்களால்,
गमनकाङ्क्षिणः	{ வெளியிய சிந்தனைகள் இருமன்ற இச்செய்ய உடையவர்களால்,	सुकुमाराङ्गुलैः	நெல்லெரிய கிரகங்களை புடைய
हृष्टाः	களிப்புற்றவர்களால்,	करैः	கைகளினாலும்,
सर्वे	எல்லோரும்	दृष्टि	கண்களை
		अपिदधुः	நடிக் கொண்டார்கள்.

वानरास्तु महात्मानो हस्तरुद्धमुखास्तदा । निमेषान्तरमात्रेण विद्यादुत्तारितास्तया ॥११॥

हस्तरुद्धमुखाः	{ கைகளால் முடி கொண்ட முகங்களு டைய	निमेषान्तरमात्रेण	குறு நேரவகாலக் நிர்குன்றி
महात्मानः	மஹாத்மர்களான	विद्यान्	குணகயில்லின்ற
वानराः	வானரர்கள்	तया	அவளால்
तु	இந்த ஸ்திதியில்	तया	அப்பொழுது
		उत्तारिताः	வெளிப்படுத்தப் பட்டார்கள்.

ततस्तान्वानरान्सर्वास्तापसी धर्मचारिणी । निःसृतान्विषयात्तस्मात्समाश्वास्येदமவ்ரீन् ॥

धर्मचारिणी	தர்மநிகழ்கூடையள்ள	तान्	அந்த
तापसी	தபஸ்வினி	सर्वान्	எல்லா
तस्मात्	அந்த	वानरान्	வானரர்களையும்
विषयात्	அதிகாரமாவது இடத்தினின்ற	समाश्वास्य	உதவியுறுப்படுத்தி,
निःसृतान्	தப்பி வெளியிந்த	वृद्	இனிவருவதை
		ततः	அப்பொழுது
		अववीन्	கொள்ளும்.

एष विन्ध्यो गिरिः श्रीमान्नानाद्रुमलताकुलः । एष प्रस्रवणः शैलः सागरोऽयं महोदधिः ॥

नानाद्रुम- लताकुलः	{ "நானாவித மரங்களும் கொடிகளுடைய	प्रस्रवणः	பீரகால்வாய் எனும்
श्रीमान्	அழகிய	शैलः एषः	பர்வதக் குறுகு
विन्ध्यः गिरिः	விந்தியபர்வதம்	महोदधिः	மஹோததி என்கிற
एषः	இது.	सागरः	சமுத்திரம்
		अयम्	இது.

स्वस्ति वोऽस्तु गमिष्यामि भवनं वानरर्षभाः । इत्युत्त्वा तन्निलं श्रीमत्प्रविवेश स्वयंप्रभा॥

वानरर्षभाः	"வானரர்களேயும்	उत्त्वा	கொள்ளிவிட்டு,
वः	மங்களங்குறு [கலை]	स्वयंप्रभा	அவளால்
स्वस्ति अस्तु	நன்மை உண்டாகுக.	तत्	அந்த
भवनं	மாளிகைக்கு	श्रीमत्	பீரகால்வாயை
गमिष्यामि	நான் போகிறேன் "	विलं	குணகக்குள்
इति	என்று	प्रविवेश	புகுந்தான்.

ततस्ते ददृशुर्घोरं सागरं वरुणालयम् । अपारमभिगर्जन्तं घोरैरूर्मिभिरावृतम् ॥ १५ ॥

ततः	பிறகு	अपारं	கரையற்ற
ते	அவர்கள்	वरुणालयं	வருணனுக்கிருப்பிட மரகிய
घोरैः	பயங்கரமான	घोरैः	கம்பீரமான
ऊर्मिभिः	அலைகளால்	सागरं	சமுத்திரத்தை
आवृतं	குழப்பட்ட	ददृशुः	கண்டார்கள்.
अभिगर्जन्तं	பெருக்கோலமரிடும்		

मयस्य मायाविहितं गिरिदुर्गं विचिन्वताम् । तेषां मासा व्यतिक्रान्तौ यो राज्ञा समयः कृतः ॥

मयस्य	மயனுடைய	कृतः	வரையறுக்கப்பட்டு
मायाविहितं	மாயையால் செய்த	समयः	காலம் [ன்ன
गिरिदुर्गं	மலைக்குளைய	यः	எதுவோ அது
विचिन्वतां	ஆராய்ந்து பார்த்த	मासः	ஒரு மாதம்
तेषां	அவர்களுக்கு	व्यतिक्रान्तः	ஓர் தீயாய் கடந்து விட்டது.
राज्ञा	அரசனால்		

विन्ध्यस्य तु गिरेः पादे संप्रपुष्पितपादपे । उपविश्य महात्मानश्चिन्तामापेदिरे तदा ॥ १७ ॥

तदा	அப்பொழுது	पादे	அடிவாரத்தில்
महात्मानः	மஹாத்மர்கள்	उपविश्य	உட்கார்ந்துகொண்டு,
विन्ध्यस्य	விந்திய	तु	இதுவிஷயத்தில்
गिरेः	பர்வதத்தினுடைய	चिन्तां आपेदिरे	சிந்திக்கலாயினர்.
संप्रपुष्पितपादपे	{ நன்றாய் ஆளந்த ம லர்ச்செய்த மரக்க ளைபுண்டய		

ततः पुष्पातिभाराग्रोऽस्ताशतसमावृतान् । द्रुमान्वासन्तिकान् दृष्ट्वा बभूवुर्मयशङ्किताः ॥

ततः	அப்பொழுது	पुष्पातिभाराग्रान्	பூப்பக்கள் நிறைந்த துளிகளைபுண்டையான
स्ताशतसमावृतान्	அநேக கொடிக்களால் குழப்பட்ட	दृष्ट्वा	கண்டு, [வாய்
द्रुमान्	கிடுகடிக்களை	भयशङ्किताः	பயத்தால் திடுக்கிடாத தவர்களாக
वासन्तिकान्	வாஸந்தகாலத்தை ளை சிப்பிக்குமவைகளாய்	बभूवुः	ஆனார்கள்.

ते वसन्तमनुप्राप्तं प्रतिबुद्ध्वा परस्परम् । नष्टदेशकान्याथां निपेतुर्धरणीतले ॥ १९ ॥

ते	அவர்கள்	नष्टदेश-	} ஆர்ணைநையையும், தவ ணையையும் கார்யசித்
वसन्तं	வாஸந்தகாலத்தை	काथायां	
अनुप्राप्तं	கிட்டுவிட்டதாக	धरणीतले	தீனையுமும் இழந்த பூமியில் [வர்களால்
परस्परं	ஒவ்வொருவரும்	निपेतुः	கிடுகடிக்கார்கள்.
प्रतिबुद्ध्वा	தெரிந்துகொண்டு,		

ततस्तान्कपिवृद्धांस्तु शिष्टांश्चैव वनौकसः । वाचा मधुरयाऽऽभाष्य यथावदनुमान्य च ॥
 स तु सिंहवृषस्कन्धः पीनायतभुजः कपिः । युवराजो महाप्राज्ञ अद्भुतो वाक्यमब्रवीत् ॥

ततः	அந்தராயத்தில் ஆண்கள்கத்தின்	शिष्टान् एव	அறிவில் முதிர்ந்தவர் களையும்,
सिंहवृषस्कन्धः	{ மீதான்களைப்போன்ற தோள்களையுடைய, பருத்து நீண்ட கைக ளையுடைய,	तान्	அந்த
पीनायतभुजः	பருத்து நீண்ட கைக ளையுடைய,	वनौकसः च	வானார் முதலிய என்றென்காரையும்,
महाप्राज्ञः	புத்திமான்ன	मधुरया	இனிய
सः	அந்த	वाचा	வாக்கால்
अद्भुतः	அங்கத்தென்ற	आभाष्य	அழைத்து ;
कपिः	வானாரான	यथावत्	கிரம்ப்படி
युवराजः	இளவரசு	अनुमान्य च	உபசாரம்செய்து ;
कपिवृद्धान् तु	வானர் அருத்தர் களையும்,	तु	தன்மட்டில்
		वाक्यं	மொழியை
		अब्रवीत्	சொன்னார்.

शासनात्कपिराजस्य वयं सर्वे विनिर्गताः । मासः पूर्णो विलस्थानां हरयः किं न बुध्यते ॥

कपिराजस्य	“ வானரமன்னவரு	विलस्थानां	குலதொழிலிருக்கையில்
शासनात्	ஆக்குறையால் [கூடய	मासः	ஒரு மாதம்
वयं	நாம்	पूर्णः	முடிந்ததுவிட்டது.
सर्वे	என்றென்றும்	हरयः	வானர்களை!
विनिर्गताः	வெளிப்புறப்பட்ட டவர்கள் ;	किं न बुध्यते	என் கவனிக்கப்பட வில்லை ?

वयमाश्वयुजे मासि काष्ठसंख्याव्यवस्थिताः । प्रस्थिताः सोऽपि चार्तातः किमतः कार्यमुत्तरम् ॥

अपि	“ மேலும்	प्रस्थिताः	வெளிப்புறப்பட்ட
वयं	நாம்	सः च	அதவும் [வர்கள் ;
आश्वयुजे	ஆகஸ்டை என்ற (ஐப்பசி)	अर्तातः	அசீதாமித்துவிட்ட
मासि	மாதத்தில்	अतः	இதன்மேல் [டது ;
काष्ठसंख्या-	} காலக்கணக்கின் சிவ கற்களைக்குட்பட்ட வர்களால்	उत्तरं	அடுக்க
व्यवस्थिताः		कार्यं	செய்யவேண்டிய காரியம்
		किम्	என்ன ?

भवन्तः प्रत्ययं प्राप्ता नीतिमार्गविशारदाः । हितेष्वभिरता भर्तुर्निर्विष्टाः सर्वकर्मसु ॥२४॥

भवन्तः	“ நீங்கள்	हितेषु	என்மைகளில்
भर्तुः	எஜமானனுடைய	अभिरताः	ஆஸக்தியுடையவர் கள் ;
प्रत्ययं	நம்பிக்கையை	सर्वकर्मसु	எல்லாத் தொழில் களிலும்
प्राप्ताः	பெற்றவர்கள்.	निर्विष्टाः	முற்றிலும் பிரயோ கிக்கப்பட்டவர்கள்.
नीतिमार्ग-	} நம்பிக்கையின் மூலம் நீதியில் வாழ்வவர்கள்.		
विशारदाः			

कर्मस्वप्तिमाः शूरा दिक्षु विश्रुतपौरुषाः । मां पुरस्कृत्य निर्याताः विद्वाक्षेशश्चोदिताः ॥

கர்மஸு "கார்பங்களில்
 அமதிமா: சூப்பில்லாதவர்கள் ;
 ஶூரா: சூரர்கள் ;
 விஷு எல்லா திக்குகளிலும்
 விஷுதபௌ: பச்சித்திபெற்ற பெண்
 குடிமூன்றவர்கள் ;

விடாஷேஷச்ஓதிதா: வானநிலைஞால் வாய்ப்
 பட்டவர்களாய்
 மாं என்னை
 புஸ்குத்ய அனுரதி, த்து,
 நிர்யாதி: வெளிப் புறப்பட்டவர்
 கள்.

इदानीमकृतार्थानां मर्तव्यं नात्र संशयः । हरिराजस्य संदेशमकृत्वा कः सुखी भवेत् ॥

इदानीं "இப்பொழுது
 अकृतार्थानां கார்பத்தை முடிக்கா
 தவர்களுக்கு
 मर्तव्यं சாக்ஷிவண்டியதே ;
 आत्र இதில்
 संशयः न சந்தேககலைபடுகலை ;

हरिराजस्य வானநிலைஞால
 संदेशं ஏகலை
 अकृत्वा செய்வாமல்,
 कः எவன்
 सुखी भवेत् சுகியாகிடுப்பான்.

तस्मिन्नतीते काले तु सुधीवेण कृते स्वयम् । प्रायोपवेशनं युक्तं सर्वेषां च वनौकसाम् ॥

सुधीवेण "சுகிவேண
 स्वयं தானாகவே
 कृते குறிப்பிடப்பட்ட
 तस्मिन् அந்த
 काले தவளை

अतीते तु கடந்துபோய்க்கிட்ட
 वनौकसां வானார்கள் [ஆளையில்
 सर्वेषां எல்லோருக்கும்
 प्रायोपवेशनं च பட்டினியிருக்கது உயிர்
 युक्तम् தக்கது. [அறத்தலே

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुधीवः स्वामिभावे व्यवस्थितः । न क्षमिष्यति नः सर्वानपराधकृतो गतान् ॥

सुधीवः "சுகிவர்
 प्रकृत्या துயற்கையால்
 तीक्ष्णः தப்பித்தங்களை மண்ணி
 டாதவர் ;
 स्वामिभावे எஜமானத்தன்மைமில்

व्यवस्थितः ஸ்தாயிக்கம்பட்டவர் ;
 अपराधकृतः தப்பி நடந்தவர்களாய்
 गतान् திருமயிலந்த
 नः सर्वान् கரமெல்லவரை யும்
 न क्षमिष्यति மண்ணிக்காரட்டார்.

अप्रवृत्तौ च सीतायाः पापमेव करिष्यति । तस्मात्क्षममिहाद्यैव हितं प्रायोपवेशनम् ॥

सीतायाः லீலைதழிச்
 अप्रवृत्तौ விழுத்தாகத்ததை யறி
 பா தவளையில்
 पापं एव கொடிய தண்டனைபெ
 च கிச்சயாவல்
 करिष्यति விதிப்பார்.
 तस्मात् ஆகையால்
 गृहाणि च வீடுகளை யும்
 पुतान् च புத்திரர்களை யும்,

अप्रवृत्तौ செருள்களை யும்
 सीतायाः மனைவியர்களை யும்
 त्यक्त्वा நினையாமல்,
 प्रायोपवेशनं एव பட்டினிகிடந்தது உயிரி
 ழுத்தல்தான்
 अद्य இப்பொழுது
 इह இவ்விடத்தில்
 क्षमं செய்வத்தக்க
 हितम् கல்ல வாய்ப்பு.

॥ २९ ॥

यावन्नो घातयेद्राजा सर्वान् प्रतिगतानितः । वधेनापतिरूपेण श्रेयान् मृत्युरिहैव नः ॥३०॥

राजा	" மன்னர்	इह	இவ்விடத்தில்
हतः	இக்கிருந்து	अपतिरूपेण	அதவிதியமான
प्रतिगतान्	நீரும்பிச்சென்ற	वधेन एव	கவ்டத்தாலேயே
नः	நம்	नः	நமக்கு
सर्वान्	எல்லோரையும்	मृत्युः	உயிரிழத்தல்
घातयेत्	கொலை புரிவார்.	श्रेयान्	சீரேயஸ்கரமானது.
यावत्	ஆனதால்		

न चाहं यौवराज्येन सुग्रीवेणाभिषेचितः । नरेन्द्रेणाभिषिक्तोऽस्मि रामेणाह्विष्टकर्मणा ॥

अहं	" நான்	अह्विष्टकर्मणा	குறைவற்ற செயல்க கையுடைய
सुग्रीवेण	சுகிரீவரால்	नरेन्द्रेण	புருஷோத்தமரான
यौवराज्येन	இளவரசனென்ற பதவியோடு	रामेण च	ஸ்ரீராமரால்தான்
अभिषेचितः न	நியமிக்கப்பட்டவன் ஆல்லை.	अभिषिक्तः अस्मि	பட்டம்கட்டப்பட்ட புக்கிறேன்.

स पूर्वं बद्धवैरो मां राजा दृष्ट्वा व्यतिक्रमम् । घातयिष्यति दण्डेन तीक्ष्णेन कृतनिश्चयः ॥

मां	" என்னிடம்	दृष्ट्वा	கண்டு,
पूर्वं	ஏற்கனவே	कृतनिश्चयः	தீர்மானக்கொண்டவ
बद्धवैरः	வாயரம் வைத்த	तीक्ष्णेन	கொடிமையான [ராய
सः राजा	ஆந்த அரசர்	दण्डेन	தண்டனையோடு
व्यतिक्रमं	கட்டளை மீறுதலை	घातयिष्यति	உடுக்காதுக்கொடுவார்.

किं मे सुहृद्भिर्च्यसनं पश्यद्भिर्जावितान्तरे । इहैव प्रायमासिष्ये पुण्ये सागररोधसि ॥३३॥

जीवितान्तरे	" உயிர் போகும்பொ	किं	என்ன பயன்?
मे	எனது [ஆது	इह एव	இப்பொழுதே
च्यसनं	கவ்டத்தை	पुण्ये	புண்ணியமான
पश्यद्भिः	எதிரிலிருந்து பார், க் துக்கொண்டிருக்கும்	सागररोधसि	* மூச்சு தீர்க்கவாயில்
सुहृद्भिः	நண்பர்களால்	प्रायं	பிராயஸ்தேவ
		आसिष्ये	உண்டேவன் *.

एतच्छ्रुत्वा कुमारेण युवराजेन भाषितम् । सर्वे ते वानरश्रेष्ठाः करुणं वाक्यमब्रुवन् ॥३४॥

युवराजेन	இளவரசரான	शुवा	செட்டு,
कुमारेण	இளவரசுமாரனால்	ते	அந்த
भाषितं	பிழைக்கப்பட்ட	वानरश्रेष्ठाः	வானரோத்தமர்கள்
करुणं	மனதை உருகச் செய்யும்	सर्वे	எல்லோரும்
वाक्यं	கொண்ட	एसन्	இதை
		अब्रुवन्	சொன்னார்கள்.

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुधीवः मियारक्तश्च राघवः । सर्वाङ्घ्र्याकृतकार्यास्तु तस्मिन् समये गते ॥
अदृष्टार्या तु वैदेह्यां दृष्ट्वास्मांश्च समागतान् ॥ ३५ ॥
राघवप्रियकामार्थं घातयिष्यत्यसंशयम् । न क्षमं चापराद्धानां गमनं स्वामिपार्श्वतः ॥ ३६ ॥

सुधीवः	" कर्की वर	दृष्ट्वा	கண்டு,
प्रकृत्या	இயற்கையால்	च	ஆதன்மேல்
तीक्ष्णः	தப்பிதக்கவின மன்னி யாதவர்.	अकृतकार्यान्	காரியத்தை முடிக்காத தவர்களாக
राघवः च	ராகவனோடு	समीक्ष्य	உணர்ந்துகொண்டு
मियारक्तः	மீனகியின்மேல் அன்புள்ளவர்.	राघवप्रियकामार्थं	ராகவரின் பரிய கிமித்தம்
वैदेह्यां	வைதேதலி	च	உடனே
अदृष्टार्यां तु	காணப்படாமல்	घातयिष्यति	கொன்றுவிடுவார்.
तस्मिन्	அந்த	असंशयं	ஸந்தேகமே இல்லை.
समये	சமயை	अपराद्धानां	குற்றகாரிகளுக்கும்
गते तु	கடந்து	स्वामिपार्श्वतः	எஜமான பக்கவில்
समागतान्	திரும்பிவந்திருக்கிற	गमने च	போகுதலும்
अस्मान्	எம்மை	न क्षमम्	தக்கதன்று.

इहैव सीतामन्विष्य प्रवृत्तिमुपलभ्य च । नो चेद्द्रच्छाम तं वीरं गमिष्यामो यमक्षयम् ॥

सीतां	" सीतातையை	वीरं	சூரரை
अन्विष्य	தேடி,	गमिष्यामः	ஆண்டுவோம்.
प्रवृत्ति	செய்தையை	नो चेत्	அப்படி இல்லாத
उपलभ्य	அறிந்தகொண்டு,	इह एव	இங்கேயே [பகைத்ததில்
च	பின்னர்,	यमक्षयं	மரணத்தை
तं	அந்த	गच्छामः	ஆண்டுவோம்.

प्लवङ्गमानां तु भयार्दितानां श्रुत्वा वचस्तार इदं वभाषे ।

अलं विषादेन विलं प्रविश्य वसाम सर्वे यदि रोचते वः

॥ ३८ ॥

भयार्दितानां	பயத்தால் திகில் கொண்ட	विषादेन	" மனத்தளர்ச்சியால்
प्लवङ्गमानां	வானர்களின்	अलं	பிரயோஜனமில்லை.
वचः	வார்த்தையை	वः रोचते यदि	நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் பகைத்ததில்
श्रुत्वा	கேட்டு,	सर्वे	எல்லோரும்,
तारः	நாரன் என்ற வாரண	विलं	குறைமையில்
तु	இவ்வியயத்தில் [ரன்	प्रविश्य	திரும்பவும் புகுந்து,
इदं	பின்வருகிறதை	वसाम	வந்தித்துக்கொண் டிருப்போம்.
वभाषे	பிரகிங்கித்தான்.		

हृदं हि मायाविहितं सुदुर्गमं मभूत्प्रयोदकभोज्यपेयकम् ।

इहास्ति नो भव भये पुरन्दरान्न राघवाद्दानसराजतोऽपि वा

॥ ३९ ॥

इदं हि मायाविहितं	" இதுதான் மாண்புமிகு கப்பட்டுகூட ;	इह नः मयं	இங்கு நாம் எமது
सुदुर्गमं मभूत्प्रयोदक- भोज्यपेयकं	புகவரீது ; பொருளற்ற கன்கூடும், தீர்த் தக்கனாக கன்கூடும், பா வர்க்ககூடும் திறந்தது.	राघवान् वा वाचरराजतः अपि न भक्ति पुरन्दरान् एव न	எனது பாசுவாசத்தின் நின்றும்த வாசுவாசன் வாசிடத் தீர்ச்சி. [தில் நின்றும்த இருக்கிரா கிடக்கில் ந இல்லை". [நின்று கூட

श्रुत्वाऽङ्गदस्यापि वचोऽनुकूलमूनूथ सर्वे हरयः प्रतीताः ।

यथा न हिंस्येम तथा विधानमसक्तमथैव विधीयतां नः

॥ ४० ॥

सर्वे हरयः च वचः श्रुत्वा अङ्गदस्य अपि अनुकूलं प्रतीताः यथा	எல்லா வானவர்களும்த பேர்தனை கேட்டு, அங்கதனுக்கும்த நலிதமரண தக்க தீர்மானம் கொண்ட வர்களாய்த கப்படிவா ளும்	न हिंस्येम तथा अथ एव असक्तं नः विधानं विधीयतां उतुः	அழிக்கப்பட மாட்ட மேதும் ; அந்தப் பாசுவாசம் இப்பொழுதே தாமத பிந்தி றாமக்கு ஓர் சூழ்ச்சி விதிக்கப்பட டுபெண் தெரிவித்த தார்கள். [அ
--	---	--	--

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे त्रिपञ्चाशः सर्गः ॥

आश्रितः श्लोकाः 11409

किष्किन्धाकाण्डे आश्रितः श्लोकाः 2157

चतुःपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தீராண்காவது ஸர்க்கம் ॥ ५४ ॥

हनुमताऽङ्गदभीषणम्—ஐந்துமான் அங்கதனை பயப்படுத்துவது.

तथा मुवति तारे तु ताराधिपतिवर्चसि । अथ मेने हृतं राज्यं हनुमानङ्गदेन तत् ॥ १ ॥

ताराधिपतिवर्चसि	தங்கிரனை பெரிசிற அழகுள்ள	अङ्गदेन तत् राज्यं हृतं हनुमान् अथ मेने	அங்கதனு து அது ஆளுகைக்கு ஒப்புக்கொள்ளப்ப பட்ட ஐந்துமான் [உத க இப்பொழுத கவண்கொண்டார்.
तारे	தாரன் என்ற வாச ரன்		
तथा मुवति तु	மேற்கண்ட விதம் தரங்கும் தெரிய மென்று சொல் றுண்களில்		

बुद्ध्या वृष्टाङ्ग्या युक्तं चतुर्वलसमन्वितम् । चतुर्दशगुणं मेने हनुमान्वालिनः सुतम् ॥२॥

वालिनः	வாலினன்	चतुर्वलसमन्वितं	நான்குவிதம் பலத் தையும் பெற்றவனாக †
सुतं	புதல்வனை	चतुर्दशगुणं	பதின்முகுணங்களு முடையவனாக ‡
अष्टाङ्ग्या	எட்டுவித அங்கங்கள் சொந்த *	हि	ஹிதேகமின் றி
बुद्ध्या	புத்தியுடன்	हनुमान्	ஹனுமார்
युक्तं	கூடினவனாக	मेने	நீர்ந்தனவேசனை செய்தார்.

* 1. பிறர் சொல்வதை சீக்கிரமாய் கொடுத்தல், 2. அதை மனதில் தரித்
தல், 3. மனமயத்தில் நாபகத்திற்குக் கொண்டுவருதல், 4. அதை பிறருக்கு
விளங்க உரைத்தல், 5. யுக்தியாய் போதல், 6. பிறருடைய தப்பு யுக்திகளைக்
கண்டித்தல், 7. பிறர் சொல்வதின் கீழுமான அர்த்தத்தை அறிதல், 8. விஷயங்க
ளின் தத்துவங்களை உன்னபடி அறிதல்.

† 1. பாதுகாபலம், 2. மனோபலம், 3. உபாயபலம், 4. பந்துபலம்.

‡ 1. தேசம், காவம், இடம் இவைகளை அறிதல், 2. மன உறுதி, 3. ஸகல
கஷ்டங்களையும் பொறுத்தல், 4. ஸகல விஷயங்களையும் அறிதல், 5. அறிய
வேண்டியது செய்வவேண்டியது இவைகளில் ஸமர்த்தனாக இருத்தல், 6. விடா
முயற்சி, 7. ஆவேசங்களை மறைத்துவைத்தல், 8. சொன்ன சொல் தவருமை,
9. செளரியம், 10. திறமையின் எல்லையை அறிதல், 11. நன்றி மறவாமை,
12. கம்பிடுகொ கைவிடா திருத்தல், 13. சூமை, 14. கலவாரின்மை.

आपूर्यमाणं शश्वत् तेजोबलपराक्रमैः । शशिनं शुक्रपक्षादौ वर्धमानमिव श्रिया ॥ ३ ॥

वृहस्पतिसमं बुद्ध्या विक्रमे सदृशं पितुः । शुभ्रपमाणं तारस्य गुरोरिव पुरन्दरम् ॥ ४ ॥

भर्तुर्ये परिश्रान्तं सर्वशास्त्रविशारदम् । अभिसंधातुमारंभे हनुमानद्भद्रं ततः ॥ ५ ॥

शुक्रपक्षादौ	சுக்ரபக்ஷத்தில் ஆதி	पुरन्दरं	இந்திரனை
श्रिया	காந்தியினால் [யில்]	इव	போல்
वर्धमानं	வளரும்	तारस्य	தாரனுடைய
शशिनं	சந்திரனை	शुभ्रपमाणं	சொந்தடி நடப்பவ னும்,
इव	போல்	भनुः	எஜமானனுடைய
तेजोबलपराक्रमैः	தேஜஸ் பலம் பராக்ர மம் இவைகளால்	अर्थे	காரியத்தில்
शश्वत्	மேன்மேல்	परिश्रान्तं	மனம் தளர்ந்தவனும்,
आपूर्यमाणं च	பூரிக்கப்பட்டவனும்,	सर्वशास्त्र-)	எல்லா சாஸ்திரங்களி
बुद्ध्या	புத்தியால்	विशारदं)	னும் வல்லவனுமான்
वृहस्पतिसमं	பிரதஸ்பதிற்கு சிக ரானவனும்,	अद्भ्रं	அக்கதனை
विक्रमे	ஆண்மையில்	ततः	அப்பொழுது
पितुः	தந்தைக்கு	हनुमान्	ஹனுமார்
सदृशं	ஒப்பானவனும்,	अभिसंधातुं	தன்பகஷம் செய்து கொள்ள
गुरोः	பிரதஸ்பதிற்கு	आरंभे	கொண்டெண்டார்.

स चतुर्णामुपायानां तृतीयमुपवर्णयन् । भेदधामास तान्सर्वान्वानरान्वाक्यसंपदा ॥ ६ ॥

सः	ஆவர்	उपवर्णयन्	ஆணுவழிப்பவராய்
चतुर्णां	{ ஊமம், தானம், பே தம், தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களுக்கீழ்	तान्	ஆந்த
उपायानां	{ உபாயங்களுக்கீழ்	वानरान्	வானரர்கள்
तृतीयं	{ மூன்றாவதாக (அதாவது தேயம் என்ற உ பாயத்தை)	सर्वान्	எல்லோரையும்
		वाक्यसंपदा	வாக்குவதரின் சிறப்பால்
		भेदधामास	கேட்குவிட்டார்.

तेषु सर्वेषु भिन्नेषु ततोऽर्भीषणैर्बहुभिर्वाक्यैः कोपोपायसमन्वितैः ॥ ७ ॥

तेषु	அவர்கள்	भीषणैः	பயத்தை கிணிகிக்கும்
सर्वेषु	எல்லோரும்	बहुभिः	பல
भिन्नेषु	பிரிவடைந்தவள்கள்	वाक्यैः	பேச்சுக்களால்
अङ्गैर्	அங்கத்தினர்	तानः	அப்பொழுது
कोपोपाय- समन्वितैः	கோபக்குச்செய்தால் உதவதால்	अभीषयन्	கவக்கச்செய்தார்.

त्वं समर्थतरः पित्रा युद्धे तारेय वै धुरम् । दृढं धारयितुं शक्तः कपिराज्यं यथा पिता ॥

तारेय	“நானாகுமாரா!	यथा	எப்படியோ அப்படி
त्वं	நீ	कपिराज्यं	வானராஜ்யம்
युद्धे	போரில்	दृढं	முற்றிலும்
पित्रा समर्थतरः	பிதாவைவிட அதிகமும் வலம்தான்.	धुरं	தலைமையைய
पिता	தகப்பன்	धारयितुं	வாதிக்க
		शक्तः वै	சக்தனே.

नित्यमस्थिरचित्ता हि कपयो हरिपुङ्गव । नाज्ञाप्यं विसर्हिव्यन्ति पुत्रदारांश्चिना त्वया ॥

हि	“அப்படி இருந்தும்	त्वया	உன்னாலே
हरिपुङ्गव	வானரேந்திரன்!	अज्ञाप्यं	கட்டளைகிடப்பட்டு உதை
कपयः	வானரர்கள்	पुत्रदारांश्चिना	மனைமக்களை கிட்டு
नित्यं	எப்பொழுதும்	न विसर्हिव्यन्ति	பொறுத்துச்செய்ய மாட்டார்கள்.
अस्थिरचित्ताः	சஞ்சலபுக்கியவர்கள் வர்கள்.		

त्वां नैते अनुयुञ्जेषुः प्रत्यक्षं प्रवदामि ते । यथायं जाम्बवानीलः सुहोत्रश्च महाकपिः ॥

जाम्बवान्	“ஊம்பவான்,	अथ यथा	இவனைப்போல
नीलः	நீலனென்ற வானர குரேவன்,	त्वां	உன்னை
महाकपिः	வானரர்களின் பெயர் பெற்ற	न अनुयुञ्जेषुः	அணுவர்க்கிக்கமரட்டு
सुहोत्रः	ஊய்நெய்திரன்,	ते	உணக்கு [பார்கள்.
एते च	இவர்கள் என்கிறோரும்	प्रत्यक्षं	ஸ்பஷ்டமாய் கிண்குடும்படி
		प्रवदामि हि	பிச்சயமாய்ச் சொல்ல வனென்.

न ह्यहं त इमे सर्वे सामदानादिभिर्गुणैः । दण्डेन वा त्वया शक्याः सुग्रीवादपकर्षितुम् ॥

ते	"அந்த	दण्डेन वा	{ அல்லது தண்டனையோடோடும் ஒன்றையே
इमे	இவர்கள்	सुग्रीवान्	கொண்டாவது
सर्वे	எல்லோரும்,	त्वया	சுகிரீவரிடத்தினின்று
अहं हि	நானும்	अपकर्षितुं	உன்னால்
सामदानादिभिः	ஸாமம் தானம் முதலிய	शक्याः न	வசப்படுத்திக்கொள்ள
गुणैः	உபாயங்களால்		முடியாதவர்களே

विगृह्यासनमप्याहुर्दुर्वलेन बलीयसः । आत्मरक्षाकरस्तस्मान्न विगृह्णीत दुर्वलः ॥ १२ ॥

दुर्वलेन	"பலவீனரோடு	बलीयसः	பலவா லுடையது
विगृह्य	எதிர்த்து யுத்தம்	आहुः	பெரியோர்கள் [என்று சொல்லுகிறார்கள்.
आसने अपि	{ போர்புரியும் உபாயங்கள் ஆறிலொன்றான எதிரியை எதிர்பார்த்து மறைந்திருத்தலும்	तस्मात्	ஆனபடியால்
		आत्मरक्षाकरः	தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய
		दुर्वलः	பலவீனன்
		न विगृह्णीत	எதிர்க்கவரகாது.

यां चेमां मन्यसे धार्त्रीभेतद्विलमिति श्रुतम् । एतद्दक्ष्मणवाणानामपीपत्कार्यं विदारणे ॥

एतत्	"இந்த	मन्यसे च	பெரிதாய் பாராட்டுகி
विलं	குறை	एतत्	இதை [ரூயோ
श्रुतं इति	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட	विदारणे	பிளக்கும் விஷயத்தில்
यां	எந்த [தால்	दक्ष्मणवाणानां	லக்ஷ்மணரின் பாணங்
इमां	இதை		களுக்கும்
धात्रीं	போஷிக்கும் செவி	ईपत्	ஒரு கடினகால
	வித்தாயாக	कार्यम्	காரியம்.

स्वल्पं हि कृतमिन्द्रेण क्षिपता ह्यशनि पुरा । दक्ष्मणो निशितैर्वाणैर्भिन्ध्यात्पत्रपुटं यथा ॥

पुरा	"முற்காலத்தில்	निशितैः	கடான
अशनि	வஜ்ரசாயுதத்தை	वाणैः	பாணங்களால்
क्षिपता	எறிந்த	पत्रपुटं	ஒர் இலைத்தொண்டை
इन्द्रेण हि	இந்திரனாலேயே		வாய
स्वल्पं	ஒரு கிமிசத்தில்	यथा	போல்
कृतं	துளைக்கப்பட்டது.	भिन्ध्यात्	கிழித்துவிடுவார்.
दक्ष्मणः	லக்ஷ்மணர்	हि	சந்தேகமில்லை.

लक्ष्मणस्य च नाराचा वहवः सन्ति तद्विधाः । वज्राशनिसमस्पर्शा गिरीणामपि दारणाः ॥

गिरीणां	பர்வதங்களுக்கு	वहवः अपि	அளகிற்கு மிஞ்சின
वज्राशनि- } समस्पर्शाः }	வஜ்ரசம், இடி, இலைகளைப்போல் ஸ்பர்சமு		வகைகளுமான்
दारणाः	பிளப்பவைவான [ள்ள	नाराचाः	நாரரசுக்கள்
तद्विधाः च	அதேவிதங்களானவும்	दक्ष्मणस्य	லக்ஷ்மணருக்கு
		सन्ति	உண்டு.

अवस्थाने यदेव त्वमासिष्यसि परंतप । तदेव हरयः सर्वे त्यक्ष्यन्ति कृतनिश्चयाः ॥ १६ ॥

परंतप	" ஓ விர !	तदा	உப்பொழுது
त्वं	நீ	कृतनिश्चयाः	நீர்மானம் செய்து
अवस्थाने एव	தக்கிரிஞ்சுமிடத்தி		கொண்டவர்களாய்
आसिष्यसि यदा	இருப்பாயாகி[னிய	त्यक्ष्यन्ति	விட்டுவிட்டுப் போவார்
हरयः सर्वे एव	காரணர்கள் என்பின		கள்.
	குடும்		

स्मरन्तः पुत्रदाराणां नित्योद्विग्रा वृभुक्षिताः । खेदिता दुःखशय्याभिस्त्वां करिष्यन्ति पृष्ठतः ॥

पुत्रदाराणां	" மின்னைகள் பெண்டு	वृभुक्षिताः	பொக்களை விழுந்த
	கள் இவர்களுடைய		பயர்களாய்
स्मरन्तः	நினைவு கொண்டவர்	दुःखशय्याभिः	மனநிச்சிசையால்
	கலாய்		படுக்கைகளால்
नित्योद्विग्राः	எப்பொழுதும் திகில	खेदिताः	வருத்தமடைந்தவர்
	லடைந்தவர்களாய்	त्वां	உன்னை [கள்
		पृष्ठतः करिष्यन्ति	வைகிறீடுவார்கள்.

स त्वं हीनः सुहृद्भिश्च हितकामैश्च बन्धुभिः । तृणादपि भृशोद्विग्नः सन्दमानाद्भविष्यसि ।

हितकामैः च	" ஸ்மிதக்கோரும்	त्वं	நீ
	அவர்களாலும்,	सन्दमानात्	அசையும்
बन्धुभिः	பந்துக்களாலும்,	तृणात् अपि	தூரும்பின்னாலும்
सुहृद्भिः च	நண்பர்களாலும்	भृशोद्विग्नः	மிக்க பயத்தவராய்
हीनः	கைலிடப்பட்ட	भविष्यसि	இருப்பாய்.
सः	அந்த		

न च जातु न हिंस्युस्त्वां घोरा लक्ष्मणसायकाः । अपावृत्तं जिघांसन्तो महावेगा दुरासदाः ॥

घोराः	" கொடியனவாய் [ரும்	अपावृत्तं	திரள்கரிக்கப்பட்ட
जिघांसन्तः	சத்துருக்களையழிக்-	त्वां	உன்னை
महावेगाः	மிக்க வேகமுள்ள	न हिंस्युः	கொல்லா திருக்கு
दुरासदाः	உலகமயற்ற		மென்பது
लक्ष्मणसायकाः	லக்ஷ்மணரின் பாயகர்	जातु	ஒருக்காலும்
	கள்	न च	தென்கிச்சையம்.

अस्माभिस्तु गतं सार्धं विनीतवदुर्पस्थितम् । आनुपूर्व्यात्तु सूर्यावो राज्ये त्वां स्थापयिष्यति ॥

तु	" அப்படி இல்லாமல்	त्वां	உன்னை
अस्माभिः	எங்களினால்	सूर्यावः तु	சூர்யரே
सार्धं	கூடவே	आनुपूर्व्यात्	வரிசைக்கிரமத்தை
गतं	திரும்பிவந்தவராய்		பொத்து
विनीतवत्	அடக்கச், நாடல்	राज्ये	ராஜாக்கத்தில்
उपस्थिते	பிரபந்திக்கு	स्थापयिष्यति	நினைவித்துவார்.

धर्मकामः पितृव्यस्ते प्रीतिकामो दृढवतः । शुचिः सत्यप्रतिज्ञश्च न त्वां जातु जिघांसति ॥

ते	"உணக்கு	सत्यप्रतिज्ञः	சொன்ன சொல் தவ
पितृव्यः	இறிய தகப்பனார்	च	ஆதலால்
धर्मकामः	தர்மத்தையே செய்ப	त्वां	உன்னை
प्रीतिकामः	பீதி வைத்தவர், [வர்,	जातु	ஒருக்கா றும்
दृढवतः	தொடமான வந்தழு டைபவர்,	जिघांसति न	கெடுக்க நினைக்க
शुचिः	நல்லொழுக்கமுண்ட யவர்,		மாட்டார்.

प्रियकामश्च ते मातुस्तदर्थं चास्य जीवितम् । तस्यापत्यं च नास्त्यन्यत्सादृशं गम्यताम् ॥

ते	"உனது	तस्य	அவருக்கு
मातुः	தாயரின்	अन्यत्	வேறு
प्रियकामः च	பிரியத்தையே கோரு பவர்	अपत्यं च	சகத்தியும்
		नास्ति	இல்லை.
अस्य	இவருடைய	तस्माद्	ஆகையால்
जीवितं च	உயிரோடுருத்த றும்	अद्भुद्	அய்யத்த!
तदर्थं	அதற்க்காகவே	गम्यताम्	எழுந்து செல் "

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 11431

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 2179

पञ्चपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தைத்தாவது ஸர்க்கம் ॥ ௧௭ ॥

चानराणां प्रायोपवेशः—வானரர்களின் பிரயோபவேசம்.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं प्रथितं धर्ममहितम् । स्वामिसन्कारसंयुक्तमद्भुदो वाक्यमब्रवीत् ॥१॥

हनुमतः	ஹனுமாரின்	वाक्यं	வாய் வந்திணைய
प्रथितं	வணக்கமுடைய	श्रुत्वा	கேட்டு,
धर्ममहितं	தர்மத்தையெத த்த	अद्भुदः	அக்கதன்
स्वामिसन्कारसंयुक्तं	எஜமானனின் நன்மை கைய படிப்பதான	वाक्यं	பதில் (பின் வருவது)
		अब्रवीत्	சொன்னான்.

स्थैर्यमात्मनःशौचमानुशंस्यमथार्जवम् । विक्रमश्चैव धैर्यं च सुधीवे नोपपद्यते ॥ २ ॥

स्थैर्यं च	"ஸ்திரபுத்தியும்	आर्जवं	கொண்டையும்
आत्मनः-}	அந்தக்கரண	विक्रमः	ஆண்மையும்
शौचं एव }	சத்தியம்	धैर्यं	எதிரியமும்
आनुशंस्यं च	இரக்கமும்	सुधीव	சகீவரிடத்தில்
अथ	ஆப்படியே	न उपपद्यते	காணப்படவில்லை.

भ्रातृज्येष्ठस्य यो भार्या जीवतो महिषी प्रियाम् । धर्मेण मातरं यस्तु स्वीकरोति जुगुप्सितः ॥
 कथं स धर्मं जानीते येन भ्रात्रा दुरात्मना । युद्धायाभिनिवृत्तेन विलस्य पिहितं मुखम् ॥

ய: எவன்
 धर्मेण தர்ம ஊகராயாய்
 मातरं தாயும்
 जीवतः உயிரோடிருக்கிற
 ज्येष्ठस्य ஜ்யேஷ்ட
 भ्रातुः பரந்தரன்
 भार्या பத்திரியானை
 महिषी காதல்
 जुगुप्सितः பாவரானும் நிந்திக்கப் பட்டவனும்
 स्वीकरोति தனக்குரியவனாக்ஷிக் கொண்டுண்டு

येन एतत्
 दुरात्मना दुरात्माभिः
 युद्धायाभिनिवृत्तेन युद्धायाभिनिवृत्तेन
 विलस्य विकृतवदनम्
 मुखं मुखम्
 पिहितं लुप्तवदनम्
 यः सः अप्येवमेवमेव
 धर्मं धर्मम्
 जानीते अर्थितम्
 कथम् एवमेवमेव

सत्यात्पाणिगृहीतश्च कृतकर्मा महायशः । विस्मृतो राघवो येन स कस्य तु कृतं स्मरेत् ॥

सत्यात् सत्यम्
 पाणिगृहीतः கையடித்துக் கொடுத்தவராய்
 कृतकर्मा கோரிய கரியத்தையும் செய்துமுடித்தவரான
 महायशः பெரும் புகழடைப

राघवः च राघवो
 येन एवमेव
 विस्मृतः மறந்துவிடப்பட்ட
 सः அவன் [டாரோ
 कस्य யானுடைய
 कृतं तु உட்காரத்தைத்தான்
 स्मरेत् தினைத்திருக்கப் போகிறான்.

लक्ष्मणस्य भयादेन नाधर्मभयभीरुणा । आदिष्टा मार्गितुं सीतां धर्मस्तस्मिन्कथं भवेत् ॥

अधर्मभयभीरुणा अநர்மம் ஏன்ற பய அல்லாமல் [த்தால்
 लक्ष्मणस्य लக்ஷ்மணனுடைய
 भयात् பயத்தின்நிமித்தம்
 येन एவனால்
 सीतां சீதைையை

मार्गितुं தெடுவதற்கு
 आदिष्टा உறுப்பப்பட்டார்
 तस्मिन् அவனிடத்தில் [டாரோ
 धर्मः தர்மம்
 कथं எக்கவனம்
 भवेत् திருக்கும்

तस्मिन्पापे कृतज्ञे तु स्मृतिहीने चलात्मनि । आर्यः को विश्वसेजातु तत्कुलीनो जिर्जीविषुः ॥

कृतज्ञे கன்றிடுகப்பட்டவனும்,
 स्मृतिहीने சம்பிரதாய தெறி தவறினவனும்,
 चलात्मनि சலனாகித்தனனுடைய
 तस्मिन् அந்த
 पापे மகாபாபினிடில் தீரில்

तःकुलीनः அந்தக்குலத்தில் பிரந்த
 जिर्जीविषुः கொரணாக இருக்க
 आर्यः ஆர்யன் [வென்னவிய
 कः तु எவன் தான்
 जातु உட்படித்தான்
 विश्वरोन् कर्मिண்கூலையுடையவர்

राज्ये पुत्रः प्रतिष्ठाप्यः सगुणो निर्गुणोऽपि वा । कथं शत्रुकुलीनं मां सुधीवो जीवयिष्यति ॥

सगुणः वा	"குணமுள்ளவானு பிரணம்,	प्रतिष्ठाप्यः	பட்டம் சூட்டப்படு
निर्गुणः अपि	குணமில்லாதவானு பிரணம்	सुधीवः	சகீரவன் [வான்.
पुत्रः	புத்திரன்	शत्रुकुलीने	சத்துருகுலத்தில்
राज्ये	ராஜ்யத்தில்	मां	என்னை [பிறந்த
		कथं	எப்படி.
		जीवयिष्यति	உயிரிடுவாடுவைப்பான்?

भिन्नमन्त्रोऽपराद्धश्च हीनशक्तिः कथं ह्यहम् । किष्किन्धां प्राप्य जीवेयमनाथ इव दुर्वलः ॥

भिन्नमन्त्रः	"நாஜ்யகாரியத்தில் குற்றசெய்த	प्राप्य	சென்று,
अपराद्धः	ஏவலைச் செய்தமுடிக்காத	इव	முற்றிலும்
हीनशक्तिः	ஆற்றல்கெட்ட	दुर्वलः	மிகுணைதரீயபிழந்த வனாய்
अहं	நான்	अनाथः	புகுமிடமில்லாதவ
किष्किन्धां च	கிஷ்கிந்தைக்கும்	कथं हि	எப்படித்தான் [ஏய்
		जीवेयम्	உயிரிடுவா முடுவேன்?

उपांशु दण्डेन हि मां बन्धनेनोपपादयेत् । शठः क्रूरो वृशंसश्च सुधीवो राज्यकारणात् ॥

सुधीवः	"சகீரவன்	उपांशु	ரஹஸ்யமாய்
वृशंसः	தீரக்கமற்றவன்.	बन्धनेन	கிணறலில் வைத்த
क्रूरः	கொடியவன்.		வான்
शठः	கெட்டவன்.	दण्डेन हि	தண்டனையோடு
च	ஆதலால்	मां	என்னை
राज्यकारणात्	ராஜ்யத்தின் கிமித்தம்	उपपादयेत्	காலலில் வைப்பான்.

बन्धनाद्वाऽवसादान्मे श्रेयः प्रायोपवेशनम् । अनुजानीत मां सर्वे गृहान् गच्छन्तु वानराः ॥

वानराः	"வானரர்கள்!	मे	எனக்கு
मां	எனக்கு	प्रायोपवेशनं	பட்டி.ஸிகிடந்து உயிரிழத்தலே
अनुजानीत	விடை தாருங்கள்.	श्रेयः	மேலானது.
बन्धनात्	கிணறலிலிருப்பதை	सर्वे च	எல்லோரும்
वा	அல்லது [காட்டிலும்	गृहान्	கிடுகளுக்கு
अवसादान्	உடன்தைசையை அடை வதைவிட	गच्छन्तु	போய்ச் செருங்கள்.

अहं वः प्रतिजानामि नागमिष्याम्यहं पुरीम् । इहैव प्रायमासिष्ये श्रेयां मरणमेव मे ॥

अहं	நான்	एव	இந்த பரகாரமே
पुरीम्	பட்டணத்திற்கு	मरणं	மரணம்
न आगमिष्यामि	திரும்பி வரமாட் டேன்.	श्रेयः	மேலானது.
		अहं	நான்
इह एव	இங்கிடத்திலேயே	वः	உங்களுக்கு
प्रायं	பரையோடுவசிக்காத	प्रतिजानामि	உறுதியாகச் சொல்ல றுகிறேன்.
आसिष्ये	அனுப்பப்படுவன்.		
मे	எனக்கு		

अभिवादनपूर्वं तु राघवो बलशालिनो ।
वाच्यस्तातो यवीयान्मे सुग्रीवो वानरेश्वरः

बलशालिनो " / பலசாலிகளான
राघवौ राகவர்க்கறிஞுவருள்
अभिवादनपूर्वं முதலில் கவன்காரம்
பெற்றவர்களாய்
तु நின்னர்
यवीयान् சீரிய
सातः தகப்பனாக
वानरेश्वरः வானரேசுக்காரரான

अभिवादनपूर्वं तु राजा कुशलमेव च ॥
॥ १३ ॥

सुग्रीवः சுகிரீவ
राजा नु ராஜனாயுள்
मे எனது
कुशलं நற்செய்கையை
एव एதந்திலுள்
अभिवादनपूर्वं च நமஸ்காரபூர்வமாயே
वाच्यः சொல்லப்பட்டவேண்டி
யவர்.

आरोग्यपूर्वं कुशलं वाच्या माता रुमा च मे

माता च " தாயாகும்
रुमा உருமை
आरोग्यपूर्वं ஆரோக்யபூர்வமாய்

॥ १४ ॥

मे எனது
कुशलं நற்செய்கையை
वाच्या சொல்லத்தக்கவள்.

मातरं चैव मे तारामाश्वासयितुमर्हथ

मे "எனது
तारां தாரையென்ற
मातरं தாயை [ஐயம்
एव च எல்லா ப்ரகாரத்தா-

॥ १५ ॥

आश्वासयितुं தேறதல் படுத்த
अर्हथ வேண்டியவர்களாகி
நீர்கள்.

प्रकृत्या पियपुत्रा सा सानुकोशा तपस्विनी ।

तपस्विनी " பாக்கியக்குறைவி
விருப்பவள்.
सानुकोशा குழைந்த மனதுள்
எவள்.
प्रकृत्या இயற்கையால்
पियपुत्रा புத்திரவாதலால்
सा அவள் [முடையவள்.

विनष्टं मामिह श्रुत्वा व्यक्तं हास्यति जीवितम् ॥

मां என்னை
इह இங்கு
विनष्टं மரித்தவனாக
श्रुत्वा அறிந்தே.
व्यक्तं நிச்சயமாய்
जीवितं உயினை
हास्यति விட்டிவிடுவான்."

एतावद्वचनं चोक्त्वा वृद्धानप्यभिवाद्य च । संविवेशाद्भद्रो भूमौ रुद्रभेषु दुर्मनाः ॥ १७ ॥

अद्भुतः अக்கதன்
एतावत् இவ்வாறு
वचनं உறுதிமொழியை
उक्त्वा சொல்லிக்ட்டு,
वृद्धान् अपि பெரியவர்க்கையும்
अभिवाद्य வணங்கி,

दुर्मनाः கீழானம் பெரக்கிய
மனத்தனாய்
रुद्रं அமுதுகொண்டே
भूमौ பூமியில்
दभेषु தர்ப்பையாகளில்
च च தட்சணமே
संविवेश पடுத்தானே.

तस्य संविशतस्तत्र रुदन्तो वानरर्षभाः । नयनेभ्यः प्रमुमुचुरुष्णं वै वारि दुःखिताः ॥

तस्य	அப்படி	रुन्तः वै	அழுதுகொண்டே
संविशतः	ஸக்கல்படம் செய்து கொண்ட	नयनेभ्यः	கண்களினின்றும்
तस्य	அவனுக்காக	रणं	உத்தணமரண
वानरर्षभाः	வானர சீரோத்தர்கள்	वारि	நீரை
दुःखिताः	துக்கித்தவர்களால்	प्रमुमुचुः	வெடித்தார்கள்.

सुग्रीवं चैव निन्दन्तः प्रशंसन्तश्च वालिनम् । परिवार्याद्भद्रं सर्वे व्यवसन् प्रायमासितुम् ॥

सर्वे	எல்லோரும்	भद्रं	அக்கதனை
सुग्रीवं	சுகிரீவனை	परिवार्यं	சூழ்த்துகொண்டு,
निन्दन्तः	நிந்தித்துக்கொண்டு	प्राय एव	பராயேபடுவதென,
वालिन्	வாலியை	भासितुं	அனுப்புக்க [யே]
प्रशंसन्तः	வெருவாய்ப் புகழ்ப் வர்களால்	च च	தட்சணமே
		व्यवसन्	நிச்சயித்தார்கள்.

मत् तद्वाल्लिपुत्रस्य विज्ञाय पुवर्गर्षभाः । उपसृश्योदकं सर्वे प्राङ्मुखाः समुपाविशन् ॥२०॥

पुवर्गर्षभाः	வானரோத்தமர்கள்	प्राङ्मुखाः	இழக்குநோக்கிய வர்களால்
सर्वे	எல்லோரும்	उदकं	நீலத்தை
वालिपुत्रस्य	வாலிபுத்திரனின்	उपसृश्य	ஆசனம்செய்து,
तत्	அந்த	समुपाविशन्	உட்கார்ந்துகொண் டார்கள்.
मत्	என்னைத்தை		
विशाय	அறிந்துகொண்டு,		

दक्षिणाश्रेषु दर्षेषु उदकीरं समाश्रिताः । मुसृष्वो हरिश्रेष्ठा एतक्षममिति स्म ह ॥२१॥

उदकीरं	நீலக்கரைகை	एतव	இதுவே
समाश्रिताः	அடைந்தவர்களான	क्षमं	எற்று,
हरिश्रेष्ठाः	வானர சீரோத்தர்கள்	हति	என்று
दक्षिणाश्रेषु	தெற்கு தனியாகப் பாப்பப்பட்ட	मुसृष्वः स्म	{ உபிரா இழக்க எண் ணங்கொண்டவர்களா நின்று, தார்கள். கண்.
दर्षेषु	தர்ப்பக்களில்	ह	

रामस्य वनवासं च क्षयं दशरथस्य च । जनस्थानवधं चैव वधं चैव जटायुषः ॥ २२ ॥

हरणं चैव वैदेह्या वालिनश्च वधं रणे । रामकोपं च वदतां हरीणां भयमागतम् ॥ २३ ॥

एवं वदद्भिर्वहुभिर्महीधरो महाद्रिकूटप्रतिमैः पुवङ्गमैः ।

बभूव संनादितनिर्झरान्तरो भृशं नदद्भिर्जलदैरिवोल्बणैः

॥ २४ ॥

ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருண்டைய	பயே ச	ஆதந்தையும்
வனவாஸீ ஷ	வனவாஸீத்தையும்,	யதா	பெரிக்கொண்டிருந்து
தசரதஸ்ய	தசரதஸீ		காரில்
க்யே एव	மேலும் தந்தையும்,	மஹாபிக்ஷுபநிர்ம:	பெருமலைச்சிகரக்க
जनस्थानवधं च	ஐனஸ் தானத்தின்		ஆக்கொப்பான
	அழிவுபட்டதையும்,	एव	கீழ்ச்சொல்லியவாறு
वैदेह्याः	வைதேகியின்	वदन्ति:	பெரிக்கொண்டிருந்த
हरणं च	அபஹாணத்தையும்;	बहुभिः	அனைக [வர்களுடைய
जटायुषः	ஐடாயுஸின்	शुबहुमैः	வானரர்களால்
वधं एव	வதைதையையும்,	उत्तमैः	கொடுத்துண்ட
धाकिनः	வாஸியின்	भुशं	அதிகமாக
रणे	யுத்தத்தில்	नदन्ति:	முழங்குகிற
वधं च	வதைதையையும்,	जलद्वैः इव	மேகங்களைற்போல
रामकोपं च	ஸ்ரீராமருண்டைய	महीधरः	மலை
	கொபத்தையும்,	सशरित-	சதிரொல் முழங்குகி
च	ஐவைகலினின்றும்	निश्रान्तरः	ற அருகிலேயுடை
हरीणां एव	வானரர்களுக்கும்		யதாக
आगतं	சம்பலித்த	बभूव	விளக்கிற்று.

इत्यापे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे पञ्चपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11455

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2203

பஹுபுஷா: சரீ:—ஐம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் ॥ 56 ॥

अद्दसंपातीनोः संवादः—அங்கதனுடையவும் ஸம்பாதியினுடையவும் ஸம்வாதம்

उपविष्टास्तु ते सर्वे यस्मिन्प्रायं गिरिस्थले । हरयो गृध्रराजश्च तं देशमुपचक्रमे ॥ १ ॥

ते	அந்த	उपविष्टा:	உடைந்திருந்தார்
सर्वे	எல்லா		களை,
हरयः	வானரர்களும்	तं	உத்த
यस्मिन्	எந்த	देशे तु	இடத்தையே
गिरिस्थले	மலைமேலுள்ளத்தில்	गृध्रराजः च	கழுஞ்சாரதும்
प्रायं	பிராயமாவேசத்தை	उपचक्रमे	கிட்டுனர்.

संपातिर्नाम नाम्ना तु चिरञ्जीवी विहङ्गमः । भ्राता जटायुषः श्रीमान्प्रख्यातबलपौरुषः ॥

नाम्ना	பெயரினால்	जटायुषः	ஐடாயுஸின்
संपातिः तु	ஸம்பாதினின்றும்	भ्राता	சகோதரர்,
नाम	கூறப்படுமின்	श्रीमान्	பிரபாவமுள்ளவர்.
चिरञ्जीवी	நீடித்த ஆயுளுடைய	प्रख्यात-	பிரசித்தமான பஸய
विहङ्गमः	ஐப் பறவை. [யவர்.	बलपौरुषः	சாக்கிரமங்களுற்றவர்.

कन्दरादभिनिष्क्रम्य स विन्ध्यस्य महागिरेः । उपविष्टान्हरीन्दृष्ट्वा हृष्टात्मा गिरमब्रवीत् ॥

सः	ஆவர்	हरीन्	வானவர்களை
विन्ध्यस्य	விந்நிய	दृष्ट्वा	சுண்டு,
महागिरेः	மகாகிரியின்	हृष्टात्मा	மகிழ்ச்சியுடையவராய்
कन्दरात्	கந்தாரியினின்று,	गिरं	மொழியை
अभिनिष्क्रम्य	வெளிவந்து,	अब्रवीत्	வெளிப்படச்
उपविष्टान्	பெரியோபவிசைம்		சொன்னார்.
	செய்த		

विधिः किल नरं लोके विधानेनानुवर्तते । यथाऽयं विहितो भक्ष्यश्चिरान्मद्यमिहागतः ॥

लोकं	"உலகத்தில்	मद्यं	எனக்கு
विधिः	விதிப்படியன்	यथा	என்றே
नरं	மனிதனை	विहितः	நியமிக்கப்பட்ட,
विधानेन	விதியையொத்தே	अयं	இந்த
अनुवर्तते	தொடருகிறது.	भक्ष्यः	உணவு
	{ இது பாரம்பரியமாய்	इह	இப்பொழுது
किल	{ கேள்வியால் தெரிந்த	चिरान्	நெடுங்காலக்கழித்து,
	{ தகொண்ட சமீபம்.	आगतः	தானாகவந்தது."

परं पराणां भक्ष्ये वानराणां मृतं मृतम् । उवाचैतद्वचः पक्षी तान्निरीक्ष्य प्लवङ्गमान् ॥

पक्षी	பறவை	मृतं मृतं	உயிரிழந்து நின்ற பிணக்களை
वचः	அந்த		ஐன் ஐன்றென்றாக
प्लवङ्गमान्	வானவர்களை	परं	வேண்டிய மட்டும்தான்
निरीक्ष्य	உற்றுநோக்கி,	भक्ष्ये	நின்றுவேன்" என்கிற
पराणां	பெருத்தவர்களுடைய	मृतं वचः	இந்த மொழியை
वानराणां	"வானவர்களின்	उवाच	சொல்லிற்று.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भक्ष्यलुब्धस्य पक्षिणः । अद्भुतः परमायस्तो हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥६॥

भक्ष्यलुब्धस्य	உணவு வசைகொண்ட	श्रुत्वा	சுண்டு,
तस्य	அந்த	परमायस्तः	பிரகவும். மிகையாய்
पक्षिणः	பறவையின்		மனமந்தவனாய்
वचं	அந்த	हनुमन्तं	ஹனுமனரைப்பார்த்து
अद्भुतः	மொழியை	अथ	ஆப்பொழுது
	அங்கநன்	अब्रवीत्	சொன்னார்.

पश्य सीतापदेशेन साक्षाद्देवस्यतो यमः । इमं देशमनुयासो वानराणां विपत्तये ॥ ७ ॥

सीतापदेशेन	வீரதைவென்ற விபர	साक्षात् यमः	பரதேவரையுடையவரை
	இக்கொண்டு	इमं	இந்த
वानराणां	வானவர்களின்	देशं	இடத்திற்கு
विपत्तये	ஆழிவின் பெருட்டு	अनुयासः	வந்திருக்கிறார் ;
देवस्यतो	வைவரவந்தவரை	पश्य	காண்.

रामस्य न कृतं कार्यं राज्ञो न च वचः कृतम् । हरीणाः पियमज्ञाता विपत्तिः सहस्राऽऽगता ॥

रामस्य	" ஸ்ரீராமருண்டய	हरीणां	ஹரிணர்களுக்கு
कार्यं	காரியம்	इयं	இஈத
न कृतं	செய்யப்படவில்லை.	अज्ञाताः	எதிர்பாராத
राज्ञः	அரசருண்டய	विपत्तिः	விபத்து
वचः च	கட்டினாரும்	सहस्रा	தெரியாமலே
न कृतं	பிணைவிவற்றப்பட வில்லை.	आगता	வந்திருக்கின்றன.

वेदेद्याः पियकामेन कृतं कर्म जटायुषा । युधराजेन यत्त्र श्रुतं वस्तदशेषतः ॥ ९ ॥

वेदेद्याः	" வைதேதகிக்கு	यत्	எதுவோ
पियकामेन	பியகாமசெய்ய மனக் கொண்ட	तत्	அது
युधराजेन	கயூகரசளுன	कृते	செய்யப்பட்டது.
जटायुषा	ஜடாயுஷால்	चः	கமக்கு
तस्य	அந்த பரஸத்தில்	अशेषतः	முற்றிலும்
कर्म	செய்யவேண்டியது	श्रुतम्	தெரிந்த விவரமே.

तथा सर्वाणि भूतानि तिर्यग्योनिगतान्यपि । प्रियं कुर्वन्ति रामस्य त्यक्त्वा प्राणान्वथा वयम् ॥
अन्योन्यमुपकुर्वन्ति स्नेहकारुण्ययन्त्रिताः ॥ १० ॥

तथा	" அப்படியே	त्यक्त्वा	லகியம் செய்வது
तिर्यग्योनिगतानि	திரியம் துன்பங்களினை பாண்டத	रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு (விட்டு, உதவிசை)
सर्वाणि	எல்லா	प्रियं	புரிசின்றன.
भूतानि	பிராணிகளுநர்,	कुर्वन्ति	பிரீதியானும் இரக்கத் தாலும் கட்டுண்ட வர்களாய்
वयं	நாம்	स्नेहकारुण्य- यन्त्रिताः	தனித்தனியே உள்ளவர்களுக்கின்றன.
वथा	எப்படியேயோ அப்படி	अन्योन्यं	தனித்தனியே
प्राणान् अपि	உயிர்களைப்பய் கூட	उपकुर्वन्ति	உள்ளவர்களுக்கின்றன.

ततस्तस्योपकारार्थं त्यजतात्मानमात्मना । प्रियं कृतं हि रामस्य धर्मज्ञेन जटायुषा ॥ ११ ॥

ततः हि	" அது திருவிடைகாண்	धर्मज्ञेन	தர்மமுணர்ந்த
रामस्य	ஸ்ரீராமருக்கு	जटायुषा	ஜடாயுஷால்
उपकारार्थं	உதவிசெய்யுமிடையிற்	तस्य	அவருக்கு
आत्मना	தானினால்	प्रियं	உதவி
आत्मानं	பிராணனை	कृतम्	புரியப்பட்டது.
त्यजता	விட்ட		

राघवार्थे परिश्रान्ता वयं संत्यक्त्वाविताः । कान्ताराणि प्रपन्नाः स्म न च पश्याम मैथिलीम् ॥

वयं	" நாம்,	प्रपन्नाः	புழுந்தவர்களாய்
राघवार्थे	ஸ்ரீராமவரின் கரையத்தில்	संत्यक्त्वाविताः	உயிர்போகின்றவர்கள் களாய்
परिश्रान्ताः	{ மிகப் பிரயாசையை யெடுத்துக்கொண்ட டவர்களாய்	स्म	ஆயினும்.
कान्ताराणि	குறைகளையும்	च	இன்னும்
		मैथिली	மைதிலியை
		न पश्याम	கண்டோடில்லை

स सुखी गृध्रराजस्तु रावणेन हतो रणे । मुक्तश्च सुधीवभयाद्गतश्च परमां गतिम् ॥ १३ ॥

सु	" இவ்வழியத்தில்	सुधीवभयात् च	கடர்ந்தொண்டையடையத் திலிருந்தும்
रणे	யுத்தத்தில்	मुक्तः	தப்பித்துக்கொண்ட டார்.
रावणेन	ராவணனால்	परमां	மிகவும் மேலான
हतः	கொல்லப்பட்ட	गतिं च	மேலகூத்தனையும்
गृध्रराजः	கழுநகரர்	गतः	அடைந்தார்.
सुखी	புண்பகாரி.		
सः	அவர்		

जशयुषो विनाशेन राज्ञो दशरथस्य च । हरणेन च वैदेह्याः संशयं हरयो गताः ॥ १४ ॥

रामलक्ष्मणयोर्वास अरण्ये सह सीतया । राघवस्य च वाणेन बालिनश्च तथा वधः ॥ १५ ॥

रामकोपादशेषाणां राक्षसानां तथा वधः । कैकेय्या वरदानेन इदं हि विकृतं कृतम् ॥

कैकेय्याः	" கைகேயிக்கு	हरणेन च	அபஹாரித்தனாலும்
वरदानेन हि	வரங்கொடுத்ததால்	हरयः	கவரவர்கள்
कृतं	களைந்த [வேயை]	संशयं गताः	பீரானாயத்தனையடைந் தவர்கள்.
विकृतं	கெடு	तथा	அப்படியே
इदं	இது.	राघवस्य	ஸ்ரீராமவருடைய
रामलक्ष्मणयोः	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்	वाणेन च	பாணத்தாலேயே
अरण्ये	காட்டில் [கஞ்சைய]	बालिनः	வாலிரின்
सीतया सह	சீதைமேடுகூட	वधः	மரணம்;
वासः	வாஸம்	तथा	அப்படியே
दशरथस्य	தசரத	रामकोपात्	ஸ்ரீராமன்கோபத்தால்
राज्ञः च	மன்னருடையவும்	राक्षसानां	ஸ்ரீராமதவர்களின்
जशयुषः च	ஜடாயுஷனுடையவும்	अशेषाणां	எல்லாருக்கும்
विनाशेन	மரணத்தோடுமே	वधः	அழிவு.
वैदेह्याः	வைதேகியனுடைய		

तदसुखमनुकीर्तितं वचो भुवि पतितांश्च सर्पाक्ष्य बानरान् ।

*भृशचलितमतिर्महामतिः कृपणमुदाहृतवान् गृध्राद्

॥ १७ ॥

सः	அந்த	तत्	அந்த
महामतिः	மகாமதியான	वचः च	பேச்சையும்
गृधराद्	கழுஞ்சாள்	समीक्ष्य	கவனித்துப்பார்த்து,
भुवि	பூமியில்	भुवाचलितमतिः	மிக்க சஞ்சலமடைந்த
पतिताम्	கீழ்நூறு கிடக்கிற		மனத்தராய்
वानरान् च	வானரர்களையும்		} இன்னது செய்கிற
अनुकीर्तितं	சொல்லப்பட்ட	कृपणं	
असुखं	கிலரம் முற்றிலும்		நிலைமையை
	தெரியாத	उदात्तवान्	காட்டினார்.

तच्च श्रुत्वा तदा वाक्यमङ्गदस्य मुखोद्गतम् । अवधीद्वचनं गृध्रस्तार्क्ष्यतुण्डो महास्वनः ॥

तीक्ष्णतुण्डः	கூரான அலைகை	मुखोद्गतं	வாயிலிருந்து வந்த
	யுடைய,	तत् वाक्यं	அம்மொழியை
महास्वनः	பெரிய குரலுமுடைய	श्रुत्वा	கேட்டு,
गृध्रः	கழுஞ்சு,	तु	இது விஷயத்தில்
तदा	அப்பொழுது	वचनं	ஒரு மொழியை
अङ्गदस्य	அக்கதனுடைய	अवधीत्	சொல்லிற்று.

कोऽयं गिरा घोषयति प्राणैः प्रियतमस्य मे । जटायुषो वधं भ्रातुः कम्पयन्निव मे मनः ॥

मे	“எனக்கு	कम्पयन्	நடுக்கமுறச்செய்பவ
प्राणैः प्रियतमस्य	உயிரினுமிணிய	अयं	இவன் [ஐய]
भ्रातुः	ஸகோதரனான,	गिरा	நல்ல பேச்சால்
जटायुषः	ஜடாயுவினுடைய	घोषयति	புகழ்க்கிருன்.
वधं	மரணத்தை பற்றி	कः	யாரோ
मे मनः	எனது மனதை	इव	அறியவேண்டும்.

कथमासीजनस्थाने युद्धं राक्षसगृध्रयोः । नामधेयमिदं भ्रातुधिरस्याद्य मया श्रुतम् ॥२०॥

भ्रातुः	“சகோதரனுடைய	श्रुतं	செக்கப்பட்டது.
इदं	இந்த	जनस्थाने	குளங்காணத்தில்
नामधेयं	பெயரானது,	राक्षसगृध्रयोः	இராட்சஸனுக்கும்
मया	என்னால்		கழுஞ்சுக்கும்
चिरस्य	வெகுகாலத்திற்குப்	युद्धं	யுத்தம்
	பிறகு	कथं	எப்படி
अद्य	இப்பொழுது	आसीत्	உண்டாயிற்று?

इच्छेयं गिरिदुर्गाच्च भवद्भिरवतारितुम् ॥ २१ ॥

गिरिदुर्गाच्च	“மலைத்தூர்க்கக்கி	भवद्भिः च	உக்களாரிலேயே
	நிற்குமா	अवतारितुं	இறங்க
		इच्छेयम्	விரும்புகின்றேன்.

यवीयसो गुणज्ञस्य श्लाघनीयस्य विक्रमैः । अतिदीर्घस्य कालस्य परितुष्टोऽस्मि कीर्तनात् ॥

अतिदीर्घस्य	" நீடித்த	गुणज्ञस्य	குணங்களை யறிந்தவ
कालस्य	காலத்திற்கு பின்	यवीयसः	ஐயமான்
विक्रमैः	பரம்கொடுக்கக்கூடிய	कीर्तनात्	தன்மெய்யுடைய
श्लाघनीयस्य	கொண்டாடத்தகுந்த வனாய்	परितुष्टः अस्मि	புகழ்தவரல் மிகவும் சந்தேகமடை மடைந்தேன்.

तदिच्छेयमहं श्रोतुं विनाशं वानरर्षभाः । भ्रातुर्जटायुपस्तस्य जनस्थाननिवासिनः ॥२३॥

तत्	" துணையால்	भ्रातुः	உடன் பிறந்த
वानरर्षभाः	வானர வீரர்கள் !	जटायुषः	ஐடாயுஷின்
जनस्थान- निवासिनः	ஜனத்தானத்தில் வாழித்தனக்கொண்ட புகழ்த	विनाशं	பாண தலைதப்பற்றி
तस्य	அந்த	अहं	நான்
		श्रोतुं	அறிய
		इच्छेयम्	கிறும்புகிறேன்.

तस्यैव च मम भ्रातुः सखा दशरथः कथम् । यस्य रामः प्रियः पुत्रो ज्येष्ठो गुरुजनप्रियः ॥

गुरुजनप्रियः	" பெரியோரால் கிறும்	दशरथः एव	தசரதரே
रामः	பூராமர் [பப்பகும்]	मम	எனது
प्रियः	அன்பிற்குரிய	भ्रातुः	தம்பியான
ज्येष्ठः	மூத்த	तस्य	அவனுக்கு
पुत्रः	பிள்ளை	सखा	தொழுகின்றவனாக
यस्य	எவருக்கோ அந்த	कथं च	எப்படி ?

सूर्याशुदग्धपक्षत्वात् शक्रोऽस्युपसर्पितुम् । इच्छेयं पर्वतादस्मादवतर्तुमरिन्दमाः ॥ २५ ॥

अरिन्दमाः	" தாயகவீகளை !	अस्मात्	இந்த
सूर्याशुदग्ध- पक्षत्वात्	சூரியகிரணங்களால் எரிந்துபோன சிற குடையவனுதனால்	पर्वतात्	பர்வதத்திலிருந்து
उपसर्पितुं	கிட்டவா	अवतर्तुं	இறங்கினிட
न शक्रोमि	முடியா திருக்கிறேன்.	इच्छेयम्	வேண்டுமென்று கிறும்புகிறேன்."

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे षट्षाशः सर्गः ॥

சமபஞ்சாச: சரோ:—இர்பத்தேழாவது வாக்கம் || 49 ||

நிஷிகராமவृत्தான்தகதனம்—சூராமலிருத்தார்த்ததை பூராவும் சொல்லுது.

शोकाद्दृष्टस्वरमपि श्रुत्वा ते हरियुथपाः । अदधुनैव तदाक्यं कर्मणा तस्य शङ्किताः ॥ १ ॥

शोकान्	கொகத்தால்	श्रुत्वा अपि	கேட்டுநீர்,
दृष्टस्वरं	நாத்தமுதமுத்தாய் பேசிய	तस्य	அதனுடைய
तत् वाक्यं	அம்மொழியை	कर्मणा	செய்கையினால்
ते	அந்த	शङ्किताः	ஸந்திகமுத்தவர் களாய்
हरियुथपाः	வானரோத்தமர்கள்	न अद्युः एव	உம்படுவையிலை.

ते प्रायमुपविष्टास्तु दृष्ट्वा गृध्रं पुवङ्गमाः । चकुर्बुद्धिं तदा रौद्रां सर्वाङ्गो भक्षयिष्यति ॥ २ ॥

प्रायं	பிராயோபவேசத்தை	नः	நம்
उपविष्टाः	ஆடைந்துள்ள	सर्वान्	எல்லோரையும்
ते	அந்த	भक्षयिष्यति	பகித்தானிடென்ற
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்	रौद्रां	குருமரண
गृध्रं	கழுதை	बुद्धिं तु	எண்ணத்தையும்
दृष्ट्वा	பார்த்து,	तदा	அப்பொழுது
		चक्रुः	கொண்டார்கள்.

सर्वथा प्रायमासीनान्यदि नो भक्षयिष्यति । कुतकृत्या भविष्यामः क्षिप्रं सिद्धिमितो गताः॥

प्रायं	பிராயோபவேசத்தை	इतः	இதனுடைய
आसीनान्	ஆடைந்த	क्षिप्रं	சீக்கிரத்தினாலே
नः	நம்மை	कुतकृत्याः	கூதகார்த்தகராய்
सर्वथा	எப்படியும்	सिद्धिं गताः	பெற்றதை பெற்றவர் களாய்
भक्षयिष्यति	பகித்தானிடும்;	भविष्यामः	ஆய்வாம்."
यदि	அப்படியானால்		

एतां बुद्धिं ततश्चक्रुः सर्वे ते वानरर्षभाः । अवतार्य गिरेः शृङ्गाद्भ्रमाद्वाद्भवस्तदा ॥ ४ ॥

ते	அந்த	तदा	அப்பொழுத்தில்
वानरर्षभाः	வானரகுருத்தமர்கள்	अद्भुतः	அங்கதன்
सर्वे	எல்லோரும்	गिरेः	மலையின்
एतां	இந்த	शृङ्गात्	சிகரத்தினின்று
बुद्धिं	அறிப்பிராயத்தை	अवतार्य	இறக்கி,
चक्रुः	கொண்டார்கள்.	गृध्रं	கழுதைப்பார்த்து
ततः	அப்படியிருத்தும்	आह	கொல்லுண்.

वभूर्धरजो नाम वानरेन्द्रः प्रतापवान् । ममार्यः पार्थिवः पक्षिन्धार्मिकस्तस्य चात्मजौ ॥

पक्षिन्	“ பகலியாரே !	धार्मिकः	தம்பகுணமுடையவர்.
नक्षरजः	நிகழ்நூல்	पार्थिवः	ராஜரீகப் பரபுத்வம்
नाम	என்று பெயருடைய	मम	எனக்கு [பெற்றவர்.
वानरेन्द्रः	ஒரு வானரவேந்தர்	आर्यः	சூசூ
अभुव	இருந்தார்.	तस्य	அவருக்கு
प्रतापवान्	பிரதாபமுடையவர்.	आत्मजौ च	இரண்டு குமாரர்கள்.

सुग्रीवश्चैव वाली च पुत्रावोघबलावुभौ । लोके विभुतकर्माऽभूद्राजा वाली पिता मम ॥६॥

वाली च	“ வாலியென்பவரும்	पिता	பிதாவாகிய
सुग्रीवः च	சுகீவரென்பவரும்	वाली	வாலியெனும்
उभौ	இரண்டு	राजा एव	அரசர்தான்
पुत्रौ	குமாரர்கள்.	लोके	உலகத்தில்
ओघबलौ	அளவற்ற பலமுடையவர்கள்.	विभुतकर्मा	பேர்பேரான தொழி னாற்றலுடையவராக
मम	எனது	अभूत्	இருந்தார்.

राजा कुत्सस्य जगत इक्ष्वाकूणां महारथः । रामो दाशरथिः श्रीमान्प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥
लक्षणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया । पितुर्निदेशानिरतो धर्म्यं पन्थानमाश्रितः ॥

दाशरथिः	தசரத குமாரராகிய	पन्थानं	வழியை
रामः	ராமர்	आश्रितः	பற்றியவராய்
कुत्सस्य	குகல்	पितुः	பிதாவின்
जगतः	உலகிற்கும்	निदेशानिरतः	கட்டளைப்படி கடப்ப வராய்
राजा	அரசர்.	आला	தம்பி
इक्ष्वाकूणां	இக்ஷ்வாகு வம்சத்த வர்களுக்கடய	लक्षणेन सह	உசந்தமணிகோடும்
महारथः	பேர்பேரான போர் வீரர்.	भार्यया	பகைவி
श्रीमान् अपि	ஸ்ரீமானாக இருந்தாய்	वैदेह्या च	வைதேகியோடும்
धर्म्यं	தரும	दण्डकावनं	தண்டகாவனத்திற்கு
		प्रविष्टः	வந்திருந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाद्रावणेन हता बलान् ॥ ९ ॥

तस्य	அவருடைய	शरणेन	சரணினால்
भार्या	பகைவி	बलान्	பலாத்காரமாய்
जनस्थानात्	ஜனஸ்தானத்திலி ருந்த	हता	தீருடிக்கொண்டு போகப்பட்டார்.

ராமस्य तु पितृशिवं ज्ञायुर्नाम गृधराद् । ददर्श सीतां वैदेहीं द्वियमाणां विहायसा ॥१०॥

ராமச்ய	“ ஸ்ரீராமருடைய	द्वियमाणां	வாழ்த்துக்கொண்டு
पितृः	தந்தையின்		பெறப்படுகிற
शिवं	மண்பராகிய	वैदेहीं	விடேதமன்வன்மக
ज्ञायुः	ஐடாயு		வாண்
नाम	என்ற	सीतां	சிதைவைய
गृधराद्	கழுமரசர்	तु	துக்கிணையயில்
विहायसा	விவாயாரக்கமாய்	ददर्श	கண்டார்.

रावणं विरथं कृत्वा स्थापयित्वा च मैथिलीम् । परिश्रान्तश्च वृद्धश्च रावणेन हतो रणे ॥

रणे	“ போரில்	वृद्धः	ஆம்முதியவர்
रावणं	ராவணனை	च	அதிலுள்
विरथं	தேரில்லாதவனாக	परिश्रान्तः	களைப்படைந்திருந்
कृत्वा	செய்து,		தார்.
मैथिलीं च	மைதிலியையும்	च	அப்படி இருந்ததால்
स्थापयित्वा	தைரியப்படுத்தி,	रावणेन	ராவணனால்
		हतः	அடிபுண்டார்.

एवं गृध्रो हतस्तेन रावणेन बलीयसा । संस्कृतश्चापि रामेण गतश्च गतिमुत्तमाम् ॥ १२ ॥

तेन	“ அந்த	रामेण	ஸ்ரீராமனால்
बलीयसा	வலிய	संस्कृतः	ஸம்ஸ்காரம் செய்வப்
रावणेन	ராவணனால்		பெற்றவராய்
एवं	இவ்வாறு	च च	தட்சணமே
हतः	அடிபுண்டவர்	उत्तमां	நல்ல
गृध्रः अपि	கழுமரயிருந்தும்	गतिं	கதியை
		गतः	அடைந்தார்.

ततो मम पितृव्येण सुग्रीवेण महात्मना । चकार राघवः सख्यं सोऽर्घ्यात्पितरं मम ॥१३॥

राघवः	“ ஸ்ரீராகவர்	चकार	செய்தகொண்டார்.
मम	எனது	ततः	அதிலுள்
पितृव्येण	சிற்றப்பனான	सः	அவர்
सुग्रीवेण	சுகிரீவனெனினார்	मम	எனது
महात्मना	மகாத்மாவோடு	पितरं	பிதையை
सख्यं	சகயத்தை	अर्घ्यात्	கொடுத்தார்.

मम पित्रा विरुद्धो हि सुग्रीवः सचिवैः सह । निहत्य वालिनं रामस्ततस्तवभ्यषेचयत् ॥

सुग्रीवः	“ சுகிரீவர்	ततः	அதிலுள்
सचिवैः सह	மக்கிரீவர்க்கிவோடு	रामः हि	ஸ்ரீராமரை
	கூட	वालिने	வாலியை
मम	எனது	निहत्य	கொன்று,
पिता	தந்தையால்	तं	அவருக்கு
विरुद्धः	மறையிட்டிக் தாசக்	अभ्यषेचयत्	ராஜபட்டாபுவேகம்
	துரியட்டிநுந்தார்.		செய்துவைத்தார்.

स राज्ये स्थापितस्तेन सुग्रीवो वानरेश्वरः । राजा वानरमुख्यानां येन प्रस्थापिता वयम् ॥

येन	“ இக்காரணத்தால்	वानरेश्वरः	வானரர்களுக்கு ஆதி
सः	ஆந்த		பரமமாய்
सुग्रीवः	சுகிரீவர்	स्थापितः	நிலைநிறுத்தப்பட்டார்.
वानरमुख्यानां	வானரச்சீரக்டர்கள்	तेन	ஆவரால்
राज्ये	ராஜ்யத்தில் [உடய	वयं	நாங்கள்
राजा	ஆரசரரசு	प्रस्थापिताः	ஆண்ப்பட்டிடோம்.

एवं रामप्रयुक्तास्तु मार्गमाणास्ततस्ततः । वैदेहीं नाधिगच्छामो रात्रौ सूर्यप्रभाविब ॥१६॥

एवं	“ இவ்விதம்	वैदेहीं	வையிதையை
रामप्रयुक्ताः	ராமருக்காகப்பட்டு படுபவர்களாய்	रात्रौ	இரவில்
ततस्ततः	எல்லாவிடங்களிலும்	सूर्यप्रभां	சூரியவளிச்சத்தை
मार्गमाणाः	தேடுபவர்களாய்	इव	போல
तु	ஆகியும்	न अधिगच्छामः	கண்டோமில்லை.

ते वयं दण्डकारण्यं विचित्य सुसमाहिताः । अज्ञानात्तु प्रविष्टाः स धरण्यां विवृतं विलम् ॥

ते	“ ஆந்த	विचित्य तु	ஆராய்ந்து தேடியும்,
वयं	நாங்கள்	अज्ञानात्	தெரியாமலால்
सुसमाहिताः	ஆதிசுவனமுள்ள வர்களாய்	धरण्यां	சூழியில்
दण्डकारण्यं	தண்டகாரணத்தினத	विवृतं	வாய் திறந்திருந்த
		विलं	பிலத்தை
		प्रविष्टाः स	புகுந்தோம்-

मयस्य मायाविहितं तद्विलं च विचिन्वताम् । व्यतीतस्तत्र नो मासो यो राज्ञा समयः कृतः ॥

मयस्य	“ மயனுடைய	नः	எங்களுக்கு
मायाविहितं	மாயையால் செய்வப் பட்ட	राज्ञा	ஆரசரால்
तत्	அந்த	समयः	தவணையாக
विलं	பிலத்தை	कृतः	சூறிப்பிட்டிருந்த
च	முற்றிலும்	मासः	ஒருமாதம்
विचिन्वतां	தேடித்திரிந்துகொண் டிருந்த	यः	எதுவோ ஆதாவும்
		तत्र	அக்கேடு
		व्यतीतः	கடக்கப்பட்டது.

ते वयं कपिराजस्य सर्वे वचनकारिणः । कृतां संस्थामतिक्रान्ता भयात्प्रायमुपासहे ॥

ते	“ ஆந்த	संस्थां	தவணையை
वयं	நாங்கள்	अतिक्रान्ताः	மீறியவர்களாய்
कपिराजस्य	வானர வேந்தனுடைய	सर्वे	எல்லோரும்
वचनकारिणः	வாங்களுக்குட்பட்டு படப்பவர்கள்.	भयात्	பயந்து
कृतां	சூறித்த	प्राये	பிராயோபவேசத்தை
		उपासहे	ஆணுப்படிக்கிறோம்.

क्रुद्धे तस्मिस्तु काकुत्स्थे सुग्रीवे च सलक्ष्मणे । गतानामपि सर्वेषां तत्र नो नास्ति जीवितम् ॥

तस्मिन्	அந்த	गतानां	திரும்பிவந்த
सलक्ष्मणे	ஸலக்ஷ்மணருடனிருந்	नः	எங்கள்
काकुत्स्थे	காகுத்தஸ்தருந், [கி.த	सर्वेषां	எல்லோருக்கும்
सुग्रीवे च	சுகரீவரும்	तत्र	அங்கே
क्रुद्धे तु	கோபங்கொண்டிருந்	जीविते अपि	உயிருடனிருந்தல்
	கும்பொழுது	न अस्ति	இராது." [கூட

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11500

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2248

अष्टपञ्चाशः सर्गः—ஐம்பத்தியெட்டாவது ஸர்க்கம் || 58 ||

लङ्कायां सीतायस्थानप्रदर्शनम्—வங்கையில் ஸீதைக்குப்பதைக் காண்பிப்பது.

इत्युक्तः करुणं वाक्यं वानरैस्त्यक्तजीवितैः । सवाष्पो वानरान्मृध्रः प्रत्युवाच महास्वनः ॥

त्यक्तजीवितैः	பிராணனை விட து ணிந்திருக்கிற	उक्तः	சொல்லப்பட்ட
वानरैः	வானரர்களால்	महास्वनः	பெரிய குரலையுடைய
इति	இந்த	मृध्रः	கழுஞ்
करुणं	இரக்கமுண்டாகும்	सवाष्पः	கண்களில் நீர்த்தும்ப
	படியான	वानरान्	வானரகளைப்
वाक्यं	சமஸ்சாரத்தை	प्रत्युवाच	பார்த்து பதில் சொல்கிறது.

यवीयान्मम स भ्राता जटायुर्नाम वानराः । यमाख्यात हतं युद्धे रावणेन बलीयसा ॥२॥

वानराः	"வானரர்கள் !	जटायुः	ஜடாயுவெனும்
बलीयसा	வலிய	नाम	பெயரையுடைய
रावणेन	ராவணனால்	सः	உவன்
युद्धे	யுத்தத்தில்	मम	எனது
हतं	கொல்லப்பட்டதாக	यवीयान्	ஐயைய
व	எனனை	भ्राता	சகோதரன்.
आख्यात	சொன்னீர்களே		

वृद्धभावाद्पक्षत्वाच्चक्षुषंस्तदपि मर्षये । न हि मे शक्तिरद्यास्ति भ्रातुर्वैरविमोक्षणे ॥ ३ ॥

वृद्धभावाद्	"வயதின் முதிமை பாலும்,	हि	எனக்குள்
अपक्षत्वात्	கிறகில் மைளிருளும்,	अथ	இப்பொழுது
तत्	உதை	भ्रातुः	சகோதரனுடைய
मर्षन् अपि	கேட்டவனாக இருக்க தும்.	वैरविमोक्षणे	பழிக்குப்பழி காங்கு
मर्षये	கொண்டிருக்கிறேன்.	मे	எனக்கு [கையில்
		शक्तिः	கிதமை
		न अस्ति	கிடையாது.

पुरा वृत्रवधे वृत्ते स चाहं च जयैषिणौ । आदित्यमुपयातौ स्वो ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् ॥

पुरा	முன் ஒருகாலத்தில்	रश्मिमालिनं	கிரணவரிசைகளால்
वृत्रवधे	விருத்தகாசவதம்		சூழப்பட்டதால்
वृत्ते	நடந்தபொழுது	ज्वलन्तं	ஜ்வளித்துக்கொண்
सः च	அவனும்		டிருந்த
अहं च	நானும்	आदित्यं	ஆதித்யனை
जयैषिणौ	{ ஒருவரை ஒருவர் வெள்ள வீரும்பியவர் களால்	उपयातौ स्वः	கிட்டிப் பறந்து சென் றோம்.

आवृत्याकाशमार्गेण जवेन स्वो गतौ भृशम् । पथ्यं प्राप्ते सवितरि जटायुरवसीदति ॥ ५ ॥

आकाशमार्गेण	ஆகாசமார் க்கமால்	सवितरि	சூரியன்
भृशं	மிகவும்	पथ्यं	உச்சியை
जवेन	வேகத்தோடு	प्राप्ते	அடைந்தபொழுது
भावृत्य	சுற்றிச்சுற்றி,	जटायुः	ஐடாயு
गतौ स्वः	சென்றோம்.	अवसीदति	கிளைப்புற்றான்.

तमहं भ्रातरं दृष्ट्वा सूर्यरश्मिभिरार्दितम् । पक्षाभ्यां छादयामास स्नेहास्परमविह्वलम् ॥ ६ ॥

भ्रातरं	தம்பியான	दृष्ट्वा	கண்டு,
सं	அவனை	अहं	நான்
सूर्यरश्मिभिः	சூரியகிரணக்களால்	स्नेहात्	அன்பினால்
आर्दितं	களைப்புற்றவனாகவும்,	पक्षाभ्यां	இரண்டு சிறகுகளினால்,
परमविह्वलं	மிகக் கொம்பறந்தவனாகவும்,	छादयामास	மறைத்தேன்.

निर्दग्धपक्षः पतितो विन्ध्येऽस्मिन् वानरोत्तमाः । अहमस्मिन्वसन्भ्रातुः प्रवृत्तिं नोपलक्षये ॥

वानरोत्तमाः	"வானரோத்தமர் களே!	अहं	நான்
अस्मिन्	இந்த	अस्मिन्	இதில்
विन्ध्ये	வீந்தியமலையில்	वसन्	வாஸம்சுழிப்பவனாய்
निर्दग्धपक्षः	கிற்றெகிற்தயனாய்	भ्रातुः	தம்பியின்
पतितः	கீழூர் தவளுனன்.	प्रवृत्तिं	செய்தி ஒன்றையும
		न उपलक्षये	அறியேன்."

जटायुषस्त्वेवमुक्तो भ्रात्रा संपातिना तदा । युवराजो महापद्मः प्रपुत्राचाङ्गदस्तदा ॥ ८ ॥

जटायुषः	ஐடாயுஷின்	उक्तः	சொல்லப்பட்ட
भ्रात्रा	பிரதரவான	महापद्मः सु	பேரறிவுடையவனும்,
संपातिना	ஊம்பாதிபான்	युवराजः	நீளவயதானவான
तदा	அப்பொழுது	अङ्गदः	அங்கதன்
एवं	போற்சொல்லிய வண்ணம்	तदा	அப்பொழுது
		प्रपुत्राचा	பதிலாக உரைத்தான்.

जटायुषो यदि भ्राता श्रुतं ते गदितं पथा । आख्याहि यदि जानासि निलयं तस्य रक्षसः ॥

ते	" உமக்கு	भ्राता यदि	பிராதாவாக இருப்ப
मया	என்றால்	तस्य	அந்த [தால்,
गदितं	கொல்லப்பட்டது,	रक्षसः	ராசநஸனுடைய
श्रुतं	கேட்டதற்குகொன் ளப்பட்டது.	निलयं	இருப்பிடத்தை
जटायुषः	ஜடாயுவக்கு	जानासि यदि	அறிவிர் ஆகில்,
		आख्याहि	கொல்லும்.

अदीर्घदर्शिनं तं वा रावणं राक्षसेश्वरम् । अन्तिके यदि वा दूरे यदि जानासि शंस नः ॥

अन्तिके वा	" சுமீபத்திலே,	रावणं	ராவணனை
दूरे यदि	அல்லது தூரத்திலே	जानासि	அறிவிர்
अदीर्घदर्शिनं	தீர்க்காமலே கண்களில் லாத	यदि	ஆகில்,
राक्षसेश्वरं	ராசநஸன திருமுகிய	नः	எங்களுக்கு
तं	அந்த	शंस	கொல்லும்.
		वा	ஆறிய விரும்புகிறோம்.

ततोऽब्रवीन्महातेजा ज्येष्ठो भ्राता जटायुषः । आत्मानुरूपं वचनं वानरान् समर्हषयन् ॥

ततः	இதன்பின்,	सम्यहर्षयन्	மகிழ்ச்சிப்பவராய்
महातेजाः	மிகுந்த திறமையுடைய	आत्मानुरूपं	தனது கிந்திக்கலு குணமாய்
जटायुषः	ஜடாயுவின்	वचनं	கொல்கை
ज्येष्ठः भ्राता	தமயன்,	अवर्षात्	கொல்லார்.
वानरान्	வானரர்களை		

निर्दग्धपक्षो गृध्रोऽहं हीनवीर्यः पुत्रहन्ता । बाब्बात्रेण तु रामस्य करिष्ये साह्यमुत्तमम् ॥

शुवङ्गमाः	" வானரர்கள் !	रामस्य	ராமருக்கு
अहं	என்	उत्तमं	பெரிய
निर्दग्धपक्षः	சிறகொரிந்த	साह्यं	உதவியை
गृध्रः	கழுஞ்	बाह्यमात्रेण	வாக்குமாத்கிரத்தினு வேயே
हीनवीर्यः	வலி குன்றியவன்.	करिष्ये	கெம்கின்றேன்.
तु	இப்படியிருப்பதால்		

जानामि वारुणांलोकान्विष्णोस्त्रैशिक्रमानपि । देवासुरविमर्शान् च अमृतस्यापि मन्थनम् ॥१३॥

लोकान्	" உலகங்களையும்,	देवासुरविमर्शान् च	தேவாஸுரவாத்கள் களையும்,
वारुणान् अपि	நீர் சூழ்வனவகளையும்,	अमृतस्य	அமுதக்கிர்கு
विष्णोः	திருமாவின்	मन्थने अपि	கண்டந்தையும்
त्रैशिक्रमान्	{ திருநீர்மதுவதாய் சூழ்ந்து அடிவாயில் களையும்,	हि	உள்ளடைய
		जानामि	அறிவேன்.

रामस्य यदिदं कार्यं कर्तव्यं प्रथमं मया । जरयाऽपहृतं तेजः प्राणाश्च शिथिला मम ॥१४॥

जरया "சூரியகுறல்"
 मम "எனது"
 तेजः "உலிமை"
 अपहृतं "குன்றியதானது"
 प्राणाः च "பிராணான்களும்"
 शिथिलाः "சிறுயலிழந்தன"
 यत् "இக்காரணத்தால்"

रामस्य "சூரியகுறலைய"
 इदं "இந்த"
 कार्यं "காரியம்"
 मया "என்னால்"
 प्रथमं "உடனே"
 कर्तव्यम् "செய்யப்படவேண்டிய"
 யது.

तरुणी रूपसम्पन्ना सर्वाभरणभूषिता । हियमाणा मया दृष्टा रावणेन दुरात्मना ॥ १५ ॥
 क्रोशन्ती राम रामेति लक्ष्मणेति च भामिनी । भूषणान्यपविध्यन्ती गात्राणि च विधून्वती ॥

राम राम "ராமராம"
 इति च "என்றும்"
 लक्ष्मण "லக்ஷ்மண"
 इति "என்றும்"
 क्रोशन्ती "சதறுபவனும்"
 सर्वाभरणभूषिता { "எல்லா ஆபரணங்களாலும்"
 "அளக்கரிக்காய்ப்பட்டவளுமாய்"
 रूपसम्पन्ना "பெண்பல்கிடைத்தவளும்"
 तरुणी "தீனமைவையுடைய"

भामिनी "பெண்ணண்ணக்கரள்"
 दुरात्मना "தூரத்தீமாவான"
 रावणेन "ராவணனால்"
 हियमाणा "தூக்கிக்கொண்டுபோகப்பட்டவளாயும்"
 गात्राणि च "ஆங்கங்களை"
 विधून्वती "சதறிக்கொண்டு"
 भूषणानि "ஆபரணங்களை"
 अपविध्यन्ती "கழற்றி ஏறிடவளாயும்"
 मया "என்னால்"
 दृष्टा "காணப்பட்டாள்."

सूर्यप्रभेव शैलाद्ये तस्याः कौशेयमुत्तमम् । असिते राक्षसे भाति यथा वा तडिदम्बुदे ॥

तस्याः "அவளுடைய"
 उत्तमं "சிறந்த"
 कौशेयं "கோசுகய்ப்பட்டு"
 असिते "கரிய"
 राक्षसे "ராஷ்டிரஸன்பேரில்"
 शैलाद्ये "மலைவிலுச்சியில்"

सूर्यप्रभा इव "சூரியகாந்தியோ"
 वा "அல்லது"
 अम्बुदे "மேகத்தில்"
 तडित् यथा "மின்னலோ வெணும்"
 भाति "கிளக்கிற்று."
 படி.

तां तु सीतामहं मन्ये रामस्य परिकीर्तनात् । श्रुयतां मे कथयतो निलयं तस्य रक्षसः ॥

रामस्य "சூரியகுறலைய"
 परिकीर्तनात् "பெயரைக் கொள்ளையால்"
 तां तु "அங்கிதந்தான்"
 सीतां "சிதாதெனியென்று"
 अहं "என்"
 मन्ये "எண்ணுகிறேன்."

तस्य "அந்த"
 रक्षसः "ராஷ்டிரஸனின்"
 निलयं "இருப்பிடம்"
 कथयतः "கொல்லுகிற"
 मे "என்னிடத்தினின்றும்"
 श्रुयताम् { "வெளிக்கொடுத்தால்"
 "கொடுக்கொன்றாய்ப்பட்டார்கள்."

पुत्रो विश्रवसः साक्षाद्गता वैश्रवणस्य च । अध्यास्ते नगरीं लङ्कां रावणो नाम राक्षसः ॥

विश्रवसः	"விசுவசுவரின்	नाम	என் னுள் பெயரை
साक्षात्	சாட்சாத்		புண்டய
पुत्रः	புதல்வன் ;	राक्षसः च	ஆரக்கன்.
वैश्रवणस्य	வெசுவணசு	लङ्कां	லங்கை என் ற
भ्राता	பிரதா.	नगरीं	பட்டண தகை
रावणः	ராவணன்	अध्यास्ते	ஆண்டுவருகிறான்.

इतो द्वीपे समुद्रस्य संपूर्णे शतयोजने । तस्मिन्लङ्कापुरी रम्या निर्मिता विश्वकर्मणा ॥२०॥
 जाम्बूनदमयैर्द्वारैश्चित्रैः काञ्चनवेदिकैः । प्रासादैर्हेमवर्णैश्च महद्भिः सुसमा कृता ॥

प्राकारेणार्कवर्णेन महता सुसमाकृता ॥ २१ ॥

इतः	"இக்கிருந்த	हेमवर्णैः	தக்கரி நயான
सम्पूर्णं	பூர்ணான	प्रासादैः च	உப்பரிக்கைகளாலும்,
शतयोजने	தூறாயிரக்கிரையுள்ள	सुसमा कृता	செம்மையாய் உமைக் கப்பெற்றதும்,
समुद्रस्य	சமுத்திரத்தின் [தூம்	अर्कवर्णेन	சூரிய தூள் புண்டய
तस्मिन्	அந்த	महता	பெரிட
द्वीपे	தீவில்	प्राकारेण	மதிலால்
विश्वकर्मणा	விசுவகர்மாவினால்	सुसमाकृता	முந் திலும் முழம்பட் டதுமான
महद्भिः	பெரிய	रम्या	அழகிய
जाम्बूनदमयैः	பொன்மயமான	लङ्का पुरी	லங்கை நகர
द्वारैः	வாயில்களாலும்,	निर्मिता	செய்யப்பட்டது
चित्रैः	அழகிய		
काञ्चनवेदिकैः	பொன்னால் செய்த வேதிகைகளாலும்,		

तस्यां वसति वैदेही दीना कौशेयवासिनी । रावणान्तःपुरे रुद्धा राक्षसीभिः सुरक्षिता ॥

तस्यां	"கோகுவப்பட்டுத்திய	रुद्धा	நாவலில் வைக்கப் பட்டவளாய்
वसति	வைத்தேகுவார்	राक्षसीभिः	ராட்சசிகளால்
वैदेही	மனவேக்கக்கொண்ட	सुरक्षिता	சரக்களால் கப்பப்பட்டவ
दीना	ஆதில் [வளாய்	वसति	தங்கினாள்.
तस्यां	தரணனுடைய		
रावणान्तःपुरे	அந்தப்புரத்தின்		

जनकस्यात्मजां राज्ञस्तत्र दृश्यथ मैथिलीम् । लङ्कायापथ गुप्तार्या सागरेण समन्ततः ॥

समन्ततः	"எல்லா பக்கங்களிலும்	जनकस्य	ஜனக
सागरेण	கடனால்	राज्ञः	ராஜரின்
गुप्तार्या	சூழப்பட்ட	आत्मजां	புத்திரியாகிய
तत्र	அந்த	मैथिलीं	மைதிலியாரை
लङ्कायां	லங்கையிலும்	अथ	உப்பொழுது
		दृश्यथ	காணுங்கள்.

संप्राप्य सागरस्यान्तं संपूर्णं शतयोजनम् । आसाद्य दक्षिणं तीरं ततो द्रक्ष्यथ रावणम् ॥

सागरस्यान्तं	" सமுத்திரங்கணாய	तीरं	நீர்த்தரை
संप्राप्य	அடைந்து,	आसाद्य	அடைந்து,
संपूर्णं	முற்றதியை	ततः	அங்கிலித்தலை
शतयोजनं	அந்நூலையுடைய	रावणं	ராவணனை
दक्षिणं	தென்	द्रक्ष्यथ	அந்நோய்கள்.

तत्रैव त्वरिताः क्षिप्रं विक्रमध्वं पुवङ्गमाः । ज्ञानेन खलु पश्यामि दृष्ट्वा प्रत्यागमिष्यथ ॥

पुवङ्गमाः	" வானார்க்கள் !	खलु	நிச்சயமாய்,
त्वरिताः	வேகமுறடையவர்க	दृष्ट्वा	பார்த்துவிட்டு,
तत्र एव	அங்கேயே [२४]	प्रत्यागमिष्यथ	திரும்பிவருவீர்கள்.
क्षिप्रं	உடனே	ज्ञानेन	ஞானத்தினால்
विक्रमध्वं	தரண்டுகள்.	पश्यामि	தரண்கின்றேன்.

आद्यः पन्थाः कुलिङ्गानां ये चान्ये धान्यजीविनः । द्वितीयो बलिभोजानां ये च वृक्षफलाशिनः ॥

कुलिङ्गानां	" ஊர்க்குருவிகளுக்கு	बलिभोजानां	காக்கைகளுக்கு
आद्यः	முதலாவது	द्वितीयः	இரண்டாவது
पन्थाः	பறப்பின் எல்லை,	ये च	எவைகளை
अन्ये	சாதாரணக்களைய		அவைகள்
ये च	எவைகளை	वृक्षफलाशिनः	விருக்தங்களின் பழங்களை உண்கிறவைகள்.

भासास्तृतीयं गच्छन्ति कौश्वीक्ष कुररैः सह । श्येनाश्चतुर्थं गच्छन्ति गृध्रा गच्छन्ति पञ्चमम् ॥

कुररैः सह	மீன்குத்திப்பறவைகளை	श्येनाः	பருந்துகள்
	கொடுகூடிய	चतुर्थं	நான்காவதை
कौश्वीक्षः च	நெல்லாட்சக்களும்,	गच्छन्ति	அடைகின்றன.
भासाः च	சாதுவிகளும்	गृध्राः	கழுஞ்சுள்ளிகள்
तृतीयं	மூன்றாவதை	पञ्चमं	ஐந்தாவதை
गच्छन्ति	அடைகின்றன.	गच्छन्ति	அடைகின்றன.

बलवीर्योपपन्नानां रूपयौवनशालिनाम् । पृष्ट्वा पन्था हंसानां वैनतेयगतिः परा ॥

वैनतेयाश्च नो जन्म सर्वेषां वानरर्षभाः

॥ २८ ॥

बलवीर्योपपन्नानां	வலியம் விரம	वैनतेयगतिः	{ வினதையின் புதல்வர்
	மூடைய		
रूपयौवनशालिनां	அழகும் தூயமையும்	परा	எல்லாவற்றிலும் மே
	பெருந்திய	नः	எங்கள் [२८]
हंसानां तु	அன்னக்களுக்கும்	सर्वेषां	எல்லோருக்கும்
पृष्टः	ஆரவது [२८]	वैनतेयाश्च	வினதையின் புதல்வர்
पन्थाः	பறப்பின் எல்லை.	कम	நன்மம், [२८]
वानरर्षभाः	வானரே தமக்களை !		

गर्हितं तु कृतं कर्म येन स्म पिशिताशिना । पर्नाकार्यं च मे तस्य वैरं भ्रातुः कृतं भवेत् ॥

विशिताशिना	" 101 பிரிவு, க்கொது, த்தென்றி என்றவனுல்	पर्नाकार्यं तु	பிரதிக்காரம் செய்யத்
कृतं	செய்யப்பட்ட	च	அதனுல் [தக்கதெ,
कर्म	காரியம்	मे	எனது
गर्हितं स्म	நிகழிக்கத்தக்கது.	भ्रातुः	பிரதானின்
येन	ஆக்காரணத்தால்	वैरं	பழிக்குப்பழி
तस्य	அவனுக்கு	कृतं	செய்யப்பட்டதாக
		भवेत्	ஆகும்.

इहस्थोऽहं प्रपश्यामि रावणं जानकीं तथा । अस्माकमपि सौपर्णं दिव्यं चक्षुर्वलं तथा ॥

अहं	" 102 என	सौपर्णं	காதுடனுக்குள்
इहस्थः	இங்கிருந்துகொண்டே	दिव्यं	திவ்யபரண
रावणं	ராவணனையும்	चक्षुः	கண்பார்சகையும்
तथा	ஆப்டறிய	चलं	பலமும்
जानकीं	ஜானகியாரையும்	तथा	ஆத்தம்பிரகாரமே
प्रपश्यामि	காண்கின்றேன்.	अस्माकं अपि	எங்களுக்கு.

तस्मादाहारवीर्येण निसर्गेण च वानराः । आयोजनशतात्सायाद्वयं पश्याम नित्यशः ॥३१॥

वानराः	" 103 வானரர்கள் !	नित्यशः	எப்பொழுதும்
तस्मात्	அக்காரணத்தால்	आयोजनशतात्	நூறு சாயுதவரை
आहारवीर्येण	உணவின் வலியினாலும்	सायाद्वयं	இருக்குமிடத்தில்
निसर्गेण च	இயற்கையாலும்	पश्याम	காண்போம். [இன்று
वयं	நங்கள்		

अस्माकं विहिता वृत्तिर्निसर्गेण च दूरतः । विहिता पादमूले तु वृत्तिशरणयोधिनाम् ॥

निसर्गेण	" 104 இயற்கையால்	चरणयोधिनां	சேறிகளுக்கு
अस्माकं	எங்களுக்கு	वृत्तिः	இரைதேடல்
वृत्तिः	இரைதேடல்	पादमूले तु	காலடியிலே
दूरतः च	தூரத்திலே	विहिता	எதிரித்தப்பட்டுக்
विहिता	வந்தி, தப்பட்டுக் கிறது.		கிறது.

उपायो दृश्यतां कश्चिद्दृष्ट्वा लवणाम्भसः ॥ ३३ ॥

उपायो	" 105 உப்புக்கடலின்	उपायः	முடிச்சி
दृश्यतां	தாண்டுகளில்	दृश्यताम्	கண்டுக்கொள்ளப்பட்ட
कश्चित्	ஒரு		இம்.

अभिगम्य तु वैदेहीं समुद्धार्या भविष्यथ ॥ ३४ ॥

वैदेहीं	" 106 காவிரியை	समुद्धार्याः तु	காசிவதித்திபெற்றவர்
अभिगम्य	கண்டு	भविष्यथ	களங்கில ஆளீர்கள்.

समुद्रं नेतुमिच्छामि भवद्भिर्वरुणालयम् । प्रदास्याम्युदकं भ्रातुः स्वर्गतस्य महात्मनः ॥

वरुणालयं	" இலக்திந்திரூப்ரிட மரண	इच्छामि	வேண்டுகிறேன்.
समुद्रं	சமுத்திரத்திற்கு	स्वर्गतस्य	சுவர்க்கமடைந்த
भवद्भिः	உங்களால்	महात्मनः	மகாத்மாவான
नेतुं	எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட	भ्रातुः	சகோதரனுக்கு
		उदकं प्रदास्यामि	தர்ப்பணம் செய்கிறேன்".

ततो नीत्वा तु तं देशं तीरे नदन्दीपतेः । निर्दग्धपक्षं संपाति वानराः सुमहौजसः ॥३६॥

पुनः प्रत्यानयित्वा च तं देशं पतगेश्वरम् । बभूवुर्वानरा हृष्टाः प्रवृत्तिमुपलभ्य ते ॥३७॥

सुमहौजसः	மிக்க பலமுடைய	तं	அந்த
वानराः	வானரர்கள்	पतगेश्वरं	பறவையரசை
नदन्दीपतेः	சமுத்திரத்தின்	पुनः	மீளவும்
तीरे	திருத்தில்	देशं	இருப்பிடத்திற்கு
तं,	அந்த,	प्रत्यानयित्वा	திரும்பிக்கொண்டு வந்து,
निर्दग्धपक्षं	சிறகெரிந்த	प्रवृत्तिं तु	தற்கால சமரசாத் தையும்
संपाति	சம்பாதினய	उपलभ्य	கேட்டறிந்துகொண்டு,
ततः	அங்கிருந்து	च	அதனால்
देशं	குறிப்பிட்டவிடத்	हृष्टाः	பிக சந்தோஷமடைந் தவர்களால்
नीत्वा	கொண்டுபோய்த் திரும்பு	बभूवुः	ஆனார்கள்.
ते	அந்த		
वानराः	வானரர்கள்		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे अष्टपञ्चाशः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11537

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2285

एकोनषष्टितमः सर्गः—**ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் ॥ 19 ॥**

सुपाश्व्वचनानुवादः—**ஸுபாசுவன் சொன்னதை சொல்லுது.**

ततस्तदमृतास्वादं शृधराजेन भाषितम् । निशम्य मुदिता हृष्टास्ते वचः पूवर्षभाः ॥१॥

ततः	அக்கு	तन्	அந்த
ते	அந்த	वचः	வார்த்தையை
पूवर्षभाः	வானர வீரர்கள்	निशम्य	கேட்டு,
शृधराजेन	சமுதாசரால்	मुदिताः	சந்தோஷமடைந்த வர்களால்
भाषितं	சொல்லப்பட்ட	हृष्टाः	மகிர்கச்சு மண்டந்தார்கள்.
अमृतास्वादं	அமிருதம்போல் இனிவ		

जाम्बवान्वानरश्रेष्ठः सह सर्वैः पुत्रङ्गमैः । भूतलात्सहस्रोत्पत्य गृधराजं तमवधीत् ॥ २ ॥

वानरश्रेष्ठः	வானரர்களுக்கும் தலைமையான	भूतलान्	பூமிமீமிருந்து
जाम्बवान्	ஜாம்பவந்தர்	सहसा	திடீரென்று
सर्वैः	எல்லா	उत्पत्य	எழுந்தி,
पुत्रङ्गमैः	வாணர்களை	ते	அந்த
सह	கூட	गृधराजं	கழுக்கரைப்பார், து
		अवधीत्	பீணவும் கெட்டார்.

क सीता केन वा दृष्टा को वा हरति मैथिलीम् । तदाख्यातु भवान्सर्वं गतिर्भव वनौकसाम् ॥

सीता	“ சீதாதேவியார்	तत्	அந்த
क	எக்டே	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
केन वा	எவனால்வது	भवान्	நீர்
दृष्टा	காணப்பட்டாரா?	आख्यातु	சொல்லவேண்டும்.
मैथिली	மைதிலியாரை	वनौकसां	வானரர்களுக்கும்
कः वा	எவன் தான்	गतिः	சக்தகராக
हरति	எடுக்குப்போனான்?	भव	ஆகுவிர்.

को दाशरथिवाणानां वज्रवेगनिपातिनाम् । स्वयं लक्ष्मणमुक्तानां न चिन्तयति विक्रमम् ॥

वज्रवेगनिपातिनां	“ வஜ்ரவேகத்தம்போல் வேகமாய் விழுவின்ற,	दाशरथिवाणानां	தாசரதீபாணங்களின்
स्वयं	பிரயாசையின்றி	विक्रमं	வலையை
लक्ष्मणमुक्तानां	லக்ஷ்மணரால் விடப்பட்ட,	कः	எவன்
		चिन्तयति न	{ எத்தன்மையான தென்து அறிபாதி ருப்பான்? }

स हरीर्न्यातिसंयुक्तान्सीताश्रुतिसमाहितान् । पुनराश्वासयन्पीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥

सः	அவர்	हरीत्	வானர்களை
पीतः	சந்தேகமுற்றகராய்	आश्वासयन्	யூர்த்தகையுண்டாகும் படி செய்பவராய்
पीतिसंयुक्तन्	அன்போடுகூடிய	पुनः	மறுபடியும்
सीताश्रुति- } समाहितान् }	சீதைதின் செய்தி எயக்குட்க ஒன்று கூடியவர்களால்	इदं वचनं	இந்த மொழியை
		अब्रवीत्	சொன்னார்.

श्रूयतामिह वैदेह्या यथा मे हरणं श्रुतम् । येन चापि ममाख्यातं यत्र चायतलोचना ॥

वैदेह्याः	“ வைதேதேவியாரின்	यत् च	எக்கிரக்கிருள்
हरणं	ஹர்க்கிக்கொண்டுவோ	येन	எவனால் [என்றதும்,
मम	எனக்கு [குதல்	मे	எனக்கு
यथा	எப்படி	आख्यातं अपि	சொல்லப்பட்டதென் பதும்
श्रुतं च	தெரிவிக்கப்பட்ட தென்றதும்	इह च	இப்பொழுதே
आयतलोचना	பெரிபெரிபட்டார்	श्रूयताम्	விக்கப்பட்டும்.

अहस्मिन्निरौ दुर्गे बहुयोजनमायते । चिरान्निपतितो वृद्धः क्षीणमाणपराक्रमः ॥ ७ ॥

अहं	" நான்	आयते	கீண்ட
वृद्धः	முப்படைந்தவனாய்	दुर्गे	புகவரிய
क्षीणमाणपराक्रमः	உயிரும் வலியும் குன்றியவனாய்	गिरौ	மலைமீல்
अस्मिन्	இந்த [நிலவனாய்]	चिरात्	நெடுநாளாய்
बहुयोजनं	அனேக பேரூளை	निपतितः	விழிந்து திடக்கிறேன்.
	கூடம்		

तं मामेवं गतं पुत्रः सुपार्श्वो नाम नामतः । आहारेण यथाकालं विभर्ति पततां वरः ॥ ८ ॥

एवं	" இவ்வாறு	नाम	என்னும்
गतं	கதியடைந்த	नामतः	பெயரையுடைய
तं मां	அந்த என்னை	पुत्रः	புத்திரன்
पततां	பறவைகளுக்கும்	यथाकालं	காலந்தப்படி
वरः	சிறந்த	आहारेण	ஆகாரம்மிகரண்டு
सुपार्श्वः	ஸுபார்சுவன்	विभर्ति	பேரவழிக்கிறான்.

तीक्ष्णकामास्तु गन्धर्वास्तीक्ष्णकोपा भुजङ्गमाः । मृगाणां तु भयं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णक्षुधा वयम् ॥

गन्धर्वाः	" கந்தர்வர்கள்	भयं तु	பயம் தான்
तीक्ष्णकामाः	தீக்ஷணமான காம முடையவர்கள்.	तीक्ष्णं	தீக்ஷணமான தூ.
भुजङ्गमाः	நாகர்கள்	वयं	நாங்கள்
तीक्ष्णकोपाः	தீக்ஷணமான கோப முடையவர்கள்.	ततः	அதைக்கொட்டி இவ்வம்
मृगाणां तु	மாள் களுக்கொ	तीक्ष्णक्षुधाः	தீக்ஷணப்பசியுடைய வர்கள்.

स कदाचित्क्षुधार्तस्य मम चाहारकाङ्क्षिणः । गतसूर्येऽहनि प्राप्तो मम पुत्रो भनामिषः ॥

कदाचित्	" ஒருநாள்	पुत्रः	புதல்வன்
क्षुधार्तस्य	பசியால் வருந்தியும்	गतसूर्ये अहनि	சூரியன் உதயமடைவதில்
आहारकाङ्क्षिणः	உணவை எதிர்பார்த்து யுமிருந்த	मम च	எனக்கீசு [யில்]
मम	என்னை	भनामिषः द्वि	இதைச்சூரியன்வந்தவனாகவே
सः	அந்த	प्राप्तः	பெற்றுகொடுத்தான்.

स मया वृद्धभावाच्च कोपाच्च परिभर्तितः । क्षुत्पिपासापरीतेन कुमारः पततां वरः ॥ ११ ॥

पततां	" பறவைகளில்	मया	என்னால்
वरः	சிறந்த	वृद्धभावात् च	முப்பயிற்று இவ்வம்,
सः	அந்த	कोपात् च	கோபம்நீற்று இவ்வம்
कुमारः	குமாரன்	परिभर्तितः	வருந்துகொண்டான்.
क्षुत्पिपासापरीतेन	பசியால் வருந்திய		

स मामाहारसंरोधार्यादितं प्रीतिवर्धनः । अनुमान्य यथातच्चमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥

प्रीतिवर्धनः	" अண்ணய விரும்பி செய்யும்	मां	என்களை
सः	அவன்	अनुमान्य	பெருகுதிக்கேட்டு,
आहारसंरोधात्	ஆகாரம் கிட்கொண்ட	इदं	இந்த
	உடன்	वचने	விவசயத்தை
पीडितं	வருந்தும்	यथानस्य	நடந்தபடியே
		अब्रवीत्	கொண்டான்.

अहं तात यथाकालमामिषार्थी स्वमाप्तुः । महेन्द्रस्य गिरेर्द्वारमावृत्य च समास्थितः ॥ १३ ॥

तात	" ஐயா !	आप्तुः	கிட்டுயவரூப
अहं	நான்	महेन्द्रस्य	மகேந்திர
आमिषार्थी	இறைதேட	गिरेः	மலைமீது
यथाकालं च	சரியான காலத்தி	द्वारं	வழியை
	மேலே	आवृत्य	மறைத்துகொண்டு,
सं	ஆகாயத்தை	समास्थितः	வின்றேன்.

तत्र सखसहस्राणां सागरान्तरचारिणाम् । पन्थानमेकाऽध्यवसं संनिरोद्धुमवाङ्मुखः ॥

सागरान्तरचारिणां	" சமுத்திரமத்தியில் சஞ்சரிக்கும்	एकः	தனியாய்
सखसहस्राणां	பல ஆந்துக்களின்	अवाङ्मुखः	தூணிகரமாய்
पन्थानं	வழியை	सन्निरोद्धुं	தடுக்க
तत्र	அங்கு	अध्यवसम्	நான் எண்ணக்கொண்டிருந்தேன்.

तत्र कश्चिन्मया दृष्टः सूर्योदयसमप्रभां । स्त्रियमादाय गच्छन्वै भिक्षाञ्जनचयोपमः ॥ १५ ॥

तत्र	" அப்பொழுது	गच्छन् वै	போய்க்கொண்டிருக்கிற
सूर्योदयसमप्रभां	{ உதிக்கிற சூரியகாந்தி கொப்பான ஒளி வயயுடைய	भिक्षाञ्जनचयोपमः	பிசாத்த உணவின்மீது சிவந்த கரியணை
स्त्रियं	ஒரு பெண்களை	कश्चिन्	ஒருவன்
आदाय	எடுத்துக்கொண்டு.	मया	என்னால்
		दृष्टः	காணப்பட்டார்.

सोऽहमभ्यवहारार्थं तौ दृष्ट्वा कृतनिश्चयः । तेन साम्ना विनीतेन पन्थानमभियाचितः ॥

तौ	" அவர்களை	तेन	உவனால்
दृष्ट्वा	பார்த்து,	साम्ना	தெளித்தகேட்டுக்கொ
अभ्यवहारार्थं	உணவிற்கு, தலிமென்று		வினாத்தலை
कृतनिश्चयः	தீர்மானித்திருந்த	पन्थानं	வழியை
सः	அந்த	अभियाचितः	விடும்படி பிரார்த்திக்க
अहं	நான்		கொண்டேன்.
विनीतेन	எண்ணக்கேட்டு		

न हि सामोपपन्नानां महतां विद्यते कश्चित् । नीचेष्वपि जनः कश्चित्किमद्ग वत महिषः ॥

सामोपपन्नानां	{ "ஸாமோபபந்நானா ககக்கொண்டவர் களுங்கு கிறொ சிவாய் வகை செய்பவன் கீதர்களில் கூட	कश्चित् जमः	ஒருவனும் து
महतां		कश्चित्	எக்கேயும்
नीचेषु अपि		विद्यते न हि	இல்லை அன்றோ.
		महिषः	என் தோன் றவன்
		किमद्ग	கேட்கவேண்டுமோ?
		वतः	ஐயோ !

स यातस्तेजसा व्योम संक्षिपन्निव वेगितः । अधाहं स्वचरैर्भूतैरभिगम्य सभाजितः ॥१८॥

सः	" துவன்	यातः	சென்றான்.
तेजसा	ஆற்றலினால்	स्वचैः	ஆகாசசஞ்சாரிகளான
व्योम	ஆகாயத்தை	भूतैः	யுதித்தர்களால்,
अभिगम्य	அடைந்து,	अहं	நான்
संक्षिपन् इव	சுருக்கி விடுவான்	अथ	இப்பொழுது
	போல்	सभाजितः	மிகவும் கொண்டாடப் பட்டேன்.
वेगितः	அதிவேகமாய்		

दिष्ट्या जीवति सीतेति ह्यब्रुवन्मां महर्षयः । कथंचित्सकलत्रोऽसौ गतस्ते स्वस्त्यसंशयम् ॥

मां	" என்னைப்பார் தது	असौ हि	அவனும்
महर्षयः	மகர்ஷிகள்	कथंचित्	தப்பித்துக்கொண்டு
दिष्ट्या	" நல்லகாலத்தால்	गतः	சென்றான்.
सीता	சிதா தேவியார்	ते	உணக்கு
जीवति	பிழைத்திருக்கிறாள்.	स्वस्ति	மங்களம்
	{ காப்பாற்றவேண்டிய காரண பொருளைக் கைக்கொண்ட	असंशयं	சந்தேகமேயில்லை "
सकलः		இத்தர்களால்.	इति, अभुवन्

एवमुक्तस्ततोऽहं तैः सिद्धैः परमशोभनैः

॥ २० ॥

परमशोभनैः	" மிக மங்களகரமான	अहं	நான்
तैः	அந்த	ततः	மீளவும்
सिद्धैः	சித்தர்களால்	एवं	பின்வருமாறு
		उक्तः	சொல்லப்பட்டேன்.

स च मे रावणां राज्ञा रक्षसां प्रतिवेदितः । हरन्दाश्रथेर्भायो रामस्य जनकात्मजाम् ॥

भ्रष्टाभरणकौशेयां शोकवेगपराजिताम् । रामलक्ष्मणयोर्नाम क्रोशन्तीं मुक्तमूर्धजाम् ॥२२॥

मुक्तमूर्धजां	" தலைமலர் அவித்த தவளராயி,	अशमरणकौशेयां	{ மழுவினிழும் ஆபா ணத்தைதாயும், வஸ்தி ர்த்தைதயுழாண்டயா ளாயும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க ளின்
शोकवेगपराजितां	தக்கத்தின் வேகத் தால் சிவகாயுளை வளராயி,	रामलक्ष्मणयोः	

नाम	நாமக்கலை இயல்	सः च	ஆசை, சாண்
कोशन्ती	கதறுகிறவளையம்,	रक्षसां	ராசூரணர் கருக்கு
जनकात्मजा	இளங்காண் மகனது மகிய	राजा	ஆரரசனான
दाशरथेः	தசரதபுத்திரரரசன	रावणः	ராவணான் " வண்டு
रामस्य	முதிராமனைய	मे	எனக்கு
भार्या	புத்திரியை	प्रतिवेदिनः	தெரிவிக்கப்பட்டது.
हरन्	கிரும்க்கொண்டு போகிற		

एष कालात्ययस्तावदिति कालविदां वरः । एतमर्थं समग्रं मे सुपार्श्वः प्रत्यवेदयन् ॥२३॥

एषः	" இதுதான்	सुपार्श्वः	ஸுபார்சுவன்
कालात्ययः तावत्	காலதாமதம் "	एतं	இந்த
इति	என்று	अर्थं	விஷயத்தை
कालविदां	காலமறிந்தவர்களுள்	समग्रं	ஆகியோடந்தமாக
वरः	சிறந்த	मे	எனக்கு
		प्रत्यवेदयन्	தெரிவித்தான்.

तच्छ्रुत्वाऽपि हि मे बुद्धिर्नासात्काचित्पराक्रमे । अपशो हि कथं पशौ कर्म किञ्चिदुपक्रमे ॥

तत् श्रुत्वा अपि	" அனாதச் சொல்லக் கேட்டும்	न आसीत्	உண்டாகவில்லை.
मे	எனக்கு	हि	எனென்றால்
पराक्रमे	பரக்கிரமவிஷயத் தில்	अपशः	சிறகில்லாத
काचित्	யாதொரு	पशौ हि	பசுடி அன்றோ!
बुद्धिः	புத்தியும்	कथं	எப்படி
		किञ्चित् कर्म	ஒரு காரியத்தை
		उपक्रमे	என்னொடங்குவேன்?

यत्तु शक्यं मया कर्तुं वाग्बुद्धिगुणवर्तिना । श्रूयतां तत्प्रवक्ष्यामि भवतां पौरुषाश्रयम् ॥

वाग्बुद्धि- गुणवर्तिना	" இன்சொல், நற்புத்தி, நற்குணம் இவைகளை பின்பற்றின	प्रवक्ष्यामि	சொல்லுவேன்
मया	என்னால்	तत् तु	அதுவும்
कर्तुं शक्यं	செய்யமுடிந்தது	भवतां	உங்களுடைய
यत्	எதுவோ அதை	पौरुषाश्रयं	பலத்தையே போடுத் தது.
		श्रूयताम्	கேட்கப்படட்டும்.

वाङ्मतिभ्यां तु सर्वेषां करिष्यामि मियं हि वः । यदि दाशरथेः कार्यं मम तत्रात्र संशयः ॥

वाङ्मतिभ्यां तु	" மனமொழிகளா	कार्यं	காரியம்
वः	உங்கள் [மேலே]	यत् हि	எதுவோ
सर्वेषां	எல்லோருக்கும்	तत्	அது
मियं	மீதத்தை	मम हि	என்னுடையதே.
करिष्यामि	செய்யவேன்.	अत्र	இவ்விஷயத்தில்
दाशरथेः	தசரதபுத்திரரின்	संशयः न	சந்தேகமில்லை.

ते भवन्तो मतिश्रेष्ठा बलवन्तो मनस्विनः । प्रहिताः कपिराजेन देवैरपि दुरासदाः ॥२७॥

कपिराजेन	" वाணரவேந்தனரால்	मनस्विनः	மனஸ்வீன முடைய வர்கள்.
प्रहिताः	சியமிக்கப்பட்ட	देवैः अपि	தேவர்களாலும்
ते	அந்த	दुरासदाः	தெய்வமுடிவாதவர்கள்.
भवन्तः	சீக்கள்	बलवन्तः	மிகுந்த பலசாலிகள்.
मतिश्रेष्ठाः	சிறந்த புத்திசாலிகள்.		

रामलक्ष्मणवाणाश्च निशिताः कङ्कपत्रिणः । त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्तास्त्राणनिग्रहे ॥

कङ्कपत्रिणः	" கழுவிதகு கட்டப் பட்ட	त्रयाणां	மூன்று
निशिताः	கூசிய	लोकानां	உலகங்களை
रामलक्ष्मणवाणाः च	மூன்று ராமலக்ஷ்மணர்க ளின் பாணங்களை	सणनिग्रहे अपि	ஸாணநிஹிதமும் ஸாணநிஹிதமும்
		पर्याप्ताः	வல்லமைவர்கள்.

कामं खलु दशग्रीवस्तेजोबलसमन्वितः । भवतां तु समर्थानां न किञ्चिदपि दुष्करम् ॥

दशग्रीवः	" दசகரீவன்	समर्थानां	சமர்த்தர்களாகிய
तेजोबलसमन्वितः	வலியும் ஆண்மைமயம் உடையவன் தான்.	भवतां	உக்களுக்கு
खलु		दुष्करं	செய்த நிகரியது
कामं तु	ஆயினும்,	किञ्चिदपि न	ஒன்றுமில்லை.

तदलं कालसङ्गेन क्रियतां बुद्धिनिश्चयः । न हि कर्मसु सज्जन्ते बुद्धिमन्तो भवद्दिधाः ॥

तत्	" ஆகையால்	भवद्दिधाः	உக்களைப்போன்ற
कालसङ्गेन	காலசங்கமம்	बुद्धिमन्तः	புத்திமான்கள்
अलं	போதும்;	कर्मसु	காரியங்களில்
बुद्धिनिश्चयः	புத்திமையோசனை	न सज्जन्ते	தயக்கார்கள்.
क्रियतां	செய்யப்பட்டும்.	हि	அன்றோ!"

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे एकोनषष्टितमः सर्गः ॥

आहितः श्लोकाः 11567 किष्किन्धाकाण्डे आहितः श्लोकाः 2315

पष्ठितमः सर्गः—अनुपतावतु ஸர்க்கம் ॥ ६० ॥

सम्पातिना स्वस्य वृत्तात्कथनम्—அம்பாதி தன் வீரத்தாக்கீதத்தைச் சொல்வது.

ततः कुतोदकं स्नातं तं गृध्रं हरियूथपाः । उपविष्टा गिरौ दुर्गे परिवार्य समन्ततः ॥ १ ॥

ततः	பிறகு	गृध्रं	கழுதை
हरियूथपाः	வானரவீரர்கள்	समन्ततः	சாற்புறமும்
स्नातं	ஸ்காந்தப்பண்ணி	परिवार्य	சூழ்க்கூ;
कुतोदकं	நீர்க்கடல் செய்து	गिरौ	பர்வத
	முடிந்த	दुर्गे	சிகரத்தில்
तं	அந்த	उपविष्टाः	உட்கார்ந்தார்கள்.

तमद्भद्रमुपासीनं तैः सर्वैर्हरिभिर्दृतम् । जनितप्रत्ययो हर्षात्संपातिः पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥

जनितप्रत्ययः	மனா என்பவர்க ளுள்முடி	उपासीनं	உயிர்ப் பத்தில் உட்கார்ந்த
संपातिः	சம்பாதி [கொண்ட	तं	அந்த [திருந்த
तैः	அந்த	अद्भुद्	அடக்கதனைப்பார்ந்து
हरिभिः	ஹரணர்கள்	हर्षान्	உத்தராகத்தால்
सर्वैः	எல்லா ரா ளும்	पुनः	மீளவும்
वृत्	குழப்பிட்ட	अब्रवीत्	கொண்டார்.

कृत्वा निःशब्दमेकायाः शृण्वन्तु हरयो मम । तस्य सङ्कीर्तयिष्यामि यथा जानामि मैथिलीम् ॥

मैथिली	“கூடத்திலி டா ளா	सङ्कीर्तयिष्यामि	வினா தராமாய்ச் சொல்
यथा जानामि	{ எந்தவிதமாய் நான் அறிவேனோ அந்தர் படியே	हरयः	வரணர்களே !
मम	என்னு	निःशब्दं कृत्वा	நிசசப்தபாபிடுந்து கொண்டு
तस्य	மனா தி ளுள்ளதை	एकायाः	एकाக்கசித்தர்களாய்
		शृण्वन्तु	சேரறுங்கள்.

अस्य विन्ध्यस्य शिखरे पतितोऽस्मि पुरा वने । सूर्यात्पपरीताङ्गो निर्दग्धः सूर्यरश्मिभिः ॥

पुरा	“முன்னர்	अस्य	இந்த
सूर्यात्पपरीताङ्गः	சூரியகொய்யிலினால் உடல்வாயாய்	विन्ध्यस्य	விந்தியமலைகள்
सूर्यरश्मिभिः	சூரியகிரணங்களால்	शिखरे	சிகரத்தில்
निर्दग्धः	தகிக்கப்பட்டவனாய்	वने	ஒரு காட்டில்
		पतितः अस्मि	கிழுவதென்.

लब्धसंज्ञस्तु पद्भ्याद्द्विशो विद्मलच्चिव । वीक्षमाणो दिशः सर्वा नाभिजानामि किञ्चन ॥

विशः	“ எவ்வகை தப்பினால் ஊய்	लब्धसंज्ञः	அறிவைமடைந்தவ
विद्मलन्	எக்கம்படிய த்தவனாய்,	सर्वाः	எல்லா [ஊய்
इव	குத்தெயா திரியாய்	दिशः	செய்க்களும்
पद्भ्यात्	ஆறு இரவுகளுக்கப் பால்	वीक्षमाणः तु	கிழித்தப்பார்ந்து
		किञ्चन	ஒன்றும்
		न अभिजानामि	புறப்பட்டதிருந்தென்.

ततस्तु सागराञ्चैला नदीः सर्वाः सरांसि च । वनान्युदधिवेलां च समीक्ष्य मतिरागमत् ॥

ततः तु	“ பிறகு	सरांसि च	சீகனையும்,
सागरान्	கடல்களையும்,	वनानि च	காடுகளையும்,
शैलान्	மலைகளையும்.	उदधिवेलां	கடற்கரையையும்
सर्वाः	எல்லா	समीक्ष्य	எண், பிப்பார்ந்து,
नदीः	நதிகளையும்,	मतिः	தண்ணீர்வு
		भारामत्	வந்தது.

हृष्टपक्षिगणाकीर्णः कन्दरान्तरकूटवान् । दक्षिणस्योदधेस्तीरे विन्ध्योऽयमिति निश्चितः ॥

दक्षिणस्य	"தென்	कन्दरान्तर-}	குண்டககளை யும் இடை
उदधेः	சமுத்திர	கூடவான் }	யில் சிகரங்களையு
तीरे	கரை யில்	अयं	இது [முண்டையதாயின
हृष्टपक्षि- } गणाकीर्णः }	களிப்படைந்த பறவை கூட்டங்களால் சி காந்தது.	विन्ध्यः	விந்தியமலை
		हति	என்று
		निश्चितः	தெரிந்தது.

आसीञ्चात्राश्रमं पुण्यं सुरैरपि सुपूजितम् । ऋषिर्निशाकरो नाम यस्मिन्नुयतपा अभूत् ॥

भत च	"ஆங்கு	यस्मिन्	ஆகிள்
सुरैः अपि	தேவர்களாலும்	निशाकरः	நிசாகரர்
सुपूजितं	புகழ்ந்து கொண்ட டப்பட்ட	नाम	என்ற
		ऋषिः	ரிஷி
पुण्यं	பரிசுத்தமான	उयतपाः	கடினமான தவன்
आश्रमं	ஆசிரமம்		செய்யவரால்
आसीत्	இருந்தது.	अभूत्	இருந்தார்.

अष्टौ वर्षसहस्राणि तेनास्मिन्नुषिणा विना । वसतो मम धर्मज्ञे स्वर्गते तु निशाकरे ॥

धर्मज्ञे	"தருமமுணர்ந்த	अस्मिन्	இதில்
निशाकरे	நிசாகரமுனி	वमतः	வசித்துக்கொண்ட ருக்கிற
स्वः	ஸ்வர்க்கம்	मम	எனக்கு
गते	போன சின்பு	अष्टौ वर्षसहस्राणि तु	எண்ணூற்றாறுவருஷம்
तेन	அவரால்		கல் கழித்துவிட்டன.
ऋषिणा विना	ரிஷியின் தி		

अवतीर्य तु विन्ध्यायात्कृच्छ्रेण विपमाच्छन्नैः । तीक्ष्णदर्भां वसुमतीं दुःखेन पुनरागतः ॥

विपमात्	"பேடுபள்ளமான	दशैः	பெள்ள
विन्ध्यायात्	விந்தியமலைவின் உச்சிவிரிந்து	अवतीर्य	இறக்கி
कृच्छ्रेण	வெகுப்பிரயாணமே இம்	पुनः	மறுபடியும்
		तीक्ष्णदर्भां	உரான தர்ப்பங்க
दुःखेन तु	வருத்தத்தோடு	वसुमतीं	புரிவைய [ஒள்ள
		आगतः	அடைந்தேன்.

तमृषिं द्रष्टुकामोऽस्मि दुःखेनाभ्यागतो भृशम् । जटायुपा मया चैव बहुशोऽधिगतो हि सः ॥

मृषिं	"அரிசு	सः	ஆவர்
ऋषि	ரிஷியை	बहुशः	பலகால்
भृशं	அவசியம்	जटायुपा च	ஜடாயுவிஞ்ஞாயர்
द्रष्टुकामः	காணவிரும்பி	मया एव	என்னாலும்
दुःखेन	வருத்தத்தோடு	अधिगतः	அண் இகொள்ளப்பட்ட
अभ्यागतः ऋषि	நன் இரும்பரிவந்தேன். வனெனில்		வர்.

तस्य श्रमपदाभ्यांशे ववुर्वाताः सुगन्धिनः । वृक्षो नापुष्पितः कश्चिदफलो वा न विद्यते ॥

तस्य आश्रमपदाभ्यांशे	" अश्रमமுடைய ஆசிராமத்தைக்காற்றி லம்	अपुष्पितः	புஷ்பபரிஸீலாத
सुगन्धिनः	சுன்மணம் கமழும்	वृक्षः	மரம்
वाताः	காற்று	कश्चित्	சூன்முதுது
ववुः	விவிக்கொண்டிருக்க தது.	न विद्यते	இல்லை.
		अफलः वा	பழமில்லாததும்
		न	இல்லை.

उपेत्य चाश्रमं पुण्यं वृक्षमूलमुपाश्रितः । द्रष्टुकामः प्रतीक्षेद्धं भगवन्तं निशाकरम् ॥ १३ ॥

अहं	" நான்	निशाकरं	நிசாகரரை
पुण्यं	புண்ணிய	द्रष्टुकामः	காணவேண்டி
आश्रमं	ஆசிராமத்தை	वृक्षमूलं	மரமுடைய
उपेत्य	அடைந்து,	उपाश्रितः	அடைந்தவருய்
भगवन्तं	பகவானுள்	प्रतीक्षे च	எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன்.

अथापश्यमदूरस्थमृषिं ज्वलिततेजसम् । कृताभिषेकं दुर्धर्षमुपावृत्तमुदङ्मुखम् ॥ १४ ॥

अथ	" இப்பொழுது	अदूरस्थं	என்பதில்
कृताभिषेकं	சங்காணம்பண்ணி	उदङ्मुखं	வடக்குமுகம்
दुर्धर्षं	காணக்கண் கடும்படி	उपावृत्तं	வருகிற
ज्वलिततेजसं	தேஜஸால் இவ்விப்ப வாசன	ऋषिं	முனிவரை
		अपश्यम्	கண்டேன்.

तमृक्षाः सूमरा व्याघ्राः सिंहा नागाः सरीसृपाः । परिवार्योपगच्छन्ति धातारं प्राणिनो यथा ॥

तमृक्षाः	" கரடிகள்	धातारं	பிரம்மதேவரை
सूमराः	மாண்கள்	प्राणिनः	பிராணிகள்
व्याघ्राः	புலிகள்	यथा	எப்படியோ அப்படி
सिंहाः	சிங்கங்கள்	तं	அவரை
नागाः	யானைகள்	परिवार्यं	சுற்றி,
सरीसृपाः	சர்ப்பங்கள் இவை கொண்டனார்	उपगच्छन्ति	வந்தன.

ततः प्राप्तमृषिं ज्ञात्वा तानि सत्त्वानि वै ययुः । प्रविष्टे राजनि यथा सर्वं सामाल्यकं बलम् ॥

ततः	" அதான்	ततः	அப்பொழுது
प्राप्तं	பெற்றது	ऋषिं	முனிவரை
ज्ञात्वा	பாண்டிக்கொண்டு	प्राप्तं	பெற்றது
तानि	அவை	सत्त्वानि	செய்துகொண்டு,
सत्त्वानि	சாத்தவம்	ययुः वै	யெய்தினார்.
यथा	எப்படியோ அப்படி		

ऋषिस्तु दृष्ट्वा मां तत्र प्रविष्ट्वाश्रमं पुनः । सुहूर्तमात्राभिष्कम्य ततः कार्यमपृच्छत ॥१७॥

ऋषिः	"சிவசி	சுஹூர்த்மாத்ராத்	முஹூர்த், த், த், தில்
மா	என்னை	புன: து	மறுமலையும்
தவ	அங்கு	நிஷ்கம்ய	கொளிர்பில் வந்தது
दृष्ट्वा	கண்டு,	ततः	பின்பு
आश्रमं	ஆசிரமத்தை	कार्यं च	வந்த காரியத்தைமும்
प्रविष्टः	ஆண்டுகவராய்	अपृच्छत	விசாரித்தார்.

सौम्य वैकल्यतां दृष्ट्वा रोम्णां ते नावगम्यते । अग्निदग्धाविषौ पक्षौ त्वयैव व्रणिता तव ॥

सौम्य	"நல்லாய்!	हमौ	இஹ
ते	உனது	पक्षौ	இறக்கைகளிரண்டும்
रोम्णां	இறகுகளின்	अग्निदग्धौ	கெருப்பினால் எரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.
वैकल्यतां दृष्ट्वा	வேற்றுமையை கண்டு,	त्वक् च एव	உடலும்
न अवगम्यते	அறியமுடியவில்லை.	व्रणिता	புண்பட்டிருக்கிறது.
तव	உனது		

द्वौ गृध्रौ दृष्टपूर्वौ मे मातरिभ्वसप्तौ जवे । गृध्राणां चैव राजानौ भ्रातरौ कामरूपिणौ ॥

द्वौ गृध्रौ	"இரு கழுஞ்சுள்	गृध्राणां च एव	கழுஞ்சுஞ்சுக்கெல்லாம்
मे	எனக்கு	राजानौ	ராஜாக்கள்.
दृष्टपूर्वौ	முன்பார்த்துப் பழக்க	कामरूपिणौ	இந்தமாதிரி உருவமெ
जवे	வேகத்தில் [முண்டு.		டுக்க வல்லவர்கள்.
मातरिभ्वसप्तौ	வாய்வை திகர்த்த	भ्रातरौ	சகோதரர்கள்.
	வர்கள்.		

ज्येष्ठो हि त्वं तु संपाते जटायुरुजस्तव । मानुषं वपुरास्थाय गृहीतां चरणौ मम ॥२०॥

ज्येष्ठो	"சம்பாதியே!	मानुषं वपुः	மானிடரூபத்தை
त्वं ज्येष्ठः हि	நீ முத்தவன்களே!	आस्थाय	எடுத்தே,
जटायुः	அடையு:	मम	எனது
तव	உனது	चरणौ तु	இரு பாதங்களுமும்
अनुजः	தம்பி.	गृहीताम्	பற்றினீர்கள்.

किं ते व्याधिसमुत्थानं पक्षयोः पतनं कथम् । दण्डो वाऽयं कृतः केन सर्वमाख्याहि पृच्छतः ॥

किं	"உனக்கு	कृतः	விளைவிக்கப்பட்ட
ते	என்ன	दण्डः	தண்டனை?
व्याधिसमुत्थानं	விவாத உண்டாய்ந்து.	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
पक्षयोः	இறக்கைகளின்	पृच्छतः	கேட்டுமெனக்கு
पतनं कथं	விழ்ச்சி எப்படி?	आख्याहि	விஸ்தரித்தார்
अयं	இஹ		கொல்லும்.
केन	யாரால்	वा	அறியவிரும்புகின்றேன்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे पण्डितमः सर्गः ॥

एकपङ्क्तिः सर्गः—அறுபத்தொராவது ஸர்க்கம் ॥ ६१ ॥

स्वपक्षदाहकारणकथनम्—தன் இறகுகள் எரிந்த காரணத்தைச் சொல்வது.

ततस्तद्दहणं कर्म दुष्करं साहसात्कृतम् । आचक्षे मुनेः सर्वं सूर्यानुगमनं तथा ॥ १ ॥

ततः	“ அப்பொழுது	सत्	அந்த
दुष्करं	செய்யமுடியாததும்	सूर्यानुगमनं	சூரியனைத்தொடர்ந்து
साहसात्	பலக்கொழுப்பி		சென்ற
	என்று	सर्वं	எல்லாவற்றையும்
कृतं	செய்யப்பட்டதும்	तथा	மத்தபடியே
दहणं	பயக்கரமான	मुनेः	முனிவருக்கே
कर्म	காரியமுமான	आचक्षे	நான் சொன்னேன்.

भगवन्व्रणयुक्तत्वाल्लज्जया त्वाकुलेन्द्रियः । परिश्रान्तो न शक्रोमि वचनं प्रतिभाषितुम् ॥२॥

भगवन्	“ பகவானே !	वु	ஆந்த ஸ்திதியில்
व्रणयुक्तत्वात्	உடல் புண்பட்டதால்	वचनं	பதிலை
लज्जया	வெட்கத்தால்	प्रतिभाषितुं	விஸ்தரித்துச் சொல்ல
आकुलेन्द्रियः	புலன்கள் தடுமாறிய	न शक्रोमि	முடியாதவனாயிருக்க
	வனாய்		கேடேன்.
परिश्रान्तः	மிக களைப்புற்றிருக்கி		
	றேன்.		

अहं चैव जटायुश्च संघर्षार्द्रपमोहितौ । आकाशं पतितौ वीरौ जिज्ञासन्तौ पराक्रमम् ॥ ३ ॥
कैलासशिखरे बद्ध्वा मुनीनामग्रतः पणम् । रविः स्यादनुयातव्यो यावदस्ते महागिरिम् ॥

अहं च	“ நானும்	महागिरिं	மகாகிர்க்கு
जटायुः च	ஜடாயுவும்	यावत्	தொகுர்வரையில்
संघर्षात्	பொருமைபால்	अनुयातव्यः स्यात्	தொடரப்படவேண்டி
	கொழுப்பினால் புத்தி		யகனென்ற
द्वर्षमोहितौ	{ மோசம் அடைந்த	पणं	குறுநலை
	வர்களாய்	कैलासशिखरे	கைலாசமலையில்
पराक्रमं	வீரியத்தை	मुनीनां	முனிவர்களின்
		अग्रतः	முன்னிலையில்
जिज्ञासन्तौ	{ யானுடையது பெரி	बद्ध्वा	செய்துகொண்டு,
	தென்றறிய எண்ணக்	एव	அப்பொழுது
	கொண்டவர்களாய்	वीरौ	திரு வீரர்களும்
रविः	சூரியன்	आकाशं	ஆகாசத்திற்கு
अग्रतः	அங்கு,காறு	पतितौ	பதக்கீதாம்.

अथावां युगपत्प्राप्तावपश्याव महीतले । रथचक्रप्रमाणानि नगराणि पृथक्पृथक् ॥ ५ ॥

अथ	"அவ்வண்ணமாய்	नगराणि	பட்டணங்களை
युगपत्	சரிசமனாய்	पृथक् पृथक्	ஒவ்வொன்றையும்
प्राप्तौ	சென்ற	रथचक्रप्रमाणानि	ரேதருருளைப்பிரமாண
आवां	நாங்கள் இருவரும்		முள்ளவைகளாக
महीतले	பூமியில்	अपश्यावः	பார்த்தோம்.

कचिद्वादित्रयोषांश्च ब्रह्मयोषांश्च शुश्रुवः । गायन्तीश्चाङ्गना वहीः पश्यावो रक्तवाससः ॥ ६ ॥

कचिद्	"சிலசிலக்களில்	रक्तवाससः	சிவந்த ஆண்டையணிந்த
वादित्रयोषान् च	வாதியங்களின் ஒரே	गायन्तीः	பாடிக்கொண்டிருந்த
	களையும்	वहीः	பல
ब्रह्मयोषान् च	வேதிகையங்களையும்	अङ्गनाः च	பெண்களையும்
शुश्रुवः	கேட்டோம்.	पश्यावः	கண்டோம்.

तूर्णमुत्पत्य चाकाशमादित्यपथमास्थितौ । आवामालोकयावस्तद्वनं शाद्वलसंस्थितम् ॥ ७ ॥

तत्	"அந்த	आस्थितौ	ஆண்டந்த
आकाशं	ஆகாயத்திற்கு	आवां च	நாங்களிருவரும்
तूर्ण	வேகு வேகமாய்	वनं	காட்டை
उत्पत्य	பறந்து,	शाद्वलसंस्थिते	பசும்புற்றரைபோல
आदित्यपथं	சூரியகதியை	आलोकयावः	கண்டோம்.

उपलैरिव संलक्ष्णा दृश्यते भूः शिलोच्चयैः । आपगाभिश्च संवीता सूत्रैरिव वसुन्धरा ॥ ८ ॥

शिलोच्चयैः	"பேரீய பர்வதக்க	आपगाभिः	ஆறுகளோடுகூடிய
	வேடுகூடியன	वसुन्धरा	பூமி
भूः	பூமி	सूत्रैः	தூல்களினால்
उपलैः	சிறு கற்களால்	संवीता	சுற்றப்பட்டது
संलक्ष्णा	பறைக்கப்பட்டது	इव च	போலவும்,
इव	போலும்.	दृश्यते	தோன்றிற்று.

हिमवांश्चैव विन्ध्यश्च मेरुश्च सुमहात्मनः । भूतले संप्रकाशन्ते नागा इव जलाशये ॥ ९ ॥

भूतले	"பூதலத்தில்	नागाः इव	பர்வதமுமான
हिमवान् च	இமலமும்	मेरुः च	மேருவும்
विन्ध्यः च	விந்தியமும்	जलाशयं	பாடலில்
सुमहान्	மிக உயர்ந்த	नागाः इव	பாலைகளேபோல
		संप्रकाशन्ते	தோன்றின.

61

तीव्रः स्वेदश्च खेदश्च भयं चासीत्तदाऽऽवयोः । समाविशति मोहश्च शोको मूर्च्छा च दारुणा ॥

तीவ்: "ஆகிக
 சீவ: வேர்வைவாயும்
 சுவே: வ களைப்புந்
 சுவே: வ காங்கலிளுவர் களுக்
 சாவயோ: கும்
 ததா ஆப்பொழுது
 சாசீவ் உண்டாவதினாலு.

வ ஆதலால்
 மயம் பயமும்,
 சோக: கிசாரமும்,
 தாசுரா ஆதிக
 மூர்ச்சா வ மூர்ச்சையுமும்,
 மோ: வ மோகமும்
 சமாவிசதி வந்தடைந்தது.

न दिग्विज्ञायते याम्या नाग्नेयी न च वारुणी । युगान्ते नियतो व्योकां हतो दग्ध इवाग्निना ॥

யுగాன்
 லோக: உலகம்
 நியத: முழுமையுமும்
 ஹத: நாசமாக்கப்பட்டது
 அஹினா ஆக்னியினாலே
 தய: தீயுக்கப்பட்டது
 ஹவ போல,

யாம்யா யமனுடைய
 திக் திசையும்
 ந விஜாயதே தெரியவில்லை;
 அஹ்நேயி தீக்கும்
 ந தெரியவில்லை.
 வாருணி வ வருண தீக்கும்
 ந தெரியவில்லை.

यत्नेन मे हतं भूयः संनिवर्त्य तु संश्रयम् । यत्नेन महता ब्रह्मन्पुनः संधाय चक्षुषी ॥

यत्नेन महता भूयो रविः समवलोकितः

யத்ன
 மே என்னது [வயோ !
 மன: வ மனமும்
 சந்த்ரயம் திகை
 சன்நிவர்த்ய சூனென்று,
 மூய: து ஆழ்ச்சையு
 ஹத சித்தறியது.
 புன: ஆளுவான்
 மஹதா வெகு

॥ १२ ॥

யத்ன பிரயாசையோடு
 ச்சுஷி வண்களை
 சந்த்ரய ரீச்சலமாகச் செய்து
 ரவி: சூரியன் [கொண்டு
 மஹதா வெகு
 யத்ன பிரயாசையோடு
 மூய: தீரும்பத்தீரும்ப
 சமவலோகித: செய்வகடாய்ப் பார்ச்
 கப்பட்டான்;

तुल्यः पृथ्वीप्रमाणेन भास्करः प्रतिभाति नौ । पृथ्वीप्रमाणेन

तुल्यः "சூரியன் பரிமாணத்
 துத்ததரக கோடு

॥ १३ ॥

भास्करः "சூரியன்
 नौ சங்களுக்கு
 प्रतिभाति காணப்பட்டார்.

जटायुर्मायिनापृच्छथ निपपात महीं ततः । तं दृष्ट्वा तूर्णमाकाशादात्मानं मुक्तवानहम् ॥

ஜடாயு: "ஐடாயு
 தத: ஆங்கிலுந்து
 மஹி வண்கை
 அநாபுச்சய கோளாமலெனயோ
 மஹி தூரிக்ரு
 நிபபாத தூயங்கிலுந்து.

த் துஷ்டா ஆவனைக் கண்டு
 அஹ் நான்
 ஆகாசாத் ஆகுயத்திலிருந்து
 தூர்ண கிணரந்து
 ஆத்மானம் தாமென
 முக்தவான் தூயங்கிலெனும்.

पक्षाभ्यां तु मया गुप्तो जटायुर्नात्यदद्यत् । शमादात्तत्र निर्दग्धः पतन्वायुपथादहम् ॥१५॥

जटायुः	"ஜடாயு	प्रमादात्	அறிவின் மையார்ல்
मया	என்னால்	तत्र	அங்கேயே
पक्षाभ्यां	இரு சிறகுகளால்	निर्दग्धः	எரிபெட்டு
गुप्तः	மறைக்கப்பட்டவனாய்	वायुपथात्	வாயுபதத்தினின்று
न अत्यदद्यत्	எரிபாது தப்பினான்.	पतन्	விழுந்தேன்.
अहं तु	எனோ		

आशङ्के तं निपतितं जनस्थाने जटायुपम् । अहं तु पतितो विन्ध्ये दग्धपक्षो जडीकृतः ॥

सं	"அந்த	अहं तु	எனோ
जटायुपं	ஜடாயுவை	दग्धपक्षः	இறகுகள் எரிந்து
जनस्थाने	ஜனத்தானத்தில்	जडीकृतः	ஜடப்பொருளாய்ச் செய்யப்பட்டவனாய்
निपतितं	விழுந்தவனாக	विन्ध्ये	விந்தியத்தில்
आशङ्के	வாதிக்கிறேன்.	पतितः	விழுந்தேன்.

राज्येन हीनो भ्रात्रा च पक्षाभ्यां विक्रमेण च । सर्वथा मर्तुमेवेच्छन्पतिष्ये शिखराद्विरेः ॥

राज्येन	"இராஜ்யத்தோடும்	मर्तुं	மரணத்தையடைப
भ्रात्रा	சகோதரனோடும்	इच्छन्	விரும்பியவனாய்
पक्षाभ्यां	சிறகுகளோடும்	गिरेः	மலைமீதுடைய
विक्रमेण च	பரக்கிரமத்தோடும்	शिखरात्	உச்சியிலிருந்து
हीनः च	இல்லாதவனாதலால்	पतिष्ये	விழுந்துவிடப்போகி மேன் "
सर्वथा एव	எப்படியாவது		

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे एकषष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11605

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2353

द्विषष्टितमः सर्गः—अनुपत्तीराण्डालवतु षर्ककम् ॥ ६२ ॥

निशाकरेण पक्षप्ररोहावधिनिरूपणम्—सकाकारमध्वरीणि त्रुक्कैक मुणैकक
உலதி சேல்வது.

एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठमरुदं दुःश्वितो भृशम् । अथ ध्यात्वा मुहूर्तं तु भगवानिदमब्रवीत् ॥१॥

मुनिश्रेष्ठं	"முனிசேஷ்டமருச்சு	भगवान् तु	பெரியவரும்
एवं	இவ்வாறு	मुहूर्तं	ஒரு முகூர்ந்தகாலம்
उक्त्वा	உறிவிட்டு,	ध्यात्वा	மேல்களைசெய்து,
भृशं	அதிச	अथ	அதன்மேல்
दुःश्वितः	துக்கமடைந்தவனாய்	इदं	பின்வருமாறு
अरुदं	அழுதேன்.	अब्रवीत्	பொன்னான்.

पक्षौ च ते प्रपक्षौ च पुनरन्यौ भविष्यतः । प्राणाश्च चक्षुषी चैव विक्रमश्च बलं च ते ॥

ते	" உணக்கு	प्रपक्षौ च	இரக்கைகளுக்கும்
प्राणाः च	உயிரும்	पुनः	மறுபடி
चक्षुषी च	பார்வைமும்	अन्यौ	புதிய
विक्रमः च	ஆண்மைமும்	पक्षौ च	இறக்கைகளாகவே
बलं च	பலமும்	भविष्यतः	உண்டாகப்போகின்
एव	முன்போலவே		றன.
ते	உணது		

पुराणे सुमहत्कार्यं भविष्यति मया श्रुतम् । दृष्टं मे तपसा चैव श्रुत्या च विदितं मम ॥३॥

पुराणे	" பூர்வத்தில்	श्रुतं	சொல்லிக் கேட்கப்
विदितं	பிரஸித்தமான	च	ஆன்றியும் [பட்டது.
सुमहत्	அதிமகத்தான	मया	என்னால்
कार्यं	ஒரு காரியம்	श्रुत्या च	கேட்டும்,
भविष्यति	உண்டாகப்போகின்ற	मे	எனது
	தென்று	तपसा एव	தவவலிமையாலும்
		दृष्टम्	கண்டுகொள்ளப்
			பட்டது.

राजा दशरथो नाम कश्चिदिक्ष्वाकुनन्दनः । तस्य पुत्रो महातेजा रामो नाम भविष्यति ॥

दशरथः नाम	" தசரதரென்ற	रामः	ராமர்
कश्चित् राजा	ஓர் அரசர்	नाम	என்ற
इक्ष्वाकुनन्दनः	இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்	महातेजाः	மிக தேஜஸ்வியான
	கு ஆனந்தகரன்.	पुत्रः	புத்திரர்
तस्य	அவருக்கு	भविष्यति	உண்டாவார்.

अरण्यं च सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन गमिष्यति । अस्मिन्नर्थे नियुक्तः सन् पित्रा सत्यपराक्रमः ॥

सत्यपराक्रमः	{ "ஸத்தியமான பாரக்	अस्मिन्नर्थे	இந்த கியமான
	இரமத்தை உடைய	भ्रात्रा	சகோதரான
	அவர்,	लक्ष्मणेन	லக்ஷ்மணரோடு
पित्रा	தந்தையினால்	सह	உட
नियुक्तः सन्	நியமிக்கப்பட்டவராய்	अरण्यं	காட்டிற்கு
च	அதனால்	गमिष्यति	வருவார்.

नैर्ऋतो रावणो नाम तस्य भार्या हरिष्यति । राक्षसेन्द्रो जनस्थानादभव्यः सुरदानवैः ॥

तस्य	" அவருடைய	रावणः	ராகவன்
भार्या	பத்தினியை	नाम	என்ற
सुरदानवैः	தேவர்களாலும்	नैर्ऋतः	அரக்கன்
	ஆகநர்களாலும்	जनस्थानात्	ஜனஸ்தானத்தி
अभव्यः	கொல்லப்பட்டமுடியா		லிருந்து
	தவனுடைய	हरिष्यति	திருடிக்கொண்டு
राक्षसेन्द्रः	ராகவன் அரகவன்		போவான்.

सा च कामैः प्रलोभ्यन्ती भक्ष्यैर्भोज्यैश्च मैथिली । न भोक्ष्यति महाभागा दुःखे मग्ना यशस्विनी ॥

காமீ:	" : பாவுகும் ஆசை கொள்ளும்	மहाபாగా	மகா பாகையார்
भक्ष्यै:	நாசிக்கு ருசி கிளை சிப்பவைகளை நும்,	यशस्विनी	யசஸ்வினிபுரானை
भोज्यै:	மணச்சந்தாவும் கிளை சிப்பவைகளை நும்	सा	அந்த
प्रलोभ्यन्ती	ஆசைகாட்டப்பட்ட	मैथिली	மைதிலியார்
च	இருந்தும் [வாய்]	दुःखे	துக்கத்தில்
		मग्ना च	முழுசியவளாகவே
		न भोक्ष्यति	கண்ணிட்டுப் பார்த்த மட்டார்.

परमात्रं तु वैदेह्या ज्ञात्वा दास्यति वासवः । यदन्नमृतपर्य्यं सुराणामपि दुर्लभम् ॥ ८ ॥

तु	" : இதுகிவயத்தில்	दुर्लभं	கிட்டாத
वासवः	இக்கிரன்	अन्नं	அன்னம்
ज्ञात्वा	கிளைத்துப்பார்த்து,	यत्	எதுவோ அந்த
अमृतपर्य्यं	அமிர்கம்போன்றதும்	परमात्रं	பரமான்னத்தை
सुराणां अपि	தேவர்களுக்கும்	वैदेह्याः	வைதேகியாருக்கு
		दास्यति	அளிப்பார்.

तदन्नं मैथिली प्राप्य विज्ञायेन्द्रादिदं त्विति । अयमुद्धृत्य रामाय भूतले निर्वपिष्यति ॥ ९ ॥
यदि जीवति मे भर्ता लक्ष्मणेन सह प्रभुः । देवत्वं गच्छतोर्वापि तयोरन्नमिदं त्विति ॥

मैथिली	" : மைதிலியார்	भर्ता	பர்த்தாவான
अन्नं	அன்னத்தை	प्रभुः	பிரபு
प्राप्य	பெற்று,	लक्ष्मणेन सह	லக்ஷ்மணனுடிகூட
इदं	" இது	यदि जीवति	உயிருடனிருந்தாலும்;
इन्द्रात्	இந்திரனிடத்திலி	वा	அல்லது
इति	என்று [குத்து "	देवत्वं	தேவத்துத்தை
विज्ञाय	தெரிந்துகொண்டு	गच्छतोः अपि	அடைந்தவர்களானு
तत्	அந்த	इदं	இது [ஆம்
अन्नं	கிரிய்ப்பானதை	तयोः	அவர்களுக்கு
रामाय तु	ராமருக்கே	अन्नं इति	அன்னம்' என்று
उद्धृत्य	அர்ப்பணம் செய்து,	भूतले तु	பூமிமீலேயே
मे	'எனது	निर्वपिष्यति	சொரிவார்.

एष्यन्त्यन्वेषकास्तस्या रामदूताः प्रवृद्धमाः । आख्येया राममहिषी त्वया तेभ्यो विहङ्गम ॥

तस्याः	" : அவளுக்காக	विहङ्गम	பகரிவே!
अन्वेषकाः	தேடுபவர்களான	त्वया	உன்னால்
रामदूताः	ராமருடைய தர்களான	राममहिषी	ராமமகிஷி
प्रवृद्धमाः	வானார்கள்		
एष्यन्ति	வருவார்கள்.	आख्येया	{ ஆதியோடந்தமரக கொல்லப்படவேண் டியவள்.
तेभ्यः	அவர்களுக்கு		

सर्वथा हि न गन्तव्यपीदृशः क गमिष्यसि । देशकालौ प्रतीक्षस्व पक्षौ त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥

हि सर्वथा	" ஆணையார் எங்கும்	प्रतिपत्स्यसे	திருப்பவும் அடை
न गन्तव्यं	போகவேண்டாம்,		வாய்.
ईदृशः त्वं	இப்பிரப்பட்ட நீ	देशकालौ	தேச காலம் இவை
क	எக்கு		களை
गमिष्यसि	போகப்போகிறாய் ?	प्रतीक्षस्व	எதிர்பார்த்துக்
पक्षौ	இறக்கைகளை யும்		கொண்டிரு.

नोत्सहेयमहं कर्तुमथैव त्वां सपक्षकम् । इहस्थस्त्वं तु लोकानां हितं कार्यं करिष्यसि ॥

त्वां	" உன்னை	त्वं	நீ
सपक्षकं	இறக்கையோடுகூடிய	इहस्थः तु	இந்த எந்திரியிலிருப்
	வனாக		பவனாகவே
अथ एव	இப்பொழுதே	लोकानां	உலகங்களுக்கு
कर्तुं	செய்ய	हितं	நலிதமான
अहं	நான்	कार्यं	காரியத்தை
न उत्सहेयं	வல்லனல்லேனென்.	करिष्यसि	செய்வாய்.

त्वयाऽपि खलु तत्कार्यं तयोश्च वृषपुत्रयोः । ब्राह्मणानां सुराणां च मुनीनां वासवस्य च ॥

तयोः	" அந்த	मुनीनां	ரிஷிகளுக்காகவும்
वृषपुत्रयोः	ராஜபுத்திரர்களுக்கா	वासवस्य च	இந்திரனுக்காகவும்
	கவும்	तन्	அது
ब्राह्मणानां च	பிராமணர்களுக்கா	ख्या अपि	உன்னாலேயே
	கவும்	खलु	நிச்சயமாய்
सुराणां च	தேவர்களுக்காகவும்	कार्यम्	ஆகவேண்டிய காரியம்.

इच्छाम्यहमपि द्रष्टुं भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ । नेच्छे चिरं धारयितुं प्राणांस्त्यक्ष्ये कलेवरम् ॥

अहं	" நான்	अपि	ஆப்படியே இந்த ம
भ्रातरौ	சகோதரர்களான	प्राणान्	உயிரை
रामलक्ष्मणौ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை	चिरं	வெகு காலம் வரை நி
द्रष्टुं	பிரந்யகந்தமாய்	धारयितुं	வசிக்க தக்கொண்ட
	தரிசிப்பதற்கு	न इच्छे	உடனிடே. [சூக்க
इच्छामि	ஆசையுள்ள வனுபிருக்	कलेवरं	உடலை
	கிறேன்.	त्यक्ष्ये	கரித்தனிடிக் கொடு

महर्षिस्त्वब्रवीदेवं दृष्टत्त्वार्थदर्शनः ॥ १६ ॥

दृष्टत्त्वार्थदर्शनः	" காரியங்களின் தத் கார்த்தங்களை உண் வாய்வாய்க் கண்டறிந்த மகரிஷி	तु	நீ தனியாகத்தான்
महर्षिः		एवं	கேள்செய்வன பிரகாரம்
		अब्रवीत्	கொண்டான்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
किष्किन्धाकाण्डे द्विषष्टितमः सर्गः ॥

त्रिषष्टितमः सर्गः—अथपृथ्वीमुन्नुवतु ऋत्तम् ॥ ६३ ॥

संपातिपक्षप्ररोहः वानरप्रस्थानं च—ஊம்பாதிப்பீள் இறக்கைகள் முளைப்பதும்,
வானரங்கள் புறப்படுவதும்.

एतैरन्यैश्च बहुभिर्वाक्यैर्वाक्यविशारदः । मां प्रशस्याभ्यनुज्ञाप्य प्रविष्टः स स्वमाश्रमम् ॥१॥

वाक्यविशारदः	" வாக்கில் வல்ல	मां	எனக்கு
सः	ஆவர்	प्रशस्या	கட்டினாயிட்டு,
एतैः च	இவைகளாலும்	अभ्यनुज्ञाप्य	விடைகொடுத்து,
अन्यैः	வேறு	स्वमाश्रमं	தனது ஆசிரமத்துள்
बहुभिः	பல	प्रविष्टः	புகுந்தார்.
वाक्यैः	வாக்கியங்களாலும்		

कन्द्रात्तु विसर्पित्वा पर्वतस्य शनैः शनैः । अहं विन्ध्यं समारुह्य भवतः प्रतिपालये ॥२॥

अहं	" நான்	विन्ध्यं	கிந்தியத்தை
पर्वतस्य	பர்வதத்தின்	समारुह्य	ஏறி
कन्द्रात्	பன்னத்தாக்கிலிருந்	तु	இத்தஸ்திதியில்
शनैः शनैः	மெள்ள மெள்ள [ஆ	भवतः	உங்களை
विसर्पित्वा	ககர்ந்து,	प्रतिपालये	எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

अथ त्वेतस्य कालस्य सायं वर्षशतं गतम् । देशकालप्रतीक्षोऽस्मि हृदि कृत्वा मुनेर्वचः ॥

एतस्य कालस्य	" இன்றைக்கு	हृदि	மனதில்
गतं	சென்ற	कृत्वा	ஞாபகம்செய்து
सायं	சந்தேஹக்குறைய		கொண்டு,
वर्षशतं तु	நூறுவருஷமாய்த்	देशकालप्रतीक्षः	{ உரியதேசம், காலம்இ
अथ	இன்னட்களில் [நான்		வைகளை எதிர்பார்த்
मुनेः	மகர்வியின்		துக்கொண்டு
वचः	சொல்லை	अस्मि	இருந்துவருகிறேன்.

महाप्रस्थानमासाद्य स्वर्गते तु निशाकरे । मां निर्देहति संतापो दितर्कैर्बहुभिर्दृतम् ॥ ४ ॥

निशाकरे	" திசாகாழ்னிவர்	बहुभिः	பலவிதங்களால்
महाप्रस्थानं	பெரும் புறப்பாடு	वितर्कैः	எண்ணங்களால்
आसाद्य	உந்து,	दृतं	சூழப்பட்ட
स्वः	சுவர்க்கத்தை	मां	என்னை
गते तु	அடைந்ததும்	संतापः	கவலை
		निर्देहति	கொளுத்திற்று.

उत्थितां मरुणे बुद्धिं मुनिवाक्यैर्निवर्तये । बुद्धिर्या तेन मे दत्ता प्राणसंरक्षणाय तु ॥ ५ ॥

सा मेऽपनयते दुःखं दीप्तिवाग्निशिखा तमः ॥ ६ ॥

मरणे	" இறப்பதில்	बुद्धिः	புத்தியானது
उत्थितां	எழுந்த	दत्ता	கொடுக்கப்பட்டதோ
मे	எனது	सा	அது
बुद्धिं	எண்ணத்தை	पु	இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
मुनिवाक्यैः	மகரிஷியின் சொற் கனால்	मे	எனது
निवर्तये	தடுக்கக்கொண் டேன்.	दुःखं	துக்கத்தை
तेन	அவரால்	दीप्ता	வெழுத்துவிட்டு கிற
प्राणसंरक्षणाय	உயிரைக்காத்துக் கொள்ள	अग्निशिखा	கெடுப்புஜ்வலை
या	எந்த	तमः	இருட்டை
		इव	போல்
		अपनयते	பொக்கடித்தது.

बुद्धयता च मया वीर्यं रावणस्य दुरात्मनः । पुत्रः संतर्जितो वाग्भिर्न श्रान्ता मैथिली कथम् ॥

दुरात्मनः	" துராத்மனவான்	कथं	என்
रावणस्य	ராவணனுடைய	न श्रान्ता	காய்பாற்றப்படவில்
वीर्यं च	வீர்ப்பத்தை	पुत्रः	புத்திரன் [கி] என்று
बुद्धयता	அறிந்த	वाग्भिः	வாய்மிரட்டல்களால்
मया	என்னால்	संतर्जितः	மிகவும் பயமுறுத்தப் பட்டான்.
मैथिली	" மைதிலியார்		

तस्या विलपितं श्रुत्वा तौ च सीताविनाकृतौ । न मे दशरथस्नेहात्पुत्रेणोत्पादितं प्रियम् ॥

तौ	" அவர்கள்	पुत्रेण	புத்திரனால்
सीताविनाकृतौ	{ விதைவை விட்டு மீறி க்கப்பட்டவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.	तस्याः	அவளுடைய
दशरथस्नेहात्	தசரதரின் கிணைகளிடமி த்தாய்	विलपितं	உறறகையை
मे	எனது	श्रुत्वा च	காதாசத்தெட்டும்
		प्रियं	பரிசுவெண்டாய் உதவி
		न उत्पादितम्	செய்யாமல் விடப்பட டது".

तस्य त्वेवं ब्रुवाणस्य संपातेर्वाणैः सह । उत्पेततुस्तदा पक्षौ समक्षं वनचारिणाम् ॥ ९ ॥

वाणैः	வானர்கள்களை	तदा तु	உப்பொழுதே
सह	கூட	वनचारिणां	வனவாணர்கள்களுடைய
एवं	இப்படி	समक्षं	எதிர்த்தேயே
ब्रुवाणस्य	கொல்லிக்கொண்ட அந்த	पक्षौ	இரண்டு இறக்கை கனும்
तस्य	[குந்த	उत्पेततुः	முட்டை துவளும் தகை.
संपातेः	எப்போது		

स दृष्ट्वा स्यां तनुं पक्षैरुद्वैतरुगच्छदैः । प्रहर्षमतुलं लेभे वानरांश्चेदभवत् ॥ १० ॥

अरुगच्छदैः	" अருகுநெடுதலவர்கள் முள்ள	दृष्ट्वा	கண்டு,
उद्वैतैः	அப்பிபாதுதான் முனைத்திருக்கிற	अतुलं	ஒப்பற்ற
पक्षैः	கிறகுமீளாடுபடிய	प्रहर्षं	சந்தேதாவதத்தை
स्यां	தனது	लेभे	அடைந்தார்.
तनुं	சரிசத்தன	वानराश् च	வானரர்களைப்படவர்க்கு
सः	அவர்	इदं	பின்வருமாறு
		अभवत्	சொன்னார்.

निशाकरस्य राजर्षेः प्रभावादमितात्मनः । आदित्यरश्मिनिर्दग्धौ पक्षौ मे पुनरुत्थितौ ॥

राजर्षेः	" ராஜாதிக்கயான	आदित्यरश्मि-	} சூரியகிரணத்தால்
अमितात्मनः	கனகம்மா ஆற்றலு டைய	निर्दग्धौ	
		मे	எனது [பேரன்
निशाकरस्य	கிரககாருடைய	पक्षौ	இறகுகள்
प्रभावत्	பிரபாவத்தால்	पुनः	மறுபடி
		उत्थितौ	முனைத்தன.

यौवने वर्तमानस्य ममासीद्यः पराक्रमः । तमेवाद्यानुगच्छामि वलं पौरुषमेव च ॥ १२ ॥

यौवने	" இளைமப்பருவத்தில்	तं	அந்த
वर्तमानस्य	இருந்ததுகொண்டிருந்த	वलं एव	பலத்தையும்
मम	எனக்கு	पौरुषं च	ஆண்மைமையும்
यः	எந்த	अथ एव	இப்பொழுதுதான்
पराक्रमः	வலிமை	अनुगच्छामि	திரும்பி அடைவாய்
आसीत्	இருந்ததே		பெற்றேன்.

सर्वथा क्रियतां यतः सीतामधिगमिष्यथ । पक्षलाभो ममायं वः सिद्धिप्रत्ययकारकः ॥

सर्वथा	" எல்லா வகையிலும்	पक्षलाभः	இறகு முனைத்தல்
यतः	முயற்சி		என்ற
क्रियतां	செய்யப்படும்.	अयं	இது
सीतां	சீதாதேவியை	वः	உங்களுக்கு
अधिगमिष्यथ	அடைவீர்கள்.	सिद्धिप्रत्यय-	} காரியத்தியில் நம்பிக்
मम	எனது	कारकः	

इत्युक्त्वा स हरीन्सर्वान्संपातिः पतगोत्तमः । उत्पपात गिरेः शृङ्गाजिज्ञासुः खगमो गतिम् ॥

खगमः	ஆகாயத்தில் பறக்கிற	उक्त्वा	சொல்லிவிட்டு,
पतगोत्तमः	பகல்களுக்கிறந்தவ	गिरेः	பர்வதத்தின்
सः	அந்த [குறை	शृङ्गाजिज्ञासुः	கொடுமுடியினின்றும்
सम्पातिः	ஊம்பாதி	गतिम्	சத்தியை
हरीन्	வானரர்கள்	जिज्ञासुः	அறிந்துகொள்ள
सर्वान्	எல்லோரையம்		எண்ணமுடையவராய்
इति	இப்படி [பார்த்து	उत्पपात	உயரப் பறந்தார்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतिसंहृष्टमानसाः । वभूवुर्हरिशार्दूला विक्रमाभ्युदयोन्मुखाः ॥ १५ ॥

तस्य	அதுமுண்டைய	प्रीतिसंहृष्ट-)	மனங்கொள் குளிர்ந்தவர்
तद्वचनं	அம்மொழியை	मानसाः)	களராய்
श्रुत्वा	கேட்டு,	विक्रमा-)	வெற்றியை யடைவ
हरिशार्दूलाः	வானர வீரர்கள்	भ्युदयोन्मुखाः)	தில் அவாயுண்டைய
		वसूतुः	வர்களுராய்
			இருந்தவர்களுள்.

अथ पवनसमानविक्रमाः पुष्पगवराः प्रतिलब्धपौरुषाः ।

अभिजिद्भिमुखा दिशं ययुर्जनकसुतापरिमार्गणोन्मुखाः ॥ १६ ॥

अथ	அப்பொழுது	प्रतिलब्धपौरुषाः	தெரியாததை மறப்படி
पवनसमान-)	வாயுவைப்போன்ற	जनकसुता-)	யுமடைந்தவர்களுராய்
विक्रमाः)	விக்கிரமமுண்டைய	परिमार्गणोन्मुखाः)	ஐனகரின் மகனாகத்
पुष्पगवराः	வானர வீரர்கள்	दिशं	தெருவதில் ஆஸக்தி
अभिजि-)	வெற்றிக்கு வேண்டிய	ययुः	யுண்டையவர்களுராய்
दभिमुखाः)	அணுகலசின்னங்க		மண்மடுவெலுத்த ஓடு
	கையடைந்தவர்களுராய்		யழியை
			கண்டுக்கொண்டார்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किष्किन्धाकाण्डे त्रिपष्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11637

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2385

चतुःपष्टितमः सर्गः—अथपत्ती नानं काव्ये लोकाः ॥ १५ ॥

समुद्रलङ्घनालोचनम्—समुद्रीरत्नैः तैः तान्द लोकाः सिद्धम्.

आख्याता गृधराजेन समुत्पत्य पुवङ्गमाः । सङ्गम्य प्रीतिसंयुक्ता विनेदुर्भीमविक्रमाः ॥ १॥

गृधराजेन	கழுஞ்சா ஐனல்	प्रीतिसंयुक्ताः	மனச்சந்தயம் மகிழ
आख्याताः	விஸ்தரித்துச் சொல்	समुत्पत्य	ண்டவர்களுராய்
	வப்பெற்ற	सङ्गम्य	உயர் எழும்திக்
भीमविक्रमाः	ஆதிசய பரகக்கிரமத்	विनेदुः	குவித்து,
	தையுண்டையவர்களுரான		ஒன்று சொர்த்த,
पुवङ्गमाः	வானரர்கள்		ஆவார்த்தார்கள்.

संपातेर्वचनं श्रुत्वा हरयो रावणक्षयम् । हृष्टाः सागरमाजमुः सीतादर्शनकाङ्क्षिणः ॥ २ ॥

हरयः	வானரர்கள்	हृष्टाः	அந்தந்தயடைந்த
संपातेः	சம்பாதிவினுண்டைய	सीतादर्शन-)	வர்களாயும்,
रावणक्षयं	ராவணனைழிவுக்குரிய	काङ्क्षिणः)	செய்தகியின் தகிர
वचनं	ஆசை சேவையை		வீத்தை கதிர்பார்த்த
श्रुत्वा	கேட்டு,	सागरं	தவர்களாயும்
		आजमुः	சமுத்திரத்திற்கு
			வந்துசொந்தார்கள்.

विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा सागरस्य निरीक्षणान् । आश्वासयामास हरीन्भयार्तान्हरिसत्तमः ॥

सागरस्य	சமுத்திரத்தை	हरिसत्तमः	வானரசிரேஷ்டன் (அங்கதன்)
निरीक्षणान्	பார்ப்பதிலின் துறை	भयार्तान्	பயந்து திகிலடைந்த
विद्रुतां	கலைந்தோடத்தலைப்	हरीन्	வானர்களை
वाहिनीं	சைன்யத்தை [பட்ட	आश्वासयामास	தேற்றரவு செய்தான்.
दृष्ट्वा	கண்டு,		

तान्विषादेन महता विपण्णान्वानरर्षभान् । उवाच मतिमान्काले वालिमृनुर्महाबलः ॥१०॥

महाबलः	மிக பலவீரணம்	विषादेन	அனதரியத்தினால்
मतिमान्	மிக புத்திமாளான	विपण्णान्	கலச்சபடைந்த
वालिमृनुः	வாலியின் குமாரன்	तान्	அந்த
काले	அச்சமயத்தில்	वानरर्षभान्	வானரசிரேஷ்டர்களை ப்பார்த்து
महता	மிக்க	उवाच	கொன்னான்.

न विषादे मनः कार्यं विषादो दोषवत्तमः । विषादो हन्ति पुरुषं बालं क्रुद्ध इवोस्रगः ॥

विषादे	"அனதரியத்தில்	बालं	பாலனை
मनः	மனதை	क्रुद्धः	சிறந்தக்கொண்ட
न कार्यं	செய்யத்தலாகாது.	उस्रगः इव	பாம்புபோல
दोषवत्तमः	தேரவுக்களுக்கெல் லாம் முதலானது	पुरुषं	ஒருவனை
विषादः	அனதரியம்.	विषादः	அனதரியம்
		हन्ति	கொன்றகிடும்.

विषादो यं प्रसहते विक्रमे समुपस्थिते । तेजसा तस्य हीनस्य पुरुषार्थो न सिध्यति ॥

विक्रमे	பாக்கிரமிக்க வேண் டியகாலம்	तेजसा	பாக்கிரமித்தை
समुपस्थिते	வந்தவளவில்	हीनस्य	ஊட்ட
विषादः	மனத்தாழ்ச்சி	तस्य	அவனுக்கு
यं	எவனை	पुरुषार्थः	ஒரு புருஷார்த்தமும்
प्रसहते	அடங்கிக்கொள்ளு கிர்ப்பிதா	न सिध्यति	செய்யாதுகொண்டி.

तस्यां राज्यां व्यतीतायाभङ्गदो वानरर्षभः । हरिवृद्धैः समागम्य पुनर्मन्त्रममन्त्रयन् ॥१३॥

तस्यां	அந்த	हरिवृद्धैः	ஹானவான்களான
राज्यां	இரவு	समागम्य	உடி, [வானர்களைஉ
व्यतीतायां	கழியவும்	पुनः	இசங்குமேல்
वानरर्षभः	வானரசிரேஷ்டனான	मन्त्रं	ஆகவேண்டிய கூரியத்தை
अङ्गदः	அங்கதன்	अमन्त्रयन्	ஆனோசிக்கான்.

सा वानराणां ध्वजिनी परिवार्याद्भृदं बभौ । वासवं परिवार्येव मरुतां वाहिनी स्थिता ॥

मरुतां	தேவர்களுடைய	सा	அந்த
वाहिनी	காசனம்	वानराणां	வானர
वासवं	இந்திரனை	ध्वजिनी	தேனை
परिवार्य	சூழ்த்து,	अद्भुवं	அங்கதனை
स्थिता इव	நின்பதுபோல	परिवार्य	சூழ்த்துகொண்டு,
		बभौ	விளங்கிற்று.

कोऽन्यस्तां वानरीं सेनां शक्तः स्तम्भयितुं भवेत् । अन्यत्र वाकितनपादन्यत्र च हनूमतः ॥

तां	அந்த	च	அதுவல்லாமல்
वानरीं	குரங்கு	हनूमतः	நானூமா காக்காட்டி
सेनां	படைகை		ஹும்
स्तम्भयितुं	அடக்கி ஆள்	अन्यत्र	வேறான
वाकितनपाद्	வாசிப்புத்திரனைக்காட்	अन्यः कः	எவன் தான்
	டிஹும்	शक्तः	சமர்த்தனாக
अन्यत्र	வேறான	भवेत्	ஆவான்.

ततस्तान्हरिवृद्धांश्च तच्च सैन्यमरिन्दमः । अनुमान्याद्भृदः श्रीमान्वाक्यमर्थवद्ब्रवीत् ॥१६॥

अरिन्दमः च	சத்தருக்களை அழைக்க வல்லவனும்	हरिवृद्धान्	வானரப்பெரியோர்க
श्रीमान्	சைத்தீவிவானம் பொருத்தியவனுமாவ	अनुमान्य च	கொள்கிறததும் [னை
अद्भुतः	அங்கதன்	तत्	அந்த
ततः	அக்காலத்தில்	सैन्यं	சேனையைப்பார்த்து
तान्	அந்த	अर्थवत्	பொருள் படுத்த
		वाक्यं	சொல்லை
		अब्रवीत्	சொன்னான்.

क इदानीं महातेजा लङ्घयिष्यति सागरम् । कः करिष्यति सुर्याय सत्यसन्धमरिन्दमम् ॥

इदानीं	"இச்சமயத்தில்	कः	எவன்
कः	எந்த	अरिन्दमं	சத்தருளம்நீராரச
महातेजाः	புலாபரக்கிரமரவி	सुर्याय	சுரியை [ரான
सागरं	சமுத்திரத்தை	सत्यसन्धं	சத்தியஸத்தராக
लङ्घयिष्यति	தாண்டப்போகிறான்?	करिष्यति	செய்யப்போகிறான்?

को वीरो योजनशतं लङ्घयेत् पृथङ्गमाः । इमांश्च यूथपान्सर्वान्मोक्षयेत्को महाभयात् ॥१८॥

पृथङ्गमाः	"வானரர்களை!	इमान्	இந்த
कः	எந்த	यूथपान्	வானரவர்களை
वीरः	வீரன்	सर्वान्	எல்லாவகையும்
योजनशतं	நூறுபேரானூறு தூரம்	महाभयात्	பெரிய ஆபத்தில்
लङ्घयेत्	தாண்டுவான்?		வின்று
कः च	எவன் தான்	मोक्षयेत्	விடுவிப்பான்?

कस्य प्रसादादारांश्च पुत्रांश्चैव गृहाणि च । इतो निवृत्ताः पश्यामः सिद्धार्थाः सुखिनो वयम् ॥

वयं एव	" நாமும்	दारान् च	மனைவிகளையும்
सिद्धार्थाः	காரியங்களுடைய	पुत्रान् च	புத்திரர்களுக்கும்
	பெற்றவர்களையும்	गृहाणि च	விடுகளுக்கும்
सुखिनः	சிம்மதியான மனத்தர்	कस्य	எவனுடைய
इतः	இக்கிருந்து [கனாய்	प्रसादात्	பேருதலிவால்
निवृत्ताः	திரும்பினவர்களாய்	पश्यामः	காண்போம்.

कस्य प्रसादाद्रामं च लक्ष्मणं च महाबलम् । अभिगच्छेम संहृष्टाः सुर्यावं च महाबलम् ॥

महाबलं	" மகாபலவானான	सुर्यावं च	சூரியனையும்
रामं च	புரீசாமனையும்	कस्य	எவனுடைய
लक्ष्मणं च	லக்ஷ்மணனையும்	प्रसादात्	பேருதலிவால்
महाबलं	மகாபலவானான	संहृष्टाः	மனமகிழ்ந்தவர்களாய்
		अभिगच्छेम	சென்றடைவோம் ?

यदि कश्चित्समर्थो यः सागरप्लवने हरिः । स ददात्विह नः शीघ्रं पुण्याभयदक्षिणाम् ॥

सागरप्लवने	" சமுத்திரத்தைத்	सः	ஆவன்
	தரண்டுவிடில்	इह	இவ்வியற்பத்தில்
समर्थः	சமர்த்தானான	पुण्यां	மெச்சத்தக்க
हरिः	வானன்	अभयदक्षिणां	அபயதக்சிணையை
यः कश्चित्	எவனுடைய ஒருவன்	शीघ्रं	தாமதியாமல்
यदि	இருப்பானானில்	नः	நமக்கு
		ददात्	அளிக்கும் இம் "

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा न कश्चिन्किञ्चिदब्रवीत् । स्तिमितेवाभवत्सर्वा तत्र सा हरिवाहिनी ॥

सा	அந்த	तत्र	அச்சமயத்தில்
हरिवाहिनी	வானரவையம்	स्तिमिता इव	உணர்ச்சியற்றது
सर्वा	முழுமையும்	अभवत्	இருந்தது. [போல்
अङ्गदस्य	அங்கதனுடைய	कश्चित्	ஒருவனுடைய
वचः	வார்த்தையை	किञ्चित्	எதைபு
श्रुत्वा	கேட்டு,	न अब्रवीत्	பேசவில்லை.

पुनरेवाङ्गदः प्राह तान्हरीन्हरिसत्तमः । सर्वे बलवतां श्रेष्ठा भवन्तो दृढविक्रमाः ॥ २३ ॥

हरिसत्तमः	வானரர்களுட்க	भवन्तः	" சீல்கள்
अङ्गदः	அங்கதன் [கிறத்த	सर्वे	எல்லோரும்
तान् हरीन्	அவ்வானரர்களைப்	दृढविक्रमाः	திருடமான பராக்ரீர
	பார்த்து		மழுண்டவர்கள்.
पुनरेव	மறுபடியும்	बलवतां	சீலர்களுடன்
प्राह	பேசினார்.	श्रेष्ठाः	கிறத்தவர்கள்.

व्यपदेश्यकुले जाताः पूजिताश्चाप्यभीक्ष्णशः । न हि वो गमने सङ्गः कदाचित्कस्यचित्कचित् ॥

ब्रुवध्वं यस्य या शक्तिर्गमने पुवर्गर्षभाः ॥ २५ ॥

व्यपदेश्यकुले	புகழ்க்குடிகுலத்தில்	कचित्	சில சில கையாறு
जाताः	பிறந்தவர்கள் ; [கில்]	न हि	இல்லையன்றோ !
अपि	பல, தடவைபும்	पुवर्गर्षभाः	வரலாறுகளிற் கிலை !
पूजिताः	கொண்டாடப்பட்ட	गमने	தாண்டுகொடில்
वः	உக்களுக்கு [வர்கள் ;	यस्य	யாருக்கு
गमने	பாய்தலில்	या	எந்த
सङ्गः	தடை	शक्तिः च	சக்திதான் உள்ள
कस्यचित्	எவனுக்காவது		தென்று
कदाचित्	எப்பொழுதாவது	पुवध्वम्	கொல்லுங்கள்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 11661

किष्किन्धाकाण्डे भादितः श्लोकाः 2469

पञ्चषष्टितमः सर्गः—अथपत्तं हृत्तुवावतु णारंक्कम् ॥ २५ ॥

स्वशक्त्याविष्करणम्—அவரவர் சக்தியை வெளியீடுவது.

अथाद्भुवचः श्रुत्वा सर्वे ते वानरोत्तमाः । स्वं स्वं गतौ समुत्साहमाहुस्तत्र यथाक्रमम् ॥

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः । मैन्द्रश्च द्विविदश्चैव सुषेणो जाम्बवान्स्तथा ॥२॥

अथ	அப்போது	ते	அந்த
गजः	கஜன்,	सर्वे	எல்லா
गवाक्षः	கவாக்ஷன்,	वानरोत्तमाः एव	வானரோத்தமர்களுமே
गवयः	கவயன்,	अद्भुवचः	அஃகந்தன் வார்த்தை
शरभः	சரபன்,	श्रुत्वा	கேட்டு, [ஐய
गन्धमादनः	கந்தமாதனை,	तस्य	அந்த
मैन्द्रः	மைந்தன்,	गतौ	கடத்தலின் விவரம்
द्विविदः	தீவிதன்,	स्वं स्वं	தன் தன் [கில்
सुषेणः	சுசேணன்,	समुत्साहं	பூர்ணசக்தியை
जाम्बवान् च	ஜாம்பவந்தனார்	यथाक्रमं च	வரிவரிக்கிரமமாகிய
तथा	அப்படியே	आहुः	கொண்டுள்ளீர்கள்.

आवभाषे गजस्तत्र पृथेयं दशयोजनम् । गवाक्षो योजनान्याह गमिष्यामीति विशतिम् ॥

तत्र	அத்தருணத்தில்	गवाक्षः	கவாக்ஷன்
गजः	கஜன்	विशति	இருபது
दशयोजनं	பத்துயோஜனை	योजनानि	யோஜனைகளை
पृथेयं	தாண்டுவேளைன்று	गमिष्यामि इति	வட்டிடுவென்று
आवभाषे	கொண்டுள்ளீர்.	आह	புரட்டுகின்றீர்.

गवयो वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह । त्रिंशत् तु गमिष्यामि योजनानां प्रवङ्गमाः ॥ ४ ॥

தல்	ஆத்தருணத்தில்	புவங்குமா:	'வானரர்களே !
गवयः	கவயன் என்றான்	योजनानां	யோஜனைகளின்
वानरः	வானரன்	त्रिंशत् तु	முப்பதைதயும்
तान्	அந்த	गमिष्यामि	நான்கடப்பேன்'
वानरान्	வானரர்களைப்		என்று
	பார்த்து	उवाच ह	சொன்னான், காண் !

शरभो वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह । चत्वारिंशद्गमिष्यामि योजनानां प्रवङ्गमाः ॥ ५ ॥

शरभः	சரபன் என்று	पुवङ्गमाः	"வானரர்களே !
वानरः	வானரன்	योजनानां	யோஜனைகளின்
तान्	அந்த	चत्वारिंशद्	நாற்பதை
वानरान्	வானரர்களைப்	गमिष्यामि	நான் கடப்பேன் "
	பார்த்து	उवाच	சொன்னான், [என்று
तत्	ஆத்தருணத்தில்	ह	காண் !

वानरांस्तान् महातेजा अववीहन्धमादनः । योजनानां गमिष्यामि पञ्चाशत् न संशयः ॥

तान्	அந்த	पञ्चाशत्	ஐம்பதை
वानरान्	வானரர்களைப்	गमिष्यामि	நாண்டுமேன்.
	பார்த்து	संशयः तु	சந்தேகமே
महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியன்	न	இல்லை' என்று
गन्धमान्दः	கந்தமாதவன்	अववीह	சொன்னான்.
योजनानां	'யோஜனைகளின்		

मैन्द्रस्तु वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह । योजनानां परं पष्टिमहं प्रवितुमुत्सहे ॥ ७ ॥

तत्	ஆத்தருணத்தில்	योजनानां	யோஜனைகளின்
मैन्द्रः	மேயந்தன் என்று	परि	அறுபதை
वानरः	வானரன்	प्रवितुं	நாண்ட
तान्	அந்த	उत्सहे	சத்தியன் அயனுமேன்
वानरान्	வானரர்களைப்		மேன்' என்று
	பார்த்து	उवाच	சொன்னான்
अहं परं तु	'நான் அப்படியாவது	ह	காண் !

ततस्तत्र महातेजा द्विविदः प्रत्यभाषत । गमिष्यामि न सन्देहः सप्तति योजनान्यहम् ॥

ततः	அப்பால்	सप्तति	எழுபதை
महातेजाः	மகா தேஜஸ்வியன்	योजनानि	யோஜனைகளை
द्विविदः	தவிரிந்தன்	गमिष्यामि	கடப்பேன்
तत्	'அய்விவரமுதலில்	सन्देहः न	சந்தேகமில்லை' என்று
अहं	நாடுவருகாக்குமுல்	प्रत्यभाषत	சொன்னான்.

सुषेणस्तु हरिश्रेष्ठः प्रोक्तवान् कपिसत्तमान् । अशीतिं योजनानां तु प्रवेयं प्रवगेश्वराः ॥

हरिश्रेष्ठः	வானரசிரேஷ்டனான	योजनानां	யோஜனைகளின்
सुषेणः	சுசேணன்	अशीतिं तु	எண்பதைதரும்
कपिसत्तमान्	வானரசிரேஷ்டர்களை பார்த்து	तु	என் மட்டில்
प्रवगेश्वराः	'வானசீர்த்வரர்களே !	प्रवेयं	கடப்பேன்" என்று
		प्रोक्तवान्	கொண்டான்.

तेषां कथयतां तत्र सर्वास्ताननुमान्य च । ततो वृद्धतमस्तेषां जाम्बवान् प्रत्यभाषत ॥

तेषां	அவர்களுக்கு	सर्वान्	எல்லாவற்றையும்
वृद्धतमः	மிக முதிவோராகிய	अनुमान्य	கொள்கித்து
जाम्बवान्	ஜாம்பவான்	ततः	பின்னர்
कथयतां	சொல்லிக்கொண்டிரு க்கிற	तत्र	அந்த சந்தர்ப்பத் திற்கு
तेषां	அவர்களுடைய	प्रति च	அனுகூலமானபடியே
तान्	அந்த	अभाषत	பேசினார்.

पूर्वमस्माकमप्यासीत् कश्चिद्भूतिपराक्रमः । ते वयं वयसः पारमनुभ्राताः स्म सांप्रतम् ॥११॥

पूर्व	"முந்தகாலத்தில்	ते	அந்த
अस्माकं अपि	எமக்கும்	वयं	காம்
कश्चिन्	மனதிற்கெட்டாத	साम्प्रतं	இப்பொழுது
गतिपराक्रमः	வேகமுள்ள பலம்	वयसः	வயதின்
आसीत्	இருந்தது.	पारं	மறுகாலைய
		अनुभ्राताः स्म	அடைந்துவிட்டோம்.

किं तु नैवं गते शक्यमिदं कार्यमुपेक्षितुम् । यदर्थं कपिरामश्च रामश्च कृतनिश्चयौ ॥१२॥

एवं गते	"இந்த ஸ்திதியை அடைந்திருக்கையில்	कृतनिश्चयौ	பிரதிகளை செய்து கொண்டார்களே
यत्	எந்த	इदं	அந்த இந்த
अर्थं	பிரயோஜனத்திற்காக	कार्यं	காரியமானது
कपिरामः च	வானரசராரும்	उपेक्षितुं	புறக்கணிப்பதற்கு
रामः च	ஸ்ரீராமரும்	किं तु	எப்படியும்
		न शक्यम्	முடியாததே.

सांप्रतं कालभेदेन या गतिस्तां निबोधत । नवति योजनानां तु गपिष्यामि न संशयः ॥

साम्प्रतं	"தற்போதம்	तु	இப்போதும்
कालभेदेन	காலபேதத்தினால்	योजनानां	யோஜனைகளின்
या	எந்த	नवति	கொண் ணுடனற
गतिः	வேகமோ	गपिष्यामि	கடப்பேன்.
तां	அதை	संशयः न	ஸந்தேகம் இல்லை."
निबोधत	சொல்லிக்கொண்டான்.		

तांस्तु सर्वान् हरिश्छेष्टाञ्जाम्भवान् पुनरब्रवीत् । न खल्वेतावदेवामीदृमने मे पराक्रमः ॥ १४ ॥

ताम्	ஆங்க	गमने	“கமனத்தில்
हरिश्छेष्टान्	வானரத்தலைவர்கள்	मे	எனது
सर्वान् तु	எல்லாவரையும்பார்,த்து	पराक्रमः एव	பராக்ரமமோ
जाम्भवान्	ஜாம்பவான்	एतावत् सत्	இவ்வளவுதான்
पुनः	பின்னும்		வென்பது
अब्रवीत्	சொன்னார்.	न आसीत्	இல்லை.

मया महाबलेश्चैव यज्ञे विष्णुः सनातनः । प्रदक्षिणीकृतः पूर्वं क्रममाणश्चिविक्रमः ॥ १५ ॥

पूर्वं	“முன்பு	सनातनः	நாகவதான
महाबलेः	மகாபலையின்	विष्णुः एव	ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவானே
यज्ञे	யாகத்தில்	मया च	என்னாலேயேய
त्रिविक्रमः	திரிவிக்கரமஸூபமடைந்	प्रदक्षिणीकृतः	பரதட்சிணம் செய்யப்
क्रममाणः	பெரும்புலிநடைந் [து		பட்டார்.

स इदानीमहं वृद्धः पुवने मन्दविक्रमः । यौवने च तदासीन्मे बलमप्रतिमं परैः ॥ १६ ॥

सः अहं	“அந்த நான்	यौवने च	வாலிபத்தினோ,
इदानीं	இப்பொழுது	परैः	இதரர்களை
वृद्धः	கிழவன்.	अप्रतिमं	ஒப்புயர்வில்லாத
पुवने	தாண்டுவதில்	बलं	பலம்
मन्दविक्रमः	குறைந்த பலமுள்ள	मे	எனக்கு
तदा	அப்பொழுது [வன்.	आसीत्	இருந்தது.

संप्रत्येतावतीं शक्तिं गमने तर्क्याम्यहम् । नैतावता च संसिद्धिः कार्यस्यास्य भविष्यति ॥

गमने	“தாண்டுவதில்	तर्क्यामि	காண்கிறேன்.
संप्रति	தற்போதம்	अस्य	இந்த
एतावतीं	இவ்வளவு	कार्यस्य	காரியத்தினுடைய
शक्तिं च	சக்தியைத்தான்	संसिद्धिः	பூர்ணமான சித்தி
अहं	என்	एतावता	இதனால்
		न भविष्यति	உண்டாவாது.

अथोत्तरमुदारार्थमब्रवीद्बृद्धस्तदा । अनुमान्य महाप्राज्ञो जाम्भवन्तं महाकपिम् ॥ १७ ॥

महाप्राज्ञः	பொறிவுள்ள	उदारार्थं	கந்திரமான பொருள்
बृद्धः	அங்கதன்		நிறைந்த
महाकपिं	வானரர்கள் எல்லோர்	उत्तरं	பதிலை
	குக்கும் தலைவரான	तदा	அப்பொழுது
जाम्भवन्तं	ஜாம்பவந்தனார்	अथ	பின்வருமாறு
अनुमान्य	என்கேள் திரும்பெய்து,	अब्रवीत्	சொன்னான்.

अहमेतद्गमिष्यामि योजनानां शतं महत् । निवर्तने तु मे शक्तिः स्यान्न वेति न निश्चितम् ॥

अहं	" நான்	मे	எனக்கு
एतद्	இந்த	शक्तिः	சக்தி
महत्	பெரிதான	स्यात्	இருக்குமா ?
योजनानां	யோஜனைகளின்	न वा	இராதா ?
शतं	சூறை	हति	என்று
गमिष्यामि	தரண்டுவிடும்.	न निश्चितम्	நிச்சயமாய்த் தெரிந்ததாக இல்லை."
तु	ஆனபோதிலும்		
निवर्तने	திரும்புவதில்		

तमुवाच हरिश्रेष्ठो जाम्बवान् वाक्यकोविदः । ज्ञायते गमने शक्तिस्तव ह्यृक्षसत्तम ॥ २० ॥

हरिश्रेष्ठः	வானர்களுக்கு முக்கியமான	ह्यृक्षसत्तम	"வானர்களுக்கும் கரடிகளுக்கும் தலைவ!
वाक्यकोविदः	பேசுவதில் திறமை வாய்ந்த	गमने	போவதில் மாத்திரம்
जाम्बवान्	ஜாம்பவந்தர்	शक्तिः	சக்தி
सं	உவணைப்பார்த்து	तव	உனக்கு
उवाच	கொன்னார்.	ज्ञायते	ஊழ்வுடமாய்த் தெரிந்தது.

कामं शतसहस्रं वा न ह्येष विधिरुच्यते । योजनानां भवाञ्शक्तो गन्तुं प्रतिनिवर्तितुम् ॥

योजनानां	" யோஜனைகளின்	भवान्	நீ
शतसहस्रं	சூறு ஆயிரத்தை	शक्तः	எயர்த்தன்.
वा	இதுவுமன்றி	हि	ஆனபோதிலும்
कामं	எவ்வளவு ஆனாலும்	एषः	இது
गन्तुं	போவதற்கும்,	विधिः	தியாயமாக
प्रतिनिवर्तितुं	திரும்புவதற்கும்	न उच्यते	கொல்லப்படவில்லை.

न हि प्रेषयिता तात स्वामी प्रेष्यः कथञ्चन । भवताऽयं जनः सर्वः प्रेष्यः पुवगसत्तम ॥

तात	" குழந்தாய்!	हि	நிச்சயம்!
प्रेषयिता	அனுப்பவேண்டியவனான	पुवगसत्तम	தான்டுபவர்களில்
स्वामी	எஜமானன்	अयं	இந்த [கிறந்தவனை!
प्रेष्यः	சூதனாகல்	सर्वः	எல்லா
न कथञ्चन	எவ்விதத்திலும் இல்லை.	जनः	ஜனமும்
		भवता	உன்னால்
		प्रेष्यः	அனுப்ப உரியது.

भवान्कलत्रमस्माकं स्वामिभावे व्यवस्थितः । स्वामी कलत्रं सैन्यस्य गतिरेषा परन्तप ॥ तस्मात्कलत्रवत्तत्र प्रतिपाल्यः सदा भवान् ॥ २३ ॥

स्वामिभावे व्यवस्थितः भवान् अस्माकं कलत्रं परंतप स्वामी सैन्यस्य कलत्रं	“எழுமாணன் தானத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தீ எங்களுடைய பலத்தை கோட்டை. சத்திரமும் ஹாராக! வழுமாணன் வைன்யத்திற்கு கோட்டை.	एषा गतिः तस्मान् भवान् सदा कलत्रम् तस्य प्रतिपाल्यः	இது கிரமம். ஆகையால் தீ, எப்பொழுதும், கோட்டையைப்போல் அந்த ஸ்திரீயில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்.
---	--	--	---

अपि चैतस्य कार्यस्य भवान्मूलमस्मिन्दम । मूलमर्थस्य संरक्ष्यमेव कार्यविदां नयः ॥२४॥

अपि च एतस्य कार्यस्य अस्मिन्दम भवान् मूलं अर्थस्य	“மேலும், இந்த காரியத்திற்கு, பகைவரேறே! தீ ஆதாரமே. பிரயோசனத்திற்கு	मूलं संरक्ष्यं एवः कार्यविदां नयः	ஆதாரமே, { செவ்வையாய்க் காப் பாற்றப்படவேண்டி யது. இது தூலநி புலவர்களின் கொள்கை.
---	---	---	--

मूले हि सति सिध्यन्ति गुणाः पुष्पफलादयः ॥ २५ ॥

मूले सति हि	“ஆதாரமே இருந்தால்,தான்	पुष्पफलादयः गुणाः सिध्यन्ति	புல்பம், பழம் முத பலன்கள் [சீய செக்கிக்கின்றன.
----------------	---------------------------	-----------------------------------	--

तद्भवानस्य कार्यस्य साधने सत्यविक्रम । बुद्धिविक्रमसम्पन्नो हेतुरत्र परन्तप ॥ २६ ॥

तत् सत्यविक्रम परंतप अस्य	ஆகவே, ஸத்தியபராக் கிரம முன்னவனே! நத்துருக்களை சம் ஹரிப்பவனே! இந்த	कार्यस्य साधने अस्य बुद्धिविक्रमसंपन्नः भवान् हेतुः	காரியத்தின் ஸாதனையில் அச துவ்வீடத்தில் புத்தியும், பராக் கிர மமே, [மும் கைறந்த காரணம்.
------------------------------------	--	--	--

गुरुश्च गुरुपुत्रश्च त्वं हि नः कपिसत्तम । भवन्तमाश्रित्य वयं समर्था ह्यर्थसाधने ॥ २७ ॥

कपिसत्तम त्वं नः गुरुः व गुरुपुत्रः भवन्तं हि	“வானாசிரிசேஷ்டமனே! தீ, எங்களுக்கு ஆசானே. ஆதுபுத்திரன் ஆசானின் புத்திரன் உள்ளீனாயே.	आश्रित्य च अर्थसाधने वयं हि समर्थाः	தான் கொண்டுதான், காரியத்தை முடித் துக்கொள்வதில் எங்களுக்கும் { வேண்டிய யோக்கிதை புலையவர்களாகி இரும்.”
---	--	--	---

उक्तवाक्यं महाप्राज्ञं जाम्बवन्तं महाकपिः । प्रत्युवाचोत्तरं वाक्यं वाल्मिसूनुरथाङ्गदः ॥२८॥

अथ	இங்கு	महाप्राज्ञं	மேலாறிஷ்டைய
उत्तरं	அதின்மேல்	उक्तवाक्यं	இவ்வாறு கூறிய
वाल्मिसूनुः	வாலிபுத்திரனான	जाम्बवन्तं	ஜம்பவந்தனராய்பார்
महाकपिः	பெருபுவாளரான	वाक्यं	ஒரு மொழியை [த்து
अङ्गदः	அங்கதன்	प्रत्युवाच	பதிலாக உரைத்தான்.

यदि नाहं गमिष्यामि नान्ये वानरपुङ्गवाः । पुनः खल्विदमस्माभिः कार्यं प्रायोपवेशनम् ॥

अहं	"நான்	अस्माभिः	எம்மால்
न गमिष्यामि	போகாதொழிவேன்	पुनः	எப்படியாவது
यदि	ஆகில்,	कार्यं	செய்யத்தக்கது
अन्ये	வேறு	इदं	இந்த
वानरपुङ्गवाः	வானரசிரேஷ்டர்கள்	प्रायोपवेशनं खलु	பட்டினிகிடந்து உடிர்
न	இல்லை.		துறத்தலை.

न ह्यकृत्वा हरिपतेः सन्देशं तस्य धीमतः । तत्रापि गत्वा प्राणानां पश्यामि परिरक्षणम् ॥

हि	"ஈடுகொண்டால்	गत्वा	சென்று,
तस्य	அந்த	तत्र अपि	அங்கேயும்
धीमतः	சிறந்த புத்தியுடைய	प्राणानां	உயிருக்கு
हरिपतेः	வானரசுவேந்தனின்	परिरक्षणं	சேதம் வராத சரவ
सन्देशं	கட்டளைவை		நானத்தை
अकृत्वा	செய்து முடிக்காமல்,	न पश्यामि	நான் அறியவில்லை.

स हि प्रसादे चात्यर्थं कोपे च हरिरीश्वरः । अतीत्य तस्य सन्देशं विनाशो गमने भवेत् ॥

सः	"அந்த	तस्य	அவருடைய
हरिः	வானரசர்	संदेशं	கட்டளையை
प्रसादे च	ஆருகிலும்	अतीत्य	நீதி,
कोपे च	கொபத்திலும்	गमने	கொலையில்
अत्यर्थं	நீதம் மீளுகியதை	विनाशः	நாசம்
ईश्वरः	செய்யக்கூடியவர்.	भवेत्	விளைவு.
हि	ஆதனால்		

तद्यथा ह्यस्य कार्यस्य न भवत्यन्यथा गतिः । तद्भवानेव दृष्टार्यः सञ्चिन्तयितुमर्हति ॥३२॥

तत्	"ஆகையால்	तत्	அதை
अस्य	இந்த	दृष्टार्यः	காரியத்தின் முடிவு
कार्यस्य	காரியத்தின்		தெரிந்தவாரான
गतिः	முடிவு	भवान् एव	நீங்கள் நான்
अन्यथा	வேடாய்	सञ्चिन्तयितु	தீர்க்கா கொள்கலை
न भवति यथा	முடியாதவண்ணம்	अर्हति हि	வேண்டும். [செய்ய

सोऽङ्गदेन तदा वीरः प्रत्युक्तः पुवर्गपभः । जाम्भवानुत्तरं वाक्यं प्रोवाचेदं ततोऽङ्गदम् ॥

तदा	அப்பொழுது	ततः	அதிலிருந்து
वीरः	வீரரான	अङ्गदे	அங்கதனைப்பார்த்து
पुवर्गपभः	வானரர்களுள் சிறந்த	इदं	பின்வரும்
सः	அந்த	वाक्यं	வாக்கியத்தை
जाम्भवान्	ஜாம்பவந்தர்	उत्तरं	பதிலாய்
अङ्गदेन	அங்கதனால்	प्रोवाच	சொன்னார்.
प्रत्युक्तः	இவ்வாறு பதில்தொல் ஸ்ப்பட்டவராய்		

अस्य ते वीर कार्यस्य न किञ्चित्परिहायते । एष सञ्चोदयाम्येनं यः कार्यं साधयिष्यति ॥

वीर	“ஓ வீர!	एषः	இவன்
ते	உனது	कार्यं	காரியத்தை
अस्य	இந்த	साधयिष्यति	சாதிப்பானே
कार्यस्य	காரியத்திற்கு	एनं	இவனை
किञ्चित्	கொஞ்சமும்	सञ्चोदयामि	வருந்திக் கெட்கின்
न परिहीयते	குறைவமாத.		தென்.
यः	எந்த		

ततः प्रवीरं पुवतां वरिष्ठमेकान्तमाश्रित्य सुखोपविष्टम् ।

सञ्चोदयामास हरिप्रवीरो हरिप्रवीरं हनुमन्तमेव

॥ ३५ ॥

ततः	அதின்மேல்	प्रवीरं	மிக பலிஷ்டராயும்
हरिप्रवीरः	வானரர்களுக்கும் பொரியவர்	पुवतां	தாண்டிபவரும்
एकान्तं	ஒரு தனிபிடத்தை	वरिष्ठं	சிறந்தவரும்
आश्रित्य	அடைத்து,	हरिप्रवीरं	வானரவீரரையான
सुखोपनिष्टं	மகமாய் வீற்றிருந்த	हनुमन्तं एव	ஹனுமனையே
		सञ्चोदयामास	மெண்டிக் கெண்டார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये किञ्चिन्धाकाण्डे पञ्चपट्टितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकाः 11697

किञ्चिन्धाकाण्डे आदितः श्लोकाः 2445

पट्टपट्टितमः सर्गः—अथपत्तत्राण्वत्तु सर्गकम् ॥ ६६ ॥

समुद्रतरणे जाम्भवता हनुमत्प्रेरणम्—சமுத்தீரத்தைத் தாண்ட ஜாம்பவான்
ஹனுமனரைத் தூண்டுவது.

अनेकशतसाहस्रीं विपण्णां हरिवाहिनीम् । जाम्भवान् समुदीक्ष्यैवं हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

अथ	அப்பொழுது	समुदीक्ष्य	செவ்வகையாய் ஆனோ கித்து,
अनेकशतसाहस्रीं	அநேககோடிக்கணக்கான	जाम्भवान्	ஜாம்பவந்தர்
	கான	हनुमन्तं	ஹனுமனையப்பார்த்து
हरिवाहिनीं	வானரவானையாய்	एवं	பின்வருமாறு
विपण्णां	அக்கத்தொடனீராய்	अब्रवीत्	சொன்னார்.
	பாத		

वीर वानरलोकस्य सर्वशास्त्रविशारद । तूष्णीमेकान्तमाश्रित्य हनुमन् किं न जल्पसि ॥

वानरलोकस्य	" வானர மூலகத்திற்கு	तूष्णीं	பெண்பொழுது
वीर	தனிவிரகோ!	एकान्तं	என்கொ ஒரு தனிவிர
सर्वशास्त्र- विशारद }	ஸமஸ்த சாஸ்திரங்க கேட்பும் தெரிந்த அ கண்டடி நடப்பவனோ!	आश्रित्य	ட,களை,க முடைந்து,
हनुमन्	ஒய் நமனுமாரோ!	किं न जल्पसि	என் பேசாமலிருக்கி தீர் ?

हनुमन्हरिराजस्य सुग्रीवस्य समो हसि । रामलक्ष्मणयोश्चापि तेजसा च बलेन च ॥३॥

हरिराजस्य	" வானர தேவத்தனாகிய	अपि	கூட
सुग्रीवस्य च	சுகிரீவருக்கும்	हनुमन्	நமனுமந்தனோ!
तेजसा च	தேஜஸ்வலிருதும்,	समः	சமமானதாக
बलेन च	பலத்தாலும்	असि	நீர் இருக்கிறீர்.
रामलक्ष्मणयोः	ராமலக்ஷ்மணர்க ளுக்கும்	हि	சந்தேகமேயில்லை.

अरिष्टनेमिनः पुत्रो वैनतेयो महाबलः । गरुत्मानिति विख्यात उत्तमः सर्वपक्षिणाम् ॥४॥

अरिष्टनेमिनः	" அரிசுத்தேநெயின்	महाबलः	பெருவலிவுடையவர்,
पुत्रः	புத்திரன்,	गरुमान्	கருடர்,
वैनतेयः	வினதையின் புதல்வர்,	इति	என்று
सर्वपक्षिणां	பகவிகளுக்கெல்லாம்	विख्यातः	விசேஷப்பெயர்
उत्तमः	உத்தமர்.		பெற்றவர்.

बहुशो हि मया दृष्टः सागरे स महाबलः । भुजंगानुद्धरन्पक्षी महावेगो महायशाः ॥ ५ ॥

महाबलः	" மகாபலவான்	सागरं	சமுத்திரத்திற்
महावेगः	மகாதேவக/முண்டையவர்	भुजंगान्	பெரும்பாம்புகளை
महायशाः	பெருங்கீர்த்தி வாய்க் தவர்.	उद्धरन्	கூக்கிப்போவவராக.
पक्षी	புழுகான இறக்கை	बहुशो	அநேக தடவைகள்
सः	அவர் [கனொடுகடிய	मया हि	என்னாலேயே
		दृष्टः	காணப்பட்டிருக்கிறார்.

पक्षयोर्यद्बलं तस्य तावद्भुजबलं तव । विक्रमश्चापि वेगश्च न ते तेनावर्हायते ॥ ६ ॥

तस्य	" அவருடைய	अपि	இதவுமன்றி
पक्षयोः	பிறகுமளின்	विक्रमः च	ஆண்மைமும்
बलं	பலம்	वेगः च	வேகமும்
यत्	எவ்வளவு	न	உட்கரு
तावत्	அவ்வளவு	तेन	அவனோடு
तव	உமது	न अवर्हायते	குறைந்ததல்ல.
भुजबलं	தேவன்மை.		

बलं बुद्धिश्च तेजश्च सर्वं च हरिसत्तम । विशिष्टं सर्वभूतेषु किमात्मानं न बुध्यसे ॥ ७ ॥

हरिसत्तम	" உணர்விற கிறங்க	सर्वभूतेषु	உண்டானவற்றிலெல்ல
बलं	பலமும் [வலி !		லாம்
बुद्धि: च	புத்தியும்	विशिष्टं	மென்மையாக
तेज: च	தேஜஸ்ஸும்	आत्मानं	உம்மை
सर्वं च	நற்குணமும்	किं न बुध्यसे	கி' அறியவில்லையா ?

आसीदप्सरसां श्रेष्ठा विख्याता पुञ्जिकस्थला । अञ्जनेति परिख्याता पर्वा केसरिणो हरे: ॥

पुञ्जिकस्थला	" புஞ்சிக்கஸ்தலை என்ப	अञ्जना	அஞ்சனை
	வள்	इति	என்று
अप्सरसां	அப்சரப்பெண்டுகளுள்	परिख्याता	புகழ் பெற்று பெயர்.
श्रेष्ठा	மேன்மையான	केसरिणः	கேசரி என்ற
विख्याता	பிரசித்தமானவளராய்	हरे:	வரணரங்குட்ப
आसीन्	இருந்தாள்.	पर्वी	பத்தினி.

विख्याता त्रिषु लोकेषु रूपेणाप्रतिमा भुवि । अभिशापाद्भूत्ता वानरी कामरूपिणी ॥

तात	" ஒ அப்பனை !	रूपेण	ஆழகில்
त्रिषु	மூன்று	अप्रतिमा	ஒப்புமைமையில்லாத
लोकेषु	உலகங்களிலும்		வளராய்
विख्याता	புகழ்பெற்றவளராய்	कामरूपिणी	இவ்வமைய அழகு
अभिशापात्	ஒரு சாபத்தினால்		எடுத்த வள்ள
भुवि	பூவுலகில்	वानरी	வரணரப்பெண்டுகள்
		अभूत्	பிறந்தாள்.

दुहिता वानरेन्द्रस्य कुञ्जरस्य महात्मनः । कपित्थे चारुसर्वाङ्गी कदाचित्कामरूपिणी ॥

मानुषं वियद् कृत्वा रूपयौवनशालिनी । विचित्रमाल्याभरणा महर्हशौमवासिनी ॥

अचरत्पर्वतस्याग्रे प्रावृडम्बुदसन्निभे ॥ ११ ॥

महात्मनः	" மகாத்மாவான	कुञ्जा	குகுத்துக்கொண்டு,
वानरेन्द्रस्य	வரணரகிரேஷ்டரான	विचित्र-	வந்திரமாலையுடைய
कुञ्जरस्य	குஞ்சரகுண்டய	माल्याभरणा	மலர்வது
दुहिता	பெண்.	महर्हशौमवासिनी	மஹர்ஷௌமவாசி
कपित्थे	வரணரஜென்மத்தினாலும்		கித்தி
कामरूपिणी	இவ்வமைய நருவரின்		வழகுடையவளாய்
	டுக்க வல்லவளாய்,	रूपयौवनशालिनी	உலகமும் மூடுகடுக
चारुसर्वाङ्गी	குற்றமற்ற அழகுடைய		வளராய்
	யந்த அங்கத்தினாய்.	प्रावृडम्बुदसन्निभे	அழகிலத்து மேகம்
कदाचिद्	நாள் நான்		மேகமிருந்த
मानुषं	மனித	पर्वतस्याग्रे	பர்வதக்கரத்தில்
वियद्	வந்த	अचरत्	அவதினாய்.

तस्या वस्त्रं विशालाक्ष्याः पीतरक्तदशं शुभम् । स्थितायाः पर्वतस्यथे मारुतोऽप्याहरञ्छनैः ॥

पर्वतस्य	" பரவலிங்	शुभं	சூலக்கடைய
अश्रे	சிகரத்தினல்	वस्त्रं	வஸ்திரத்தை
स्थितायाः	உடையதும்	मारुतः	வாயு
तस्याः	அந்த	शनैः	தெரியாமல்
विशालाक्ष्याः	தடக்கண்ணுறாவன்	अप्याहरन्	அவிழ்த்து விழக்கொ
पीतरक्तदशं	பீடக்கொடுக்கக்கொண்ட		ய்தாரர்

स ददर्श ततस्तस्या वृत्तावूरु सुमंहती । स्तनौ च पीनो सहितौ मुजातं चारु चाननम् ॥

ततः	" அந்தருணத்தினல்	स्तनौ च	வந்தனக்கொடியும்,
तस्याः	அவளுக்கொடிக்	चारु	கண்ணைக்கவரும்
वृत्ता	சீர்தன்	मुजातं	சூர்வமற்ற அழகு
कुरु	கொடக்கொடியும்		வாய்த்த
पीनो	பருசின	आनरं च	முக்கத்தையும்,
सुमंहती	அழகாய் கொடுக்கி	सः	அவர்
सहितौ	கொடுக்கி சூக்கின்ற	वदसै	பார்,த்தார்.

तां विशालायतश्राणीं तनुमध्यां यशस्विनीम् । दृष्ट्वैव शुभसर्वाङ्गीं पवनः काममोहितः ॥

विशालायतश्राणीं	" அகன்று வீண்டித்தம்	शुभसर्वाङ्गीं	{ எல்லா ஆக்கங்களும் ஒச்சமற்ற அழகு வாய்த்தவகுமரீகை
	கண்ணையுடையவரும்	तां	அவளை
तनुमध्यां	தானுள்ய துண்டையாய்	दृष्ट्वा एव	கண்டபொத்திரத்தில்
	கடையவரும்	पवनः	வாயு
यशस्विनीं	உத்தியுடையவரை	काममोहितः	காமமுற்று மதிமயங்கி கொடுள்.

स तां भुजाभ्यां पीनाभ्यां पर्यष्वजन मारुतः । मन्मथाविष्टसर्वाङ्गो गतान्वा तामनिन्दिताम् ॥

सः	" அந்த	तां	அந்த
मारुतः	வாயு	अनिन्दितां	பாபந் துறிகையான
मन्मथाविष्ट-	கொண்டு முழுதும், மகி	तां	அவளை
सर्वाङ्गः	ம. த. கண்டு விடுங்கல்	पीनाभ्यां	வீண்ட
	பட்டவராய்	भुजाभ्यां	துரு கைகளை யும்
गतान्वा	அதிகி ம. த. வரவ்	पर्यष्वजन	அகன்று கட்டுக் கொண்டார்.

सा तु तत्रैव संभ्रान्ता मुष्ट्या शयमब्रवीत् ॥ १६ ॥
एकपत्नीव्रतमिदं को नाशयितुमिच्छति ॥ १७ ॥

अभ्युत्थितं ततः सूर्यं चालो दृष्ट्वा महावने । फलं चेति जिघृक्षुस्त्वमुत्प्लुत्याभ्युद्गतो दिवम् ॥

महावने	"பெருங்காட்டில்	दृष्ट्वा	பார்ந்து,
चालः	சிறு குழந்தையான	फलं इति	பழம் என்று
त्वं	நீர்	जिघृक्षुः	கிரகிக்க விரும்பியவ
ततः	அப்பொழுது	उत्प्लुत्या	உயர்வெழும்பி [ராவ]
अभ्युत्थितं	உதயமான	दिवं च	ஆகாயத்தையே
सूर्ये	சூரியனை	अभ्युद्गतः	கொக்கிப்போகிர்.

शतानि त्रीणि गत्वाऽथ योजनानां महाकपे । तेजसा तस्य निर्धूतो न विषादं ततो गतः ॥

महाकपे	"வானரசிரேவடனே!	तस्य	அவருடைய
योजनानां	யோஜனைகளின்	तेजसा	காந்தியினால்
त्रीणि	மூன்று	निर्धूतः	பற்றப்பட்டும்
शतानि	शताகள்	ततः अथ	அப்பொழுதும்கூட
गत्वा	சென்று,	विषादं	இளைப்பை
		न गतः	அடையவில்லை.

तावदापततस्पूर्णमन्तरिक्षं महाकपे । क्षिप्रमिन्द्रेण ते वज्रं क्रोधाविष्टेन धीमता ॥ २४ ॥

महाकपे	"பெருவானரே!	क्रोधाविष्टेन	கொபங்கொண்ட
अन्तरिक्षं	ஆகாயத்திற்கு	धीमता	விஷயத்தெரிந்த
पूर्णं	வேகமாய்	इन्द्रेण	இந்திரனால்
आपततः तावत्	பறந்தேறாடி வரவும்	वज्रं	வஜ்ராயுதம்
ते	உமதுபேரில்	क्षिप्रम्	எறியப்பட்டது.

तदा शैलाग्रशिखरे वामो हनुरभव्यत ॥ २५ ॥

तदा	"அப்பொழுது	हनुरः	கண்ணம்
शैलाग्रशिखरे	பகையின் உச்சியில்	अभव्यत	காயப்படுத்தப்
वामः	இடது		பட்டது.

ततो हि नामधेयं ते हनुमानिति कीर्त्यते ॥ २६ ॥

ततः हि	"அதிலிருந்து, தான்	हनुमान् इति	பொன்மைவான கண்ண
ते	உமது		முடையவர் என்று
नामधेयं	பெயர்	कीर्त्यते	சொல்லப்படுகிறது.

ततस्त्वां निहतं दृष्ट्वा वायुर्गन्धर्वः स्वयम् । शैलोक्ये भृशसंकुद्रो न ववौ वै मभञ्जनः ॥

गन्धर्वः	"வானசனியளிப்பவரான	दृष्ट्वा	கண்டு,
मभञ्जनः	பெருங்காற்றுவடிக்கக்	ततः	அதினால்
वायुः	வாயு [கூடிய]	भृशसंकुद्रः	யிகு கொடும்கொண்
त्वां	உம்மை		டவராய்
निहतं	அடிபட்டவராய்	शैलोक्ये	மூவ்வாங்கத்திலுட
स्वयं	நானே	न ववौ वै	கீராதிருந்துவிட்டார்.

संभ्रान्ताथ सुराः सर्वे व्रैश्वोक्ये शोभिते सति । प्रसादयन्ति संकुदं मारुतं भुवनेश्वराः ॥

வெலுகையே	முன்புவுகையுமும்	சம்பிராந்தா:	திசிலடைந்தவர்கலாய்
शोभिते सति	தந்தலித்தவரை சிவ	संकुदं	பிசுக்கியெடத்துடை
सर्वे	எல்லோர்		விசுருந்த
भुवनेश्वराः	திவ்வானகர்கலாயும்,	मारुत	வாயுக்கல
सुराः च	பிசுவர்கலாயும்	प्रसादयन्ति	சாந்தாப்பதித்திணர்வாய்.

प्रसादिते च पवने ब्रह्मा तुभ्यं वरं ददौ । अशस्त्रवध्यतां तात समरे सत्यविक्रम ॥ २९ ॥

सत्यविक्रमः	“சத்தியமான பராக்ஷி சமமுள்ளவரே !	तुभ्यं	உமக்கு
तात	ஓ அப்பனே !	समरे	யுத்தத்தில்
पवने	வாயு	अशस्त्रवध्यतां च	சாந்த ஆயுதத்தகாலும் மரணமில்லாமையை
प्रसादिते	சாந்தாடைத்தபோது	वरं	வாராக
ब्रह्मा	பிரம்மா	ददौ	தந்தார்.

वज्रस्य च निपातेन विरुजं त्वां समीक्ष्य च । सहस्रनेत्रः प्रीतात्मा ददौ ते वरमुत्तमम् ॥ ३१ ॥

वज्रस्य	“வஜ்ராயுதத்திலுடைபு	ते मरणं	உணக்கு மரணம்
निपातेन च	அடியினாலும்	ते	உனது
विरुजं	செயல்மாறுத	स्वच्छन्दतः च	இஷ்டப்படியே
त्वां	உம்மை	भूयात्	உண்டாகக்கடவது”
सहस्रनेत्रः च	இந்திரனும்	इति	என்ற
समीक्ष्य	உற்றுநோக்கி,	उत्तमं	உத்தமமான
प्रीतात्मा	உன்னங்கனித்தவனாய்	वरं वै	வாக்கை
प्रभो	“வல்லவரே !	ददौ	கொடுத்தார்.

स त्वं केसरिणः पुत्रः श्वेतजो भीमविक्रमः । मारुतस्यौरसः पुत्रस्तेजसा चापि तत्समः ॥

भीमविक्रमः	“அதிசயபராக்ஷிரமத்த வையுடைய	पुत्रः	பிள்ளை.
सः त्वं	அந்த நீர்	मारुतस्य	வாயுவுக்கு
केसरिणः	கேசரிபின்	औरसः	ஓர் அன
श्वेतजः	பத்திலிமிபிடத்திலும் பிசுவர்	पुत्रः	புத்திரன்.
		तेजसा च	தேவனானாலும்
		तत्समः अपि	உமையே ஒத்தவர்.

वयमद्य गतप्राणा भवान्छातु सांप्रतम् । दाक्ष्यविक्रमसंपन्नः पक्षिराज इवापरः ॥ ३३ ॥

अद्य	“இப்பொழுது	इव	போன்றவர்.
वयं	நான்கள்	दाक्ष्यविक्रम-	சாமத்தியமும் பல
गतप्राणाः	உயிர் போயிருக்கின்	सम्पन्नः	மும் நிறைந்தவர்.
भवान्	நீர் [கேடும்.	नः	நீங்களை
अपरः	கேட்டுவரு	सायसं	இப்பொழுது
पक्षिराजः	புள்ளை	शतु	காப்பாற்றீம்.

त्रिविक्रमे मया तात सशैलवनकानना । त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवी परिक्रान्ता प्रदक्षिणम् ॥

तात	"அப்பனே!	पृथिवी	பூமி
त्रिविक्रमे	திரிவிக்கிரமம் வந்தார்த்	त्रिःसप्तकृत्वः	இருபத்தேகாருதரம்
मया	என்னால் [கில்]	प्रदक्षिणम्	பிரதிசந்தணமாக
सशैलवन-	மலை, சோலை, காடு,	परिक्रान्ता	சுற்றிகடந்து வரப்
कानना	இளைவகளை ரடுகடிய		பட்டது.

तथा चौषधयोऽस्माभिः सञ्चिता देवशासनात् । निष्पन्नममृतं याभिस्तदाऽऽसीन्नो महद्दलम् ॥

तथा	"அப்பொழுது	अमृतं	மாணமில்லாமை
अस्माभिः च	நம்மடையே	निष्पन्नं	கிடைத்தது.
औषधयः	ஔஷதிகளும் [யினால்]	तदा	அத்தருணம்
देवशासनात्	தேவர்களின் கட்டளை-	नः	நமக்கு
सञ्चिताः	சேகரிக்கப்பட்டன.	महत् बलं	மிகுந்த பலம்
याभिः	எந்த ஆவற்றினின்றும்	आसीत्	இருந்தது.

स इदानीमहं वृद्धः परिहीनपराक्रमः । सांपतं कालमस्माकं भवान्सर्वगुणान्वितः ॥ ३६ ॥

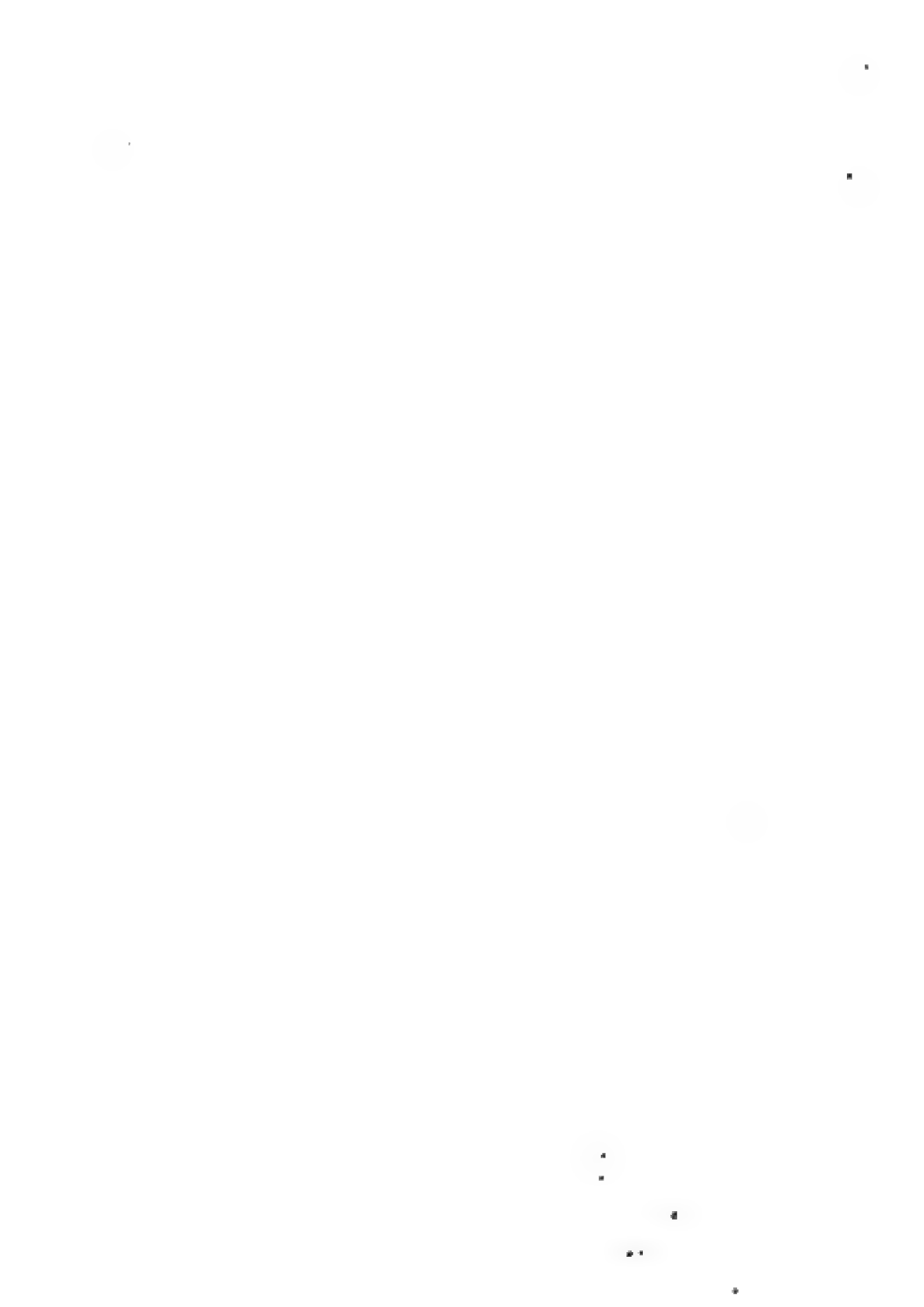
सः अहं	"அந்த நான்	सांपतं कालं	தற்காலம்
वृद्धी	இப்பொழுது	भवान्	நீர் தான்
वृद्धः	கிழவன்;	अस्माकं	எங்களுக்குள்
परिहीनपराक्रमः	வீரியம் இழந்தவன்,	सर्वगुणान्वितः	எல்லா குணசம்பன்னர்.

तद्दिग्भ्रमस्व विक्रान्तः पुवतामुत्तमो ह्यसि । त्वद्दीर्यं द्रष्टुकामेयं सर्ववानरवाहिनी ॥ ३७ ॥

पुवतां	"வானரர்களுக்குள்	सर्ववानर-	} வானரணலயம் எல்லாம்
उत्तमः	முதல்	वाहिनी	
विक्रान्तः	குராய்	त्वद्दीर्यं हि	உமது வீரத்தையே
असि	இருக்கிறீர்.	द्रष्टुकामा	காண விரும்புகிறது.
हयं	இந்த	सन्	அதனால்
		विजृम्भस्व	கினம்பும்.

उत्तिष्ठ हरिशर्दूल लङ्घयस्व महार्णवम् । परा हि सर्वभूतानां हनुमन् या गतिस्तव ॥३८॥

हनुमन्	"நாணுமே!	परा	மேலானது
तव	உம்முடைய	या	எதுவோ அது;
गतिः हि	கமனசத்தியே	हरिशर्दूल	வானரவிரே!
सर्वभूतानां	எல்லாப் பிராணிக	उत्तिष्ठ	உயர் எழும்பும்
	ளுக்கும்	महार्णवं	கடலை
		लङ्घयस्व	தாண்டும்.

पर्वताकार हनुमानजी

..... । सुनहरे भएउ पर्वताकारा ॥
कनक वरुन तन तेज विराजा । मानहुँ अपर गिरिभू कर राजा ॥

विषण्णा हरयः सर्वे हनुमन् किमुपेक्षसे । विक्रमस्य महावेगो यथा विष्णुस्त्रिविक्रमः ॥३९॥

हनुमन्	“ஹனுமன்கே !	महावेगः	மகா சதவமுள்ள
किं उपेक्षसे	என் உபேபகஷையி	विष्णुः	ஸ்ரீ விஷ்ணுபகவான்
सर्वे	எல்லா [ருக்கின் தீர் ?	त्रिविक्रमः	முநாடிவைத்தது
हरयः	வானவர்களும்த	यथा	எப்படியோ அப்படியோ
विषण्णाः	திடம்புத்தவர்களா பிருக்கிறார்கள்.	विक्रमस्य	சீரும் செய்யும்.”

ततस्तु वै जाम्बवता प्रचोदितः प्रतीतवेगः पवनात्मजः कपिः

महर्षयस्तां हरिवीरवाहिनीं चकार रूपं महदात्मनस्तदा ॥ ४० ॥

ततः	அங்கே	हरिवीरवाहिनी	வானவரி வாய்ப்பத்தை
जाम्बवता	ஜாம்பவந்தரால்	महर्षयन्	மஹர்ஷயி செய்ததை
प्रचोदितः	பிரசர்க்கிக்கப்பட்ட வரால்	आत्मनः	தன் முபத்தை
पवनात्मजः	வாயுமுயர்வரால்	रूपं	அப்படியோ
कपिः	வானவர்	तदा तु	அப்போது
प्रतीतवेगः	பிரசக்தமவால் வேகத் வாயுடைவரால்	महत	மஹ
तां	அந்த	चकार वै	செய்தார்.

इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे षट्षष्ठितमः सर्गः ॥

आदितः श्लोकः 11737

किष्किन्धाकाण्डे आदितः श्लोकः 2485

सप्तपष्ठितमः सर्गः—अथपत्तं एतान्वतु शांत्तिकम् ॥ ६७ ॥

समुद्रतरणाय हनुमता महेन्द्रशिखरारोहणम्—एतन्मूर्च्छितकृत् तान्...

ஹனுமான் மஹேந்திரமகையின் உச்சியில் ஏறுவது

तं दृष्ट्वा जृम्भमाणं ते क्रमितुं शतयोजनम् । वीर्येणापूर्यमाणं च सहसा वानरोत्तमम् ॥१॥

सहसा शोकमुत्सृज्य महर्षेण समन्विताः । विन्दुस्तुष्टुश्चापि हनुमन्तं महाबलम् ॥ २ ॥

शतयोजनं	நூறு யோஜனை	सहसा	சடசை
क्रमितुं	தாண்டுவதற்கு	शोकं	தக்கத்தை
सहसा	திடீரென்று	उत्सृज्य	எட்டு,
जृम्भमाणं	உருமாத்ததை வளர்க்க திகிலென்றிருக்கிற	महर्षेण	மஹர்ஷியினால்
वीर्येण च	வீரியத்தினாலும்	समन्विताः	சூம்பகாய்க்கடி
आपूर्यमाणं	பிரசுத்தியடைகிற	विन्दुः	விந்து. சீமுழக்கி னர்கள்.
ते	அந்த	अपि च	ஸ்தீதன்றியும்
वानरोत्तमं	வானவரின் உச்சமலை	महाबलं	மிக பலிக்கடையாகிய
दृष्ट्वा	கண்டு,	हनुमन्तं	ஹனுமனார்
तं	அவர்களை	तुष्टुः	புகழ்த்தார்கள்.

महृष्टा विस्मिताश्चैव वीक्षन्ते स्म समन्ततः । विविक्रमकृतोऽसाहं नारायणमिव मजा; ॥३॥

महृष्टाः च	மிகக் களிப்புற்றாய்	नारायणं	பூதீசன் கரமாயலானை
विस्मिताः	ஆச்சரியமடைந்தவர்	मजाः	ஐயமடைந்த
	களாய்	इव एव	போலவே
विविक्रम- कृतोऽसाहं	உலகங்களை மூன்றடிக்க எல்லாக்கக்கருதிய	समन्ततः	எல்லாப்பக்கங்களிலி
		वीक्षन्ते स्म	பார்த்தார்கள். [குக்க]

संस्तूयमानो हनुमान व्यवर्धत महाबलः । समाविध्य च लांगूलं हर्षाच्च बलमेयिवान् ॥

महाबलः	மிக பலகாரண	लांगूलं च	வாணியும்
हनुमान्	ஹனுமார்	समाविध्य	வளைத்தடித்து,
संस्तूयमानः	துதிக்கப்பட்டவராய்	बलं	பலத்தை
हर्षान्	சந்தேகங்களை	एयिवान्	அடைந்தார்.
		व्यवर्धत च	விருத்தியடைந்தார்.

तस्य संस्तूयमानस्य सर्वानरपुङ्गवैः । तेजसाऽऽपूर्यमाणस्य रूपमसीदनुत्तमम् ॥ ५ ॥

वानरपुङ्गवैः	வானரோத்தமர்கள்	आपूर्यमाणस्य	வெருவாய் பூரிக்கப்
सर्वैः	எல்லோராலும்	तस्य	அவருக்கு [பட்ட]
संस्तूयमानस्य	வெருவாய்ப் புகழப்	अनुत्तमं	எல்லாவற்றிலும்
	பட்ட,	रूपं	உருவம் [மேலான
तेजसा	தேஜஸ்கொண்டு	आसीत्	உண்டாயிற்று.

यथा विजृम्भते सिद्धो विवृद्धो गिरिगह्वरे । मारुतस्यौरसः पुत्रस्तथा संप्रति जृम्भते ॥६॥

गिरिगह्वरे	மலைக்குளையில்	तथा	அப்படியே
विवृद्धः	உதராகம்கொண்ட	मारुतस्य	வாயுவினுடைய
सिद्धः	சிக்கம்	औरसः	ஐயரான
विजृम्भते	காணப்படுகிறது	पुत्रः	புத்திரர்
यथा	எப்படியே	संप्रति	ஐப்பொழுது
		जृम्भते	தொன்றினார்.

अशोभत मुखं तस्य जृम्भमाणस्य धीमतः । अम्वरीषमिवादीप्तं विधूम इव पावकः ॥ ७ ॥

जृम्भमाणस्य	அப்படியே தொன்றிய	अम्वरीषे	பொரிக்குழ்ச்சுடீ
धीमतः	நிமர்ண	इव	போலும்
तस्य	அவருடைய	विधूमः	புகழ்பெயரில்லாத
मुखं	முகம்	पावकः इव	அக்கிலி நிமர்ண
आदीप्तं	முழுக்கக்கொள்ளும்	अशोभत	நிமர்ணப்பற்றா.

हरीणामुत्थितो मध्यात्संपहृष्टतनूहः । अभिवाद्य ततो वृद्धान् हनुमानिदमवधीत् ॥ ८ ॥

हनुमान्	ஹனுமான்	वृद्धान्	பெரியோர்கள்
हरीणां	வாணர்கள்ஊட்டைய	अभिवाद्य	சமஸ்கரித்து,
मध्यात्	நடுநிலைநுக்கு	ततः	பின்னர்
उत्थितः	உயரக்கிளம்பினவராய்	इदं	இவ்வாறுமற்று
संपहृष्टतनूहः	சந்தேதாஷத்தினால் புணகாங்கிதராய்	अवधीत्	தொன்றார்.

अरुजत्पर्वतायाणि हुताशनसखोऽनिलः । बलवानप्रमेयश्च वायुराकाशगोचरः ॥ ९ ॥

हुताशनसखः	“ அக்கிளிக்கு ஊகா வாண	अप्रमेयः	அநாஸிஸ்டங்காதவர் ;
अनिलः	அனிலநிலன்ற	आकाशगोचरः	ஊட்டிவளியல்லாமல கிணறகூடுத்பவர் ;
वायुः	வாயுபகவான்	पर्वतायाणि च	பர்வதசிகரங்க்களாய்
बलवान्	மிசு பஸிஷ்டர் ;	अरुजत्	உடைத்தார்.

तस्याहं शीघ्रवेगस्य शीघ्रगस्य महात्मनः । मारुतस्पाँरसः पुत्रः पुत्रने नास्ति मन्समः ॥

अहं	“ நான்	मारुतस्य	வாயுநிலைஊட்டைய
शीघ्रवेगस्य	விசைமந்தகதிவைய புண்டைய	औरसः	ஊரவைய
शीघ्रगस्य	மிக்க வேகமுண்டைய	पुत्रः	புத்திரன்.
महात्मनः	மகா தீமாவான்	पुत्रने	தாயுசரிவல்
तस्य	அந்த	मन्समः	எனக்குச் சமரவைய
		न अस्ति	இல்லை. [கவான்

उत्सहेयं हि विस्तीर्णमालिखन्तपिवाम्बरम् । मेरुं गिरिपसङ्गन परिगन्तुं सहस्रशः ॥ ११ ॥

विस्तीर्णं	“ விசாரவமாவதாய்	असङ्गेन	தகையல்லாமலேயே
अम्बरं	ஆகாயத்தை	सहस्रशः हि	ஆயிரக்கணக்காய்
आलिखन्तं	ஆளாவி நிற்கின்ற	परिगन्तुं	சந்தேத
मेरुं गिरिं	வேளுடர்வதத்தை	उत्सहेयम्	உயர்வட்டிவேண்.
इव	முழுவுறுவே		

बाहुवेगप्रणुत्नेन सागरेणाहमुत्सहे । समाप्लावयितुं लोकं सर्पर्वतनदीहृदम् ॥ १२ ॥

सर्पर्वतनदीहृदं	“ பர்வதங்கடல், ஆதிகள், குளங்கள் இவைக ஊட்டை மூலம் உடைகத்தை வாயுவைத்தினால் புணகம் மூலம்	सागरेण	சமுத்திரத்தினால்
लोकं		समाप्लावयितुं	முழுக்கொய்ய
बाहुवेगप्रणुत्नेन		अहं	நான்
		उत्सह	உயர்வெண்.

मपोरुजङ्घवेगेन भविष्यति समुन्धितः । समुच्छ्रितमहाग्राहः समुद्रो वरुणालयः ॥ १३ ॥

मम	"எனது	समुन्धितः	கரைபுரண்டதரம்
उरुजङ्घवेगेन	காண்ட புறங்கொண்டு வகலின் திவகத்தால்	समुच्छ्रित-	கொக்கிவந்து புரளுதல்
वरुणालयः	வருணனுக்கிருப்பிடம்	महाग्राहः	பெரிய சுருட்டின்கொண்ட புடைவடதரம்
समुद्रः	சமுத்திரம் [மரணிய]	भविष्यति	ஆகும.

पद्मगाशनमाकाशे पतन्तं पक्षिसेविते । वैनतेयमहं शक्तः परिगन्तुं सहस्रशः ॥ १४ ॥

पक्षिसेविते	"புறங்கொண்டு கொண்டு கின்ற	वैनतेय	கரையகிண
आकाशे	ஆகாசத்தில்	सहस्रशः	ஆயிரத்தரம்
पतन्तं	பறக்கின்ற	परिगन्तुं	கந்திவர
पद्मगाशनं	பட்டினசாசனஞ்செய	अहं	நான்
		शक्तः	வல்லவன்.

उद्ययात्मस्थितं चापि ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् । अनस्तमितमादित्यमभिगन्तुं समुत्सहे ॥

उद्ययात्	"உதயத்தின்பின்னரே	अनस्तमितं अपि	அஸ்தமனவழங்கடைய சுவராகவே
प्रस्थितं	புறப்படுதல்	अभिगन्तुं	கூடத்தொடர்ந்து
रश्मिमालिनं	கிரணமாலைபோல	समुत्सहे	செல்ல செல்ல
ज्वलन्तं	எரிபிடுகின்ற		
आदित्यं च	சூரியனாகவாசனமே		

ततो भूमिमसंस्पृश्य पुनरामन्तुमुत्सहे । प्रवेगेनैव महता भीमेन पुवर्गर्पभाः ॥ १५ ॥

पुवर्गर्पभाः	"வானரோகத்தாய் களை!	महता	பிக
ततः	அதின்மேல்	प्रवेगेन एव	கடிய வேகத்தோடே வே
भूमि	பூமியை	पुनः	எதிர்கொக்கியே
असंस्पृश्य	தொடராத	आगन्तुं	திரும்பிவரவும்
भीमेन	பலவீரரான	उत्सहे	வல்லவன்.

उत्सह्यमतिक्रान्तुं सर्वानाकाशगोचरान् । सागरं शोषयिष्यामि दारिष्य्यामि मेदिनीम् ॥

सर्वान्	"எல்லா	सागरं	கடலை
आकाशगोचरान्	தேவதிரிவர்க்குபார்க்கக் கொண்டும்	शोषयिष्यामि	வற்றங்கெய்வோன்.
अतिक्रान्तुं	தாண்டி மேலே கொல்ல	मेदिनी	தரைநடிய
उत्सह्यं	நான் வல்லவன்.	दारिष्य्यामि	பிரயத்தமிடுவோன்.

पर्वतान् कम्पयिष्यामि प्रवमानः प्रवङ्गमाः । हरिष्ये चाख्वेगेन प्रवमानो महार्णवम् ॥१८॥

प्रवङ्गमाः	"வானகொக்கிண!	प्रवमानः	தரணெடுவவராய்
प्रवमानः	தரணெடுவவராய்	उख्वेगेन	ஆங்காங்கெங்கத்தால்
पर्वतान्	மலைகளை	महार्णवम् च	கடலையும் [வேலை]
कम्पयिष्यामि	கொடுப்படுத்திவைப்பேன்.	हरिष्ये	பற்றிமுயற்சிப்பேன்

लतानां विविधं पुष्पं पादपानां च सर्वशः । अनुयास्यन्ति मापय प्रवमानं विहायसा ॥
भविष्यति हि मे पन्थाः स्वातेः पन्था इवाम्वरे ॥ १९ ॥

विहायसा	" ஆகாயமார்க்களாய்	पुष्पं	புஷ்பம்
प्रवमानं	எழுந்தும்	सर्वशः हि	எல்லா முறையிலும்
मां	என்னை	अनुयास्यन्ति	பின்னொடர்ந்துவரும்.
अस्य	இப்பொழுது	अम्वरे	ஆகாயத்தில்
पादपानां	விருக்கைக்களுடைய	मे पन्थाः	எனது வழி
	பயம்,	स्वातेः	கவா திரைக்குளம்
लतानां च	கொடிகளுடையபயம்,	पन्थाः इव	வழி போல்
विविधं	விதம்விதமான	भविष्यति	விளங்கும்.

चरन्तं घोरमाकाशमुत्पतिष्यन्तमेव वा । दृश्यन्ति निपतन्तं च सर्वभूतानि वानराः ॥ २० ॥

वानराः	" வானர்களை !	चरन्तं वा	செல்லுவதைபயம்,
आकाशं	ஆகாயத்திற்கு	निपतन्तं च	கீழ் தஞ்சுவதைபயம்,
उत्पतिष्यन्तं एव	உயர எழுப்புவதை	सर्वभूतानि	எல்லா பிடுகான்களும்
घोरं	ஆதிவேகமாய் [பயம்,	दृश्यन्ति	பார் க்கப்போகின்றன.

महामैरुषतीकाशं मां दृश्यध्वं प्रवङ्गमाः । दिवमावृत्य गच्छन्तं असमानमिवाम्वरम् ॥ २१ ॥

प्रवङ्गमाः	" வானர்களை !	गच्छन्तं	செல்பவளும்
मां	என்னை	अम्वरे	ஆகாயத்தை
महामैरुषतीकाशं	மகாமேருஷைப்போ	असमानं	விழுக்குகிறகன்
	விருப்பவளும்	इव	போலிருக்கிறவளும்
दिवं	விண்ணை	दृश्यध्वम्	பார்க்கப்போகிறீர்
आवृत्य	எழுக்கொண்டு,		கன்.

विधमिष्यामि जामूतान्कम्पयिष्यामि पर्वतान् । सागरं शोषयिष्यामि प्रवमानः समाहितः ॥

समाहितः	" சிந்தனைக்கொண்டு	पर्वतान्	மலைகளை
प्रवमानः	பாய்வவளும்	कम्पयिष्यामि	வதிகக்கச்செய்யவேன்.
सागरं	கடலை	जीमूतान्	பேசக்களை
शोषयिष्यामि	தீய்த்துகிறேன்வன்.	विधमिष्यामि	செய்யக்கொடுவேன்.

वैनतेयस्य सा शक्तिर्मम या मारुतस्य वा ॥ २२ ॥

वैनतेयस्य	" கருடனுடையபயம்,	या	எதுபோ
मारुतस्य	வாயுவினுடையபயம்,	सा	கன
शक्तिः	ஆற்றல்	मम वा	எனதுவனது.

ऋते सुपर्णराजानं मारुतं वा महाजवम् । न तद्भूतं प्रपश्यामि यन्मां पृतमनुब्रजेत् ॥ २४ ॥

महाजवं	" மகாவைகத்தைய	यत्	கேளு எனது
सुपर्णराजानं	கருடனைபயம், [கடைய	अनुब्रजेत्	பின்னொடருகின
मारुतं वा ऋते	வாயுவையும், கவிச	तत्	அந்த
भूतं	பறக்கொல்லுளம்	भूतं	பிராணிகைய
मां	என்னை	न प्रपश्यामि	நான் கண்டேன்.

नूनं नेष्यामि वैदेहीं रामस्य महिषीं श्रियाम् । महासंनहनोपेतौ महान्तौ पुरुपर्षभौ ॥

ऋक्ष्यमूकं पुनः शैलं प्रवेयं रामलक्ष्मणौ

॥ २५ ॥

रामस्य " ஸ்ரீ ராம ஸ்ரீ லக்ஷ்மண
श्रियां கரதல்
महिषीं தேவியா ன
वैदेहीं வைதேகியா னா
नेष्यामि ஶ்ரீ லக்ஷ்மண வேண்.
नूनं இப்பொழுதே
महासंनहनोपेतौ பெருமுயற்சியை
யுடைய

पुरुपर्षभौ புரூர்ஷப
महान्तौ மகா ன் களா ன
रामलक्ष्मणौ ராம லக்ஷ்மண னா
ऋक्ष्यमूकं ஋க்ஷ்யமூக [புரூர்ஷக
शैलं மலைக்கு
पुनः திரும்பி
प्रवेयम् பறப்பேன்.

निमेषान्तरमात्रेण निरालम्बनमम्बरम् । सहसा निपतिष्यामि घनाद्विद्युदिवोल्यता ॥२६॥

घनान् " மேகத்தினின்றும்
विद्युत् மின்னல்
उत्थिता इव தோன்றினதுபோல
निमेषान्तरमात्रेण ஒரு மிமிஷத்திற்குள்
வேண்டி

निरालम्बनं நிராலம்பா ன
अम्बरं ஆகாயத்தை
सहसा சடக்கொ
निपतिष्यामि நான் கடக்குகிறேன்.
வேண்.

भविष्यति हि मे रूपं प्लवमानस्य सागरे । विष्णोर्विक्रममाणस्य पुरा त्रीन्विक्रमानिव ॥

पुरा " முன்காலத்தில்
वीन् முன்று
विक्रमान् ஶஷ்டைவாய்ப்புகளை
विक्रममाणस्य வைத்தளத்த
विष्णोः ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவின்

रूपं इव ரூபம்போலவே
सागरे சமுத்திரத்தில்
प्लवमानस्य தாலும்
मे हि எனதும்
भविष्यति தோன்றப்போகிறது.

बुद्ध्या चाहं प्रपश्यामि मनश्छेष्टा च मे तथा । अहं द्रक्ष्यामि वैदेहीं प्रमोदध्वं प्लवङ्गमाः ॥

अहं " நான்
वैदेहीं வைதேகியா னா
द्रक्ष्यामि காண்பேன்.
मे எனது
मनश्छेष्टा च மனக்ஷேபாவமும்
तथा தப்படியேயிருக்கிறது.

अहं நான்
बुद्ध्या மனக்கொள்கையால்
प्रपश्यामि இப்பொழுதே
காண்கிறேன்.
प्लवङ्गमाः வானரர்களை!
च ஆதலால்
प्रमोदध्वम् கலிகூறுங்கள்.

मारुतस्य समो वेगे गरुडस्य समो जवे । असुतं योजनानां तु गमिष्यामीति मे मतिः ॥२९॥

वेगे " வேகத்தில்
मारुतस्य வாயுவுக்கு
समः சமமாகவும்
जवे வினைவில்
गरुडस्य கருடபகவானுக்கு
समः சமமாகவும்

योजनानां யோஜனைகளின்
असुतं तु பதினாயிரத்தையும்
गमिष्यामि इति தாண்டுவேனென்று
मे எனது
मतिः மனநிற்பதிக் திரும்புகிறது.

वासवस्य सवज्ञस्य ब्रह्मणो वा स्वयंभुवः । विक्रम्य सहसा हस्तादमृतं तदिहानये ॥३०॥

சவஜ்ஜஸ்ய	"வஜ்ஜரபுத்தகஸ்தரபு ஸைய	सहसा	ஸகந்தரபயின் தி
वासवस्य वा	இந்திரஸஸையவுடயும்,	विक्रम्य	பேரரிட்டு வெண்டு,
स्वयंभुवः	சுயம்புசுவாசிய	तन्	அந்த
ब्रह्मणः	பிரம்மா ஸிஸுஸையவுடயும்,	अमृतं	அமிரத தகைத
हस्तात्	ஸகாஸிஸிசுத் தூம்,	इह	இங்கே
		आनये	கொண்டு வரருவேன்.

तेजश्चन्द्रादि गृहीयां सूर्यादा तेज उत्तमम् । लङ्कां वापि समुन्क्षिप्य गच्छेयमिति मे मतिः ॥

चन्द्रात् हि	"சந்திரஸிடத்திலிருந்து தும்	लङ्कां अपि	லகங்கையையும்
तेजः	தேஜஸ்கையையும்	समुन्क्षिप्य वा	அடியோடு பெயர்த்த கூகொண்டும்
सूर्यात् वा	சூரியஸிடத்திலிருந்து தும்	गच्छेयं	கிரும்பி வரருவேன்.
उत्तमं	மேல் ஸகையான	इति	என்றும்
तेजः	காந்தியையும்	मे	எனது
गृहीयां	கொண்டு வரருவேன்.	मतिः	மனதிற்பதிக் கிரும் கிறது "

तमेवं वानरश्रेष्ठं गर्जन्तममितौजसम् । प्रहृष्टा हरयस्तत्र समुदैक्षन्त विस्मिताः ॥ ३१ ॥

हरयः	வானரர்கள்	गर्जन्तं	கர்ஜிக்கும்
तत्र	அப்பொழுது	अमितौजसं	அளவிற்றத
विस्मिताः	மிக ஆச்சரியம் கொண்டவர்களாய்	ते	அந்த
प्रहृष्टाः	முகமகிற்றவர்களாய்	वानरश्रेष्ठं	வானரசிரேஷ்டரை
एवं	இப்படி	समुदैक्षन्त	ஆனந்தமாய் பார்த்தார்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ज्ञातीनां शोकनाशनम् । उवाच परिसंहृष्टो जाम्भवान् हरिसत्तमम् ॥

ज्ञातीनां	ஞாநிகளின்	शुवा	கேட்டு.
शोकनाशनं	தன்பதவதப் போக்க	परिसंहृष्टः	மிக உத்தரமடைந்த
तस्य	அவருடைய வசம்	जाम्भवान्	ஜாம்பவாதர்
तत्	அந்த	हरिसत्तमं	வானரசிரேஷ்டரைப்
वचनं	சம்பாஷணையை	उवाच	கொண்டு, பார்த்து

वीर केशरिणः पुत्र हनुमन् मास्ततामज । ज्ञातीनां विपुलः शोकस्त्वया तात प्रणाशितः ॥

वीर	"ஹீரோ!	तात	அப்பனே!
केशरिणः	கேஸரியின்	ज्ञातीनां	சுற்றத்தாரின்
पुत्र	புத்தகம்!	विपुलः	பெரும்
मास्ततामज	வாய்குமார!	शोकः	சோகம்
हनुमन्	ஹனுமந்தர்!	त्वया	உன்னால்
		प्रणाशितः	போக்கடி சீகப்பட்டது.

तव कल्याणरुचयः कपिसुख्याः समाहिताः । मङ्गलान्यर्थसिद्ध्यर्थं करिष्यन्ति समाहिताः ॥

तव	“ உமது	अर्थसिद्ध्यर्थं	எடுத்த காரியம்
कल्याणरुचयः	நன்னாமையை விஞ்சும்பின்		முடியும்படியான க
कपिसुख्याः	வானர வீரர்கள்	मङ्गलानि	மக்களின் சாஸனங்களை
समाहिताः	ஒன்றிடுகின்ற தங்கள்	समाहिताः	ஒருபட்டமடைந்துடன்
	சாய்	करिष्यन्ति	செய்யும்போகிறார்கள்.

ऋषीणां च प्रसादेन कपिवृद्धमतेन च । गुरुणां च प्रसादेन प्रवस्य त्वं महार्णवम् ॥३६॥

ऋषीणां	“ ருஷி வர்களுடைய	गुरुणां	பொருளோக்களின்
प्रसादेन च	அருளால் ளும்,	प्रसादेन च	அருக்களிடமிருந்து ளும்
कपिवृद्ध-	வானர முத்திரர்கள்	त्वं	நீ
मतेन च	என் அருள்தியின	महार्णवं	பெரியகடலை
	ளும்	प्रवस्य	கடப்பாடாக.

स्थास्यामथैकपादेन यावदागमनं तव । त्वद्गतानि च सर्वेषां जीवितानि वनौकसाम् ॥

तव	“ உமது	वनौकसां	வானரர்கள்
आगमनं	திரும்பிவருதல்	सर्वेषां	எல்லோருடைய
यावत्	எதுவரைமீதிலை	जीवितानि च	வாழ்க்காளும்,
	உதுவரையில்	त्वद्गतानि	உள்ளையே பற்றி
एकपादेन च	ஒற்றைக்காலினாலேயே		ரவைகள்.
स्थास्यामः	நின் ளுகொண்டிருப்		
	போம்		

ततस्तु हरिशार्दूलस्तानुवाच वनौकसः । नेयं मम महीं वेगं लङ्घने धारयिष्यति ॥ ३८ ॥

ततः	பின்னர்	लङ्घने	“ தாவுகையில்
हरिशार्दूलः	வானரோத்தமர்	मम	எனது
तान्	அந்த	वेगं	வேகத்தை
वनौकसः	வானரக்கொய்	इयं	இந்த
	பார்த்து	महीं तु	முடியும்
उवाच	கொள்ளார்.	न धारयिष्यति	தாக்கமாட்டாது.

एतानीह नगस्यास्य शिलासङ्घटनान्निनः । शिखराणि महेन्द्रस्य स्थिराणि च महान्ति च ॥

इह	“ இங்கு	शिखराणि	சிகரங்கள்
अस्य	இந்த	महान्ति च	நிகரல்லவானவைகளா
शिलासङ्घटनान्निनः	கற்புறவைகள் மீறிந்த		யும்
महेन्द्रस्य	மகேந்திர	स्थिराणि च	உறுதியுடையவைகள்
नगस्य	பர்வதத்தின்		யாயிருக்கின்றன.
एतानि	இந்த		

एषु वेगं करिष्यामि महेन्द्रशिखरेष्वहम् । नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिःप्यन्दशोभिषु ॥ ४० ॥

नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिःप्यन्द- शोभिषु एषु	பலவிதமரங்களடர்ந்து நாணுக்கள் கிளைநந்து விளங்குகிற இந்த	महेन्द्रशिखरेषु अहं वेगं करिष्यामि	மகேந்திரமலையின் நான் [சிகரங்களில் கமனத்தை ஆரம்பிப்பேன்.
--	---	---	--

एतानि मम निष्पेषं पादयोः प्लवतां वराः । प्लवतो धारयिष्यन्ति योजनानामितः शतम् ॥

प्लवतां वराः इतः योजनानां शतं प्लवतः	“ வானரசிரேஷ்டர் களை ! இக்கிருந்து யோஜனைகளின் நூறுகளை தாவுகிற	मम पादयोः निष्पेषं एतानि धारयिष्यन्ति	எனது கால்களின் அழுத்தலை இவைகள் பொறுக்கப்போகின் றன ”.
--	---	---	---

तदेवं वानरश्रेष्ठो हनुमानुद्गिरद्वचः ॥ ४२ ॥

वानरश्रेष्ठः हनुमान् एवं	வானரர்களிற்கிறந்த ஹனுமார் கிழ்சொல்லியபடி	तद् वचः उद्गिरत्	அந்த வார்த்தையை உரத்து வெளியிட டார்.
--------------------------------	--	------------------------	---

ततस्तं मारुतप्रख्यः स हरिर्मास्तात्मजः । आरूरोह गिरिश्रेष्ठं महेन्द्रमरिर्मदनः । ४३ ॥

ततः मारुतप्रख्यः मारुतात्मजः अरिर्मदनः	பிறகு வாயுவைப்போன்ற கீர்த்தியையுடைய வாயுவின் குமாரரான சத்ருநாசகரான	सः हरिः तं महेन्द्रं गिरिश्रेष्ठं आरूरोह	அந்த வானர் அந்த மகேந்திரமேன்ற கிரிசிரேஷ்டத்தில் ஏறினார்.
---	--	--	--

वृतं नानाविधैर्वृक्षैर्मृगसेवितशाद्वलम् । लताकुसुमसंवाधं नित्यपुष्पफलद्रुमम् ॥ ४४ ॥

सिंहशार्दूलचरितं मत्तमातङ्गसेवितम् । मत्तद्विजगणोद्घुष्टं सलिलोत्पीडसङ्कुलम् ॥ ४५ ॥

महद्भिरुच्छ्रितं शृङ्गैर्महेन्द्रं स महाबलः । विचचार हरिश्रेष्ठो महेन्द्रसमविक्रमः ॥ ४६ ॥

नानाविधैः वृक्षैः वृतं मृगसेवित- शाद्वलं लताकुसुमसंवाधं नित्यपुष्प- फलद्रुमं	பலவித மரங்களினால் சூழப்பட்டதும், மான்கள் உணவும் ப சும்புற்றவைகள் சார்ந்ததும், கொடிப்பூக்கள் மிகுந் ததும், புஷ்பங்களையும், பழங் களையும் இடையடங்கு கொடுக்கும் மரங்கள் செழிந்தனார்,	सिंहशार्दूल- चरितं मत्तमातङ्गसेवितं मत्तद्विजगणोद्घुष्टं सलिलोत्पीडसङ्कुलं महद्भिः शृङ्गैः	சிக்கக்களும். புலிக ளும் சஞ்சரிப்பதும், மதக்கொண்ட யானை கள் திரிவதும், கொழுத்த பறவைக் கட்டக்சன் ஒலிப் பதும், நீருக்கிகள் கிளைந்த பெரிய [தும், சிகரங்களால்
---	---	--	---

उच्छिन्नं	உயர்ந்து தோன்று வதுமாகிய	हरिश्चिष्टः	காரைமுள் சிறந்த
महेन्द्रं	மகேந்திரபர்வதத்தை	सः	அந்த
महेन्द्रसमविक्रमः	மகேந்திரன் போன்ற வகீணையுடைய	महाबलः	மகா பலவான்
		विचचार	தரக்கினார்.

पादाभ्यां पीडितस्तेन महाशैलो महात्मनः । ररास सिंहाभिहतो महामत्त इव द्विपः ॥४७॥

महात्मनः	மகாத்மாவின்	महामत्तः	யிருமதம்பிடித்த
पादाभ्यां	கால்களினால்	द्विपः	பாளை
पीडितः	ஊன்றப்பட்ட	इव	போல்
महाशैलः	பெருமலை	तेन	அதனினால்
सिंहाभिहतः	சிக்கத்தால் பற்றப் பட்ட	ररास	நுலமிட்டது.

मुमोच सलिलोत्पीडान्विप्रकीर्णशिलोच्चयः । विवस्तसृगमातङ्गः प्रकम्पितमहाद्रुमः ॥ ४८ ॥

नागगन्धर्वमिथुनैः पानसंसर्गकर्कशैः । उत्पतद्भिश्च विहगैर्विद्याधरगणैरपि ॥ ४९ ॥

त्यज्यमानमहासानुः संनिर्लानमहोरगः । चलसृङ्गशिलोद्घातस्तदाऽभूत्स महागिरिः ॥ ५० ॥

सः	அந்த	नागगन्धर्व-)	நாகர்கண், கந்தர்வர்
महागिरिः	பெருமலை.	मिथुनैः)	கண் இவர்களுடைய ஆண் பெண் ஜோடி கனாலும்,
तदा	அப்பொழுது	विद्याधरगणैः)	வித்யாதர்களின்
विप्रकीर्ण-)	சிதறிய உந்துகியல்	अपि)	கூட்டக்கனாலும்,
शिलोच्चयः)	களைபுடையதாய்	उत्पतद्भिः	உயரப்பதத்தோடுகிற பகலிகனாலும்,
सलिलोत्पीडान्	துலப்பிரவாகக்களை	विहगैः च	விடப்பட்ட பெரிய
मुमोच	வெளியிட்டது.	त्यज्यमान-)	தாழ்வரைகளை புடை யதாகவும்,
विवस्त-)	வெருட்கியடைந்த	महासानुः)	ஒடி நுளிந்துகொண்ட பெரும்பாம்புகளை புடையதாகவும்,
सृगमातङ्गः)	மரண்களையும், யாளை களையும் உடையதா யும்.	संनिर्लान-)	அரைந்து விழுந்த சி காம்பியையும் கந்தர் வரகளைபும் உடைய தாகவும்
प्रकम्पित-)	அதிர்ந்த மரக்களை	महोरगः)	ஆரீந்து.
महाद्रुमः)	புடையதாகவும்,	चलसृङ्ग-)	
पानसंसर्गकर्कशैः	{ கள்ளினும் ஸம்ஸர்க் கத்தினும் அகில்கி ய்த்த	शिलोद्घातः)	
		अभूत्	

निःश्वसद्भिस्तदातैस्तु भुजङ्गैरर्धनिःसृतैः । सपताक इवाभाति स तदा धरणीधरः ॥ ५१ ॥

तदातैः	அதருவல் கடல்கெ றிந்த	सः	அந்த
निःश्वसद्भिः तु	நெட்டுயிர் த்துக் கொண்டே	धरणीधरः	மலை
अर्धनिःसृतैः	பாதி வெளிப்புறப் பட்ட	सपताकः	கொழு.கள்.கட்டப் பட்டது
भुजङ्गैः	பாம்புகளினால்	इव	போல்
		तदा	அப்பொழுது
		आभाति	விளங்கிற்று.

ऋषिभिश्चाससंभ्रान्तैस्त्यज्यमानः शिलोच्चयः । सीदन्महति कान्तारे सार्धहीन इवाध्वगः ॥

शससंभ्रान्तैः	அஞ்சி மனங்கலங்கின	सार्धहीनः	வணிகசா த்துக்களைப் பிரிந்த
ऋषिभिः	முணிகள்களால்	अध्वगः	வழிச்செல்பவன்
त्यज्यमानः	விட்டு நீக்கப்பட்ட	इव	போல்
शिलोच्चयः	கல்மலை	सीदन्	இருந்தது.
महति कान्तारे	பெரும்காட்டில்		

स वेगवान्वेगसमाहितात्मा हरिप्रवीरः पवनात्मजः कपिः ।

मनः समाधाय महानुभावो जगाम लङ्कां मनसा हनुमान् ॥ ५३ ॥

पवनात्मजः	வாயுவில் குமாரனான	मनः	மனதை
हरिप्रवीरः	வானரர்களுள் சிறந்த	समाधाय	ஸ்திரப்படுத்தி,
कपिः	வானரரான	वेगसमाहितात्मा	வேகஞ்செல்வதில் ஊக்கமுற்றவராய்
वेगवान्	வேகமுடையவரான	लङ्कां	லங்கையை
महानुभावः	மகானுபாவரான	मनसा	மனதினால்
सः	அந்த	जगाम	அடைந்தார்.
हनुमान्	ஹனுமார்		

इत्यापि श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये

किष्किन्धाकाण्डे सप्तपष्ठितमः सर्गः ॥

भादितः श्लोकाः 11790

किष्किन्धाकाण्डे भादितः श्लोकाः 2538

॥ इति किष्किन्धाकाण्ड समाप्तम् ॥

अस्यानन्तरं सुन्दरकाण्डं भविष्यति । तस्यायमाद्यः श्लोकः ।

ततो रावणनीतायाः सीतायाः शत्रुकर्शनः ।

इयेष पदमन्वेष्टुं चारणाचरिते पथि ॥

॥ शुभं भूयात् ॥

